

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

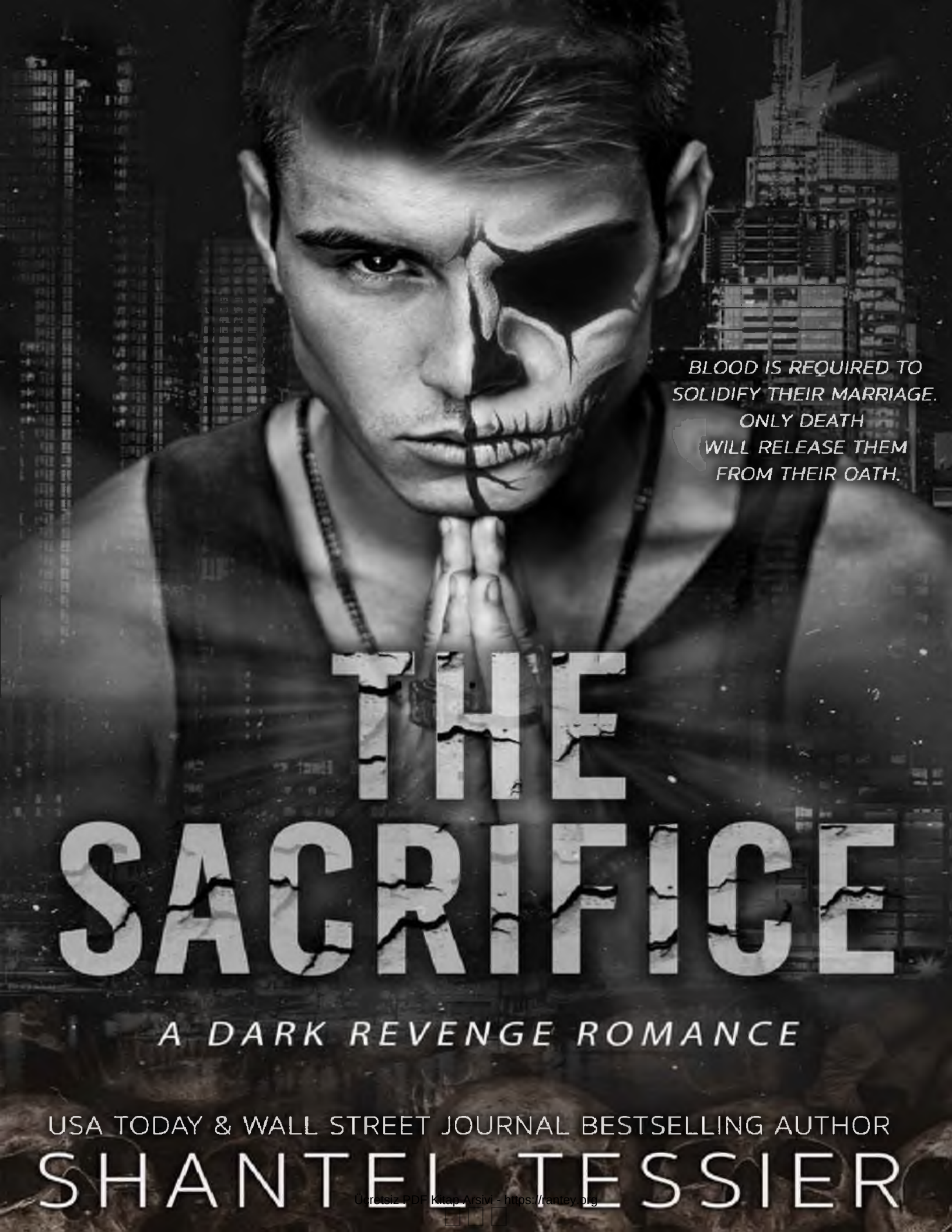
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*BLOOD IS REQUIRED TO
SOLIDIFY THEIR MARRIAGE.
ONLY DEATH
WILL RELEASE THEM
FROM THEIR OATH.*

THE SACRIFICE

A DARK REVENGE ROMANCE

USA TODAY & WALL STREET JOURNAL BESTSELLING AUTHOR
SHANTEL TESSIER

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

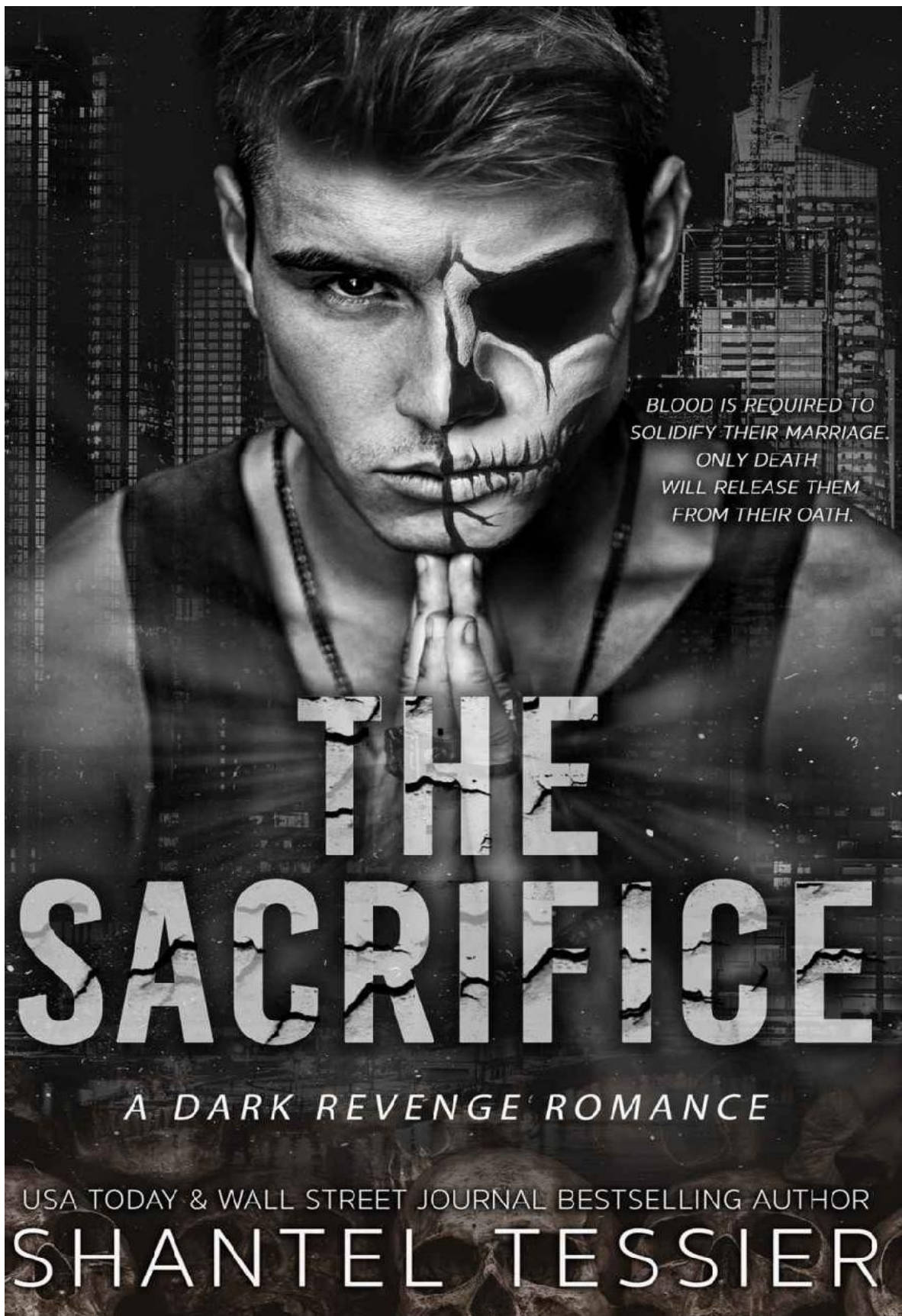
- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM

İÇİNDEKİLER

Çalma

Listesi

Uyarısı

Fedakarlık

Önsöz __

1. Tyson

2. Tyson

3. Tyson

4. Tyson

5. Tyson

6. Tyson

7. Tyson

8. Tyson

9. Tyson

10. Tyson

11. Tyson

12. Tyson

13. Tyson

14. Tyson

15. Tyson

16. Tyson

17. Tyson

18. Tyson

19. Tyson

20. Laikyn

21. Laikyn

22. Laikyn

23. Laikyn

24. Laikyn

25. Laikyn

26. Laikyn

27. Laikyn

28. Laikyn

29. [Laikyn](#)
30. [Laikyn](#)
31. [Laikyn](#)
32. [Laikyn](#)
33. [Laikyn](#)
34. [Laikyn](#)
35. [Laikyn](#)
36. [Tyson](#)
37. [Tyson](#)
38. [Tyson](#)
39. [Tyson](#)
40. [Tyson](#)
41. [Tyson](#)
42. [Tyson](#)
43. [Tyson](#)
44. [Tyson](#)
45. [Tyson](#)
46. [Tyson](#)
47. [Tyson](#)
48. [Tyson](#)
49. [Tyson](#)
50. [Tyson](#)
51. [Tyson](#)
52. [Tyson](#)
53. [Tyson](#)
54. [Tyson](#)
55. [Tyson](#)
56. [Tyson](#)
57. [Tyson](#)
58. [Tyson](#)
59. [Tyson](#)
60. [Laikyn](#)
61. [Laikyn](#)
62. [Laikyn](#)
63. [Tyson](#)

64. [Tyson](#)

65. [Tyson](#)

66. [Tyson](#)

67. [Tyson](#)

68. [Tyson](#)

69. [Tyson](#)

[Epilog](#) __

[Epilog iki](#) _____

[Ritüel Ryat](#)

[Bana Ulaş](#) _____

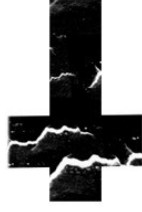
Kurban Telif
Hakkı © 2023
Shantel Tessier Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç olmak üzere, yazarın yazılı izni olmadan, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere, elektronik veya mekanik herhangi bir şekilde veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz veya aktarılamaz. Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek kişiler, olaylar veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yazar ve kitapları hakkında daha fazla bilgi için web sitesini ziyaret edin: <https://shanteltessier.com/> Onun okur grubuna katılabilirsiniz. Özel tanıtımları alabileceğiniz, güncel projeler ve yayın tarihlerini ilk öğrenebileceğiniz tek yer burasıdır. Ayrıca harika hediyeler kazanma şansınız da var.

<https://www.facebook.com/groups/TheSinfulSide>

Editör: Jenny Sims ve Amanda Rash
Biçimlendirici: Melissa Cunningham
(To.All.The.Books.I.Love)
Kapak modeli: Mick Maio
Fotoğrafçı: Michelle Lancaster
Kapak ve iç tasarımı: Melissa Cunningham (To.All.The.Books.I.Love)

ÇALMA LİSTESİ

“Dethrone” – Bad Omens “S
& M club remix” – Rihanna

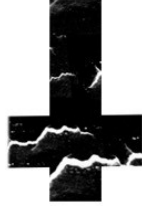
“Hungry Eyes” – Eric Carmen

“Just Pretend” – Bad Omens

“Bleed On Me” Daniel Seavey. “Wicked

Game” Lusaint

Au/Ra'dan "Panic Room"

UYARI

Yazarın notu:

Bu temiz bir aşk hikayesi DEĞİLDİR. Kirli ve karanlıktır. Bu hikaye size BDSM öğretmek için yazılmamıştır. Bu hikayede yer alan hiçbir şey ciddiye alınmamalı veya Dom/Sub yaşam tarzının bir örneği olarak kullanılmamalıdır. Hikayede güvenli kelime verilmemiştir veya kullanılmamıştır. Bu hikaye tamamen kurgudur ve sizin müstehcen zevkiniz için yazılmıştır.

The Sacrifice bazıları için tetikleyici unsurlar içerebilir. Körü körüne okumak isteyenler için, lütfen bu karanlık romantizmin bir kurgu eseri olduğunu ve bu karakterler arasında gerçekleşen hiçbir durumu veya eylemi onaylamadığımı unutmayın.

Tetikleyici unsurlar yoksa, lütfen **prologa** geçin. Tetikleyici unsurlar varsa, lütfen aşağıyı okuyun.

Tetikleyici uyarılar arasında şunlar bulunur, ancak bunlarla sınırlı değildir:

Dub/non-con, CNC, erotik boğulma—nefes oyunu, anal, ceza, zorla lavman, şok tedavisi, bağlama, övgü kink, aşağılama, bakire h, orgazm reddi, meme ucu bandajı, mum oyunu, zorla orgazm, acı düşkünü, damgalama, grafik cinayet, tecavüz

The Sacrifice hakkında bilinmesi gerekenler

Gizli topluluk

Düzenlenmiş evlilik

İntikam arayışı H

Bakire h

MF (h paylaşımı yok) J/P

(kıskanç/sahiplenici) H OTT

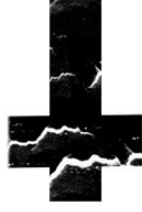
(aşırı) H

Çift bakış açısıyla anlatılıyor

The Sacrifice, **The Ritual**'da tanıtılan Lords dünyasında geçiyor. Bu kitaplar belirli bir sıraya bağlı kalmaksızın bağımsız olarak okunabilir.

THE SACRIFICE

USA TODAY & WALL STREET JOURNAL BESTSELLING AUTHOR
SHANTEL TESSIER

PROLOG

A Lord alır yemin yeminini ciddiye alır. Sadece kan katılaşıacaktır onların tam bağıllık talep edenlere hizmet etme taahhütlerini sağlamlaştıracak.

*O bir liderdir, düzene inanır, ne zaman **hüküm sürmesi** gerektiğini bilir ve **bir tanrıdır**. Bir lord, üye olmak için inisiyasyona tabi tutulmalıdır, ancak herhangi bir nedenle herhangi bir zamanda görevinden alınabilir. Üç inisiyasyon sınavını geçerse, sonsuza kadar güç ve zenginlik sahibi olacaktır.*

*Ancak tüm lordlar aynı değildir. Bazıları diğerlerinden daha güçlü, daha zeki ve daha hırslıdır. **Sadakatlerinin** ne kadar ileri gidebileceğini görmek için sınanırlar.*

***Sadakatlerini** kanıtlamak için sınırlarına kadar zorlanıyorlar.*

***Bağıllıklarını** göstermeye hazırlar.*

Hayatları dışında hiçbir şey yeterli olmayacaktır.

Sınırlar test edilecek ve ahlak unutulacaktır.

Bir Lord yargıç, jüri ve cellat olabilir. Kardeşi dışında hiç kimsenin sahip olmadığı bir güce sahiptir.

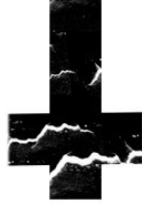
Seçilmiş kişi:

Bir Lord, Barrington Üniversitesi'ndeki ilk üç yılında bekar kalmalıdır. Lordlar arasına kabul edildiğinde, son sınıfında bir seçilmiş kişi hediye edilir.

Bir Leydi:

Barrington'dan mezun olduktan sonra, bir Lady ile evlenmeleri gerekir — ona hizmet edecek bir eş. Eğer Lord, Lady'den önce ölürse, Lady, sırların gizli topluluk içinde kalmasını sağlamak için başka bir Lord'a verilir.

BİR

TYSON

İNCELEME

SADAKAT
BARRINGTON ÜNİVERSİTESİNDE İLK YIL

"Bir Lord olarak, bize sana güvenebileceğimizi kanıtlamalısın. Durum ne olursa olsun. Bedeli ne olursa olsun." Lincoln benim ve diğer Lordların önünde volta atıyor. O bizim liderimiz diyebiliriz.

Hepimiz önümüzdeki dört yıl boyunca Lordlar'ın evinde yaşamak zorundayız ve o burayı yönetiyor. Bazılarının HoL'u uyuşturucu bağımlısı bir kardeşlik olarak adlandırdığına dair söylentiler duydum. Ama o malikanede neler olduğunu, düzenlediğimiz çılgın partiler dışında kimse bilmiyor. Sadece Barrington'a giden ve inisiyasyon sürecinden geçen Lordlar bizim gerçekte ne yaptığımızı biliyor.

Bu birinci sınıf yılımız. En iyi olmak için ne kadar ileri gidebileceğimizi ilk kez göstereceğiz.

"Yaptıklarınız için cezalandırılmayacaksınız, sadece ödüllendirileceksiniz," diye devam ediyor Lincoln. "Bir Lord, sorgusuz sualsiz bir can almaya hazırdır." Durur ve kollarını genişçe açar. "Her yıl, bizim için ne kadar ileri gidebileceğinizi göstermek için bir görev verilecek." Kollarını göğsünde kavuşturur. "Hepiniz başaramayacaksınız beyler, ama başaranlar, diğerlerinin sadece hayal edebileceği bir hayatı yaşayacaklar."

Babamın sesi kafamda yankılanıyor. *"Lordlara katılmak bir seçenek değil, bir onurdur. Ve sen Crawfordları onurlandırmak istiyorsun, değil mi evlat?"*

"Evet, baba."

Beni bu gün için, bu hayat için elinden gelenin en iyisini yaptı. Ve ben de onun beni yetiştirdiği gibi bir evlat olmak için elimden geleni yapacağım: acımasız.

"Tyson, sıra sende." Lincoln'ün sözleri ile başımı kaldırıp ona baktım.

Diz çöktüğüm yerden kalkıyorum ve bir adamın geçici ringe girdiğini görüyorum. Otuzlu yaşlarının sonlarında olmalı ve benden en az on beş santim uzun ve kim bilir ne kadar uzun kolları var. Kapüşonlu sweatshirt, kot pantolon ve siyah asker botları giyiyor.

Elimi uzatıp tişörtümün üstünü çekip başımdan geçiriyorum ve kenara atıyorum, çünkü ne kadar az kısıtlama olursa o kadar iyi olduğunu biliyorum. Ben de kot pantolon giyiyorum ama tenis ayakkabısı giyiyorum. Bunlar kavgada bana yardımcı olmayacak. Ama teknik olarak kazanmamam gerekiyor. Bizim başarısız olmamızı istiyorlar. Bu, zayıf olanları olabildiğince çabuk elemek için kullandıkları bir yöntem.

Adam elini arka cebine sokar ve bir çakı çıkarır, açar. Bıçağın üzerinde kurumuş kan görürüm ve o gülümserken gözlerim onunla buluşur, çarpık dişlerini gösterir. "Sen öldün," der.

Bu sözler kalbimin hızla atmasına neden oluyor. Korkudan değil, heyecandan. Biz bunun için yetiştirildik. Bu yüzden bize değerimizi göstermemizi istiyorlar. Bu topluma herkes giremez. Sadece en iyilerin en iyilerini kabul eder. Ve ben yaptığım her şeyde en iyisiyim.

Bu dünyaya doğmak zorundasın, kanın seni bir Lord yapar, ama seni her an ortadan kaldırılabirler. Bazıları, isimlerinin hakkını verebileceklerini kanıtlamak için bu şansı elde etmekten çok mutlu olurlar.

Lincoln'e bakıyorum ve o, sessiz sorumu anlayarak başını sallıyor. Bıçağı alabilmemin tek yolu, onunkini almaktır.

Meydan okuma kabul edildi.

Adam bana saldırır ve ben tam zamanında kenara atlarım, kollarımı havaya kaldırırım, elinde tuttuğu bıçağı kıl payı kaçıtırım. Bacağımı uzatıp dizinin yan tarafına vururum. O yere düşer ama ben ona basmaya çalışırken aynı anda yuvarlanır, yüzüne ayakkabımı vuramam.

Hızla toparlanarak ayağa kalkar ve bıçağını tekrar önüne uzatır. Elini yüzümün önüne sallayarak beni kesmeye çalışır ama ben eğilerek kenara çekilirim. Ne kadar hızlı olursam, şansım o kadar artar. Bir sonraki hamlemi tahmin edememesini sağlarım.

"İşini yap, Clarence," Lincoln sıkılmış bir sesle adama seslenir. Bu adamlar uzun zamandır Lordlar. Bizi hiç düşünmeden alt edebilmeliler.

Karar vermek için bir saniyem var. En iyisi değil, ama aklıma gelen tek şey bu.

Ona doğru koşuyorum, beline sarılmak için yeterince eğiliyorum ve onu yerden kaldırıyorum. O çığlık atarken sırtımda keskin bir acı hissediyorum ama içimi kaplayan adrenalin bu acıyı bastırıyor.

Vücudunun ağırlığı ikimizi de yere çeker ve onu sırt üstü yere çarpar. Bu, onun nefesini keser ve ben bu fırsatı değerlendirip iki yumruğumu da yüzüne indiririm.

"Orospu çocuğu," diye tıslıyorum, yumruklarımın derisinin çarpışmadan dolayı yırtıldığını hissediyorum. Ama bu beni durdurmuyor.

Diğer Lordlar başarabilmem için bana bağıyorlar. Sırada onlar var. Kaybedersem, bu bir örnek oluşturur. Şu anda hepimizi temsil ediyorum. Onlarla savaşıyorum, onlar için savaşıyorum. Takım olarak bizim için.

Kan yüzüme sıçırıyor ve yumruklarım kaymaya başlıyor, onun yüzünü ve terli ellerimi kaplıyor. O da karşılık veriyor, en azından deniyor. Gözleri şişip kapanmaya başlıyor, bu yüzden kör olarak dövüşüyor. Avantaj benim.

Yumruğumu çenesine vuruyorum, bir çatlak hissediyorum. Bir sonraki yumruğum kafasının üst kısmına isabet ediyor, kolum bir anlığına uyuşuyor, bu yüzden diğer yumruğumla ona vuruyorum ve kafasını diğer tarafa doğru savuruyorum. Dengesiz ayaklarımın üzerinde dururken, ona tekme atıyorum ve onu karnının üstüne çeviriyorum. Kan öksürüyor ve vücudu titremeye başlıyor. Onu tekrar geri çekiyorum, tekrar dizlerimin üzerine çöküyorum ve kanlı ellerimle boğazını sarıyorum, kalan az gücümle sıkıyorum. Şimdi gösteriş yapmanın zamanı değil. Başladığım işi bitirme zamanı.

Bana karşı koymuyor bile.

Arkadan bir kol boynuma dolanarak nefes almamı engelliyor ve adamdan çekiliyorum. Tekmelemeye başlıyorum ve ellerimle beni tutan kolu sıkıca kavriyorum.

"Sakin ol, Tyson," diyor Lincoln kulağıma. "O öldü. İşin bitti."

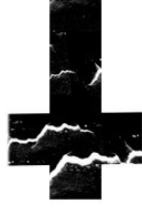
Vücudum onun kollarında anında gevşer ve boynumu bırakır. Dizlerimin üzerine çöküyorum, kanlı ve yaralı ellerim beton zemine çarpıyor. Nefes almakta zorlanıyorum. Aşağıya baktığımda, ağızımdan kan damladığını fark ediyorum. Sandığımdan daha fazla darbe mi vurdu?

Öksürüyorum ve beton zemine daha fazla kan sıçırıyor. Oda sallanmaya başlıyor.

"Gavin." Lincoln, seyirciler arasında bulunan doktorumuza seslenir.

Bayılmadan önce gördüğüm son şey, yerde duran, benim kanımla kaplı adamın bıçağıydı.

İKİ

TYSON

İNCELEME

ADANMIŞLIK
BARRINGTON ÜNİVERSİTESİ'NDE İKİNCİ SENE

Bıçağı yanıma indiriyorum ve bıçağın ucundan bir zamanlar bembeyaz olan mermer zemine kan damlıyor. Eve girmek için iki muhafızı öldürmek zorunda kaldım. Bizim geldiğimizi hiç fark etmediler.

Kadın yüzüstü yatıyor, elleri arkadan bantlanmış, ağzı bantla kapatılmış, sessizce ağlıyor. Neden burada olduğumuzu düşünürseniz, gerçekten acınası bir durum. Güzel bir yüz ve göğüslerin sizi asla aldatmasına izin vermeyin. Bir kadın, bir lord kadar acımasız olabilir. O da en kötülerinden biri. Bana öyle söylendi. Neden burada olduğumuz konusunda fazla bilgi verilmedi. Başka bir lord'u yakalamak ve görevi yerine getirmek için ne gerekiyorsa yapmak dışında.

Onun yanına diz çöküp, kanlı bıçağın ucuyla yüzündeki sarı saçlarını geriye doğru itiyorum. "O nerede?"

Hızla başını sallayarak bilmediğini söylüyor. *Yalan söylüyor.* "Kızı getirin." Ayağa kalkıp parmaklarımı şıklatıyorum.

Kadın bantın arkasında çığlık atmaya başlar, vücudu yerde çırpınır. Kalkmaya çalışır ama ben siyah botumu sırtının ortasına koyarak onu yerde tutarım.

Bir başka Lord olan Miles Hopper da benimle birlikte bu görevi aldı. O da oturma odasına girer, kolunu kızın kollarının üstüne dolamıştır. Onu odaya iter ve kız tökezleyerek dizlerinin üzerine çöker. Kolları da arkadan bağlanmış. Öne eğilir, uzun, koyu saçları yüzünü benden gizler.

Ona doğru adım atarım ve bıçağın ucunu çenesinin altına koyarak başını yukarı kaldırırım. Parlak mavi gözleri bana dik dik bakar. "Kardeşin nerede?" diye sorarım.

"Asla söylemem," diyor dişlerini sıkarak.

İç çekerek, dirseklerimi uyluklarımın üzerine koyarak onun önüne çömelirim. "Onu korumayı seçersen sana zarar vermem gerektiğini anlıyorsun, değil mi?" Bıçağı onun inip çıkan göğsünde gezdiririm.

Kardeşi Lordları ihanet etti. Her zaman yeminini yerine getiremeyen biri çıkar. Her şeyi riske atıp kaçan, cezasını çekmesi için ailesini geride bırakan bir Lord. Gerçekten çok yazık. Bize dünyayı yönetmeyi öğretiyorlar, ama işleri batırdığımızda kimse sorumluluk almak istemiyor.

"Yapman gerekeni yap," diye tükürür. Ayağa kalkarak, ona başımı sallarım. "Ne israf."

"Boşuna olan sensin." Dişlerini gıcırdatarak dudaklarını geri çeker. "Lordların sana söylediği her şeyi yapıyorsun. Sen lanet olası bir kukladan başka bir şey değilsin."

Başımı geriye atıp gülüyorum. "O zaman kardeşin ne oluyor?"

"Kendini savunacak cesareti vardı," diye tersler. "Onlardan uzaklaşmak için."

Gülümseyerek merak ediyorum, "Neden seni ve anneni de yanında götürmedi?" Zavallı şey, kardeşinin onları neden terk ettiğini bilmiyor. Ya da bizim neden burada olduğumuzu. Ne önemi var ki? Bilse de sonuç değişmeyecek.

"Zamanı geldiğinde bizim için geri dönecek." Çenesini kaldırıışından, buna gerçekten inandığını düşünüyorum. Ama neden inanmasın ki? O onun kardeşi. Onu koruması gerekiyor.

Ama kural kuraldır. Tamamlamam gereken bir görevim var ve onlar da listemin en başında. Lord'u geri getirmezsek, onun geri döneceği hiçbir şey bırakmayacağız.

Karnının üstüne yatmış annesinin yanına gidip onu saçlarından kaldırdım, ağzındaki banttan çığlık attı. Onu göğsünden bıçakladım. Bıçağı çekince, yere düşüp öldü.

"ANNE!" Kızı ayağa fırlayarak cesedin yanına koşar.

Onun önüne geçip, elimi boynuna doladım ve ayaklarını yerden kaldırdım. Yüzümü onun yüzüne yaklaştırp, "Hala yapmam gerekeni yapmamı istiyor musun?" dedim. Kaşlarımı kaldırdım.

Hıçkırarak ağlıyor, vücudu titriyor. Boynundaki elimi gevşetiyorum ve o boğuk bir sesle "Ben... hiçbir şey bilmiyorum" diyor.

Miles odaya girer, onun çıktığını fark etmemişim. Kızın cep telefonunu kaldırır. "Bakalım onu bize gelmeye ikna edebilecek miyiz."

Elimi bir kez daha boğazına sıkıştırıyorum ve o benim tutuşumda çırpınıyor, yüzünün beyazlaştığını, dudaklarının maviye döndüğünü izliyorum. Gözleri geriye doğru dönmeye başlayınca, onu bırakıp geri çekiliyorum. Dizlerinin üzerine çöküyor, öksürüyor, ağzından tükürükler saçılıyor ve yine hıçkırarak ağlamaya başlıyor.

Onun arkasına geçip, koyu renkli saçlarını tutup başını geriye doğru çekiyorum. Miles ise onun önünde durup telefonunu kaldırıyor. "Kameraya gülümse

gölümse" der ve bu onu daha da ağılatır.

Bir mesaj yazıp gönderir. Onu saçından tutup ayağı kaldırır ve kanepeye sürükleyerek oturturum. Karşısına, sehpayı otururum ve çenesini tutup bana bakmasını sağlarım. "Onun sana, senin ona sadık olduğun kadar sadık olmasını umsan iyi olur."

Miles'in elindeki cep telefonu çalar ve bana bakar. "Gizli numara." "Bu iyi bir başlangıç değil," derim ve o kanepede kanepede ileri geri sallanırken omuzları titrer.

Cevap tuşuna basar ve hoparlörü açar. "Ne oluyor lan?" diye bağırır kardeşinin sesi.

"Yardım et!" diye bağırır, sanki onu kurtarmak için bizzat buraya gelmiş gibi ayağı fırlar.

Öne atılıyorum, onu kanepenin üzerine sırt üstü yatırıyorum ve elimle ağzını kapatarak onu susturmaya çalışıyorum. Kardeşi, kızın içinde bulunduğu durumu görüyor ve onun hayatının bizim elimizde olduğunu anlıyor. Onun konuşmasını istiyoruz.

"Sen de kimsin lan?" diye bağırır kardeşi. "Ne istiyorsun lan?"

"Sen," diyorum basitçe.

Sessizleşir ve küçük vücudu benimle mücadele etmeye çalışırken boğuk çığlıkları daha da yükselir.

"Lordlar seni almamız için bizi gönderdi," diye devam eder Miles. "Bir saat içinde burada olursun ya da kız kardeşin annen gibi ölür." Telefonu kapatır ve kanepenin yanındaki sehpa da duran kırmızı güllerle dolu vazoya atar.

Onun üstünden kalkıp, kahve masasının karşısında oturduğum yere geri dönüyorum. Onun yavaşça kalkıp, hala arkasında bağlı olan kollarını germeye çalışmasını izliyorum.

"Merak etme," diyor Miles, kanepenin arkasına geçerek. Silahının sürgüsünü geri çekip kuruyor ve bu sesle kadının vücudu titriyor. "Eğer seni kurtarmaya gelmezse, sana merhamet gösterip işini çabuk bitireceğiz." Kadının saçını tutup başını geriye doğru çekiyor ve namlunun ucunu kadının şakağına dayıyor.

Nefes almakta zorlanıyor, siyah rimeli yüzünden akıyor. "Lütfen... Ben hiçbir şey yapmadım." Yutkunurken boynunun hareketini izliyorum.

Ayağı kalkarım ve hareketimi duymuş olmalı ki, kanepede çırpınmaya başlar, kalkıp ne yaptığımı görmek ister, ama Miles

saçından yastığa bastırıyor. Getirdiğimiz çantayı açıp ihtiyacım olan şeyi çıkarıyorum.

Ona doğru geri yürüyerek kanepeye düşüyorum, bacaklarının üzerine oturuyorum, ona yardım etmesi için kimseye seslenerek çığlık attırıyorum. Ama kimse gelmiyor. Ben biliyorum, o da biliyor.

Bu gece, boktan kardeşi yüzünden ölecek. Lords'a kabul edilmek için başkalarını öldürmeye hazır, ama kendi hataları yüzünden ailesinin ölmesine göz yumuyor. O lanet olası bir korkak.

"Lütfen..." diye hıçkırıyor, küçük vücudu beni üzerinden atmaya çalışıyor ama nafiye.

Bezi ağzına tıkıyorum, onu susturuyorum, sonra dişlerimle yırtarak koli bandını koparıyorum ve sertçe dudaklarının üzerine yapıştırıyorum. Gözyaşlarıyla dolu gözleri benimkilerle buluşuyor ve her şeyin bittiğini anlayarak gözlerinden hayat kayboluyor. Davanı savunamamaktan daha kötü bir şey yoktur. Özellikle de masumsan. Ölümle yüzleşmek için bir saatten az zamanı var.

Ayağa kalkıp, şömineye doğru yürüdüm ve çeşitli boyutlardaki çerçevelerdeki onun ve annesinin fotoğraflarına baktım. Hiçbirinde babası ya da kardeşi yoktu.

Buna şaşırmadım. Bu evdeki kimseyi kurtarmak için geri dönmemesinin bir nedeni var. Ama ben hala inisiyasyon sürecindeyim ve benden istenenleri yapmalıyım. Başkasının kışını kurtarmak için yumuşak davranmayacağım. Benimki tehlikedeyken olmaz.

"Siktir!" Miles'ın arkamda tısladığını duydum.

Dönüp baktığımda, bir saniye gözlerini ondan ayırmış ve kız kanepeden kalkıp kaçmaya başlamış. Miles saçlarından tutup onu kendine doğru çekiyor. Kız tüm gücüyle tekmeliyor, ayakları yerden kalkıyor.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor ve kızı annesinin cesedinin yanına yüzüstü yere atıyor. "Siktiğimin orospusu." Kızın sırtına çöküyor, saçlarını tutuyor ve kafasını mermerden kaldırıyor.

Kan çanağına dönmüş gözleri benimkilerle buluştu, burnundan nefes almaya çalışıyordu.

"Çabuk halledecektim." Kot pantolonundan çakısını çıkarır ve açar. Çakıyı kadının boynuna dayar, derisine bastırır ve kadın gözlerini sıkıca kapatır. Kan boynundan aşağı akarken yüzü buruşur.

"Şimdi acele etmeyeceğim. Bu küçük bedenini bir kesik bir kesik açacağım. Yakında bizi seni öldürmemiz için yalvaracaksın."

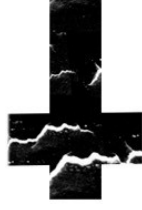
Etrafa bakındığımda, vazonun dibinde suda duran bozuk cep telefonunu görüyorum. Onlara doğru yürüyüp diz çöküyorum ve kendi telefonumu çıkarıyorum. "Bana bak," emrediyorum.

Gözlerini açar, ıslak kirpikleri geldiğimizde sürdüğü makyajdan dolayı birbirine yapışmıştır. Miles'ın yüzünün görünmemesine dikkat ederek bir kez daha fotoğrafını çekerim.

"Daha sonra mastürbasyon yapmak için küçük bir şey." Miles gülüyor, serbest eliyle kadının burnunu sıkıştırıyor ve kadını altında çılgınca kıvrandırıyor.

Cep telefonumdan numarayı açıp fotoğrafı gönderiyorum, istediğim tepkiyi alacağımı biliyorum.

ÜÇ

TYSON

İNCELEME

BAĞLILIK
BARRINGTON ÜNİVERSİTESİNDE İKİNCİ SENE

Otel odasının karanlık köşesinde otururken kapının açıldığını duydum. Bir kadının kıkırdaması ve ardından bir erkeğin sesi geldi. "Çok seksisin." Adam kadına hayranlık duyuyor gibiydi. Onun yaşındaki bir kadının kendisine ilgi duyması imkansızmış gibi.

Haklı.

Ama erkekler güzel bir yüz, göğüsler ve kalçalar gördüklerinde aptallaşırlar. Bu iş için mükemmel olanı seçtim.

"Bana bir içki yapar mısın?" diye mırıldanıyor. Zaten çok içmiş gibi görünüyor. "Seninle bir içki içmek isterim," diye karşılık veriyor ve kadın onun aptalca yorumuna

aptalca yorumuna kıkırdayınca gözlerimi deviriyorum.

Lord olmanın bir parçası da, ilk üç yıl boyunca seksten uzak durmamız gerektiğidir. Bu yüzden şu anda sertleşmiş olmamdan utanmıyorum bile. Bu noktada, kendi iradesi var ve ben onu kontrol etmeye bile çalışmıyorum. Hiçbir porno ya da mastürbasyon yardımcı olmuyor.

"Soyun," diye emrediyor, sesi değişiyor. Artık beklemek istemiyor. Küçük orospusunun amını hemen burada, hemen şimdi sikmek istiyor. Anlıyorum. *Neden bekleyelim ki?*

Onunla tartıştığını duymuyorum, ama yatak odasına girdiklerinde ışık yanmadan önce elbisesinin fermuarının sesi geliyor. Daha dik oturarak, ellerini onun çilek sarısı saçlarına koyduğunu görüyorum. Elbisesini çıkarmış ama topuklu ayakkabıları, iç çamaşırı ve askısız sütyeni hâlâ üzerinde. Gömleğinin düğmeleri açık, belirgin karın kasları görünüyor. Yaşlı bir adam için oldukça iyi durumda.

"Muhteşem." Ağzını onunkinden çekip onu baştan aşağı süzer. Elleri agresif bir şekilde kaburgalarını ve kalçalarını okşar, iç çamaşırını çeker.

Kadın saçlarını omzunun üzerinden atıyor ve adamı bana sırtı dönük olacak şekilde döndürüyor. Parmak uçlarına yükselip eğiliyor, dişlerini adamın kulak memesine geçiriyor ve adamın nefesini kesiyor. Kahverengi gözleri odanın diğer ucundaki benim gözlerime takılıyor

O beni göremez, ama onları izlediğimi hissedebilir. Bu onu durdurmaz.

Adam kadının kollarını tutup onu kral boy yatak üzerine atar, kadının vücudu beyaz yorganın üzerinde zıplar. Genellikle oda taze çiçekler ve şampanya ile doludur. Ama bu kadın onun karısı değildir. Bu onun sevişeceği kadındır. Önümüzdeki birkaç saat boyunca onun oyuncağıdır. "Bacaklarını aç. Babacığa o amcığı göster," diye emreder.

Kadın bacaklarını açar, eli hala adamın görmek istediği yeri kapatan tangasına kayar.

Adam kadının iç uyluklarına tokat atar. "Sana göster dedim, seni küçük fahişe."

Ağlayarak, tangasını tutup yana doğru çeker, onu daha fazla bekletmez.

"Evet. Evet. İşte sikacağım yer bu." Pantolonunu çıkarır. Kızın ayak bileklerini tutup, onu yatağın ucuna doğru çeker, kıcı neredeyse yatağın kenarından sarkar.

"Bekle," diye nefes nefese, elini onun göğsüne koyar. "Belki de biz..."

"Kapa çeneni." Yüzüne tokat atar, onu ağlatır.

"Çekil üstümden." Kız, karnının üstüne dönmeyi başarır ve sürünerek uzaklaşmaya çalışır, ama adam onu geri çeker ve kendisi de yatağa çıkar.

"Zor elde edileni oynamayı seviyor musun? Ben bunu seviyorum." Ağır vücudunu onun sırtına yatırarak, bir avuç saçını kavrayarak onu yere bastırır. "Adımı haykır." Dizlerini kendi dizleriyle ayırarak, kıcını havaya kaldırır ve kendisi için daha iyi bir pozisyona getirir.

"Hayır. Hayır. Hayır," diye bağırdı. "Dur!"

"Bu sıkı amcığı sikeceğim, tatlım. Sonra da o güzel yüzüne boşalacağım."

"Lütfen." Ağlamaya başlar. "Bunu yapma. İstemiyorum."

"Çok yazık, kaltak." Yüzünü yatağa bastırarak çığlıklarını susturur ve boş eliyle fermuarı açık pantolonunun içine elini sokarak sikini çıkarır.

Kaydı durdururum ve karanlık köşedeki sandalyeden kalkarım. "Yeter artık."

"Ne..." Ben ışığa adım attığım anda yataktan atlar ve bana dönerek sorar. "Sen de kimsin?" "Nasıl oldu da..."

"Nihayet." Kız sırtarak yüzündeki sahte gözyaşlarını siler.

"Gidebilirsin," derim, yatak odasının kapısını işaret ederek.

Yataktan atlar ve saçlarını omuzlarının üzerine atar, büyük göğüslerini ortaya çıkarır ve gözlerim sert meme uçlarına takılır. Acaba bu onu tahrik etmiş midir? Bu tür şeylerden hoşlanıyor mu? Son birkaç yıldır porno konusunda çok saçma şeyler izledim. Bazı kadınların hoşlandığı şeyleri görünce ben bile şaşırdım. Ya da tekrar sevişebildiğimde benim hoşlanacağım şeyi buldum.

Adama son bir kez bakıp, sanki ne düşündüğümü biliyormuş gibi bana göz kırparak odadan çıkar.

"Burada ne oluyor lan?" diye bağırır. "Siktiğimin erkek arkadaşından hiç bahsetmemişti." Kapıyı işaret ederek devam eder, "Bana yalvardı lan."

"Biliyorum." Ona katılıyorum. "Bunun için para aldı." Yüzü soluyor ve ben elimdeki cep telefonunu kaldırıyorum.

"Ne... Sen... Bu ne? Para mı istiyorsun?" diye sorar dişlerini sıkarak. "İkiniz beni maaş günü için tuzağa mı düşürdünüz?"

Kaba bir kahkaha atarım. "Sen bile Lordlara istedikleri parayı ödeyemezsin." Asla para değildir. Hayır, onlar ruhunu isterler.

Dizleri titrer ve yatağın kenarına düşer. İki elini de kaldırır ve yüzünü ellerine gömer. "Siktir," diye tıslar.

"İşler böyle yürüyecek." Cep telefonumu cebime koyup yatağın ucuna doğru yürüdüm, mesafeyi kapattım. "Senatörlük yarışından çekileceksin."

Başını kaldırır ve bana öfkeyle bakar. "Böyle bir şey yapmayacağım."

"Reddedersen, az önce çektiğim, reşit olmayan bir kıza zorla sahip olduğun videoyu tüm sosyal medya kanallarında yayınlayacağım. Bunun itibarına, hatta evliliğine ne yapacağını tahmin edebiliyorum." Çenesini sıkar. "Ayrıca şunu da var..." Şişeyi çıkarır ve içindekileri sallarım. "Uyuşturucu. Ben 911'i anonim olarak aramadan önce o bunu isteyerek içecek. Onu senin adına kayıtlı odadan aldıklarında GHB testi pozitif çıkacağından emin olacağım."

"Seni orospu çocuğu." Ayağa fırlar.

"Eğer hoşuna gidiyorsa, videonun bir kopyasını sana gönderebilirim, böylece istediğin zaman izleyebilirsin," diyorum.

Yumruğunu yüzüme doğru savurur, ama ben bunu görürüm. O fırsat bulamadan benim yumruğum onun çenesine isabet eder. İnleyerek yatağa düşer.

İç çekerim. "Bu gece eve, ailenin yanına, soyulduğunu ve seni döven adamı yeterince iyi göremeyeceğini uydurarak bir hikaye anlatmak zorunda kalmak mı istiyorsun?" Parmak eklemlerimi ovuştururum.

O oturur, gözleri bana ateş püskürür. "Bundan paçayı kurtaramayacaksın." "Yirmi dört saatin var, yoksa Lordlar kazanmamamı sağlayacaklar," diyorum ona, sonra dönüp odadan çıkıyorum. Koridorda yürürken, yatak odasından küfürlerini duyabiliyorum.

Oturma odasına girdiğimde, kadın elbisesini giymiş, tavandan tabana pencerenin önünde duruyordu. Beni duydu ve arkasını döndü. Kahverengi gözleri parladı, gözleri kot pantolonuma düştü ve yavaşça tişörtüme doğru kaydı. Dudaklarını yaladı ve beni kapıya kadar takip etti. "Bu gece için ödeme yaptın. Beni kullanmak istemediğinden emin misin?" diye sordu, ben asansör düğmesine bastığımda.

Sorusunu geçiştirerek ellerimi ceplerime soktum. "İyi iş çıkardın."

"Bebeğim, bu hiçbir şeydi." Yanıma gelerek sol kolunu koluma doladı ve beni kendine doğru çekti. "Sadece senin sikini yalayacak değilim."

"Yeteneğinden şüphem yok," diyorum ona, kapı açıldığında uzaklaşarak. "Ama yapamam."

Alt dudağını dışarı çıkararak benimle birlikte asansöre bindi. "Yirmi yaşında olduğumu biliyorsun, değil mi? Reşit değilim."

Başımı salladım. "Biliyorum." Korku faktörünü artırmak için bunu söyledim. Bir erkeğin reşit olmayan bir kızla yattığını düşünmesinden daha korkutucu bir şey yoktur. Bunu sızdırırsam, reşit olmayan porno aradığını görmek için tüm elektronik cihazlarına el koyarlar. En azından aşağılayıcı olur. Ve hiçbir şey bulmasalar bile, medya bunu yeterince çarpıtarak politikadaki geleceğini mahveder. Adam zaten güçlü bir Lord, ama şimdi açgözlüleşiyor ve Lordlar bunu kabul etmiyor.

Bu gizli toplulukta hepimizin bir amacı var. Bazıları güce ihtiyaç duyuyor ve lordların ne kadar ileri gidebileceklerini görmek için onları sınamaya hazırlar. Bu lordlara, hayatlarının kendilerine verilmiş olduğu ve aynı hızla geri alınabileceği gösterilir. Bu yüzden bizi inisiyasyonlar için öldürmeye zorluyorlar. Bunun sayıları kontrol etmek için olduğunu söylüyorlar, ama bence bize her şeyi ne kadar kolay kaybedebileceğimizi göstermek için.

Kollarını göğsünde kavuşturarak göğüslerini daha da yukarı itiyor. Onu

dizlerinin üzerine itip, salyası büyümüş göğüslerinden aşağı akarken, enjekte edilmiş dudaklarını sikmenin ne kadar iyi hissettireceğini hayal ediyorum. "Bana ihtiyacın olursa numaram sende var." Göz kırparak, dili üst dudağının üzerinde geziyor.

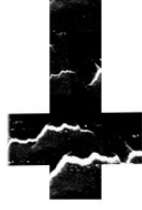
Asansör kapıları açılır ve ben arkama bakmaya bile tenezzül etmeden dışarı çıkarım. Bunun yerine, beş yıldızlı otelin cam kapılarını iterek açarım ve vale, arabamı ön tarafa park etmiş olarak orada durmaktadır. "Teşekkürler." Arabamı hazır tutması için geldiğimde verdiğim üç yüzlüklerin üzerine birkaç yüzlük daha veririm.

"Elbette, Bay Crawford." Başını salladı.

Sürücü koltuğuna otururken, son inisiyasyonumu tamamladığımı bilerek gülümserim. Lordlar, senatör olarak kimi istediklerini karar verdiler ve benim görevim onun kazanmasını sağlamaktı. Ne pahasına olursa olsun. Her şey planladığım gibi gitti. Hiçbir erkek amcığı reddedemez.

Cep telefonumu çıkarıp videoyu açtım ve konu başlığı "**BİTTİ**" yazarak e-postayla gönderdim. Arabamı vitesle takıp, lastikleri gıcırdatarak kaldırımdan uzaklaştım.

DÖRT

TYSON

BAŞLANGIÇ

ONLARDAN BİRİ
BARRINGTON ÜNİVERSİTESİ'NDE SON SENE

Kollarım arkamda kelepçeli olarak diz çökmüş durumdayım, boynumda metal bir tasma var ve bu tasma arkamdaki duvara bağlı. Bu bize hareket alanı bırakmıyor. Bir nedenden dolayı sabitleniyoruz, böylece onlarla savaşılamayız. Bu bizim güvenimizi simgeliyor. Onlara bedenlerimizi işaretlemeleri için isteyerek vermeliyiz. Buraya kadar gelmiş olmamız bir ayrıcalık.

Lincoln, pelerinleri ve maskeleriyle giyinmiş izleyicilerimize sesleniyor. "Lordlar, bu adamlar bizden istedikleri her görevi yerine getirdiler. Bu gece, onları ve bize olan sadakatlerini kutlayacağız." Bana ve ikinci kattaki balkonda katedralin içinde duvara bağlanmış diğer adamlara dönüyor.

Vaftiz havuzunun bulunduğu yerde bir ateş yanmaya başlar. Havuzu boşaltmışlar, içine odun yığınları doldurmuşlar ve ateşe vermişler. Durduğum yerden ısının etkisini hissedebiliyorum. Ter sırtımdan ve alnımdan akıyor.

Adamlar damgalama demirlerini ateşe koyup ısıtıyorlar. Duvardan kendimi çekmeye çalışıyorum, ama bu sadece boğazımı sıkıyor. Kollarımı sallayarak omuzlarımdaki gerginliği çabucak gidermeye çalışıyorum. Bu da işe yaramıyor. Yıllardır bunu yapıyorlar. Her biri farklı, ama sonuç aynı.

Bunun acı verici olacağını baştan biliyordum. Ne kadar dayanabileceğini görmek için seni bedenim ve zihnim sınırlarına kadar zorluyorlar. Bu nihai sınav. Bu odada bulunan her lord, soyadları sayesinde burada. Damarlarında akan kan onlara bu bileti kazandırdı, ama biz bunu hak ettiğimizi kanıtlamalıyız. Barrington'daki birinci sınıfım elli kişiyle başladı. Şimdi yirmi iki kişi kaldık. Ama onlar şanslı olanlar. Onlar buradan ayrılacaklar.

Bir kez damgalandığımda, tek çıkış yolu ölümdür. Ve ölüm gelecek. Soru şu ki, bu benim yüzümden mi olacak, yoksa onların yüzünden mi? Bunu sadece zaman gösterecek.

Barrington'daki alt sınıf lordlar, kilise sıralarından izliyorlar. Bu, onlara neden üç yıl boyunca seks yapamayacaklarını hatırlatmanın bir yolu. Burası

olmak istedikleri yer. Bunun için eğitim görüyorlar.

Önümde duran adam dönüp damgalama demirini yüzüme tutuyor. Alevli ucu cildimi ısıtıyor ve elimden geldiğince geri çekiliyorum. Vücudum geriliyor, her kasım zaten ağrıyor. Bu, doğal savaş ya da kaç tepkisinin devreye girmesi.

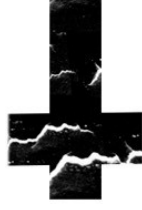
"Tyson Crawford, Lord olmaya hazır mısın?" diye sorar Lincoln.

"Evet, efendim." Derin bir nefes alıp, göğsümü parçalayacakmışçasına çarpan kalbimi görmezden gelerek başımı sallıyorum.

"Onu susturun," diye emreder, parmaklarını şıklatarak. Bir adam sıra boyunca yürür ve ağzıma ısırمام için bir bez sokar. Son üç yıldır bunu yeterince izledim, ne olacağını biliyorum.

Hiç uyarı yapmadan, çıplak göğsüme sıcak demiri bastırır — artık onlar için yaşayıp öleceğimi hatırlatmak için.

BEŞ

TYSON

SEÇİLMİŞ

BİLİNMEYEN: Katedral, saat 2

Arabamda otururken mesajlarımı kontrol ediyorum. Mesajı üç saat önce yatakta yatarken aldım. Şimdi Katedral'e geri döndüm. Bir hafta önce buraya damgamı vurmaya gelmiştim ve hala çok acıyor.

Arabadan inip merdivenleri çıkıyorum ve iki ağır kapıyı iterek açıyorum. Loş ışıklı girişin içinde iki Lord duruyor. İkisi de siyah pelerinler giymiş ve beyaz maskeler takmış. Kim olduklarını bilmemem gerekiyor. Dünyada binlerce Lord var, ama kimlerin kim olduğu konusunda bir liste verilmiyor. Özellikle de kurucular. Onlar gizli tutuluyor.

Soldaki Lord bir sonraki kapıyı açar ve benim girmem için bekler. İçeri girer ve dururum. Gözlerim geniş, açık alanı tarar. Burası Lordlarla dolu olmadan hiç gelmemiştim. Genellikle sıralar Lordlarla doludur, ama şu anda boş. Burası ürkütücü bir havaya sahip. Soğuk ve cansız. Takılmak için bir yer değil. İş için bir yer. Tüm ritüellerini ve günah çıkarmalarını burada yapıyorlar.

Arkamdaki Lordlar kollarımı tutar ve beni koridordan geçerek odanın ön tarafına, sunak ve Lordların masasının bulunduğu yere götürürler. Her iki tarafta da birer merdiven, birkaç gün önce bulunduğum, aşağıdaki cemaati gören ikinci katın çatı katına çıkar.

Beni sağdaki merdivene götürüyorlar ve parmaklarını kollarımın üst kısmına geçirip beni yukarı itiyorlar. Sonra beni öne doğru itiyorlar.

Ayaklarım takılmadan önce dengemi sağlıyorum ve aynı şekilde giyinmiş Lord'a bakıyorum. Beni kendilerine bağlamak için kullandıkları damgalama demiri kadar sıcak bakışlarını üzerimde hissediyorum.

"Tyson Riley Crawford." Adımı söyleyerek öne doğru adım atıyor. "Evet, efendim." Ben de aynısını yapıyorum.

Kafasını sallar, maske - siyah çizgilerle kaplı beyaz, çatlamış gibi görünüyor - yavaşça yukarı aşağı hareket eder ve sonra arkamdan yakalanırım. Beni merdivenlerden yukarı çıkaran adamlardan biri bacaklarımın arkasını tekmeler ve beni dizlerimin üzerine çöker. Sonra yüzüm önde soğuk zemine itilirim. Kollarım arkama getirilir ve kelepçeleri duymadan önce

Bileğime dolandığını hissetmeden önce kelepçelerin sesini duydum. Cildimi sıkıştıracak kadar sıkıydı, dişlerimi gıcırdatacak kadar.

Gömleğimden yakalanıyorum ve aşağıdaki cemaate bakan vaftiz havuzunun olduğu yere sürükleniyorum. Burası, seçilmişleri için yemin törenlerini yaptıkları yer.

Başım havuzun kenarından sarkacak şekilde durduruluyorum. Su havuzun ağzına kadar dolu. Ağır nefesim yüzüme su sıçratıyor. Klor kokusu burnumu dolduruyor.

Biri sırtıma oturur, kelepçeli bileklerimin üzerine bacaklarını atar ve dişlerimi sıkarım.

"Onların dediklerini yap," dedi babam. "Sen hizmet etmek için doğdun. Senden ne isterlerse, yap."

"Sen umut vaat ediyorsun, evlat," diye devam etti, şimdi arkamda duruyordu.

Havuzun üzerine bakarken kalbim hızla atıyor. Giriş ve çıkış için her iki tarafta üçer basamak var. Aşağıda, suda olanları gösteren cam ön tarafa bakıyorum. Böylece, diğer Lordların kadınlarla birlikte olduklarını görebiliyorlar. Böylece, bağlılığımızın karşılığını aldığımızı görebiliyorlar. "O zaman neden beni buraya öldürmek için çağırdığını hissediyorum?" diye soruyorum, mücadele ediyorum, ama üstümdeki adam beni rahatsız edici zemine bastırıyor ve ağırlığıyla nefes almamı zorlaştırıyor.

Göğsümdeki taze yara izi, cildimin gerilmesi ve baskıdan dolayı yanıyor.

"Sadece yeminlerine uymayanlar öldürülür. Bunu yapmayı mı düşünüyorsun?"

bunu yapmayı mı planlıyorsun?"

"Bugün değil," diye şaka yapıyorum.

Sonrasında gelen sessizlik, bunun komik bulunmadığını kanıtlıyor. "Söylesene evlat, seçtiğin kişiyi seçtin mi?"

Bunun ne önemi var ki? Seçilmiş kişi, bir Lord'un kızıdır. Kadın ya da erkek olman önemli değildir, çünkü hepimiz hizmet etmek için doğmuşuzdur. Ama seçilmiş kişi bir Lord'a hediye edilmelidir. Lordlar, Barrington Üniversitesi'ndeki son yılımızda bağlılığımız ve çalışkanlığımız için ödüllendirilmemiz gerektiğine inanırlar, bu yüzden bize bir kadın listesi verilir. İstedikimizi seçmemiz gerekir. Bir Lord istediği kadarını alabilir ve onu istediği kişiyle paylaşabilir, ama o, Lorduna sadıktır ve Lordunun onu paylaştığı kişilerin dışına çıkamaz. "Hayır."

"Bunu duymak güzel."

Nefesimin suda oluşturduğu dalgalanmayı izleyerek iç geçirdim. Dilimi çıkarırsam, sanki bir kediymişim ve havuz benim su kabımmış gibi onu içebilirim.

"Senin için birini seçtik."

"Yani kimi sikebileceğimi bana siz mi söyleyeceksiniz?" Burun kıvrarak, yüzüme biraz daha su sıçrattım. *Neden olmasın?* Hayatımızın diğer her yönünü onlar belirliyorlar.

"Şey..." Durakladı. "Bir kız kardeşi var. İstersen ikisini de alabilirsin."

Ne kadar da nazikler. Daha fazla bilgi vermeyeceğini anlayınca, "Kim o?" diye soruyorum.

"Whitney..." Bir başka duraklama. "Whitney Minson."

Kahretsin! Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Babası asla izin vermez."

"Eğer o seni efendisi olarak seçerse, babasının görüşü önemli olmayacaktır." "Peki ya Whitney? Bunu nasıl başaracağım?"

Onu tanıyorum. Barrington'a gidiyor. Onunla yakın mıyım? Hayır. Babasının benden nefret ettiğini söylemeye gerek bile yok.

"Ona güzel olduğunu söyle. Onu sevdiğini söyle." Hepsi buna güldü. "Bu onu ikna etmezse, zorla."

"Seçilmiş birini zorlayamazsın," diye bağırırım, sırtımda oturan adamla kavga ederken. "Bu yüzden ona seçilmiş deniyor. O, efendisini seçer."

Adam yanıma yere düşer, enseme tutar, dudakları kulağıma yaklaşıp. "Onu uyuştur, lanet kıyafetlerini yırtıp çıkar ve onu al. Onu senin fahişen yapmak için ne yapman gerekiyorsa yap. Anladın mı?"

"Neden o?" diyorum dişlerimi sıkarak. "Soru şu, yapabilir misin? Evet mi, hayır mı?"

"Ben..."

Başımı suya batırır, ben direnirim, çığlık atarım, burnumdan su girer, yanar. Saçımı tutar, başımı yukarı çeker, öksürerek nefes alırım.

"Evet mi, hayır mı?"

"Evet," diyorum. "Yapabilirim."

"Çok iyi, evlat." Islak yüzümün yan tarafına hafifçe vurur ve ben elimden geldiğince uzaklaşıyorum.

Oturur pozisyona çekilirim ve nihayet sırtımdaki yük kalktığı için derin bir nefes alırım. Su, başımdan ve saçlarımdan giysilerime damlar ve pelerin ve maske giymiş adama bakarım. Kurucular asla kimliklerini açıklamazlar. Hayatları tehlikeye girer.

"Korunacaksın," diye beni temin eder.

Seçilmiş biriyle sevişmek için neden korumaya ihtiyacım olsun ki? "Peki ya kız?"

"O ne olacak?" diye soruyor.

"O da korunacak mı?" diye soruyorum, nefesimi kontrol altına alarak. "Duruma bağlı."

"Neye?"

"Ne kadar yararlı olduğuna."

Başımı eğiyorum, bileklerim kelepçeleri çekiyor. Bundan emin olacağım.

Önüme bir dosya bırakır ve dosya yere düşer, yüksek tavanlar ve çerçeveli kemerler arasında yankılanır. "Ödevini yap, Tyson. Üç hafta sonra yine bu noktada ıslanacaksın."

WHITNEY MINSON' I YAKALADIM.

Aslında o kadar da zor değildi. Onu izledim, takip ettim. Beni görmesini sağladım. Beni istemesini. Beni arzulamasını. Son üç hafta boyunca hayatının her alanında yer almaya özen gösterdim.

Üç yıl boyunca kendimi tatmin etmek zorunda kaldım. Artık bunu o yapacak. İşte bu yüzden son sınıfa kadar seksten uzak durmamızı istiyorlar. Sadakatinizin karşılığını vermek istiyorlar. *Bu kızı al ve istediğin gibi kullan demekten* daha ödüllendirici ne olabilir ki?

Üç hafta önce, ellerim kelepçeli ve başım suya batırılmış halde katedralin ikinci katındaydım. Ama bu sefer, içinde duruyorum. Su göğsüne kadar geliyor ve beyaz elbisesinin arkasından meme uçlarının sertleştiğini izliyorum. Saçlarını geriye itiyorum, parmaklarım olması gerekenden biraz daha uzun süre kalıyor, nefesinin hızlanmasını izliyorum. Korkunun kokusunu seviyorum.

"Yemin ederim." Sesi, vücudu benimkine yaslanmışken titriyor.

Kollarını arkadan bir kablo bağıyla bağladım, böylece onu suya ittiğimde bana karşı koyamayacak. "Söz ver," diyorum.

"Yemin ediyoruz," diyoruz ikimiz de aynı anda.

Koyu renkli saçlarını o kadar sıkı tutuyorum ki nefesini kesiyor, dudakları açılıyor ve onu suya itiyorum — bu, onu geçmişteki cinsel partnerlerinden arındırmak için. Seçilmiş kişi, Efendisi kadar temiz olmalı.

Onu yukarı çektiğimde nefes nefese kalıyor ve öksürüyor. Elbisesi eteğini tutup yukarı doğru çekiyorum ve vücudunu aşağıdaki Lordlara sergiliyorum. Sütyen ya da iç çamaşırı giymiyor. Onu önceden hazırlamıştım.

Birlikte olmak için ne yapmamız gerektiğini ona anlatmıştım. Onu benim yapmam için. Belinden tutup, vücudunun ön kısmı aşağıdaki Lordlara bakan cama bakacak şekilde onu döndürdüm. Bir kolumu beline doladım, kalçalarını geriye çektim ve boş olan elimle sikimi tuttum. Onun amına girip herkesin önünde onu sikmeye başladım, bunu bütün yıl boyunca yapabileceğimi bilerek. Tabii ki, burada olmamın başka nedenleri de var.

bugün onunla birlikteyim, ama bunu sadece ben biliyorum.

Yumuşak çığlıkları ve ağır nefes alıp verişleri büyük binayı dolduruyor. Elimi ağzına kapatıp onu susturuyorum. Şu anda her şey benimle ilgili. O benim sikkem için var. Seçilmiş kişi, efendisinin kölesidir, tıpkı efendinin toplumun hizmetkârı olması gibi.

Dişlerimi gıcırdatıyorum, nefesim kesiliyor, amcığın ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyorum. Sanki ilk kez yapıyormuşum gibi.

Sevişmek için en sevmediğim yer sudur, ama bu kadar zevk veren bir şeyden mahrum kaldığınızda, bu dünyayı sarsan bir olaydır.

Taşaklarımın gerildiğini hissediyorum ve boşalmadan duramıyorum. Dayanamıyorum, onun boşalması umurumda değil.

Yemin töreni, seçtiğimiz kişiye sahip olduğumuzu göstermek içindir. Onu memnun etmek için değil onu memnun etmek için değildir.

Çekilirken, elimi ağzından çekip onu sudan çıkarırım. Çıkartıyorum. İkimiz de sırlıslıkımız. Elbisesini yukarı çekilmiş halde bırakıyorum, vücudunu diğer lordlara sergileyerek onu merdivenlerden aşağı indiriyorum ve ön sıradaki koltuğa oturuyoruz. "Gözlerini yere bak," diye kulağına emrediyorum ve o da iyi bir fahişe gibi başını eğiyor.

Son kıdemli öğrenci seçtiği kişi için yemin törenini tamamlayana kadar bekleyeceğiz. Onu eve götüreceğim ve bütün gece boyunca onu kullanacağım. İstedğim gibi.

Yarın sabah geldiğinde, onu yüzüstü, çıplak, ağzında bir tıkaç ve gözlerinde bir göz bağıyla bağlayacağım ve derslerime giderken onu orada bırakacağım - sanki derslerim önemliymiş gibi davranacağım. Tüm bunları, odama kurduğum tüm kameralardan telefonuma canlı yayınlayacağım, bana söylendiği gibi.

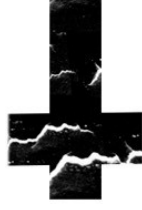
Herkese açık hale getireceğim.

Onu kullan, onu sik, onu sahiplen. O benim, istediğim gibi kullanırım. Tipik bir seçilmiş, gerçekten. Çoğu Lord, seçilmişlerini köle gibi davranır. Ama ben

onunla birlikte olmadığım zamanlarda yapmam gerekenler çok önemli.

Bu bir dikkat dağıtma. Ben aslında başka bir şey yaparken bunu yaparken beni izle.
başka bir şey yaparken beni izle.

ALT

TYSON

ÜÇ YIL SONRA

Babam her zaman hayatın seçimlerden oluştuğunu söyler, hangisini seçtiğine bağlı olarak, hayattan ne elde edeceğin belirlenir.

Ellerim metal korkuluğa dolanmış, dört katlı gece kulübüne bakıyorum. Blackout, hayatımdaki seçimlerimin bir sonucu.

Güçlü bir lord olmalı, her gün üç parçalı takım elbise giymeli, milyarlarca dolarlık bir şirketi yönetmeli, ailemin istediği biriyle görücü usulü evlenmeli, çocuklarım ve bir köpeğim olmalıydı. Kamuoyuna "normal" görünmek için yapmak zorunda olduğumuz tüm bu saçmalıklar.

Hepsi lanet bir yalan. Benim dünyamda, sana söylenen hiçbir söze ya da gördüğün hiçbir şeye inanamazsın. Her şey şuna indirgeniyor: ölene kadar yaşarsın. Bu kadar basit.

Işıklar yanıp sönüyor ve müzik, durduğum koridorda titreşiyor. Cuma gecesi, gece yarısı geçmiş ve mekan tıklım tıklım dolu. Blackout'u üç yıldır işletiyorum. Lords, bir fırsat gördüğümde ve kaderimde yazılan yoldan farklı bir yol seçtiğimde burayı bana verdi. Hizmetinizin karşılığında size her zaman bir şey vermeye hazırlar. Ben de, seçtiğim karım için kendimi bu kulübe zincirlemelerine izin verdim.

O benden nefret ediyor. Ne yazık ki umurumda değil.

Karı koca birbirini seven kaç evlilik biliyorsun? Benim dünyamda pek fazla yok. Olur, ama nadirdir.

Korkuluktan iterek, kapıya doğru yürüdüm ve ofisime girdim, bas sesini ve yanıp sönen ışıkları dışarıda bıraktım. Masama doğru yürüdüm, oturdum ve sandalyeme yaslandım.

En üst çekmecedeki müstakbel karımın fotoğrafını çıkarırım. Yüzünde bir gülümsemeyle duruyor, kahverengi saçları dağınık bir topuz halinde toplanmış ve parlak mavi gözleri var. Bu, hayatı mahvolmadan önceydi. Hayatım değişmeden ve onun *seçimlerini* elinden almaya karar vermeden önceydi.

Bundan sonra, onun kaderini ve hikayesinin nasıl devam edeceğini ben belirleyeceğim. Bu en iyisi. Gerçi o bunu asla böyle görmeyecek. Onun için ben düşman olacağım, ama benim için sorun değil. Bazen kötü adam kazanır, çünkü kimse onunla savaşıp kadar acımasız değildir.

Kapım çalınır ve ben resmi yerine koyarım. "Girin," derim.

Colton, Jenks, Finn ve Alex içeri girer. "Ne haber patron?" diye sorar

Finn. "Gitmek üzereyim," derim onlara. "Gece boyunca yokum."

Blackout'un bir özelliği de burayı istediğim gibi yönetebilmem. Yani kimseye hesap vermem. Lord olarak, damganızı aldıktan sonra hayatınızın geri kalanında onlara hizmet edersiniz. Onlardan biri sizi öldürene kadar görevler verilir. Ama ben öyle değilim. Blackout, istediğim her şeyi yapabileceğimi garanti ediyor.

Bu yüzden kendi ordumu kurmaya karar verdim. Colton, Jenks, Alex ve Finn Lord değiller. Ama Lord olmaya en yakın kişiler onlar. Onlara kendi damgalarını bile verdim. Ben onları serbest bırakana kadar benim için çalışıyorlar. Ve o gün benim öldüğüm gün olacak.

"Ne yapmamızı istiyorsun?" diye sorar Colton, kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Burayı yakılmaktan koruyun," diyorum ciddi bir şekilde, ama onlar şaka yapıyormuşum gibi gülüyorlar.

Cep telefonumun çalmasıyla herkes dönüp ofisimden çıkarak bana biraz mahremiyet sağlıyor. Aşağıya bakınca Ryat'ın ekranımı aydınlattığını görüyorum. O, Barrington'da bu yıl son sınıf öğrencisi ve en iyi arkadaşlarımdan biri. Benim son sınıfta okuduğum yıl o birinci sınıftaydı. "Alo?" diye cevap veriyorum.

"Yoldayım," diye selamlıyor. "Tamam. Hazır olacağım."

Ofisimden çıkıp kapıyı kilitliyorum ve birinci kata iniyorum. Arka koridordan geçip bodruma giriyorum, raftan bir çanta alıp ihtiyacımız olan şeyleri içine koyuyorum.

Çıplak ve duvara zincirlenmiş adam, ağzındaki tıkaçtan saçma sapan şeyler mırıldanıyor ama onu görmezden geliyorum. Onunla sonra ilgileneceğim. Ölmek için acelesi yok gibi.

Çantayı kapatıp omzuma atıyorum ve bodrum katını da kilitliyorum. Merdivenleri koşarak çıkarken, kulübün içinden gelen müzik sesleri zemini titriyor.

Arka kapıyı iterek açıyorum ve yağmurun yağdığı dışarıya çıkıyorum. Yakınlarda park etmiş siyah bir SUV görüyorum. Yolcu kapısını açıp içeri atlıyorum ve çantayı arka koltuğa atıyorum.

Ryat bana bakar, yeşil gözleri çantaya kayar. "Hazır mısınız?"

Kapıyı kapatarak başımı sallıyorum. "Evet." Bu günü çok uzun zamandır bekliyordum. Lordlar beni boşuna yeraltı dünyasının lordu yapmadılar. İntikam alma fırsatını yakaladığım sürece onların emirlerini yerine getireceğimi biliyorlardı. Bana bunu gümüş tepside sunuyorlar ve ben de karım dizlerinin üzerine çöküp sikimi yalarken onu boğazına kadar sokacağım.

LAIKYN

DÜĞÜN GÜNÜ, hayatının en heyecan verici günlerinden biri olmalı. Annem gibi, ben de seçmediğim bir adamla evlenmek üzereyim. Sevmediğim bir adamla. Aslında ondan ve temsil ettiği her şeyden nefret ediyorum; para, açgözlülük ve güç bunlardan sadece birkaçı.

Annem babamdan nefret ediyor, ama ikisinin de yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kaderleri belliydi, kaderleri mühürlenmişti. Benimki gibi. Çocuklarımınki gibi. Ve torunlarımınki gibi. Bizler tek bir amaç için yetiştiriliyoruz: güç. Sayılarla kontrol.

Siktir et!

Benim dünyamdaki kadınlar, Lordların gizli topluluğu, ürememelidir. Ben çocuk istemiyorum. Bu döngü benimle sona erecek. Sona ermek zorunda. Lordlar, üyelerinden yararlanmanın bir yolunu bulacaktır. Ordularını büyütmek için bizi evlendirirler. Gelecek nesil Lordlar ve Leydiler, onların dünyayı ele geçirmelerine yardım edecek.

Odanın ortasında duruyorum, aynalı duvardaki beyaz elbiseye bakıyorum, elimle dünyanın en kaliteli ipeklerinden biri olan dut ipekini okşuyorum. Derin bir nefes alıyorum. Bu elbise tam iki milyon dolara mal oldu. Lanet olası bir elbise için iki milyon dolar mı? Yakında kocam olacak kişi, bu elbiseyi Fransa'daki bir tasarımcıya özel olarak diktirdi. Bunu biliyorum çünkü annem her fırsatta bana hatırlatıyor.

Neden hayatımın bu kadar önemli bir kararını ben vermemeliyim ki? Bu delilik, değil mi? Hayatımı başka birine adadığım gün giyeceğim kıyafeti seçme hakkım olduğunu düşünmek.

Sanki onun serveti beni etkileyecekmiş gibi. O para kanlı para. Bunu biliyorum çünkü ben de aynı servetle büyüdüm. Hayatta lüks şeyleri hiç istemedim. Fakir bir insan bu söze gözlerini devirecektir, ama bu doğru. Bana bir bira, ucuz bir kapüşonlu sweatshirt ve üç gündür boyamadığım sarı saçlarımı saklayacak bir şapka verin, ben mutluyum.

Ama hayır. Bu kabul edilemez. Yüzde birlik kesim mükemmelden başka bir şey gibi görünemez. En azından kamuoyunda. Bize konuşma izni verdiklerine bile şaşıyorum. Biz kadınlar, ağızlarımızı bantlayıp, üzerimizde sadece zincirler varken dolaşsak daha iyi olur.

Bir lordun bir leydisine ihtiyacı vardır, ama bunun nedeni sizin düşündüğünüz gibi değildir. Bu, onun gerçek kimliğini gizlemenin bir yoludur. O dünyanın her yerinde seks yapar, ama bizden yemek pişirmemiz, temizlik yapmamız ve o evdeyken bacaklarımızı açmamız beklenir. Onu Tanrı gibi tapınmamız ve onun çocuklarını doğurmamız beklenir.

Hiçbir zaman dindar olmadım ve şimdi dizlerimin üzerine çöküp bir erkeği tapmaya başlamayacağım.

Kardeşim arkamdan yaklaşıp, gözleri aynadaki elbisemi tarar. "En azından zevki iyi."

Gözlerimi devirdim. "Sanki bunun bir önemi varmış gibi."

"Birkaç çocuk doğur ve şişmanla." Omuzlarını silkiyor. "Sonra senden başka herkesle yatacak. Oh! Seksi, çok daha genç bir dadı tut." Kendi kendine başını sallıyor. "Ama önce onu denememe izin ver. Yeterince iyi olduğundan emin ol."

Sözleri, tüm lordların aynı olduğunu kanıtlıyor. Yıllardır lord ama henüz evlenmedi. O, dünyanın her yerinde seks yapma ayrıcalığına sahipken, ben hayatımı feda etmek zorunda kalıyorum.

Bir cep telefonu çalıyor ve o, smokin ceketinden çıkarıp cevap veriyor. "Alo?"

İç çekerek elbiseyi alıp vitray pencereye doğru yürüdüm. Pencereden dışarıyı hiç görünmüyordu. Burası çok eski bir yerdi. Katedral, lordlar için kilisenin din için olduğu gibi kutsal bir yerdi. Bir lahit mumyayı sardığı gibi, yüz yıllık sırları içinde saklıyordu.

Yıllar önce onlara miras kaldı — hasta ve sapkın ritüellerini gerçekleştirecekleri bir yer. Bana sorarsanız, bu konuda özel veya farklı bir şey yok. Mavi kot pantolon ve tişörtle ya da iç çamaşırlarıyla koridorda yürüyebilirim. Fark etmez.

Tüm Lordlar ve Leydiler burada evlenmek zorunda değil. Ama benim müstakbel kocam burayı seçti. Ailelerimiz mümkün olduğunca geleneksel olmasını istedi. Bu saçma bir neden. Sadece beni ona teslim etmeyi bir gösteri haline getirmek istiyorlar. Benim işlemediğim bir suçtan dolayı, şartlı tahliye olasılığı olmayan ömür boyu hapis cezasına çarptırıldığım bir mahkeme salonunda duruyor olsak da fark etmez.

Elimi soğuk cama koyup yağmurun yağışını dinliyorum. Son iki gündür fırtına var. Sanki dünya, diz çöküp onun sikini emmektense öldürmeyi tercih edeceğim bir adama ömür boyu hizmet etmeye mahkum olduğumu biliyor gibi.

diz çöküp sikini emmektense öldürmeyi tercih edeceğim bir adama ömür boyu hizmet etmeye mahkum olduğumu biliyor gibi.

Bunu annemin suçu olarak görüyorum. Beni iradeli ve kararlı biri olarak yetiştirdi. Ama şimdi, tüm bunları bir kenara bırakıp, gündüzleri beni ihmal eden, geceleri ise bacaklarımı açmamı isteyen bir adama hayatımı adadığımı kabul etmem gerekiyor.

Bunu kabul edemem. Daha fazlasını hak ediyorum. Daha fazlasını istiyorum.

Kardeşim telefon görüşmesini bitirip dikkatimi çekiyor ve bana bakıyor.

"Bir sorunumuz var," diyor.

Bütün hayatım lanet bir sorun. "Ne?" "Luke kayıp."

Burun kıvırıyorum. "Benimle böyle dalga geçme." Bu bir sorun değil, dualarımın kabul olması.

"Ciddiyim." Yutkunur, sanki Luke birdenbire ortaya çıkacakmış gibi büyük odada gergin bir şekilde etrafına bakar. "Burada değil. Hiç gelmedi. Evinde de yok. Kayıp. Kimse onu görmemiş."

"Bunun neden sorun olduğunu anlamıyorum." O hasta piçle evlenmek istemiyorum. Luke Cabot, bulabileceğin en yüksek rütbeli Lord, bu da durumu daha da kötüleştiriyor. Lordlar da bu dünyadaki her şey gibi. Bazıları en altta, bazıları en üstte. Farklı kademeler var. Ama dürüst olmak gerekirse, bunun bir önemi yok; hepsi de bulundukları yere ulaşmak için herkesi öldürecek hasta piçler. En altta olanlar bile hizmet etme şansı elde etmek için her şeyi yok ederler.

Bana doğru adım atar. "Laikyn..."

Kapı açılır ve babam annemle birlikte içeri girer. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum. "Sanırım bu iyi şansın sizinle bir ilgisi yok, değil mi?"

Annemin dolgulu dudakları benim yorumumla biraz incelmış gibi görünüyor. Bana milyonlarca kez bunun sadece yaşadığımız hayat olduğunu söyledi. Bunun bir "gelenek" olduğunu ve benim bunu kabul etmem gerektiğini söyledi. Lord ve Leydi olarak, biz kraliyet ailesiyiz. Saçmalık. Lord'un Leydisi olmaktansa, birinin orospusu olmayı tercih ederim.

Ancak babam, koyu renk saçlarını eliyle tararken yere bakıyor. "Baba?" diye soruyorum, ona doğru adım atarak, eteğimin kenarına basmamak için elbisemi elimde tutuyorum. "Ne oluyor?"

Gözleri benimkilere bakmadan önce boğazını yutar. Gözlerinde pişmanlık vardır ve umut göğsümü doldurur. Belki de bu hayatı istemediğimi fark etmiştir.

Boğazını temizledi. "Az önce bir telefon aldım..."

"Lütfen bana bunu yaptığını söyle, düğünümü iptal ettiğini?" diye soruyorum, sözlerimde umut var.

"Üzgünüm Laikyn, ama düğün hala geçerli." Diye iç geçirir.

Ve sahip olduğum azıcık umut da şimdi yok oldu. "Ama Miller, Luke'un kaybolduğunu söyledi." Kardeşimi işaret ettim. Babam da kardeşimle aynı telefonu mu almıştı? Yoksa başka biri miydi?

"Artık Luke ile evlenmeyeceksin." Smokin yakasını çekiştiriyor. 15 cm'lik fahişe topuklu ayakkabılarımla takılıp düşmemem için elbiseyi kaldırıyor

—ki onu da müstakbel kocam seçmişti—bir adım geri atıyorum, kalbim hızlanıyor. Bu iyi bir haber. Neden bu kadar endişeli görünüyor? "Anlamıyorum. Eğer o burada değilse..."

"Yeni bir Lord seni seçti," diye sözümü keser.

Annem elini ağzına koyarak hıçkırığını bastırmaya çalışır.

"Hayır," diye itiraz ediyorum. "Bu olamaz." Luke'un benim kocam olacağına karar verildiğinde ben on sekiz yaşındaydım — üç yıl önce. Bu tür şeyler son dakikada değiştirilemez. Son birkaç yılımı bu güne hazırlanarak geçirdim. Onun karısı olmak için. Onun istediği gibi. Bir Lord benimle evlenmeyi seçemez, ben zaten başka birine söz verilmişken.

"Kim?" diye sorar kardeşim. "Kim böyle bir değişiklik yapabilir ki?" Ellerin yumruk yapar.

Elimi uzatıp annemin bana verdiği incileri aldım. Annem bunların bana bir tür rahatlık vereceğini düşünmüştü, ben de gülmüştüm, ama şimdi sanki bir can simidi gibi onlara tutunuyorum.

"Ben..." Kapı bir kez daha açılır, bu sefer iç duvara çarparak beni irkiltir.

Bebek mavisi bir çift göz benimkilerle buluştu ve midem düğümlendi. Nefesim kesildi. Onları yıllardır görmemiştim, ama o zamandan beri rüyalarımı süslüyorlardı.

üç yıl **ÖNCE**

"Nerede o?" diye sorar annem, hastaneye girerken. Bu gece kız kardeşimin hastaneye kaldırıldığına dair bir telefon almıştı, ama başka hiçbir bilgi verilmemişti.

"Hanımefendi..."

"Kızım nerede?" diye hemşireye bağırarak kayıt masasına vuruyor.

Arkamı döndüğümde kız kardeşimin erkek arkadaşının bize doğru yürüdüğünü gördüm. Beyaz tişörtü ve kot pantolonu kanla kaplıydı ve göğsüm o kadar sıkıştı ki nefes alamadım.

Annem onu görünce bacakları titriyor. "H-o-l-a-n-m-a-z," diyor boğuk bir sesle, titreyen elini ağzına götürüyor.

Tyson onu yakalar ve vücudunu kendine doğru çeker, ama bebek mavisi gözleri benimkilerle buluşur ve omurgamdan aşağı dondurucu bir ürperti geçer, beni felç eder. "Çok üzgünüm," diye fısıldar. "O öldü."

"TYSON," kardeşim homurdanır, beni kenara itip o anıdan çıkarır ve önüme geçer.

"Ne yapıyorsun ...?"

Tyson'ın en iyi arkadaşı Ryat, kapıyı açtığı kadar sert bir şekilde kapıyı kapatır.

Bir adım geri atarım, elbiseye takılıp düşerim, ama neyse ki lekeli cam, kığımın üstüne düşmemi engelliyor.

"Nasıl?" diye sorar babam, ona dönerek.

Tyson ona, onun ne kadar berbat bir durumda olduğunu hatırlatan şeytani bir gülümseme atar. "Bizi yalnız bırak," diye emreder.

Sadece sesinin tonu bile bacaklarımın titremesine neden oluyor, ama ayakta kalmayı başarıyorum.

"Bırakmayacağım!" Babam yan adım atarak onların beni görmesini engelliyor.

Tyson, aralarındaki küçük mesafeyi kapatmak için birkaç adım atar ve eğilerek babamın kulağına fısıldar. Soğuk, bebek mavisi gözleri benimkilere bakıyor ve babama bağırsa bile, göğsümdeki çarpıntı ve kulaklarımda çınlayan kan sesinden dolayı onu duyamam. Alnımda aniden ter damlaları belirir ve onu görünce nefes almakta zorlanırım. Aniden, abartılı elbise bana çok dar gelir. Pahalı kumaş bir çapa gibi beni dipsiz bir denize çekiyor.

Babam annemin elini tutar ve onu odadan çıkarır, beni yalnız bırakır. Kardeşim dışarı çıkmak ister, ama Ryat smokin ceketini tutar ve onu odaya geri çeker. "Sen kalabilirsin," der Ryat ona.

"Defolun gidin!" kardeşim onlara bağırır. "Yoksa güvenliği çağırırım." "Çağır bakalım." Tyson omuz silker. "Senin korumalarını benimkilerle değiştirdim."

Terli ellerimi kaldırıyorum. "Ne... ne yapıyorsunuz burada?" Luke onları asla düğünümüze davet etmezdi. Tyson'dan nefret eder. Ryat hakkında ne düşündüğünü bilmiyorum ama Tyson'ın en iyi arkadaşı olduğu için onu pek sevmediğini neredeyse garanti edebilirim. Bu, suç ortaklığı gibi bir şey.

"Ryat." Tyson en iyi arkadaşına parmaklarını şıklatır, o da smokininin cebinden katlanmış bir kağıt çıkarır. Kağıdı kardeşimin göğsüne yapıştırır.

Kardeşim öfkeyle kağıdı açar ve gözleri kağıdı tarar, vücudu gerilir ve nefesim hızlanır. "Ne?" diye sorarım gergin bir şekilde, terli elim boynumdaki incileri sıkıca tutar.

"Hayır," diye homurdanır, başını hızla sallar.

"Ne oldu?" Bir adım öne çıkıyorum ve Tyson önüme geçiyor, iri cüssesi benimkinden çok daha büyük. Geri çekilmeye çalışıyorum ama arkamda yine cam var.

Kardeşimin yüzü soluyor ve fısıldıyor, "Tyson ile evleneceksin."

"Ne?" Bacaklarım titremeye başlar, kalbim durur. "Hayır. Bir yol olmalı..."

Tyson'ın eli boynumu kavrar ve beni soğuk cama yapıştırır. Ellerim havaya fırlar, tırnaklarım siyah smokininin koluna batar. Onu tekmelemeye çalışırım ama elbisenin eteğine basarak hareketlerimi kısıtlar.

"Laikyn!" Kardeşim gazeteyi düşürür ve bana doğru koşar, ama Ryat saçını yakalar, dizlerinin arkasını tekmeleyerek onu geri çeker ve diz çökmeye zorlar. Ryat cebine uzanır, çıkısını çıkarır ve açar. Tıklama sesi nefesimi keser, sonra çakıyı kardeşimin boğazına dayar.

"Hayır!" diye Ryat'a bağıryorum ve gözlerim Tyson'ın mavi gözleriyle buluşuyor. Soğuk bakıyorlar. Adamın bir şey hissedip hissetmediğinden bile emin değilim. O, Lordlar arasında en kötülerinden biri. Lordların çoğu, istediklerini alırken ortama uyum sağlamak için stratejik olarak dünyaya yerleştirilir. Ama Tyson öyle değil. Hayır, o onlar için açıkça yeraltı dünyasını yönetiyor. "Ne istiyorsun, seni lanet olası piç?" diye soruyorum. Vücudum onun tutuşu altında kıvrılıyor.

"Sadece seni. Sonsuza kadar," diye cevaplar basitçe.

Dişlerimi sıkıp çenemi kaldırıyorum. "Seni hasta pislik! Gerçekten seninle evleneceğimi mi sanıyorsun?" Kız kardeşimin ölmesinin sebebi o. Tüm Lordlar kötüdür, ama onda her zaman bir tuhaflık vardı. "Cesedimi çiğnemedenden olmaz."

Yüzünde bir gülümseme yayılır, bunu beklediğini gösterir. Onun hakkında ne hissettiğimi ve kendimi ona asla isteyerek vermeyeceğimi bilir. Tyson'a kendimi vermektense bin kez Luke ile evlenirim. "Ya kardeşin seni mihraba götürür ve bana teslim eder, ya da Ryat onun boğazını keser ve seni Miller'ın kanıyla kaplı ellerinde bana teslim eder."

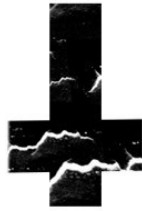
"Yapma," kardeşim bana homurdanır ve Ryat kafasını geriye doğru çeker, onu tavana bakmaya zorlar. Bıçağı boynuna getirir ve sanki kesecekmiş gibi ucunu kardeşimin derisine bastırır.

"Yapma," diye bağırırım, onu burada, gözümün önünde öldüreceğini bilerek. Ryat'ı şahsen tanımıyorum, ama şaka yapmayacak biri olduğunu bilecek kadar tanıyorum. Tyson için burada ve bir şeyi kanıtlamak için ona ne derse yapacaktır. Kız kardeşimi kurtaramadım, ama kardeşim için her şeyi yaparım. "Ben... yapacağım." Bu sözler göğsümü sıkıştırıyor, ağzımdan çıkması zorlaşıyor. Az önce ölüm fermanımı imzaladım. Ama pes edip ona bunu kabul etme zevkini yaşatmayacağım. O, Lordların cehennemini yönetiyor olabilir, ama ben de kendimle birlikte onu yakıp kül edeceğim.

"Aferin kızım," diyor Tyson, boş eliyle yüzümün yanını okşayarak. Sanki bana bir tür güvenlik hissi vereceğini düşünüyormuş gibi nazikçe okşuyor. Hepsi yalan. Lordların nasıl çalıştığını biliyorum. Yıllar boyunca babamın annemi nasıl manipüle ettiğini gördüm. Ama annem buna izin verdi. Ben ise izin vermeyeceğim. "Ryat, misafirlerimize on dakika içinde hazır olacağımızı söyle." Benden uzaklaşır, beni bırakır ve ben de incelikli cildime batmış incilerin izlerini ovuştururum.

Ryat odadan çıkar, kardeşimle birlikte gider ve beni hayatımı mahveden canavarla yalnız bırakır.

YEDİ

TYSON

Gerçek gücün nasıl bir şey olduğunu unutmuşum. Kendi çıkarlarım için kullanmayalı çok uzun zaman oldu. Blackout'ta bir yarasa gibi mağaraya saklanıyorum. Temiz hava ve güneş ışığı yerine neon ışıkları ve gürültülü müziği tercih ediyorum.

Ama bu? Bu çok ferahlatıcı. O kadar zor olacağını düşünmemiştim.

Girdiğimizde Ryat'ın düşürdüğü çantaya doğru yürüyorum. Boynunu ovuşturmasını izlerken, gözlerinin vitray pencereye ve sonra da kapıya kayduğunu görüyorum. Kaçmak istiyor. Benden olabildiğince uzaklaşmak istiyor. "Bu olacak," diyorum, çantanın fermuarını açıp onun görmesini istediğim şeyi çıkarıyorum. "Ve aklında bir çıkış yolu olduğunu düşünüyorsan, bunu bir hatırlatma olarak al." Eşyaları yere bırakıyorum ve ne olduğunu görünce gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Ty..."

Ona doğru bir adım atıyorum, bu onu keskin bir nefes almaya zorluyor. "İki seçeneğin var, Lake." Gözyaşlarıyla dolu güzel mavi gözleri benimkileri arıyor. "Ya isteyerek o koridordan bana doğru yürürsün, ya da boynunda bir tasma varken ellerin ve dizlerin üzerinde sürünürsün, ben de seni bir tasma ile sürüklerim."

Gerçeklik yavaş yavaş anlaşılmaya başladığında, alt dudağı titrer. "Lütfen," diye yalvarır, çıplak omuzları titrer.

"Ah, şimdiden yalvarıyor musun?" Bu, kulaklarıma müzik gibi geliyor. Keşke babası da burada olup buna şahit olsaydı. Fazla zaman almayacağını biliyordum. O, onlar kadar güçlü değil, ama bu onun suçu değil. Bu, ebeveynlerinin bir ürünü. Laikyn, itaatkar olmak için şartlandırıldığını bilmiyor. Hayattaki en basit şeyler için yalvarmak zorunda olduğunu bilmiyor.

Elimi uzatıp yüzünü avuçlarım ve dudakları açılır. Başparmağımı nude renkli rujun üzerinde gezdiririm. "Seni küçük düşürme yeteneğimi küçümseme, hayatım. Bu olacak. Ama şu anda sana, bunu evimizin mahremiyetinde mi, yoksa sevdiğin herkesin önünde mi yapacağın konusunda seçim hakkı veriyorum."

Siyah boyalı alt kirpiklerinden bir damla gözyaşı düşüyor. Yüzünden akmadan önce parmak eklemlerimle yakalayıp siliyorum. "Ağlama Lake. Makyajın bozulur. Onu sonra yaparım."

Onu görmeyeli üç yıl oldu ve eskisi gibi görünmüyor. Eskiden koyu renk saçları vardı, şimdi ise sarıya boyanmış. Saçlarını ensesinde sıkı bir topuz yapıp, Barbie bebek yüzünü, dolgun dudaklarını ve parlak mavi gözlerini ortaya çıkarmış. Gelinliği straplez ve göğüslerinin arasında kalp şeklinde bir izlenim yaratacak şekilde aşağıya doğru uzanıyor. Gözlerim aşağıya kayıyor ve göğüslerini estetik yaptırmış olduğunu anlayabiliyorum.

Bunu Luke yaptırmış. Tanrı bilir neyi sever, ve gelecekteki karısını tam da öyle birine dönüştürmek için zamanı vardı. Tam da onun istediği gibi mükemmelliğe ulaştırılmış. Hoşuma gitmediğini söyleyemem, ama onun için benim seçeceğim şey bu olmazdı. Neyse, önemi yok. Laikyn Grace Minson, oynanacak bir oyuncaktan başka bir şey değil. Kullanılacak ve tüm dünyanın görmesi için sergilenecek bir oyuncak.

"Sana bir hediyem var," diyorum ona, uzaklaşırken, aramızda biraz mesafe bıraktığım için derin bir nefes aldığını duyuyorum.

Çantaya doğru yürüyerek, dikdörtgen şeklinde siyah kadife bir kutu çıkarıyorum. Ona doğru geri dönerek kutuyu açıyorum ve gözleri yavaşça benimkilere bakmadan önce kutunun içine düşüyor. "Arkanı dön," diyorum, geniş gözlerindeki sorgulayıcı bakışı görmezden gelerek.

Yutkunarak bana sırtını döndü. Elbisesinin eteğine takılıp düşmemesi için ona yardım etmem gerekiyordu. Benim soyadımı almadan önce kendine zarar vermesini istemiyordum. Elimi uzattım, incileri tutup çektim ve ince Tiffany kolyeyi kırdım. İncilerin eski ahşap zeminde sekme sesi onu keskin bir nefes almaya zorladı.

Hediyesini kutudan çıkarır, kutuyu atar ve ince boynuna uzanır, siyah kadifeyi boynuna geçirip arkada bağlarım. Tam ona göre, tıpkı tahmin ettiğim gibi.

Gözlerim aynada onun sulu gözleriyle buluştu ve arkasına geçtim, bu sırada elbisesini buruşturdum. Yüzümü onun yüzüne yaklaştırdım ve "Ne dersin, küçük sevgilim?" diye sordum.

Titrek eli yukarı kalkar ve parmakları ince kumaşı okşar.

"Bu eşsiz bir parça. Senin için özel olarak yaptırdım," diye devam ettim onun sessizliğine. Dışarıdan zarif ve kadınsı görünüyor. Çeşitli boyutlarda elmaslarla süslenmiş siyah kadife. Dışarıdan bakıldığında diğer choker'lardan farksız. Onu bu kadar eşsiz kılan iç kısmındaki deri astar.

Burnunu çekip elini yanına indirir, gözleri yere düşer.

Dudaklarımı kulağına yaklaştırıp fısıldarım, "Bana sonra teşekkür edersin." Ve bununla birlikte, dönüp odadan çıkarım, hazırlanmaya giderim.

LAIKYN

Nefes alamıyorum; kalbim göğsümde o kadar hızlı atıyor ki acı veriyor. Etrafta bir sandalye, tutunacak bir şey arıyorum ama dar elbiseyle dizlerimin üzerine çöküyorum. Bir şeyin yırtılma sesini duyuyorum ama artık onu mahvetmiş olmayı umursamıyorum. Luke da umursamayacaktır zaten.

Kapı açılır ve kardeşim tekrar içeri girer. "Lake." Bana doğru koşar ve diz çöker. "Lake, iyi misin?"

Kafamı sallıyorum, nefes almaya çalışıyorum. Ellerim Tyson'ın az önce taktığı gerdanlığa gidiyor ve onu çekiyorum. Ama ellerim çok titriyor. Ellerim düşüyor, ipe vuruyor ve onu kavırıyor, kardeşimin ellerini enseme hissediyorum.

"Çıkmıyor," diye homurdanır ve onu çeker. "Siktir, Lake." Beni boynumdan geri çeker ve boğazımı sıkar. "Nasıl yapacağımı bilmiyorum..."

"Bizi yalnız bırak." Babam odaya tekrar girince sesi bizi keser.

"Baba, ciddi olamazsın," diye bağırır Miller. "Tyson?"

"Defol git dedim," diye emreder babamız, cep telefonunu cebine koyarak. "Bir daha söylemeyeceğim."

Kardeşim homurdanır ve kapı onun çıkmasıyla kapanır.

Babam önümde eğilir, ellerimi tutar ve titrek bacaklarımdan beni kaldırır. Beni ayağa kaldırırken elbiseyi mahvetmemi umursamıyor gibi görünür. "Baba, bir şey yap."

Gözleri gerdanlığa düşer ve yutar, adem elması sallanır ve sonra benden gözlerini ayırır. Gözleri Tyson'ın getirdiği çantadan döktüğü eşyalara düşer. Önünde gümüş bir halka olan kalın siyah bir tasma, zincirli bir tasma ve tam olarak ne olduğunu anlayamadığım başka bir şey. Onun tehdidi gerçektir. Beni bir köpek gibi ellerimin ve dizlerimin üzerinde koridorda sürünmeye zorlayacak ve beni karısı olmaya zorlayacaktır.

"Bitti, Laikyn," diye konuşur sonunda babam.

"Hayır." Kafamı sallayarak buna inanmayı reddettim.

"Yapamam..." "Lordlar ona bir seçim hakkı verdiler. Ve o seni seçti."

Bir seçim mi? Neden beni istesin ki? Ellerimi onunkilerden çekiyorum. "Hayır. Yapmayacağım." Kapıya doğru koşuyorum, ama o kolumu tutup beni durduruyor.

durdurur. Parmakları kolumu sıkıştırır, ben de çığlık atarım.

"Ailemizi utandırmana izin vermeyeceğim!" diye bağılıyor, göğsüm sıkışıyor.

"Ailemizin bununla ne ilgisi var?" diye soruyorum ama cevap vermiyor. "Baba..."

"Lordlar kararını verdi ve bu kesin. Kardeşinle birlikte o koridordan yürüyeceksin ve Tyson'la evleneceksin."

Kendi babam bile beni vermezken neden Tyson'a kendimi vermem gerekiyor? "Lütfen" —yüzümden tek bir gözyaşı damlar—"bana bunu yapma." Dizlerim titriyor, ayaklarımdan ayağıma geçiyorum, topuklarım ayaklarıma acıtıyor.

"Senin gururun yüzünden benim başıma bela almayacağım." Omuzlarını dikleştirir.

"Gurur mu?" Nefesim kesilir. Bunun gururla ne ilgisi olduğunu nasıl düşünebilir?

Tyson'ın annemi bekleme salonundaki bir sandalyeye oturtmasını izlerken

DONAKALIRIM. *Annem ağlıyor, elleriyle yüzünü kapatıyor.*

Bana doğru yürüyerek, elini uzatıp parmak eklemleriyle yanağımyı siler ve ben de ağladığımı fark ederim. "Nasıl?" diye boğuk bir sesle sorarım.

Cevap vermez. Bunun yerine, sanki kız kardeşimin nasıl öldüğünü yabancı bir dilde sormuşum gibi başını yana eğiyor.

"Nasıl?" diye

soruyorum. "Göl..."

"Nasıl öldüğünü söyle!" diye bağııyorum, yumruklarım onun kanlı göğsüne vuruyor, o da irkiliyor. "Sen yaptın, değil mi?"

"Ben denedim..." Gerçeği söylemekten vazgeçti. "Neyi denedin? Onu kurtarmayı mı?"

"Lake..."

"Onu sen öldürdün!" Onu itiyorum, ama o beni kendine doğru çekip sıkıca sarılıyor. Giysilerinde onun kanının kokusunu alıyorum, kanın benim gömleğime de sıçradığını hissediyorum ve kusmaya başlıyorum.

"Lake?" Beni kendinden uzaklaştırır.

Artık çok geç. Midem bulanmaya başlar ve geniş gözlerim onun gözleriyle buluşur.

Kolumu yakalıyor ve beni bir çöp tenekesine doğru çekiyor. Boynumun arkasını kavrayarak yüzümü tenekeye doğru itiyor ve saçımı tutup tutarken kusuyorum.

"EVET," diye bağıır babam, beni kendine getirir. "En son ihtiyacın olan şey, gururunun önüne geçmesine izin vermektir."

"Bu lanet olası gururla alakalı değil." Ellerimi yumruk yapıyorum. "O Whitney'i öldürdü

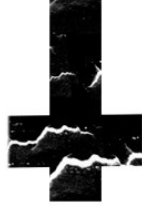
—
Yüzüme tokat atarak sözümü keser. "Onun adını anma!" diye bağıır r .
adını anma!" diye bağıırır.

Zonklayan yanağıımı avuçlarımla tutarak, yeni akan gözyaşlarımla bulanıklaştırdığı görüşümle yere bakıyorum. Bana daha önce hiç vurmamıştı ve ben hıçkırıklarımı tutmaya çalışıyorum, ama her şey çok hızlı bir şekilde parçalanıyor. Bugün sadece korkunç bir gün olacağını düşünmüştüm. Hayal edebileceğimden daha hızlı bir şekilde kötüden daha kötüye gitti.

Kapı açılır. "Lake?"

"Sana defolup gitmeni söyledim, Miller." Babam ona bağıırır ve kapı çarparak kapanır, beni yine onunla yalnız bırakır. "Nerede kalmıştık?"

SEKİZ

TYSON

Üç yıl önce

Ağaçların arkasında saklanarak, önümdeki aileye bakıyorum. Gelmeye iznim yoktu, ama kapıyı bekleyen güvenlik görevlisine birkaç yüz dolar verdim ve o da beni mezarlığa soktu.

Whitney'in en sevdiği renk pembeydi, ama ona beyaz bir tabut aldılar. Yanarak ölmekten korkardı, ama onu yakıp küle çevirdiler. Neden geleneksel bir cenaze töreni yapıp küllerini yirmi bin dolarlık bir tabuta gömdüklerini anlamıyorum, ama benim söz hakkım yoktu.

Yanımda birinin geldiğini hissediyorum ve yanıma baktığımda Ryat'ı görüyorum, elleri pantolonunun ceplerinde ve gözleri törene dikilmiş. "Seni burada bulacağımı düşünmüştüm," diyor yumuşak bir sesle. O bu yıl Barrington'da birinci sınıf öğrencisi, ben ise son sınıf öğrencisiyim. Bu onun ilk yılı ve yakın arkadaşım oldu.

Gözlerimi öne çevirip törenin bitmesini izledim. Aile töreni küçük tutmuştu. Sadece yakın aile üyeleri katılabilmişti. Bu da bana yine tuhaf geldi. Whitney birçok kişi tarafından seviliyordu. Barrington'da çok arkadaşı vardı. Onu seven herkesin veda etme şansı olmalıydı.

*"Gelmen
gerekmiyordu,"
diyorum. "Biliyorum."*

Annesi hâlâ ağlıyor ve kız kardeşi, yürüyebilmesine bile şaşıyorum. Ağabeyi onu tutuyor. Babaları ise tek bir damla bile gözyaşı dökmedi. Çocukları onun için hiçbir şey ifade etmiyor. Onlar sadece kullanılacak birer araç. Kendi servetini ve gücünü artırmanın bir yolu.

Ona kim olduğumu hatırlatacağım.

"Bunu istediğinden emin misin?" Ryat, ne yapacağımı bilerek yumuşak bir sesle sorar.

"Bitti," diye cevap veriyorum. Kararımı verdim ve değiştirmeyeceğim.

Babası annesini siyah limuzine bindirir ve ben limuzinin uzaklaşmasını izlerim. Gözlerim mezarlığa döner ve Laikyn'i siyah elbisesiyle diz çökmüş halde görürüm. Ağaçların arasında uğuldayan rüzgârın sesinin üstüne onun ağlamalarını duyabiliyorum.

Miller sırtını okşayarak ona yardım etmeye çalışır, ama o da onun yanında diz çökmeye karar verir.

Eğer bir kalbim olsaydı, onlar için üzülmediğimi söylerdim. Ama yok. Ben, Rabler için yaşadığıma inanarak yetiştirildim. Ama onlar beni hayal kırıklığına uğrattı, bana öğrettiklerinden daha da soğuk biri olmamı sağladılar.

Cep telefonum titriyor, cebimden çıkarıp baktığımda arayanın babam olduğunu görüyorum. "Alo?" diye cevap veriyorum, onlara sırtımı dönüp arabama doğru yürüyorum.

"Ne halt ettin sen?" diye sorar.

Sanırım kariyer değişikliği duymuş. "Yapmam gerekeni yaptım," diye cevap veriyorum basitçe.

"Tyson," diye bağırır. "Bu aileye karşı sorumlulukların var. Lanet olası bir kadın için bunu feda edemezsin." Sesi o kadar yükselir ki, bana bağırır hale gelir.

"Anlamamı beklemiyorum." O annemi sevmiyor. Lords her zaman onun için birinci sırada olmuştur. İkinci sırada ise metresleri vardır. Whitney'e aşık olduğumu ve bunun beni zayıflattığını düşünüyor. Ne yaptığımı, ne yapmadığımı veya nasıl hissettiğimi hiç bilmiyor.

Sinirli bir nefes vererek sesini alçaltır. "Whitney'e olanlar talihsiz bir olaydı, evlat. Ama sen de hayatını feda etmek zorunda değilsin." Bir süre durur. "Bu onu geri getirmeyecek."

Bir hıçkırık dikkatimi çeker ve arkama dönüp Miller'ın ayağa kalkıp Laikyn'i kucasına alıp Town Car'larına taşıdığını görürüm. Laikyn ona sarılır, Miller tabuttan uzaklaştıkça ağlaması daha da yükselir. "Onu bırakmak istemiyorum," diye hıçkırır Laikyn.

"O öldü, Lake," diyor Miller, onu arabaya bindirirken. Arabanın kapısını kapattığında, Laikyn'in hıçkırıkları artık duyulmuyor.

Onların arabayla uzaklaşmasını izlerken babama, "Kararımı verdim," diyorum. "Ty..."

Telefonu kapatıp cep telefonumu kapatıyorum, hayatımı nasıl yaşamam gerektiği konusunda onun fikrini dinleyecek havada değilim. Hayatım boyunca hep böyle yaptım. Bir gün Lordlara hizmet edeceğimi bilerek büyütüldüm. Son dört yılımı onlara adadım. Ama artık durum değişti.

Barrington Üniversitesi'nde okurken, inisiyasyon sürecinde herhangi bir anda unvanından mahrum bırakılabilirsin. Ama bir kez damgalandığında, tek çıkış yolu ölümdür.

Lord olmanın özel bir şey olduğuna, sonsuz zenginlik ve güçten başka bir şey olmadığına inanarak büyütüldüm. Şimdi ise onların kendi

bir tür hapisane olduklarını ve bizi mahkum olarak topladıklarını anlıyorum. Bizi kendilerine kaçamayacağımız şekilde zincirliyorlar.

Onların teklifini kabul ettim ve sonra onların reddedemeyeceği bir teklifte bulundum. Bu farklı bir cehennem, ama kontrol tamamen bende. Artık şeytan benim ve kimin yanacağını ben seçeceğim.

LAIKYN

Babam beni terk ettikten sonra aynada kendime ^{bakıyorum}, gözyaşlarım makyajımı bozmamış mı diye kontrol ediyorum. Anlamıyorum. Neden ben? Neden şimdi? Neden bugün?

Luke'a söz vermiştim. Ne değişti de beni Tyson'a verdi? Lordlar neden buna izin verdi?

Aynaya yaklaşıyorum, başımı geriye eğip boynuma taktığı gerdanlığı inceliyorum. O kadar sıkı ki, parmağımı bile gerdanlık ile cildim arasına sokamıyorum. Nabzımın gerdanlığa çarptığını hissedebiliyorum.

Güçsüzüm. Bir Leydi olarak, başlangıçta hiçbir söz hakkım yoktu, ama Lordlar son dakikada böyle bir değişiklik yapabilir mi? Lanet olsun, mahvoldum. Sanki gökyüzünden düşen bir uçak gibi. Yapılabilecek hiçbir şey yok. Paraşütüm yok. Kaçış planım yok.

Kaçarsam, beni bulurlar. Herhangi bir nedenle bulamazlarsa, bedelini ailem öder. Tyson yüzünden başka kimsenin ölmesine izin veremem. Ailemizden zaten yeterince şey aldı.

Kapı açılır ve kardeşim odaya girer. "Üzgünüm abla. Ne olduğunu bilmiyorum. Babam dedi ki..."

"Önemli değil." Omuzlarımı düzeltirim. Bu elitist pisliklerin önünde ağlamayacağım. Tyson'a, beni ne kadar korkuttuğunu tüm dünyanın görmesi zevkini tattırmayacağım. Yalnız kalana kadar bekleyeceğim.

Karanlık saçlarını sinirli bir şekilde eliyle tarar. "Lake."

"Hazırım," derim, ona dönerek. Ne kadar uzun beklersem, Tyson o kadar uzun süre sinirlenir. Yeminimi ettikten sonra, beni kendine ait hale getirecek. Ve ona beni dövmesi için başka nedenler vermek istemiyorum.

Miller'ın ağzı sert bir çizgiye bürünür, gözleri gerdanlığa, sonra da yere düşen incilere kayar. O, kim olduğumu hatırlatan tek şeydi. Tyson beni zaten istediği gibi yapıyor: kölesi. Sikişip işkence edeceği bir et parçası.

"Gidelim." İpek kumaşı ellerimle tutup yerden kaldırırken, kardeşim uzun eteği topladı ve ben odadan çıkarken o da arkamdan geldi. Katedralin ikinci katındayız. Çok sert itersem düşüp ölecekmişim gibi görünen eski korkuluğa doğru yürüyorum, ki şu anda bu o kadar da kötü gelmiyor. Şansıma, sadece bacağımı kırarım falan.

Yüksek vitray pencereler bana bir kuş kafesini hatırlatıyor. Lordların sizi tuzağa düşürmek için kullandıkları başka bir yol. Karşı tarafta, ikinci kattaki çatı katında, seçilmişler için yemin törenleri yapılıyor. Benim seçilmeme asla izin verilmedi. Kız kardeşim seçilmişti. Tyson'ın seçtiği kişiydi. O öldürüldükten sonra, ailem Luke ile evlenmemi ayarladı. Ben bir Lord'a sunulacak bir kurban olacaktım. Ailemdeki soyadımıza şeref getirecek son Minson kadını.

Hepsi saçmalık.

Para transferi olmadan, en iyi haliyle seks ticareti. Fiziksel para değil, ama bir şekilde yine de fonlar için içinde. Aileler kuruluyor, şirketler birleşiyor ve işin içindeki Lordlar daha da zengin oluyor. Daha da güçlü.

Ellerimi balkona dayayarak birinci kata bakıyorum. Sıra sıra dizilmiş sıralar Lordlarla dolu. Hepsi siyah pelerinlerini giymiş, başlıklarını takmış ve maskelerini takmışlar. Bugün sadece ailem, kardeşim ve düğün konukları yüzlerini gösterebiliyor. Kadınlar davet bile edilmiyor. Ve benim nedimem yok. Kendi evinde tutsak tutulduğunda, arkadaş edinme fırsatın olmuyor. Arkadaşım olsaydı bile, Luke'un onları onaylaması gerekirdi ve onun onaylamayacağını biliyorum. Tyson da muhtemelen aynı şekilde davranırdı.

Dışarıdaki fırtına, gri bulutlar ve üzerimize yağan yağmur sayesinde, bu saatte normalde olduğundan daha karanlık bir ortam yaratıyor.

Beyaz halı kaplı bir podyum, koridorun uzunluğu boyunca uzanıyor. Bu, benim masumiyetimi simgeliyor. Kış karı kadar beyaz. İçerinin geri kalanı kırmızı ışıklarla aydınlatılmış, bu da mekana kanlı bir hava katıyor. Bu, evlilik yemininin bir parçası. Onun için kanımı dökmeliyim. O da benim için kanını dökecek.

Tüm bu insanların önünde hayatımı ona teslim edebilirim, ama bunu içtenlikle yapmayacağım. O da bunu bilmeli, değil mi? Çünkü onun bunu kesinlikle yapmayacağını biliyorum. O beni sevmiyor. Beni tanımıyor bile. Whitney'i tanıdığı gibi değil.

Gözlerim sunak önündeki bebek mavisi gözlere kayıyor ve o gözlerin bana baktığını görüyorum. Bu kadar uzaktan bile onu net bir şekilde görebiliyorum.

Orada duruyor, kolları arkasında, bacakları açık ve omuzları geriye çekilmiş. Kötü niyetli bir ifade sert yüz hatlarını kaplıyor.

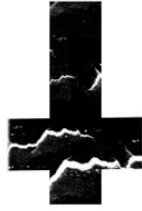
Babam bana bir ultiatom verdi: Tyson ile evlen ya da başka bir şey. *Başka bir* şeyin Tyson'ın karısı olmaktan çok daha kötü olacağına eminim.

"Lake?" Miller arkamdan dikkatimi çekti.

Omzumun üzerinden ona bakmak için döndüğümde, elinde duvakımı tuttuğunu gördüm. Kitsch ve abartılıydı. Nefret ettim. Annem sipariş etmişti. Beni daha uygun göstereceğini söylemişti. Neye uygun? Ne demek istediğini anlamadım ve o da hiç cevap vermedi. Onu geride bırakıp kasten başka bir odaya sakladım.

Eğilip trenimi kaldırdı ve bana yaklaşmak için yana çekti. İç çekerek geri döndüm ve kardeşim duvağını takmadan önce gözlerim yine Tyson'ı buldu.

DOKUZ

TYSON

Katedralin önünde duruyorum, o korkuluktan uzaklaştığında gözlerimi indiriyorum. Onun atlayıp intihar etmesini bekliyordum. Ama şaşırtıcı bir şekilde, sanki hayatını bana teslim etmeye hazırmış gibi bana öfkeyle bakıyor.

Gözlerimi, lordlarla dolu sıra sıra kilise sıralarını taramak için indiriyorum. Maskeleri ve pelerinleri yüzünden kim kimdir göremiyorum, ama hepsi bana bakarken, ne olup bittiğini anlamaya çalışırken, nefeslerini tutmalarını ve fısıltılarını duyabiliyorum.

Ryat, kollarını önünde kavuşturmuş olarak yanımda duruyor. Bugün benimle birlikte duran tek diğer Lord o olacak. Nedenlerimi sormadı, sorgulamadı bile. Aslında bunun bir önemi yok. O da benim gibi, yapılması gereken ne varsa yapacağımı anlıyor. Blakely konusunda yapması gerekeni yapmak için kendi nedenleri vardı. Ben de ona elimden geldiğince yardım etmek için oradaydım.

Luke'un yerine tuttuğum papaz, altarin önünde yanıma geliyor ve hazır olduğunu belirtmek için başını sallıyor.

Lusaint'ın "Wicked Game" şarkısı yüksek tavanlarda çalmaya başlar ve ben onun koridordan yürümesi için seçtiğim şarkıya gülümserim. Luke'un seçtiği şarkı tamamen farklıydı. Bunun daha uygun olacağını düşündüm.

Çift kapı açıldığında, konuklar ayağa kalkarak karımı karşılar. O ve kardeşi yan yana dururlar. Uzun eteği arkasında mükemmel bir şekilde dalgalanır. Elbise vücuduna tam oturur, büyük göğüslerini ve ince belini ortaya çıkarır. Eteği aşağıya doğru genişler, sanki bulutların üzerinde yürüyormuş gibi görünmesini sağlar. Güzel yüzünü bir duvak örtüyor. Yemin etmesine gerek olmasaydı, ağzını açtırıp içine bir top tıkaç koyardım. Ne manzara olurdu ama? Boyalı dudaklarından pahalı elbisesine salya akarken, anne babasının önünde duruyor. Bu düşünce bile beni tahrik ediyor.

Zamanla.

Uzun koridorda ilerlerken şarkı tekrar tekrar çalıyor.

Papaz, "Bu kadını kim teslim ediyor?" diye sorduğunda Miller durur.

Kardeşinin gözleri bana dikilir. "Ben, Peder."

Onu teslim etmesi için onu seçmemin bir nedeni var. Gülmek istiyorum ama kendimi tutuyorum. Bunun yerine sol elimi uzatıyorum ve o da yavaşça onun elini benimkine koyuyor. Biraz fazla sert çektiğimde, gelinliği yüzünden tökezliyor ama onu ayakta tutuyorum.

Kardeşi, anne babasının yanına oturur. Yapabilecekleri hiçbir şey yoktur. Lordlar birçok nedenden dolayı evlilikler ayarlamıştır, bu yüzden onu elde edebilmem onları dehşete düşürmelidir. Bu, istediğimi elde etmek için ne kadar ileri gidebileceğimi kanıtlar. Zamanımı bekledim. Üç yıl seks yapmadan geçirdim ve sonra bu an için üç yıl daha bekledim. Sabrım her zaman gurur duymuşumdur.

Elimi uzatıp duvağı kaldırıyorum, başının üstüne iterek kan çanağı gözlerinin benimkilerle buluşmasını sağlıyorum. Duvağı yere düşürüyor ve bu bana onun ne kadar itaatkar olacağını gösteriyor. Ben söylersem emekleyecek. Ne manzara olur, değil mi? O, sahte "kendime güvenim yok" tavrıyla güzel bir kız, bu yüzden saçlarını boyuyor, dişlerini beyazlatıyor ve büyük silikon göğüsleri var. Luke'un onu bu hale getirmesi çok yazık. Hatırladığım Laikyn Minson'ın bundan daha fazla öz saygısı vardı. Onu kırmak için ne kadar uğraşmam gerektiğini görmek için her fırsatta onu sınavacağım.

Luke'un onu istediği gibi yapması üç yıl sürdü. Ben çok daha kısa sürede yapacağım.

LAIKYN

Ben nefesimi sakınleştirmeye çalışırken, o titreyen ellerimi ellerinde tutuyor. Gözlerim yaşlarla dolmuş, yere bakıyorum, ne onunla ne de binadaki başka biriyle göz göze gelemiyorum. Utanç, beni denize sürükleyen ve tutunacak hiçbir şeyim olmayan bir dalga gibi üzerime çöküyor. Öleceğim, yavaş ve acı verici bir ölümle.

Gözlerimi kırıyorum ve parmağıma bir yüzük taktığını görünce gözyaşlarım akıyor. O zaten evlilik yüzüğünü takıyor.

Lordlar her şeyi kendi istedikleri gibi yaparlar. Her birine bir yol verilir ve bu yolda istedikleri her şeyi yapmalarına izin verilir. Her düğün bu şekilde yapılmaz. Örneğin Ryat'ı ele alalım. Duyduğuma göre o ve karısı, diğer Lordların önünde büyük bir düğün yapmamışlar.

Luke'un yeminlerimizi bu şekilde etmemizi istediği için buradayız. Tyson bunu ele geçirdi.

Papaz kenara çekilir ve Tyson'ın uzun dikdörtgen ahşap masaya, Lordların masasına ulaşmasını sağlar. Masanın her iki ucunda siyah bir örtü vardır, yüzeyi beyaz gül yapraklarıyla kaplıdır ve masanın üzerinde kendi kristal kaideleri üzerinde duran konik mumlar vardır.

kristal kaidelere oturtulmuş. Bina o kadar büyük ki, mumların alevi binayı aydınlatmıyor. Mumlar, masayı süslemekten başka bir anlam taşıyor.

Tyson ellerimi bırakır ve ellerim yanıma düşerken, mumların önündeki hançeri almak için uzanır. Üzerine armaları kazınmış eski, yıpranmış deri kınından çıkarır — ortasında üç paralel çizgi olan bir daire — ve çeneme kaldırarak bana ona bakmamı zorlar. Etime baskı yapan soğuk, keskin kenar, cildimi çimdiklemeye yeter ama henüz kırmaya yetmez.

Gözlerim onun gözleriyle buluştu ve nefesimi tuttum. Bana doğru adım attı, bıçağın ucu çene hattımdan kulak dibime kadar nazikçe kaydı. Metal soğuktu ama yanan cildime pürüzsüz bir şekilde değdi ve tüylerim diken diken oldu.

"Yeminlerinizi okuyun," diye duyurur papaz, kalbimin bir vuruşunu atlatır.

"Ben... yemin ederim," diyorum, dilim ağırlaşmış. Nefesim düzensiz, nabzım hızla atıyor.

Bıçağın ucu derimi deliyor, sıcak sıvının boynumdan aşağı aktığını hissetmeden önce nefesimi keserek tıslıyorum.

Bebek mavisî gözleri, sıvının göğsümden yavaşça aşağı akıp göğüslerimin arasına düşmesini izliyor.

Hançeri alıp başparmağının ucunu batırıyor ve çenemi avuçlayarak titrek dudaklarımın üzerinde nazikçe gezdiriyor, kanını üzerime sürüyor. "Yemin et." Derin ve iddialı sesi güç dolu. Bu düşünce beni inlemeye zorluyor.

"Birlikte," diye ekliyor papaz.

"Yemin ediyoruz," diye fısıldıyorum kendime, o ise dinleyicilere emir veriyor.

Tyson bana yaklaşır, aramızdaki küçük mesafeyi kapatır. Gözleri benimkilerde kalırken dudaklarını köprücük kemiğime indirir. Sıcak ve ıslak dilinin boynumdan yukarı doğru kayarak kan izini yaladığını hissettiğimde yanağımdan bir damla gözyaşı akar. Titreme geçer içimden.

Yumuşak bir sesle konuşurken dudaklarının çene hattım boyunca yavaşça kaydığını hissediyorum, "Kan benim yemini olduğundan, sen sonsuza kadar bana, ben de sana ait olacağım." Dudaklarıma ulaşır ve dudaklarımı dudaklarıyla yakalar.

Dili ağızıma girdiğinde metalik bir tat hissediyorum — kanımızın tadı — ve yutkunuyorum, çünkü yutmazsam kusacağımı biliyorum. Zaten yeterince rezil oldum.

Öpücüğü durdurmak için geri çekilmeye çalışıyorum, ama eli başımın arkasına yapışarak beni yerinde tutuyor. Diğer eli belime dolanıyor ve beni sert vücuduna yapıştırıyor.

Ona karşı koymaya çalışıyorum ama dudakları benimkileri kolayca açıyor ve ağzımı ele geçiriyor, istemememe rağmen vücudum ona tepki veriyor. Uyluklarım geriliyor ve kalbim hızla atıyor. Gözlerim kapanıyor ve o, benim inlemem olduğunu düşündüğüm bir sesi yutuyor. Daha önce de öpülmüştüm ama bu farklıydı. O adamı gerçekten sevmiştim.

Parmakları saçlarıma gömüldü ve sıkı topuzumu çözdüğünü hissettim. Başımı eğdi ve öpücüğü derinleştirdi, dilini benimkine en yumuşak şekilde okşadı, ama bunun hiç de yumuşak olmadığını biliyordum. Sırtımdan bir sıcaklık yayıldı ve vücudum elektriklenmeye başladı.

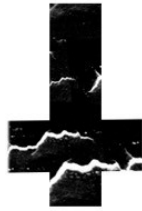
O ilk olarak çekilip öpüşmeyi bitirdiğinde, geri adım atmadığım için kendimden nefret ediyorum. Onun yanında kalmayı isteyerek kabul ettiğim için. Dudaklarıma nazikçe bir öpücük konduruyor ve sonra sadece benim duyabileceğim şekilde kulağıma fısıldıyor. "Cehenneme hoş geldin, küçük sevgilim. Zincirlerimin izin verdiği kadar uzağa sürünebilirsin."

Ağlamamak için dilimi ısıyorum. Vücudum titriyor, kalbim hızla atıyor ve nefesim düzensiz. Şu anda düzgün düşünemiyorum. Geri çekiliyor ve sessizce ağladığımı izlerken kanlı dudaklarını yalıyor.

"Sizi Bay ve Bayan Tyson Crawford ilan ediyorum," diye duyurur papaz sessiz dinleyicilere.

Bu sözler, beni kafesime kilitleyen bir kapının çarpması gibidir.

ON

TYSON

Karım, üç yıl önce onun için hayatımı feda ettiğim yerde, tam karşımda duruyor. Gözleri yaşlarla dolmuş, benim gözlerimle buluşuyor ve ben, dudaklarında kan izleri olan ona gülümsüyorum. Onu ilk öptüğümde vücudunun gerildiğini hissettim. Bana karşı koymaya çalışıyordu. Ama onun bir parçası, en iyi parçası, bana eridi. Vücudu benim olmaya can atacak. Onu herkesin görmesi için kendi kişisel zaferim olarak sergileyeceğim. Babasının tiksinişi ve utanması için.

Çan çalıyor, katedralin sessizliğini yırtıyor. Yüksek sesli gürültüye irkiliyor, bir adım geri atmaya çalışıyor ama ben onu yerinde tutuyorum.

Gözlerim, boynundan göğsüne uzanan kan izine düşer. Bu gece benim için birden fazla şekilde kanayacak.

"Tyson." Titreyen dudaklarından adımlı yumuşak bir sesle söylüyor. "Evet, küçük sevgilim?" Gözlerimi kaldırıp onun gözlerine bakıyorum.

"Cehenneme git," diye fısıldar, son sözlerime atıfta bulunarak.

Ona gülümserim. "Sizi diz çöktürmek çok eğlenceli olacak, Bayan Crawford."

Yutkunur.

LAIKYN

Elimi ^{tutar} ve beni sunaktan indirir, hemen ardından beyaz halıyla kaplı koridordan aşağı doğru çeker. Herkes iki yanımızda durup bizi izler. Ailem bile yetişip benimle konuşmaya çalışmaz. Ama ne söyleyecekler ki?

Artık çok geç. Lordların gözünde artık evliyim. Papaz, karşı çıkanların şimdi konuşmalarını ya da sonsuza kadar sessiz kalmalarını bile istemedi. Çünkü bunun bir önemi olmayacağını biliyordu. Bir Lord, hanımını seçtiğinde geri dönüş yoktur.

Dışarı çıkıyoruz ve yağmur anında beni sırlıslam ediyor. Çılgılık atarak, boş olan kolumu başımın üzerine atıyorum. O, katedralin hemen önüne siyah bir limuzin park etmiş ve benim binmem için arka kapıyı açık tutuyor.

Bu muhtemelen benim için yapacağı en centilmenca şey.

Ondan olabildiğince uzaklaşmaya çalışıyorum, ama elbisenin engel olması nedeniyle bu zor oluyor. Bir koltuk bulup, o arabaya binip kapıyı kapatırken trenimi çekiyorum. Artık mahvolmuş olan ipek kumaşa ellerimi koyuyorum, ailemin bizi uğurlamaya çıkıp çıkmadığını görmek için pencereden dışarı bakmaya bile zahmet etmiyorum.

Önemli değil.

Katedral'de büyük ve özenle hazırlanmış bir düğün töreni planlanmıştı ama artık buna gerek kalmadı sanırım. O amacına ulaştı ve beni karısı yaptı.

Şoför yağmur yağarken virajlı iki şeritli yolda ilerlerken, biz sessizce oturuyoruz. Bizi şehir merkezine götürüyor ve otelin tentesi altına girdiğinde, neden burada olduğumuzu bildiğim için kalbim hızla atmaya başlıyor. Bu kısmı atlayacağını umuyordum. Vale bizim için arka kapıyı açıyor ve Tyson dışarı çıkıyor. Kapıya geri dönmem biraz zaman alıyor ve vale görevlisi bana yardım ederken mırıldanarak teşekkür ediyorum.

"Tebrikler." Adam gözleri gelinlikime takıldığında gülümser ve bu sefer ona teşekkür edemediğim için omuzlarım çöküyor. Ne kadar kaba olsam da.

Tyson elimi tutar ve beni siyah kadife merdivenlerden yukarı, cam kapıdan geçirir. Gözlerin üzerimizde olduğunu hissediyorum, bu yüzden gözlerimi siyah elmas işlemeli beyaz mermer zemine dikeyyorum.

Topuklarım gelinliğime takılır ve neredeyse düşüyordum, ama o elimi çekerek beni ayakta tutar.

Lüks otelin gösterişli lobisinden geçip asansörlere doğru ilerliyoruz. Asansörümüzü beklerken nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Çocukluğumun büyük bir kısmını burada, Minson'da geçirdim. Burası babamın. Sadece Amerika Birleşik Devletleri'nde beş yüzden fazla şubesi var. İnsanlar burada ne tür yasadışı faaliyetlerin yürütüldüğünden habersiz olarak otele giriş yapıyorlar. Lordlar, toplumlarına fayda sağlamak için üyelerini dünyanın dört bir yanına yerleştiriyorlar. En kötü türden kötülükleri alıp, on bin dolarlık takım elbise giydireyorlar ve onlara pahalı bir şişe viski ve siz farkında olmadan ruhunuzu bedeninizden emme yeteneği veriyorlar. Babamın bunu defalarca yaptığını gördüm. Zavallı piçler bunun farkına bile varmıyorlar.

Asansör kapısı açılır ve içeri gireriz. Tyson bir kart çıkarır ve tarar. Bu kata erişim izni olan tek kart budur. H

balayı süiti ışıkları yanar ve bizi sessizce yirmi beş kat yukarı çıkarır.

Kapı açıldığında ıslak ellerimle elbisenin üzerinden geçiyorum ve süite giriyoruz. Başka bir gün olsaydı, burası muhteşem olurdu. Kırmızı ve beyaz gül yaprakları beyaz ve gri mermer zemini kaplıyor. Girişin ortasında siyah, yuvarlak bir masa duruyor. Üzerinde, şimdiye kadar gördüğüm en güzel kırmızı güllerin bulunduğu cam bir vazo ve iki flüt kadeh ile bir şişe şampanya duruyor.

O, bunların yanından geçip açık oturma odasına iner. Ben yavaşça onu takip ederim.

"Gavin birazdan burada olacak." Sonunda benimle konuşuyor ve kalbim hızla atmaya başlıyor.

Bu ismi daha önce duymuştum. Babamı ziyarete geldiğinde onu birkaç kez görmüştüm. Eminim ki o bir doktor. Bu yanlış olmalı. "O... o kim?" Bu benim en büyük korkum. Beni fahişe gibi kullanması. Başkalarına beni kullanması, çünkü ona bir faydam yok. Ekstra para kazanmak için bedenimi satması. Bu aşk evliliği değil. Öyleyse neden bana saygılı davransın ki?

"Bir doktor," diye cevapladı, geniş omuzlarından siyah smokin ceketini çıkararak odanın içine doğru ilerledi. Etrafa bakındım, her yerde daha fazla çiçek gördüm. Yoğun koku neredeyse kusmama neden oluyordu.

Gergin bir şekilde yutkunuyorum. Korkarım haklıydım. "Neden... neden doktora ihtiyacımız var?"

Durur ve bana döner, bebek mavisi gözleri yağmurdan akmış makyajımı inceler. Şu anda görünüşümü umursadığımdan nefret ediyorum. "Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

Yanaklarım kızardı. Luke doğum kontrolü istemiyordu. Hemen bir bebek istiyordu. Bir varis. Bir lord, adını devam ettirecek biri yoksa bir hiçtir. Bunun nasıl engelleneceğini tam olarak bilmiyordum, ama Luke'un çocuğunu doğurmayacaktım. Tyson'a cevap verdim. "Hayır."

"Aynen öyle." Bana sırtını dönerek, bebek piyanosunun yanına gider. Üstünde, ortasında M harfi olan renkli bir sürahi bulunan gümüş bir tepsi durmaktadır. Cam elmas kapağı çıkarır ve viskiyi yanında duran bardaklardan birine döker. "En son yapmak istediğim şey seni hamile bırakmak," diye ekler.

Ben de çocuk istemediğim için beni hamile bırakmak istememesine sevinmeliyim. Ama bunun yerine, bu beni sinirlendiriyor çünkü bu, beni kontrol etmesinin bir başka yolu. Neden üreme yeteneğimi elimden almıyor ki?

Derin bir nefes alıp, bunun üzerinde anlaştığımız bir konu olduğunu kendime hatırlatıyorum. Ama bu düşünce de ensemdeki tüyleri diken diken ediyor. *Beni becerecek.* Bu günün geleceğini biliyordum. Düğün günümde olacağını. Bir erkeğin bekaretimi alacağını. Sadece bunun kız kardeşimin eski sevgilisi olacağını hiç düşünmemiştim.

Luke'a teslim edilmemin şartlarından biri, bakire olmamdı. Lordların Barrington'da ilk üç yıl seks yapmamaları gerektiğini biliyorum. Düğün gecemize kadar bakire kalmamı istedi. Onun için kanamam gerekirdi, yoksa fahişe olarak görülürdüm. Ailem ona benim masumiyetimi vaat etmişti ve ben de bunu yerine getirmek zorundaydım. Luke'un son birkaç yıldır kadınlarla yattığını biliyordum. Umurumda değildi. Aslında Tanrı'ya dua ettim, Luke'un onlardan birine aşık olup benimle yaptığı anlaşmayı unutmamasını umuyordum. Dualarım kabul edilmedi. Bunun yerine, Tanrı bana güldü ve Luke'dan çok daha kötü birini gönderdi.

"Al." Tyson bana ikinci bardak viskiyi uzatıyor ve ben ona bakıyorum, elinden içkiyi almaya hiç niyetim yok. "İçine ilaç koymadım," diye homurdanıyor.

"Sana inanmıyorum." Çenemi kaldırıyorum. Odaya girdiğimizden beri içine kolayca bir şey katmış olabilir. Bir içkiye bir şey katmak sadece bir saniye sürer. Biliyorum. Daha önce gördüm.

Gözlerini devirir ve bana uzattığı bardağı geri atar, içkiye hiçbir şey katmadığını kanıtlar. İkisini de tepsiye koyar, bana doğru yürür, aramızdaki mesafeyi kapatır ve ben gerilirim. "Neden sana ilaç katayım ki?"

Gergin bir şekilde yutkunuyorum ama dürüstçe cevap veriyorum. "Beni uysal yapar.

Senden yararlanmak daha kolay olur."

Elini uzatarak, saçımın kalan kısmını eliyle taradı, saç tokaları çıkardı ve ayaklarımızın dibine düşmesine izin verdi. Uzun, ıslak bukleler çıplak sırtımdan ve omzumdan aşağıya düştü, bazıları yüzümü çerçevelemek için öne düştü. "Bu çok kolay olurdu." Sonunda konuştu, parmak eklemleri omzumdan saçımı silkeledi. "Seni tuttuğumu hissetmeni istiyorum. Seni orgazma zorladığımda nefes nefese kaldığını duymak istiyorum. Ve seni ağlatırken gözlerinin benimkilere bakmasını istiyorum. Sana asla ilaç vermeyeceğim

, Lake, çünkü senin *itaatkar olmana* ihtiyacım yok. Artık benim karımsın ve senden istediğim her şeyi alabilirim."

Gözleri gözlerime dikilirken boğazım düğümlenir. Her şeyi planlamış. Şimdiye kadar bunun planlı olduğunu fark etmemiştim. Son anda karar verdiğini sanıyordum. Sanki bu sabah uyanıp düğününe baskın yapmaya ve beni karısı yapmaya karar vermiş gibi. Ama yanılmışım. Bu planı uzun zamandır yapıyormuş. Katedral, otel... Babamın yüzüne bunu vuruyor. Bu bilgileri öğrenmesi onun için zor olmamıştır. Yıllardır planlanıyordu. Ailem ve Luke bu günü çok önemli hale getiriyorlardı. "Tyson, lütfen..."

"Sen de öyle yapacaksın, küçük sevgilim." Eli çenemi kavradı ve dudaklarını alnıma indirip cildime dokundurdu. Yumuşak öpücük kadar yumuşak sözler söyledi ve onun bu kadar sakin olabilmesine kalbim hızla çarptı. Gerçekte ne hissettiğini ne kadar iyi saklayabildiğini. Beni ve ailemi nefret ediyor. Ben onun intikamının bir aracıyım, başka bir şey değilim.

Cep telefonu çaldı, ben irkildim ve o cevap vermek için geri çekildi. "Alo? Evet, onu yukarı gönderin."

Asansör kapısı açılmadan önce zil sesi duyulur ve o bana sırtını dönerek arkasını gösterir. Nefesimi sakinleştirmeye çalışırken omuzlarımı düşürürüm.

"Bay Crawford. İyi günler, efendim," diyor bir erkek sesi.

"Sen de kimsin lan?" diye homurdanıyor Tyson.

"Ben Jackson," diye cevaplar adam.

"Gavin nerede lan?" diye bağırır.

"Ameliyata girdi ve benim onun yerine bakmamı istedi."

Tyson bir saniye duraksar ve sonra konuşur. "O burada." Birkaç saniye sonra açık oturma odasına girerler. Tyson cep telefonunu kulağına tutmuş, gözleri üzerimde. Ama birkaç saniye sonra telefonu kapatır.

"Merhaba Bayan Crawford." Çocuk bana kocaman bir gülümseme atar ve midem, ölene kadar artık bu isimle anılacağım için sıkışır. Bir zamanlar benim için bir anlam ifade eden kızlık soyadım bu kadar kolayca elimden alınmıştır. Minson dünya çapında tanınır; zenginlik ve güç bunlardan sadece ikisidir. Yanlış anlamayın, babamın bir lord olması ve yaşamak zorunda olduğumuz hayatı her zaman nefret etmişimdir, ama bu Crawford olmak istediğim anlamına gelmez. "Bu sadece bir saniye sürecek." Piyanonun üzerine bir çanta koyar ve açar, içinden birkaç paket çıkarır. Birini yırtarak açar, içinde bir şırınga vardır, diğeri ise sıvı dolu bir şişedir.

"Vay canına." Bir adım geri çekildim. "Ben sanıyordum ki..."

"Konuyu saptırıyorsun," diye Tyson sözümü keser ve ona bakınca, mutfaktaki adada durmuş kendine yeni bir içki hazırladığını görürüm. "Çok fazla kadın hap kullanma konusunda sorumsuz davranıyor ve ben karımla sevişirken prezervatif takmayı reddediyorum." Bana meydan okurcasına bakar ve tartışmaya davet eder.

Odanın içindeki bu yabancının önünde benimle konuşma şekli yüzünden yanaklarım kızarır, ama bu kavgada onun kazanmasına izin vereceğim.

Adam şırıngayı şişeye sokar ve pistonu geri çekerek sıvıyla doldurur. İşini bitirince bana bakar. "Arkanı dön ve elbiseni kaldır." Gözleri eteğimin arkasına düşer ve kaşlarını çatır. "Tyson onu benim için tutmak zorunda kalabilir."

Ondan birkaç adım geri çekildim, topuklarım ipek kumaşa takıldı ve piyanonun yanındaki bankta düştüm. "Anlamadım?" diye bağırdım, gözlerimi kocaman açarak.

"Arkanı dön..."

"Onu koluna enjekte edeceksin," Tyson adama sertçe cevap verir ve camı masaya vurma sesini duyunca irkilirim.

"Tabii ki." Adam başını sallar ve bana doğru yürür. Yeni alkol pedini açar ve koluma sürer. Kurumasını bekler ve sonra derimi tutar. "Biraz acıtacak," der ve iğneyi batırır.

Hiçbir şey hissetmedim. Şu anda aklımda çok fazla şey var. "Ne kadar sürer?" diye soruyorum, günler, belki haftalar sürer diye umuyorum. Tyson korunmayı reddederse, bu bana bakire kalmak için biraz zaman kazandırabilir.

"Son adet döngün ne zamandı?" diye sorar adam.

"Bu haftanın başında," diye cevap veriyorum, kafamda günleri sayarak. Luke düğünümüzü benim adet döngüme göre planlamıştı. Her zaman saat gibi düzenliydim. Yakın zamanda adet görmeyi bıraktım.

Adam gülümsüyor. "O zaman sorun yok. Adetinin başlamasından beş gün sonra olduğu sürece, hemen işe yarayacaktır."

Şansına bakın.

"Ama yine de tedbir olsun diye ertesi gün hapi da getirdim. Unutma, bunlar doğum kontrol yöntemi olarak kullanılmamalı. Sadece son çare olarak. Önümüzdeki birkaç ay boyunca biraz kanama olabilir ama endişelenecek bir şey yok. En etkili olması için on iki ila on üç hafta içinde bir aşı daha yaptırmayı unutma." Gözleri göğsüme düşer ve büyük oda sessizliğe bürünür.

Panik içinde gözlerim Tyson'a kayar. Ben ödeme miyim? Aşı olduğum için şimdi onunla yatmama izin verecek mi? Beni doğum kontrolüne sokmasının başka bir nedeni de bu mu? Başka erkekler benimle yatmasına izin verdiğinde beni hamile bırakmasınlar diye mi? Bir lordun başka bir lordun çocuğunu büyütmesi? Bildiğim kadarıyla böyle bir şey duyulmamış. Kendi soylarından değilse, istemiyorlar. Bu, bu adamlar hakkında beni tiksindiren uzun listenin bir başka iğrenç maddesi.

Tyson bir içki daha içmek üzereydi ama bardağı masaya koydu. Geçen seferki kadar sert değildi. "Karımın göğüslerine bakmanın bir nedeni var mı?" diye sordu.

Bana *karım* dediğinde bacaklarımın gerilmesinden nefret ediyorum. Sanki bu gerçekten bir anlam ifade ediyormuş gibi. Sanki beni koruyacakmış gibi. Yalnız olsaydım şu anda kendime gülebilirdim. Tyson Crawford sadece kendini düşünür. Tarih bunu kanıtlıyor.

"Oh hayır." Adam gülüyor. "Kan." Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Dikiş atılması gerekiyor mu?"

"O iyi," Tyson ben bir şey söylemeden önce homurdanır. "Ve artık hizmetlerine ihtiyacımız yok."

"Ne olur ne olmaz." Çantasından birkaç yara bandı çıkarır ve piyanonun üzerine bırakır. Sanki bana bir faydası olacakmış gibi.

Tyson onu asansöre kadar geçirir ve sonra geri döner. Ellerini ceketinin ceplerine sokmuş durur. Bir zamanlar ona tam uyan beyaz gömleği şimdi ıslaktır, cildine yapışmış ve sert göğsünü ortaya çıkarmıştır. Gözlerim, nefes alırken kasılan karın kaslarına kayar.

Kolları sıyrılmış, bronzlaşmış ve kaslı ön kollarını sergiliyor. Bileğinde, ona yüz bin dolardan fazla mal olduğunu bildiğim bir Rolex saat var. Tüm Lordlar, Barrington'a devam ederken yüzüklerinde armalarını takarlar, ancak mezun olduktan sonra çıkarırlar. Artık buna ihtiyaçları yoktur. Göğüslerindeki marka, bağlılıklarını hatırlatmak için yeterlidir. Gözlerim onun alyansına kayıyor. Basit bir gümüş yüzük. Benimkini henüz iyice inceleyemedim. Ama hissedebiliyorum. Hacimli ve ağır, beni aşağı çekiyor.

Eskiden onu çekici bulurdum. Kız kardeşim onunla çıkarken onu çekici bulurdum ve kıskanırdım. Ne kadar aptalmışım. Dünyanın nasıl işlediğini anlamayan olgunlaşmamış küçük bir kızdım. Şimdi eskisinden daha yakışıklı olmasına sinir oluyorum. Bu kadar çarpıcı bir şey nasıl bu kadar kötü olabilir?

Bana doğru yürüyor ve her adımda bana yaklaştıkça nefesim hızlanıyor. "Ayağa kalk ve arkanı dön," diyor.

Hemen konuya giriyor.

Titrek bacaklarımla ayağa kalkıp piyanonun önüne dönüyorum. Elini uzatıp elbisenin fermuarını açtığını hissediyorum. Nefesim düzensiz, kalbim göğsümde çarpıyor. Yumuşak kumaş vücudumdan aşağı kayıp ayaklarımın dibine düşerken oda sallanıyor. Isı cildimin her santimini kaplıyor. Birdenbire, burası çok sıcak oluyor.

Saçlarımı nazikçe omuzlarımın üzerine atarken titriyorum, sonra parmak eklemleri omurgamın üst kısmına dokunuyor ve sırtımın kıvrımlarını yavaşça aşağı doğru kayıyor, tüm vücudumda tüylerim diken diken oluyor. "Gergin olma," diye fısıldıyor ve ben ağlamamak için gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Titriyorum. Topuklarım mermer zeminde sallanıyor ve alnımda ter damlaları hissediyorum.

Kız kardeşime sırtımı döndüğümü hissediyorum. Bu konuda başka seçeneğim olmasa da, kız kardeşim yine de olacaklar için benden nefret edecek. O onu seviyordu. Ama o, ona karşılık vermiyordu. Kız kardeşimin hak ettiği şekilde sevmiyordu.

"Bana dön," diye yumuşak bir sesle emrediyor.

Titrek bir nefes alıp, yavaşça ona dönüyorum ama gözlerimi kapalı tutuyorum.

"Bana bak, Lake." Eli yanağımı okşadı ve ben de sulu gözlerimi açarak onun gözlerine baktım. Başparmağı, aralık dudaklarımı okşadı ve ben burnumu çektim. Gözleri boynuma, sonra göğsüme indi, düğünümüzde hançerle kestiği yerden akan kanı takip etti.

Kan bizim yeminimizdir. Onun lanet olası tarikatının önünde onun için kanamam gerekiyordu.

Ve şimdi, o benim masumiyetimi elinden alırken, onun için kanımı akıtacağım.

Parmak eklemleri göğüs kemiğimi okşayarak beyaz straplez sütyenimin üst kısmını izliyor. Arkama uzanarak, sütyenimi açarken dudaklarını kulağıma değdiriyor. Birkaç saniye sonra sütyen ayaklarımızın dibine düşüyor ve ben inliyorum.

Geri çekildiğinde, bebek mavisi gözleri koyulaşırken göğüslerimi yalayıp yutuyor. Meme uçlarımın sertleşmesinden nefret ediyorum. Bu anı çok uzun zamandır bekledim. Bir kadın olmak için. Keşke onunla yüz kez yapabilseydim. Benim için her şey demek olan tek şeyi benden almadan önce.

"Sana nazik davranacağım," diyor yumuşak bir sesle, "çünkü bu senin ilk seferin."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, onun üzerimde bu kadar büyük bir güce sahip olmasını nefret ediyorum. Her şey için ona teşekkür etmek zorunda kalacağımı. Yemek, barınak, hayatta kalmak için sonsuza kadar ona güvenmek zorunda kalacağım. Tyson gibi erkekler

kendi kariyerlerine ya da hayatlarına sahip olmalarına izin vermezler. Onlar birer mülktür. Bir hanımefendi kim olduğunu bilmek zorunda değildir. O, efendisine aittir ve ona hizmet etmek hayatlarında tek önemli şeydir.

Elini çeneme koyup yüzümü kaldırıyor, böylece onun soğuk bakışlarıyla yüzleşmek zorunda kalıyorum. "Yine de acıtacak, Lake."

Midem düğümleniyor, ama amım titriyor. Anlamıyorum.

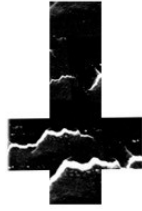
Aklım bunun doğru olmadığını bildiği halde vücudum neden ona tepki gösteriyor?

"Ve sonrasında, sana kolaylık göstermeyeceğim," diye ekliyor. "Anladın mı?"

"E-evet." Sesim titriyor ve topuklu ayakkabılarımın üzerinde ayaklarım kayıyor.

O uzaklaşır ve bana sırtını döner, "Yatak odasına git ve yatağa uzan" diye emreder.

ON BİR

TYSON

Söylediklerini yaparken odayı dolduran ağır nefesini duyabiliyorum. Bu seferlik ona nazik davranacağımı söylerken yalan söylememiştim. Tabii ki benim nazikliğim yumuşaklık anlamına gelmiyor, ama gelecekte onun için planladığımdan daha iyi. Onu siktiğimde kırbaçlanmayı, zincirlenmeyi ve ağzının tıkanmasını sevmeyi öğrenecek. Frank Minson'ın kızı, ellerinin ve dizlerinin üzerinde sürünerek, onu istediğim gibi kullanmam için bana yalvaracak.

Ailesi benden nefret ediyor. Whitney'in ölümünden beni sorumlu tutuyorlar. Ne düşündükleri umurumda değil. İki kızını da başarısızlığa uğratanlar onlardı. Biri öldü, diğeri de yakında ölmeyi dileyecek.

Oturma odasında kalıp, düğmelerimi açarken, yerden tavana kadar uzanan pencerelere yağan şiddetli yağmuru izliyorum. Omuzlarımdan ıslak kumaşı silkeledikten sonra, kendime bir içki daha doldurup, boşa gitmemesi için bir dikişte içiyorum. Bu Dalmore, elli yıllık bir viski, babasının hediyesi. Bu gece Luke'a bu odayı vermişti. Evliliklerini tamamladıklarında onun kanamasını sağlamak için yaptığı iğrenç bir numara. Ona görsel bir iz bırakacağım. Katedralde sergilediğim sahne yetmezse diye.

Onun yumuşak ağlamaları koridordan geliyor ve düşüncelerimi bölüyor. Bunun beni etkilemesine izin vermeyeceğim. O bir amaç için bir araç. İntikam alma şansım. Kişisel bir şey değil. Bir fırsat gördüm ve onu değerlendirdim. Lake gerçekte ne yaptığımı bilseydi, bana teşekkür ederdi.

İçkimi bitirip masanın üzerine koydum. Ayakkabılarımı çıkardım, pantolonumu ve boxerımı bacaklarımdan aşağı itip çoraplarımı çıkardım.

Koridordan geçip, bu 3000 metrekarelik süitin tek yatak odasına girdim. Işığı açtım. Gün ortasıydı, ama dışarıdaki fırtına odayı normalde bu saatte olduğundan daha karanlık hale getiriyordu. Uzak duvardaki perdeler açıldı ve yerden tavana kadar uzanan pencerelerden şehir manzarası görünüyordu.

Laikyn yatakta oturur, sırtı başlığa dönüktür. Bir zamanlar beyaz yorganı kaplayan gül yaprakları şimdi yere dağılmıştır. Gözyaşları

sessizce yüzünden aşağı akar. Yatağa doğru ilerlerim, yanında dururum ve onun gözleri, ıslak kirpiklerinin arasından benimkilere bakar.

Elimi uzatıp, parmak eklemlerimle gözyaşlarını silerim. "Uzan, küçük canım. Sırt üstü yat. Benim olanı görmeme izin ver."

Burnunu çeker, ama yavaşça başucundan iterek uzanır, gözleri tavana bakar. Gözlerim vücudunu tarar. Üzerinde sadece dar kalçalarına oturan beyaz dantel iç çamaşırı ve uyumlu bir jartiyer var.

Cildi kusursuz, dövmesi, piercingi, yara izi yok. Korunaklı bir ortamda büyümüş. Kız kardeşi öldükten sonra ailesi onu eve kapattı. Ailesi aptal değil. Babalarının bir lord olması, çocuklarını korumak için yeterli bir neden olmalı. Hem annesi hem de babası, ikisinden birinin zarar görebileceğini biliyordu. Ama umursamadılar.

Elimi uzatıp bacaklarına koyuyorum ve o derin bir nefes alırken bacakları titriyor. Ellerimi pürüzsüz uyluklarına kaydırıp iç çamaşırını tutuyorum, sonra jartiyerle birlikte kapalı bacaklarından aşağı çekip yere atıyorum. "Bacaklarını aç," emrediyorum.

Titrek elleri yüzüne gelir ve kendini benden saklar. Onu bağlamalıyım, yatakta tutmalı ki saklanamasın. Ama şu anda bunun fazla olabileceğini ben de anlıyorum. Onu aşağılamak, kullanmak için önümde koca bir hayat var. Açıkçası, onu sikmek için havamda bile değilim, ama burada bir şeyi kanıtlamak için bulunuyoruz.

Onun benim olduğunu.

Elimi uzatıp narin boynunu kavradım ve gözleri açılana kadar sıktım.

Elleri bileklerimi kavradı, kendini kurtarmaya çalıştı ama başaramadı.

Kalçalarını yataktan kaldırdı, kurtulmak için herhangi bir dayanak noktası bulmaya çalıştı. "Sana bir emir verdim, küçük sevgilim. İki kez söylememi istemezsin."

Titreyen bacakları açılırken topukları üzerinde yattığı beyaz yorgana gömüldü. Boynunu bırakıp parmaklarımı onun inip çıkan göğsünden düz karnına doğru kaydırıyorum ve traşlı amına bakıyorum. Bu kadar masum biri için,

kocasının hoşuna gidecek şekilde hazırlanmış.

Ayaklarımın ağırlığıyla yatak çöküyor. Dizlerimle bacaklarını açık tutarken, titrek bir nefes alıyor. Başparmağımı amının üzerinde gezdirip dudaklarını ayırıyorum. Islak değil, ama ıslak olmasını da beklemiyordum. Eğilip ağızımdan tükürüğümü amına bırakıyorum. O da öğürme sesi çıkarıyor.

Tükürük onun en küçük derdi. Onunla işim bittiğinde, ağzı açık bir şekilde diz çöküp, sanki boğazı yanıyormuş ve sadece ben söndürebilirmişim gibi, boğazına tükürmem için yalvaracak.

Parmaklarımla onu okşadım ve birini içine ittim.

O inliyor, elleri yana uzanıp yatağı tutuyor. Yüzü bu istilaya tepkiyle buruşuyor. "Tyson," diye nefes nefese diyor.

Onu oyuncağım olarak kullanacağım. Sürünerek, ağlayarak, onu sikmem için bana yalvaracak. Lordlar bana bunu öğretti. Almak ve almak. Seks güçtür ve o da farklı olmayacak. İki parmağımı içine sokuyorum ve o inliyor. Onları içeri dışarı pompalıyorum, sonra üçüncü parmağımı da zorla içeri sokuyorum, onu genişçe açıyorum ve o çığlık atıyor. "Hissediyor musun, Lake?" Parmaklarımı yavaşça çekip tekrar sokuyorum. "Bu benim için ıslanan amin."

Çığlıkları giderek yükselir ve sırtı yataktan kalkar.

Onları dışarı çıkararak, amını tokatlarım ve onu çığlık attırırım. Vücudu bacaklarımın arasında kurtulmaya çalışarak kıvrılır, ama gidecek hiçbir yeri yoktur.

Bacaklarını benim bacaklarımla daha da ayırarak, sikimin dibini tutup ıslak amının üzerinde gezdiriyorum. Onun içine giriyorum, sırtı yataktan kalkarken dudaklarından bir çığlık kopuyor.

Vücuduna eğilip, elimi ağzına kapatarak onu susturuyorum ve geri çekilip tekrar ileri iterek sikimi daha da içine sokuyorum. Elleri ön kollarımı kavırıyor, keskin tırnakları derime batıyor.

Uylukları benimkilere sıkıca yapışır, onları kapatmak için elinden geleni yapar, ama ben onları benim için genişçe açık tutarım.

"İşte böyle," dişlerimi sıkarak homurdanıyorum, geri çekilip tekrar içeri giriyorum, bu sefer daha fazla. Sıkı amının sikimi sarması hissini seviyorum. "Sikimi al, Lake. Seni kullanmama izin ver."

Kafasını elimden kurtarmaya çalışıyor, ama ben sıkıca tutuyorum. Gözleri açılıyor ve yüzünün yanlarından gözyaşları akarken bana bakıyor. Bir zamanlar mükemmel olan makyajı yağmurdan ve şimdi de ağlamaktan dolayı akmış.

"Siktir." Çekip tekrar ileri itiyorum ve boynu kavisleniyor. Oturup, elimi ağzından çekiyorum.

"Tyson," diye ağlar, sırtı yataktan kalkar, meme uçları sertleşir.

Çekiyorum ve vücudu rahatlamış bir şekilde yatağa uzanıyor, ama ben daha yeni başlıyorum. Onu karnının üstüne çevirip kalçalarını kavırıyorum ve kıcını havaya kaldırıyorum. Kanlı sikime bakınca gülümsüyorum.

Çok fazla değil, ama ortalığı kirletmem için yeterli. Penisimi birkaç kez okşayarak elimi onunla kaplıyorum. İki parmağımı da içine sokarak, penisimi tekrar içine itiyorum, amının beni sıkıca kavramasını seviyorum. Sırtına eğilerek, kanlı elimle çenesini kavriyorum.

"Tadına baktın mı?" Açık dudaklarının arasına parmağımı sokuyorum ve o öğürmeye başlıyor. Bu sırada ağzından tükürük sıçırıyor ve beyaz kadife başlığı kaplıyor. "Bu senin masumiyetin, Lake, sikimin her yerine bulaşmış. Ne kadar tatlı, değil mi?"

Ben onu pompalarken o öğürmeye devam ediyor. "Senden alabileceğim her şeyi alacağım." Ağzındaki parmağımın etrafında hıçkırıyor. "Ve daha fazlasını. Kim olduğunu, nereden geldiğini bilemeyeceksin."

Kalçalarımı öne doğru ittirdiğimde boğuk bir çığlık atar, parmakları kanlı çarşafılara gömülür.

"Tek bileceğin şey benim." Ona giriyorum, vücutlarımızın çarpışmasıyla odayı sesler dolduruyor. "Tek ihtiyacın olan şey benim." Çıkarıp tekrar ona giriyorum ve o çığlık atıyor. Parmağımı ağzından çıkarıp çenesini bırakıyorum ve elimi yüzüne vurarak ağzını ve burnunu kapatıp onu susturuyorum. "Tek sahip olacağın şey benim, küçük sevgilim."

Amcığı sikimi sıkıca saran hissiyle dudaklarımdan bir inilti kaçar. "Çok iyi hissettiriyorsun, Lake. Çok sıkı," derim, onun mırıldanan çığlıklarını dinleyerek. "Benim için çok iyi yapıyorsun." Nefes almaya çalışır, ama elim gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünün çoğunu kaplar. "Benim sikimi, senin olacağını bildiğim iyi bir fahişe gibi alıyorsun."

Kafasını sallayarak yüzünü elimden kurtarmaya çalışır. Gülümserim, tutuşumu sıkılaştırırım ve kafasını garip bir açıyla geriye doğru kaldırıyorum. Kalçalarımı öne doğru iterek ona çarparım, vücudunun benimkinin altında titremesini seviyorum. Elleri yukarı kalkar ve ellerimi yüzünden çekmeye çalışır, ama işe yaramaz. "Bana karşı koy, Lake," diyorum ona. "İkimiz de amının sırlıslık olduğunu bildiğimiz halde, beni istemiyormuş gibi davran."

Vücudunun yumuşamaya başladığını hissedince ellerini benden çekirim ve sonunda yüzünden elimi çekerek derin bir nefes almasına izin veririm. Bayılmasını istemiyorum. Bugün değil.

Otururken, ellerimle kalçalarını kavrarım ve vücuduna daha fazla kan bulaştırırım. Onun ve bu yatağın kanla kaplanmasını istiyorum. Çok kanamasına gerek yok. Doğru yapıldığında az miktar da çok işe yarayabilir.

"Senden... nefret ediyorum." Ellerini başlığa dayayarak hıçkırarak ağlar. Gülümseyerek durdum, sikim onun amının derinliklerinde gömülüydü. "Bu, sikime boşalmanı engellemeyecek."

LAIKYN

Aklımda sadece ateş var. İçimden dışıma doğru yanıyorum.

Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Oyuncaklara hiç izin verilmezdi. Kendime dokunma korkusu midemi bulandırıyordu. Kendimi kanatırsam, ailem için bir utanç kaynağı olurdum. Luke, bakire olmadığımı düşünürdü. Şimdi keşke kendim yapsaydım da Tyson bu tatmini yaşamamış olsaydı diyorum.

Öksürüp yatağa tükürüyorum, onun benim hakkımda ne düşündüğünü umursamadan, sadece ağzımdaki kanı çıkarmak istiyorum. Beni tutuyor, bir eli saçımda, diğeri kalçamda, sikiyle beni parçalamaya devam ediyor.

Ellerim çarşafı, başlığı, tutunabileceğim her şeyi sıkıca kavırıyor.

Yüzüm gözyaşları, salya ve kanla kaplı. Ağlamayı durduramıyorum.

Sanki yirmi bir yılım benden koparıldı gibi hissediyorum, ama vücudum bundan zevk alıyor.

Saçımı daha sıkı tutuyor ve başımı ayarlıyor, yüzümü kanlı yorgana bastırıyor. Kendimi yukarı itmeye çalışıyorum ama o çok güçlü. Nefes alamıyorum. Ağzım yine kan tadı ile doluyor ve midem bulanıyor. Kendi kusmuğumda boğulmamak için zorla yutmam gerekiyor.

"Lanet olsun, Lake." Onun inlediğini duyuyorum ve bu sesle amım onun sikini sıkılaştırıyor.

Saçımı bırakır ve ben başımı kaldırırım, keskin bir nefes alırım, ciğerlerim yanar. İçimden çıkar ve ben nefes almaya çalışırken yatağa yığılırım. Ama o kalçalarımı tutar ve beni tekrar sırt üstü yatırır, ona bakmamı zorlar.

Bacaklarımı kendi bacaklarıyla genişçe açıyor ve gözlerim onun sikine düşüyor. Dik, uzun ve sert duruyor. Şaftın altından bir barbell piercing geçiyor. Kanla kaplı, alt karın bölgesi de öyle.

"Lütfen," diye yalvarıyorum, ellerimi onun çıplak kaslı göğsüne koyarak. "Acıyor."

Başını yana eğdi, elini penisine götürdü ve yavaşça okşadı. Gözleri yumuşadı ama çabucak sertleşti ve bu da benim hayal gördüğümü düşünmeme neden oldu. Oksijen eksikliği beni delirtti.

Elini uzatıp kalçalarımı kavrar, beni yatağın daha aşağısına çeker ve bir kez daha içime girer. Boynumu geriye doğru eğip, onun sertliği ile yanma hissi yoğunlaştıkça çığlık atarım. Elini boynuma dolayarak sıkar, boğazımı sıkar, boğazımı derime gömer ve nefes almamı engeller.

Vücuduma eğilerek, bana tekrar tekrar giriyor. Gözleri benimkilere bakıyor, beni sikerken yüzümden akan gözyaşlarını izliyor. "Çok iyi gidiyorsun Lake. Çok iyi. Amin benim sikimi ne kadar iyi alıyor bak."

Kollarım yanlarıma düşer ve onun yüz hatları noktalarla kaplanır. Bayılacağım. Ya da o beni öldürecek. Her halükarda, tek yapabileceğim bunu kabullenmek.

Ama başka bir şey daha oluyor. Farklı bir sıcaklık hissediyorum. İçimde yanan ateş bacaklarımdan karnıma doğru yayılıyor. Bu his hızla uyuşma ve karıncalanma hissiyle yer değiştiriyor. Titreme tüm vücudumu kaplıyor ama aynı zamanda sıcak hissediyorum. *Ölmek böyle bir şey mi?*

"İşte böyle, küçük sevgilim." Ağzını yüzüme yaklaştırıyor ve kükremeden önce dudaklarımdaki masumiyeti yalıyor. "Bırak kendini. Uslu bir kız ol ve kanlı sikimin üzerine boşal. Ne kadar hoşuna gittiğini göster bana."

Neden bahsettiğini anlamıyorum. Kulaklarımda çınlayan kan sesinden onu zar zor duyabiliyorum. Sonra her şey parlaklaşıyor, sanki içimden bir enerji patlaması geçiyor. Vücudum geriliyor, sırtım kamburlaşıyor ve gözlerim kapanıyor. Ya da tamamen görme yetimi kaybediyorum. Emin değilim.

Vücudum birkaç kez daha ileri geri sallanır, sonra onun sikini içimde atışlar hissederim. Nefes nefeseyken başımı kaldırıp onun üzerimde durduğunu görürüm. Kanlı bir eli yüzümü okşarken, diğer eli başımın yanındaki yorganın üzerindedir.

"İyisin," diyor bana, ama neden böyle dediğini anlamıyorum.

Ellerimle göğsüne vuruyorum ve o oturup, iki bileğimi de tutup beni durdurmak için tutuyor. "Nefes al, Lake." Gözleri benimkilerde. "Derin nefes al."

KontROLSÜZ bir şekilde titriyorum. Vücudum terliyor ve hala karıncalanıyor. Yıldırım çarpmış gibi hissediyorum. "Ben..."

"Konuşma," diyor. "Sadece nefes al."

Bileklerimi bırakıp sikini amımdan çıkarınca, acıdan irkiliyorum. Her yerim ağrıyor. Kalçalarım, boğazım, çenem, sırtım. Tanrı aşkına, dişlerim bile takırdıyor.

Yüzümü avuçlayarak, parmaklarını yanağımdan siler ve hala ağladığımı fark ederim. "Otur." Bunu yapmama bile izin vermez. Omuzlarımı kavrar ve beni oturur pozisyona getirir.

Yataktan kalkar, eğilir ve bir kolunu titreyen bacaklarımın altına, diğerini sırtıma dolayarak beni yataktan kaldırır ve banyoya taşır. Büyük köşeyi kaplayan cam duşa gireriz ve duş başlığını açmadan önce beni soğuk fayanslı bankta oturtur.

Suyu ayarlarken, sessizce oturup yere bakıyorum. Orgazm oldum. Bunun hakkında okumuştum ama daha önce hiç yaşamamıştım. İlk seferinde zor olduğunu duymuştum ama benim için sorun olmadı.

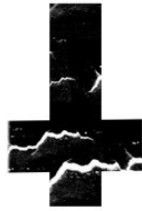
Bu benim hakkımda ne diyor? Neden vücudum bu kadar yanlışı bir şeyden zevk aldı? Bu kadar acı verici bir şeyden? Beni ihanet etti. Aklım yaptığımızın yanlışı olduğunu biliyordu, ama bu önemli değildi. Seks manipölasyondur ve o bunu ne kadar kullanabileceğini yeni keşfetti.

Sıcak su göğsüme çarpıyor ve ben ona yaslanıyorum, vücudum donuyor. "Seni temizleyelim."

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Elini bana uzatıyor. "Ayağa kalkabilir misin?" diye soruyor.

Emin değilim. Titreyen bacaklarımla ayağa kalkıyorum ve dizlerimin üzerine çökerek ona bu zevki yaşatmamak için dua ediyorum.

ON İKİ

TYSON

Püskürtücüyü alıp, onun masumiyetinden geriye kalanları yıkıyorum. O başını eğip, bunların giderden akıp gitmesini izliyor.

Zavallı kız daha önce hiç orgazm olmamıştı. Ne olduğunu anlamadı. Şaşırdığımı söyleyebilirim. Daha önce kendini tatmin ettiğini ve orgazm olduğunu sanıyordum. Bir kadın orgazm olmak için penis ya da dildo kullanmak zorunda değildir. Daha önce hiç kendini tatmin etmemiş mi?

Hangi 21 yaşındaki kadın klitorisine hiç vibratör kullanmamıştır? Ya da parmaklarıyla mastürbasyon yapmamıştır?

Bütün vücudu hala bunu hissediyor. Titreyerek ve hala nefesini toparlamaya çalışarak önümde duruyor. Tabii ki, bu benim onu boğmamdan da kaynaklanıyor olabilir.

"Hiç orgazm olmadın mı?" Sessizliği bozuyorum.

Kollarını kendine dolayarak başını sallar ve yere bakar.

"Arkanı dön," emrediyorum.

Bunu memnuniyetle yaparken, neredeyse kendi ayaklarına takılıp düşüyor. Duvara düşmeden önce, onu tutmak için ince beline kolumu doluyorum. Kollarımın arasında inliyor.

Eğilip dudaklarımı kulağına yaklaştırdım. "Bacaklarını aç ve ellerini önündeki duvara koy."

Titrek bir nefes alır ama söyleneni yapar.

Gülümsüyorum. Karım şimdiden açgözlü bir sürtük olmaya başladı. Siktir, bunu daha iyi planlayamazdım. Çenesini kavrayarak boynunu kaldırıyorum, böylece sırtını kamburlaştırmak zorunda kalıyor, diğer elimle vücudunu kavrayıp spreyliği amına indiriyorum.

O benden kaçmaya çalışarak çığlık atar, elleriyle ön kolumu sıkıca tutar, ama ben onu yerinde tutmak için tutuşumu sıkılaştırırım. "Ellerini duvara koy, Lake," diye emrediyorum.

Uzun bir saniye sonra, ellerini uzatıp beyaz fayansın üzerine düzleştirir.

"Aferin kızım," diyorum ve o derin bir nefes alıyor. "Seni tatmin etmenin pek çok yolu var, küçük canım," diyorum ona.

Acı çektiğini biliyorum, ama ona merhamet göstermeyeceğim. Acısını dindireceğim. Benim tutuşuma karşı koyuyor, ama ben pes etmiyorum. Duş başlığını onun amina tutuyorum. Bu açıdan ne yaptığımı göremiyorum, ama nefesinin kesilmesinden, yeterince yakın olduğumu söyleyebilirim.

İnlemeye başlar ve ben dudaklarımı boynuna indirip, kalçaları ileri geri sallanmaya başlarken, derisinden kan ve suyu emerim. "İşte böyle, Lake," diye fısıldarım ve ısırmadan önce konuşmak için yeterince uzaklaşıyorum.

Çenesini bırakıp, elimi bacaklarının arasına indirip amını genişçe açıyorum. Yeni pozisyon, suyun nereye çarptığını hissetmemi sağlıyor. Biraz ayar yapıyorum ve o tekrar inlemeye başlıyor. Sırtı benim göğsüme bastırıyor, geri çekilmeye çalışıyor, ama vücudum onu yerinde tutmaya yetiyor. "Benim için tekrar boşal. Ne kadar boşalmayı sevdiğini göster bana."

O da tam olarak bunu yaparken sesi duşta yankılanır. Onu bırakırım ve o da tam zamanında dönerek bankın üzerine düşer.

"Bu iki," diyorum.

Gözlerini kaldırıp benimkilere bakar ve bana bıçak gibi bakışlar atar. Yüzünde kalan makyaj akıp gider. Dudaklarını geri çekerek, duyulabilir bir homurtu çıkarır.

Gülümsemeyi zorla bastırıyorum. *Bu, düşündüğümünden daha kolay olacak.*

Beyaz bir havluyla sarılmış halde yatağın ucunda otunuyor. Parmakları havluyu ölümcül bir şekilde sıkıyor. Sanki bu kumaş benim ona istediğimi yapmamı engelleyecekmiş gibi. Engelleyemez.

"Giyin," diye emrediyorum, dolaba gidip çantasını alıyorum.

Luke, bu sabah erkenden bir çanta hazırlayıp göndermişti. Onu eve götürebilirdim, ama babasına düğünümüzden sonra onu becerdiğimi fiziksel olarak hatırlatmak istedim. Beyaz yorgan, çarşaflar ve yastık kılıfları, başlık ile birlikte onun kanıyla kaplı. O pisliği her yere bulaştırdım.

Oda bir suç mahalli gibi görünüyor. Ya yatağı yakmak ya da değiştirmek zorunda kalacaklar.

"Nereye gidiyoruz?" diye sorar yumuşak bir sesle, çantayı açarken.

"Eve," diyorum ve o irkiliyor.

"Ama otel odası..."

"Bir şeyi kanıtlamak içindi," diye sözünü kesiyorum. "Kanıtladım. Buradaki işimiz bitti." Bütün gece burada kalmayı hiç planlamamıştım. İşlerim var.

Bir çift iç çamaşırı, şort ve tişört alır. Ayağa kalkar, banyoya doğru yürür ama aniden durur. Gözleri benimkilerle buluşur ve büyür.

"Ne oldu?" diye soruyorum.

"Hiçbir şey." Başını eğip banyoya koşar, ama ben önüne atlarım. Bir adım geri çekilip inler.

"Ne oldu?" diye soruyorum, çenesini tutup bana bakmasını sağlıyorum.

Sinirli bir şekilde dudaklarını yalar. "Ben, şey..." Eli bacaklarının arasına gider ve ben çenesini bırakıp bileğini tutarım.

"Kendini tatmin etmene izin yok." Eğer zevki tatmak istiyorsa, bunun için bana yalvarmak zorunda kalacak. "Havluyu bırak."

Kollarını genişçe açınca havlu ayaklarının dibine düşer. Eğilip parmaklarımı amının üzerinde gezdiririm, sadece orada değil, iç uyluklarında da ıslaklık hissederim. Onları önüne kaldırınca yüzünü geri çeker. "Bu benim spermim, Lake. İçine boşaldığımda amından akacak."

Yanakları kızardı. Onun masumiyetini seviyorum. Ona pek çok şey öğreteceğim. Onu benim fahişem haline getirmek eğlenceli olacak. Aklında hep seks olacak. İlk seferi o kadar da zevkli olmamış olabilir, ama daha iyi olacak. Seks uyuşturucu gibidir. Bir coşku. Bunun için yalvaracak.

"Tabii ki, bazen seni onu yutmaya zorlayacağım," diye onu bilgilendiririm.

"

Dudakları aralanır, büyük, yuvarlak gözleri benimkilerle buluşur.

"Ayrıca yüzüne, göğüslerine ve içine boşalmayı da seçeceğim.

"Tyson." Adım dudaklarında titriyor.

"Vücudunu amacına uygun olarak kullanacağım, Lake," diyorum içtenlikle.

Dudakları inceliyor. "Kız kardeşimi kullandığın gibi mi?" diye soruyor.

Whitney'i bu kadar çabuk gündeme getirdiği için kızgın olmam gerekirdi, ama değilim.

Bunu ondan bekliyordum. Ailesinin geri kalanı gibi o da beni suçluyor. Ve buna bile kızamıyorum. Ben de kendimi suçluyorum.

Saçlarını tutup onu döndürüyorum ve vücudunu yatağın kenarına itiyorum, bacaklarını benim bacaklarımla ayırırken yüzünün yanını, göğsünü ve karnını kanla kaplı yorgana bastırıyorum.

Sırtına eğilip kulağına fısıldıyorum, "Hatırladığım kadarıyla, onu kullanışımı beğenmiştin."

"Siktir git!" diye bağılıyor ve ben gülüyorum, bir anı aklıma geliyor.

"TY-SON." Whitney sırt üstü yatarken adımı fısıldadı. Başı yatağın kenarından sarkıyordu.

"Aç ağzını, Whit." Zaten patlamak üzereymişim gibi hissederek inliyorum. Katedralde yemin törenimizden bu yana altı hafta geçti ve ona doyamıyorum. Onun yüzünden değil, sadece gelip kendim yapmak zorunda kalmamamdan dolayı.

O, boyalı dudaklarını ayırıp dilini dışarı çıkarır. Ben de sikimi içine sokarım, elimle boğazına dokunarak sikimin boğazının arkasına kadar girdiğini hissedirim. Siktir, bu harika. Ağzı sıcak ve sıcacık.

Kalçalarını kaldırmaya çalışıyor ama bacakları yatağa bağlı olduğu için yataktan fazla uzaklaşamıyor.

Çıkartıyorum ve ağzından tükürükler sıçırıyor, yüzünü kaplıyor, yan tarafına tokat atıyorum, inlemesine neden oluyorum, sonra tekrar ağzına sokuyorum. "Siktir." O beni tamamen yutarken başımı geriye atıyorum. "Bunu yapmaya devam edersen boşalacağım," diye onu uyarırım. Bu kadın sik emmeyi biliyor. Erkekler konuşur ve Barrington'da onun yatakta ne kadar iyi olduğuna dair söylentiler duydum. Seçilmişler hiçbir zaman seksten uzak durmak zorunda değiller, bu yüzden onun masum olmasını beklemiyordum. Onun iyi bir seks partneri olacağını biliyordum ve beni hayal kırıklığına uğratmadı.

Gözlerimi açtım ve önümdeki duvarda asılı aynada bana bakan mavi gözlerle karşılaştım. Whitney'in küçük kız kardeşi Laikyn, kız kardeşinin kırık yatak odası kapısında durmuş bizi izliyordu.

Geri çekilip kaçmıyor. Hayır, bunun yerine gözleri, benim siktiğim kız kardeşinin yüzüne düşüyor.

Çıkardığımda Whitney nefesini tutar, vücudu bağlarından sıçrar. Yüzüne tekrar tokat atarım, kız kardeşi sersemlemiş gibi izlerken o inler. Bu benim sikimi sıçratır. İkisini de istediğim için değil, seyirci olmasını sevdiğim için. Lordlar olarak bize gösteri yapmayı öğretirler.

"Ağzını aç lan," diye emrediyorum ve sikimi tekrar ağzına sokuyorum. Bu sefer nefes almasına fırsat vermiyorum. Bunun yerine, boynunun altına uzanıp

boynunun altına uzanıp başının arkasını tutuyorum, başını daha fazla eğip yatağın kenarına yaslanarak ağzını sikiyorum, sonra sikimi çıkarıp yüzüne boşalıyorum.

"Bu seni ıslattı mı, küçük sevgilim?" diye soruyorum karıma. "Kız kardeşinin ağzını sikmemi izlerken?"

Whitney'den bahsedince bana daha sert karşı çıkıyor. O onu gündeme getirecekse, ben de getireceğim. Bir zamanlar ne kadar uygunsuz olursa olsun. Zaten şu anda bulunduğumuz yerde olmamızın sebebi o.

"İğrençsin," diye omzunun üzerinden bana bağıırıyor.

Sırtına eğilip, kalçalarımı bizim aramıza uzanacak kadar kaldırıp sertleşmiş sikimi tutuyorum. Onun ağrıyan amını sikimle açıyorum, bu da onun çığlık atmasına neden oluyor. "Tıpkı onun yaptığı gibi, benim için yalvarmayı, ağlamayı ve boşalmayı öğreneceksin."

Parmakları yatağı kavrar ve ben de onları yakalar, arkasına doğru çeker ve bir elimle ön kollarını paralel tutarken, diğer elimle saçlarını kavrar ve yüzünün yanını yatağa sabitlerim.

"Sana söylemiştim, küçük sevgilim. Sadece ilk seferinde sana nazik davranırdım," diyorum, ayaklarımla bacaklarını açık tutarken sikimi içine sokuyorum. "Bundan sonra, kime ait olduğunu hatırlatacağım."

LAIKYN

Tyson ve Whitney odaya girerken ben mutfak masasında ailemle oturuyorum. O, ona sandalyeyi çekiyor ve o da ona teşekkür ediyor.

Gözleri benimkilerle kısa bir süre buluştuğunda yanaklarım kızardı. Onun kız kardeşimin ağzını sikmesini izledim. Yatak odam onun odasının karşısındaydı ve onu duyabiliyordum. Altı haftadır bunu yapıyorlar. Tek duyduğum, onun adını haykırması ve onun ona ne kadar iyi hissettirdiğini söylemesi.

Ailemiz bize seksin ne olduğunu ve bizden ne beklendiğini anlamamız için yetiştirdi. Kız kardeşim ve ben seçilmişleriz. O, ailemin izni olmadan Tyson'ın oldu ve umarım benim zamanım geldiğinde, istediğim erkek de beni isterse.

Kız kardeşimin, Tyson'ın ona yaptığı öpücük izini saklamak için gömleğinin yakasını düzeltmesini izliyorum. Ayrıca, Tyson yüzüne boşaldıktan sonra yüzünü yıkadığını da fark ediyorum. Tyson başladığında, kız kardeşim makyajlıydı. Şimdi ise yeni uyanmış gibi görünüyor.

Kız kardeşim kolunu onun koluna geçirip onu kendine yaklaştırıyor. Annem bu halka açık sevgi gösterisine kaşlarını çatıyor ama bir şey söylemiyor. Kız kardeşim dramatik davranmaya meyillidir. O ve annem, Tyson konusunda birkaç kez çok hararetli tartışmalar yaşadı ve bu tartışmalar bağırış çağırışa dönüştü. Kız kardeşim onunla evlenmek istiyor. Ailem bunu reddetti. O, onun seçilmiş kızı ama başka bir Lord'un hanımı olacak.

Bunlar çok farklı iki şey.

Masaya yaslanıyorum, gözlerim Tyson'ı izliyor. Keskin çenesi, bebek mavisii gözleri ve geniş omuzları. Kaslı kolları ve keskin karın kasları. O çok yakışıklı. Ve onu iş başında gördüğüm için onu daha da çekici buluyorum.

Onları yatak odasında izlerken klitorisim şişti, amım ıslandı. Bazıları on sekiz yaşının yirmi bir yaşındaki birine ilgi duymak için çok genç olduğunu söyleyebilir, ama en azından yasal olarak reşit sayılırım. Ayrıca babam annemden altı yaş büyük. Babası onu on yedi yaşındayken evlendirdi.

Lordlar söz konusu olduğunda yaş sınırı yoktur. On beş yaşında evlenen kızlar olduğunu duydum. Kendi kanunlarımız var. Kendi geleneklerimiz var. Dışarıdan gelenler buna karşı çıkar ve küçümserler.

TYSON beni yatağın kenarında tutarken, bir kez daha beni becerirken bacaklarımdan ıslaklık akıyor. Ona karşı koyamıyorum ve en kötüsü, koymak da istemiyorum. Çok acıyor, ama aynı zamanda nefesimi kesen o hissi de çok istiyorum. Bana verdiği diğer ikisinden dolayı hala titriyorum.

"Lütfen?" diye hıçkırarak yalvarıyorum. O kollarımı arkamda tutarken, beni yatağa bastırırken omuzlarım ağrıyor. Baskıdan nefes almakta zorlanıyorum.

"Lütfen ne?" diye emrediyor, içime girerken.

"İhtiyacım var..."

Çekip ileri doğru vuruyor, beni çığlık attırıyor ve penisi içimde atmadan önce vücudu benimkine karşı geriliyor. Benim yapmama izin vermeden boşalıyor.

Çekilip kollarımı bıraktı ve kollarım yanıma düştü, dudaklarımdan bir inilti kaçtı. Bacaklarım beni tutamadı ve yere düştüm, sırtım yatağın kenarına yaslanacak şekilde döndüm ve titreyen bacaklarımı göğsüme çektim. O bana bakarken, ben de sulu kirpiklerimden ona baktım.

Diz çökerek, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümden ıslak saçlarımı çekip alır. "Bundan sonra gelmek için hak etmelisin, Lake." Sonra ayağa kalkar, bana sırtını dönerek yatak odasından çıkar.

VALET, beni yatak odasında titreyerek bıraktıktan sonra, otelden çıktığımızda, karartılmış Bentley Continental GT V8 Coupe'si bizi bekliyordu. Yine sessizce şehirden geçiyoruz. Bana inmek için yalvaracağımı söylediğinden beri birbirimizle konuşmadık.

Bu kadar dar bir alanda ona bu kadar yakın olmak nefesimi kesiyor. Bad Omens'in "Just Pretend" şarkısı hoparlörlerden yumuşak bir şekilde çalarken, kalbimin hızla atmasını sakinleştirmeye çalışıyorum, umarım ne kadar heyecanlı olduğumu duymaz. Keşke sesi açsa da beni duyması imkansız hale gelse.

Acıyan anımdan onun spermi sızıp iç çamaşırımı ıslattığını hissedebiliyorum. Bir şeyi kanıtlıyor. Hakimiyet. Sanki hatırlatılması gerekiyormuş gibi. Tyson Riley Crawford'un ne kadar güçlü olduğunu çok iyi biliyorum. Babasının milyarlarca dolarlık şirketini devralmak yerine bir gece kulübü seçmiş olabilir, ama o hala bir lord. Ve hepsi aynı: acımasız.

Yağmur yağmaya devam ediyor, ama eskisi kadar şiddetli değil. Bir çıkışa giriyor ve ben annemin çantama koyduğu şortu elliyorum. Tyson onu bile getirmedi. Otelde giymek istediğim kıyafetleri seçtim ve o da geri kalanını bırakmamı istedi. Sanırım onun evinde çıplak uyumamı isteyecek. Hatta, onun evindeyken gündüzleri kıyafet giymeme izin verecek mi? Şüpheliyim. Zincirler, kelepçeler ve tasmalar gözümün önüne geliyor. Onun kişisel evcil hayvanı olacağım. Ona hizmet eden bir köle. Yatakta uyuyabilirsem şanslıyım. Muhtemelen benim için özel bir kafes yaptırmıştır. Bu düşünce göğsümü sıkıştırıyor. Lordlar tamamen aşağılama üzerine kuruludur. Başkalarını küçük düşürmek onlara güç hissi verir.

Bir keresinde annemin arkadaşının, kocasının en yakın üç arkadaşı için bir parti verdiğini ve ona yemek servisi yaparken ağzına bir tıkaç taktığını söylediğini duymuştum. Giymesine izin verilen tek şey buydu. Akşam yemeği bittikten sonra, masanın üzerine uzanması emredildi, onu masaya bağladılar ve sırayla tatlı olarak onu yediler. Bu düşünce beni ne kadar tahrik ettiğine iğrendim. Tek yapabildiği anneme

onlara hizmet etmenin ne kadar harika olduğunu anlatabilirdi. Ve kocasının bir arkadaşının, onun gördüğü en büyük penise sahip olduğunu. Hayatının en güzel gecesiydi.

Tyson arabayı yavaşlatıp bir otoparka girdi ve ben kırmızı tuğlalı binanın dışındaki beyaz tabelayı okudum: *Walls Dentistry*. "Burada ne yapıyoruz?" diye sordum.

Ön sıradaki park yerine park edip arabayı durdurur. Cevap vermeden arabadan iner ve ben de aynı şeyi yaparak içimden bir homurtu çıkarırım. Elimi tutup beni ön cam çift kapıya doğru sürükler. Kapalı görünüyor. Resepsiyonda tek bir kişi bile yok ve hafta sonu. Uzak duvara yaslanmış sandalyeler de boş. Ortada siyah bir sehpa ve üzerinde bir yığın dergi var.

Tyson bir kapıyı açar, beni koridora doğru çeker ve hijyenistlerin müşterilerinin dişlerini temizlediği odaları geçerek ilerler.

Başka bir resepsiyon masasının önünden geçtikten sonra sağdaki son odaya geliyor. Bir adam sırtını bize dönerek sandalyede oturuyor. Odanın ortasında bir dişçi koltuğu var. "Otur," diyor Tyson ve beni koltuğa doğru itiyor.

"Ty..."

"İyi günler." Adam bize dönüyor. Bana sıcak bir gülümsemeyle bakıyor ve Tyson'a dönüyor. "Düğününüz için tebrikler. Çok güzeldi."

Sandalyeye rahatsız bir şekilde oturuyorum. *O bir lord*. Elbette öyle. "Tyson?" Gözlerimi kocaman açarak köşedeki sandalyeye oturan Tyson'a bakıyorum. "Burada ne yapıyoruz?" diye soruyorum, gergin bir şekilde dudaklarımı yalıyorum.

Cevap vermez. Bunun yerine, kot pantolonunun cebinden cep telefonunu çıkarır ve gözlerini ona dikip bir şeyler yazmaya başlar. Dişçi olduğunu düşündüğüm adam hafifçe güler. "Sizi hemen buradan çıkaracağız." Mavi kağıt önlüğü göğsüme yerleştirir, boynuma bağlar ve ben nefesimi düzenlemeye çalışırım. Dişçileri hiç sevmem. Ve nedenini bilmeden burada olmak, kalbimin zaten hızlı atışını daha da hızlandırıyor.

Bana sırtını dönerek, geldiğimizde yaptığı şeye devam eder ve Tyson, sanki birine roman yazıyormuş gibi telefonunda yazmaya devam eder.

Gözlerimi kapatıyorum. *Derin nefes al, Lake*.

"Ağzını aç," diyor adam ve tam o anda gözlerimi açıyorum ve onun arkamdan sandalyemin üzerine eğildiğini görüyorum. Ağzıma bir şey sokuyor ve ona karşı koyma şansım bile yok.

Büyük ve hacimli bir şey, ağzımı dolduruyor ve adam onu yukarı doğru bastırıyor, parmaklarıyla üst dudağımı etrafına çekiyor. Bir şey boğazımın arkasına dokunduğunda öğürmeye başlıyorum.

"Nefes al," diyor bana. "Burnundan."

Dizlerimi çekiyorum, sırtım sandalyeden kalkıyor, ama ne kadar hareket etmeye çalışırsam çalışayım, sol elini ağzımda tutuyor, parmaklarıyla cihazı damağıma bastırıyor. Gözlerim yaşlarla doluyor ve tam kusmak üzereyim diye düşünürken, cihazı aşağı doğru bastırıyor. Cihaz çıkmadan önce bir emme hissediyorum ve onun cihazı çıkardığını izliyorum. Bir tür macun. Bunu daha önce de yaptığımı fark ettim. Beyazlatma plakaları için kalıp yaptırıyor. Luke dişlerimi beyazlatmamı istemişti. Barbie gibi bir eş istiyordu. Küçük yapılı, parlak beyaz dişleri ve büyük göğüsleri olan. Bana her zaman vücudumda değiştirilmesi gereken şeyleri söylerdi. Benden nasıl etkilenmek *istediğini*. Son birkaç yılımı, değiştirilmesi gereken şeyleri değiştirerek geçirdi.

Tyson neden dişlerimin rengini umursasın ki?

Öksürerek oturuyorum. Dilim ağzımın etrafında kalan küçük parçaları hissediyor. Parmaklarımı ağzımın içine sokup onları tükürüyorum, nasıl görüldüğümü umursamadan. Tyson benim boşaldığımı ve ağladığımı çoktan gördü. Eminim planı, günlük hayatımda kendimi aşağılanmış hissetmemi sağlamak.

Dişçiye tekrar karşı koyamadan yakalanıp geri çekiliyorum. Dudaklarımı ayırıyor ve aynı şeyi alt dişlerime de yapıyor. Üst dişlerim kadar kötü değil.

Duvardaki saate bakıyorum, saniye ibresi altmış saniyeyi tamamlamadan önce onu çıkarıyor. "En son ne zaman dişçiye gittin?" diye soruyor adam, küçük aynayı ağzımın içine koyup etrafa bakıyor.

Nereden bileyim? "Altı ay önce," diyorum, en son ne zaman diş temizliği yaptırdığımı düşünmeye çalışarak.

Aynayı çıkarır ve kendi kendine "Hmm" diye mırıldanır.

Tavana bakarak, dilimi dişlerimin üzerinde gezdirip, kalan küf parçalarını tükürüyorum.

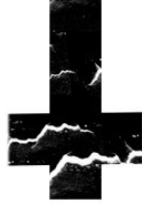
Sonra parmakları tekrar ağzıma girer ve dudaklarımı ayırır. "Orada bırak" der, elini çeker ve ağzımda bir şey kalır.

"Ne..."

"Konuşma," diye azarlıyor beni. "Uyuşturucu krem etkisini göstermeli. Düzeltmem gereken bir çürük var. Sonra dişlerini temizleyeceğim ve siz çocuklar yolunuza devam edebilirsiniz," diyor dişçi, omzuma dokunarak.

Gözlerim köşeye kayıyor, Tyson hala telefonuyla mı uğraşıyor diye bakmak için, ama o artık orada değil.

ON ÜÇ

TYSON

Blackout'a yanaşıp arabamı durduruyorum. Otuz dakika önce dışıdan çıktığımızdan beri benimle konuşmuyor. Arabadan inip onun kapısını açıyorum, elini tutup onu dışarı çekiyorum.

"Neden buradayız?" diye soruyor yumuşak bir sesle arka kapıdan içeri girerken.

Tüm ışıklar açık, ama şu anda burada sadece biz varız. "Burası yaşayacağımız yer," diyorum ona.

"Ama senin evin..."

"Burada yaşayacağız," diye tekrarlıyorum ve o da konuyu kapatıyor. Zaten çoğu zaman Blackout'tayım, bu yüzden burada yaşamamızın en iyisi olacağını düşündüm. Şu anda onu evimde istemiyorum. Cevap vermek istemediğim çok fazla soru ortaya çıkar.

Asansöre binip dairenin bulunduğu dördüncü kata çıkıyoruz. Kapıyı açıyorum ve içeri giriyoruz. "Üç saatin var," diyorum, Rolex saatime bakarak.

Bana dönüyor, mavi gözlerinde endişeli bir ifade var. "Neye kadar üç saat?" diye soruyor yavaşça. Eminim dışıdan dolayı ağzının bir kısmı hala uyuşuktur.

"Kulüp açılana kadar."

"Bunun benimle ne ilgisi var?" diye merak ediyor.

Gülümserim ve ona yaklaşıyorum. "Çünkü burada çalışacaksın."

Gözleri büyür ve dudakları aralanır. "Tyson..."

"Blackout için çalışacaksın."

"Ama ben istemiyorum."

Burun kıvırıyorum. "Senin ne istediğin önemli değil." Ondan uzaklaşıp sırtımı ona dönüyorum. Bu planımın bir parçası. Bir Minson'ın gece kulübünde kokteyl servisi yapması, onların seviyesinin altında. Adlarını lekelemek için başka bir yol. Babasının hayal kırıklığına uğramasını istiyorum. Utanmasını. Bunu yapmanın birçok yolu var.

"Tyson..."

"Hazırlan. Beau ile barda buluş, o sana üniformanı almana yardım edecek." Yatak odasından çıkmak için arkanı dönerim.

"Gidiyor musun?"

Ona bir kez daha bakıyorum ve yalnız kalacağı için heyecanlı mı yoksa korkmuş mu olduğunu anlayamıyorum. "Ofisimde olacağım. Yapacak işlerim var." Bunun üzerine dönüp daireden çıkıyorum.

İkinci kattaki ofisime girer girmez otururum ve cep telefonum çalmaya başlayınca onu çıkarırım. "Alo?" diye cevap veririm.

"Selam dostum. Düğün güzeldi," tanıdık bir ses selamlar.

Sandalyeye yaslanıyorum. "Gelebildiğine sevindim." Gülümsayarak ekliyorum, "Gelmeyi planladığını bilmiyordum."

O burun kıvrır. "Katılım için pelerin ve maske gerektiğinde, herkesin gözü önünde saklanmak kolaydır."

"Doğru." Katılıyorum.

Lordlar *onları* orada görselerdi, çok sinirlenirlerdi. Spade kardeşler bir anlamda Lord'lardır, ama sizin düşündüğünüz gibi değil. Kendi cehennemlerini, kendi yöntemleriyle yönetirler. Tıpkı benim Blackout'ta yaptığım gibi. Üstlerine hesap vermek zorunda değiller çünkü onlardan daha üstünde kimse yok. Yönetici olan herkes tahtından köylüleri izlemeyi tercih etmez. Bazılarımız ellerimizi kirletmeyi severiz.

"Sadece seni tebrik etmek ve şehir dışına kısa bir seyahate çıkacağımızı bildirmek istedim. Ama yakında döneceğiz. Döndüğümüzde sana ulaşırım."

LAIKYN

DUŞ ALMAMA GEREK YOKTU, ama uzun ve sıcak bir banyo yapmaya karar verdim. Rahatlamak iyi geliyor. Düşüncelerimle baş başa kalmak ve onun beni izlediğini hissetmeden nefes alabilmek.

Vücudumun her yeri ağrıyor ve bacaklarımın arası acıyor. Her zaman böyle mi olacak? Bir keresinde kız kardeşim ve Tyson'ın anne babamızın medya odasında seks yapmasını izlediğimi hatırlıyorum, kız kardeşim ağlamamıştı. Bundan zevk almıştı. Tyson'a daha sert becermesi için yalvarmıştı. Benim için de böyle mi olacak? Vücudum bu kadar ağrıdığı için bozulmuş mu? Tyson, acı çekmenin önemi olmadığını zaten kanıtladı. Bir Lord için önemli olan tek şey kendileridir. Ve o boşalmakta hiçbir sorun yaşamadı. Bundan sonra boşalmak için hak etmem gerektiğini söyledi. Bunu nasıl hak edeceğim? Ve ona tekrar bana acı çektirmesi için yalvarana kadar ne kadar dayanabileceğim?

Onun planı bu mu? Onun elleriyle morartılması için yalvarmamı mı istiyor? Kişisel fahişesi gibi davranılmamı mı? Bana sadece küçük bir tat verdi ve şimdi her ısırık için yalvarmamı istiyor.

Elimi sudan çıkararak derin bir nefes alıyorum ve sonunda evlilik yüzüğümü inceliyorum. Kalp şeklinde kırmızı elmas yakut, ya da belki kırmızı elmas, çift elmas bantlı. Tam beklediğim gibi, büyük ve abartılı. Beni sahiplenmesi ve benim ona ait olduğumu göstermesi için başka bir yol. Bu yüzüğün muhteşem olmasından nefret ediyorum.

Elimi tekrar suya daldırıp başımı geriye yaslayarak iç çekiyorum. Gözlerim yaşarır ve gözlerimi kapatırım. Vücudumu gevşetip suya kayarak zihnimi, bana kaçmamı söyleyen sesleri bastırmaya çalışıyorum. Tyson gibi adamlardan kaçılmaz. Kaçarsan bodrumda duvara zincirlenmiş halde bulursun kendini.

Kulübün otuz dakikadan az bir süre sonra açılacağını bilerek ana bara doğru yürüdüm. Acele etmemeye özen gösterdim. Açıkçası, Tyson'ın daireye gelip beni tekrar sikmemesine şaşırdım. Sonra kendime çeneni kapat dedim. Otelde benimle yatmasının tek nedeni babama bir şey kanıtlamaktı. Artık bakire değilim. Muhtemelen artık benden başka birini sikmeyi seçecektir.

Şanslıysam, bir daha bana dokunmaz. Belki de bu yüzden benden yalvarmamı istiyor, böylece beni reddetme gücüne sahip olabilir. Lordlar söz konusu olduğunda her şey zihin oyunudur. Leydi olmanın ilk günüm ve şimdiden zihinsel olarak yorgunum. En azından dışçıdan sonra ağzım artık uyuşuk değil ve kendime salya akıtmayı bıraktım. Şimdi ağzım sadece ağrıyor. Bu, onun yine yaptığım her şeyi kontrol edeceğini hatırlatan sıkıcı bir hatırlatma.

Işıkları açık olan kulüpte koşturan erkek ve kadınları görmek için duruyorum. Dört katlı bir bina, daire en üst katta. Ortasında dans pisti var, uzak duvarlarda masalar ve kabinler sıralanmış. Bir koridor giriş ve çıkışa açılıyor, güvenlik görevlisi vestiyerin yanında duruyor. Elleri kurşun geçirmez yelegeine asılı. Buraya daha önce hiç gelmedim, ama insanların vurulduğu, dövüldüğü, öldürüldüğü hikayelerini duydum. Herkesin herkese saldırdığı bir yer gibi. Buna alkol ve uyuşturucu da eklenince, felaket kaçınılmaz oluyor. Ama bir lordun gece kulübü sahibi olması durumunda başka ne beklenebilir ki?

Dans pistinin çeşitli yerlerinde platformlar üzerinde kafesler duruyor. Kafesler o kadar yüksek ki, içine girerseniz tüm kulübü görebilirsiniz.

Sandalye kuran, tepsiler taşıyan, açılışa hazırlanan erkek ve kadınları izliyorum. Terli avuçlarımı uyluklarımın üzerinde gezdiriyorum. Banyodan sonra oteldeki valizimden çıkardığım kıyafetleri tekrar giymek zorunda kaldım. Şu anda makyajım bile yok. Makyaj malzemelerim yanımda değil. Ama saç kurutma makinesi vardı, en azından saçımı kurutabildim. Lavabonun altında bir saç maşası da vardı. Kimin olduğunu sormak bile istemiyorum, ama kullandım. En azından biraz düzgün görünmeliyim. Kokteyl garsonu olarak para kazanmak için düzgün görünmek gerektiğini biliyorum.

"Laikyn?" diye sordu bir adam, ana barın arkasından çıkarak.

"Benim," dedim yumuşak bir sesle.

"Beni takip et." Beni bir koridordan geçerek arka odaya götürdü. Burası bir soyunma odasıydı. Her iki yanında dolaplar, ortasında bir bank ve arka duvarda birkaç duş vardı. Her duşun çok az mahremiyet sağlayan bir perdesi vardı. "Bu senin olacak." Üstünde *Mrs. Crawford* yazan siyah bir dolabı işaret etti.

İç çekiyorum. Bunu boğazıma tıkacak. Sanki düşmanla evlenmeye zorlandığımı unutabilirmişim gibi. Sanki parmağımdaki, bir çapa gibi hissettiren yüzüğü görmezden gelebilirmişim gibi.

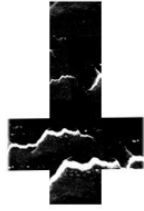
"Kombinasyonunuzu nasıl ayarlayacağınız burada yazıyor." Katlanmış bir kağıt uzatıyor ve ben onu alıyorum. "Üniformanız dolapta. Tyson, vardiyanıza başlamadan önce onunla görüşmenizi söyledi. Ofisi ikinci katta." Bunun üzerine dönüp çıkıyor ve beni yalnız bırakıyor.

Kağıdı açtım ve şifreyi nasıl ayarlayacağımı anlatan talimatları izledim. İşimi bitirdikten sonra dolabı açtım ve üniformamı görünce omuzlarım çöktü.

Sen bir ödölsün, Lake. Ne bekliyordun ki?

Diğerleri gibi giyinileceğimi bilmeliydim. Neden daha önce aklıma gelmedi bilmiyorum. *Tyson'ın fahişesi* yazısını kışıma dövme yaptırса daha iyi olurdu.

ON DÖRT

TYSON

Masamda otururken ofisimin kapısı hafifçe çalınır. "Girin" derim.

Bilgisayarıma bakmakla meşgul olduğum için içeri giren kişiye dikkatimi veremedim. E-postayı yazmayı bitirip, sessizliği fark edince başımı kaldırdım ve karımın ofisimde durduğunu gördüm.

Başı eğik, gözleri yere bakıyor, ağartılmış sarı saçları omuzlarına dökülen büyük dalgalar halinde kıvrılmış ve üniformasını giyiyor. İç çamaşırı gibi görünüyor. Onu görene kadar personelin giydiği kıyafetlere pek dikkat etmemiştim.

Ayağa kalkıp masamın etrafında dolaşıyorum ve masaya yaslanıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Gözlerim onun siyah Vans ayakkabılarına düşüyor ve yavaşça siyah Charmnight file çoraplarını inceliyorum — neon ışıklar altında çalışırken parlamaları için üzerlerinde yapay elmaslar var — ve onun kabarık poposunu ortaya çıkaran siyah şortuna kadar, büyük göğüslerini ortaya çıkaran derin V yakalı, vücuduna oturan eşleşen bir leotard giyiyor.

Siktir, ona bakarken bile sertleşiyorum. Hâlâ kanıyor mu acaba? Bu düşünce beni gülümsetiyor.

"Gel," emrediyorum ve sesime başını kaldırıyor.

"Affedersiniz?" diye fısıldıyor.

"Ellerinin ve dizlerinin üzerine çok ve bana doğru emekle," diyorum, onu bu kadar erken ne kadar zorlayabileceğimi görmek için deneme yapıyorum.

Bana bir anlığına büyük gözlerle bakar, sonra kahkahayı patlatır ve eğlenceden ikiye katlanır. "Ben köpek değilim, Tyson." Bana sırtını dönerek kapıya uzanır ve çıkmak ister.

Masamdan cep telefonumu alıp kilidini açtım ve uygulamayı açtım. O kapıyı açamadan düğmeye bastım.

Yere düşerken çığlık atıyor. Hızla geriye doğru kayarak kapının solundaki duvara sırtını dayıyor. Dizlerini göğsüne çekiyor. Cep telefonumu kilitleyip masaya bırakıyorum ve ona doğru yürüyorum.

Diz çöküp, boynunu tutarken nefes nefese kalışını dinledim. Gözleri yaşlarla dolmuştu. *Çok güzeldi.* "Haklısın, sen bir

ama sen benim evcil hayvanımsın, Lake," derim, elimi uzatıp yüzünü avuçlarım.

O korkarak benden uzaklaşmaya çalışıyor, ama duvara yaslanmış, gidecek hiçbir yeri yok. Elimi indirip, bugün evlenmeden önce ona verdiğim, narin boynuna dolanmış kadifeyi parmaklarımla okşuyorum. "Bu bir şok tasmaı."

Gözleri büyür, nefesini tutar ve güzel yüzünden kan çekilir. "Ne?" Tek kelime, dolgun dudaklarında titrer.

"Bana isteyerek gelmemiş olabilirsin, ama geleceksin, küçük sevgilim. O zamana kadar, seni zorlamaktan çekinmem."

Onun üst kolunu tutup ayağa kaldırdım. Uzun buklelerini göğsünden ve omuzlarından çekip, her keskin nefes alışında nasıl yükselip alçaldığını izledim.

Sulu mavi gözleri benimkilerle buluşur. "Tyson... lütfen." Gözleri de sözleri kadar bana yalvarır. Nefesini tutmaya çalışırken dudaklarını yaladığında ne kadar tahrik olduğumu anlatamam bile.

Elimi indirip parmak uçlarımla leotardının üst kısmını okşuyorum, göğüslerinin yumuşaklığını nazikçe hissediyorum, bu kadar küçük bir temastan çıkardığı inilti sesine bayılıyorum. Vücudu titriyor ve elleri düğmeli gömleğimi tutmak için uzanıyor, her an beni itmeye hazır.

"Bunların üzerine boşalmak için sabırsızlanıyorum, küçük sevgilim," diyorum, gözlerimi ona kaldırarak.

Gömleğime bakıyor, benden kaçınıyor, ama sözlerim üzerine göğsünün inip kalktığını hissediyorum. Uzanıp omuzlarındaki iki askıyı tutup titrek kollarından yavaşça aşağı çekiyorum, göğsünü odaya sergiliyorum. Sütyen giymiyor. Burada sütyeni yok. Gülümsüyorum, elim düşüyor ve parmak eklemlerimle göğüslerini yavaşça okşuyorum.

"Meme uçların sertleşmiş." Dokunuşuma, sözlerime verdiği tepkiyi fark ettiğimi ona belli ediyorum. Akli ne kadar direnirse dirensin, vücudu bundan zevk alıyor.

Utançtan gözlerini kapatır.

"Hoşuna gitti mi?" diye soruyorum, o da inliyor. "Sorun yok, Lake. Sana vücudunun hoşuna gidecek birçok şey yapacağım." Büyük göğsünün yanını avuçlarım ve başparmağımı sertleşmiş meme ucunda gezdiriyorum, o da nefesini keserek inliyor.

Kolunu tutup onu kanepeye doğru çekiyorum ve elimi sırtına koyarak kol dayanağının kenarına eğilmesini sağlıyorum. Leotardını daha da aşağı çekiyorum

daha aşağı çektim ve tayt ayak bileklerine kadar dıştı, bu sırada şortu ve file çorapları da aşağı indi. "Hala kanıyor musun?" diye sordum.

"Ben... bilmiyorum," diye cevaplar yumuşak bir sesle, kıcı ve amcığı havada, benim kullanmam için.

Kanıyor olması ya da olmaması fark etmez. Bu beni durdurmayacak. Elimi bacaklarının arasına indirip tangasını yana itiyorum, sonra parmaklarımı amına sürtüyorum, bu onu irkiltiyor. "Islanmışsın," diyorum, çıkardığı sesi seviyorum. O zaten ıslandığını biliyordu, ama onu rahatsız etmek hoşuma gidiyor.

Pantolonumun fermuarını açıp sertleşmiş siki mi boxerimden dışarı çıkarırım, çıkarmaya bile zahmet etmeden. Ona yeni bir üniforma sipariş etmem gerek. Leotardın zerindeki ititlerden başka hiçbir şey yeterli olmaz. Karıma her zaman kolayca ulaşabilmem gerek.

Siki mi amına sürtünce, inliyor, kıcını ileri geri sallıyor, sessizce sikilmeyi diliyor. Glmsayarak, iki kolunu da tutup arkasına paralel olarak çekiyor. Küçük bileklerini aprazlıyorum, bir elimle onları yerinde tutarken, diğer elimle siki mi amına sokuyorum.

Ona girerken o çığlık atıyor ve ben de onun ne kadar sıkı olduğunu düşünerek inlememek için dudağımı ısıırıyorum. İnanılmaz bir şey. "Her vardiyadan önce ofisime geleceksin ve ben seni sikeceğim," diyorum ona. "alışırken *benim* amımdan spermimin akışını hissedeceksin. Anladın mı?"

"Evet," diye nefes nefese cevap veriyor, vücudu bana karşı koymaya çalışıyor ama onu yerinde tutuyorum.

Bütün gece ona bakan erkeklere hizmet edecek, ama onu sikecek olan benim. Onun sahibi olan benim.

Serbest elim saçlarını yakalıyor, başını yukarı çekiyor ve ona hiç acımıyorum. Bu hızlı bir seks, sadece bir şeyi kanıtlamak için, ne kadar zamanımı ayırmak istesem de, benim olanı sikmek için.

İnlemeleri ve ağlamaları inlemelere ve nefes nefese kalmaya dönüşüyor. Onu sabit tutarken, gözlerim artık daha fazla dayanamayana kadar sikimin ıslak amına girip çıkmasını izliyor. Kalçalarımı son bir kez ileri itiyorum ve içine boşalıyorum. ekildiğimde, o irkiliyor ve ben de kollarını bırakıyorum.

Kol dayanağının üzerinde yatmaya devam eder, ağır ağır nefes alır ve ben kanlı siki mi boxerime geri sokarım. Hala kanıyor. Öncekinden daha az, ama hala kanıyor.

Masama doğru yürürken, o yavaşça kalkar, file çoraplarını, taytını ve sortunu giyer. "Gidebilirsin Lake," diye haber veririm, belki de ipucunu anlamamıştır diye, ve dikkatimi bilgisayarıma veririm. Bir dakika sonra, kapının açılıp kapandığını duyarım, o gitmiştir.

LAIKYN

Birinci kattaki umumi tuvalete ^{koşuyorum}, aynada kendime bakıyorum. Parmaklarımı gerdanlığın etrafına doluyorum ve çekmeye çalışıyorum. Gözyaşları yüzümden akıyor, burnumu çekiyorum. "Lanet olası hasta piç." Biraz daha çekiyorum ama işe yaramıyor. Tek yaptığı boynumun arkasındaki deriyi sıkıştırmak. Tahriş olmuş, kızarmış ve kaşınıyor. "LANET OLSUN!"

Ellerimle tezgaha vurup başımı eğiyorum, akmak isteyen gözyaşlarını durdurmaya çalışıyorum. Ben bu kadar zayıf değilim. Whitney öldürüldükten sonra kendime bu kadar çaresiz bir kız olmayacağımı söylemişim.

Ama işte buradayım, boynumda lanet olası bir şok tasmaıyla ve kocamanın spermi kanayan amımdan sızıyor. Bir kez daha, boşalmama izin vermedi. Otel odasında bana bunu hak etmem gerektiğini söyledi. Siktir et. Yirmi bir yıldır boşalmadan yaşadım. Yirmi bir yıl daha yaşayabilirim. Onu öldürmek için o kadar uzun sürerse, elli yıl da yaşayabilirim.

Onu uykusunda vurursam Lordlar bana ne yapar acaba? Eminim umursamayacaklardır. Tyson Crawford büyük işler başarmak için yaratılmıştı, ama vazgeçti. Ne için? Bilmiyorum, ama onu öldürürsem benim için duruşma yapmayacaklarını düşünüyorum.

Kocasını öldüren ilk Leydi olmayacağımdan eminim ve kesinlikle sonuncu da olmayacağım. Ama beni başka birine verecekler - bir Lord öldüğünde, Leydi'si başka bir Lord'a verilir. Bizi hizada tutmak için böyle yapıyorlar. Çok şey gördük ve çok şey biliyoruz, bu yüzden toplumun içinde kalmalıyız. Kim diyor ki o daha kötü olmayacak? Ölen kız kardeşimin onu öldüren eski erkek arkadaşından daha kötüsü olabilir mi? Bu teoriyi test etmek istediğimden emin değilim.

Yüzümü kaldırıp aynada kendime bakıyorum ve gözlerimin altındaki gözyaşlarını siliyorum. Makyaj yapmadığım için mutlu olacağımı hiç düşünmemiştim. Aksi takdirde, çok daha kötü görünürdüm. Ama kim benim nasıl göründüğümü umursar ki? Değil mi? Burada olmak zorunda olduğum için buradayım, olmak istediğim için değil.

Kapı açılır ve ağladığımı saklamak için gözlerimi kaçırırım. "Laikyn, değil mi?" diye sorar bir kadın.

Yavaşça nefes verip başımı kaldırıyorum. "Evet." En azından bana Bayan Crawford demedi.

Yanımda durur ve aynada kendine bakar. Güzel bir kadın, koyu renk saçları yüksek at kuyruğu şeklinde toplanmış, pembe parlak göz farı ve ona uyan rujla tam makyajlı. "Senin neyini beğendiğini anlamıyorum." Kahverengi gözleri aynada benimkilerle buluşur.

Onun sözleri beni sertleştirir. "Anlamadım?" diye sorarım, yanlış duymuş olmayı umarak.

Bana dönerek, ben de aynısını yapıyorum, ne demek istediğini merak ediyorum. "Tyson." Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve gözleri yüzüğümün üzerine düşüyor. "Şimdi, kız kardeşin... o mantıklıydı."

Kalbim göğsümde çarpıyor. "Kız kardeşimi tanıyor muydun?" Soruyorum kendime sormadan edemiyorum.

Cevap vermek yerine, sırtarak dönüp banyodan çıkıyor banyodan çıkıyor, ben de bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum. Bu berbat güne eklenecek bir şey daha.

GECE O KADAR da kötü geçmedi. Birkaç içki döktüm ama ciddi bir şey olmadı. Tepsiyi çok eğdiğimde içkiler devrildi. Hiç cam kırmadım, bu da bir artı. Ancak müşterilere ne servis ettiğimizi sorduklarında cevap vermekte zorlandım.

Alkol, aptal herif, diye cevap vermek istedim, ama bunun yerine, parlak bir gülümsemeyle eğildim, göğüslerimi yüzlerine dayadım ve "*Ben yeniyim. Genelde ne içersiniz?*" dedim. Bir adam bana yirmi dolar verdi ve onu şaşırtmamı söyledi. Diğer adamın kız arkadaşı onun gözlerinin göğüslerime takıldığını fark edince koluna vurdu.

Hiç partiye gitmeme izin verilmedi, bu yüzden rom ve kola ya da Red Bull ve votka dışında, bu karışık içeceklerin içinde ne olduğunu bilmiyorum. Ve bunu soran herkes aptaldır. Kulübe geldin, neyi sevdiğini bilmelisin.

Masamdaki herkesle flört ettim. Neyse ki Tyson tam bir aptal değil ve deneyimsiz olduğumu bildiği için bu gece bana sadece iki masa verdi. Ama bugün Cumartesi ve durmaksızın yoğun. Ayrıca beni eğitmesi için başka bir garson da yanıma vermedi. Beni kurtların arasına attı. Sanki bir sınavdaymışım gibi hissediyorum ve başarısız oluyorum.

Işıklar gözlerimi acıtıyor ve gürültülü müzik başımı ağrıtıyor. Nasıl burada çalışmayı ve yaşamayı seçtiğini anlamıyorum.

Ana bara doğru ilerlerken, köşedeki servis istasyonuna yaklaşıp iki parmağımı kaldırarak "*Bud Lights*" diye sesleniyorum. Beau oldukça havalı. En çok yardımcı olan kişi o. Diğer garsonlar benden uzak duruyorlar. Bu gece burada dokuz kişiyiz ve sanırım ikisi birer masa kaybettiği için bana kızgınlar. Bir kız, yarın gece hangi bölgede çalışacağını görmek istediğinde, program değişikliğinden şikayet etmeye başladı bile.

Kısa bir bakış attım ve önümüzdeki yedi gün boyunca her gece çalışacağım. Bundan sonra da böyle olacağını hissediyorum. Burası kocamın yeri, yani ben de burada olacağım. Kapanıştan sonra her gece bahşişlerimi ona teslim etmemi isteyeceğini biliyorum, çünkü bu da beni kontrol etmesinin başka bir yolu olacak. Onun için gece gündüz çalışacağım ve bunun karşılığında gözlerimin bozulması ve migrenim dışında hiçbir şeyim olmayacak. *Hayat bu.*

"Buyurun." Beau açık şişeleri tepsime koyuyor, ben de ona teşekkür ediyorum.

Bana kocaman bir gülümsemeyle göz kırpar. "Her seferinde teşekkür etmene gerek yok, Lake."

Gözleri göğsüme düştüğünde kızardım ve anlayışla başımı salladım. *Terbiyeli olduğum için üzgünüm.*

Masama doğru yürürken, dönünce biri bana çarptı. Biralar devrildi ve yüzüme, boynuma ve saçlarıma sıçrayan soğuk sıvıyı hissedince nefesim kesildi.

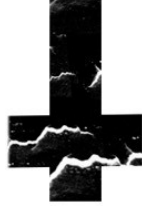
"Nereye gittiğine dikkat et lan!" Bethany bana bağırır, sonra uzun siyah at kuyruğunu omzunun üzerinden atar, burnunu havaya kaldırır ve öfkeyle uzaklaşır.

Tuvaletteki ilk karşılaşmamızdan beri benden nefret edeceğini anlamıştım. Bu gece her fırsatta bunu bana hatırlatmayı ihmal etmedi.

İstasyona geri dönüp ıslanan tepsimi masaya koyduğumda, Beau bana anlayışlı bir gülümseme atıyor. "Al bakalım." Bana bir avuç bar peçetesi uzatıyor, ben de yüzümü siliyorum ve dudaklarımı yalayıp iğrenç bira tadını alıyorum.

Eh, güzel bir gece geçirme hayalleri suya düştü. Şimdi bir banyo daha yapmam lazım.

ON BEŞ

TYSON

Blackout'un köşesindeki masada oturmuş, personelim kapanış sonrası temizliği yaparken evrakları gözden geçiriyorum. Benim için çalışan her erkek, Lord olmak için eğitim görüyor.

Totem direğinin alt kısmında olsalar da, yine de Lordlar. Ryat, Sin (yakın olduğum başka bir Lord) veya benim gibi üst sıralarda değilseniz, Barrington Üniversitesi'nde okurken inisiyasyon sürecinden geçerken bir hizmet sunmanız gerekiyor. Blackout'u devraldığım da, Lordlar bana gelip inisiyasyon sürecinden geçerken bazılarını işe alıp alamayacağımı sordular. Neden olmasın dedim. Beni işe alım sürecinden kurtardılar.

Başımı kaldırıp Lake'in bana sırtını dönerek barda oturduğunu gördüm. "Buraya gel," diye seslendim, adını kullanmaya bile tenezzül etmeden. Benim onu kastettiğimi biliyordu.

Sırtı gerginleşir, ama beni fark etmiş gibi davranmaz.

Masadan cep telefonumu alıp tasmağını açmak için kaldırdım ama kendimi durdurdum. Bunun yerine, koltuğa yaslanıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Bütün gece onu kameralardan izledim ve düşündüğüm den daha iyi iş çıkardı. "Beşe kadar sayacağım, o zamana kadar kışını sürüyerek bana gel."

Bu işe yaradı.

Başını hızla çevirir, saçları yüzüne çarpar. Ayağa fırlar ve bana öfkeyle bakar. "Bu yerde hiçbir yere sürünerek gitmeyeceğim. Bu iğrenç."

Sanki başka bir yere sürünürmüş gibi. "Bir."

Nefesini verirken büyük göğüsleri hareketle yükselir ve sonra ellerini dar kalçalarına koyar. Gözlerim bacaklarının arasına düşer ve iç çamaşırının, dökülen biradan ıslanan tayt gibi benim spermimle ıslanmış olup olmadığını merak ederim.

"İki."

"Bunu yapmayacağım, Tyson," diye bağırır, sesi sessiz kulüpte yankılanır.

"Üç."

"Siktir git." Bana sırtını dönüp öfkeyle daireye doğru koşmaya başlar, ama yüzüstü barmenlerimden biri olan Walter'a çarpar. Herkes onun karım olduğunu bilir. Bu akşam açılmadan önce bir e-posta gönderdim. Bu, ona özel muamele yapılınsın diye değil, ona daha fazla sataşp sataşmadıklarını görmek içindi. Bazıları onu görmezden gelmeyi tercih etti. Diğerleri ise ona burada ne kadar istenmediğini göstermeyi tercih etti ve ben de onun bunu beklediğimden daha iyi idare ettiğini söylemeliyim.

"Kocan sana bir emir verdiğinde, onu yerine getirirsin," diyor ona. "Siktir git, Walter." Elleriyle göğsüne vurup onu ama o, saçını tutup onu bana doğru çekerken, o çığlık atarak ondan kurtulmaya çalışır.

Cildim anında yanmaya başlar. Onun ellerini kadının üzerinde görünce dişlerimi sıkarım. Kabinde kıpırdanırım ama kalkmamak için kendimi durdururum. Kadının ne yapacağını beklerim. Onun ne kadar ileri gitmesine izin verecek? Ne kadar mücadele edecek?

Sonunda, elini onun yüzüne vurmayı başarır, ama o onu yere itmeden önce. "Bana dokunma lan, pislik herif!" diye bağırır ona, şimdi karışmış saçlarını yüzünden çekerek.

"Dört." Saymaya devam ediyorum, gözlerim onda, ellerim masanın üzerinde yumruklanmış halde.

Nefes nefese kalmış halde, daralmış gözleriyle bana bakıyor.

"Zaten yerde yatıyorsun." Onun zaten sinirli tavrına bir de ben ekleniyorum. "Bana doğru sürün."

Walter tekrar ona uzanır, ama o ondan uzaklaşır. Onu barın kenarına doğru iterken, bir bar taburesini de devirir.

Herkes sadece etrafta durup bu konuşmayı izliyor. Beau'ya, başka bir barmen, bakıp kaşlarımı kaldırıyorum. O benim karımı istiyor. Bu gece kameralardan onun karıma nasıl baktığını da izledim. Benim için çalışan tüm erkeklerin ona nasıl baktığını fark ettim. Hepsi yıllardır seks yapmamış azgın erkekler olduğunu anlıyorum, ama yine de benim olan şeye nasıl baktıklarını sevmiyorum. Sanki onunla bir şansları olacağını düşünüyorlarmış gibi. Sanki onu çıplak soyup, herkesin tadına bakması için bara bağlayacak kadar iyi biriymişim gibi. Onu bir bonus olarak sunacaktım gibi. Asla olmaz.

Beau ellerini havaya kaldırır. "Saygıyla, efendim. O sizin sorunuz. Benim değil."

Gülümserim ve kabinden kalkarım. O da öfkeyle ayağa kalkar ve zaten kirli olan üniformasından toz siliniyormuş gibi yapar.

Walter'ın önünde dururum, arka cebimden bıçağımı çıkarır ve açarım. Bileğini yakalar, elini masaya vurur ve bıçağı eline saplayarak onu sabitlerim.

Çığlık atarak bıçağı çekmeye çalışır ama bıçak tahtaya saplanmıştı. "Özür dile," diye emrederim.

"Ne?" Tiz sesi açık kulübü doldurur.

Saçını tutup başını geriye doğru çekerim. "Karımdan özür dile. Hemen." Gözlerim ona kayar, o da bana şaşkın gözlerle bakar, şoktan donakalmıştı.

"Ben... özür dilerim," diye dişlerini sıkarak homurdanır.

Elinden bıçağı alıyorum. Dizlerinin üzerine çöküyor, her yere kan sıçrayan bıçağı göğsüne bastırıyor. Bıçağı uyluğumun üzerinde gezdirip kapatıyorum ve cebime geri koyuyorum. "Walter?"

"Evet?" Kafasını kaldırıp bakışlarımla karşılaşır. Pantolonumun arkasından silahımı çıkarır ve onu tam alnının ortasından vururum.

Lake'in çığlığı silahımın sesini takip eder, kan üniformasına sıçrar ve vücudu onun yattığı yere düşer. Elini ağzına koyar ve herkes yaptığım şeye donakaldığı için sessizlik hakim olur.

"Bu senin tek uyarın olacak. Karıma dokunma. Asla." Sesim yüksek ve net çıkıyor. Uzanıp, titrek elini tutup kendime doğru çekiyorum. "Bu pisliği temizleyin," emreliyorum ve herkes telaşla işine geri dönüyor.

Onu koridora çekerim ve o kolunu benim tutuşumdan kurtarır. "Neden sikini çıkarıp üstüme işemiyorsun?" diye homurdanır. "Böylece ne demek istediğini daha iyi anlatabilirsin." Avuç içleri kanlı gömleğime çarpar.

Elimi boğazına doladım ve onu duvara iterek kalçalarımı ona doğru iterek yerinde sabit tuttum. "Hiçbir şey masadan kalkmaz, sevgilim."

Burun delikleri genişler, güzel mavi gözleri henüz akmasına izin vermediği gözyaşlarıyla doludur. "İğrençsin."

Dudaklarımı kulağına yaklaştırıp fısıldarım, "Öyleyim, ama sana yapmayı seçtiğim her şeyi arzulanı sağlayacağım."

LAIKYN

Tyson'ın o adamı öldürmesine şaşırmadım. Küçükken babamın bir Lord olduğunu biliyordum ve bunun ne anlama geldiğini de biliyordum. Beni şaşırtan şey, benim yüzümden Walter'ı öldürmüş olması. Vicdanımda bu yükü taşımak istemiyorum. Kurtaramadığım için bir ceset daha. Adam pisliğin teki olsa bile.

Tyson geri çekilir, elimi tutar ve ben omzumun üzerinden bakınca cesedin çoktan kaldırıldığını görürüm. Beau ellerinin ve dizlerinin üzerinde, havlu ve bir kova suyla kalan kanı temizliyor.

Asansöre binip sessizce dördüncü kata çıkıyoruz ve iniyoruz. Daireye giriyoruz ve beni ana yatak odasından geçip banyoya çekiyor. "Soyun. Duş alıp yatacağız." Elimi bırakır ve ben dururum, kanla kaplı düğmeli gömleğini açıp omuzlarından çıkardığını izlerim. Pantolonunun arkasından silahını çıkarır, sürgüyü geri çeker ve şarjörü çıkarır. Hepsini lavabonun yanındaki tezgahın üzerine koyar.

Silah kullanmayı bilseydim, bu fırsatı değerlendirip onu vururdum, ama başaramayacağımı ya da kendimi vuracağımı biliyorum. Sonra ayakkabılarını çıkarır ve çoraplarını çıkarır. Son olarak, kemerini çözer, pantolonunun düğmelerini açar ve boxer şortuyla birlikte pantolonunu bacaklarından aşağı indirir.

Bu, onun çıplak vücuduna ilk kez dikkat ettiğim andı. Son duş aldığımızda, ona bakmaya bile utanmıştım. Neyse ki, bana arkamı dönmemi söylemişti. Onu kız kardeşimle izlediğimde, hiç dikkat etmemiştim. Ama şimdi istesem de gözlerimi ondan ayıramıyordum.

Sırtında, sağ omuz kemiğinin üzerinde yara izleri var. Küçük bir daireye benziyor. Kurşun yarası olabilir mi? Bunun nereden geldiğini sormak istemememe rağmen, sormak istiyorum. Kolunda bir tane daha ve sol belinde üçüncü bir yara izi var. Bıçak yarası olabilir mi?

Gözlerim kıkına kayıyor ve ne kadar kaslı olduğuna bakınca nefesim hızlanıyor. Cam kapıyı açıp duşa girip suyu açtığında kaslı uylukları geriliyor.

Kan ve alkolle kaplı olduğumu ve yatmadan önce temizlenmem gerektiğini bilerek iç çekip kıyafetlerimi çıkarıyorum. Yorgunum. Uzun bir gün oldu ve ben hiç bu kadar geç saatlere kadar uyanık kalmam.

Çıplak kalarak içeri giriyorum ve bir saniye duruyorum, boynumda lanet olası bir şok tasması olduğunu hatırlıyorum. Islanmasından korkuyorum, ama sonra bunun ne olduğunu bile bilmeden duş aldığımı hatırlıyorum

. Beni bu kadar çabuk öldüreceğini hiç sanmıyorum. Benimle bir nedenden dolayı evlendi. Her ne olursa olsun, eminim ki uzun vadeli bir planı vardır.

Bana dönüyor ve ben soğuk fayans duvara kadar geri çekiliyorum. Beni köşeye sıkıştırıyor, dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Ne oldu, küçük sevgilim?"

Burun kıvırıyorum. Bu soruyu cevaplamak için çok fazla şey var. "Benden korkuyor musun?"

Omuzlarımı dikleştirip, "Sırf benim kocam olduğun için sana boyun eğeceğimi sanıyorsan, yanılıyorsun," diyorum.

Ellerini yüzümün iki yanına koyar, başımı geriye doğru eğerek, kaygan ve sert vücudunu bana bastırırken ona bakmak zorunda kalırım. Ellerim içgüdüsel olarak bileklerini kavramak için yukarı kalkar, onları yüzümden çekmeye çalışır, ama işe yaramaz.

Beni boğazlayacağını, tokatlayacağını, saçımı tutup duş başlığının altına çekip boğacağını bekliyorum. Ama o, dudaklarını benim dudaklarıma indirip beni öpüyor. Yavaş ve yumuşak, şehvetli bir öpücük, kalbimi endişeyle çarpıtırken vücudum onun için eriyor.

Gözlerim kapanıyor, omurgamdan yavaşça yukarı doğru yayılan karıncalanma hissi beni titretirken. Ağzına inliyorum, vücudum yumuşuyor ve ona doğru itiliyor. Kollarım bileklerinden düşüyor ve beline dolanıyor, parmaklarım ıslak cildine gömülüyor.

İşte o anda ne kadar mahvolduğumu anlıyorum. Kendimi hiç kırılgan biri olarak görmemiştim. Ama o, bedenimi daha önce hiç gitmediği yerlere götürüyor. O, bedenimi varlığını bile bilmediğim şeyler yaşamaya zorluyor. Ve itiraf etmeliyim ki, buna nasıl karşı koyacağımı bilmiyorum.

O uzaklaşıyor, dudaklarım açık kalıyor, titrek bir nefes alıyorum ve ağır gözlerim açılıyor. Başparmağı üst dudağımı okşadıktan sonra alt dudağımı izliyor. "Dizlerinin üzerine çöküp, benim sikimi boğazına kadar alırken benim için ağlamayı görmek için sabırsızlanıyorum."

Onun sözleri üzerine uyluklarım kendiliğinden kasılır, amımın ne kadar ağrıdığını hatırlatır. Bunlar sadece lanet olası sözler ve ben şimdiden zayıf düşünüyorum. Sevimli bile değiller, kaba ve iğrençler, ama vücudum bu sözlerin sesini seviyor.

Vücudumuzu birbirinden ayırmak için geri çekildiğinde, gözlerim onun oyulmuş karın kaslarından derin V'sine kayd ve sikini gördüm. O, benim amımın ıslaklığı kadar sertleşmişti. Ya da bu, vardiyamdan önce beni siktiğinde boşaldığı sperm olabilirdi.

"Bunu mu istiyorsun, küçük sevgilim?" diye soruyor ve gözlerim onun gözlerine bakmak için birden açılıyor. Sol eli yüzümün yanından ayrılıp, göğsüme ulaşana kadar nefes nefese kalmış göğsümün üzerinde aşağı doğru kayıyor. Nazik davranıyor, başparmağıyla göğsümü okşuyor. "Söyle bana, Lake. Ağzını sıkmemi istediğini söyle."

Dudaklarımın hala açık olduğunu fark ediyorum, bu yüzden onları kapatıyorum, duştan gelen tükürüğü ve suyu yutuyorum, sonra o meme ucumu sıkıştırınca tekrar açılıp nefesimi tutuyorum, kalçalarım istem dışı öne doğru sallanıyor. Sanki benim amıma giden bir harita var onda. Neye dokunacağını, ne söyleyeceğini tam olarak biliyor. Bütün kadınlar böyle mi? Yoksa ben aptal bir orospu muyum? Tecrübesizliğimden nefret ediyorum.

Ne kadar istesem de kelimeler ağzımdan çıkmıyor. Bu yüzden uzanıp bir kez daha bileğini tutuyorum. Eğlence ya da meraktan, başparmağını dudaklarıma geri götürmeme izin veriyor. Başparmağını ağzıma çekip dudaklarımla kapatıyorum ve emiyorum.

Bebek mavisi gözleri ağırlaşıyor, boğazının derinliklerinden bir homurtu geliyor ve ben küçük bir gurur duyuyorum, ama o parmağını ağzımdan çekince bu duygu hemen yok oluyor. "Ty..."

Orta ve yüzük parmağını ağzıma sokarak söylemek üzere olduğum şeyi keser ve bu beni öğürmeye zorlar. Vücudum istemsizce sarsılır.

"İşte böyle, Lake. Duymak istediğim ses bu. Onları em, küçük sevgilim. Onların benim sikim olduğunu hayal et. Dizlerinin üzerinde ne kadar iyi olacağını bana göster." Parmaklarını ağzımın içinde ayırır, birini dilimin bir tarafına, diğerini diğer tarafına koyar ve ben yutmak için elimden geldiğince dudaklarımı kapatırım. "İşte böyle." Parmaklarını dışarı çıkarır ve ben ağzımı onun için açık tutarım, bir sonraki hamlesini beklerim. Dilim dışarıda ve sikilmek için yalvaran aç bir orospu gibi hazırdır.

Parmaklarını tekrar ağzıma soktu ve ben bir kez daha öğürdüm. Kalçalarım öne doğru itildi ve gözlerim yaşlarla dolmaya başladı. Boynumu geriye doğru eğdim, parmaklarını ağzımdan çıkarmaya çalıştım ama o parmaklarını boğazımın daha derinliklerine itti ve ben boğulmaya başladım.

"Muhteşem," diye mırıldanıyor, gözleri benimkilere dikilmiş. "Ne kadar iyi bir kızsın."

Uyluklarım sıkışırken, amım onun sözleriyle titriyor. Onları tekrar duymak istiyorum, bu yüzden elimden geldiğince ona açılıyorum.

Üçüncü parmağını da ekler ve ağzımı dolduran parmakları etrafında inlememe neden olur.

"Çok iyi gidiyorsun Lake," diye övüyor ve dudaklarımın köşesinden salya akıyor. "Ne kadar muhtaç olduğuna bak."

Gözlerimi kırıştırarak başımı sallamaya çalışıyorum.

Bana gülümser. "Vücudun beni sikmem için yalvarıyor."

Nefes almakta zorlanıyorum ve yutkunamıyorum, ama kirpiklerimin arasından ona bakıyorum, gözlerindeki açlıktan gözlerimi alamıyorum.

Parmaklarını ağzımdan çıkarır ve geri çekilir. Yığılım, başımı düşürürüm ve düzensiz bir nefes alırım, bir an zamana ihtiyacım vardır, ama o kolumu yakalar, beni düşün karşısına çeker ve beni bankın üzerine iter. Nefesim kesilir, fayans kıcıma, bacaklarıma ve sırtıma buz gibi gelir. Ben ayağa kalkamadan önüme geçer. Uzanır, bir şişe sabun alır ve sert sikine biraz döker, sonra şişeyi yere bırakır.

"Ellerini sikime dolaştır, Lake. Beni ağzında ne kadar istediğini göster bana."

Islak dudaklarımı yalayıp, gözlerimi yüzümün hemen önündeki sikine indiriyorum. Dediğini yapıyorum, uzun ve damarlı sikini ellerimle kavıyorum. Hala ellerimin kavrayamadığı birkaç santim var. Diğerlerine kıyasla ne kadar büyük olduğunu bilmiyorum, ama bence büyük tarafta. Onun sikini dokunduğumdan bahsetmiyorum bile, gördüğüm tek sik bu.

Her iki elimi yukarı aşağı hareket ettirerek sabunu sürüyorum. Bunu daha önce hiç yapmadım, bu yüzden ne yaptığımı bilmiyorum.

Elleri ıslak saçlarımı kavrar ve başımı sabit tutar, ben duşta onu mastürbasyon yaparken kafa derim karıncalanır.

"Siktir," diye inliyor ve sağ ayağını yanımdaki bankın üzerine kaldırıyor. Sağ elimle penisini bırakıp testislerini ovmaya başlıyorum. Vücudu sarsılıyor ve dişlerinin arasından derin bir nefes alıyor.

Kendi kendime gülümsüyorum. Hoşuna gidiyor. Şu anda onu kontrol ediyorum. O benim kuklam. Seks iki yönlü bir şey. Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Beni kullanacağından korkuyordum, ama ben de onu kullanabilirim.

"Tyson," diye inledim. Ağzım sulandı, onun tarif ettiği gibi dizlerimin üzerine çöküp ağlayarak ve öğürerek onu tatmin ettiğimi hayal ettim.

"Evet, küçük sevgilim. İşte böyle." O inliyor.

Yukarı bakıyorum ve serbest eliyle arkamdaki duvara vurduğunu görüyorum. Başını geriye atıyor, keskin çene hattını gösteriyor ve yutkunduğunda adam elmasının sallandığını izliyorum. "Lanet olsun."

Elim tekrar onun penisine gider ve daha hızlı hareket ettiririm, daha sıkı tutarım. Kaslarının gerilmesi ve kalçalarının öne doğru itilmesine hayran kalırım. Onun için dizlerimin üzerine çöktüğümde nasıl görüneceğini sadece hayal edebilirim.

Hareketlerimi yavaşlatıp parmaklarımı penisinin altındaki barbell üzerinde gezdiriyorum. Onu yalamak, ağzıma almak ve emdiğimde ne tür bir ses çıkardığını görmek istiyorum. Elimi baş kısmına doğru kaydırıp, elimi çeviriyorum ve nefes alışını düzensizleştiriyor. Sonra birdenbire benden uzaklaşıyor ve penisini ellerimden çekip alıyor. Serbest eliyle sert penisinin tabanını kavrarken, diğer eliyle saçımı tutarak başımı yerinde tutuyor. Üzerime boşalmadan önce penisini birkaç kez yukarı aşağı hareket ettiriyor.

Gözlerimi tam zamanında kapatıyorum ve spermelerin göğsüme, boynuma ve yüzümün alt kısmına çarptığını hissediyorum. Beni ayağa kaldırıyor ve sırtımı duvara çarpıyor. "Gözlerini aç," diyor.

Söyleneni yapıyorum ve bana bakan gözlerine bakıyorum. Öfke mi yoksa arzu mu, emin değilim. İkincisi olmasını umuyorum çünkü şu anda o kadar tahrik olmuş durumdayım ki, utanamıyorum bile.

Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor ve spermelerini yayıyor, sonra başını eğip beni bir kez daha öpüyor, dilini kullanarak spermelerini açık ağzıma zorla sokuyor. Kıvamı yoğun ama aslında hiçbir şeyin tadını almıyorum. Kollarım kendiliğinden boynuna dolanıyor, iki eli de saçlarımı kavriyor ve beni ağzına doğru bağırmaya zorluyor.

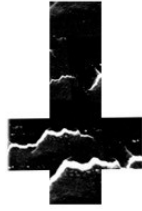
O yutar, beni yutar ve ben ona izin veririm.

Kalçalarım onun kalçalarına doğru itiyor ve ben çaresizim. Aşırı derecede ağrıyan amım zonkluyor, kullanılmak için yalvarıyor. Siktir, ben zavallıyım. Bu adam bir canavar. Bir katil. Onunla evleneli yirmi dört saat bile olmadı ve o beni çoktan eğitti. Tıpkı söylediği gibi.

Aniden çekildi, beni nefes nefese bıraktı ve kollarım yanlarıma düştü.

"Temizlen," diye emrediyor ve dönüp beni duşta tek başıma ve ona muhtaç bırakıyor. Ağlamalı mıyım yoksa geri gelmesi için yalvarmalı mıyım, bilmiyorum.

ON ALTI

TYSON

Siktir, sandığımdan daha akıllıymış. Ya da ben her zamankinden daha aptalım. Her halükarda, bu bir daha olmamalı. Kontrolü ona verdim. Ben hissettim, o da hissetti.

Onu ben manipüle etmeliyim, tersi olmamalı. O tasmayı takıyor, yakında tasma, ağızlık ve bu kulüp onun kafesi olacak. O, ilgi için yalvaran sevgi dolu bir eş olacak. Ben değil.

Ana yatak odasına girerken saçımı havluyla kuruluyorum. Komodini açıp ihtiyacım olan şeyi alıyorum. Üç şeyi de yatağın üzerine koyarken, onun duşu kapattığını duyuyorum.

Deneyimsiz biri için, yeni bir şey denemeye istekli olması ferahlatıcıydı. Benim sikimi emmek için yalvarmak istemedi, bu yüzden farklı bir taktik denedi. Bunun işe yaraması hoşuma gitmedi. Ama bu küçük zaferi hak etti. İyi davranışını ödüllendirirsem, beni mutlu etmeye daha istekli olacaktır.

Yatak odasına girer ve yatakta duran eşyaları görünce durur. "Havluyu bırak ve buraya gel" diye emrediyorum.

Gözlerini bana dikti, ama söyleneni yaptı. Havlu ayaklarının dibine düştü ve gözlerim onun amına kaydı. Şu anda onu tatmak için can atıyorum. Karımın beni tahrik ettiğini inkar edemem. O, en kötü şekilde bağımlılık yapıyor. Adımı inleyerek söylemesini ve boşalmasına izin vermem için yalvarmasını seviyorum. Siktir, onun muhtaç olmasını seviyorum.

Bana doğru yürür ve ben yatağı işaret ederim. "Yüzüstü yat ve kıcını havaya kaldır."

Nefesi kesiliyor ve bana bakıyor, gözleri endişeyle açılmış. Dilini çıkarıp dudaklarını gergin bir şekilde yalıyor, ama bu bana sadece benim sikimi emdiğini düşündürüyor. "Ty..."

"Şimdi, Lake," diye sözünü kesiyorum. Onu kıcından sikeceğimi sanıyor. Elimi uzatıp ıslak saçlarını göğsünden çekiyorum, böylece göğüslerini görebiliyorum. Meme uçları sertleşmiş ve yumuşak teninin tüyleri diken diken olmuş. Üşüyor, vücudundan hala su damlıyor. "Bir ödül hak ettin, küçük sevgilim."

Güzel yüzünde bir gülümseme yayılır, sonra onu gizler, ve gözlerinin mutlulukla parlamasını seviyorum. Yatağa sürünür, ve ben

ayak bileğini tutarak çok uzağa gitmesini engelliyorum, çünkü ben yatak kenarında duruyorum. "Ayaklarını kenara koymanı istiyorum," diyorum ona. "Ortaya gitmene gerek yok. Üzerine uzanmanı istiyorum."

Göğsünü ve yüzünü yatağa koyar ve dizlerini genişçe açar, tıraşlı amını ve kışını bana gösterir, sanki onu ihtiyacım olan bir fahişe yapıyormuşum gibi. Duş onu çok heyecanlandırmış. Daha dün ağlıyor ve vücudunu benden saklamaya çalışıyordu, şimdi ise bana dokunmam için yalvarıyor.

Uzanıp sırtındaki ıslak saçlarını topluyorum. "Bir saniye otur," diyorum, onu bu pozisyonda görünce aklıma bir fikir geliyor. O da öyle yapıyor, sırtı bana dönük. "Kollarını seninle yatak arasına koy. Kollarını altına, ellerini de ayaklarının yanına koymanı istiyorum."

Bir saniye düşündü ve sonra kollarını göğsüne ve karnına koydu, sonra tekrar uzandı.

"İşte böyle. Aferin kızım." Komodini açtım ve aslında istediğimden farklı bir şey aldım.

Ona bakarak, bacağının yanındaki bileğini tutup, elinin ayağının yanında olduğu yere doğru daha aşağı çekiyorum. Bu pozisyon bacaklarını daha da ayırıyor. Koli bandının ucunu çekip, bileğini ayak bileğinin iç tarafına tutuyorum, koli bandını ikisinin etrafına sarıp, birbirine yapıştırıyorum.

"Tyson," diye inler, kıcı havaya kalkar ama hemen tekrar aşağı iner.

Onun hiçbir yere gitmeyeceğinden emin olduktan sonra bandajı yırtıp çıkarırım. Sonra diğer bileğine ve ayak bileğine geçip aynı şeyi yaparım. İşimi bitirdikten sonra geri çekilip ona bakarım. Bantlanmış ellerini yumruk yapıp vücudunu bir yandan diğer yana sallayarak, onu kilitlediğim sıkı noktayı gevşetmeye çalışıyor.

Bantları yere atıp arkasına geçiyorum ve elimi amına sürüyorum. O sıcıyor ve ben parmağımı içine sokuyorum. O yatağa ağlıyor ve ben ikinci parmağımı da amına sokuyorum. "Acıyor mu?" diye soruyorum, acıyor mu umurumda değil. Bu noktada kararlıyım. Acıyor olsa bile, o boşalacak.

"Evet." Bana karşı itiyor. "Hayır." Yatağın üzerinde hareket ederken sesi iniltiye dönüşüyor ve ben gülümsüyorum.

Hızımı artırıyorum, parmaklarımı daha sert, daha hızlı içeri ve dışarı sokuyorum. Elinden geldiğince ileri geri sallanıyor ve üçüncü parmağımı da ekleyip onu açtığımda çığlık atıyor. Uzanıp Bodywand'ı alıp çalıştırıyorum. Oda vızıldama sesiyle doluyor.

Onu klitorisine yerleştiriyorum ve o zıplıyor. "TYSON!" Adım yankılanıyor ve parmaklarım onu sikmeye devam ederken onu klitorisine sürtüyorum.

Düğmeyi çevirerek, aleti biraz daha açıyorum ve o kıvranıyor, vücudu çırpınıyor ve nefes nefese kalıyor. Kalçaları sanki benim sikimi sikiyormuş gibi ileri geri sallanıyor. Kısa sürede yatağa adımı haykırıyor. Bunun uzun sürmeyeceğini biliyordum. Daha önce hiç oyuncaklarla oynamamıştı.

Sihirli değneği kapatıyorum, kasetin yanındaki yere atıyorum ve geri çekiliyorum, parmaklarımı da çıkarıyorum, amından akan spermi izliyorum. Parmak eklemlerimi üzerinde gezdirip dudaklarıma götürüyorum, emiyorum, istediğim gibi tadını çıkarıyorum. "Siktir, tadı çok güzel, Lake."

Orada kıcını yukarı kaldırmış, kontrolsüzce titreyerek, nefes nefese yatıyor. Başparmaklarımı amının iki yanına koyup amını açıyorum. Eğilip kendimi durduramıyorum ve dilimi amının üzerinde gezdirip aç bir adam gibi dölünü yalıyorum.

"Ty-son," diye inliyor.

Yüzümü ona doğru itiyorum, zonklayan klitorisini emiyorum, çığlık atarken benden uzaklaşmaya çalıştığını hissediyorum. Uyluklarını tutup parmaklarımı derisine batırıyorum, onu yerinde tutuyorum, bu gece ona yaptıklarımın yarın izleri kalacağını biliyorum ama umursamıyorum. O benim izimi bırakacağım. Sahip çıkacağım.

Ağzım ve parmaklarımla onu beceririm, ta ki o bir kez daha adımı haykırıp ağzıma boşalana kadar. Onu son yemeğimmiş gibi yutarım, şeftali gibi tadı hoşuma gider, tatlı ve çok sulu.

Ayağa kalkıp üst çekmeceyi açıyorum ve bir bıçak alıyorum. Bandı kesip, bileklerini ayak bileklerinden kurtarıyorum ve o, vücudunun sıkıca bağlanmaktan ne kadar ağrıdığını düşünerek yumuşak bir şekilde ağlayarak uzanıyor. Buna alışması gerekiyor.

Bu sadece hızlı bir ödüldü. Onu rahatsız edici pozisyonlara sokup, durmam için yalvarırken defalarca boşalmasını izlemeyi sabırsızlıkla bekliyorum. Ona vücudunun ne için yaratıldığını göstereceğim.

Sırt üstü yuvarlanır ve ağır gözleri bana bakar. Yatağa eğilip, yumruklarımı başının iki yanına koyar ve dudaklarımı onun dudaklarına indiririm. Onu öperim, dilimi ağzına sokarım ve o geri çekilmez. Çok yorgundur; vücudunda mücadele edecek güç kalmamıştır. Dilim onun diline dokunur ve o onu emer, beni ağzına inlememe neden olur. Penisim yine sertleşir. Ama bu gece elde edebileceği tek şey budur.

Geri çekilip ayağa kalkıyorum, kapıya doğru yürüyorum ve ışığı kapatmak için elimi uzatıyorum ki, onu yatak kenarında çıplak otururken görüyorum. Gözleri

odanın içinde dolaşıyor. "Ne arıyorsun?" diye soruyorum.

Sanki onu çıplak görmemişim gibi kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturur ve uzun, koyu kirpiklerinin arasından bana bakar. "Burada hiçbir eşyam yok." Dudaklarını yaladığında, kendi tadını aldığını bildiğim için gülümsemekten kaçınırım. Sessizliğime karşılık ekler, "Giysilerim falan yok."

Annesinin hazırladığı eşyalardan sadece bir takım elbise giymesine izin verdim ve çantasını Minson Oteli'nde bıraktım. Babasının valizi bulmasını ve ona ne yaptığımı tam olarak bilmesini istedim. "Çıplak uyuyacaksın," diyorum ona.

Omuzları düşer. "Giysilere ihtiyacım var..."

"Eşyaların yarın teslim edilecek," diye sözünü kesiyorum. Zaten ihtiyacı olacağını düşündüğüm eşyalar.

Kafasını sallar, titrek ayaklarıyla ayağa kalkar ve banyoya doğru yürümeye başlar. Duvardan uzaklaşıp kolunu tutarak onu durdururum. "Ne yapıyorsun?" Orgazmının etkisiyle vücudunun hala titrediğini hissedebiliyorum.

"Temizleneceğim," diye yumuşak bir sesle cevaplar.

Ellerimi yüzünün iki yanına koydum. "Öyle bir şey yapmayacaksın."

"Ty..."

"Kocamın yanında, çıplak olarak, bacaklarının arasında spermle uyuyacaksın." Derin bir nefes alır. "Anladın mı?"

Başını sallayarak, "Anladım" diye fısıldadı.

Onun uzaklaşmasına izin veririm ve o da yorganın altına girer. Işığı kapatıp aynı şeyi yaparım, aramızda biraz boşluk bırakarak. Ellerimi başımın arkasında birleştirip karanlığa bakarak kendi kendime gülümserim.

İntikamımın ilk kısmı tamamlandı.

LAIKYN

Yan yatıyorum, sırtım ona dönük, nefesimi kontrol altına almaya çalışıyorum. Bir kez daha vücudum titriyor ve bacaklarımın arasında sıırılsıklamım.

Beni bu kadar çabuk bir sürtüğe dönüştürdüğü için utanmam gerekirdi. Amımı yüzüne dayadım ve neredeyse boşalmama izin vermesi için yalvardım. Buna ihtiyacım vardı. Vücudum bunu arzuluyordu. Dilini üzerimde hissettiğimde, neredeyse

o anda kendimi kaybettim. Sonra titreşimli oyuncak mı? Beni saran dalgayı durduramadım. Sonra durmasını istemedim. Şimdi bile meme uçlarım sert ve amım hala zonkluyor.

Gözlerim yaşarır ve burnumu çekerim. Dizlerimi göğsüme çekerek, onun uykuya dalmış olmasını ve benim küçük bir kız gibi ağlamamı duymamasını dilerim. Neden üzgün olduğumu bile bilmiyorum. Yani, uzun bir gün oldu ve ağlayacak milyonlarca şey var. Sadece şu anda hangisi olduğunu bilmiyorum. Aklım düğünden sonra otel odasına geri dönüyor. Babam görmüş mü? Orada sadece birkaç saat kaldığımızı biliyor mu? Babamın Luke için kanadığımı göreceğini biliyordum, ama Tyson? Çok dağınıktı. Her yer kan içindeydi.

Onun bunu gördüğünü düşünmek beni kusmak.

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. Luke demişken, ona ne oldu? Öldü mü? Tahminimce Tyson onu öldürdü. Bu yüzden Tyson katedrale gelip beni onunla evlenmeye zorlamadan önce ortadan kayboldu. Luke ile birlikte olmak istememiş olsam da, vicdanımda bir ceset daha olmasını istemem.

Oda, bir cep telefonunun çalma sesiyle doluyor ve Tyson yatakta kırırdadığında gözlerimi açıyorum.

"Alo?" diye cevaplar ve kalkar. "Evet..." Ben yanında yatarken daha fazla konuşmak istemediği için sesi kesilir.

Onun yatak odasından çıkmasını izlerim, ama kapıyı açık bırakır ve koridordan geçip oturma odasına gider, böylece konuşmasını duyamam.

Bu saatte onu kim arıyor olabilir? Erken mi? Blackout sabah üçte kapandı. Sonra kulübü temizledik, duş aldık. Güneş çoktan doğmuş olmalı, yoksa doğmak üzere.

Oturup saatine bakmak için komodine uzanıyorum ama telefonumun olmadığını fark ediyorum. Törenden hemen sonra katedralden ayrıldım. Telefonum, hazırlanmak için kullandığım odadaki çantamdaydı. Her şeyi geride bıraktım. Giyecek kıyafetim yoksa, dış dünyayla iletişim kurmama izin vereceğini hiç sanmıyorum. Beni izole etmek istiyor. Her şeyde yüzde yüz ona güvenmemi istiyor.

Zaten arayacak ya da mesaj atacak kimsem yok, çünkü hiç gerçek arkadaşım olmadı. Annem beni kurtaramaz ve babam da tavrını çok net bir şekilde ortaya koydu. Potansiyel olarak benim tarafımda olabilecek tek kişi kardeşim. Ama ona da artık güvenemiyorum. Babam

Bana yardım etmediğinden eminim. Ailemizdeki herkesi kontrol ediyor. Güç onun elinde.

"Kalktığımında seni ararım," diyor Tyson. Koridordan yatak odasına doğru yürürken sesi yaklaşıyor.

Gözlerimi kapatıp olabildiğince hareketsiz yatıyorum, telefonunu bırakıp yatağa geri dönmelerini dinliyorum.

Aklımdaki son şey, neden odadan çıkıp telefonu açtığı.

TYSON'IN SÖZÜNE SADIK KALARAK, bu sabah uyandığımda, oturma odasında benim eşyalarımı teslim eden adamlara emirler yağdırıyordu. Şu anda sadece giysilerim ve banyo malzemelerim vardı. Sevdığım kral boy yatak ve diğer mobilyalarım yoktu. Ama hepsi yenilenebilir, değil mi? İnsanlar ev yangınlarında birkaç dakika içinde tüm hayatlarını kaybediyor ve yeniden başlamak zorunda kalıyorlar. Hayatta kalmış olmaları en önemli şey, değil mi?

Şimdi, hayatımı bir ev yangınıyla karşılaştırmıyorum. Sadece, parmağımında kız kardeşimin eski erkek arkadaşının verdiği bir yüzük olduğunu ve onun beni kişisel fahişesi yaptığını düşünerek ağlamamaya kendimi ikna etmeye çalışıyorum.

Her şey yolunda. Ben iyiyim.

Dolaba birkaç giysi asmak için banyodan çıktığımda, yatakta siyah bir kutu görüyorum. Tyson, komodinin yanında durmuş saatini takıyor. Aynada beni görünce başını kaldırıp bana dönüyor. "Aç şunu," diyor ve yatağı işaret ediyor.

Kutuyu alıp kapağını açtım ve içinden bir cep telefonu çıkardım. Gözlerim onun gözlerine kaydı ve o da bana doğru yürüdü. "Cep telefonuma ne oldu?" diye merak ettim, bunun o olmadığını bilerek.

Cevap vermez. Bunun yerine, kutudan çıkarır ve bana uzatır. "Şarjı dolu."

Ekranı kaydırıyorum ve arka planda bizim, katedralde, Lordların masasının önündeki sunakta durduğumuzu görüyorum. "Bunu kim çekti?" diye soruyorum.

Yine cevap yok. Muhtemelen Ryat'tı. Tyson'ın gerçekten sevdiği tek kişi oydu. Kişilerime bakarak homurdanırım, "Telefonumda tek isim sensin."

"Araman gereken tek kişi benim," diye cevaplar basitçe.

Telefonu yatağa fırlatıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Peki ya ailem?"

O sert bir kahkaha attı. "Evet, onlarla hiçbir şekilde iletişim kuramayacaksın."

"Tyson," diye homurdandım.

Bana doğru yürüdü ve elini uzatıp boğazımı kavradığında kaskatı kesildim. Nefesimi kesmeyecek kadar sıkı değildi ama yakayı boynuma bastırıyordu. "Onlarla iletişime geçme. Öğrenirim ve cezalandırılırsın, anladın mı?"

"Ama..."

Elini sıkıştırır ve ben parmak uçlarımda yükselirim, ellerimle bileğini kavrayarak sessizce beni bırakmasını isterim. Ama bırakmaz. "Senin için hiçbir şey ifade etmiyorsun, Lake."

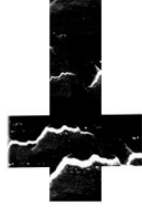
Sözleri yumuşak bir tonda söylenir, ama yüzüme bağırması da olabilir, çünkü buna karşı çıkamam. "Senin gibi..." Dişlerimi sıkarak söylerim.

Beni duvara itip, sertçe vurur, ciğerlerimde kalan azıcık nefesimi de dışarı çıkarır. "Devam et, küçük sevgilim. Onlarla herhangi bir şekilde iletişim kur, sana ne kadar değer verdiğimi göstereyim." Beni bırakır ve geri çekilir.

Ağrıyan boynumu ovuşturuyorum ve gözlerim yaşlarla dolarken öksürmeye başlıyorum. Tek kelime etmeden odadan çıkıyor. Cep telefonunu alıp yatağın kenarına oturuyorum. Burada iletişim kurduğum herkesi ona bildiren bir uygulama indirdiğinden hiç şüphem yok.

Onunla hiçbir şekilde iletişim kurmayı reddederek, telefonu komodinin üst çekmecesine koyup dolaba geri dönerek eşyalarımı yerleştirmeye devam ettim.

ON YEDİ

TYSON

Ofisime girip kapıyı arkamdan kapatıyorum. Masama doğru ilerliyorum ve tam oturduğum anda cep telefonum çalıyor. Ekranda "**Bilinmeyen**" yazıyor. "Tyson," diye cevap veriyorum.

"Gelinini aldığın için tebrikler," diyor bir adam selam olarak.

Sandalyeye yaslanıp rahat bir pozisyon alıyorum. "Şaşırmış gibisin."

Adam karanlık bir kahkaha attı. "İstedliğini elde edeceğini biliyordum. Zaten bunun için çok çaba sarf ettin. Sadık olanlar ödüllendirilir," diye hatırlattı Lord.

"Peki ya sen?" diye soruyorum. "Sen de sözünü tutuyor musun?" "Tabii ki." Alınmış gibi burun kıvrıyor.

"Ve?" Bir cevap bekleyerek daha da derinlemesine soruyorum.

"Henüz bir şey yok. Ama yaklaşıyoruz," diye söz veriyor.

Gözlerimi deviriyorum. Yıllardır bana bunu söylüyorlar, ama ben sabırlı biriyim ve bu tür şeyler zaman alır. "Beni haberdar et," diyorum ve veda bile etmeden telefonu kapatıyorum.

Bilgisayarımdaki kameraları açıp, üst kattaki dairesinde onu izliyorum. Dolabımızın ortasında diz çökmüş, bugün gelen kıyafetlerini inceliyor. Sağ elimle evlilik yüzüğümü çevirip, yaptığım şeyin ağırlığını hissediyorum.

Onu kurtarmanın tek yolu buydu. Ama ben aziz değilim. Onun benden daha fazla nefret etmesini sağlayacağım. Bir şeytan diğerinden daha mı iyidir? Hayır. Kötülük kötülüktür. Cezayı kimin verdiği önemli değildir. O yine de bunu cehennem olarak görecektir.

Bu noktaya gelmek yıllarımı aldı. Aptal değilim. Benimle olan geleceğini bir gecede kabul etmesini beklemiyordum. O, kız kardeşi gibi değil.

Lords'un evinde Whitney'in yanında yatakta ^{yatıyorum.} Saat sabahın ikisini çok geçti. O çıplak, elleri arkada bağlı, yüzüstü yatıyor. Katedraldeki yemin töreninden sonra onu hemen buraya getirdim.

Bayılana kadar onu becerdim. Kelimenin tam anlamıyla. Onu o kadar yorup, geceyi burada geçirmek zorunda kalmasını sağlamaya çalışıyordum. Zaten eve gitmeyi planlamıyordu.

Yatağımdan kalkıp, ıslak elbisesinin çantasının yanında yerde durduğu yere doğru yürüyorum. Elbisesini alıp içindekileri döküyorum ve cep telefonunu buluyorum. Yatağa geri dönüp sırtımı başlığa yaslayıp yan taraftaki düğmeye basarak ekranı aydınlatıyorum ama ekran kilitli.

Bunun beni durduracağını düşünmesine gülmek istiyorum.

Birkaç saniye içinde kilidi açtım ve onun cep telefonuna erişimimi sağlayan istediğim uygulamayı indirdim. Görevimi tamamlayacaksam, onun bildiği her şeyi bilmem gerekiyor.

GERİDE OTURUP, karımın eşyalarını karıştırmasını izledim ve ne kadarını bildiğini merak ettim. O ve Whitney yakındı, ama her şeyi bildiğini hiç sanmıyordum.

Cep telefonumu alıp ona bir mesaj gönderiyorum. Hemen cevap vermediğini görünce, sandalyemden kalkıp ofisimden fırlayarak çıkıyorum.

LAIKYN

BİR SAAT SONRA, hala dolabın ortasında oturmuş yazlık kıyafetlerimi düzenliyorum ki banyo kapısının açıldığını duyuyorum. Kapının iç duvara çarpma sesiyle ayağa fırlıyorum, tam o sırada Tyson dolaba giriyor.

"Telefonun nerede?" diye soruyor.

"Komodinde," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Neden?"

Alt dudağımı ısıırıyorum, bu soruya cevap veremiyorum. Ona kullanmayı reddettiğimi söylemek, bu konuda ne kadar kızgın olduğumu düşünürsek, şu anda aptalca geliyor.

Dolaptan fırlayarak çıkar, birkaç saniye sonra geri döner ve telefonu bana uzatır. "Sana mesaj attığımda cevap beklerim. Hemen. Anladın mı?"

"Anladım," diye cevap veriyorum yumuşak bir sesle, ona uzanıp elinden telefonu alıyorum.

Girdiği kadar hızlı bir şekilde dönüp çıkar.

Ayağa kalkıp, yaptığım dağınıklığa bakıyorum. Giysilerim her yerde dağılmış, ama bununla daha sonra ilgileneneğime karar veriyorum. Kocama *siktir git* demek istesem de, onu kızdırmak da istemiyorum. Beni bu kadar çok görmek istiyorsa, neden buradayken ne istediğini söylemedi?

Cep telefonunu açtığımda, hemen bir mesaj geliyor.

Kocan: Ofisime. Hemen.

Gözlerimi deviriyorum. Cidden mi? Buradayken bana ofisine gitmemi söyleyebilirdi. Ama şaşırmadım. Bunu bir keresinde kız kardeşimle de yaptığını görmüştüm.

"TELEFONUN NEREDE?" Tyson, ben koridorda durup kulak misafiri olurken soruyor.

"Akşam yemeğinde ıslandı." Whitney açıklıyor.

"Bu nasıl olur?" diye merak ediyor, sesinden onun az önce söylediği hiçbir şeye inanmadığını anlıyorum.

"Yanlışlıkla içkimi üzerine döktüm. Yeni bir tane sipariş ettim. Yarın gelmesi gerekiyor."

"Dün gece geldiğinde neden kız kardeşinin telefonunu kullanıp beni aramadın? Bütün gün seni aradım." diye soruyor, homurdanarak.

Telefonumda onun numarası olabileceğini fark edince nefesim hızlanıyor.

"Eve geldiğimde geç olmuştu. O uyuyordu."

Neden yalan söylediğini merak ederek kaşlarımı çattım. Bu sabah saat yediden sonra eve geldi. Ben uyanıktım, aşağıda kahvaltı yapıyordum, o ise kulüpten gelmiş gibi giyinmiş, makyajı akmış ve saçları ıslak bir şekilde eve koşarak girdi. Garip geldi ama dün gece yağmur yağmıştı. Fırtına sabah dört civarında beni uyandırmıştı.

"Bebeğim..." Sesini yumuşattığını duyuyorum ve kollarını onun boynuna doladığını hayal ediyorum. "Özür dilerim. Telif edeyim."

"Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?" Onun sesi de alçalmış, daha boğuk, daha seksi olmuştu.

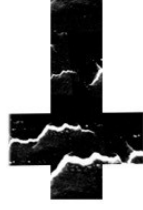
Sessiz ve görünmez kalmaya çalışarak sırtımı koridora dayayıp dinlerken kalbim hızla çarpmaya başladı. Kapısı sağımda, duyabileceğim kadar açık ama içeriği göremeyeceğim kadar kapalıydı.

"Sen seç." Öpüşmeye başladıklarını duyuyorum, sonra hareket ediyorlar, ardından onu yatağa fırlatırken yatağın duvara çarpma sesi geliyor. "Ağzım mı, amım mı?" diye soruyor nefes nefese.

"İkisi de," diye tereddüt etmeden cevap veriyor. "Sen benim sikime boşalana kadar amını sikeceğim, sonra da ağzını, böylece onu temizleyebilirsin."

İç çekerek kendimi o anıdan koparıyorum. Dilediğine dikkat etmelisin, değil mi? Onun numarasının telefonumda olabileceği için heyecanlanmıştım, ama şimdi sahip olduğum tek iletişim bilgisi bu. Telefonu cebime koyup, dağınıklığıma geride bırakarak onun ne istediğini görmeye gidiyorum.

ON SEKİZ

TYSON

Ofisime girer ve ben ona bakarım, üzerinde sadece pamuklu şort ve tişört vardır. Az önce dairemizde giydiği şeyin aynısı. "Beni görmek istemiştin." Alaycı ses tonu, bana gözlerini devirmekten kendini alıkoyduğunu gösteriyor.

"Buraya gel." Ayağa kalkıp sandalyemi geri çekiyorum, böylece ikimize de planladığım şeyi yapmak için yeterli alan kalıyor.

Bana doğru yürür ve ben onun elini tutar, masanın etrafından geçirip bana sırtını dönmesini sağlarım. "Ellerini arkada tut," diye emrediyorum ve o derin bir nefes alır, başını eğip söyleneni yapar.

Kemerimi kot pantolonumun halkalarından çıkarıp bileklerini sabitlemek için etrafına sarıyorum. Avucumu sırtına koyup onu yüzüstü masanın kenarına doğru itiyorum. Parmaklarımı beyaz şortuna geçirip siyah tangasıyla birlikte bacaklarından aşağı çekiyorum.

Masa çekmecesini açıp ihtiyacım olan iki şeyi çıkarır ve kayganlaştırıcının kapağını açarım. İki parmağıma yeterince sıkıp, amından kıkına kadar sürerim. O sıçrar, vücudu masayı sallatır.

"Kıpırdama," diye emrediyorum, serbest elimi sırtına bastırarak onu sabit tutuyorum.

"Lütfen, Tyson." Yalvarırken nefesi hızlanıyor. "Yapma..."

"Sikişmeyeceğim. Henüz değil," diyorum ve o inliyor. "Sadece rahatla, direnip gerginleşmektense çok daha kolay girer." "Ne girecek?" diye sorar.

Cevap vermiyorum. Bunun yerine, başparmağımı kıkına bastırıyorum ve onun ağlamaya başladığını duyuyorum. Üzerine daha fazla kayganlaştırıcı döküyorum, vajinasına ve iç uyluklarına akacak kadar bolca sürmeye özen gösteriyorum. Parmağımı içine sokuyorum, benim için açıldığını hissediyorum.

"Tyson," diye ağlar, vücudu hala bana direnmeye çalışır. Bağlı elleri sıkılır.

Parmağımı çıkarıp tekrar sokuyorum, ikinci parmağımı sokmadan önce alışması için ona birkaç saniye veriyorum. "Gerginsin." Parmaklarımı çıkarıp

parmaklarımı çıkarıp, şaşkınlıktan çığlık atmasına ve anında el izi kalmasına yetecek kadar sertçe kıkına tokat atıyorum.

"Elimde değil," diye sızlanıyor.

"Bacaklarını aç," emrediyorum, benim için daha fazla açılması gerekiyor.

Söylediğimi yapmayınca, onu masadan çekip sırtını bana döndürdüm. Arkasına uzanıp çenesini kavradım ve kulağına fısıldadım, "Dizlerinin üzerine çöküp poponu havaya kaldırıp yanağını yere koyacaksın. Anladın mı, Lake?"

Yumuşak bir şekilde ağlıyor ama elinden geldiğince başını sallıyor. Ne yapacağını görmek için onu bırakıyorum ve o masanın yanına gidip, titrek dizlerinin üzerine yavaşça çöküyor ve eğilip kıkını havaya kaldırıyor.

"Bacaklarını aç. Benim için iyice aç, küçük canım."

Sessizce ağlayarak bacaklarını benim için açıyor, ben de sandalyeme oturup ayakkabılarımı onun baldırlarının içine yerleştirerek sabitliyorum ve kayganlaştırıcıyı alıyorum. Parmaklarıma biraz daha sürüp, ona yapacağım şeye hazırlamak için süreci yeniden başlattım. Ağlıyor, vücudu ileri geri sallanıyor, ama benim için açık kalıyor. Benim onun için planladığım şeyden kaçış olmadığını bilerek kabul ediyor.

Parmaklarımı çekip, sanki her şey bitmiş gibi vücudunun gevşemesini izlerim ve kayganlaştırıcıyı popo tıkaçının üzerine dökerim. Onu kıkına sürmeye başlarım ve ucunu içeri ittiğimde ağlaması daha da yükselir. "Neredeyse bitti, Lake," derim ona, sandalyemde eğilip her seferinde biraz daha içeri iterek. "Çok iyi gidiyorsun, küçük canım." Boş elimle kıkını okşuyorum, sonra tokatlıyorum ve o da çığlık atıyor.

Yarıya kadar itip yerinde tutuyorum. "İleri geri sallan," emrediyorum.

O öne doğru çekiyor ve yavaşça geri itiyor. "İşte böyle, Lake.

Siktir et. İsteddiğini bana göster."

İnleyerek hareketi tekrarlar ve bu sefer ben onu iterek daha fazla içeri sokarım. Sırtını kamburlaştırır, bacaklarını ayakkabılarımı kapatmaya çalışır ve ben de serbest elimle dış uyluklarını tokatlayarak daha fazla içeri sokarım.

Konik uçlu kısmın kıkında kaybolduğunu görmek sikimi sertleştirir. Normalde anal seks seven biri değilim, ama bu yapılmalı. Dürüst olmak gerekirse, amdan çok ağzı tercih ederim. Dizlerinin üzerinde, ağzının köşelerinden salya akarken sikini ağzına alan bir kadında beni tahrik eden bir şey var.

Ama karımla olan ilişkim, geçmişte siktiğim diğer kadınlara benzemiyor. Onun her yerini kullanacağım. Tekrar tekrar. Ona bacaklarını açmasını, ağzını açmasını veya kıcını havaya kaldırmasını söylememe gerek kalmayacak kadar. Hangi deliği kullanmak istediğimi bilecek ve bana yalvaracak.

Arkanıza yaslanıp, yerine takılmış siyah silikon anal tıpayı inceliyorum. Hiç de büyük değil. Henüz beni alacak kadar genişletmek için tasarlanmamış. O daha sonra olacak.

"Ayağa kalkabilirsin," diyorum ona.

Kıcını indirir, bacaklarını kapatır ve ayağa kalkar. Bana dönerek başını eğirir, saçları yüzünü kaplar. Sandalyeyimden kalkarım, uzun sarı saçlarını geriye doğru iterim ve yanaklarını avuçlayarak bana bakmasını sağlarım. "Git duş al ve temizlen."

Kan çanağına dönmüş gözleri benimkilerle buluşur. "Ne kadar süre saklamam gerekiyor?" diye sorar yumuşak bir sesle.

"Ben çıkarana kadar."

Anlayarak burnunu çeker ve bir kez başını sallar.

"Hazırlanmak için iki saatin var," diyorum ona. Bunun ne kadar süreceğini tam olarak bilmiyorum. Bazı kadınların diğerlerinden daha fazla zamana ihtiyacı olduğunu biliyorum. Ama bugün eşyaları teslim edildiği için saçını ve makyajını yapmak için ihtiyacı olan her şeye sahip.

Kaşlarını çatıyor. "Kulüp dört saat sonra açılacak." "Akşam yemeğine çıkacağız."

"Tyson?" diye nefesini tutarak, bunun ne anlama geldiğini anlar. "Benden bunu bekleyemezsin

"Bekliyorum ve sen de yapacaksın." Ne söyleyeceğini bilmeden sözünü kestim, "Şimdi git hazırlan. Ben burada işimi bitireceğim, sonra oraya gelirim." Onu bırakıp oturdum ve onu gönderdiğim.

LAIKYN

Titrek bacaklarla ofisinden çıkıyorum. Buna utanç yürüyüşü mü diyorlar? Nefes almakta zorlanıyorum, bana yaptıklarından dolayı çok utanıyorum.

İçimde tıkaç olduğunu hissedebiliyorum. Rahatsız edici değil, sadece garip. Vücudum onu dışarı itmek istiyor. Uyluklarım ve bacaklarım, onu yerine oturtmak için kullandığı kayganlaştıricıdan dolayı kaygan.

kayganlaşmış.

Daireye girip kapıyı kapatıyorum ve doğruca banyoya gidip duş almaya başlıyorum. Akşam yemeğine hazırlanmak için iki saatim olduğunu söyledi. Bir planı var, ama Tyson Crawford'un kasıtsız bir şey yapacağını sanmıyorum.

Soyunup aynadan uzaklaşıyorum ve eğiliyorum çünkü içimde ne olduğunu bilmem gerek. Parmağımı siyah lastik tabanın üzerinde gezdiriyorum ve içime itildiğinde sıçırıyorum.

Onu çıkarma isteği çok güçlü. Ellerim titriyor ve terliyor. Ama bunu yaparsam başımın belaya gireceğini biliyorum. Cezalandırılacağım. O buraya gelmeden önce onu çıkarıp kendim geri takabilirim, ama onu geri takacak gücüm olduğundan emin değilim. Şu anda acıtmıyor, ama o içime ittiğinde acıtmıştı. Ayrıca, kayganlaştırıcım da yok.

Ayaklarımdan ayaklarımın ucuna kayarak, başka seçeneğim olmadığını biliyorum. Beni burada istiyor. Rahatsız ve aşağılanmış. Derin bir nefes vererek cam kapıyı açıyorum ve hazırlanmaya başlıyorum.

On beş dakikadan az bir sürede duştan çıkıyorum. En uzun süren kısım, cildimdeki kayganlaştırıcıyı temizlemektir. Yağlı hissettiriyordu ve kullandığım sabun miktarına rağmen çıkmak istemiyordu.

Banyoda dururken, Tyson'ın içeri girdiğini gördüğümde, tezgahın üzerine eğilip rujumu sürüyorum. Nefesim aniden hızlanıyor. Bunun korku mu yoksa beklenti mi olduğunu bilmiyorum. Beni ofisine çağırdığı zamanlar dışında, günün çoğunda benden uzak durdu. Bu evliliğin böyle olacağını hissediyorum. Beni sadece ihtiyacı olduğunda görecektir.

Eğer o kadar şanslıysam.

Onun bakışlarından kaçınmaya çalışarak, gözlerimi aynadaki kendime dikiyorum, ama kıkımdaki tıkaç hissini engelleyemiyorum. Orada olduğunu hatırlatıyor bana.

Arkama geliyor ve parmaklarını şortuma geçiriyor, ben de elimden ruju düşürüyorum. Ruj tezgaha çarpıp yere yuvarlanıyor. Gözlerimi kapatıp titrek bir nefes alıyorum. Her vardiyadan önce ofisinde buluşmamızı söylediği için her gün beni becereceğini bekliyorum, ama akşam yemeğinden sonraya kadar bekleyeceğini düşünmüştüm. Sanırım bu benim için aptalca bir düşünce.

Günde sadece bir kez olacağını varsayalım. Tyson gibi erkeklere mümkün olduğunca sık *hizmet* verilmelidir.

Amım hala çok ağrıyor, ama klitorisim zonkluyor. Sanki ceza için yalvarıyor gibi. Ve kıcımdaki tıkaç beni ıslatıyor.

Pamuklu şortum çıplak ayaklarımın yanına yere düşüyor ve dudaklarımdan bir inilti kaçıyor. Elleriyle gömleğimin arkasını yukarı doğru çekiyor ve eğilip sırtıma şefkatle öpüyor, vücudumda bir titreme yaratıyor. *Tyson Crawford iyi*. Bunu kabul ediyorum.

Gömlek koltuk altlarımı çekince, ipucunu anlar ve kollarımı kaldırıyorum, gömleği başımın üzerinden çıkarmasına izin veririm. Ona dönmek için arkayı dönerim, ama beni durdurur.

"Eğil," diye emrediyor ve başka seçeneğim olmadığını bilerek dediğini yapıyorum.

Çıplak vücudum soğuk yüzeyin üzerinde uzanırken, o arkamda tamamen giyinik duruyor. "Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor, parmaklarıyla tıkaçları iterek beni inlemeye zorluyor.

"Sanki umurunda da gibi." Bu sözler, ben daha düşünmeden ağzımdan çıkıyor. Bu sözler üzerine, kıcıma bir tokat atıyor ve ben şaşkınlıkla çığlık atıyorum. Kalıcı acı, amımı sıkıştırıyor.

Taze kurumuş saçlarımı kavrar, başımı tezgahdan yukarı doğru çeker ve kalçalarını bana çarparak beni keskin kenara sıkıştırır ve nefesimi keser. Plug kıcıma daha derine girer. "Tyson..."

"O ağzı sikmeye başlayana kadar bekle, Lake. Ağzını açmadan önce iki kez düşüneceksin."

Tehdit karşısında yutkunuyorum ve o, aramızdaki mesafeyi kapatacak kadar kalçalarını kıcımdan çekiyor. Fermuarının açılma sesi nefesimin hızlanmasına neden oluyor. Birkaç saniye sonra sikiğin başı girişime geliyor. Ön sevişme yok. Bunu hak etmedim. Tyson'ın bir özelliği, bana ihtiyacı olmaması. Beni, sırrını asla öğrenemeyeceğim sapıkça bir plan için istiyor. Ben onun kullanacağı, sikeceği, tatmin olmasını sağlayacak bir oyuncağım ve vücudumun bundan hoşlanmasından nefret ediyorum.

Onun büyük penisi ağırlı amımı genişçe açtığında nefesim kesildi. O kadar büyük ki, acıtıyor. "Ne kadar ıslak olduğunu hissediyor musun, Lake?" diye soruyor. "Vücudun kullanılmaktan ne kadar hoşlanıyor?"

Plug'dan, sözlerinden ve beni isteme şeklinden bu kadar tahrik olmamdan nefret ediyorum. Böyle olmamalı. Onunla birlikte olduğumuzu düşünmek bile beni tiksindirmeli. Durmadan çığlık atmalı ve onunla mücadele etmeliyim.

Onu benden uzaklaştırmalıyım. Ama tezgahın üzerine eğildim, ona ne kadar hoşlandığımı gösteren sesler çıkarmamak için dilimi ısıtırıyorum.

Beni sikişinde yumuşak bir tarafı yok. Eli saçlarımda başımı yukarıda tutuyor, böylece ben aynada kendime bakmaktan başka bir şey yapamıyorum, o ise sikini amıma ve kalçalarımı tezgahın kenarına vuruyor.

Vücutlarımızın çarpışmasının sesi odayı dolduruyor ve dudaklarım açılıyor, tutamadığım bir inilti kaçıyor. Tutmak da istemiyorum. Aynada onu izlerken gözlerim ağırlaşıyor. Gözleri sanki kendine kızgınmış gibi kısılmış. Ya da belki bana kızgın. Önemli değil. Her ileri doğru itişinde, fişi içeri doğru itiyor. Kendimi çok dolu hissediyorum. Zevk ve acının birleşimi nefesimi keserken, sırlıklam amım onun etrafında sıkılaşıyor. Ağır nefes alıp verme ve homurtu sesleri beni daha da tahrik ediyor ve bu iğrenç adamdan hoşlandığımı için kendimden ne kadar nefret ettiğimi hatırlıyorum.

Çok yaklaştım, vücudum tam da oradaki yüksekliğe tırmanıyor... ama o kalçalarını son bir kez ileri itiyor ve içimde nabız gibi atıyor, amımı sperminle dolduruyor. Ben ulaşamadım. Yine, bunu hak etmedim. Eminim ki, akşam yemeğinde otururken onun içimden akıp gitmesini hissetmemi istiyor.

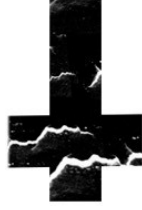
Çekilirken beni bırakıyor ve ben nefesimi yakalamaya çalışırken yanağımı tezgahın serin yüzeyine bırakıyorum.

Kot pantolonunu giyiyor. "Kıyafetin yatakta."

Kendimi yukarı itip yavaşça ayağa kalkıyorum ve ona dönüp bakıyorum. "Kıyafetimi sen mi seçtin?" Şaşırmadım. Dediğim gibi, onun için bir oyuncak bebeğim. Kasabaya gösterecek bir şey.

Cevap vermez ve ben banyodan çıkıp yatak odasına giderim, benim için hazırlanmış bir elbise, iç çamaşırı ve topuklu ayakkabılar bulurum. Kardeşimin sözleri aklıma gelir. *En azından zevki iyidir.* Ama tabii ki, o benim evleneceğim diğer adamdan bahsediyordu.

ON DOKUZ

TYSON

Arabamda yanımda oturuyor, benim seçtiğim kırmızı elbiseyi ve ona uyan 15 cm'lik Gucci topuklu ayakkabıları giymiş. Kıkında tıkaç var, benim spermim onun siyah dantel tangasını kaplamış. Alyans ve tasma, "O BENİM" diye bağırın görünümünü tamamlıyor.

Onu göz ucuyla izliyorum, koltukta sürekli hareket ettiğini fark ediyorum. Anal tıpası istediğim şeyi yapıyor: onu tahrik ediyor. Banyoda onu siktiğimde amı sırlıslam olmuştu. Şimdi bile çıplak bacaklarını elleriyle okşayıp duruyor. Sessizce boşalmak için yalvarıyor. Benim ona kazandıracağım bir rahatlama için.

Varış noktamıza yaklaştığımızı görünce daha dik oturuyor. "Odamız var mı?" diye soruyor, nefesi hızlanıyor.

"Hayır," diye dürüstçe cevap veriyorum. "Sadece bir saat burada kalacağız." Benim istediğim gibi olursa daha da az.

Durduğumda, bir adam benim arabanın kapısını açarken, diğeri onun kapısını açıp ona yardım ediyor. "İyi akşamlar, Bay Crawford," diyor biri, ben onun elini tutup merdivenlerden yukarı, Minson Oteli'ne doğru çekiyorum. Asansörle yirminci kata çıkıp, şehri tepeden gören seçkin restoran Marble'a giriyoruz.

"Merhaba, Bay Crawford. Misafirleriniz yerlerine oturdu. Lütfen beni takip edin." Sarışın kadın, benim bir kadınla birlikte olduğumu tamamen görmezden gelerek bana parlak bir gülümsemeyle bakıyor.

"*Parti* mi?" diye fısıldayarak bağılıyor karım kulağıma. "Kimle akşam yemeği yiyeceğiz, Tyson?"

Onu görmezden gelip hostesi takip ederek arka odaya geçiyorum. Buraya seyirci için gelmedik. Yani, bizimle birlikte olmasını istediğim kişi dışında kimse yok.

Hostes çift kapıyı açar ve loş ışıklı odaya girmemiz için kenara çekilir. "Buyurun, Bay ve Bayan Crawford."

Lake durur ve bu gece kiminle yemek yiyeceğimizi görünce kırmızı rujlu dudaklarından küçük bir çığlık çıkar.

Adam sandalyesinden kalkar ve boğazını temizler. "Laikyn, Tyson." Bize başını sallar, ama sıkı çenesindeki keskinliği görürüm. Burada olmak istemiyor

ama akşam yemeğinde bizimle buluşma isteğimi de reddedemedi. Eminim ki, onun henüz ölmediğine dair kanıt görmek için kabul etti.

"Baba," diye fısıldadı. "Anne."

Annesi gözlerini devirip kadehindeki şarabın çoğunu bir dikişte içti. O da burada olmak zorunda kalmıştı. Kızı gibi, kocası da ona buraya gelmesini söylemişti. Kayınpederim, onun otelinde yemek yeme isteğimi reddederse aptal durumuna düşerdi. Ve Bay Minson aptal olmaktan çok uzaktı.

"Gelişinizi garsona bildireceğim," diyor hostes, özel odadan çıkarken. Çıkarken siyah camlı çift kapıyı kapatıyor ve restoranın ana bölümündeki sohbetler kesiliyor.

Eşime masaya kadar yardım ediyorum ve oturması için sandalyeyi çekiyorum. İkimiz de eşimin anne babasına karşı otururken, ben de onun yanındaki sandalyeye oturuyorum. Odada bir sessizlik hakim ve ben pantolonumun cebindeki nesneyi arıyorum. Bu, bu gecenin en önemli parçası.

Çift kapı açılır ve garson masamıza yaklaşır. "Merhaba Bay ve Bayan Minson. Bay ve Bayan Crawford. Bu gece ne içmek istersiniz?"

"Viski." Babası ilk cevap verir.

"Bana bir şişe getir." Annesi, boş şarap kadehini kaldırarak konuşur. Belli ki içmeye başlamış.

"Tabii ki. Size ne getireyim Bayan Crawford?" Laikyn'e bakar.

Laikyn gergin bir şekilde yutar. "Onun içtiğinden bir bardak alayım." Annesine başını sallar.

Garson bana bakar. "O su içecek, ben de viski alacağım, sek," diye bilgilendiririm onu.

"Mükemmel. Hemen getiriyorum." Döner ve uzaklaşır.

Lake'in annesi, kızının içki içmesine izin vermemem üzerine burun kıvrır. Kocası onun sürekli sarhoş olmasını tercih ediyor, ama ben ona hiç benzemiyorum.

Masanın altına uzanıyorum. Lake'in uyluğunu yukarı aşağı okşuyorum, bu onu irkiltiyor. Dizleri masaya çarpıyor, masayı sallıyor ve sanki bu, az önce olanlardan dikkatlerini başka yöne çekecekmiş gibi boğazını temizliyor.

"Ee Lake," diye başlar annesi, "inisiyasyonuna hazır mısın?"

Vücudu elim altında gerilir. "Ben, şey..."

"Lake inisiyasyona katılmayacak." Karımın gevezeliklerini kesip onun endişesini yatıştırıyorum. Bunun için endişelenmesine gerek yok.

"Tüm bayanlar inisiyasyona katılmak zorundadır." Bay Minson kızına bakar. "Endişelenme. Çok sert bir şey olacağını sanmıyorum. Güç seviyesine göre değişir."

Onun, artık eskiden sahip olduğum güçlü unvanı taşımadığım ve onun kızıyla evlenerek buraya oturma fırsatını elde ettiğim gerçeğini ima etmeye çalıştığını kabul etmiyorum.

Garson tekrar ortaya çıkıp içkilerimizi getiriyor. Viskiye alıyorum. "Bazıları için kurallar değişti," diyorum, fazla ipucu vermek istemiyorum ama onun haklı olmadığını anlamasını da sağlamak istiyorum.

Bana, sonra da kızına bakar. Çenesi gerilir ve az önce verilen içkisini bir dikişte içer. Kızının inisiyasyona katılmayacağı için mi kızgın? Öyleyse, neden umursadığını anlamıyorum.

"Ücretini ödemediğin sürece bir hanımefendi olamazsın," diye ekliyor annesi, şimdi dolu olan şarap kadehini bir dikişte içerek.

Lake'e bakıyorum, o da gözlerini indirip su bardağına bakıyor. Sanki onun başarısız olmasını istiyorlar, bu mantıklı olurdu. Onun benimle olmasını istemiyorlar ve eğer Leydi olmak için kabul töreninde başarısız olursa, artık benim karım olmayacak. Onun Lordlar tarafından dışlanmasını mı tercih ederler? Öldürülmesini mi? Benimle olmasını mı? Kesinlikle.

Onlar için, ölü bir kız, bana hizmet eden bir kızdan daha iyidir. Biliyorum. Tarih bunu kanıtlıyor.

"Sipariş vermeye hazır mısınız?" diye soruyor garson.

Sırayla siparişlerimizi veriyoruz ve garson gidiyor. Yine sessizce oturuyoruz ve buraya kanıtlamak için geldiğim şeyi kanıtlamanın zamanının geldiğini hissediyorum.

Pantolonumun cebine uzanıp düğmeye basıyorum.

"SİKTİR!" Lake ellerini masaya vurur, vücudu şaşkınlıkla titrer.

"Laikyn," annesi onu azarlar. "Diline dikkat et."

Ayağa kalkmaya başlar, ama ben onu engellemek için bacağına koyduğum elimi sıkılaştırırım. O, benim istediğim yerde kalır. Bunu fark edince, uzanır, annesinin şarap kadehini alır ve büyük bir yudum alır, kadehi çekince öksürerek nefes alır. Onun daha önce hiç içki içmediğini biliyorum.

Şu anda ne hissettiğini düşününce gülümsemeyi zor tutuyorum. Şimdiye kadar açmadığım için popo tıkacının titreştiğini bilmiyordu. En düşük ayarda tutuyorum ama yine de sürpriz oldu. Sadece titreşmekle kalmıyor, boşuna rimmer denmiyor.

Sandalyeye oturmuş kalçalarını sallıyor ve boşalan şarap kadehini masaya koyuyor. "Tyson?" Adımı homurdanarak söylüyor. Eli, uyluğumun üzerinde duran elime uzanıyor ve tırnaklarını derime batırıyor.

"Evet, küçük sevgilim?" diye soruyorum, gülümsememi engelleyemeden.

"Bir saniye konuşabilir miyiz?" diye soruyor gergin bir sesle. "Özel olarak?"

Sandalyeyi geri çekip ayağa kalkıyorum, bacağını bırakıyorum. "Tabii ki."

O da sandalyesini geriye itip ayağa kalkar. Sonra dönüp, restoranın bu bölümüne ayrılmış özel tuvalete koşar gibi gider.

Onu takip ediyorum. Tuvalete girdiğimiz anda, bana dönüyor. "Seni orospu çocuğu..."

Elimi boğazına doladım ve onu kapalı kapıya doğru ittim. Vücudumu onun vücuduna bastırdım, o da inledi, gözleri kapandı, sonra benimkilere bakmak için açıldı.

"Kocana böyle konuşulmaz," diyorum ona.

Titrek bir nefes alır ve ben de uzaktan kumandanın bulunduğu boş elimi kaldırıyorum. "Özellikle de kontrol onda olduğunda."

"Lütfen, Ty..."

Yoğunluğu artırdım ve o çığlık attı, kalçaları benimkilere doğru itildi.

"Aman Tanrım." Nefes nefese kaldı, elleri benim ütülü gömleğimin kollarını kavradı.

Öne eğildim, dudaklarım onun aralık dudaklarını nazikçe öptü, dudaklarında kalan şarabın tadını aldım. "Senin tapacağın tek tanrı benim, küçük sevgilim. Benim için diz çökmeye hazır mısın?"

"Lütfen," diye yalvarır, güzel dolgun dudakları titrer. "Kapat şunu. Yoksa ben..."

"Ne yapacaksın? Boşalacak mısın?"

Gözlerini sıkıca kapatır ve bir kez daha inler, ama parmakları koluma gömüldükçe vücudu benimkine bastırır. Hayatını kurtarmak için bana tutunur.

Geri adım atıp onu kapıdan çekiyorum ve banyo aynasına dönmesini sağlıyorum, arkadan kolumu boynuna doluyorum. "Kendine dikkat et, Lake. Kıçına bir anal tıpası sokulmuş halde boşalırken kendine dikkat et." Uzaktan kumandayı kaldırıp sesi sonuna kadar açıyorum. Aynı zamanda havasını da kesiyorum, çünkü yapmazsam o kadar yüksek sesle çığlık atacak ki onu duyacaklar.

Restoranın bu kısmı onun ailesi için ayrılmış. Babası bu otelin sahibi. Eminim şu anda ailesi dışarıda, bizim söylediklerimizi duymaya çalışıyordur. Ve onlara, onu benim fahişem yaptığımı bilmelerini istesem de

fahişem yaptığımı bilmelerini istesem de, şu anda burada olduğumuz için, onun benim için boşaldığını duymalarını istemiyorum. Bu sadece benim kulaklarım için.

Eğilip kulağına fısıldıyorum. "Hoşuna gitmesi normal, Lake. Kısa süre sonra kışını sikmem için bana yalvaracaksın." Bu yüzden de tuvalette amını sikerken daha erken boşalmasına izin vermedim. Bu hissin birikmesini ve sonunda ona bu ayrıcalığı verdiğimde patlamasını istedim.

Yutkunur, elleri yukarı kalkar ve bir kez daha gömleğimi kavrar. Bu sefer nefes alabilmek için kolumu çekmeye çalışıyor. Ben kolumu yerinde tutuyorum.

Dudakları aralanmış, kalçaları ileri geri sallanıyor ve elbisesinin ince kumaşı sertleşmiş meme uçlarını ortaya çıkarıyor. Onu eğip amının içine girmeyi istiyorum ama bu gece bunun için değil. Bu gece, sikim olmadan onun üzerinde ne kadar güç sahibi olduğumu kanıtlamak için. Basit bir el hareketi ile bana yalvarmasını sağlayabilirim.

Gözleri ağırlaşıyor, koyu, kalın kirpikleri titriyor ve vücudu benimkine karşı sertleşiyor. Kolları yanlarına düşüyor ve tam o anda boynundaki tutuşumu gevşetiyorum. Kolumu boynundan tamamen çektiğimde nefes nefese kalıyor ve elleri tezgahın üzerine düzleşirken başı öne eğiliyor.

Saçlarını sırtından nazikçe topluyorum ve o başını kaldırıyor, daralmış gözleri aynada benimkilerle buluşuyor. "Sen lanet olası bir piçsin," diyor nefes nefese, nefesini toparlamaya çalışarak.

Saçını çekiyorum, sertçe değil ama ayağa kalkması için yeterli olacak kadar. Onu bana doğru çevirip yanaklarını avuçlarım, yüzünün kızarmasını seviyorum. "Seni az önce orgazma ulaştıran kocana böyle konuşulmaz."

Bana düz beyaz dişlerini gösterir ve ben gülümserim.

"Ne dersin?" diye sorarım.

"Siktir git," diye bağırır, nefes nefese.

Gülümsemeyi zor tutuyorum. Öne eğilip alnını öpüyorum ve "Benim nezaketime daha minnettar olmayı öğreneceksin, küçük sevgilim" diyorum.

LAIKYN

Minson Hotel'in dışında vale bizi bekleyen arabasının yolcu koltuğuna ^{düşerim.} Tuvaletten çıktıktan sonra, ailemle birlikte tekrar masaya otururuz. Tek düşünebildiğim, üzerimde bulunan spermle kaplı iç çamaşırdır. Başlangıçta olduğundan daha garip bir durumdur. Yüzümden her şeyin okunabileceğini hissederim. Babam,

. Annem sarhoş olana kadar içti, ama bu yeni bir şey değildi. Çocukluğumun çoğunda sarhoştı. Whitney öldükten sonra durum daha da kötüleşti.

Tyson arabaya biner ve yola çıkar.

Ona kızgın olarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Ama ne bekliyordum ki? Beni halka açık bir yere götürmesinin başka bir amacı olduğunu bilmeliydim. Bir yanımda onun beni bir tür randevuya çıkardığını düşünüyordum. Siktir et. Beni sergilemek istiyordu. Gücünü göstermek istiyordu. Benimle evlenmesinin tek nedeni, bunu ailemin yüzüne vurmaktı.

Bir an için, asla olmayacağıma yemin ettiğim aptal sürtük oldum. Kız kardeşimi dönüştürdüğü gibi. Ama bu bir daha olmayacak.

Neyse ki, Blackout'a dönerken sessiz kalıyor. Ona inisiyasyon hakkında soru sormak istiyorum ama kendimi tutuyorum. Muhtemelen yine yalan söyleyecektir. Annem haklıydı, bir Lady inisiyasyon geçirmeli. Benim geçirmem gerekmediğini söylerken doğru mu söylüyordu, emin değilim. Açıkçası, bilmek de istemiyorum.

Bana bir görev verilirse, ne olursa olsun onu yerine getireceğimden emin olabilirsiniz. Bu onun için kolay bir çıkış yolu olurdu — benim inisiyasyonumda başarısız olmam. Ona asla isteyerek böyle bir tatmin yaşatmam.

Blackout'a vardığında, belirlenen yere park eder ve arabayı durdurur. Arabadan iner ve kapıya doğru yürürüm. Arka kapıyı açmak için şifreyi girmesi için beklemem gerekir, çünkü şifreyi bilmiyorum. Gürleyen bas sesleri topuklarımı titreştirir ve asansöre doğru yürürüm, iş kıyafetlerimi giymek için yukarı çıkmam gerektiğini bilerek.

Asansörden inerken elimi tutar ve beni koridordan daire kapısına kadar çeker. İçeri girince elimi bırakır ve ben banyoya doğru yürürüm.

"Tezgahın üzerine eğil," diye emrediyor ve o da içeri giriyor.

Ensemdeki tüyler anında diken diken olur ve nefesim hızlanır. Söyleneni yapar, başımı eğip topuklarıma bakarım. Ellerim soğuk mermer yüzeyin üzerindedir.

Arkama geliyor ve parmak eklemleri uyluklarımdan yukarı doğru kayarken, elbisenin yumuşak kumaşını kaldırırken titriyorum. Kıçımın ona açık olduğunu hissettiğimde kalbim hızla çarpmaya başlıyor. Elbiseyi belimden toplayıp bırakıyor ve titrek uyluklarımdan tangamı aşağı çekiyor.

"Dokunuşumun seni bu kadar etkilemesine bayılıyorum, küçük sevgilim," diyor, eğlenmiş gibi.

Durduramadan dudaklarımdan bir inilti kaçıyor.

"Vücudun resmen beni sikmem için yalvarıyor," diye devam eder ve ben, onun açıkta kalan kıkımdaki anal tıpayı gördüğünü bilerek, ayaklarımın üzerinde sallanırım.

Bacaklarımın arasında elini hissedince sıçradım, parmakları ıslak amımı okşadıktan sonra ikisini içime soktu ve nefesim kesildi. Onları çıkardığında, fermuarının sesiyle sarkıverdim. Vardiyam başlamadan önce her gece beni sikeceğini söylemişti. Sanırım işini bitiriyor.

Bu, beni küçük düşürme planının bir parçası. Ailemin adı.

Zaten ağırlı ve hassas olan amıma sikini soktuğunda nefesim kesildi. Beni genişçe açarak sikinin büyüklüğüne uyum sağladı ve hiç vakit kaybetmedi. Hemen beni sikmeye başladı. Ağır nefesimin sesi, vücudunun benimkine çarpma sesiyle birlikte banyoyu doldurdu.

Parmağını popo tıpacının üzerine koyup bastırıyor ve bu da amımın onun sikini sıkılaştırmasına neden oluyor. Ona onu açması için yalvarmamak için dudağımı ısıyorum. Onun tarafından kullanılmaktan ne kadar hoşlandığımı gösteremem. Vücudumun bundan ne kadar zevk aldığını zaten biliyor.

"Tyson." Adı dudaklarımdan kaçıyor, engelleyemiyorum.

Serbest eliyle saçımı kavrar ve başımı yukarı doğru çeker, başımın üzerindeki aynada ona bakarken dudaklarımdan yumuşak bir çığlık koparır. "Sakin boşalma," diye emreder.

Gözlerim kapanıyor. "Durduramam."

Bana sertçe giriyor ve saçımı bıraktığında gözlerimi açıyorum, arkama uzanıp elini boynuma doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Dudaklarını kulağıma yaklaştırıyor, sert bakışları hala aynada benimkilerle buluşuyor. "Eğer benim sikimde boşalırsan, cezalandırılacaksın. Anladın mı?"

Hassas cildime boğazımı sıkan parmaklarına karşı yutkunuyorum. "Lütfen..."

"Yalvarmak durumu daha da kötüleştirir, Lake," diye uyarıyor ve amım içimde duran sikini bir kez daha sıkıyor.

Onun hareket etmesine ihtiyacım var. "Evet, efendim." Diye çıkarmayı başarırım.

O homurdanıyor, eli o kadar sıkılaşıyor ki nefesim kesiliyor. Onunla mücadele etmiyorum. Onun penisiyle boşalmaktansa bayılmayı tercih ederim. Bir parçamın, boşalmanın bana ne tür bir ceza getireceğini merak ettiğini düşünmesini istemiyorum

Bunun yerine, kalçaları tekrar hareket etmeye başlarken tezgahın kenarını daha sıkı tutuyorum.

Acımasızca beni tezgaha itiyor, morluklar bırakıp bırakmadığını umursamıyor. Ya da belki bunu bilerek yapıyor. Her halükarda, istediğini almasına izin veriyorum. Vücudumu, onurumu, lanet olası zihnimi.

Sadece iki gündür Bayan Crawford'um ve şimdiden onun istediği gibi davranabileceği küçük fahişesi oldum. Kalçalarını son bir kez ileri itiyor ve penisi içimde atarken homurdanıyor.

Boynumu bıraktığında başım öne düşüyor ve o benim ıslak amımdan çıkarken ben de düzensiz bir nefes alıyorum. Elini sırtıma koyuyor, beni tezgaha itiyor ve ben de isteyerek gidiyorum, şu anda onun bakışlarına karşılık veremiyorum.

Acıdan ağlamak istiyorum, ama aynı zamanda tekrar boşalmama izin vermesi için ona yalvarmak da istiyorum.

Parmaklarını popo tıkaçında hissediyorum ve ne yapacağını bilmeden rahatlamaya çalışıyorum, ama bir saniye sonra onu çektiğini hissediyorum. O popomdan çıkardığında, açılmış dudaklarımdan bir inilti kaçtığında kendime şaşıyorum.

Nefesimi sakinleştirmeye çalışırken, saçımı tutup beni ayağa kaldırıyor ve bana dönmem için beni döndürüyor. Eğilip ayak bileklerimin etrafında toplanmış iç çamaşırımı aldığını izliyorum. Ayağa kalkarak, titrek bacaklarımdan yukarı çekip üzerime giydiriyor.

Elbisemi belimde bırakarak, ellerini yüzümün iki yanına koyarak bana yaklaşıyor. "Vardiyandan önce düş almayacaksın."

Kuru dudaklarımı yalarım, bunun olacağını zaten biliyordum. Bütün gece içimden akıp gittiğini hissetmemi istiyor. "Anlıyorum."

"Aferin kızım."

Bu iki kelimenin neden birdenbire midemde kelebekler uçurmaya başladığını bilmiyorum. Onu memnun etmekten hoşlanmamalıyım. Seçim şansım bile olmayan bir şey için övgü veya onay almaya ihtiyacım yok. Ama o bana, iyi davrandığımda beni ödüllendireceğini gösterdi. Ve bu gece yine gelmeyi çok isterim.

"Giyin. Vardiyana bir saat önce başladı." Bunun üzerine beni bırakıp banyodan çıkıyor.

Düşüncelerimi toparlamak için bir saniye duruyorum, sonra yatak odasına giriyorum ve onun çoktan gitmiş olduğunu görüyorum. Sakinleştirici bir nefes alıyorum. Leotardım, erkek şortum ve file çoraplarım yatağın ucunda duruyor. Onları alıyorum ve bunun

dün gece giydiğim leotard olmadığını fark ettim. Bacakların arasında çıtçıtılı olması dışında aynı görünüyordu. Değişikliğin nedenini anlamam bir saniye sürdü.

Yeniden çırpınan kelekleri görmezden gelmeye çalışarak, o benim oyalanmamdan dolayı beni cezalandırmak için geri dönmeden önce hızla giyinirim.

GIYINIP on beş dakikadan az bir sürede bara indim. Saat henüz on olmamış olduğu için kulüp henüz dolmamış, ama yine de kalabalık. Pazar gecesini olduğu için ne kadar kalabalık olacağını merak ediyorum.

"Hey, Laikyn," Bethany müzik sesini bastırarak bana bağıyor. "Tyson seni görmek istiyor."

Kaşlarımı çatıyorum ama tepsimi bırakıp, onun ofisine giden asansöre çıktığını bildiğim arka koridora doğru yürümeye başlıyorum.

"Seni arka ofisinde görmek istiyor," diye bağıyor ve daha önce hiç gitmediğim bir koridora dönüyor. Koridorun sonunda bir kapı var. Kapıyı itip açıyor ve ben içeri giriyorum.

O benimle birlikte girmemeyi tercih edip kapıyı kapattığında arkamı dönüyorum. "Hey!" Kapıyı açmaya çalışıyorum ama kilitli. Ne oluyor lan? "Bethany?" diye bağıyorum, müziğin sesinden beni duyamayacağını bilerek. Kapıyı çekiyorum ama bir şey olmuyor. "Aç şu lanet kapıyı."

"Biliyorsun..."

Tanıdık bir ses duyunca arkamı döndüm. "Siktir." Elimi göğsüme koydum, kapıya yaslanıp uzun bir nefes verdim. Kalbim göğsümde deli gibi atıyordu. "Ödümü kopardın."

Kahverengi gözleri bana dikilir. "Sözlerine dikkat et, genç bayan."

Ayaklarımın üzerinde dik dururum.

"Evlenele kırk sekiz saat oldu ve şimdiden seni kendine benzetmiş," diye homurdanır babam.

Az önce olanlar beni etkiler ve nefesim kesilir. "Baba, burada olamazsın. Ben burada olamam." Kapıya dönüp tekrar denerim, ama buraya kilitlenmişiz. "Tyson'a söyleyecek." Bethany'ye hiç güvenmiyorum. Onunla ve kocamın bir geçmişi olup olmadığını öğrenecek kadar yakınlaşmadım, ama kız kardeşim hakkında yaptığı yorum, onu uzun süredir tanıdığını gösteriyor. Sadakati Tyson'a olacak, bana değil.

"Söylemeyecek."

"Baba, o..."

"Benim için çalışıyor," diye sözümü keserek beni kaşlarımı çatmaya zorladı.

"Senin için ne yapıyor?" diye merak ediyorum ama cevap vermiyor. Bunun yerine, orada durup boynuma bakıyor ve bu beni tedirgin ediyor. Elimi uzatıp şok tasmaını ovuyorum. En azından sinir bozucu.

"Tanrım, sen bir utanç kaynağısın," diye homurdanır.

Sözleri midemi bulandırdı. Hiçbir zaman onun gözdesi olmadım. Aslında onun umursamadığı tek kişi bendim. Kız kardeşim onun *gözbebeği*ydi. Erkek kardeşim ise babam gibi dünyayı yönetecekti. Ben ise önemsiz bir artıktım.

"Başka seçeneğim yok." Yaptığım şeyi haklı çıkarmaya çalışıyorum. Onun gördüklerini düşünmeye çalışıyorum. Otelindeki yatağın her tarafına bulaşmış kan. Akşam yemeğinde masada neredeyse boşalmak üzere olmam. Şu anda gece kulübünde çalışmak için giydiğim kıyafetler. "Baba..."

Yüzüme bir tokat atıyor ve ben çığlık atıyorum. Düğün günümdeki kadar sert değildi, ama yine de acıtıyor.

"En azından kız kardeşin yapılması gerekeni yapmaya razıydı," diye bağırır.

Zonklayan yanağımı avuçlayarak, kirpiklerimin arasından ona bakıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Önemli değil." Kravatını düzeltir ve sinirli görünmeye cüret eder. Yaklaşır ve ben kapıya yaslanırım, o ise üzerimde dikilir. "Bu aile için ne gerekiyorsa yapacaksın, anladın mı?"

Başımı sallayıp fısıldarım, "Evet, efendim."

Omuzlarını düzeltir ve cevabımdan bir anlığına memnun olmuş gibi iç çeker. "Bu, o seni bir fahişe gibi dolaştırmak isterse, sen de bacaklarını açıp onun seçtiği herifin seni sikmesine izin vereceksin demek."

Sözlerine irkilirim. Erkeklerle seks yapmamdan bahsetmesi midemi bulandırır. Tyson'ın bunu yapmayacağını bilsem bile. O çok sahiplenici. Demek istediği, benim onun malım olduğum. Çalışanını bana dokunduğu için vurduğunda bunu kanıtladı. "Evet, baba," diyorum onu memnun etmek için, beni sikebilecek tek kişinin kocam olduğunu bilerek. Bunun için minnettar olacağımı hiç düşünmemiştim. Çünkü babamın az önce söylediği şey, gerekirse beni fahişelik yapmaya zorlayacağını kanıtlıyor.

"Bu senin için." Ceketinin iç cebinden bir cep telefonu çıkarır.

Titrek ellerimle ondan alıyorum.

"Sakla ama her zaman yanında taşı. Tyson'ın bulmasına izin verme."

Ne? Tyson çok müdahaleci biridir, onu vücudumda saklayamam. "Nasıl yapacağım..."

"Bir yolunu bul!" diye bağırarak sözümü kesti. Derin bir nefes aldı ve sesini alçaltarak, "Bu telefon aracılığıyla inisiyasyonunu alacaksın," dedi.

"Giriş törenleri mi? Sadece bir tane olduğunu sanıyordum?"

"Sana gönderdikleri kadarını yapacaksın," diye tersler. "Ve hepsi tamamlanacak, anladın mı? Tyson senin başarısız olmanı istiyor. Daha da rezil olmanı istiyor." Gözleri siyah Vans ayakkabılarımdan, file çoraplarımdan, şortumdan ve taytımdan tiksinti dolu bir bakışla yukarı doğru kayar. "Sen ölseydin, ailemizin adı daha iyi olurdu."

Onun sözleri, yüzüme atılan tokatın verebileceğinden daha fazla canımı yakıyor, çünkü son birkaç yıldır sayısız kez bu sözleri düşündüm. Bir Leydi olarak, hizmet etmek için yetiştirildin. Bizim görevimiz, yeni nesil Lordlar ve Leydi'ler yetiştirerek ailemizin gurur kaynağı olmak.

Sadece Tyson ve ben, benim asla çocuk sahibi olamayacağımı biliyoruz. Yine de, kocamın beni hamile bırakmaktan utanç duyduğu için minnettarım. Babam Crawford soyundan bir çocuk doğurmamı istemese de, çocuk sahibi olmamak Lordların gözünde daha büyük bir başarısızlıktır. Çünkü onlara göre, bir gün iyi bir evlilik yapabilecek bir kızım olabilir. Bu, masum bir çocuğa yükleyemeyeceğim bir kısır döngü. Kadınlar kullanılmak için var, erkekler ise yönetmek için.

"Sık sık kontrol edeceğim," sanki yapmayacağını düşünmüşüm gibi bana bildiriyor.

"Evet... Baba." Ağlayacakmışım gibi görünmeden cevap veriyorum.

"Bu arada, ben yokken Bethany'nin seni izleyeceğini bil."

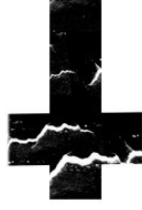
O, *onun kölesi olacak*. Onu benim bakıcım olmaya ikna etmek için elinde ne var acaba? Ya da belki de benden o kadar nefret ediyor ki, ona gidip hizmetlerini teklif etti. "Anlıyorum," diye fısıldıyorum.

Kapıyı üç kez yumruklar ve kapı açılır, onu dışarı çıkarır. Bir saniye düşüncelerimi toparlamak ve nefesimi kontrol altına almak için dururum, bana verdiği telefonu ne yapacağımı bilemiyorum. Şimdilik soyunma odasına koşup oraya saklamaya karar veririm, sonra da

barın yanına dönüp tepsimi almadan önce, şimdilik dolaba koşup oraya saklamaya karar verdim. Bethany'yi görmezden geliyorum, ama bana baktığını hissedebiliyorum. Sayıca azınlıktayım. Tyson'a ihanet edersem, bana ne yapacağı belli olmaz. Ama babama ihanet edersem? Beni öldürttürür. Daha azı için bile bunu yaptığını gördüm. Kimse Minson'ların yoluna çıkamaz. Kan bağı olanlar bile.

Bir taraf seçmeliyim ve umarım doğru tarafı seçerim.

YİRMİ

LAIKYN

Saat neredeyse sabahın ikisi ve Blackout tıklım tıklım dolu, bu beni şaşırtıyor. Bu gece bu kadar kalabalık olacağını hiç beklemiyordum. Dün geceye benziyor. Bu insanlar yarın işe gitmek zorunda değil mi? Ya da okula? Burası bir parti şehri. Barrington Üniversitesi, dünyanın her yerinden gelen gençlerin okuduğu bir üniversite. Çocuklarının burada okuması için aileler milyonlarca dolar harcıyor. Burası elitler ve yüzde birlik kesimle dolu.

İki adamın çöp tenekelerine kusmasını izledim. Bir adam, sarhoş olup bayılan kız arkadaşını omzunda taşımak zorunda kaldı. Bir masadaki adamlar bana kokain teklif etti. Kokain masanın üzerinde duruyordu.

Blackout uyuşturucuyla ünlüdür. Kafayı bulmak istiyorsanız, burası tam size göre. Tyson'ın burayı nasıl işlettiklerini gerçekten bilmiyorum. Polisler ona zorluk çıkarıyor olmalı. Belki onlara rüşvet veriyor, ya da belki de burayı bir lord işlettiği için umursamıyorlar.

"Lake?" Bethany bana bağılıyor ve ben iç çekiyorum.

"Evet?" diye soruyorum, barın yanındaki sunucu istasyonunda ona yaklaşıarak.

"Tyson beni yukarıda görmek istiyor, benim bölümümü sen bakabilir misin?"

Onun ofisinde kocamla birlikte olacağını umursamamalıyım ama aklıma gelen ilk düşünce, onu masasının üzerine yatırıp becereceği. Ve sonra ikimiz de Tyson'ın spermeleriyle çalışıyor olacağız.

"Laikyn?" Adımı sertçe söyleyerek beni irkiltir. "Evet mi, hayır mı?"

Başka seçeneğim yok, değil mi? Tyson onun ofisine gelmesini bekliyorsa ve o gitmezse, onu tuttuğum için başım belaya girer. O zaman ona neden onun bölümüne bakmadığımı açıklamam gerekir. Başımı sallıyorum. "Tabii."

Dönerek saçlarını salladı, saçları yüzüme çarptı ve neredeyse koşarak asansöre doğru gitti. Omuzlarım çöktü, kocamın beni aldatıp aldatmadığını umursamaya başladım. Yani, şaşırmamam gerekirdi. Lordlar sadık değildir. Sadık olmak zorunda da değiller. Tyson beni sevdiği için benimle evlenmedi. Sadece aptal hanımlar kocalarının sadık olacağını düşünür.

Bizim dünyamız bize bebek fabrikası ve seks bebeği olmaktan başka bir şey öğretmiyor. Ve Bethany az önce bana, onun ofisinde olacağını belli etmek için kendi bölümüne göz kulak olmamı istedi. Beau'nun barın arkasında duran saati izlememi istiyor. Kocamla beş dakika mı yoksa otuz dakika mı geçirdiğimi fark etmemi istiyor.

"Lake, o masa Bethany'yi arıyor," diye seslendi Beau, çenesini arkamda kaldırarak.

Tepsimi alıp, dönüp üç erkek ve bir kadının oturduğu masaya doğru yürüyorum. Sadece üç sandalye var, bu yüzden kadın bir erkeğin kucağında oturuyor. Adam, kadının başını geriye doğru eğip kulağına bir şeyler fısıldarken, bir eliyle kadının boğazını sıkıyor. Diğer eli ise kadının mini elbisesinin ortaya çıkardığı çıplak uyluğunda. Bu bana Tyson'ı hatırlatıyor.

O kadar pratik ki, şu anda ofisinde Bethany ile birlikte olabilecekleri tüm olasılıklar aklımı karıştırıyor. "Size ne getireyim?" Eric Carmen'in "Hungry Eyes" şarkısının remiksi ayaklarımın altındaki zemini titretiyor.

O onu bırakıyor ve kız başını eğip bana bakıyor. Ağır mavi gözleri odaklanmamış. Muhtemelen uyuşturucu almış ya da zaten sarhoş. Masalarında içki yok, yani yeni gelmişler.

İkisi de bana siparişlerini verir, sonra adam elini Bethany'nin bacaklarının arasına kaydırır ve Bethany onu iter. "Bir sandalye daha alabilir miyiz?" diye sorar Bethany, gürültülü bas sesinin üstüne.

Hızla etrafa bakındım. Masalarında normalde altı sandalye vardı, ama diğer masalar kalabalık olduğu için sandalyeleri almışlardı. "Bakayım ne yapabilirim," dedim ve siparişlerini vermek için bara geri döndüm.

İşimi bitirip geri döndüğümde içeceklerini verirken, şu anda başka sandalye olmadığını, ama bir tane bulmaya çalışacağımı söyledim.

"Sorun değil. Kucağıma oturabilirsin," diyor adam, elini kızın elbisesinin altına kaydırarak. Kız elini itmek istiyor, ama adam serbest eliyle kızın boynunu tutuyor, başını geriye doğru çekerek kızın parlayan ışıklara bakmasını sağlıyor ve dudaklarını kızın kulağına yaklaştırarak ona bir şey söylüyor, kız da bacaklarını açarak adama erişim imkanı veriyor.

Arkamı dönüp uzaklaşıyorum, daha sonra geri gelip onları kontrol etmeyi planlıyorum. Kocam üst katta ofisinde muhtemelen başka bir kadınla sevişiyor, bu yüzden en son istediğim şey, onların yaptığını düşündüğüm şeyi görmek.

OTUZ DAKİKA GEÇTİ ve hala onun bölümünü izlediğim için kendime kızgınım. Adam ve kız arkadaşlarını masada bırakıp muhtemelen şu anda koridorda ya da tuvalette sevişiyorlardır. Onları kontrol ettiğimde, adam birkaç dakika önce onu parmaklarıyla sikiyordu.

Barda durmuş, Beau'nun saatine bir kez daha bakıyorum ve beni yakaladığını görünce başka yere bakıyorum.

Vücudum karıncalanıyor, cildim sıcak ve terli hissediyorum. Bu kadar kızgın olmaya hakkım yok, değil mi? O benim kocam olabilir, ama kesinlikle bana ait değil. Hiçbir zaman olmadı, o yüzden neden şimdi olması gerektiğini düşündüğümü bilmiyorum. Herkesin benim ona ait olduğumu bilmesini istiyor, tersi değil.

Masaları bir kez daha kontrol etmek için dönüyordum ama Bethany'nin servis istasyonuna doğru yürüdüğünü görünce durdum. Saçlarını yüksek bir at kuyruğu yapıp taytını giyiyordu. Beni gördü ve göz kırptı. "Teşekkürler," dedi ve ellerim tepsinin kenarlarını sıktı.

"Az önce kocamla yattın mı?" diye soruyorum. Neden sorduğumu bile bilmiyorum. Ya da neden umursadığımı. Ama son kırk sekiz saat içinde beni beş kez becerdi. Bu adam ne kadar seks yapabilir ki? Tecrübeli bir fahişe olmadığımı biliyorum, ama lanet olsun, o kadar da kötü olduğumu sanmıyorum. Beni siktiğinde bana herhangi bir kontrol hakkı vermiyor. Ve Tyson'ın yatak odasında her zaman kontrolün kendisinde olması gerektiğini hissediyorum.

Uzun at kuyruğunu omzunun üzerinden atarak bana gülümsüyor. İçeri girerken, dudaklarını kulağıma yaklaştırıp müziğin sesini bastırarak konuşmaya başladığında nefesimi tutuyorum. "Sadece *babanın* benden istediği şeyi yapıyorum." Sonra geri çekilir ve bana "siktir git" gülümsemesi atar. "Kocanın beni reddetmemesi benim suçum değil. O, dizlerinin üzerine çökmüş, ağzı açık bir kadını seviyor." Bunun üzerine tepsisini alır ve masasına bakmaya gider.

Gözlerim yaşlarla doldu. Babam neden onun Tyson'la yatmasını istesin ki? Beni sevmediğini kanıtlamak için mi? Bunu zaten biliyorum. Neden kanıtlamaya çalışıyor? Lordlar onun sadakatsizliğini umursamayacaklar. Ondan boşanamam. Onun istediği şeyi, istediği zaman yapmak dışında başka seçeneğim yok, o zaman neden Bethany'yi sikmesini istiyor? Hem de benim önümde? Babam neden hayatımı olduğundan daha da sefil hale getirmek istiyor?

Tepsimi bar tezgahına sertçe bırakıp, kırımını kaldırıp yerden kalkıp asansöre doğru yürüdüm. Eğer o etrafta dolaşp sikişecekse, ben de

bunu bildiğimi ona göstereceğim.

TYSON

Masamda otururken karım içeri daldı ve kapıyı iç duvara çarpacak kadar sert bir şekilde itti.

"Vardıyan bitmedi." Sandalyeye yaslanıp kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

Masama doğru fırlayarak, ellerini masanın üzerine vurup bana öfkeyle baktı. Onun bu küçük tavrına gülümsemeden edemedim. Çok sevimliydi.

"Sen başka kadınlarla yatarsan, ben de başka erkeklerle yatacağım."

Gülümsemem hemen kaybolur ve ayağa kalkarım. Masadan uzaklaşır, bir adım geri atar. Omuzları gergindir, ama gergin bir şekilde yutkunduğunu görürüm. Masayı dolaşarak ona uzanır, narin boynunu kavrar, henüz nefesini kesmeden onu kendime doğru çekerim, dolgun dudaklarından bir çığlık koparırım.

"Bana ne dedin sen?" diye soruyorum, yüzüm onunkine o kadar yakın ki, gözlerindeki korkuyu görebiliyorum. *Kendini ne sanıyor bu kadın?*

"Neden benimle evlendin?" diye sordu, bu sefer sesi çok daha yumuşaktı.

Parmaklarımın altında nabızı hızla atıyor. "Bir daha sormak zorunda kalırsam, dizlerinin üstünde cevap vereceksin," diye homurdanıyorum, boğazını sıkan elimi daha da sıkılaştırarak, şok tasmaını kastettiğimi anlamasını umuyorum. Neden birdenbire bu tavrı takındığını bilmek istiyorum. Diğer kadınlarla yattığım için beni kıskandığı gerçeği beni çok kızdırsa da. Başka bir erkekle yatmak istemesi, ona zarar vermek istememe neden oluyor. Yumuşak, kusursuz tenine adımlı kazımak istiyorum, böylece ona bakan her erkek onun bana ait olduğunu bilecek.

Elleri ön kollarımı kavrar ve nefes almak için boynunu geriye doğru eğmeye çalışır, ama ben buna izin vermem. Kırmızı rujlu dudakları açılıp kapanır, sonunda pes eder ve elleri yanlarına düşer. Tutuşumu biraz gevşetirim, ama yine de onu yerinde tutarım.

"Eğer sen... başka kadınlarla yatarsan... ben de başka erkeklerle yatacağım." Nefes nefese konuşmayı başarır.

Onu bırakıyorum ve o geri adım atıyor, hassas cildini ovuşturuyor ve derin bir nefes alıyor.

"Bana bak, Laikyn," emrediyorum.

İlk adını duyunca sulu gözleri benimkilere bakar ve ben ona doğru adım atarım. Geri çekilmez, ama ofisime girdiğinde sahip olduğu özgüveninin bir kısmını kaybetmiştir. "Başka bir erkekle yatacağını düşünürsem bile, onu öldürürüm. Senin önünde. Yavaş ve acı verici olacak. Yıllar boyunca rüyalarında onun kanlı cesedini göreceksin." Gergin bir şekilde yutar. "Ve sonra sana da aynısını yapmamı dilersin," derim dürüstçe.

Gözleri kısılır ve çenesini kaldırır. "Ama sen istediğin kişiyle yatacaksın, değil mi?" Ellerini göğsüme vurur, ama ben kıpırdamam. "Eğer başka kadınlarla yatacaksan neden benimle evlendin? Bana bunu yüzüme vurmak için mi?" Ellerini bir kez daha göğsüme vurur. "Kız kardeşimle yaptığın gibi mi?" sesi yükselir. "Ha? Boşan benimle," diye devam eder. "Ne demek istediğini kanıtladın."

O nefesini toparlamaya çalışırken ben ona bakıyorum. Nefes nefese, güzel yüzünde öfke belirgin. "İkimize de bir iyilik yap ve boşan benimle!" diye bağırıyor.

Kolunu tutup onu öne doğru çekerken, masama doğru döndürürüm. Boynunun arkasını tutup yüzüstü yatırırım, bu hareketime karşı bağırır. "Şortunu çıkar," derim sertçe, geri çekilip onu bırakırım.

Arkasını dönerek, eğik pozisyonda kalarak şortunu çıkarır. Yumuşak çığlıkları odayı doldurur. Şortu Vans ayakkabılarının üzerine düşerken, öne doğru adım atar ve titreyen bacaklarının arasına uzanarak, leotardını yerinde tutan çitçitleri açarım.

"Bunların işe yarayacağını biliyordum." Kumaşı yukarı çekip beline kadar indiriyorum, böylece yuvarlak kalçalarını ve file çoraplarını tam olarak görebiliyorum. "Ellerini arkada tut ve kıpırdama."

Burnunu çekerek, ben masama doğru yürürken söyleneni yapar. En üst çekmeceyi açıp ihtiyacım olan şeyi alıp arkasına geri dönerim. Plastik kelepçeyi bileklerine sarar, sıkıca çeker, derisini sıkıştırır ve onu inlemeye zorlarım.

Elimi uzatıp file çoraplarını tutup kışından yırtıyorum, ama tangasını çıkarmamasına izin veriyorum. Sonra kemerimi çözüp pantolonumun kemer halkalarından çıkarıyorum. Kemerimi ikiye katlayıp kışına indiriyorum ve sadede geliyorum.

Çığlık atıyor, vücudu titriyor. Yanına dikilip, elimi sırtına koyuyorum, ayağa kalkmaya çalıştığında onu aşağı itiyorum. "Say," diyorum.

emrediyorum.

"Bir," diye bağıırır.

Sırtını bırakıp biraz daha aşağıya vuruyorum, bu sefer balık ağı çoraplarının üst kısmına, uyluklarının üstüne vuruyorum ve çoraplar biraz daha yırtılıyor.

Vücudu titrer. "İ-ki."

Vururum.

"Üç." Ağlıyor ve kemerimden birkaç iz kalmış.

Vur.

"Dört."

Vur.

"Beş." Hıçkırıyor.

Bırakıyorum, saçını tutup ayağa kaldırıyorum. Onu döndürüp kalçalarından tutup kaldırıyorum ve kırmızı ve yeni dövülmüş kışını masaya çarpıyorum.

O ağlıyor, ben de çenesini tutuyorum, açık bacaklarının arasına girip bana bakmasını sağlıyorum. Gözyaşları yüzündeki makyajı akıtıyor. Ona zarar vermeyi planlamamıştım, ama onun tavrını tolere etmeyeceğimi anlaması gerekiyor. Ona on tane daha vurabilirdim, ama ben de sınırlarımı biliyorum. O da anladı.

"Bir lord karısını boşarsa, karısının kime verileceğini seçme hakkı vardır. Bunu biliyor muydun?"

Kan çanağına dönmüş gözleri büyür ve ben çenesini tutarken elinden geldiğince başını sallar. Bilekleri arkadan bağlı olduğu için beni itemez.

"Seni duyamıyorum," diye homurdandım.

"H-y-o. Bunu... bilmiyordum." Burnunu çeker, her nefes alışında göğsü hızla inip kalkar.

"İstedğin bu mu, Lake? Seninle boşanmamı ve seni seçtiğim başka bir Lord'a vermemi mi istiyorsun?"

"Hayır." Islak dudaklarını yaladı. "Lütfen. Yapma."

Benden nefret etse de, dışarıda çok daha kötü Lordlar olduğunu biliyor. Bazı hanımlar kaybolmuş, bazıları ölmüş. Bir Lord, bir kadının adı, rütbesi veya uygunluğu nedeniyle onunla evlenmek zorunda kaldığında, genellikle sıkılır. Ve onları tamamen ortadan kaldırmak onlar için daha kolaydır.

Boynunu bırakıp, parmaklarımı göğüs kemiğinden aşağı, inip çıkan göğsüne doğru kaydırıyorum. "Bence aramızda özel bir şey var, Lake. Sence de öyle değil mi?"

Hızla başını sallıyor ve beni memnun etmek için ne kadar iyi yalan söylediğini görünce gülümsememek için kendimi zor tutuyorum. Onu asla ele vermeyeceğim, ama bunu bilmesine gerek yok. Bu, onunla evlenmenin amacını boşa çıkarır.

Elimi uzatıp, saçlarını omuzlarından nazikçe iterek sırtına düşmesini sağladım. "Söylesene, küçük sevgilim, başka bir erkekle yatacak mısın?"

"Hayır," diye cevaplar hemen.

"Başka bir erkeğin sana dokunmasına veya seni öpmesine izin verecek misin?" diye devam ediyorum. Kafasını sallayarak derin bir nefes alıyor. "Sadece sen." "Peki ben kimim?"

Yutkunarak cevaplar, "Kocam."

Eğilip alnını nazikçe öperim. "Aferin kızım." Geri çekilip, bir kez daha kalçalarını tutup masadan indiririm. Şaplak yemiş poposunun hareketinden dolayı inlememek için alt dudaklarını ısırır. Onu masamın etrafına çekerim ve üst çekmeceyi açıp bıçağımı alırım. Bıçağı açıp, kablo bağını keserim. "Yukarı çık, duş al ve yatağa gir. Ben de hemen geliyorum."

Masaya geri döner, şortunu alır ve giyer, sonra ofisimden koşarak çıkar.

Oturup, güvenlik kamerası görüntülerini açtım ve arkama yaslanarak, bu gece benim kimi siktığım konusunda bana kızgın olmasının nedenini görmek için izlemeye başladım. Onun Bethany ile konuştuğunu gördüğüm bir noktaya geldim ve oynat düğmesine bastım. Ne dediklerini duyamıyorum, ama Bethany dans pistinden uzaklaşıyor ve Lake'in onun bölümünü devraldığını izliyorum.

Kameraları değiştirip Bethany'yi takip ediyorum ve onun soyunma odasına girdiğini görüyorum. Orada kamera yok, ama hızlıca ileri sarıp onun neredeyse otuz dakika orada kaldığını görüyorum. Geri döndüğünde, doğruca Lake'in yanına gidiyor ve kameraya çıktığı anda zaten sinirli olduğunu anlayabiliyorum. Birkaç kelime konuşuyorlar ve sonra Lake ofisime doğru fırlıyor.

Kamerayı kapatıp arkama yaslanıyorum. İkisi arasında ne konuşulduğunu anlamak için roket bilimcisi olmaya gerek yok. Bethany, Lake'in onun benim ofisimde benimle seviştiğini düşünmesini istiyor. Soru şu: neden?

Bethany karımı kıskanıyor mu? Yani, biz seviştik, ama bu asla seksten öteye geçmedi. Onu kullandım ve o da bundan zevk aldı. Hepsi bu kadar. Belki de Lake'in buraya gelip cezalandırılacağını bilerek bunu yaptı. Ya da belki Lake'in bir erkek bulup intikam almasını umuyordu. Beni karımdan uzaklaştırıp Bethany ile tekrar sevişmemi sağlamak için.

Birinci kata inerken, asansörden inip bara doğru yürürken, Rihanna'nın "S & M" kulüp remiksi çalıyor ve mor ve mavi ışıklar bas ritmine göre yanıp sönüyor.

Beau ana barın arkasından beni gördü ve kaşlarını çatı. "Her şey yolunda mı patron?" diye bağırdı ben servis istasyonuna yaklaşırken.

Tezgahın üzerine eğilip ona bağırarak cevap verdim, "Nicki'ye bu gecenin geri kalanında Lake'in bölümünü devralmasını söyle."

"Neden ona bir bölüm verdiğini bile anlamıyorum." Sağıma bakıyorum ve Bethany'nin şimdi yanımda durduğunu görüyorum. Beau'ya başını sallıyor ve masalarından biri için bir şişe servis sipariş ediyor.

Şimdilik çenemi kapalı tutmaya karar veriyorum. Bunun nasıl sonuçlanacağını görmek istiyorum. Karımın kıskanç olmasını seviyorum.

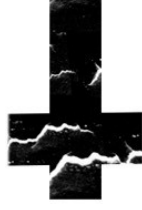
Bethany sessizliğime bakıp ekliyor, "O bu işi beceremez." Yanını bara dayayarak göğüslerini yüzüme doğru itiyor. Onlara daha önce hiç ilgi duymadım, o yüzden neden şimdi ilgilendiğimi düşündüğünü anlamıyorum.

"Yapabilir." Karımı savunarak söylemeye karar verdim. "Ama bu gece ayakta çalışmaktansa sırt üstü yatmasını tercih ederim."

Sözlerim üzerine gözleri bir anlığına büyüdü, sonra yorumuma tepki göstererek kısıldı.

Beau gülerek Bethany'ye siparişini verir. Parmak eklemlerimle bar tezgahına hafifçe vururum, sonra dönüp ofisime doğru yürümeye başlarım.

YİRMİ BİR

LAIKYN

Ertesi gün uyandığımda kığım hala yanıyordu. Acıyı hafifletmek için karnımın üstüne yatmışım ama sırt üstü uyandım. Ayrıca yalnız uyandım. Tyson'ın dün gece yukarı çıktığını hatırlamıyorum. Beni bir çocuk gibi dövdükten sonra daireye koştum ve ağlayarak uykuya daldım.

Yaptığı şeyden dolayı utanmış, mahcup ve ıslanmışım. Ofisinde spermle kaplı tangamı ve file çoraplarımı çıkarmamı istemediği için mutluyum.

Ama bir ders aldım. Beni başka bir Lord'a teslim edebilir. Ve ben bunu istemiyorum. Yıllar boyunca Lord'ları gördüm ve bazı eşlerin neler yaşadığını biliyorum. Annemin arkadaşlarının, kendilerine yaptıkları yüzünden ona ağladıklarını duydum. Tyson lanet olası bir piç, ama daha kötüsü de olabilirdi.

Otururken, kığım ve uyluklarımın üst kısmında kemerinin bıraktığı izlere nefesimi tutarak tıslıyorum. Yataktan kalkıp giyinmeyi başarırım. Dün gece vardiyamı bitirmeme bile izin vermedi. Zaten bitiremezdim de. Kimse dağınık görünümü, ağlayan bir kadının hizmetini istemez.

Dairede yalnız olduğumu fark edince, asansöre doğru yürüdüm ve birinci kata indim. Kapı açıldığında hemen sesler duydum. Biri Tyson'ın sesiydi.

Dışarı çıktığımda dans pisti gözüme çarptı. Tyson'ın sırtını ana barda dururken gördüm, yeni bir çift koyu gri pantolon ve siyah düğmeli gömlek giymişti. İki polis memuru onun önünde duruyordu. Biri ellerini kemerine koymuştu. Diğerisi ise gömleğinin yakasından tutup onu tutuyordu.

"Lake?" Gömleğine dokunan adam gözlerim onunla buluştuğunda diyor.

"Collin," diyorum gülümseyerek.

Tyson sesimi duyunca dönüyor ve yüzündeki ifade gülümsememi kayboluyor.

"Burada ne işin var bebeğim?" diye soruyor Collin, beni baştan aşağı süzerken. Yüzündeki cilveli gülümseme, benim artık evli bir kadın olduğumu bilmediğini gösteriyor.

Cevap veremedi, diğ er polis boğ azını temizledi. "Konuya odaklanabilir miyiz?"

Tyson'ın yanına gidip "Neler oluyor?" diye soruyorum.

"Hanımefendi," tanımadığım polis, bana bir fotoğraf uzatarak konuşur. "Bu kadını gördünüz mü?"

Onu elime alıyorum ve hemen tanıyorum. "Ben..."

"O burada değil." Tyson benim yerime cevap verir, elinden alır ve polise geri verir. "Sana zaten söyledim. Kadın burada değil."

Ona bakıyorum, neden yalan söylediğini anlamıyorum. Belki de onu burada görmemiştir.

"Lake, bu doğru mu? Onu hiç görmedin mi?" Collin sorar, gözleri şimdi benimkilere sabitlenmiştir. Sanki gerçeği biliyormuş gibi.

Sinirli bir şekilde dudaklarımı yalarım ve bir kez başımı sallarım. "Evet. Onu hiç görmedim." Yalan, Tyson'ın kemeri kışımı yakarken olduğu kadar ağzımı da yakıyor.

"Sanırım..."

"Karım ve ben sorularınıza cevap verdik. Artık gidebilirsiniz." Tyson diğ er polisi keser.

Collin'in gözleri sol elime düş er ve yüzüğümü görünce gözleri büyür. Tyson'ın bunu bilerek söylediğini hissediyorum. Bir kez daha, benim ona ait olduğumu belli ediyor. Bir başka sidik yarışı. O bunu yapabiliyor da ben neden yapamıyorum? Bu iki yönlü bir şey. Yani, benim önümde diğ er kadınlarla açıkça flört etmedi, ama dün gece onu sorguladığımda diğ er kadınlarla yattığını da inkar etmedi.

"Bir şey duyarsan, iş te kartım." Polis, Tyson'a kartını uzatır, ama o ellerini pantolonunun ceplerine sokar.

Ben alırım. "Teş ekkürler, alınız." Gözlerimi karttan ayırarak Collin'in bakışlarından kaçınırım. Bunun yerine, siyah ayakkabılarının dönmesini izlerim ve Tyson'ın onları ön kapıdan dışarı çıkardığını duyarım. Kapıyı kilitletiğini duyana kadar başımı kaldırmam.

Bana doğru gelir, kartı elimden alır, parçalara ayırır ve cebine atar.

"Neden onlara yalan söyledin?" diye soruyorum.

"Blackout polislerle iş birliği yapmaz. Hiç yapmadı, asla da yapmayacak." Demek onun burada olduğunu biliyordu? "Sen *beni* yalan söylemeye zorladın." Ellerimi yumruk yapıyorum. Bana dönüyor. "Yalan söylemeyi sen seçtin."

Sanki bana bir seçenek sunmuş gibi. "Dün gece onu burada gördüğümü söylemek üzereydin ki sen sözümü kesti. Bana izin vermedin."

"Araştıracam," diyor.

"Sen polis değilsin," diye
bağırıyorum.

"Polislerden bahsetmişken. Collin seni nasıl tanıyordu?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup cevap vermeyi reddettim. Sessizliğime sırtarak, ne düşündüğünü merakla beklerken bacaklarım gerildi.

Pantolonuna uzanıp kemerini yavaşça açar ve kalbim göğsümde çarpmaya başlar. "Onunla çıktım." Diye bağırırım ve elleri durur. Dün gece beni ne kadar tahrik etmiş olursa olsun, şu anda bir daha yapamam. Hâlâ çok hassas.

"Onunla çıktın mı?" diye yavaşça tekrarlar.

Başımı sallayarak ekledim, "Sen Whitney'le birlikteyken." Kız kardeşimin adını duyunca sertleşti, ama bilmek istiyordu.

Bana yaklaşıp, elini uzatır, başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirir ve ben nefesimi tutarım. "İkiniz ne yaptınız?" diye sorar ve ben neyi kastettiğini çok iyi anlarım.

Seks konusunda benim ilk erkeğim olduğunu biliyor. Ama yapabileceğim başka şeyler de vardı. Şimdiye kadar geçmiş deneyimlerimi hiç sormamıştı. Nedense, umursuyor gibi görünüyor. "Beni öptü," diyorum yumuşak bir sesle.

"Ağzından mı?"

Başımı sallarım.

"Başka bir yere?" Başparmağı alt dudağımı aşağı doğru çeker ve ben derin nefes alırım.

"Hayır," diye cevap veriyorum, sesim titriyor.

Bundan memnun görünüyor ve arkasını dönüp uzaklaşıyor. "Ona ne oldu?" diye soruyorum, bilmek istiyorum.

Durur, bana dönerek, "Kayıp" der. Sonra tekrar sırtını bana dönerek barın arkasına geçer.

Yalan söylüyor. Bunu anlayabiliyorum. Soru şu ki, neden?

TYSON

Onun ve Collin'in çıktığını ^{nasıl} bilemedim? Yani, Whitney'le birlikteyken onun hayatına pek dikkat etmemiştim, ama bunu bilmem gerekirdi. Son üç yılda onun hakkında yaptığım tüm araştırmalar, bir ara birlikte olduklarını bana söylemeliydi. Onunla neye bulaştığımı bilmem gerekiyordu. Eski bir erkek arkadaşı hiç ortaya çıkmamıştı.

Bu yeni bilgiyle ilgili iki sorun var. Birincisi, onların bir geçmişı olması hoşuma gitmiyor. İkincisi, onun Blackout'ta olduğunu bilmesinden hoşlanmıyorum.

Onun bana ait olduğunu çok net bir şekilde belirttim. Ama burada çalıştığını bilirse, sadece onu görmek için gelmeye başlayabilir. Ve çalışırken neredeyse çıplak olması bu düşünceyi daha da kötüleştiriyor.

"Onunla konuşmana izin yok," diye onu bilgilendiriyorum, o da barın önünden geçiyor.

Durup bana dönüyor, ellerini beline koyuyor ve öfkeyle nefesini veriyor. "Anlamadım?"

"Duydun beni." Tekrarlamayacağım.

"Tanrım, Tyson. Biz sevişmedik." Gözlerini devirdi.

"Onunla ne yaptığın ya da yapmadığın umurumda değil." Yalan olsa da, sözlerim yüzünü kızartır. Eğer onunla yatmış olsaydı, şimdiye kadar ölmüş olurdu. "O bir polis. Ve senden bilgi almaya çalışmasını istemiyorum."

"Ne gibi?"

"Göl," diye homurdandım.

"Onu öldürecek misin?" O sert bir kahkaha attı.

"Gerekirse."

Kahkahası kesilir ve dudakları incilir. "Aptal olma, Tyson. Az önce kendin söyledin, o bir polis."

"Daha azı için daha önemli adamları öldürdüm." Umursamazca omuz silkiyorum. Ona doğru yürüyerek, elimi uzatıp ağartılmış sarı saçlarını okşuyorum. İtirafım üzerine büyük mavi gözleri benimkilere bakıyor. "İkimiz de senin bana, benim de sana ait olduğumuza dair yemin ettik. Bu, evliliğimize tehdit oluşturabileceğini düşündüğüm herkesi ortadan kaldıracığım anlamına geliyor."

"Ama sen istediğinle yatmakta özgürsün," diye tersler, Bethany'yi kastederek.

Hâlâ karıma, onunla yatacağım tek kadın olduğunu söylemedim. Ve söylemeyi de düşünmüyorum. Onun kıskançlığını seviyorum. Onu aldatmanın neyi kanıtlayacağını anlamıyorum. Önemli olan onun bana ait olması. Ayrıca, onun amı, ağzı ve kıcı benim ihtiyacım olan tek şey. "Ondan uzak dur. Ve buraya gelirse bana söyle. Anladın mı?" Kulüp açıkken meşgulüm. Oturup kameraları sürekli izleyecek vaktim yok. Şimdiye kadar bu beni hiç rahatsız etmemişti. Özellikle dün gece onunla Bethany arasında olanları gördükten sonra.

Bana uzun bir saniye boyunca sert bir bakış attı ama sonunda başını salladı. "Anladım." Dönüp uzaklaşmaya başladı ama bir kez daha durup bana döndü. "Neden bana kız hakkında soru sormadın?"

"Sormak neyi var ki?" Sorusunu geçiştiriyorum. "Onunla konuştum mu? Kiminle gördüm?"

"Bunların hiçbir önemi yok."

"Tabii ki önemli değil. Bu dünyada bir lord değilsen, kimse seni umursamaz." Bunun üzerine dönüp yukarı çıkmak için ayaklarını yere vurarak uzaklaşır.

Günün büyük bir kısmında benden kaçtı. Polisler buradayken aşağı indikten sonra, yukarı çıktı ve dairemizde benden saklandı. Onu kovalamak ya da bana kızgın olup olmadığını umursamak için çok işim vardı.

Saat şimdi on bir ve onun vardiyası başlamadan önce ofisime gelmediğini fark ettim. Bunun için cezalandırılacak. Benim gibi unuttuğunu hiç sanmıyorum. Sadece bir şeyi kanıtlamaya çalışıyor. Peki, ben de kendiminkini kanıtlayacağım.

İkinci kattaki koridordaki korkulukta durup kulübü aşağıdan izliyorum. Gözlerim karımda. Gece yarısı geçti ve kulüp tıklım tıklım dolu. Nefes almak için ofisimden çıktım. Gözümün ucuyla birinin geldiğini görüyorum ve bakınca Ryat olduğunu anlıyorum. O da benim baktığım yere bakıyor ve Lake'in beş adamla birlikte masada güldüğünü görüyor.

Ryat ağzından lolipopu çıkarır, dirseklerini korkuluğa dayar. "Onun bunu giymesine izin mi verdin?"

"Bu onun üniforması," diye cevap veriyorum.

"Evet." Bir kez daha lolipopu emdikten sonra ağzından çıkarır. "Neden yaptığını anlıyorum, ama nasıl yapıyorsun?"

Korkuluktan iterek ona dönüp bakarım.

Sessizliğime omuz silkiyor. "Karımı sevmeden önce bile o benimdi. Ve benim olanı kimsenin görmesini istemiyorum." Cebinden telefonunu çıkarıp az önce aldığı mesaja cevap veriyor, ben de dönüp karıma bakıyorum.

O eğilmiş, yüzü adamın yüzünün önünde, adam ona bir şey söylüyor. Müziğin sesi yüksek ve adamın ne sipariş etmek istediğini duyamadığını biliyorum, ama bu durum parmaklarımı korkuluğa sıkıca tutunmaya zorluyor. Onu sergilemem gerekiyor.

Onu sergilemem gerekiyor. Yaptığım işin amacı bu. Ama Ryat haklı. Onun ona bu kadar yakın olması hoşuma gitmiyor. Ya da kız geri çekilip uzaklaşırken, arkadaşları gülümserken, onun gözleri kızın kıcında olması ve hepsinin onun ne düşündüğünü tam olarak bilmesi.

Korkuluktan ayrılıp ofisime doğru sert adımlarla yürüyorum. Ryat arkamdan

"Neden buradasın?" diye soruyorum, kameralarımın kumandasını alıp büyük ekrana yerleştirip karımı izlemeye başlıyorum.

O eğilip, başının üstündeki duvara asılı televizyona bakar. Ne izlediğimi görünce, doğrulur ve bana sırtarak bakar.

Aptal.

"Eve gidiyordum, uğrayayım dedim." Sonunda cevap veriyor. Cep telefonumu cebimden çıkarıp ona mesaj atıyorum.

Ofisim. Hemen.

Telefonu masanın üzerine koyup, kameradan onu izlerim, cep telefonu sunucu istasyonunun yanındaki tezgahda yanar. Mesajımı okur ve telefonu tekrar bara koyar, tepsisini alır ve beni görmezden gelerek erkeklerin oturduğu masaya doğru yürür.

Tamam, Lake. Senin istediğin gibi oynayalım.

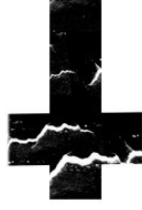
"Bu saatte dışarıda ne yapıyorsun?" diye soruyorum ona.

"Lordlar Kamarası'na uğramam gerekti," diye belirsiz bir cevap verdi.

Ondan alabileceğim tek cevabın bu olduğunu bilerek başımı sallıyorum. Ryat ve ben, onun birinci sınıf, benim ise son sınıf olduğumdan beri hep yakındık. Ama her şeyi paylaşan kızlar değiliz.

Cep telefonu çalar ve sessizliği bozar, o da cevap verir. "Alo?" Kendi kendine başını sallar. "Blackout'a bir saniye uğradım. Çıkmak üzereyim, yakında evde olacağım. Sana bir şey almamı ister misin?" Karşıdaki kişinin, muhtemelen karısı, konuşmasını dinler. "Seni seviyorum." Telefonu kapatır ve ayağa kalkar. "Yarın ararım."

YİRMİ İKİ

LAIKYN

Kocamdan kaçınıyorum. Ona kızgınım ve kırım bana muhtemelen yine şaplak atacağını hatırlatsa da, umurumda değil.

Yıllar önce yaptığım bir şey için bana nasıl kızabilir ki, o şimdi başka kadınlarla yatıyor? Bu bana hiç mantıklı gelmiyor. Sanırım mantıklı olması da gerekmiyor. O Tyson ve ne isterse yapıyor. Ben ise Laikyn, kocasının her isteğine uymak zorunda olan kadın.

Kulüp kapandı ve ben barın ucunda durmuş bahşişlerimi sayıyorum. Burada bu kadar çok para kazandığım için gerçekten şanslıyım. Ve Tyson paramı almadı. Henüz. Bu da, buradan ve bu hayattan kaçma fırsatı bulursam, zor günler için biriktirebileceğim umudu var demek. Her zaman farklı bir şey hayal ettim.

Kahkahalar duyuyorum ve omzumun üzerinden bakınca dört adamın boş kulüpte birbirleriyle konuşarak yürüdüklerini görüyorum. Dans pistinden geçip, biz temizlik yaparken Tyson'ın her zaman oturduğu yuvarlak kabine doğru ilerliyorlar. Bana doğru bakmadı bile.

Bir şeyi kanıtlamaya çalışıyor. Mesajını okuduğumu gördüğünü ve görmezden gelmeyi seçtiğini biliyorum. Cezam daha sonra, yalnız kaldığımızda gelecek.

"Siktir, bu adamların hepsi yakışıklı." Starla adında bir kokteyl garsonu iç geçiriyor. Bana doğrudan konuşmadı, şimdi de konuşmuyor.

Bethany burun kıvrıyor. "Hepsi birine ait. O yüzden nefesini boşa harcama."

"Beni her an boğabilirler," diye devam ediyor Starla. "Özellikle Colton Knox."

Hepsinin kabine girip Tyson ile konuşmalarını izliyorum, ne konuştuklarını ve kim olduklarını merak ediyorum. Neden mesai saatleri dışında onları buraya alıyor? Onları daha önce burada görmedim, bu yüzden kulüpte çalışmadıklarını biliyorum.

"O kesinlikle müsait değil," diyor Bethany ona.

"Ne? O bir çapkın. Kendini evlilik için saklamıyor." Bethany burun kıvrıyor.

"O gizlice üvey kız kardeşine aşık." Bethany gözlerini devirir. "Bunu herkes biliyor. Alex de lisedeki sevgilisine aşık."

Tyson'ın yanında çalışmaya başlamalarının sebebi bu." "Onlar Lord mu?" diye düşünmeden soruyorum.

Bethany ve Starla ikisi de bana bakmak için dönüyorlar. Gözleri, sanki yanlarında durduğumu hiç fark etmemişler gibi kısılıyor. Buna alışkınım — görünmez olmaya.

"Hayır," diye cevaplar Starla, beni şaşırtarak. "Onlar bir Lord için çalışıyorlar. Arada fark var."

Anlamış gibi başımı sallıyorum. Ama anlamıyorum. Bu Alex denen adam ve kız arkadaşının Blackout ve Tyson ile ne ilgisi var?

Hepimiz işimize bakıyoruz, bölümlerimizi temizliyor, barmenlere bahşış veriyor ve her şeyi yerleştiriyoruz. İşimi bitirdiğimde, Tyson'ın dört adamla birlikte kabinde oturduğunu görüyorum. Yukarı çıkıp banyoya giriyorum. Esneyerek kıyafetlerimi çıkarıp duşa giriyorum. Yorgunum ve sadece yatmak istiyorum.

Sıcak su, kışkımdaki kemer izlerinin üzerinden akarken acıtıyor ve saçımı yıkamamı zorlaştırıyor, ama elimden geldiğince çabuk hallediyorum.

Duşun dışına çıkıp aynaya doğru yürüdüm ve buharla kaplı aynayı elimle sildim. Kendime baktım ve iç geçirdim. Görünüşümden nefret ediyorum. Artık kendimi tanıyamıyorum bile. Son birkaç yılda, ben olmadığım birine dönüştüm. Bu beni değiştirdi. Her gün yavaş yavaş kendimi kaybettiğimi hissettim.

Gözlerim hüznü, dudaklarım çatık. Havluyu bırakınca sahte göğüslerimi görüyorum ve ağlamak istiyorum. Bir erkeğin beni değiştirmesine izin verdim. Seçme şansım yoktu ama sonunda onunla bile birlikte olmadım. Şimdi olmak istemediğim bu kişiyle sıkışıp kaldım.

Sürekli yeterince iyi olmadığınızın söylenmesi sizi etkiler. Ne kadar görmezden gelmeye çalışırsanız çalışın, bir gün her şeyin düzeleceğini kendinize söylemeye başlarsınız, ama düzelmez.

Eskiden sahip olduğum siyah saçlarımı, küçük göğüslerimi ve gülümsememi özlüyorum. Her zaman birinin kadını olacağımı biliyordum ve bu fikri sevmesem de sorun değildi. Kabullenmiştim. Sonra her şey değişti.

ÜÇ YIL ÖNCE

"Sana bir şey aldım," diyor Luke, kapıyı çalmadan ailemin evindeki yatak odama girerek. İyi ki giyinmişim. Kendi annem bile o beni veya babamı ziyarete geldiğinde bana haber vermiyor.

"Ne oldu?" Yatakta daha dik oturuyorum.

Yanıma gelip yatağın kenarına oturur ve bana bir zarf uzatır. "Hadi, aç şunu."

Mührü nazikçe açıp içindeki kartı çıkardım. Kartı okudum ve kaşlarımı çattım. "Anlamıyorum."

Kartı elimden alır. "Bu bir hediye kartı."

"Doktora. Neyim var benim?" Hasta değilim. Neden bana bunu alsın ki?

"Bu senin göğüslerin için, bebeğim." Göğsümü işaret ediyor. "O Kaliforniya'nın en iyi plastik cerrahı. Önümüzdeki yıl için randevuları dolu, ama sana üç ay sonra randevu aldım."

"Oh." Omuzlarım düşüyor.

"Ona istediğim bedeni söyledim bile. Annenle de konuştum. Seninle birlikte gidecek ve orada birkaç gece kalacaksınız. Harika göreünecekler."

Ellerime bakarken, çenemi tutup gözlerime bakmamı sağladı. "Ne oldu?"

Vücudumu değiştirmek istemesine neden razı olmayayım ki? Yani, nasıl cüret ederim kendime güvenip görünüşümü beğenirim? Hayatımın geri kalanını kiminle geçireceğimi seçemedim, bu yüzden şaşırmamalıyım. Kız kardeşim öldürüldü, sonra bu adam hayatımıza girdi ve ben bir takas parçası gibi teslim edildim. "O çok güçlü olacak," dedi annem. "Hayatın boyunca rahat edeceksin." Hayatın cehennem gibi olduğunda bunun bir önemi yok.

"Hiçbir şey." Yalan söylüyorum çünkü o da diğerleri gibi umursamayacak.

o zaman hayatımı nasıl yaşayacağıma dair hiçbir söz hakkım olmayacağını anladım. Luke'un istediği herhangi bir şeyi reddedersem, ailem onun istediğini elde etmesini sağlardı. Ondan sonra, benimle ilgili her şeyi değiştirmeye devam etti. Babam da buna katıldı. Bir odaya girdiğimde, her zaman üzerinde çalışmam gereken şeyler ile karşılanıyordum. Formda kalmak için kişisel antrenör. Diyet. Hiç bitmiyordu. Düğün için sekiz kilo vermem gerekiyordu. Gelinlik, Luke'un istediği beden ölçülerinde tasarlanmıştı. Sonra ona sığmam gerekiyordu.

Belki Tyson bu konuda farklı olabilir. Görünüşe göre benim belirli bir şekilde görünmemi istemiyor. Sormaktan zarar gelmez.

TYSON

Daireye ve ana yatak odasına girdiğimde onu banyodan çıkarken buluyorum. Duruyor ve uzun bir saniye boyunca yere bakıyor, sonra gözlerini yavaşça kaldırıp uzun kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Duş almış, saçları hala ıslak ve yüzündeki makyaj silinmiş, benim tişörtlerimden birini giymiş. İnce kumaşın arkasından sertleşmiş meme uçlarını fark edince penisim anında sertleşiyor.

"Saçımı boyayabilir miyim?" diye sorar
yumuşak bir sesle. "Hayır."

"Bunu hiç düşünmedin bile," diye homurdanıyor, çenesini kaldırıp gözlerini benimkilere dikeyor.

"Neden değiştirmek istiyorsun?" diye soruyorum, cevabını merak ederek. Ama zaten cevabı bildiğimden eminim.

"Boş ver." Yatağa doğru dönüyor, ama ben onun kolunu tutup durduruyorum.

"Luke mı saçını boyattı?" diye merak ediyorum. Belki sarışınları tercih ediyordur.

Başını eğip, gergin bir şekilde dudaklarını ısırır. Elimizi uzatıp, parmak eklemlerimi göğüslerinde gezdiririm ve göğüslerini dokunuşuma doğru ittiğini fark ederim. Eminim şu anda boşalmak için yalvarıyordur. "Sana bir soru sordum, Lake."

"Hayır," diye cevaplar
yumuşak bir sesle. "O zaman
kim?" diye sorarım.

Bana bakar, gözleri kızarmıştır. "Babam."

"Saçının rengini neden umursasın ki?" Bu düşünceye burun kıvırıyorum.

Yutkunur. "Whitney'e çok benzediğimi söyledi," diye fısıldar. "Onun adını bile anmamıza izin verilmliyordu. Bu yüzden bana her baktığında onu düşünmesi onu tiksindiriyordu."

Lake ve Whitney, ikisinin de esmer olması dışında birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Ama o bile aynı değildi. Whitney'in saçları daha koyu renkti ve omuzlarının hemen altında, daha kısaydı. Lake'in görünüşü neden onu rahatsız etsin ki? Bu mantıklı değil.

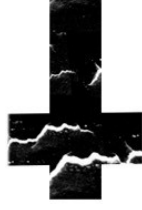
Elimizi uzatıp saçından bir tutam alıp parmağımın etrafında döndürüyorum. Ona yaklaşp saçını bırakıyorum. Parmaklarımla nemli saçlarını başının arkasına doğru kaydurdum ve nazikçe çekerek gözlerini benimkilere bakmaya zorladım. "Saçını değiştirmek istiyorsan, değiştir." Kendinde beğenmediği bir şeyi değiştirmesine izin vermek istemiyorum. Bir erkek ona istediği gibi olmadığını söylediği için vücudu zaten değiştirilmişti.

Gözleri parlıyor, az önceki kavgamızı unutmuş, dolgun dudakları geniş bir gülümsemeye dönüşüyor. Kollarını boynuma doluyor. "Teşekkür ederim." Dudaklarını dudaklarıma bastırarak bana bir öpücük veriyor. Onun için bu masum ve düşüncesiz bir hareket. Sadece bir teşekkür hareketi.

Geri çekilmek ister, ama ben başını tutan elimle onu yerinde tutarım. Dudaklarımı ayırır, dilim ağzına girerken dudaklarını açmaya zorlarım, karımın tadını almak isterim. Serbest elim belini sarar ve onu bana doğru çeker. Kahretsin, onu eğip kışındaki çiziklerin üzerinde dilimi gezdirmek istiyorum. Dişlerim derisine batarken onun inlemesini duymak ve orgazm olmasına izin vermem için bana yalvarmasını dinlemek istiyorum.

Ama bu gece değil. Ondan uzaklaşıp ona sırtımı dönüyorum. Banyoya girip arkamdan kapıyı kapatıyorum. Bu, bu gece benden kaçtığı için alacağı cezanın sadece başlangıcı. Eğer beni görmek istemiyorsa, o zaman kesinlikle boşalamayacak. Ve şu anda sikim ne kadar sert olursa olsun, onun boşalmadan önce hızlıca bitirebileceğimden emin değilim.

YİRMİ ÜÇ

LAIKYN

Dün gece Tyson beni yatak odasında bırakıp gittiğinde, o öpücükten sonra daha fazlasını isteyerek uykuya daldım. Çok tahrik olmuşum ve amım onun için sıırıslıklam olmuştu. Ama o beni reddetti. Nedenini biliyorum. Bana kızgındı, ki bu çok saçma çünkü kavgayı başlatan bendim. Onu acı çektirmem gerekirdi, tersi olmamalıydı.

Yatakta bayıldığımı bile hatırlamıyorum, ama bu sabah tek başıma uyandım ve saç rengimi değiştirmek için heyecanlandım, ama sonra arabamın olmadığını ve bunu yapmanın bir yolu olmadığını fark ettim. Yani onun cevabı muhtemelen benimle dalga geçmekti. Beni bunu yaptırmaya götürmeyecek.

Bütün günü ofisinde geçirdi, ben de çoğunu uyuyarak geçirdim. Sadece kendime bir şeyler hazırlayıp yedim ve sonra tekrar yatağa döndüm. Şimdi başka bir gece ve Blackout'ta başka bir vardiya.

Banyodan çıkıp yatak odasına giriyorum ve yatakta beyaz kurdeleyle sarılmış birkaç kutu görüyorum. Tyson, ellerini gri pantolonunun ön ceplerine sokmuş, yatağın ayak ucunda duruyor.

Gerginlik baş gösterince havluyu kendime daha sıkı sarıyorum. Bütün gün benimle konuşmadı. Ona kızgındım ve vardiyamdan önce beni ofisine çağırmasını görmezden geldim. Sonra mesajını da görmezden geldim. Telefonumu kapattım ve şarjı bitmiş gibi davrandım. Ama ben daha iyi biliyordum. O da misilleme yapacaktı. Dün gece bu durumdan memnundum ama şimdi tetikteyim. Bütün gün onun saldırmasını bekledim. "Vardiyam için giyinmem lazım."

"Buraya gel." Beni görmezden geliyor.

Ona aynısını yapamayacağımı bildiğim için, kocama doğru yürüyüp önünde duruyorum ve havluyu bırakıyorum. Kollarım yanlarıma düşerken ellerim çıplak uyluklarıma çarpıyor. Onun beni çıplak görmesinden bu kadar rahat olmam çok garip. Başka seçeneğim yoktu ama artık alıştım.

Siyah file çorapları alır. Bunlar genelde giydiklerimden farklı. Üzerlerinde yapay elmaslar yok. "Yatağın ucuna otur. Seni giydireceğim."

Bu yeni bir şey, ama Tyson'ın böyle olmasını bekliyorum - öngörülemez. Oturuyorum ve sağ ayağımı yerden kaldırıyorum. Diz çöküyor, pürüzlü kumaşı bir ayağıma, sonra diğerine geçiriyor. Yavaşça yukarı doğru çekiyor ve

baldırlarımın üzerine kaydırıyor. Ayağa kalkıyor, beni ayağa çekiyor ve uyluklarımın üzerine çekmeye devam ediyor, kıcıma geldiğinde nefesimi tutuyorum. Hala hassas. Çorapları çekmeye devam ediyor ve karnımın üzerine getiriyor. Yüksek bel ve göbek deliğime kadar geliyor. Önce iç çamaşırı giymeme izin vermediğini fark ediyorum. Asla iç çamaşırı giymeden file çorap giymem. Kulüpte çalışırken etrafta koşuştururken külotun vajinama sürtüneceğini hissediyorum ve onun istediği de bu: tüm dikkatimin bacaklarımın arasında olması.

Küçük kutulardan birini açıyor ve siyah deri bir şort çıkarıyor. O bana şortu giymeme yardım ederken, ben de ellerimi omzuna koyuyorum.

Dönerek, arkadan fermuarını çekiyor ve ben de şifonyerin üstündeki aynada kıcıma bakıyorum. Kıcımın yarısı altından dışarı çıkıyor. Bunlar da yüksek bel – normalde giydiklerimden daha yüksek – ve yakından bakarsanız, kıcımda kemer izleri görebilirsiniz.

Başka bir kutuyu açıyor ve içinde siyah ipek bir korse var. "Şifonyeri tut" diye emrediyor ve ben uzanıp kenarını tutuyorum, neden normalde giydiğimiz üniformayı giymediğimizi merak ediyorum.

O eğilir ve beni içine sokar, siyah naylon ipleri karıştırmamak için dikkatlice yukarı çeker. Yerine oturtunca, sıkmaya başlar. O kadar sıkar ki, inlememe neden olur. "Nefes alamıyorum," derim, o ipleri bağlarken vücudumu ileri geri sarsarken, elimle karnımı düzleştiririm.

Yine beni görmezden geliyor.

İşini bitirince, başka bir kutuya gidip bir çift siyah Dior topuklu ayakkabı çıkarır. Muhteşemdirler. En az 15 santimlik ince topuklu platform tarzındırlar. Eğilip, birer birer ayağımı kaldırır ve ayakkabıları giydirir.

"Tyson." Ayakkabılar ayağıma oturduğunda omuzlarını tutuyorum. "Bütün gece bunlarla çalışmam." Dün geceki olaydan dolayı mı beni cezalandırıyor? Onu görmezden geldiğim için mi? Tanrım, bu gece bunlarla hizmet etmek yerine seve seve eğilip kıyafetlerimi çıkarır ve kıcımı tokatlamasına izin verirdim. Ama cezanın amacı da bu.

Ayağa kalkar, şifonyere gider ve siyah deri kelepçeye benzeyen bir şey alır.

"Onlar ne?" diye soruyorum, kafam karışmış bir şekilde.

Tekrar diz çöküyor ve ben aşağıya bakarak siyah kelepçeyi ayak bileğime sarmasını ve tokayı yerine takmasını izliyorum. Sonra ayakkabımın altındaki, ayak kemerinin üst kısmının topukla birleştiği yerdeki ince siyah deri kayışı alıyor.

topuğun birleştiği yere yerleştirir. Bunu, ayak bileğime takılı siyah deri kelepçeye bağlar ve ayak bileğimi sarar.

Cebinden gümüş bir kilit çıkarır ve her iki ayak bileğimin dış tarafında birleşen kayışların içinden geçirerek topuklarımı ayağıma sabitler. Kalbim hızla çarpmaya başlar. "Tyson, yapamam..."

Ayağa kalkar, bebek mavisi gözleri bana bakar ve sözlerimi keser. "Bu gece, isteyerek bana sürünerek geleceksin, küçük sevgilim." Ne demek istediğini anlayarak inlerim. "Bunu ne kadar sürede yapacağın sana bağlı."

Cep telefonunu çıkarır ve boynumdaki tasmayı çıkarır. Son kutuyu açar ve arkama geçer, böylece ne yaptığını göremem. Ama birkaç saniye sonra, boynuma daha kalın siyah deri bir tasma takar. Tasma boynumu yukarı doğru iter ve göğüslerimin arasında, göğsümün üst kısmında bir noktaya gelir, boynumun tamamını kaplar. Onu bağladığını ve kilitlediğini hissediyorum. Saçlarımın arkayı örtmesi için saçlarımı salıyor.

Ellerini üst kollarımın üzerine koyarak aynada gözlerime bakar. "Yakında görüşürüz." Yanağıma nazıkçe bir öpücük kondurur ve yatak odasından çıkar.

Kulübe vardığımda, ayaklarım çoktan ağrımaya başlamıştı. Baldırlarım yanıyor, boynum ağrıyordu. Boynumu sağa sola çevirmek zordu. Bu halde nasıl çalışmamı bekliyordu?

Beklemiyor. Mesele de bu. Vardiyamı bırakıp ofisine sürünerek gitmemi istiyor.

"Birisi başı dertte." Bethany beni baştan aşağı süzerken gülüyor.

Siyah deri bir catsuit giymiş, ama platform ayakkabı giydiğini fark ediyorum. Etrafa bakınıyorum, Beau'nun siyah deri pantolon, siyah file üst ve bileklerinde kelepçeler giydiğini görüyorum. Bu bir tema gecesi. BDSM. Bunu biliyordum. Dün gece Starla'nın bunu konuştuğunu duydum, ama bunun müşteriler için olduğunu, çalışanlar için olmadığını düşündüm.

"Zaten iki masan var, Lake," diyor Beau. Gözleri göğüslerime kayıyor. Bu korse onları lanet boynuma kadar itmiş. Çenem neredeyse onlara dayanıyor. Bir de taktığım tasmayı ekleyin. Kesinlikle gözden kaçmazlar. "VIP bu gece çılgın olacak," diyor bana.

Bethany tepsisiyle uzaklaşmak üzereydi, ama durdu. "Benim VIP'im var," diyor.

"Hayır." Bana başını sallar. "Lake'in var." Karışık bir içecek gibi görünen bir bardağı tepsimin yanına koyar ve arkamda başını sallar. "Yirmi numaralı masa bunu istedi. Henüz ödemedi."

"Hayır, o istemedi." Bethany tepsisini barın kenarına sertçe koyar. "Ben istedim."

Gözlerini devirip arka duvardaki programı yırtıp önümüze koyar. Alt dudağımlı ısıtırım. Tabii, ne demezsin. Tyson bugün bir ara programı değiştirmiş ve bana VIP vermiş olmalı.

"Ne oluyor, Lake?" diye bağırır ve öfkeli gözlerini bana çevirir. Bana tepsisiyle vurmak ister gibi görünüyor.

"Ben istemedim," diye ona bağırırım. Sadece Tyson'a değil, şimdi ona da kızgınım. Sanki onu aldatmam gerekiyormuş gibi konuşuyor. Bu kulüpte kimseyi takmıyorum ve onun patronuyla evlenmeyi kesinlikle istemedim, ki onunla cinsel bir geçmişı olduğu çok açık.

"Hayır, sen bunun için siktin." Elini uzatıp karışık içkiyi alır ve benden bir adım geri çekilerek içeriğini bacaklarıma döker.

Nefesimi tutarak, baldırlarımdan aşağı akıp ayak bileklerime kelepçelenmiş yüksek topuklu ayakkabılarımla içine akan içkiyi görünce geri atladım. "Ne yapıyorsun, Bethany!" diye bağırdım.

Boş bardağı tezgaha vurur ve bana gülümser. "İyi geceler. Çok yoğun olacağız." Sonra saçlarını omzunun üzerinden atar ve yüzünde lanet bir gülümsemeyle fırtına gibi çıkar.

Ayak parmaklarımlı kırıpratıyorum, topuklarımla dibinde içkiyi hissediyorum. Ayaklarımlı çoktan kaymaya başlamış, ayak parmaklarımlı en uca itmiş. Topuklu ayakkabılar yüksek kemerli olduğu için içlerinde alkol birikmiş. Bir ayağımlı kaldırıp topuğu kıcıma doğru tekmeliyorum, içkiyi boşaltmak için ters çevirmeye çalışıyorum. İşe yarıyor ama bir kısmı kalıyor. Ben de bar peçetelerini alıp topuklu ayakkabımla yanlarına sokmaya başlıyorum, elimden geldiğince içkiyi emmeye çalışıyorum.

"Ne yapabilirim?" Beau iç çekerek soruyor.

"Bana yeni bir içki getir," diye ters bir şekilde cevap veriyorum ve tepsimi alıyorum. Dönüp VIP'ye doğru ilerlerken, Tyson'ın bunu bana neden verdiğini anlıyorum. Ana kattan yukarıda. On basamak inip çıkmam gerekiyor. Her seferinde. Bu topuklu ayakkabılarla. Ki şimdi ıslaklar. Zaten ağlamak istiyorum.

Lanet olsun ona.

Tyson haklıydı. Bu gece ona sürünerek gideceğim. Ve bu çok uzun sürmeyecek.

TYSON

Kapı açıldığında masamda oturuyorum. Kafamı kaldırıp Lake'in Bambi gibi sendeleyerek içeri girdiğini görüyorum ve o kapıyı kapatıp arkasına yaslanırken sandalyeme yaslanıyorum. Gülümsememek için kendimi zor tutuyorum.

Gözyaşları güzel yüzünden sessizce akıyor. Makyajı çoktan bozulduğu için birkaç dakikadır ağlıyor. Hiçbir şey söylemiyor. Bunun yerine, ellerinin ve dizlerinin üzerine çöküyor, aralık dudaklarından bir çığlık kopuyor. Bunun rahatlamadan mı yoksa acıdan mı kaynaklandığını bilmiyorum. Yakasının yapısı nedeniyle, utançtan gözlerini kaçırıyor. Ofisimin zemininde yavaşça sürünerek masama doğru ilerlerken bana bakmak zorunda. Ben olduğum yerde kalıyorum ve küçük zaferimin tadını çıkarıyorum.

Masamın etrafından dolaşp, kırmızı gözlerle ve titreyen dudaklarla bana bakar.

Öne eğilip başparmağımla dudaklarını okşadım, sonra aşağı çekip bana mükemmel parlak beyaz dişlerini gösterdi.

Benim dünyamda ondan daha asil biri yoktur. Bir tür kraliçe, ayaktakımına evlenmeye zorlanmış, yüksek rütbeli unvanını bırakıp köylülerle birlikte yaşamaya başlayan bir adam.

"O kadar zor mu oldu?" diye soruyorum ve o inliyor. "Gururun başını belaya sokacağını öğreneceksin, sevgilim."

"Lütfen?" diye boğuk bir sesle söyler.

"Arkanı dön, şortunu çıkar ve kıcını havaya kaldır. Yüzünü yere dayayın."

Yüzü düşer. "Ty..."

"İşine dön, Lake." Dediğimi yapmayı reddettiği için onu kovuyorum. Bilgisayarıma dönüp, gelen bir e-postayı yanıtlamaya başlıyorum, o sırada onun hafifçe ağladığını duyuyorum. Gözümün ucuyla ona bakıyorum, bana sırtını dönüyor. Şortunu bacaklarından aşağı indiriyor, gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünün yanını yere koyuyor ve bacaklarını açarak kıcını ve amını havaya kaldırıyor.

O sabırsızca otururken, sandalyemi tekrar ona doğru çeviriyorum. Rahat etmek için kalçalarını ileri geri sallıyor. Hiçbir şey işe yaramayacak. Bu bir ceza.

Elimi uzatıp, parmaklarımı file çorabının deliklerinden geçirip iki parmağımla amına sürüyorum. "Acıyı seviyor musun, Lake?" diye soruyorum. Cevap yok. "Çünkü ıslaksın." Haklı olduğumu kanıtlamak için parmaklarımı amına sokuyorum ve o da onlara karşı sallanıyor. "Her zaman benim kazanacağımı öğreneceksin, Lake. Hile yapmam gerekse bile."

İki kilidi de açıp ayak bileklerindeki kelepçeleri çıkarıyorum. Sonra topuğu çıkarıyorum ve o rahatlamış bir şekilde bağırıyor. Ayakkabıyı ters çevirip tutuyorum ve içinden sıvı akıyor. Kaşlarımı çatıyorum. "Ayakkabın neden ıslak?"

O yüzüstü kalır ve ben diğerini de çıkarırım. Aynı şey. "Lake?" Adını bağırırım.

"Barın üzerindeki suyumı düşürdüm ve topuklarıma döktüm," diye yumuşak bir sesle cevaplar.

Ayakkabıyı burnuma götürüp kokluyorum. Red Bull kokuyor. *Neden yalan söylüyor?* "Dön ve bana bak. Dizlerinin üzerinde kal."

Yerden kalkarak dediğimi yapar ve bana bakar. Elimi uzatıp gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarım. "Son kez soruyorum. Neden ıslaklar?"

Sulu kirpiklerini kırıştırarak fısıldar, "Suyumu döktüm..." "Kalk, şortunu giy ve kanepeye otur," diye emrederim, Onun sözünü kesiyorum. Doğruyu söylemiyor.

Ayağa kalkar, şortunu giyer ve deri kanepeye kadar yürür, koltukta çökerek kollarını göğsüne sarar, ama tasmaı hala yerinde olduğu için çenesi yukarıda kalır.

Bilgisayarına geri dönüp güvenlik kamerası görüntülerini açtım.

Karımın barın yanına geldiğini görene kadar geri sararım. Onu, Beau'yu ve Bethany'yi birkaç kelime konuşurken izlerim. Tartışıyorlar gibi görünüyor. Onlara programı gösterir ve ben gülümserim.

Sonra Bethany tezgâhtaki içkiyi alır ve karımın bacaklarına fırlatır. Yüzümdeki gülümseme kaybolur. Bethany öfkeyle uzaklaşır ve Lake'in topuklu ayakkabısından içkiyi çıkarmaya çalışmasını izlerim.

Kamerayı kapatıp koltuğuma geri oturuyorum ve Lake'e bakıyorum. Orada oturmuş, güzel yüzünden sessizce gözyaşları akıyor. Ofisime girdiğinde gururundan ağladığını sanmıştım. Bununla hiçbir ilgisi yoktu. Islak topuklu ayakkabılarla dolaştığı için ağlıyordu.

Bilgisayarımdaki saate bakınca, bir saatten fazla çalıştığını görüyorum. Acı verici olmalıydı. Yani, amaç acı verici olmasıydı, ama bu şekilde değil. Elimi zorlamak istedim. Ona burada yetkinin bende olduğunu göstermek istedim. Ama bu şekilde değil. Ben karımı kontrol ederim, başkalarını değil.

Ofis telefonumu alıp bar için beş tuşuna basıyorum. Beau cevap veriyor ve bas sesleri telefondan geliyor. "Evet, efendim?" diye sesleniyor.

"Bethany'yi buraya gönder," emrediyorum.

"Tamamdır." Telefonu kapatır ve ben koltuğuma yaslanıp masamdaki topuklu ayakkabılara bakarım.

"Tyson." Lake ayağa fırladı, yüzü hissettiği acıdan buruştu, benim ne yapacağımı tam olarak biliyordu.

"Otur, Lake,"
emrediyorum. "Ama..."

"Otur. Otur," diye bağırırım, sinirlenmiş bir şekilde. Ona değil, duruma sinirlenmişim. O benim karım. Benim malım. Onunla istediğim gibi davranabilirim, burayı kendi malı sanan küçük bir sürtük değil.

Lake koltuğuna çöküp gözlerini kapatır ve kapım açıldığında derin bir nefes alır. "Beni görmek istediniz mi, efendim?" Bethany yüzünde yaramaz bir gülümsemeyle içeri girer. Sanki bu bir seks randevusuymuş gibi. Lake'i kanepede otururken gördüğü anda gülümsemesi kaybolur.

"Sana bir şans vereceğim..."

"Seni küçük sürtük. Beni ispiyonladın!" diye bağıırır, Lake'e dönerek sözümü keser.

Karım bir kez daha çıplak ayakları üzerinde zıplar. "Ben hiçbir şey söylemedim."

"Yeter!" diye bağırırım ve oda sessizliğe bürünür. "Bu, bana ne olduğunu anlatman için tek şansın, Bethany." Ayağa kalkar, ellerimi pantolonumun ceplerine sokarım.

O öfkeyle nefes alır ve kollarını göğsünde kavuşturur, ardından sessizlik olur.

Anladığımı belirtmek için başımı sallarım. "Kanepeye otur, Bethany." Söyleneni yapmadan önce gergin bir nefes alır. "Lake, buraya gel."

Arkamı dönerek masamdan ihtiyacım olan şeyi alıyorum ve sonra dönüp karımın önümde durduğunu görüyorum. "Bethany bu gece bunları giyecek."

Karıma ayakkabıları ve kelepçeleri uzatıyorum. "Onları ona giydir." Titreyen elleriyle onları alırken, geniş gözleri benimkilere bakıyor. "Tyson," diye fısıldadı. "Lütfen yapma." Sesini titreyerek, bunu yapmamam için bana yalvarıyor.

Umurumda değil.

Burnunu çekerek onları benden alır ve ben de elimi uzatıp başparmağımla yanağını okşayarak, güzel bebek yüzünden akan siyah maskarayı silmeye başlarım. "Sana bir emir verildi, küçük canım."

Omuzları düşer ve kanepede oturan sinirli Bethany'ye döner. Elini uzatır, elinden alır ve takar, ayaklarını yere vurur. Karım ayaklarının dibine diz çöker ve

kelepçeleri takar. Tıpkı benim ona taktığım gibi. Onu sıkıca takmasını söylememe bile gerek kalmadığı için gülümserim.

İşini bitiren karım ayağa kalkar ve bana döner. Yanına giderim. "Yukarı çık ve beni bekle."

O, bu emri seve seve yerine getirmek için dönüp odadan çıkar. "Ty..."

Dönüp, şimdi önümde duran Bethany'ye bakıyorum.

"Bu bir kazaydı," diyor, gözleri bana umutsuzca yalvarıyor. "İsteyerek yapmadım."

Onu görmezden gelerek, ofisimde duran mini buzdolabına gider ve onu açarım. Bir şişe suyun kapağını açarım. Ona yaklaşıyorum ve eğildiğimde nefes alış hızlanır, suyu kapalı parmak kısmından taşana kadar doğrudan topuklarına dökmeye özen gösteririm.

Ayağa kalkıp boş su şişesini odanın diğer ucuna fırlatıyorum. Elimi uzatıp boynunu kavırıyor ve onu en yakın duvara çarpıyorum. "Bu tek uyarın. Karımı rahat bırak. Anladın mı?"

"Tyson..."

Onu daha sıkı tutarak duvardan çekip tekrar duvara yapıştırıyorum. "Ona dokunma lan. Onunla konuşma. Ona bakma bile. Anladın mı?" Yüzüne bağırıyorum.

Gözlerinden yaşlar akıyor ve nefes almaya çalışırken dudakları aralanıyor. Geri adım atıp onu bırakıyorum ve o nefes nefese dizlerinin üzerine çöküyor.

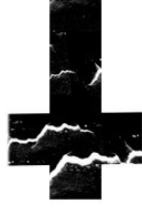
Onu görmezden gelip masama doğru yürüdüm, oturdum ve dikkatimi bilgisayarına verdim. "Bunu yapamıyorsan, hemen istifa edebilirsin," dedim.

Ayağa kalkması bir saniye sürüyor ve masamın önüne geliyor. Burnunu çekerek, "Anlıyorum, efendim," diyor.

Ona bakarak, "Sen kendi bölümünü koruyacaksın ve VIP'yi de ekleyeceksin" diyorum. Ne yaptığımı anlayan Bethany, inliyor. "Kapanıştan sonra ofisime gel, kelepçeleri çıkaracağım." Onu bir kez daha göndererek, ofisimden çıkmak için dönüyor. "Oh, Bethany. Kazandığın bahşişlerle karıma yeni bir çift ayakkabı alacaksın." Karım, üzerine alkol dökülmüş tasarımcı topuklu ayakkabılar giymeyecek.

Başını sallayarak kapıyı açar ve ofisimden çıkar.

YİRMİ DÖRT

LAIKYN

Yatağın ucuna çıplak olarak oturuyorum. Soyunmak kolay olmadı ama başardım. Boynumdaki bu büyük tasma yüzünden nefes almakta zorlanıyorum. Çıkaramayayım diye üzerine kilit takmış.

Aşağıdaki kulüpte çalan müziğin gürültüsü dışında dairede ölüm sessizliği hakim. Yatak odasının ışığı açık, böylece ne kadar *uslu* bir *kız* olduğumu görebiliyor. Bethany'ye yaptırdıkları yüzünden titriyorum. Bir yanım bunun bir zafer olduğunu düşünüyor. Diğer yanım ise onun babam için çalıştığını hatırlatıyor. Olanları babama anlatacak ve babam da beni cezalandırmanın bir yolunu bulacak.

Bu hiç bitmeyecek. En azından Tyson beni tatmin ediyor. Onun cezasını başkalarınınkine tercih ederim.

Daire kapısının açılıp kapanma sesi nefesimin hızlanmasına neden oluyor. Bir dakika sonra yatak odasına giriyor ve ben gözlerine bakamadan önüne bakıyorum.

"Bana yalan söyledin," diyor.

Hiçbir şey söylemiyorum. Bu bir soru değildi. Yalan söyledim çünkü tek seçeneğim bu olduğunu düşündüm. Bethany'yi ispiyonlamak bana hiçbir fayda sağlamayacaktı.

"Yatağa uzan. Yüzüstü," diye emrediyor.

Arkamı dönüp üzerine sürünerek yatıyorum, karnımın üstüne yatıp bana şaplak atmaması için dua ediyorum. Hâlâ çok ağrıyor. Ama mesele de bu, değil mi? Cezalar iyi hissettirmemelidir. Acıtacak olsa da yine de ıslanacağım. Kahretsin, şu anda bile ıslandım. Bütün gece ıslandım. O, bedenimi onu istemeye, ona yalvarmaya alıştırdı bile.

Onu banyoda ve dolapta arkamda duyuyorum. Birkaç dakika sonra geri geliyor ve bu sefer ne yapmam gerektiğini söylemeye bile tenezzül etmiyor. Kendisi yapıyor.

Bacaklarımı iyice ayırıyor ve her bir ayak bileğime bir şeyin sarıldığını hissediyorum. Onları çekiyorum ama o onları bağlamış, iyice açmış. İnliyorum, yüzümü yorgana gömüyorum.

Yatağa uzandığında yatak çöküyor. Belimin üzerine oturuyor ve kollarımı tutup arkama çekiyor. Yüksek yakalı gömlek yüzünden boynumu eğmek zorundayım ve onun bunu çıkarmayacağını anlıyorum.

Soğuk metal bileklerimi sararken nefesim kesildi, sonra yerine oturdu. Sıkıydılar ve denemek için bileklerimi çevirdim. Gerçekten sıkıydılar.

Üzerimden kalkıyor ve bacaklarımın arasında parmaklarını hissediyorum, bu beni sıçratıyor. İki parmağını içime sokuyor ve amımı sertçe sikmeye başlıyor.

İnliyorum, vücudum yatakta elinden geldiğince ileri geri sallanıyor. Ona daha iyi erişim sağlamak için kalçalarımı kaldırmaya çalışıyorum ama bu pozisyonda bunu yapmak zor. Parmaklarını çıkarıyor ve ben yatağa yığılıyorum, ama birkaç saniye sonra parmaklarını tekrar hissediyorum.

Amımı açarken, içime bir şeyin girdiğini hissediyorum ve yumuşak bir vızıltı başladığında nefes nefese kalıyorum. "Tyson." Kalçalarımı kaldırabilmek için yüzümü yorgana gömüyorum.

Saçımı kavrar ve başımı geriye doğru çeker, bu da beni çığlık attırır. Yüzü artık benimkine yakındır. "Ben geri dönene kadar burada yatacaksın, Lake."

Sızlanıyorum. Beni bu halde bırakacak. "Özür dilerim."

"Bana yalan söylemeyeceksin, küçük sevgilim. Aksi takdirde, sikileceksin. Ve senin istediğin şekilde değil." Saçımı bırakıyor ve yüzüm bir kez daha yatağa düşüyor.

Tek kelime etmeden ışığı kapatır ve yatak odasının kapısını kapatır, beni tam bir karanlıkta bırakır.

TYSON

Masama oturmuşum ki kapı açıldı ve Bethany'nin içeri girdiğini gördüm. Lake'in az önce ağlayarak ve sendeleyerek içeri girdiğinden daha kötü görünüyordu.

"Masalarının hepsini örtmedin," dedim, kameralardan izlediğimi ona bildirerek.

Burnunu çekerek kanepeye doğru yürüdü ve oturdu. Ayaklarını yere koyarak inledi.

"Buraya gel" diye emrettim ve o başını eğdi. Elleriyle kanepeden kalkıp masamın yanına geldi. Anahtarı alıp kelepçeleri açtım; topuklu ayakkabılarından düşüp poposunun üstüne yere oturdu.

Titrek ellerle çantasına uzanır ve bu gecenin bahşişlerini çıkarır. "Gerisini... yarın... getiririm," diye boğuk bir sesle söyler

yumuşak hıçkırıklarla söyler.

Parayı sayarım. Bu gece sadece üç yüz dolar kazanmış, bu da çoğu masayı başkasına devrettiği tezimi doğruluyor. "Ödenene kadar her vardiyadan sonra bahşişlerini bana getireceksin," diye onu bilgilendiririm. Evden para getirmek sayılmayacak.

Başını sallar ve titrete ayakları üzerinde ayağa kalkar. "Evet, efendim."

"Ofisimden defol ve evine git, Bethany," emrediyorum ve o da elinden geldiğince hızlı bir şekilde dışarı çıkıyor.

Ofisimi kapatıp daireye geri dönüyorum. Yatak odasının ışığını açtığımda, onu bıraktığım yerde buluyorum. Yüzüstü bağlanmış ve yatağımızda inliyor. "Beni özledin mi, küçük canım?" diye soruyorum, pantolonumdan kemerimi çıkarıyorum.

Cevap vermez. Bunun yerine yüzünü çarşafına gömer. Gülümserim ve pantolonumu çıkarırım. Boxer şortumu ve gömleğimi de çıkarırım.

Bacakları açık kalacak şekilde onu bağladım, her bir ayak bileği yatak başlığının ayak ucuna bağlı. Uzanıp, kalçalarını tutup onu kenara doğru çektim. "Dizlerini bük. Kıçını havaya kaldır," emrettim.

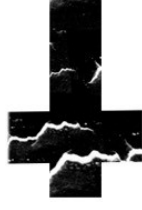
Onu istediğim yere getirmek bir saniye sürüyor, ama benim yardımımıla başarabiliyor. Bu pozisyonda inilti sesleri çıkarıyor, boynundaki postür tasma muhtemelen nefes almasını zorlaştırıyor.

"Ne kadar ıslak olduğunu görelim." Vibratörü çekip amından çıkarıyorum ve o çığlık atıyor, sonunda rahatlayabildiği için vücudu gevşiyor.

Bacaklarının arasına geçip sertleşmiş sikimi tutuyorum. Onu ıslak amına sokup sert ve hızlı bir şekilde sismeye başlıyorum. Sesi odaya yankılanıyor.

Saçını tutup başını geriye doğru çekerim ve onu dönüştürdüğüm fahişe gibi yatağa sismeye başlarım.

YİRMİ BEŞ

LAIKYN

Tyson'ın Luke ile düğünümü mahvetmesinin üzerinden iki hafta geçti. Neyse ki babam Blackout'a bir daha gelmedi. Aslında, onun yaptıklarını düşündükçe endişeleniyorum. Neden buraya gelsin ki? Neden görülme riskini göze alsın? Bethany'nin gizlice girip çıkmasına yardım ettiğini tahmin ediyorum. Ama yine de, Tyson onu görseydi, hiç düşünmeden babamı öldüreceğinden şüphem yok. O zaman Bethany, onun Blackout'ta olduğunu bildiğim gerçeğini bana ifşa ederdi. Benden kaçınıyor ve göz teması bile kurmuyor. Bu da beni geriyor. Sanki Tyson, Bethany'nin peşimden gelmesi için bana tuzak kurmuş, sonra da ona saldırıp geri çekilmesini sağlamış gibi. Neler olup bittiği konusunda kafam çok karışık. İçki içebilseydim, zihnimi yavaşlatmak için sürekli sarhoş kalırdım.

Yatağımızda uzanmış televizyon izliyor, bir paket cips yiyordum ki yatak odasının kapısı açıldı. Tyson içeri girdi. Bethany'nin yaptıkları hakkında ona yalan söylediğim için beni cezalandırdığından beri çoğu gün beni yalnız bırakıyordu. Aslında bu durum tuhaftı. Vardiyamdan önce onu ziyaret ediyordum, o da beni sikip yolcu ediyordu. O işini bitirmeden ben yukarı çıkıp uyuyorum, sonra ertesi sabah yalnız uyanıyorum. Hepsi onun akıl oyunlarının bir parçası. Sadece seks, sonra tam bir izolasyon. O benim vücudumu kullanmadığı sürece benim için varlığım yok.

"Giysilerini giy, on dakika sonra çıkıyoruz," diyor. "Nereye gidiyoruz?" diye soruyorum, oturarak.

"Evimize."

Aslında cevap vermesi beni duraksatmıyor. Onun *bizim* evimiz demesi. Gergin bir şekilde yutkunup yataktan kalkıyorum ve çıplak uyluklarımı ellerimle okşuyorum. "Ben giyindim bile," diyorum, pamuklu şortuma ve tişörtüme bakarak. Eve gitmek için en iyi halimde görünmem gerekmiyor. "Döndüğümüzde hazırlanırım," diyorum, vardiyamın beş saat sonra başlayacağını bilerek.

"Bu gece orada kalacağız," diyor bana. "Oh," diyorum yumuşak bir sesle. "Yani bu gece çalışmayacağım mı?"

"Hayır." Banyoya girer ve kapıyı arkasından kapatır. Bu hareket beni sinirlendirir.

Kolu çeviriyorum, kilitli olmadığını görüyorum ve kapıyı açıyorum. İstedğimden daha sert itiyorum ve kapı iç duvara çarpıyor.

Lavabonun önünde durmuş ellerini yıkıyor ve gözleri aynada benimkilerle buluşuyor.

Ben irkilirim ve "Özür dilerim" diye mırıldanırım. Bilerek yapmadım. "Neden oraya gidiyoruz?" Düğün günümüzden beri bu dairenin pencerelerinden başka gün ışığı görmedim, o zaman bile yağmur yağıyordu. Öyleyse neden birdenbire ayrılıyoruz?

Suyu kapatıyor, havluyu alıyor, bana dönüyor ve ellerini kuruluyor. "Bu akşamki partiye hazırlanacağız."

Kaşlarım daha da çatılır. "Senin evinde mi?"

"O *bizim* evimiz." Havluyu atıp bana doğru yürüdü. "Ve hayır. Parti Lordlar'ın evinde."

Gözlerim fal taşı gibi açılır. Oraya hep gitmek istemişimdir. Kız kardeşim arkadaşlarına sürekli oradan bahsederdi. Çılgın partiler verirlerdi ve orada deli gibi eğlenirlerdi. "Ne tür bir parti?" diye sorarım gergin bir şekilde. Vardiyamı kaçırmama izin veriyorsa, önemli bir şey olmalı, özellikle de bu gece çalışmayacaksa.

"Üst düzey Lordlar yakında Barrington'dan mezun olacaklar. Bu gece bunun kutlaması yapılacak." Gözleri benimkileri arar ve ekler. "Ailen de orada olacak."

Bu düşünceyle gergin bir şekilde yutkunuyorum. Babamı Blackout'ta gördüğümünden beri görmedim, annemi ise Minson Hotel'de akşam yemeğinde kıcıma titreşimli bir anal tıpası sokulduğundan beri görmedim. "Diğer hanımlar da orada olacak mı?" diye soruyorum.

Neden bunu sorduğumu ve ailemle ilgili konuşmayı neden kaçındığımı merak ederek kaşlarını çattı. "Evet."

En azından birkaç arkadaş edinmeye çalışabilirim. Büyürken bu sorunu hiç yaşamamıştım. Sessiz biri değildim, ama sosyal bir kelebek de değildim. Whitney ölene kadar. Sonra kimse kalmadı. Evlenmek zorunda kaldığım adamdan başka konuşacak birinin olması güzel olurdu.

Daire kapısı çalınır ve bu beni irkiltir. Kimse bizimle birlikte burada kalmaz.

O dönüp yatak odasından çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

TYSON

Dairenin kapısını açtığımda Colton ve Finn'in orada durduğunu gördüm. "Bizi görmek istediniz mi, efendim?" diye sordu Colton.

"Girin." Koridora hızlıca bakarak yatak odamızın kapısının kapalı olduğundan emin oluyorum. "Bu gece Blackout'ta olmayacağım," diyorum onlara dönerek.

Colton kollarını göğsünde kavuştururken, Finn zıplayarak bar taburesine oturur. "Mezuniyet partisi için Lordlar Kamarası'na mı gidiyorsunuz?"

Başımı sallıyorum. "Ve bu gece evde kalacağız. Sabah buraya döneceğim. Yani bu gece siz dördünüz sorumlusunuz."

Finn'in gözleri büyür, ben de gözlerimi onun gözlerine dikerim. "Sakın işleri batırmayın." "Cesaret edemem." İki elini de teslim olarak kaldırır.

"Eğer biri sorun çıkarırsa, onu bodruma götür ve kilitle. Yarın biz hallederiz."

"Peki, efendim." Finn bar taburesinden atlar. "Peki polis?" diye sorar Colton.

Onlara kayıp kız ve Collin ile ilgili durumu anlattım. Ve onun karımın yanına yaklaşmaması gerektiğini. Her gece burada değiller, ama geldiklerinde Lake'i gözetleyen ekstra gözlerin olması hoşuma gidiyor. "O ne olacak?" diye ters bir şekilde soruyorum.

"Yine gelirse?" Gözleri, sanki karımın orada olduğunu biliyormuş gibi koridora kayar.

"Uzun süre kalmaz." Collin, Laikyn'in burada olmadığını öğrenirse kalmaz. İyi bir nedeni olmadıkça burayla ilişkilendirilmek istemez. Karım *tek* nedeni. O bir lord, ama bu gece Lordlar Kamarası partisine gideceğini sanmıyorum. Orada olması gerekmiyor.

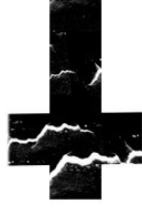
Yatak odasının kapısı açılır ve hepimiz koridora bakarak Lake'in bize doğru yürüdüğünü görürüz. Colton'dan Finn'e, sonra da bana bakarken kaşlarını çatıyor. "Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

"Onlar tam çıkıyorlardı." Ön kapıyı açarım ve çıkan adamlara başımla selam veririm. "Hazır mısınız?" diye sorarım.

"Evet," diye cevaplar, bana bakarak. Benim erkekler hakkında bir şey söylememi bekliyor, ama ben söylemeyeceğim. Laikyn benim karım olabilir, ama Blackout'u nasıl yönettiğim hakkında hiçbir şey bilmesi gerekmiyor. Ya da benim için ne yaptıkları hakkında.

"Gidelim."

YİRMİ ALTI

LAIKYN

Tyson'ın evine hiç gitmedim. Kız kardeşim onunla çıkarken, o Lords'un evinde yaşıyordu. Lords'un tüm üyeleri Barrington'a devam ederken bu evde yaşamak zorundadır. Lords üyeleri, Barrington'a devam ettikleri yıllar boyunca dünyanın dört bir yanından gelirler, bu yüzden hepsi yirmi dört saat gözetim altında tutulabilecekleri tek bir çatı altında kalırlar. Bu durum, son sınıfa kadar devam eder. Seçilmişlerini aldıklarında daha fazla özgürlüğe kavuşurlar.

Bu yüzden, o ferforje kapıdan geçip, hayaletli bir malikane olarak tanımlanabilecek bir eve geldiğinde, gözlerim şaşkınlıkla açılır.

Ev, yoldan gizlenmiş, ormanın içinde yer alıyor. Beyaz, siyah süslemeli ve uyumlu bir çatısı var. Arabayı durduruyor ve ben iniyorum. Bu evi ne zamandır satın aldığını merak ediyorum. Blackout'ta yaşıyor gibi görünüyor.

Tyson taş merdivenleri çıkıp siyah çift kapıyı açar. Kapının kilitli olmaması beni şaşırtmaz. "Yapacak işlerim var," der. "Çalışma odamda olacağım." Saatine bakar ve ekler, "Onlar gelene kadar bir saatin var."

"Kim?" diye soruyorum gergin bir şekilde. Umarım ailemden bahsetmiyordur. Çok insanın olacağı partide onları görmekten çekinmiyorum. Onlardan kaçınabilirim ya da konuşmayı Tyson'a bırakabilirim. Blackout'un koridorundaki dolapta bana söylediği onca şeyden sonra babamla yüzleşebileceğimden emin değilim. Ama burada? Bu evde? Dördümüzün baş başa kalmasını istemiyorum.

"Bazı bayanlar sana birkaç elbise seçeneği getirecekler," diye cevaplar.

"Oh," derim, şaşkınlıkla. "Parti o kadar önemli mi?" Lordlar partileri ve kutlamaları için her zaman elinden geleni yapmıştır. Ama bu kadar önemli bir şey olsaydı, partiyi katedralde yaparlardı diye düşünüyorum.

Elini uzatıp parmaklarıyla dağınık saçlarımdan bir tutam alır. Onun güzel mavi gözleri benimkileri ararken, ben de koyu kirpiklerimin arasından ona bakarım. "Bizim için önemli. Bu, Bay ve Bayan Crawford olarak ilk kez halka açık bir etkinlikte yer alacağımız parti olacak."

Bu gece buradan ayrılmadan önce ne yapacağını merak ederek gergin bir şekilde yutkunuyorum. Kıcıma bir anal tıpası takmak için beni eğirecek mi? Şok tasmağını takmamı mı isteyecek? Yoksa bilek kelepçesi takmamı mı isteyecek? Tasma mı? Belki de bir kalem alıp alnıma *"Tyson'ın orospusu"* yazacaktır

. Ailem de orada olacak, bu yüzden Tyson'ın beni onların önünde sahiplenmesi mantıklı olur.

Sanki aklımı okuyormuş gibi yakışıklı yüzünde bir sırıtış belirir ve öne eğilerek alnımı nazikçe öper. Neden inlediğimi bilmiyorum, ama bu hareket bana çok samimi geldi. Sevgi ve şefkat göstermektense, beni eğip, ben orgazm olana kadar amımı sikmesini tercih ederim. Bence o da bunu biliyor ve bu yüzden böyle yapıyor. Beni sürekli niyetini tahmin etmeye zorlamak için sikişirken biraz şefkat göstermeye mecbur.

"Bay ve Bayan Crawford. Eve hoş geldiniz."

Tyson geri çekilir ve ben de fuayede duran adama bakarım. Siyah beyaz smokin giymiş, nazik bir gülümsemeyle kollarını arkasında tutuyor. Elli yaşlarında, siyah saçlı ve yeşil gözlü birine benziyor.

"Lake, bu William. William, bu Laikyn." Tyson beni, tahminimce uşağı olan kişiyle tanıştırır. Tabii ki bir uşağı vardır. Burada yaşayabilecekken neden Blackout'ta kalıyoruz?

"Sizinle tanışmak bir zevk, Bayan Crawford." Sağ elini uzatır.

Elimi eline koyuyorum ve o da elimi dudaklarına götürüp parmaklarımı öpüyor. "Lütfen bana Lake deyin."

Tyson'ın cep telefonu çalar ve cebinden çıkarır. "Buna bakmam gerek."

"Git. Bayan Crawford'a ana süiti göstereceğim." William ona haber verir, benim Lake olarak çağrılmak istediğimi görmezden gelerek.

Tyson cep telefonuna cevap verir ve hemen büyük merdivenlerden yukarı, muhtemelen çalışma odasının olduğu yere doğru yürümeye başlar. Siyah korkuluk ve bembeyaz halıya bakarım. Burası muhteşem. Beyaz duvarların çeşitli yerlerine farklı boyutlarda siyah-beyaz soyut sanat eserleri asılıdır. Gördüğüm kadarıyla kendisinin veya başka birinin resmi yok.

"Lütfen beni takip edin, Bayan Crawford," diyor William, dönüp koridora doğru yürüyor.

"Tyson için ne kadar süredir çalışıyorsunuz?" diye soruyorum, meraklı davranarak. Tyson bana hiçbir şey söylemeyecek, o yüzden William'a şansımı deneyeyim bari.

"Küçük bir çocuk olduğundan beri," diye cevaplar ve ben dururum.

Tyson'ın ailesinin yanında çalışıyormuş. Eminim Tyson bu evi satın aldığı anda onunla birlikte taşınmıştır. Yani muhtemelen kız kardeşimi tanıyordur.

"Her şey yolunda mı, Bayan Crawford?" diye soruyor, durduğumu fark ederek.

Gözlerine bakıyorum. Dilimin ucunda Whitney'i tanıyıp tanımadığını sormak var, ama kelimeler ağzımdan çıkmıyor. Bana yaklaşıyor, ben de bakışlarımı kesip sağ tarafıma bakıyorum. Açık bir kapı var. Kaşlarımı çatarak içeri giriyorum. Her yerde kutular var. Ama kalbimin atışını hızlandıran, tavandan sarkan şey. "Onu nereden buldunuz?" Düğün elbisemi işaret ediyorum.

"Annen bunları senin için getirtti," diye cevaplar. "Bunun için bir vitrin sipariş ettim. Haftaya burada olur." William bana gururla gülümser. "Elbisenize uyacak şekilde yapıldı."

"Ne?" diye soruyorum gözlerimi kocaman açarak. "Bu kutuların içinde ne var?" Annem bu eşyaları buraya nasıl getirdi? Elbiseyi balayı süitinde bırakmıştım.

"Düğününüzden kalan eşyalar, hanımefendi."

"Düğünümünden kalma eşyalar mı?" diye tekrar ediyorum, kendi kendime fısıldayarak. Masanın üstünde duran bir kutuyu açıyorum ve içine bakınca siyah konik mumlar görüyorum. Bunlar, sunaktaki Lordların masasından. İçinde yirmiden fazla olmalı. Daha küçük bir kutu var ve içinde o gün giydiğim topuklu ayakkabılarım var.

Başka bir kutuyu açtım ve içinde sadece fotoğraflar olduğunu görünce göğsüm sıkıştı. Fotoğraflar kardeşimle benim, ailemizin evindeki odamda çekilmişti. "Tyson bu eşyaların burada olduğunu biliyor mu?" diye sordum uyuşmuş bir sesle. Etrafa bakındım ve Tyson'ın otel odasında bırakmamı istediği çantayı gördüm.

"Evet, hanımefendi." Başını sallar. "O ayarladı."

Bunlar neden burada? Bunlarla ne yapacağım ve Tyson neden bana söylemedi? "Neden böyle bir şey yaptığını anlamıyorum," diyorum yumuşak bir sesle.

"İzninizle..." William boğazını temizler ve ben ona bakarım, bu odadaki eşyalarım yüzünden kalbimin hızla atmasını görmezden gelmeye çalışarak. "Bay Crawford kötü bir adam değil. O sadece yapılması gerekeni yapan türden biridir," der, sanki bunun ne anlama geldiğini bilmem gerekiyormuş gibi.

Bana bekleyişle bakar ve ben de nezaketimizi hatırlayarak dudaklarımı yalarım. "Teşekkür ederim." Kaşlarını çatması, benim minnettarlığımı kabul etmediğini gösterir.

"Tabii ki." Başını sallar ve kapıya doğru yürür, kapıyı benim için açık tutar. "Bu taraftan."

Onu uzun bir koridorda takip ediyorum ve sağa dönerek siyah çift kapıya doğru ilerliyorum. Kapıyı açıyor. "Ana süitiniz, Bayan Crawford."

İçeri girip geniş odayı görüyorum. Koyu gri duvara yaslanmış, siyah ipek çarşaflar ve yorganla örtülü, siyah dört direkli bir Alaska kral yatak var. Beyaz ve kırmızı dekoratif yastıklar kabartılmış ve stratejik olarak yerleştirilmiş. Burayı William'dan başka birinin de düzenlediği belli. Hiçbir erkek yatağına bu kadar özen göstermez, özellikle de burada yaşamayan biri. Yatağın ayak ucunda beyaz deri bir kanepesi var ve kol dayama yerine bir battaniye serilmiş.

"Sizi yalnız bırakayım, Bayan Crawford. Misafirlerimiz yakında gelecek," diye hatırlatıyor ve yatak odasının kapısını arkasında kapatıyor.

Banyoya girdiğimde, Tyson'ın Blackout'taki daireye gönderdiği tüm ürünlerimin burada olduğunu görüyorum. Şampuanımdan sabunuma. Jiletimden en sevdiğim losyona. Bu durumun beni gülümsetmesinden nefret ediyorum.

Giysilerimi çıkarıp duşa giriyorum, hazırlanmaya başlıyorum ve tüm eşyalarımın bulunduğu yedek yatak odasını düşünmemeye çalışıyorum.

"BAYAN CRAWFORD?" diye soran bir kadın sesi duyulur.

"Evet?" Banyodan çıkıp ana yatak odasında duran üç kadını görüyorum. Biri ellili yaşlarında, tamamen beyaz bir takım elbise giymiş ve itfaiye arabası kırmızısı topuklu ayakkabılar giymiş. Diğer ikisi benim yaşlarımda kızları gibi görünüyor. Üçü de bana gülümsüyor. Birbirlerine fısıldayıp kıkırdıyorlar. "Lütfen bana Lake deyin."

"Hanımefendiler." Yaşlı kadın beni görünce sert bir şekilde diyor. Diğer ikisi dikleşip boğazlarını temizliyorlar.

"Lake." Bana hafifçe başını salladı. "Bay Crawford size birkaç elbise göstermemizi istedi." Yaşlı kadın bana parlak bir gülümsemeyle baktı. "Sizin için oldukça geniş bir seçki getirdik. Bunları buraya koyabilir miyiz? Yoksa başka bir yere mi koyalım?"

"Burada olur," diye cevap veriyorum gergin bir şekilde.

"Her şeyi getirip sizin için hazırlayacağız," diyor ve üçü de yatak odasından çıkmak için dönüyorlar.

"Tyson'ın evinde olduğumuza inanmıyorum," diye bağıır kızlardan biri.

"Değil mi?" diğeri de aynı fikirde. "Tanrım, o çok güzel. Mükemmel bir çiftler." Koridorda yürürken fısıltılarıyla konuşmaya devam ederler ve ben ne yapmam gerektiğini bilemeden dudaklarımı ısırarak dururum.

Tekerlekli askılara asılı giysi çantalarıyla geri dönüyorlar. Sayamayacağım kadar çok. Ve açtıklarında topuklu ayakkabılarla dolu bavulları içeri getiriyorlar.

"Sana kişisel bir soru sorabilir miyim?" diye soruyor genç esmer kız.

Diğeri, annelerinin duyamayacağı kadar uzakta olup olmadığını kontrol etmek için odanın içinde gözlerini gezdirir.

"Tabii."

"Yüzüğünüzü görebilir miyim?" Elime bakıyor.

Sol elimi kaldırıyorum ve o nazıkçe tutup yüzüğe bakıyor. Dügün günümüzde küvetteyken bir kez dışında ona hiç dikkat etmemiştim. Hayatımın cezasını hatırlatan bir rahatsızlık kaynağıydı.

"Çok güzel," diyor kız hayranlıkla, yüzüğe bakarak. "Öyle." Katılıyorum. Ben bile bunu inkar edemem.

"Paris'e uçup, onu sizin için özel olarak yaptırmış diye duydum," diye devam eder, gözleri benimkilere bakar.

Kafamı sallıyorum. "Oh, ben..."

"Bunun için milyonlar ödediğini duydum." Buna gülüyorum. "Hayır..."

Yüzü ciddileşir ve ben konuşmayı keserim. "Kırmızı elmas, dünyadaki en nadir elmas rengidir," diye bilgilendirir beni.

"Oh," diyorum. Yoğun kırmızı rengiyle kanayan bir kalbi hatırlatıyor bana. Ya da kanı, çünkü birbirimiz için kanımızı dökmek zorunda kaldık. Tyson'ın bu yüzüğü, ikimizden biri ölene kadar ona bağlı olduğumu hatırlatmak için seçtiğinden başka bir şey için seçtiğini hiç sanmıyorum.

"Ayrıca, tüm renkli elmaslar arasında karat başına en pahalı elmaslardır," diye ekler diğeri.

"Hanımlar," diye bağırır anneleri odaya girerken ve onlar annelerine dönmek için acele ederler.

"Evet, anne?" diye sorarlar hep bir ağızdan.

"Bayan Crawford'u rahatsız etmeyin," diye azarlar onları. "Oh, beni rahatsız etmiyorlardı," diye onu temin ederim.

Bana sıkı bir gülümseme atar ve ben, başımın belaya gireceğinden korkarak gözlerimi kaçırırım. "Başlayalım." Ellerini çırpır.

Onlar benim için elbiseleri çıkarmaya başlarken, ben yüzüğümü inceliyorum. Gerçekten çok güzel. Ama bunlar sadece söylenti olmalı. Tyson, benim için bir yüzük yaptırmak ya da sevmediği bir kadına o kadar para vermek için

benim için bir yüzük yaptırmaz ya da sevmediği bir kadın için o kadar para ödemezdi.

TYSON

Çalışma odamdayken cep telefonum çaldı. Bu gece bununla uğraşacak havamda olmadığım için lanet şeyi kapatmak üzereydim. "Alo?" diye sordum, kim olduğunu görünce iç çekmeyi zor tuttum.

"Oğlum." Babamın sesi her zamanki gibi cansız geliyor. "Annen beni aramamı istedi." Tabii ki istedi. Annem, onun ve babamın beni yetiştirdiği hayatı yaşamayacağımı öğrendiğinden beri ondan doğrudan haber almadım. "Bu gece gelinimizi görmek istiyor."

Onun "o" demesini çok sevdim. Çünkü onun umursamadığını biliyorum. "Lordlar Kamarası'nda olacağız," diyorum.

"Ona haber vereceğim." Telefonu kapatıyor. Söyleyecek başka bir şeyi yok.

Bunu bir mesajla da yapabilirdi. Telefonumu masaya bırakıp saçlarımı elime alıyorum, tam o sırada kapım çalınıyor. "Girin."

William içeri girer. "Size bir şey getireyim mi, efendim?" "Viski alayım. Sek," diyorum.

"Teşekkürler."

"Rica ederim, efendim." Çıkmak üzereyken geri dönüp bana bakar. "Bayan Crawford eşyalarını misafir odasında buldu, efendim."

"Nasıl buldu?" diye homurdanırım.

"Özür dilerim efendim. Kapıyı açık bırakmışım."

Eşyalarını buraya getirdiğimi bilse ne olur? Bunun bir önemi yok. Ailesi eşyalarını çoktan paketlemiş, Luke'un evine gönderilmeye hazır hale getirmişti. Ben sadece onları ele geçirdim. "Bana haber verdiğin için teşekkürler." Elimi sallayarak onu uğurlarım ve o kapıyı kapatır.

Cep telefonum bir kez daha çaldı ve dişlerimi gıcırdattım. "Ne?" diye bağırdım, kim olduğunu bakmaya bile tenezzül etmeden.

"Sana da merhaba," diyor karşıdaki ses soğuk bir şekilde.

Telefonu kulağımdan çekip ekranıma baktım ve **BLOCKED yazdığını** gördüm. "Beni aradığın için bir nedenin olsa iyi olur."

"Var."

"Ee?" Bu gece oyun oynama havamda değilim. En azından onların oynamak istediği türden oyunlar. Ancak karımla oynayacağım bazı oyunlar var. Ve onlar beni bundan alıkoyuyorlar.

"Onaylamak için arıyorum."

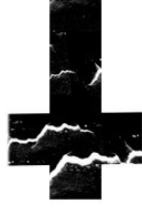
Koltuğuma yaslanıyorum. Şaşkınım ama aynı zamanda sinirliyim. Telefonu yumruğumla sıkarken vücut ısım aniden yükseliyor. "Ve?" Dişlerimi sıkarak homurdanıyorum.

"Şu anda yer bilgisi yok," diye cevaplar ve hiçbir şey söylemeyeceğini anlayarak telefonu kapatır.

Telefonu masama düşürdüm ve ellerimi masaya vurdum. *Lanet olsun, biliyordum!*

Kapım açılır ve William içeri girer, içkimi masanın üzerine koyar. "Bana bir tane daha getir lütfen," derim, bu gece birkaç tane daha içmem gerekeceğini bilerek.
ihtiyacım olacağını bilerek.

YİRMİ YEDİ

LAIKYN

O içeri girdiğinde, aynanın önünde durmuş maskaramı sürmek üzereydim.

Durup sırtımı düzelterip ona dönüyordum. Banyo kapısının çerçevesine yaslanmıştı. Bir eli pantolonunun cebine sokulmuş, diğerinde ise içinde sadece buz kalmış bir bardak tutuyordu. İçkisini çoktan bitirmişti.

Üç parçalı bir takım elbise giymiş; her yeri siyah, ipek kravatı bile. Mavi gözleri benimkilere bakıyor ve bu beni tedirgin ediyor, ne düşündüğünü merak ediyorum.

"Elbise seçtin mi?" diye soruyor, sesi gergin.

"Evet," diye cevap veriyorum yumuşak bir sesle. Emin değilim. Onun beğenmesini umduğumdan nefret ediyorum. Bana seçim hakkı vermesinin bir test olduğunu hissediyorum. Ve başarısız olmaktan korkuyorum. Seçebileceğim *birkaç* seçenekten çok daha fazlası vardı. Tasarımcı elbiseleri ve topuklu ayakkabılarla dolu bir mağazayı eve getirmişlerdi.

Kapı çerçevesinden iterek bana doğru yürüdü ve bana bir şey yapmak için burada olduğunu bildiğimden kalbim hızla çarpmaya başladı. Bu gecenin büyük bir olay olduğunu, karı koca olarak ilk kez halka açık bir yerde görüneceğimizi zaten söylemişti. Bu evden çıkmadan önce benim için ne planladığını sadece tahmin edebiliyorum. Vücudum heyecandan titriyor.

Nefesimin değiştiğini fark eden, "Gergin olman için bir neden yok, Lake," diyor.

Yutkunup yalan söylüyorum. "Değilim."

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Yani hiçbir şey için bu kadar heyecanlandığını mı söylüyorsun?" Kaşlarını kaldırıyor.

Yine yalan söylemeye gerek yok, bu yüzden cevap vermiyorum.

Elini uzatıp bornozumu tutan kuşağı çözüyor. Giysilerimi giyip saçımı ve makyajımı düzelterip sonra soyunarak hepsini mahvetmek istemiordum. En azından kendime böyle söylüyorum. İçten içe, gelip beni önceden sikerse diye kolay erişim diye bağıırıyordum.

Yumuşak, kabarık kumaşı omuzlarımdan nazikçe itti ve bornoz ayaklarıma düştü. Bir kez daha, o tamamen giyinikken ben çıplak olarak onun önünde duruyordum ve onun da soyunmasını diledim.

Parmakları, inip çıkan göğüslerimin üzerinde geziyor ve yüzüklerindeki metal, göğüslerimin üzerinde gezerken beni titretir.

"Muhteşem," diye fısıldadı ve bu, nefesimin kesilmesine ve karnımda kelebeklerin uçuşmasına neden oldu. O çok iyi bir yalancı. Ve ben de buna inanan aptal bir kaltak. Luke göğüslerimi yaptırmamı sağladı, ama onlardan nefret ediyordu. Çok küçük olduklarını söyledi. Daha büyük yaptırmamı gerektiğini söyledi. 50 kilo ağırlığındaydım ve küçük bir A bedenim vardı. Benim vücut ölçülerime göre tam bir D beden yeterince büyük derim.

Parmağının ucu tembelce meme ucumu daireler çiziyor. Gözlerimi ona kaldırıyorum ve o da beni kendine doğru çekiyor, ben de bu sıkışmadan nefesimi tutuyorum. Vücudum onun vücuduna çarptığı anda, elleri kalçama iniyor, parmakları sıcak tenime gömülüyor ve beni kaldırıp, az önce makyajımı yaptığım tezgahın üzerine koyuyor.

Bacaklarımı açıp kalçalarına doladım ve o önümde dururken düşünmeden onu kendime doğru çektim.

William'ın bana söyledikleri aklımdan çıkmıyor. *"Bay Crawford kötü bir adam değil. O sadece yapılması gerekeni yapan türden bir adam."*

Benimle evlenmek zorunda hissetti. Neden bundan zevk alamayayım? Çünkü bu ateşli bir çarpışmayla sona erecek. Biz sonsuza kadar birlikte olmak için yaratılmadık. Babam bunu sağlayacaktır.

Başını göğsüme eğdi ve dudakları meme ucumu sardığında başımı soğuk aynaya yasladım. Yumuşakça, şefkatle emdi.

"Lütfen," diye yalvarıyorum, parmaklarım onun koyu saçlarını kavırıyor. Sert ve istekliyim, vücudum buna çoktan hazır. Son iki saattir onun beni bulmasını bekleyerek hazırlanıyordum. Kendimi bu konuda çok heyecanlandırdım.

Bırakınca, diğerine de aynısını yapıyor. Nefes nefeseyim, amım zonkluyor.

O uzaklaşıyor ve bacaklarım tezgahın kenarından sarkıyor. Hala bacaklarımın arasında dururken, boş bardağına uzanıp bir buz parçası alıyor ve meme ucuma sürüyor. Soğukluktan nefesim kesiliyor. Buz o kadar hızlı eriyor ki, su karnımdan aşağı ve bacaklarımın arasına akıyor. Sonra diğerine de aynısını yapıyor.

Eğilip nazıkçe üfler ve ben sırtımı kamburlaştırırım. Ellerim onun ceketini kavrar, daha fazlasını isterim. Cebine uzanır ve ucunda siyah sapları olan şeffaf silindirler gibi görünen şeyleri çıkarır.

"Yala," diye emreder ve birini dudaklarıma getirir.

Düşünmeden yapıyorum. Dilimi küçük dairenin dış kenarı boyunca gezdiriyorum ve hatta dudaklarımı onun etrafında kapatıyorum.

Gözleri kararır ve boş eliyle uyluğumu kavrar. Ağzımdan çıkardığında, çeneme ince bir salya izi kalır. Cihazı göğsüme indirir, cildime bastırır, meme ucumu kaplar ve ucundaki kadranı çevirmeye başlar. Meme ucumu silindirin içine emmeye başladığında çığlık atarım.

"Tyson," diye nefes nefese, ona uzanırım.

Elimi itiyor. "Tekrar," diye emrediyor, diğer elini ağzıma koyuyor ve ben onu emiyorum. Bu hareket beni inlemeye zorluyor ve o gülümsüyor. "Ne kadar muhtaç bir sürtük," diye mırıldanıyor, boş eliyle diğer göğsümü kavrayıp yan tarafına tokat atıyor, kalçalarım istem dışı bir şekilde sallanıyor. Utanamıyorum bile. Bu çok doğru.

Elini ağzımdan çekiyor ve ben derin bir nefes alıp kendimi hazırlıyorum. Kollarımı açıp, oturduğum tezgahın kenarına ellerimi doluyorum. O diğer meme ucuma bastırıp aynı hareketi tekrar ederken, sırtımı ona doğru kamburlaştırıyorum. İkisi de göğüslerime vakum gibi yapışıp onları rehin alıyor.

Ayağa kalkıp, onun için banyonun ortasında dizlerimin üzerine çökmek istiyorum, ama o elini boğazıma dolayarak beni yerinde tutuyor. "Ben sana hareket etmeni söyleyene kadar olduğun yerde kalacaksın."

Gözlerim geriye doğru yuvarlanıyor ve nefes almakta zorlanıyorum. Kahretsin, meme uçlarım yanıyor, ama bu çok iyi hissettiriyor. Gözlerimi açtığımda, boş elinde cep telefonunu tuttuğunu görüyorum. Telefonu tezgahın üzerine koyuyor.

"On dakikan var."

Zamanlayıcıyı kurdu. Sabırsızca inledim. "Beni becerecek misin?"

Kıkırdar. "Sana sadece on dakika versem ne tür bir koca olurum?"

Sızlanıyorum. "Lütfen." Kalçalarım sallanıyor, kığım soğuk mermer tezgahın üzerinde kayıyor.

"İstedğin bu mu, Lake? Seni döndürmemi, eğmemi ve amını sikhmemi mi istiyorsun? Hmm? Gece boyunca amından benim spermimin akmasını mı istiyorsun?" Göğsümün yan tarafına tokat atıyor, beni inlemeye zorluyor. Bu hareket, silindiri hareket ettiriyor ve meme ucumu çekiyor.

"Evet."

"Herkesin, bir orospu gibi sikilmek için ne kadar çaresiz olduğunu görmesini mi istiyorsun?"

Ben tam da öyleyim, çaresizim. Göğüs uçlarım sanki dişlerimle ısırılıyormuş gibi hissediyorum ve klitorisim zonkluyor. "Lütfen, efendim..."

Elini boğazıma sıkıca geçiriyor ve yüzünü benimkine yaklaştırıyor. Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum. "Bana ne dedin sen?" Alçak ve karanlık homurtusu, onunla sevişmek istememi daha da artırıyor.

"Efendim," diyorum, dudaklarım aralanmış, nefes almaya çalışıyorum. Nefesimi tamamen kesmemiş, ama kesmek üzere.

Hiçbir zaman rol yapma düşüncesinden tahrik olan bir kız olmadım. Ama şu anda, dizlerimin üzerine çöküp dudaklarımı büzerek ona "Baba" diye seslenirdim, eğer bu onun sikini kendi emziğim gibi emmeme izin vermesi anlamına gelseydi. Bu yüzden "Lütfen, efendim, sik beni" diyorum.

Dudakları benimkilere saldırdı ve ben bir kez daha bacaklarımı ona doladım. Ellerim onun kığını kavrarken, onun serbest eli göğüslerimi okşadı. Boğazımı saran eliyle nefesimi kesiyordu, ama umurumda bile değildi. Şu anda vücudumun tek bir kemiğinde bile hayatta kalma mücadelesi yoktu. Sadece saf, sikilme arzusu vardı. Sik için aç bir orospu.

O uzaklaşır, kolunu uzatır, başımı yerinde tutar. "Kıpırdama," diye emreder ve beni bırakır. Derin bir nefes alırken boynum ve sırtım kavislenir.

Tezgahın altındaki küçük bankı tutuyor. Sonra ayak bileklerimi tutup çıplak ayaklarımı her iki uca yerleştiriyor, bacaklarım onun için genişçe açılıyor. Islak amım ortada.

Başparmağını ıslak dudaklarımın üzerinde gezdirir ve ben zaferle gözlerimi kapatırım. "İstedğin bu mu?" Bir parmağını içime sokar.

"Daha fazla," diye nefes alıyorum. Göğüs uçlarım zonkluyor. Bu his her saniye daha da yoğunlaşıyor gibi.

İkinci parmağını da soktu. "Karım sıırılsıklam." "Evet." Neredeyse ağlayarak başımı salladım.

Gözlerimi açtım, başımı kaldırdım ve onun açık bacaklarımın arasındaki bankta diz çöktüğünü gördüm. Elleri dizlerimin altına girdi, onları kaldırdı ve omuzlarına asmak için çekti. Kığımı tezgahın ucuna doğru çekerek, dilini amımın üzerinde gezdirirken gözlerini benimkilerden ayırmadı. Klitorisime ulaştı ve onu ağzına aldı, ben de mantıksız şeyler söylüyordum.

Göğsüm her hızlı nefesle hızla inip kalkıyor ve bu, silindirlerin sarsılmasına neden oluyor, o klitorisimi emerken meme uçlarımı çekiyor. O çekildiğinde boşalmaya çok yakınım.

Ben tezgahın üzerine yığılırken, o ayağa kalkar ve ayaklarımı tekrar bankın üzerine koyar. Elini uzatıp sağ göğsümü tutar ve ucunu bir kez daha çevirir, meme ucumun acısını şiddetlendirir ve ben nefes nefese kalırım. Sonra diğerini de yapar. "Ty-son." Sırtım kavislenir, ona uzanmaya çalışırım, gelip beni öpmesini isterim.

Şiddetle titriyorum. Bir vücudun bir şeye bu kadar ihtiyaç duyabileceğini hiç bilmiyordum. Bu bir bağımlılık. Ondan yalvaracağım bir zevk.

Kollarımı tutar, tezgahtan çekip çıkarır ve aynaya dönmemi sağlar. "Dizlerini bankın üzerine koy. Onları benim için iyice aç."

Bacaklarım çok titriyor, o da bana yardım ediyor. Beyaz deri bankın üzerine çıkıp bacaklarımı olabildiğince açıyorum. Bu hareket popomu arkaya doğru itiyor.

Girdiğinde düşürdüğüm maskarayı alır ve bana uzatır. "Makyajınızı bitirin Bayan Crawford."

Neden bilmiyorum, ama bana *Bayan Crawford diye* hitap etmesi bunu daha da seksi hale getiriyor. Aynadan, gözlerini çıplak vücuduma indirip arkama yaklaşmasını izliyorum. Eli bacaklarımın arasına düşüyor ve parmaklarını nazikçe amımın üzerinde gezdiriyor. Parmakları tembelce amımı okşuyor, beni kızdırıyor, onun sikini istediğimi biliyor. Parmaklarını çekip kıcıma şaplak atıyor. "Makyaj, Lake."

Hızla kapağı açıp yüzümü aynaya yaklaştırmak için eğiliyorum, tezgahta duran meme uçlarıma yapışmış şeyleri devirmemeye dikkat ediyorum.

Kirpiklerime konsantre olmaya çalışıyorum ama parmakları klitorisimi sıkıştırıyor ve ben sıçrayarak onu düşürüyorum. "Tanrım." Acıdan inliyorum. Çok iyi geliyor.

Başımı eğip, ön kollarımı tezgahın üzerine koyup kıcımı ona doğru daha fazla çıkarırım. "Lütfen." Ellerim yumruk halindedir ve nefes nefeseyim.

"Bu hoşuna gitti mi?" Titreyen klitorisimi çeker. Onu bırakır, parmakları ıslak amımı okşar ve sonra ikisini içime sokar.

"Evet." İç çekiyorum, ama o parmaklarını yerinde tutuyor ve beni sabırsızlıkla inlemeye zorluyor. Kalçalarımı ileri geri sallamaya başlıyorum, kendim sikiyorum.

Onun kıkırdaması benim ağır nefesimin üstüne çıkıyor ve bir kez daha, utanmıyorum bile. Serbest elini belimin altına koyuyor

ve kıcımda bir baskı hissediyorum. Bu beni durdurmuyor bile. Başparmağı kıcıma girerken, üçüncü parmağını da amıma sokuyor.

Dudaklarımı ısırıp başımı tezgaha eğiyorum. Kalbim deli gibi atıyor.

"Acıyor mu?" diye soruyor, parmaklarını amımdan çıkarıp tekrar sokuyor.

Kafamı sallıyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Hayır... durma. Lütfen."

Birikiyor hissediyorum. Çok yaklaştım. Göğüs uçlarım şişmiş ve karıncalanıyor,

klitorisim zonkluyor ve amım sırlıslıklam. Tüylerim diken diken oluyor ve o hissin yükselmeye başladığını hissedince gözlerimi kapatıyorum.

O, tam da yapmamasını söylediğim şeyi yapıyor. "Otur." Parmaklarını çıkarıyor ve ben söylendiği gibi çöküyorum. Arkamda duruyor, elleri kalçalarımın, beni yerinde tutuyor. "Topuzu al ve çevir."

Geniş gözlerim aynada onun gözleriyle buluşur. "Tyson..."

"Şimdi, Lake." Kıcımı tokatlamak için beni bırakıyor ve kalçalarım sarsılıyor. Derin bir nefes alıp, titrek bir eliyle silindiri tutuyorum, diğer elimle ucunu kavrayıp bir kez çeviriyorum ve inliyorum. "Tekrar," diyor. emirler. "Her göğsü iki tur tam olarak masaj yap istiyorum. Anladın mı?"

Başımı sallıyorum ve o da sessiz cevabımı kabul ediyor. Dilimi ısırarak bir kez daha yapıyorum ve başım öne eğiliyor, dudaklarımdan bir inilti kaçıyor. Eli bir kez daha bacaklarımdan arasına kayıyor ve klitorisimi masaj yapmaya devam ediyor. Diğer eli yukarı kalkıyor ve saçlarımı kavrayarak sıkıca tutuyor. Başımı yukarı çekip yana doğru eğiyor, böylece dudaklarını açıkta kalan boynuma indirebiliyor. "Diğeri," diye fısıldadı, gözleri aynada benimkilere bakıyordu.

Titreyerek diğerini tutar ve bir kez çeviririm, meme ucumda bir acı hissederim. Sonra hızla bir kez daha yapar ve ellerimi tezgahın üzerine vururum. "Aferin kızım," diye mırıldanır ve iki parmağını içime sokar. Meme uçlarım zonkluyor, acı en yoğun noktasına ulaşıyor ama bu en iyi şekilde. Eli hala saçımda, başımı yukarı ve yana doğru çeviriyor, dudaklarını benimkilere indiriyor ve ben nefes nefese onu öpüyorum.

Geri çekilirken, üçüncü parmağını da amıma sokar. Onun adını haykırmamak için dudağımı ısırırım. Parmaklarını çıkarır ve ben yere yığılırım, titrek dudaklarımdan hayal kırıklığı dolu bir homurtu çıkar. Bu sefer bana ne yapmam gerektiğini söylemez. Arkama uzanır ve her ikisini de iki kez daha çevirir, beni çığlık attırır. Bacaklarım açık, eğilmiş halde dururken vücudum kontrolsüz bir şekilde titrer.

Elleri bir kez daha saçımı tuttu ve başımı yukarı doğru çekti. Sırtıma eğilerek aynada bana gülümsedi. Bu haksızlık. Sanki

toplantıya girip milyon dolarlık bir anlaşma yapacakmış gibi görünüyor, üç parçalı tamamen siyah bir takım elbise giymiş. Ben ise üç gün süren bir aleminden çıkmış gibi görünüyorum, saçlarım dağınık, makyajsızım ve çıplığım. "Çaresiz bir sürtük olduğunuzda çok güzelsiniz Bayan Crawford."

Gözlerimi kapatıp inliyorum ve o beni bırakıyor. Gözlerimi açtığımda, cebinden yeşil bir kap çıkardığını ve kapağını açtığını görüyorum. İki parmağını içine daldırıyor ve sonra klitorisime sürüyor.

"O nedir?" diye nefes nefese soruyorum, serinletici bir his hissediyorum. "Bu küçük bir parti hediyesi," diye belirsiz bir cevap veriyor.

Zamanlayıcı çalışıyor ve o elimi tutup beni banketten kaldırıyor. Beni döndürüp tezgahın üzerine oturtuyor. Terliyorum, vücudum titriyor.

Ayağa kalkar ve sol göğsüme uzanır. Silindiri çevirerek açar, silindir çıkar ve şişmiş meme ucumu görürüm. Parmaklarıyla küçük siyah bir lastik bandı çeker. Onu nazikçe göğsüme yerleştirir ve şişmiş meme ucumu sıkıştırır.

Ellerim içgüdüsel olarak onu çıkarmak için hareket eder, ama o ellerimi yanlarıma sabitler. "Buna meme ucu bandajı denir," der yumuşak bir sesle, dudakları neredeyse benimkilere değecek kadar yakın.

"Tyson, lütfen."

"Bu gece elbisenin altına bunları giyeceksin."

Ağlamak istiyorum, ama bu, yüzümdeki az miktardaki makyajı mahvedecek. Dudaklarımı yalıyorum. "Evet, efendim."

Sözlerim bana bir kez daha derin bir öpücük kazandırır ve ben onun dudaklarına inleyerek ısırırım. O geri çekilir, beni bir kez daha nefessiz bırakır ve aynı şeyi diğer göğsüme de yapar, bu his karşısında bacaklarım kasılır.

Ağır gözlerle ve aralık dudaklarla ona bakıyorum.

"Giyin ve aşağıda buluşalım," diye emrediyor ve ben yutkunuyorum. "İç çamaşırı giyebilirsin, ama hepsi bu kadar. Sütyen yok." Cevap beklemeksizin, beni bırakıp elinde boş içkisiyle banyodan çıkıyor.

Nefesimi toparlamak için kendime birkaç dakika veriyorum, bu partiyi nasıl atlatacağım ve onun planladığından daha erken sevişmek için ne yapabileceğim diye düşünüyorum.

TYSON

Ryat'ın bana gönderdiği mesaja cevap verirken, büyük fuayede duruyorum ve onu duyuyorum. Gözlerimi merdivenlerin tepesine kaldırıyorum ve kırmızı elbiseli karımı görüyorum. Saçları açık ve kıvrımlı, boynunda benim yakam, parmağında benim yüzüğüm. Beni taş gibi sertleştiren, görmediğim şey. Göğüs uçlarındaki bantlar.

Seçtiği elbise onları belirginleştirmiyor, ama orada olduklarını biliyorum. Gözlerinin ağırlığı ve elbisenin yumuşak kumaşı da ona onların orada olduğunu hatırlatıyor.

Önümde duruyor ve hala nefes nefese. İyi. Bu gece oradaki her pisliğin onun bana, sikime, ilgime, onayıma ne kadar deli olduğunu görmesini istiyorum. Planım onu o kadar tahrik etmekte ki dayanamayacaktı. Birkaç kez boşalmaya çok yaklaştı, şu anda boşalmak için her şeyi yapacağını biliyorum.

Ofisimde öğrendiğim şeylerden sonra, onu yere yatırıp, ağlayıp sızlanana kadar sikmek istiyorum. Ama beklemek zorundayım. Bu gece için bir planım vardı ve bu yeni öğrendiğim bilgiyle ondan sapmayacağım.

Sol elini tutup dudaklarıma götürdüm ve alyansını öptüm. Kızardı, gözlerini yere indirdi ve ağır nefes alıp verişiyile göğsünün inip kalkışını izlemek hoşuma gitti. "Nefes kesici görünüyorsunuz Bayan Crawford." Bu yalan değil. Karım çok güzel ve bu gece herkesin gözü onun üzerinde olacak.

Gözleri benimkilere doğru kalkıyor ve ben onun elini bırakıp yüzünü avuçlarım, ona dokunmaya ihtiyacım var.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Elbisesi yırtıp *partiyi siktir* etme dürtüsünü görmezden gelerek, elini tutup onu evden dışarı çekiyorum. Limuzine biniyoruz ve yanına oturuyorum. Ona dönüp bakıyorum. "Sen..."

Dudakları benim dudaklarımın üzerinde, beni susturuyor. Onu itmiyorum. Bunun yerine, ellerim saçlarını buluyor ve öpücüğü derinleştiriyorum. Onun ellerini pantolonumun üzerinde, sikimi okşarken hissettiğimde irkiliyorum.

Geri çekilip nefes alıyorum, "Siktir, Lake."

"Evet. Lütfen," diye yalvarıyor, sesi vücudu kadar çaresiz.

Ellerim yüzünü avuçlamak için aşağı iner, başparmağım ıslak dudaklarını okşar. O parmağımı içine çeker, emer ve ben inlerim. "İstedğin bu mu, sevgilim? O ağzını sikmemi mi istiyorsun?"

O inliyor.

Onu çekip çıkardım ve yerine diğer ikisini koydum, ıslaklığını seviyordum. Onun sikimin etrafında salya akıtmasını sabırsızlıkla bekliyordum.

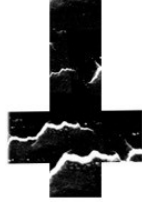
"Seni dizlerinin üzerine çökertmemi, saçlarını tutup boğazına sokmamı mı istiyorsun?"

Gözlerini kırpıştırarak elinden geldiğince başını salladı.

Onları ağzından çıkararak, elimi elbisesinin içine kaydırıyorum, parmaklarım şişmiş meme ucunu buluyor ve onu sıkıştırıyorum, bu da onun çığlık atmasına neden oluyor.

"İşte böyle, küçük sevgilim. Daha sonra yatağımıza bağlandığında benim için çıkaracağın ses bu olacak."

YİRMİ SEKİZ

LAIKYN

Eski bir otelin bulunduğu yere, dairesel bir yola giriyoruz. Lordlar Kamarası'nın yıllar önce onlara verildiğini biliyorum. Dünyayı yönettiklerini düşünen erkeklerin yaşayacağı bir yer tam da böyle olur.

Büyük ve abartılı.

Tyson elimi tutar ve beni merdivenlerden yukarı, eve çıkarır. zonklayan meme uçlarımı ve karıncalanan klitorisimi görmezden gelmeye çalışıyorum. Elbisenin yumuşak kumaşı onlara değdiğinde bantları hissedebiliyorum ve bu beni düzensiz nefes almaya zorluyor. Elinde şampanya kadehleriyle dolu bir tepsi taşıyan bir kadın görürüm.

Kendimi onun yanına sokuyorum, boş elimle kolunu sarıyorum. Onun istediğinin bu olduğunu biliyorum, beni sergilemek. Her şey görünüşle ilgili. Ve bu gece onun oyununa uymakta hiçbir sorunum yok. Özellikle de bunun sonunda onun sikine boşalacağımı bildiğim için. "Bir içki alabilir miyim?" diyorum.

Durur ve bana bakar. Bir tane içmeme izin vermesi için ona yalvarırım. Ailemle yediğimiz akşam yemeğinde içmeme izin vermemiştii. Kendisi içerken benim içmeme neden karşı olduğunu bilmiyorum, ama sorsam bile bana söylemez. Sonra işe gidecek değilim ya.

"Sadece bir tane." Sonunda başını sallar.

Dudaklarına hafifçe öpücük konduruyorum, PG seviyesinde kalmaya dikkat ediyorum. Daha fazlasını yaparsam, herkesin önünde dizlerimin üzerine çöküp, beni bir fahişe gibi sikmesi için yalvarmaktan kendimi alamayacağımdan korkuyorum.

Kadını çağırır ve tepsisinden bir içki alır. Kadın ona parlak bir gülümsemeyle karşılık verir, sonra kalabalığın içine doğru yürür. Yine restorandaki hostes gibi. Ben görünmezim. Kadınlar her zaman öyledir. Sessiz kalmamız ve güzel görünmemiz söylenir. Biz sadece kol süslemesiyiz, başka bir şey değil. Benim gibi kadınların kendi fikirleri ya da sesleri yoktur.

Bir yudum alıp tatlı şampanyayı yutuyorum. Lisedeyken içki içtiğim. Ama Whitney öldükten sonra annem alkolik oldu, bu yüzden babam evde alkolü kesti.

Tyson bizi siyah ve altın rengiyle dekore edilmiş bir balo salonuna götürüyor. Köşede bir DJ kurulmuş. Salonun her yerine siyah masa örtüleri serilmiş yuvarlak masalar yerleştirilmiş.

Bir şey söylemek için ağzımı açmak üzereyim ki Tyson önüme geçerek beni durdurur. Ona bakarım, dudakları ince, çenesi keskin.

"Ne oldu?" diye soruyorum endişeyle. Söylemek istemem ama Tyson'ın yanında kendimi güvende hissediyorum. Kimsenin bana dokunmayacağını kanıtladı ama burası Lordlarla dolu bir ev. Göğüs uçlarımı saran bantlar ve yanan klitorisim dışında, burada olmak duyularımı zaten tetikte tutuyor.

"İşte orada," diye bir kadın sesi arkasından geliyor.

Bir saniye gözlerini kapatıp yana doğru adım atıyor. "Anne." Sesi, bana yapışık vücudu kadar gergin.

Gözlerimi önümüzde duran çifte çeviriyorum. Kadının koyu renk saçları ve büyük mavi gözleri var. Tyson'inkine benziyorlar. Yanında duran adamın koyu renk gözleri benimkilere bakıyor.

Utanc dalgası göğsümü ve yüzümü kızartırken, yere bakıyorum. Yine ailemle akşam yemeği yiyeceğiz.

"Bu Laikyn olmalı." Bir adım öne çıkıyor ve ben ona bakıyorum.

"Evet, hanımefendi." Sağ elimi uzatıyorum.

O elime bakar ama sıkmak için hiçbir girişimde bulunmaz, ben de elimi indiririm. Neyse. Onu etkilemek için burada değilim. Oğlu zaten benimle evlendi. Ne o ne de ben bunu değiştirebiliriz.

Tyson bizi tanıştırmaya çalışmıyor, bu yüzden neden umursamalıyım bilmiyorum.

Şampanya kadehini dudaklarıma götürdüm ve o nefesini tuttu, eli ağzına gitti ve parmağındaki kocaman taş gözden kaçmaz. Lordların kendileri için önemi olmayan şeylere neden bu kadar para harcadıklarını anlamıyorum.

"Ne?" İçmeden bardağı indirdim. Yüzüme kaldırıp, içinde bir şey olup olmadığını kontrol ettim. Hayır, sadece baloncuklar vardı.

"Ty." Geniş gözleri oğluna yönelir. "O içmemeli." Bu insanlar neden içmeme izin vermiyorlar ki?

"O iyi, anne," diye sertçe cevaplar ve ben omuzlarımı dikleştirip bu sefer bir yudum alırım.

"Ama bebek..."

İçkimi kayınvalidemin somon rengi elbisesine tükürdüm.

Nefesini tutarak benden uzaklaşır. Eh, bana mesafe koymanın bir yolu da bu. Tyson kıkırdar ve babası gözlerini kısarak bana bakar. "Affedersiniz?" diye sorarım annesine, çenemdeki şampanyayı silerek.

"Şey..." Büyük gözleri onun gözlerinden benimkilere geçer. "Siz ikiniz hamile kalmaya çalışmıyor musunuz?"

"Hayır." Kafamı salladım. Yani, deniyoruz ama kesinlikle hamile kalmaya çalışmıyoruz.

Ellerini dar kalçalarına koyar. "Yani, çocuk sahibi olmadan önce bir süre evli kalmak istemenizi anlıyorum." Gözleri tekrar bana döner. "Ama gençleşmiyorsunuz."

Bir hanımefendi genellikle genç yaşta çocuk sahibi olmaya başlar. Ben yirmi bir yaşıdayım, bu yüzden onlara göre çok yaşlıyım. Anlamadığını fark edince, "Çocuk sahibi olmayacağız," diyorum.

Gözlerini kırpıştırır ve oğluna ya da bana hala tek kelime etmemiş olan kocasına bakar.

"Ama... ama Tyson." Ona bakar. "Sen tek çocuksun. Crawford soyadını devam ettirmek için çocuklara ihtiyacın var."

"Belki de kendin daha fazla çocuk yapmalıydın," diyorum ve şampanyadan bir yudum daha alıyorum. Neden bu yük bize biniyor ki?

Yine nefesini tutar ve ben onun bu kadar dramatik davranmasına gözlerimi devirmekten kaçınırım. Ben de onun kadar burada olmak istemiyorum. Sadece oğlunun beni eğip kıcımlı tokatlamasını ve beni onun iyi fahişesi olarak adlandırmasını istiyorum, o da benim zonklayan amımı sikip beni boşaltana kadar.

TYSON

Yüzümdeki gülümsemeye engel olamıyorum. Karım azgın ve kızgın. Bu hoşuma gidiyor. Ayrıca annemin saçmalıklarını dinlemeyecek olması da hoşuma gidiyor.

"Tyson..."

"Bırak şunu anne." Söylemek üzere olduğu şeyi kesiyorum. O zamanlar benim için seçtikleri kızla evlenmedim, o yüzden Laikyn ile evliliğimde ne yapacağımı onlara dikte ettirmem.

Onlar öfkeyle uzaklaşırken, ben onun elini tutup onu balo salonunun daha içlerine doğru çekiyorum. Ryat ve Sin'i yuvarlak bir masada otururken görüyorum ve ikisi de başlarını kaldırıp bana bakıyorlar. Ryat bize gelmemizi işaret ediyor ve ben onun oturması için bir sandalye çekiyorum.

yavaşça koltuğa oturduğunu fark ettim. Klitoris güçlendiricinin işini yaptığını ve onu çılgına çevirdiğini biliyorum.

Ryat'ın yanında karısı Blakely oturuyor. Oturduğumuzu fark ediyor ve karıma bakarak kendini tanıtıyor. Karım "*Laikyn*" diye cevap verdiği anda, Blakely'nin gözleri benimkilere kayıyor. Onun bakışını karşılarken, gözleri biraz daralıyor. Ryat'ın ona karım hakkında ne kadar anlattığını bilmiyorum, ama bana, karımın ona benim ve Whitney hakkında sorular sorduğunu söylemişti. Bu yüzden Lake'in kız kardeşi olduğunu bildiğini varsayıyorum. Bir keresinde özel jetle Blakley ile samimi bir konuşma yapmış ve ona ne tür bir adam olduğumu anlatmıştım. Karımla aşk için evlenmediğimi öğrenince şaşırmamalı.

Easton Bradley Sinnett—Sin—Ryat'ın diğer tarafında oturuyor. Sin'in karısı Ellington, onun yanında oturuyor ve Lake'e kendini tanıtıyor. Üçü konuşmaya başlıyor ve ben Sin ile Ryat'ın konuşmasına dahil oluyorum.

Masada, gevşek penisime bir el dokunduğunda irkildim. Lake'e baktığımda, şampanya kadehinin kenarından bana bakıyordu. Benimle dalga geçiyordu. Ona gülümsedim. "Devam et, küçük canım," dedim ve o da kazanma şansı varmış gibi gülümsedi.

Kadehini bitirip masaya koyar ve eğilir. "Tuvaleti kullanabilir miyim lütfen?"

Ona hayır demek istiyorum, ama sonra "*Çişimi yapmam lazım*" diyor. Eğilip yüzünü avuçlarım ve dudaklarımı kulağına yaklaşıtıyorum, böylece sadece o duyabilecek. "Eve gittiğimizde, bu elbiseyi üstünden yırtıp seni yatağımıza bağlayacağım." Onun keskin nefes alışı sesiyle sikim sertleşiyor. "Ve eğer meme uçlarında iki bant yoksa, kemerimle kışını morartana kadar döveceğim."

"Tyson." Elini artık sertleşmiş sikime bastırırken, ağlayarak adımı söylüyor.

Ama henüz bitirmedim. "Sonra da en düşük ayarda bir vibratörü amına sokacağım, böylece boşalamayacaksın ve sonra oturup, gece boyunca boşalmak için yalvarıp ağlamayı izleyeceğim, ama boşaltmayacağım, Lake. Bu bir ceza olacak, tıpkı geçen seferki gibi. Bir ödül değil." Geri çekilip gözlerine bakıyorum. Nefes alışı kadar ağırlar. Serbest elimi indirip çok hafifçe parmak eklemlerimi elbisesinin üzerinde gezdiriyorum ve meme ucuna ulaştığımda ağzı açılıyor. "Beni anladın mı?"

Yavaşça başını sallar, gözleri bana, sırf onu cezalandırabilmem için bana itaatsizlik etmek istediğini söyler. Bir parçam bunu yapmasını ister. Diğer parçam ise

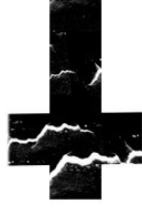
onu tekrar tekrar boşalırken görmek istiyor.

"Anlıyorum, efendim," diye nefes nefese fısıldadı.

Bu sözler üzerine boğazımın derinliklerinden bir homurtu çıkar. Bunun beni etkilediğini biliyor ve şimdi bunu bana karşı kullanacak. "Çabuk dön," emrediyorum.

O eğilir, yumuşak eli yüzümü okşar ve beni öper. Dudakları benimkilere bastırır ve ağzını açarak beni içeri davet eder. Fırsatı değerlendirir ve vücudu sandalyede ileri geri sallanırken inlemesini yutarım. Geri çekilir ve ayağa kalkarım, elini tutup sandalyesinden kalkmasına yardım ederim.

YİRMİ DOKUZ

LAIKYN

Tyson'ın bana söylediği sözler aklımda tekrar tekrar yankılanıyor. Bandajları çıkarıp, beni gerçekten cezalandıracak mı diye görmek için büyük bir istek duyuyorum. Ama onun kazanmasına izin vermeyeceğim. Bu daha çok "*bunu yapabilirim*" türünden bir durum.

Kabinden çıkıp lavaboya doğru yürüdüm ve ellerimi yıkamak için musluğu açtım. O sırada gözümün ucuyla kapının açıldığını gördüm.

"Ne halt ediyorsun sen?"

"Anlamadım?" Kafamı kaldırıp baktığımda, erkek kardeşim kadınlar tuvaletinde duruyor. "Miller?" Odada başka kadın olup olmadığını kontrol etmek için etrafa bakıyorum. "Burada ne yapıyorsun?"

"Sana bir soru sordum," diye bağırır.

Omuzlarımı düzeltirim. Onun sorunu ne? "Ne demek istediğini anlamadım."

"Bana aptal numarası yapma, Lake."

"Ben..."

"Otel odasını gördüm," diye sözümü kesti.

Gözlerim yere düşer, itirafından sonra ona daha fazla bakamam. Babamın yatakta kanımı bulmasının kötü olduğunu düşünmüştüm, ama kardeşim? "Başka seçeneğim yoktu," diye mırıldanırım.

"Kafana silah dayadı mı?"

Kaşlarımı çatarak, kirpiklerimin arasından ona baktım.

"Hayır." "Boynuna bıçak dayadı mı?"

"Hayır, ama..."

"Seni bağlayıp tecavüz mü etti?" Kaşlarını kaldırdı.

O katedraldeki herkes o gün daha sonra seks yapacağını biliyordu. Tyson mu Luke mu olduğu önemli değildi. En azından Tyson, Luke'un son üç yıldır yaptığı gibi benim bekaretimi satın almadı. Sadece aldı. "Sanki başka seçeneğim varmış gibi davranıyorsun," diye ona ters ters cevap verdim.

"Tanrı aşkına, kardeşim. Whitney'den hiçbir şey öğrenmedin mi? O, ona aşık olacak kadar aptal olabilir, ama bunun hiçbir zaman bir sonuca varmayacağını bilecek kadar akıllıydı."

Hiç mantıklı konuşmuyor. "Senin bunu engellediğini hatırlamıyorum." Parmağımı göğsüne vuruyorum. "Beni ona veren sendin

."

Çenesi gerilir ve benden başka bir yere bakar. İç çekerek saçlarını elleriyle tarar. "Yapmam gerekeni yaptım."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ama bandajlı meme uçlarıma baskı yapınca hemen indiriyorum. Neredeyse inleyecek gibi oluyorum ve utançtan yüzümün kızardığını hissediyorum. "Ben de aynı şeyi yapıyorum."

Başını geriye atar ve sert bir kahkaha atar. "Onun penisine boşalman, yapman gereken bir şey değildi."

"Anlamadım?" Ona bir adım yaklaşarak aramızdaki küçük mesafeyi kapatırım. "Az önce ne dedin?"

"Biliyor musun, dizlerinin üzerine çöküp ona sikmesini yalvaran diğer fahişelerden daha akıllı olduğumu sanıyordum, ama her zamanki gibi, sen de bir hayal kırıklığıydın. Babamın bunu engellemek için daha fazla çaba göstermemesine şaşmamalı." Bana sırtını dönüp uzaklaşmaya başlar, ama ben uzanıp smokininin arkasını yakalar ve onu bana doğru çekmek için elimden geldiğince sertçe çekerim. O da dönüp bana bakar. "Ne oluyor lan..."

"Bu ne demek lan?" Öyle yüksek sesle bağıriyorum ki, karşı tarafta kimse beni duymasın diye umuyorum.

"Bir düşün, Lake. Babamın Whitney'in Tyson'la birlikte olmaması için elinden geleni yapmasının bir nedeni var, ama beni ona teslim etmekte hiçbir sakınca görmedi."

Whitney'nin Tyson'la birlikte olmasını engellemek için elinden gelen her şeyi yapmakla ne demek istiyor? "Hayır." Kafamı sallarım. "Babam bana başka seçeneği olmadığını söyledi. Lordlar, Tyson'ın istediği kişiyi seçmesine izin verdi ve ben de bunu kabul etmek zorunda kaldım."

O burun kıvrır. "Babamın bir planı var ve sen onu mahvetmeyeceksin."

"Plan mı? Ne demek istiyorsun? Ne tür bir plan?" Yani, akşam yemeğinden sonra Blackout'a gelme şekli ve Bethany'yi kendisi için çalıştırması nedeniyle babamın bir şeyler planladığını biliyorum. Ama bu ne olabilir ki? Beni gözetlemek mi? "Bu, Whitney'i öldürdüğüm için intikam mı?" diye soruyorum yumuşak bir sesle.

O burun kıvrır. "Onu öldürdüğünü gerçekten düşünüyor musun? Lanet olsun, Lake. Sen çok aptalsın."

Kollarımı kendime doluyorum, tam da öyle hissediyorum. "O zaman babam neden ondan bu kadar nefret ediyor?" Whitney öldükten sonra, babamın yanında onun adını bile anamazsın. Sanki ortadan kaybolmuş gibiydi. Hiç var olmamış gibi. Sosyal medya hesapları kapatıldı. Fotoğrafları silindi.

Paylaştığımız tüm anılar sanki rüyamda görmüşüm gibi geliyordu. O sadece... ortadan kaybolmuştu. Ama ailem gerçeği biliyordu. Lords ailesi ne kadar örtbas etmeye çalışsa da, onu Tyson öldürmüştü.

"Whitney gibi hamile kalma yeter." Sorumu görmezden geliyor.

Kalbim durdu. "Ne?" diye fısıldadım. "Whitney hamile miydi?" Bunu hiç bilmiyordum.

"Sence Tyson seni neden *istedi*?" Sorularımı görmezden gelerek burnunu çeker. "O seni sevmiyor, Lake. Ve sana ne olacağı umurunda bile değil. Az önce gördüğüm şey... ona yapışıp kalman, onun seni ne kadar değersiz bir sürtüğe dönüştürdüğünü kanıtlıyor." Tuvaletten çıkar ve ben nefesimi toparlamaya çalışırım. Midem bulanmaya başlar ve bir kabine koşarım, kapağı kapatıp eğilirim, bu dar, vücudu saran elbiseyle tamamen dizlerimin üzerine çökemiyorum.

Kusmaya başlarım ama neyse ki kusmam. Birkaç saniye sonra kapağı kapatıp kabinden çıkarım. Tuvalette duran iki kadın görünce dururum. Blakely Archer ve Ellington Sinnett. Ryat ve Sin'in eşleri.

"İyi misin?" diye soruyor Blakely. Elleri büyüyen karnının üzerinde.

Beni buraya kadar takip mi ettiler? Tyson mu gönderdi onları? Yoksa kocaları mı? Sin'in Tyson'la ne kadar yakın olduğunu bilmiyorum, ama Ryat'ın beni düşünmeden otobüsün altına atacağını biliyorum. Altarda onun yanında durması bunu kanıtlıyor.

Başımı sallıyorum. "Evet." Lavaboya doğru yürüyerek musluğu açıyorum ve avucumla suyu alıp bir yudum alıyorum. Ağzımda çalkalayıp tükürüyorum ve musluğu kapatıyorum, ağzımdaki ekşi tadı gidermeye çalışıyorum. Hâlâ kusacakmışım gibi hissediyorum. "Tyson sizi beni almaya mı gönderdi?" Ondan uzak kaldığım sürenin dolduğuna eminim.

"Hayır." İkisi de kaşlarını çatı.

Ellington'ın gözleri karnıma düşer ve ne düşündüğünü anlarım. Tam kusmak üzereyken beni yakalamışlardır. Ben bir lordla evliyim. Böyle düşünmeleri onların suçu değil; bu bizim yetiştirilme tarzımızdan kaynaklanıyor.

"Hamile değilim," diyorum ve onlar birbirlerine bakıyorlar. Onlarla bu şekilde tanışmaktan nefret ediyorum. Arkadaşlarım olmasını çok isterdim. Gerçek arkadaşlar. Günlük hayatım hakkında, ne kadar sıkıcı olursa olsun, konuşabileceğim arkadaşlar. Ama onlar Lordlarla evli, bu yüzden onlarla yakınlaşmamın ihtimali neredeyse imkansız.

Garip bir sessizlik hakim ve ben derin bir nefes alıyorum. Şu anda Tyson'ın suratına yumruk atmak istiyorum ama aynı zamanda beni sikmesi için yalvarmak da istiyorum. Kahretsin, bir içki daha içmem lazım.

"Kız kardeşin için üzıldüm," diyor Blakely yumuşak bir sesle, muhtemelen içeri girmeden önce kardeşimin onun hakkında konuştuğunu duymuştur.

Gözlerimi kaldırıp onun mavi gözlerine bakıyorum. "Whitney'i tanıyor muydun?" diye soruyorum.

Kafasını sallar. "Hayır, ama hakkında bir şeyler duymuştum," diye belirsiz bir cevap verir.

"Ne duydun?" diye merak ediyorum.

Kırmızı rujlu dudağını ısırarak, bana söylemeli mi diye bir saniye düşünür. "Birisi bana ve arkadaşım Sarah'ya yemin töreninden bahsetmişti. Whitney, Tyson'ın seçtiği kişi olduğunda erkek arkadaşını aldattığını söylemişti."

Buna kaşlarımı çattım. Kız kardeşim hiç erkek arkadaşı olmamıştı. O zamanlar yoktu.

"Ama sonra Ryat'a onu sordum ve o da duyduğum her şeye inanmamamı söyledi. Whitney'in Tyson'la kimseyi aldatmadığını, bir sapığı olduğunu söyledi."

"Kimdi o?" diye soruyorum, ona doğru adım atarak. Bu benim için yeni bir haber. Hamile, erkek arkadaş, takipçi? Tanrım, kız kardeşimi tanıyor muydum ki?

"Bana hiç söylemedi." Bana anlayışlı bir bakış atıyor. "Üzgünüm."

"Onu tanıyor muydun?" diye Ellington'a soruyorum.

"Üzgünüm, tanımıyordum," diye yumuşak bir sesle cevaplar.

Başımı eğiyorum ve Blake'in siyah topuklu ayakkabılarının bana doğru yürüdüğünü izliyorum. "Nasılsın? İyi misin?"

Bir kez daha başımı kaldırıp baktığımda, onun bu banyonun ortasında, şu anda nasıl olduğumu sormadığını anlıyorum. Genel olarak hayatımı soruyor. Başımı sallayıp yalan söylüyorum. "Evet." Tyson'ın fahişesi olduğumu ona söyleyemem. Kocama yardım eden onun kocasıydı. Ryat'a bir şey söylemesi ve bunun Tyson'ın kulağına gitmesi riskini göze alamam.

"Cep telefonun yanında mı?" diye soruyor Ellington.

Çantamı açıp telefonu çıkarıyorum. Blakely telefonu benden alıyor ve birkaç saniye sonra Ellington'a veriyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa bize haber ver," diyor Blakely, bana nazik bir gülümsemeyle. "Lords'larla evli olabilirsiniz, ama biz Ladies birbirimize destek olmalıyız."

Tyson'ın onları tekrar görmeme izin vermesini diliyorum. Blackout'ta boğuluyorum. Bunun Tyson'ın planı mı yoksa başka bir şey mi olduğunu bilmiyorum, ama öyleyse, işe yarıyor.

TYSON

Ryat, "Blackout'ta işler nasıl gidiyor?" diye sorduğunda, bir garson bana bir içki daha getirir.

Cevap vermeden önce, karımın neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ederek tuvalete giden koridora bakıyorum. "Haberlerde kaybolan kızı gördünüz mü?"

O ve Sin, kimden bahsettiğimi zaten biliyorlar ve başlarını sallıyorlar. Onu görmemek imkansız. Fotoğrafi her yerde.

"Birkaç hafta önce iki dedektif onu aramak için geldi. Kayıp olmadan önce en son Blackout'ta görüldüğünü söyledi."

Sin iki elini de kaldırır. "Ben yapmadım."

Ryat, Sin'in bir süre önce Blackout'ta son görülen bir adamı öldürdüğü için dedektifleri kulübüme getirmiş olmasına burun kıvrır. O zamanlar bu durumdan memnun değildim ama uzun vadede onun için iyi sonuçlandı.

"Biri Lord'du," diye bilgilendiriyorum onları.

Sin kaşlarını çatı, gözleri etrafta dolaştıktan sonra benimkilere takıldı. "Lordlar sana Blackout'u verdi. Neden seni soruşturmak için aynı zamanda Lord olan bir memur göndersinler ki? Ayrıca, Blackout'un polisle işbirliği yapmadığını biliyorlar."

"Değil mi? Bu mantıklı değil," diye ekler Ryat.

Kafamı sallayıp homurdanırım. "Lord eskiden karımla çıkıyordu." Sanırım "*çıkmaq*" doğru kelime değil, ama benim istediğimden daha fazlası. Lordlar rekabette iyi değildir. Bize kazanmak öğretilir. Her zaman en iyi olmak. Ve Laikyn ile neden evlendiğim önemli değil, o benim karım ve vücudunun yaşadığı her şey olmasa da çoğu şeyde onun için ilk ben olacağım.

"Oh." Sin başını sallar. "Bu çok mantıklı." İçkisini alır ve bir yudum içer.

"Peki, bu da yeni sorular ortaya çıkarıyor. Sence o kayıp kızın peşinde mi?" diye merak ediyor Ryat. "Blackout'a dikkat çekmeye mi çalışıyor?"

Kafamı sallarım. "Bunun için cesareti olduğunu sanmıyorum. Ayrıca, oraya gelene kadar onun benim karım olduğunu bilmiyor gibiydi." Collin'in Lake'e bakışlarından hoşlanmadım, bu yüzden onun benim olduğunu belirtmeyi ihmal etmedim. Ondan sonra atmosfer bir anda değişti.

"Sence kızın babası sana zorluk çıkarmak için onu göndermiş olabilir mi?" diye devam ediyor Ryat.

Omuz silkiyorum ve dürüstçe cevap veriyorum, "Emin değilim. Kız hakkında daha fazla bilgi edinmem lazım."

"Bir telefon görüşmesi yapayım," diyor Ryat. "Ne öğrenebileceğime bir bakayım."

Karımın Blakely ve Ellington ile bize doğru yürüdüğünü görüyorum. Burada olduğumuz sürece yeni arkadaşlar edineceğini tahmin etmiştim. Benim onayladığım kadınlar olduğu sürece, hayatında benden başka birkaç kişi olması onun hakkı.

Bize doğru yürüyen Ryat, karısını fark ediyor. "Her şey yolunda mı?" diye soruyor, gözleri karısının vücuduna oturan siyah elbisesinin altındaki hamile karnına düşüyor.

"Evet." Karısı gülümser, eğilir ve kocasının dudaklarına öpücük kondurur.

Sin, hamile karısının omuzlarına kolunu atar ve karısı yanına oturduğunda sandalyesini kendine yaklaştırır. Blake ve Elli birbirlerinden çok uzak değiller. Eminim ki doğum tarihleri de aynı civarda.

Lake'e bakıyorum, ama o benden kaçınıyor. Sırtı dik, elinde yeni bir kadeh şampanya var. Onu nereden aldığını sormak üzereyim ki, cebimdeki telefon titrer ve onu çıkarırım, arayanın Colton olduğunu görürüm. "Bunu cevaplamam lazım," derim Ryat'a, sonra gözlerimi karıma kaydırırım. O da başını sallar, benim için ona göz kulak olacağını anlar.

"Alo?" diye cevap verip, uzaklaşarak arka cam kapıdan dışarı çıkıyorum.

"Aradığım için özür dilerim patron, ama sana haber vermek istediğim bir sorun var," diye Colton aceleyle konuşur.

"Ne oldu?" diye soruyorum ve camın önüne dönerek içeriye bakıyorum. Karım şampanyasını yudumlarken bana öfkeyle bakıyor. Onun bakışlarını karşılayarak, önce onun bakışlarını kaçırmamasını bekliyorum. O bakışlarını kaçırdığında, içimden gülümsüyorum.

"Polis geldi."

İnlerim. "Ne istiyordu?"

"İşte sorun da bu. Seninle konuşmak istedi. Şu anda müsait olmadığını söyledim."

"Burada olduğumu biliyor." Lordlar Kamarası her yıl bu zamanlar kıdemli üyelerine bir parti düzenler. Ama her lord partiye katılmaz. Collin'in davet bile almadığını biliyorum. O bizim dünyamızda bir hiç. "Ne istediğini söyledi mi?"

"Kızın kaybolduğu geceki kamera kayıtlarını görmek istediğini söyledi."

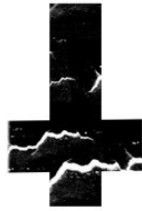
"Neden ona bunu göstereceğimi düşünsün ki? Orada olmadığını zaten söyledim."

"Emin değilim, ama onu gördüğümde kulübün içindeydi ve etrafta sorular soruyordu." Kiminle konuştuğunu sormak üzereydim ki, "Onu dışarı çıkardığımda Bethany ile konuşmaya çalışıyordu. Bethany çok meşguldü, ona zaman ayıramadı."

İç çekerek saçlarımı elime aldım. "Tamam. Bildirdiğin için teşekkürler. Yarın sabah saat 10'da sen ve arkadaşların Blackout'ta benimle buluşun. Kameraları tekrar inceleyelim ve bir şey bulabilir miyiz bakalım." Onları zaten bir kez inceledim ve olağandışı bir şey görmedim. Kız üç erkekle gelmiş ve onlardan biriyle gitmişti. Ama onunla birlikteyken hayatının tehlikede olup olmadığını sorgulamamı gerektirecek hiçbir şey yoktu.

"Tamam." Telefonu kapattı ve ben de telefonumu cebime koydum.

OTUZ

LAIKYN

Sandalyeye oturup önüne bakıyorum. Burada ne kadar uzun oturursam, o kadar sinirleniyorum. Kardeşime, kendime. O, benim tarafımda kalan tek kişi olduğunu düşündüğüm kişiydi. Artık kimsem yok. Ama bu gerçekten önemli miydi? Aslında değil. Uzun vadede değil.

Ağzımdaki kötü tat sonunda gitti. Sanırım bunun nedeni, tuvaletten dönerken bir içki daha almış olmam. Kocam daha sonra beni becerecek ve bedenim bunu istiyor olsa da, zihnim *hayır diye* bağırıyor.

Ryat ve Blakely'nin konuştuğunu görmek için başımı çeviriyorum. Dirsekleri masanın üzerinde, yüzü elinde. Odadaki sesler yüzünden ona ne dediğini duyamıyorum ama ona gülümsüyor. Elini uzatıp koyu renkli saçlarını kulağının arkasına itiyor ve sonra eğilip onu öpüyor. Kızın ona yaslanmasını utanmadan izliyorum. Elini yüzünden indirip, Ryat'ın siyah düğmeli gömleğini okşuyor. Alnını kızın alnına koyan Ryat, öpücüğü kesip ona yumuşak bir öpücük veriyor. Sanki ona doyamıyor gibi ve kızın onu kendine çekışı de aynı şeyi hissettiğini gösteriyor.

Gözlerim Sin ve Ellington'a kayıyor. Ellington, Sin'in büyüyen karnının yanına elini koymuş, ona doğru eğilmiş ve bir şeyler söylüyor. Sin'in yüzünün kızardığına bakılırsa, Ellington'ın bu gece onun için planladığı şey bu olmalı.

Gözlerimi başka yere çevirip şampanyamdan bir yudum daha alıyorum. Ben de bunu istiyorum. Benimle birlikte olmak isteyen bir koca. Benden çocuk sahibi olmamı ve evini yuva haline getirmemi isteyen bir koca. Ona bir aile kurmak istiyorum. Beni sadece hastalıklı bir intikam için kullanmak isteyen biriyle evlenmek istemiyorum. Luke ile birlikte olsaydım bunu elde edemezdim demiyorum. Ama neden ya biri ya da diğeri olmak zorunda olduğunu soruyorum.

Annemle babamın odaya girdiğini görüyorum. Kardeşim de onların arkasında giriyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. Bana tiksintiyle bakıyorlar. Anlamıyorum. Kocamla mutlu olmamdan ziyade tecavüze uğramamı ve dövülmemi mi tercih ediyor? Evet. Bunu çok açık bir şekilde belli etti. Ama neden?

Bu sadece Lordların ne kadar sapık olduğunu gösteriyor.

Arkalarından bir adamın geldiğini görünce dik oturuyorum. Otel odamızdaki adam. Gavin'in yerine gelen adam.

Kardeşimin omzuna dokunur ve kardeşim arkasını döner, tek kolla el sıkışıp sarılırlar. Annemle babam da onu selamlamak için arkasını dönerler. Gavin olarak hatırladığım başka bir adam da onların arkasına girer ve hepsi sohbet etmeye başlarlar.

"Sana bir içki içebileceğini söylemiştim."

Nefesimi tutarak, kulağımdaki sesin geldiği yöne dönüp Tyson'ın yanımda oturduğunu görüyorum. Gözleri benimkilerden elimdeki şampanya kadehine kayıyor.

Kadehi ağzıma götürüp bir dikişte içiyorum. Bitirince derin bir nefes alıp dudaklarımı onun dudaklarına değmeyecek kadar yaklaştırıyorum. O geri çekilmeye tenezzül etmiyor. Bir parçam kardeşimin bizi izlemesini umuyor. *Evet, ben onun fahişesiyim, orospu çocuğu.* "Bunun için beni sonra cezalandırabilirsiniz, efendim." Sözlerim olabildiğince alaycıydı. Ama daha çok nefes nefese kalmış gibi geliyordu.

Ona kızgın olsam da, amım hala zonkluyor ve meme uçlarım ağrıyor. Dokunulmak için yalvarıyorlar. İç çamaşırım sıırılsıklam. En azından bu gece giymeme izin verdi. Elbisemde ıslak bir leke olmasını hiç istemem.

Elini uzatıp parmaklarıyla nazikçe yanağımı okşarken saçımı kulağımın arkasına itti ve bu hareket, ısınmış tenimde tüylerimi diken diken etti. "Dilediğine dikkat et, küçük sevgilim."

Bana sorarsanız, parti Lords için oldukça sönük geçti. Hiçbir ritüel ya da kurban sunulmadı. Hiçbir tür kan dökülmedi. Lords üyeleri sadece birbirlerinin sırtını sıvazlayarak, herkesin yapabileceği bir şey için birbirlerini tebrik ettiler: üniversiteden mezun olmak. Lords üyeleri derslerine bile girmiyorlar. Girmelerine gerek yok. Sadece unvanları nedeniyle ödüllendiriliyorlar.

Neyse ki ailemle hiç konuşmadım. Bizi görmezden geldiler. Masamızdaki herkese veda ettik ve Blakely ve Ellington ile iletişimde kalacağıma söz verdim.

"Neden bu kadar sinirlendiğini söylemek ister misin?" diye sordu Tyson, limuzinin arkasında yanıma otururken ceketini düzelterek.

"Önemli değil," diyorum dürüstçe. Hiçbir şey geçmişi veya geleceğimizin sonucunu değiştirmeyecek. Olan oldu ve tek yapabileceğim her günü tek tek yaşamak.

Eli saçlarıma dolanır ve başımı geriye doğru çeker. Dudaklarını boynuma indirip kulağıma nazikçe öpünce nefesim hızlanır. "Tutumunu beğenmedim, Lake."

"O zaman belki de beni sikerek düzeltmelisin," diye meydan okurum.

Karanlık bir kahkaha atıyor. "Seni becereceğim. Bunun seni daha iyi bir ruh haline sokup sokmayacağından emin değilim."

Hırıldarım, kalçalarım düşünmeden deriden kalkar. Beni kasten kızdırmaya çalışıyor. Bunu bekliyordum. Bütün gece onu kışkırttım. İstedığı bu. Beni çıldırtmak, ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünmemi sağlamak, en ufak bir ilgi için ona yalvarmamı sağlamak.

Limuzin evin önünde durur ve o beni arka kapıdan indirir. Topuklu ayakkabılarımla biraz sendelerim, içtiğim birkaç içki düşündüğümünden daha fazla etkiliyor beni.

Ön kapıdan giriyoruz ve ben doğruca yatak odasına gidiyorum. İçeri girer girmez kapıyı çarpıyorum, yüzüne çarpmasını umuyorum, ama kapının iç duvara çarpma sesinden onun benden daha hızlı olduğunu anlıyorum. Bekliyordu.

Bir el saçımı kavrar ve beni geri çeker, çığlık atmamı sağlar. Serbest eliyle boynumu sarar ve beni kapalı kapıya iter. Önüme gelir. Bebek mavisi gözleri bana dik dik bakar. Bana kızıyor. İyi.

Kavga etmek istiyorum. İçimdeki hasta bir parça, ona bir şeyler *hissettirdiğimde* hoşlanıyor.

Bu, ona ulaşabildiğim anlamına geliyor.

"Son şansın, neden bana kızgınsın?"

Çenemi kaldırarak, cevap vermemem üzerine sırtıyor. En kötü ne yapabilir ki, tasmamı açmak mı? Boynumu bırakarak, ellerini elbiseme indiriyor ve ince kumaşı ortasından yırtıyor, beni nefes nefese bırakıyor. Çok güzel bir elbiseydi.

Kumaş ayaklarıma düşer ve o, uyluklarımı kavrayarak beni kaldırır. Beni yatağa taşıırken bacaklarım içgüdüsel olarak ona sarılır. Beni yatağa atar ve belime oturur, beni altında sıkıştırır.

Yatağın köşesine uzanarak bileğimi kavrar ve kenara doğru uzatır. Bir şey bileğimi sarar. Beni bırakır ve kolumu hareket ettirmeye çalışırım ama yapamam. Söz verdiği gibi kolumu bağlamıştır.

Uzanıp diğerine de aynısını yapar. Sonra yataktan iner ve bacaklarımı genişçe açar, her bir ayak bileğime ip bağlar. Bana sırtını dönerek banyoya girer ve beni yatakta bacaklarım açık bir şekilde bırakır.

Yatağa uzanmış halde bırakıyor. Tavana bakıp nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Çok ıslakım. Kızmak istiyorum ama vücudum onu istiyor.

TYSON

Banyodan çıkıp yatağa doğru yürüdüm. Kalçalarından iç çamaşırını yırttım, bu onu inlemeye başladı ve iç çamaşırını top haline getirdim. Üzerine eğildiğimi gördü ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tyson..."

Onu ağzına tıkıyorum ve bir parça koli bandı koparıp ağzına yapıştırıyorum. Hızla başını sallıyor, ben de yanaklarını tutup yüzünü sabit tutarken başının arkasını yatağa bastırıyorum. "Konuşmak istemiyorsan, sesine ihtiyacın yok." Onu bırakıp ayağa kalkıyorum, o da yatakta çırpınıyor, bağlarını çekiyor.

Eğilip kemerimi çıkarıyorum. "Bütün gece beni sikmem için yalvardın, küçük sevgilim. Ve bunu yapacağım, ama önce seninle biraz oynayacağım." Kemerle göğsüne vuruyorum ve kalçalarını olabildiğince kaldırırken, odayı mırıldanan çığlıkları dolduruyor.

Bunu tekrar yapıyorum, bantlanmış meme uçlarına vurduğumdan emin olarak. Sert yapmıyorum; bu bir ceza değil. Ne kadar ıslanabileceğini görmek için.

İç uyluklarını tokatlıyorum ve vücudu kavisleniyor. Kalçalarını geçerek, bacaklarının arasındaki ağrıyı dindirmek için soldan sağa dönüyor.

Kemerimi yatağa bırakıp cebime uzanıyorum ve dolaptan aldığım şeyi çıkarıyorum. Onu yüzüne tutuyorum ve gözleri büyülüyor. "Bu klitorisine takılacak." Meme uçlarını çimdikliyorum ve sırtı kavisleniyor.

Elimi açılmış bacaklarının arasına indirip, silindiri klitorisine yerleştirip ucunu çeviriyorum, meme uçlarına yaptığım gibi klitorisini içine çekiyorum.

Sonra bacaklarının arasına giriyorum. Dizlerimi zaten titremeye başlayan uyluklarına dayayıp sertleşmiş penisimi elimle tutuyorum. Penisimin ucunu ona sürüp ıslak amına ön sıvımı sürüyorum.

Serbest elimle silindiri yerinde tutarken, diğer elimle ona giriyorum. Yarı yolda durup iki kez daha çeviriyorum, klitorisi şeffaf tüpün içine daha da emilirken ağzındaki tıkaçla çığlık atmasına gülümsüyorum. "İşte böyle, Lake," diyorum, amcığı beni sıkıca kavradığında. "Ne kadar hoşuna gittiğini göster bana."

Nefes nefese, vücudu titriyor ve göğsü inip kalkıyor. Silindiri tutarken, sikim yavaşça onun güzel traşlı amını sikiyor. Sadece onu kızdırıyorum,

yavaşça, nazikçe. Ona bakıyorum, boynu gergin, yüzünün iki yanından gözyaşları akıyor.

İki kez daha çeviriyorum ve o sırlıslık oluyor. Yeterince tatmin olduğunu hissettiğimde, vidayı söküp klitorisini serbest bırakıyorum. Vücudu yatağa çöküyor ve ben gülümsüyorum. "Henüz bitmedi, küçük sevgilim."

Sikimi tamamen çıkarırım, amını tokatlarım ve o kontrolsüzce titrer. Ona sertçe girerim ve vücuduna eğilirim. Sikim sert ve hızlı bir şekilde ona girerken dudaklarımı sert meme uçlarına sararım, karımı o kadar sert sikerim ki yatak başlığı duvara çarpar.

Meme ucunu hafifçe ısırp nazikçe çekerim, bu hareket bandı çıkarır. Onu tükürürüm ve diğerine de aynısını yaparım, sonra şişmiş meme ucunu ağzıma alırım. Ağlıyor, kalçalarını benimkilere ulaşmak için elinden geldiğince kaldırıyor, sikilmeye ihtiyacı var.

Elimi uzatıp ağzındaki bandı yırtıp iç çamaşırını çıkarıyorum, ikisini de yere atıyorum. Onun içine girdiğimde amının sikimi saran hissini seviyorum, ama şu anda ondan daha fazlasını istiyorum. Vücudu bana yetmiyor. Onu içime çekmem lazım.

Nefes nefese, "Tyson..." diyor.

Dudaklarımı dudaklarına indirip, ikimizin de nefes alıp almadığından emin olamayacağım kadar derin bir öpücük vererek sözünü kesiyorum.

Ellerimi bağlı kollarının altına kaydırıp, sikim onun amını sikerken parmaklarımı uzun saçlarına doluyorum.

Dudakları benimki kadar çaresiz. Ondan uzaklaşıyorum ve o derin bir nefes alıyor. "Lütfen?" diye yalvarıyor, vücudu titriyor.

"Evet, küçük canım?" diye soruyorum, saçlarını bırakıp ellerimi yüzünü okşamak için kaldırıyorum. "Lütfen ne?" Dudaklarımı yalıyorum, daha önce öpüşmemizde içtiği şampanyanın tadını almak istiyorum.

"Ben... seni hissetmek istiyorum." Bağlı bileklerini çeker.

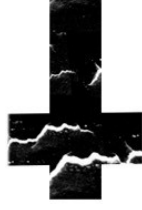
Gözlerinde biriken taze gözyaşlarına gülümserim ve o, boynunu geriye doğru eğerek, istediğini vermeyeceğimi bildiği için hayal kırıklığıyla homurdanır.

Bunun yerine, ıslak amından çıkıyorum ve onun inlemelerine gülüyorum. Nefes nefese kalan göğsünü, karnını öpüyorum ve titreyen bacaklarının arasına eğiliyorum. O, elinden geldiğince kalçalarını yataktan kaldırıyor ve ben şişmiş klitorisini inceliyorum.

Dudaklarımı yalayıp ona söylüyorum. "Bu gece seni kullanmaktan zevk alacağım." Ağzımı amına koyuyorum ve onu, karımı isteyen her erkek

benim karımı isteyen her erkek beni onu tatmin ederken izliyor, daha fazlasını isterken benim adımı haykırışını dinliyor gibi yaşıyorum.

OTUZ BİR

LAIKYN

Büyük jakuzideyiz. O arkamda oturuyor, ben de destek almak için ona yaslanıyorum. Üç kez boşaldıktan sonra, beni yatakta bırakıp banyoya gidip banyoyu hazırladı. Sonra beni çözdü, kaldırdı ve banyoya taşıdı, sonra da benimle birlikte banyoya girdi.

Gözlerim ağır, vücudum zayıf ve zihnim bulanık. Çok fazla içtim. Ya da belki orgazmların etkisidir. Hangisi olduğunu bilmiyorum. Belki ikisinin birleşimidir.

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor, ben onun bacaklarının arasında otururken elleriyle kollarımı okşuyor.

"Ağrıyor." Hâlâ titriyorum.

Parmakları kollarımı masaj yapıyor ve dudaklarımdan bir inilti çıkarken gözlerim kapanıyor. "Tanrım."

"Böyle devam et, bir tur daha yapalım," diye fısıldıyor, dudakları kulağıma değiyor.

Seks düşüncesi beni iniltiye boğar. "Sanırım yapamam."

O gülüyor, elleri omuzlarıma gidip onları derinlemesine masaj yapıyor. Başım geriye doğru ona yaslanıyor ve elleri boynuma dolanıyor. Kalçalarım kendiliğinden kalkıyor, etrafımıza su sıçratıyor.

Ellerimi başımın üzerine getirip saçlarını tutuyorum. Ellerini boynumdan çekip birini göğüslerime indiriyor. Nazikçe masaj yapıyor. Daha önce taktığım bantlar yüzünden çok hassaslar. "Vücudun dayanabilir Lake. Eğitimci gereken zihnin."

Ellerim onun uyluklarına iner ve o meme ucuma ulaştığında kaslı bacaklarını kavrarım, bu da beni nefesimi keser. Hâlâ şişmişler.

"Bana neden kızgın olduğunu söylemeye hazır mısın?" diye soruyor. "Önemli değil," diye fısıldıyorum.

"Dene bakalım," diye meydan okur, göğüslerimi bırakır ve vücudum rahatlatma ve hayal kırıklığıyla sarkar. Benim için karar vermesini istiyorum. *Beni bağla ve kullan* diye aklıma gelir. Konuşamayacak hale gelene kadar durmanı yalvarırken beni defalarca boşalt. O zaman bu garip konuşmaları yapmamıza gerek kalmaz.

"Lake," diye uyarıyor, dikkatimi çekmek için göğsümün yan tarafına tokat atıyor. "Söyle bana. Bana neden kızgındın? Ne oldu?" Elleri tekrar boynuma geliyor ve sanki beni masaj yaparak rahatlatmaya çalışıyor gibi hissediyorum.

Dudaklarımı yalayıp ağır gözlerimi kapatıyorum. *Neden olmasın ki?* Alkol bana cesaret veriyor. "Neden bana çocuk isteyip istemediğimi sormadın?" Şu anda yapmamız gereken tek konuşma bu gibi geliyor. Kardeşimle konuştuğumu bilmesini istemiyorum. Ailemle konuşmam yasak.

Elleri boynumda duruyor. "Çocuk istiyor musun?" diye soruyor, sanki bu fikir deliceymiş gibi.

O benim soruma cevap vermedi, ben de cevap vermiyorum.

Sessizliğime iç çekerek, "Bir zamanlar... istedim" diye itiraf ediyor.

Aklıma kardeşim geliyor ve kardeşimim dediği gibi hamile olup olmadığını ve onu bilerek hamile bırakıp bırakmadığını merak ediyorum. "Ve?" Yutkunuyorum. Boğazımda bir yumru oluşuyor ve daha fazlasını bilmek istediğimden emin değilim.

"İşler değişir," diyor basitçe.

Gözlerimin yaşarmasından nefret ediyorum. Whitney, ailemin başarılı olmasını istediği tek kişiydi. Ondan büyük umutlar besliyorlardı. Ben ise onların pek umut bağlamadıkları çocuktum. Şimdi de kocam aynı şekilde davranıyor. Ondan benden daha fazlasını istiyor. "Hayır." Ellerini üzerimden çekip ayağa kalkıyorum ve titrek bacaklarımla küvetten çıkıyorum.

"Lake..."

"Yani, çocuklarına anne olmaya layık olmayan bir kadınla evlendin demek istiyorsun." Neden umursadığımı bilmiyorum, ama umursuyorum. Neden bir kez olsun bir şeye layık olamıyorum?

Ayağa kalkıyor, su oyulmuş vücudundan aşağı akıyor. Bu kadar yakışıklı olması adil değil. İç çekiyor, ellerini uzatıp saçlarını okşayarak fazla suyu atıyor. "Laikyn..."

"Çocuk istemiyorum," diye itiraf ettim ve gözleri benimkilere çevrildi. "Nedenini biliyor musun?"

Cevap vermek için ağzını açar ama ona izin vermiyorum.

"Çünkü bu dünyaya, acı çekmesini izlemek zorunda kalacağım çocuklar getirmek istemiyorum." Gözleri yumuşar. "Onların bu hayatı yaşamalarını istemiyorum. Onları kurtaramayacağım bir hayatı." Derin bir nefes alırım. "Onların, onları asla sevmeyecek bir erkekle ya da kadınla evlenmelerini izlemek istemiyorum. Onların asla yeterince iyi olamayacakları biriyle."

Bana yaklaşır. "Lake..."

Bir adım geri çekildim ve o durdu. "Milyarlarca insanın olduğu bir dünyada yalnız olmak cehennem gibidir." Kollarımı kendime doladım, birdenbire bu gece ona bana yaptıklarının farkına vardım. "Hayatımda bir kez olsun kendim için bir şey seçebilmeyi diliyorum." Dönüp banyodan çıkıyorum, arkamdan kapıyı çarpıyorum. Islak saçlarımla yatağa kıvrılıp ilk gözyaşımı döküyorum. İnsanlar bu yüzden içmemeli. Daha önce hiç hissetmediğin şeyler hissetmeni sağlıyor.

TYSON

ÜÇ YIL ÖNCE

Lords'un evindeki oyun odasında oturuyorum. Sarışın bir kadın kucağıma oturmuş, büyük göğüsleri yüzüme değiyor. O da Lords'un seçtiğı kadınlardan biri. Lords, onun kim olduğu ya da ne yaptığı umrunda değil. Çoğu gece onu bir nargile gibi elinden ele dolaştırıyor. Başka erkeklerin kendisine ait olanı sikmesini izlemekten zevk alıyor.

Ryat odaya girip sırtıyor. "Whitney geldi," diyor.

"Hayır, yok." Az önce buradaydı ama eve gitmek zorunda kaldı. Ailesi bizim birlikte olmamızı onaylamıyor, bu yüzden 21 yaşında olmasına rağmen saçma bir eve dönüş saati kuralı var.

"Evet, burada. Az önce koridorda gördüm," diye tartışıyor.

Kızın çıplak uyluğuna hafifçe vuruyorum ve o isteksizce kalkıyor. Ayağa kalkıp koridora doğru yürüyorum. Tabii ki, neredeyse ona çarpıyordum. "Selam, bebeğim." Whitney bana gülümsüyor.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

Gülümsemesi sönüyor, ama cevap veriyor: "Kaçtım."

"Hadi." Elini tutarım, biramdan bir yudum alırım ve onu koridordan odama doğru çekerim. İçeri girince kapıyı kapatıp kilitlerim. "Bu gece burada kalacak mısın?"

"Evet." Başını sallar ve vücudunu bana doğru iter.

Yüzünü avuçlarım ve onu öperim, ama o geri çekilir ve elini ağzına kapatır. "Ne?" diye sorarım, onun iri gözleri benimkilere bakarken.

O, bitişikteki banyoma koşar, dizlerinin üzerine çöker ve kusar. Onun koyu renk saçlarını tutarım ve o tekrar kusarken saçlarını tutarım. "Seni eve götürmemi ister misin?" diye sorarım.

Kafasını sallayarak ayağa kalkar ve ben de saçlarını bırakırım. Lavaboma doğru yürür, çekmeceyi açar ve yedek diş fırçasını çıkarır. "Ben iyiyim. Biradan gelen tadıydı."

Kaşlarımı çattım. "Ne zamandan beri bira seni rahatsız ediyor?" Kadın bir Balık.

Diş fırçasını tezgahın üzerine koyduktan sonra bana dönerek kocaman bir gülümsemeyle bana döndü.

"Hamileyim." Ben sadece ona baktım.

Kollarını boynuma dolayarak dudaklarıma öpücük kondurmak ister, ama ben kusmuk tadını almak istemediğim için geri çekilirim. Ellerini boynumdan çekerim, o da kaşlarını çatarak bana bakar. "Sen hamile değilsin."

"Ty." Kalçalarını dışarı çıkarır ve ellerini kalçalarına koyar. "Evet, hamileyim." "Doğum kontrol hapı kullanıyorsun," diye hatırlatırım ona.

"Yüzde yüz etkili değil." Gözlerini devirir. "Yüzde doksan dokuz buçuk gibi bir şey."

"Tyson..."

"Prezervatif kullanıyoruz." Katedraldeki yemin töreninden başka, korunuyorum. Ama bu yüzden amcık yerine ağzı tercih ediyorum, çünkü prezervatif takmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum.

"Belki de bozuklardır."

"Whitney," diye homurdanırım.

Yine bana doğru adım atar ve ben bir adım geri çekilirim. Yüzü gerilir. "Bunun olabileceğini biliyordun."

"Babalık testi istiyorum," diyorum.

Nefesini tutar. "Bana fahişe mi diyorsun?"

Seçilmiş kişi efendisine verilir ve başka kimseyle yatamaz, ama efendi olarak onu istediğim kişiye verebilirim. Ben böyle bir şey yapmadım. "Sen bakire değildin, Whit. Sence neden seni seçtim?"

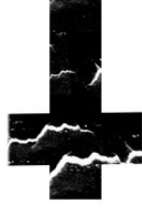
Yüzüme tokat atar, yanağım acır. Sonra dönüp banyodan çıkar. Birkaç saniye sonra yatak odamın kapısının çarpıldığını duyarım.

Bunu konuşmuştuk. Sevişmeyi severim, ama Whitney'den çocuk mu? O kadar ileri gitmemeliyim. O benim seçilmişim, hepsi bu. Lise son sınıfın sonunda bitecek. Gireceğim, Lordların istediğini alacağım ve siktir olup gideceğim. İkimiz de zaten başkasına söz verdik.

Üç yıl boyunca seksten uzak durdum, onu hamile bırakarak geleceğimi mahvetmek için değil. Bu her şeyi değiştirir, geleceğimi ve Lord olarak konumumu da. Bu konuda akıllı davrandım. Ara sıra çocuk istediğine dair birkaç ipucu verdi, ama ben bunun daha sonra, bir Lord ile evlendiğinde demek istediğini düşündüm. Ben değil. Şimdi değil.

Banyodan çıkıp, komodinin en üst çekmecesine gittim. Çekmeceyi açıp, bir avuç prezervatif aldım ve banyoya geri döndüm. Birini açıp çıkardım ve musluğu açarken musluğun altına tuttum. Prezervatif dolmaya başladı ve uzun bir nefes verdim, ama rahatlamam, birçok yerinden ince bir su damlasının aktığını görünce hızla öfkeye dönüştü.
"OROSPU ÇOCUĞU!"

OTUZ İKİ

LAIKYN

Ertesi sabah uyandık ve hemen Blackout'a geri döndük. Konuşmadık. O yatmadan önce ağlayarak uykuya daldım, ama bana söyleyecek hiçbir şeyi yoktu ve ben de artık onunla konuşmak istemiyordum.

Dürüst olmak gerekirse, tepkimden utanıyorum. Bebek istemiyorum. Bu yalan değildi, ama anne olmak? Başka bir hayatta çocuk sahibi olmak isterdim. Ama yıllar önce bunun benim için mümkün olmayacağına karar vermiştim. Tyson'a Luke ile düğünümü kaçırdığı için teşekkür ediyorum. Aksi takdirde, beni çoktan hamile bırakmış olacaktı.

Blackout'a döndüğümüzde, o ayrıldı ve ofisine gitti. Onu takip etmedim. Vardiyam başlamadan önce de onu ziyarete gitmedim. Sonuçları umursamıyorum. Umarım çok meşgul olduğu için hatırlamaz.

Vardiyam bittikten sonra yukarı çıktım ve yatağa girdim. Yine, seks için beni uyandırma zahmetine girmede. Bu noktada, bunun bir lütuf mu yoksa ceza mı olduğundan emin değilim.

Hâlâ yatağımızda yatıyorum, sıkıcı bir gün daha geçirmeye hazırım. Uzanıp komodinden cep telefonumu alıyorum, saat öğleni biraz geçiyor. Blackout'ta çalışmaya başladığımdan beri uyku düzenim altüst oldu. Bütün gece uyanık kalıyorum ve günün çoğunu uyuyarak geçiriyorum. Sorun değil. Başka ne yapabilirim ki?

Otururken, banyonun kapısının altından ışığın yandığını görüyorum. Dinlediğimde, duşun çalıştığını duyuyorum. Tekrar uzanıp yan dönerek gözlerimi kapatıyorum. Cep telefonumun sesini duyduğum anda gözlerim açılıyor, bir mesaj geldiğini belirten bir uyarı sesi geliyor.

Tekrar oturuyorum ve uzun şifonyerin üzerinde onun cep telefonunun ışığının yandığını görüyorum. Örtüleri atıyorum; ekran kararır kararır, hemen yanına koşuyorum. Işığı açmak için düğmeye basıyorum ve mesajı açmadan onun bir mesaj aldığını görüyorum.

RYAT: Kızın cesedini buldular. Durum iyi değil. Hızlıca uğradıktan sonra Blackout'a gidiyorum.

Kızın cesedi mi? Kayıp kız mı? Bir süredir haberlerde bu konuyla ilgili bir şey görmedim. İlk başta her yerdeydi, ama sonra sanki unutulmuş gibi oldu. Ryat ve Tyson neden ona ne olduğunu umursuyorlar?

Belki Tyson kulübün başına bela açılmasını istemiyordur ve kız en son orada görülmüştü, Ryat da ona yardım ediyor.

Alt dudağımı ısırarak, ekranın bir kez daha kararmasına izin veriyorum. Ryat buraya geliyorsa, bu Blakely'nin serbest olduğu anlamına gelir. Başka biriyle dışarı çıkmam lazım. Burada boğuluyorum. Üç yıl boyunca ailemin evinde kilitli kalmanın işkence olduğunu düşünüyordum, ama bu farklı bir tür işkence.

Çok geç olmadan kararımı verip, telefonun yanındaki cüzdanını alıyorum. Cüzdanı açıp, içindeki siyah American Express Centurion kartını çıkarıyorum ve hemen kapatıyorum. Suyun kesilme sesi duyunca cüzdanı bırakıp yatağa atıyorum ve yüzümü yorganla örtüyorum. Kartı elimde sıkıca tutup, yan dönüp, elimdeki şeyi saklamak için kolumu yastığın altına sokuyorum.

Nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum ki yatak odasına girdiğinde beni duymasın. Burası çok sessiz. Bir vantilatör çalışıyor ama çok ses çıkarmıyor.

Banyo kapısının açıldığını duyuyorum ve gözlerimi açıp uzak duvarda asılı olan aynada onu izliyorum. Bana sırtı dönük, bir çift kot pantolon giyiyor. Cep telefonunu eline alıyor, mesajı okuyor ve cevap yazıp cebine koyuyor.

Sonra gömleğini giyiyor. Cüzdanını alıp dönüyor ve ben gözlerimi kapatıyorum çünkü onu görebiliyorsam, o da beni görebilir. Yavaşça yorganın içine daha fazla giriyorum ama yorgan vücudumdan aşağı çekildiğinde duraksıyorum.

Nefesimi tutuyorum, hareket etmemeye ve kendimi ele vermemeye çalışıyorum. Parmakları yüzümün yanına hafifçe dokunuyor ve boynumdan aşağıya doğru kayıyor, sonra omzuma geçiyor.

Günlerdir bana ilk kez dokunuyor ve vücudum anında tepki veriyor. Cildim ısınır, uyluklarım kasılır. Vücudumu onu istemeye, ona ihtiyaç duymaya alıştırması sadece birkaç hafta sürer. Küçük bir dokunuşla amım sevişmek için çılgık atar. Vücudum, uyuşturucu bağımlılarının hissetmek istediğini hayal ettiğim o yüksek hissi ister. Günde birkaç kez seks yapmaktan hiç yapmamaya geçtik.

Tam bayılmak üzereyken, battaniyeyi boynuma kadar çekiyor ve sonra yatak odasının kapısının açılıp kapandığını duyuyorum. Derin bir nefes alıp oturuyorum ve komodinden cep telefonumu alıyorum. Ryat gelip gitmeden önce ne kadar zamanım var kim bilir. Sonra Tyson beni kontrol etmek için buraya geri dönecek.

BEN: Bugün planın var mı?

Lafı dolandırmaya vaktim yok. Blakely takılmak için boş mu, değil mi? Ayrıca, ona kız kardeşim hakkında daha fazla soru sormak istiyorum. Blakely'nin Lords'un evindeki banyoda söylediği hiçbir şey mantıklı gelmiyor. Whitney'in erkek arkadaşı yoktu. Peki ya takipçisi? Onu kim takip ediyordu ve Ryat bunu nereden biliyordu? Tyson. O bunu biliyordu ve Ryat'a söylemiş olmalıydı. Ama neden?

Neredeyse anında cevap veriyor. Mesajı benimkinden çok daha dostça.

Blakely: Selam kızım. Hayır, yok. Aklında ne var?

BEN: İyi bir kuaför biliyor musun?

Telefonum çalıyor ve arayanın o olduğunu görüyorum. Cevap verirken, Tyson'ın geri dönmemesi umuduyla gözlerimi kapıdan ayırmıyorum. "Alo?"

"Bunun daha kolay olacağını düşünmüştüm." Yumuşak bir kahkaha atıyor. "Ama evet, biliyorum. Ancak bugün için randevu alabileceğimizden emin değilim."

Doğru. Annemin zamanla saçımı ağartmak için götürdüğü kuaförün altı aydan fazla bir süre için randevuları doluydu. Onun yanına geri dönmem imkansızdı. Annemi arayıp söyleyecekti. Saçımı tekrar kahverengiye çevirdiğimi öğrenince babam çok kızacaktı.

"Ne yaptırmak istiyorsun?" diye sorar Blakely.

"Saçımı boyatmak istiyorum."

"Oh, bunu yapabilecek birini tanıyorum. Söz veriyorum, çok iyidirler. Senin için bir telefon görüşmesi yapacağım."

"Tamam."

"Otuz dakika içinde orada olabilirim," diyor.

"Nerede?" diye soruyorum.

"Blackout."

"Oh, hayır. Ben sana gelirim," diye aceleyle cevap veriyorum.

Uzun bir saniye sessiz kaldıktan sonra sordu: "Araban var mı?" Sanki cevabı zaten biliyormuş gibi ama bunu gündeme getirmek istemiyormuş gibi.

"Hayır." Omuzlarım düşer. Yani, var ama ailemin evinde. Oraya yaklaşmayı reddediyorum. Babamdan olabildiğince uzak durmaya çalışacağım. Şansıma, arabayı zaten satmışlar. "Ama Uber ile sana gelirim," diyorum. Onun buraya gelmesi için zaman kaybetmeyi göze alamam. Ayrıca, kocası

birazdan buraya gelecek. Ben kaçma fırsatı bulamadan onun Tyson'ın ofisine gidip Ryat'a merhaba deme riskini almak istemiyorum. Onun varlığı çok fazla soru işareti yaratacaktır.

"Emin misin? Hiç sorun değil."

"Kesinlikle. Adresini gönder, hemen gelirim."

Telefonu kapatıp Uber çağırmaya gidiyorum. Daha önce Uber hesabım olmadığı için kart eklemem gerekiyor, bu yüzden elimdeki Tyson'ın kartını ekliyorum. İşlem bittiğinde, kartı elime alıp bakıyorum. Neden siyah AMEX kartı var ki? Çoğu Lord'un bu kartlardan olduğunu biliyorum. Babamın da bir tane var. Ama tüm Lordlar zengin değildir. Tyson bu kulübü işleterek yeterince para kazanmıyordur. Hatta kulübün üstündeki bir dairede yaşıyor. Ama o muhteşem evi var. Bu evi almasını gerektirecek başka ne işi olabilir ki? Herkes bu kartı alamaz. Bu kartlar için birçok şart vardır. Belki sahte karttır. Ya da belki tüm Lordlar bu kartlara sahiptir ve Lordlar satın alımlarını bu şekilde takip ederler? Bilmiyorum. Ama bunu denemeye hazırım.

Cep telefonum çalışıyor ve aşağıya bakınca Blakely'nin bana mesaj attığını görüyorum.

Blakely: Seni saat 3'te içeri sokabilir.

Bu üç saat sonra demek.

BEN: Harika. Bana yeni bir araba almak için biraz zamanımız var.

araba almamız için bize biraz zaman kazandırır.

Hadi bu bebeği test edelim.

TYSON

Karıma bilgisayarımdan takip ederken ofisimin kapısı açıldı ve Ryat içeri girdi. "Ne buldun?" diye sordum, ona dikkatimi vererek.

Masama bir dosya bırakıyor. "Üç gün önce bulunmuş."

Kaşlarımı çattım. "Üç gün mü? Neden bu konuda hiçbir şey duymadık? Collin birkaç gece önce buradaydı ve gözetleme istiyordu."

Ryat kanepeye oturur. Arkasına yaslanıp, kollarını minderlerin üzerine uzatarak rahat bir pozisyon alır. "Sanırım o daha çok bir ziyaret amaçlıydı. İşle ilgili değildi." Sırtarak gülümser ve ben dişlerimi gıcırdatırım.

Ama Collin, karımın Lordlar Kamarası'nda benimle olduğunu bildiği halde neden buraya gelsin ki?

"Her neyse," diye devam ediyor. "Soruşturma kayıp kişi davası olarak açık kalacak, ama aramızda kalsın, aramayı durdurdular. Babasının isteği üzerine."

"Yani, cesedi bulunmuş olmasına rağmen, onu aramaktan vazgeçemediklerini dünyaya göstermek mi istiyorlar? Asıl soru neden?"

"Çünkü ona gerçekte ne olduğunu dünyanın bilmesini istemiyorlar." Zarfı işaret ederek başını sallar.

"Bunu nasıl saklayabileceklerini bilmiyorum. Her haber kanalı ve sosyal medya platformunda onun haberi var." Zarfı açıp içindeki fotoğrafları çıkararak masamın üzerine koyuyorum. "Bunları nasıl ele geçirdin?" diye soruyorum.

"Yargıç Gregory'nin bana birkaç iyiliği var. Birini kullandım."

Hayatımda pek çok iğrenç şey gördüm, ama daha önce hiç bu kadar acımasızca işkence görmüş genç bir kadın görmemiştim. "Biri onun kimliğinin ortaya çıkmasını istemiyordu."

"Dişlerini çekmişler," diyor Ryat, belli ki bu fotoğrafları çoktan incelemiş. "Dişleri kırılmamış, çekilmiş. On parmağı da bir tür sıvıya batırılmış. Asit olabilir. Belki."

"Parmak izi yok," diyorum, daha çok kendime değil, ona. Ama neden?

"Ayrıca tecavüze de uğramış. Morluklara bakılırsa, kaybolduğu ve bulunduğu süre içinde birçok kez tecavüze uğradığını söyleyebilirim."

"DNA?" diye merak ediyorum ve ona bakıyorum.

O başını sallıyor. "Her seferinde prezervatif kullanmış olmalı, ama cesedin bulunduğu yerin yakınında veya çevresinde hiçbir şey bulunamadı."

Kızın çıplak olarak gömülü olduğu fotoğrafı incelerim. Cesedinin geriye kalan kısmı toprak, kurumuş kan ve kim bilir başka nelerle kaplıdır.

"Onu bulduklarında öleli yirmi dört saatten fazla olmamıştı."

"

"Yani onu iki hafta boyunca hayatta tutmuş." Neden? Ondan ne elde etmeye çalışıyorlardı?

"Onun bilekleri ve ayak bilekleri, sadece dikenli tel olduğu tahmin edilebilen bir şeyle bağlanmıştı."

"Bilekleri ve ayak bilekleri, sadece dikenli tel olduğunu tahmin edebilecekleri bir şeyle bağlanmıştı."

"Tahmin mi?" Ona baktım, kalbim bir an durdu.

"Kesiklere bakılırsa, bilekleri birbirinin üzerine çaprazlanmış ve ardından dikenli tel her ikisine de sarılmış gibi görünüyor. Böylelikle, bağlandığını hissedip direnirse, tel radyal arterine batmayacak ve

kan kaybından ölmesini ve onun istediği zamandan önce ölmesini önlemek için. Ayrıca, başının etrafına da sarılmış gibi görünüyor. Yanaklarında ve ağzında bulunan izlere bakılırsa, ağzını açık tutmak için bir tıkaç olarak kullanılmış."

Başımı eğip saçlarımı elleriyle taradım ve uzun bir nefes verdim.

"Ne oldu?" diye sordu, ruh halimdeki değişikliği fark ederek.

Ona bakıyorum, şimdi masama doğru yürüyor ve karşısındaki sandalyeye oturuyor. "Bunu kimin yaptığını biliyorsun." Bu bir soru değil.

Sandalyeye yaslandım. "Barrington'da ilk yılımda, beş ay içinde yirmi kız kayboldu. Bu yirmi kızdan beşi tecavüze uğramış ve öldürülmüş olarak bulundu. Cesetler farklı yerlerden çıkarıldı, ancak otopsilerde dikenli telin bağlama aracı olarak kullanıldığı sonucuna varıldı."

"Ne olmuş yani? Bunu yapan adam şimdi hapisten çıktı ve yine aynı şeyi mi yapıyor?"

Ayağa kalkarım, başımı sallayarak, etrafta dolaşmaya ihtiyaç duyarak. "Hiç yakalanmadı. Lords, bizim içimizden biri olduğunu varsaydı."

Kaşlarını çattı. "Neden böyle düşündüler?"

"Bilmiyorum. Bu bilgi hiç açıklanmadı. İkinci sınıfta, bir eve gidip bir Lord'u ortadan kaldırmakla görevinizi yerine getirdik. Onu itiraf için Katedral'e götürmemiz gerekiyordu." Lordlar itiraflarını çok ciddiye alırlar. Sizi cemaatin önünde asarlar ve her şeyi anlatmanızı zorlarlar. Ne kadar az konuşursanız, size o kadar çok işkence ederler. Bazıları direndiğini gördüm, ama hepsi sonunda sırlarını döküyor. Sonra seni öldürürler ve katedralin arkasındaki mezarlığa atarlar.

"Yani kim olduğunu biliyorsun." Fotoğrafları işaret ediyor. Yine başımı sallıyorum. "Hayır. Onu hiç yakalamadık."

Kaşlarını çattı. "Ama bu sizin inisiyasyonunuzun bir parçasıydı. Teslim etmediyseniz nasıl geçtiniz?"

"Gerekli olan her şeyi yapmamız söylendi," diye düzeltiyorum.

"Yani?"

"Mülke girmek için iki muhafızı öldürdük. İçeride bir anne ve kızı vardı. Lordlar arasında, annenin oğlunun bu kızları kaçırıp işkence yapabilmesi için ona yardım ettiği söylentisi vardı. Lord'u yakalayamazsak, evin içindeki herkesi öldürmemiz gerekiyordu. Ona yardım edenleri öldürürsek, bu duruma bir son verebileceğimizi düşündüler.

ne yaptığını." Masamın arkasında volta atmaya başlıyorum. "Annesi öldürdüm."

"Peki ya kızı?"

"Onu da ortadan kaldırdım," diye belirsiz bir cevap veriyorum.

"Bu adam ya asıl katil ya da taklitçidir."

"Peki neden o?" diye soruyorum, onun buna cevap veremeyeceğini bilerek. "O zamanlar Lord, seçilecek yaşta olan kızları seçmiyordu, Leydi'leri ise hiç seçmiyordu. Kurbanları yerli kızlardı ve Barrington'a gitmiyorlardı. Kızlar Lordların varlığından bile haberdar değildi. Bu kişisel bir mesele olmalı. Kimse bu kadar zahmete girip bir cesedi işkence edip kimliğini gizlemez, bunun kişisel bir nedeni olmalı."

"Babası Lord." Omuzlarını silkiyor.

"Bunun burada bir önemi olduğunu sanmıyorum. Yani, Lordların kızları yıllar boyunca kaçırılıp öldürüldü. Ama bu kadar işkence gördüğünü hiç görmedim." Kağıt yığınına karıştırmaya başlıyorum. "Uyuşturucu ne durumda?"

"Toksikoloji sonuçları altı haftaya kadar sürebilir, ama kokain kullandığı ve esrar içtiği biliniyordu. Lake onun hakkında ne söyledi? Bir şey gördü mü?"

"Hiçbir şey. Ona kaybolduğunu söyledim, hepsi bu."

Kaşlarını kaldırır.

Gözlerimi devirdim. "Ne kadar az bilir, o kadar iyi." Ayrıca, Collin'le konuşması için ona bir neden vermek istemedim. "Ceset kimde?" diye devam ettim.

"Ailesi gizli kalmasını istedi. Bu sabah erken saatlerde yakıldı."

Onun sözleri üzerine gerginleşirim, boğazımı temizlerim ve sorarım, "Neden soruşturmayı durduruyorlar?"

"Söylentilere göre, Lordlar davayı devralmış."

"İyi şanslar." Fotoğrafları zarfa geri koyarım. Geçen sefer onu bulamadılar, bu sefer de bulabileceklerini sanmıyorum. "Ölüm nedeni neydi?"

"Kan kaybı," diye cevapladı.

"Yani sıkılana kadar ona acı çektirmek ve sonra kan kaybından ölmesini beklemek istedi," diyorum. "Peki ya erkek arkadaşı?" Kameralarda, geldiği adamla birlikte ayrıldığını gördüm.

"Polisle çok işbirliği yaptı. Bir Ring kamera, onu eve götürdüğünü ve bıraktığını gösterdiğinden, suçsuz olduğu anlaşıldı."

"Kız evinden mi kaçırıldı?" diye soruyorum. Öyleyse bu yeni bir bilgi. Çünkü diğerleri öyle değildi. Onlar dışarıdayken kaçırılmışlardı. Tek başlarına. Arabaları daha sonra terk edilmiş olarak bulundu.

Kafasını salladı. "Kamerada, on beş dakika sonra ayrıldığı görülüyor. Onun dışında başka biriyle görüşüğünü düşünüyorlar. Ancak telefon kayıtlarında bir şey çıkmadı."

Cep telefonum çalıyor, açıyorum. "Selam dostum, biraz meşgulüm..."

"Tyson, kısa keseceğim," Marlin adında tanıdığım bir adam aceleyle dışarı çıkıyor.

"Ne oldu?" Neden beni aradığını merak ediyorum. Bir yıldan fazladır konuşmadık. Şehirdeki Lamborghini bayilerinden birini işletiyor. Eskiden benim kulübümde uyuşturucu satardı.

"Burada Urus satın almak isteyen Laikyn Minson var. Ama kullandığı kartta senin adın yazıyor. Polisi aramam mı gerekiyor?"

"O benim karım," diyorum ve hangi kartın kaybolduğunu görmek için arka cebimden cüzdanımı çıkarıyorum. Uzun bir süre sessiz kalıyor, bağlantının kesildiğini düşünüyorum. "Marlin?" diyorum.

"Üzgünüm dostum, ama vay canına. O senin karın mı?" Diye ıslık çaldı. "Aferin sana." "Hepsi bu mu Marlin?" Diye homurdandım.

"Evet. Kartı kontrol edeceğim. Hey, bir ara buluşalım. Erkekler gecesi yapalım..."

Telefonu kapatıp koltuğuma geri oturdum. Ryat tekrar çalmaya başlayınca konuşmaya başladı. "Ben Tyson," diye cevap verdim, kimin aradığını biliyordum.

"Merhaba, Bay Crawford. AMEX kartınızla ilgili olarak sizi arıyoruz. Westwood Lamborghini'de üç yüz elli bin dolarlık şüpheli bir hareketlilik tespit ettik. Bu işlemi sizin yaptığınızı teyit etmek için arıyoruz."

"Ödemeyi kabul edebilirsiniz," derim ve sırtarak telefonu kapatırım. "Ne komik?" diye sorar Ryat.

"Karım kendine bir araba aldı."

Odaya bakınır. "Şu anda mı?"

"Evet. Bu sabah Uber ile gizlice dışarı çıktı ve kredi kartımı da yanında götürdü."

Gözleri fal taşı gibi açılır. "Buna izin mi verdin?"

"Tabii ki. Bazen bazenbazi bunu ver onlara onlara güven güvenlerini kazanmaları için. Onlara biraz gevşeklik tanıyın, böylece onlara"

kime ait olduklarını hatırlatabilesin. Şu anda normalden daha fazla hakka sahip çünkü onu görmezden geliyorum. "Ayrıca, o senin karınla birlikte. Ne ters gidebilir ki?"

"Ne?" diye bağırdı, cebinden cep telefonunu çıkarıp Blakely'nin takip cihazını kontrol etmek için.

"Sorun yok. Bir arkadaşına ihtiyacı var." Blakely, onun sahip olabileceği en güvenli arkadaş. Ryat, yaşadıkları olaylardan sonra ona her zaman göz kulak oluyor.

O, homurdanır.

"Eşlerimizin arkadaş olmasında bir sorun mu var?"

"Karımın Lake'in arkadaş olması benim için sorun," diye dürüstçe cevaplar.

"O zararsızdır."

"Benim endişelendiğim o değil. Babası intikam alacak."

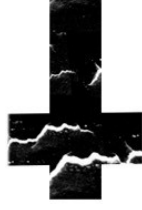
Haksız değil. "Biliyorum ve hazır olacağım."

"Peki ya karını öldürmeye kalkışırsa?" Kaşlarını kaldırır. "Bunun olmasını engellemek için ne kadar ileri gitmeye hazırsın?"

Bu düşünceyle vücudum gerilir. "Lake'e zarar vermez. Peşimden gelir. Bu kişisel bir mesele." O benim peşimde. Beni hep nefret etti. Whitney'i seçmem onu kızdırdı, ama Lake ile evlenmem bardağı taşıran son damla oldu. Artık savaş var.

"Onu Lordların önünde küçük düşürdün," diye devam etti Ryat. "Onun gibi adamlar, kendilerine zarar vermek için başkalarının canını yakarlar." Yeşil gözleri benimkilere baktı. "Lake'e bir şey olmasını istemiyorsan, ona taktığın tasmayı sıkılaştır."

OTUZ ÜÇ

LAIKYN

Bugün geçirdiğim günün ardından **kendimi** oldukça iyi hissediyorum. Saçını yaptırtmanın insanı neden iyi bir ruh haline soktuğunu bilmiyorum, ama uzun süredir başka biri gibi hissettikten sonra, bir zamanlar olduğum kişiye daha yakın hissediyorum.

Arabamı Blackout'un arka otoparkına çekip durduruyorum. Tyson'ın kartını kullanmanın işe yarayacağından emin değildim. Birincisi, adamın kartını kullanmama izin vereceğini sanmıyordum, ikincisi de kartın kabul edileceğini sanmıyordum.

Beyaz ve siyah deri koltuklu bir araba. Park yerinde bulunan en pahalı arabayı seçtim.

Siyah bir SUV yanıma yanaştı ve Urus'tan inip Blakely'nin arabasından indiğini gördüm. Geç öğle yemeği yedikten sonra Ryat'a mesaj attı ve o hala Blackout'taydı.

Bu, Tyson'la ne hakkında konuştuklarını merak etmeme neden oldu. Saatlerdir alışveriş yapıyordum. Yani, kız hakkında öğrendikleri şey önemli olmalıydı. Ona ne olduğunu bilmek istememden nefret ediyorum, ama Tyson'ın bana söylemeyeceğini biliyorum.

Arka girişten girip ikinci kata çıkıyoruz. Ofise girdiğimizde Ryat kanepede oturuyor. Karısını görünce ayağa kalkıyor. "İyi misin?" diye soruyor, gözleri karısının vücudunu tarıyor.

"Evet." Sorusuna kaşlarını çatıyor. Mavi gözleri benimkilerle buluşuyor ve gülümsüyor. "Haftasonu boş musun? Bebekler için alışveriş yapmam lazım." Elleri karnına gidiyor.

"Tabii ki." Evliliğim ve işim dışında bir hayatım yok sanki. Neyse ki Blackout gündüzleri açık değil. Ayrıca onunla vakit geçirmekten keyif alıyordum. Kız kardeşimden bahsetmedim bile. Eğer bu arkadaş edinmek için tek şansımса, ondan bilgi almak için takıldığımı düşünmesini istemem. Zaten bildiği her şeyi bana anlattığını hissediyorum.

"Harika. Öğle yemeği yiyip sonra alışveriş merkezine gidebiliriz. Elli'nin de boş olup olmadığını bir bakalım. Birkaç şey almak istediğini biliyorum." Ryat'ın yanağına bir öpücük kondurup, "Hemen tuvalete gidip geleceğim," diyor. Gülerек, "Hemen dönerim," diye ekliyor. Tyson'ın özel banyosuna girip kapıyı kapatıyor.

Etrafa bakıyorum, sadece ben ve Ryat varız. "Tyson nerede?" diye soruyorum. Bana bir kez bile mesaj atmamış ya da aramamış olmasına gerçekten şaşıyorum. Bugün kulüpten ayrıldığımı kontrol edecek kadar bile meşgul olmalı.

Ryat bana yaklaşıp, yeşil gözleri benimkilere dikilir. "Karımdan uzak dur." Sesi Tyson'inki kadar soğuktur. Onlar böyle davranmak için eğitilmişlerdir.

"Anlamadım?" Sözleri kalbimi deli gibi çarptırıyor.

"Duydun beni." Bana bir adım yaklaşıyor, ben de bir adım geri çekiliyorum, ama şimdi Tyson'ın masasına yaslanmış durumdayım. "Sana güvenmiyorum, Laikyn."

"Blakely'ye asla zarar vermem," diye fısıldadım, bu düşünceyle boğazım düğümlendi. Neden burada kötü adam benim? Onun aksini düşünmesine neden olacak ne yaptım?

O burun kıvrıldı. "Tyson senin masum olduğunu düşünebilir, ama ben senin ailenin gerçeğini biliyorum. Hepinizin neler yapabileceğini biliyorum."

"Bu ne demek?" diye soruyorum, kafam karışmış bir halde.

Gözleri banyo kapısına kayar, sonra tekrar bana döner. "Blake'e önümüzdeki hafta sonu onunla vakit geçirmek için çok meşgul olduğunu söyleyeceksin. Sonra da onu rahat bırakacaksın." Bunun üzerine benden birkaç adım geri çekilir ve banyo kapısının açıldığını duyarım.

"Vay canına. Her otuz dakikada bir tuvalete gitmek zorunda kalmaktan bıktım." Gözleri Ryat'tan bana kayıyor. "Her şey yolunda mı?"

Onun gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum, ama ben gözlerimi ondan ayırmıyorum. "Evet." Başımı sallayıp ona sahte bir gülümseme atıyorum.

Bana sarılır ve ben onun bakışlarından kaçınırım. Onun, karısını incitebileceğimi düşünebilmesi bile göğsümü acıtıyor.

Benden uzaklaşarak, onun elini tutar. "Gitmeliyiz," der ona.

Kapıdan çıkmak üzereyken, öne çıkıyorum. "Blakely?" diyorum.

"Evet?" Dönüp bana güzel yüzünde nazik bir gülümsemeyle bakar.

"Gelecek hafta sonu görüşürüz," diyorum, omuzlarımı dikleştirerek. Bu sefer Ryat'a bakıyorum ve o beni boğmak ister gibi görünüyor.

"Sabırsızlanıyorum." Tyson'ın ofisinden çıkmadan önce bana göz kırpmıyor.

Düşüncelerimi toparlamak için kendime bir dakika izin veriyorum, bunun ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyorum. *Ailemden* neyi kastetti? Tyson benim masum olduğumu düşünüyor. Ne konusunda? Ryat, kardeşimin boğazına bıçak dayayan

ve beni en iyi arkadaşıyla evlenmeye zorlayan kişiydi. Neden hamile karısına zarar verebileceğimi düşünsün ki?

Bu beni çok kızdırıyor. *Siktir et onu*. O, karısını kontrol etmeye çalışan tipik bir lord. Buna izin vermeyeceğim. Blakely benim arkadaşım olmak istiyorsa, Ryat'ın beni durdurmasına izin vermeyeceğim. Eğer benimle görüşemeyeceğini söylerse, buna saygı duyarım. Ama bunu onun ağzından, onun sözleriyle duymam lazım. Benim yaptıklarımı kontrol edebileceğini düşünen bir lordun ağzından değil.

TYSON

Dairede mutfakta dururken ön kapının açıldığını duydum. Oturma odasına çıktığımda, iki elinde poşetlerle koridorda yürüyen onu gördüm. "Güzel araba," dedim, viskimi yudumlarken.

Durdu ve gözlerim sırtına dökülen uzun, koyu renkli kıvrıkcık saçlarına kaydı. Yavaşça bana döndü ve gördüğüm manzaraya hazırlıklı değildim. Bronz tenine kontrast oluşturan koyu renkli saçları, gözlerini daha mavi gösteriyordu. Daha büyük, daha seksi görünüyorlardı.

Penisim kot pantolonumun içinde anında sertleşir ve bardağı daha sıkı tutarım. Bana böyle bir etki yapmaması gerekir, ama ona bağımlı hale geldiğimi inkar edemem. Vücudunun bana yaslanması ve ona dokunduğumda inlemesi. Onu zincirleyip saatlerce onunla oynamak istiyorum. Her santimini keşfetmek. Ona, varlığından haberi olmadığı şeyleri öğretip, nelerden hoşlandığını görmek.

Bana öfkeyle bakar ve bu, onu dizlerinin üzerine çökertip güzel yüzünü mahvetmek istememe neden olur. Bardağımı bırakıp ona doğru yürürüm. Elimi uzatıp yumuşak saçlarını okşarım. "Hoşuma gitti."

"Senin için yapmadım." Çenesini kaldırıyor.

Bu, Ryat'a bahsettiğim özgüven ve bu lanet olasıca sarhoş edici. Gözlerim ayaklarının dibindeki La Perla çantasına düşüyor. "Bana ne aldığımı gösterecek misin?"

"Planlamamıştım." Çantayı yerden aldı.

Yumuşak bir şekilde gülüyorum, bu yeni halini seviyorum. Öne eğilip alnına nazıkçe öpücük konduruyorum ve geri çekildiğimde, yüzünde karışıklık dolu bir ifadeyle bana kaşlarını çatmış bakıyor. "Buraya gel." Elini tutup onu koridordan geçerek ana banyomuza çekiyorum. "Bunları bana ver." Çantaları elinden alıp lavabonun yanındaki tezgahın üzerine koyuyorum ve onu kendi lavabosuna çekiyorum. "Soyun," emrediyorum ve dolaba giriyorum.

ihtiyacım olan birkaç şeyi alıp geri döndüğümde iç çamaşırlarını çıkarıyor. O muhtaç. Lords partisi gecesinden beri ona dokunmadığım için böyle. "Eğil. Ellerini arkada birleştir." Eşyaları tezgahın üzerine koyuyorum.

Gözleri bana bakar ve büyür. Bir adım geri atar, o güzel gözleri benimkilerle buluşur. "Özür dilerim," der aceleyle. "Arabayı iade edeceğim..."

"Eğil," diyorum bir kez daha, kendimi tekrar etmekten nefret ederek. "Ty..."

"Şşş, Lake." İki elimle yüzünü kavradım. Gözleri çeyrek dolar büyüklüğündeydi, vücudu benimkine yaslanarak titriyordu. "Sorun yok. Araba senin." Ona asla söylemeyeceğim, ama SUV'yi satın aldığı için mutluyum. *Aferin sana, küçük canım.* İsteddiği her şeye sahip olmayı hak ediyor. Ve ben ona bunu vermeyi planlıyorum, ama bu, onun bunu hak etmesini sağlamayacağım anlamına gelmez.

Nude renkli dudaklarını yaladıktan sonra, gözlerini bir kez daha eşyalara çevirip sonra tekrar bana bakıyor. "Ama..."

"Bu bir ceza değil, Lake."

Alt dudağını ısırarak, yumuşak bir sesle sorar, "O zaman nedir?"

"Hazırlık," derim dürüstçe.

Elleri gömleğimi kavrar ve ben bir kez daha alnını öperim. "Arkanı dön ve tezgahın üzerine uzan." Geri adım atarak onu bırakırım.

Başka seçeneği olmadığını bilerek, dönüp dediğimi yapar. Ona gerçeği söylüyordum. Bu bir ceza değil. Ama gerekirse cezaya dönüştürebilirim. Vücudunu soğuk yüzeye bastırarak, kot pantolonumdan kemerimi çıkarır, kollarını arkasına çeker ve bileklerini birbirine bağlarım.

Sonra tuzlu su şişesinin kapağını açıp büyük cam kaseyi onunla dolduruyorum. 550 cc'lik şırıngayı alıp 300 cc'lik tuzlu suyla dolduruyorum, sonra yağlayıcıyı sürmeden önce ucuna tüpü takıyorum.

Son olarak, parmaklarımı kıkırda gezdirerek birini içine soktuğumdan emin oluyorum. Onun burnunu çekişini duyuyorum ve aynada gözlerini kapattığını görüyorum. Parmağımı çıkarıp yerine küçük tüpün ucunu koyuyorum ve şırınganın pistonunu yavaşça iterek kıkırda salınla doldurmaya başlıyorum.

"Tyson," diye nefes nefese, kalçalarını elinden geldiğince bir yandan diğer yana sallıyor. "Biraz kramp hissedeceksin, ama acı verici olmayacak, Lake," diye onu sakinleştiriyorum.

O inliyor, vücudu titriyor. Serbest elimle uzanıp çıplak sırtını okşuyorum. "Çok iyi gidiyorsun, Lake. Sadece rahatla." Titrek bir nefes alıyor. "Çok iyi."

Tekrar burnunu çektiğini duyarım ve bağlı ellerini yumruk yapar.

"Neredeyse bitti," diyorum, şırıngaya bakarak. Lordlar kontrol, ceza ve aşağılama ile ilgilenirler.

İlk kez lavman yapıldığını gördüğümde, Barrington'da ikinci sınıftaydım ve son sınıflar, seçilmişleri için yemin törenlerini yaptıktan birkaç hafta sonra Lordların evinde bir parti veriyorlardı.

"SİKTİR GİT, AZIZ!" diye bağılıyor kız, ben de onun bir lordun omzunda koridorda yürürken onu izliyorum.

Lord, kızın kışına şaplak atar ve kız başını yukarı aşağı sallayarak güler. Kızın koyu renk saçları o kadar uzundur ki neredeyse yere değecektir. Bir grup erkek onları takip eder, ben de neler olduğunu görmek için aynı şeyi yaparım.

Lord yatak odasının kapısını tekmelerek açar ve biz de geniş odaya gireriz. Onu kral boy yatak üzerine atar ve kız heyecanını gizleyemeyerek kıkırdar. Sırt üstü dönerek saçlarını yüzünden çeker. "Ne yapacaksın, Saint? Beni cezalandıracak mısın?" Kaşlarını kaldırır ve tüm erkekler, onun onu kışkırttığını anlayarak sesli "oh" sesleri çıkarırlar. Kız cesur, bunu kabul etmeliyim. Kimse Saint'le uğraşmaz.

"Onu tutun," diye emreder ve en yakın iki arkadaşı yatağa atlar. Her biri bir kolunu tutup başının üstüne sabitler ve kızın gözleri büyür.

"Saint..." O, onun adını fısıldadı.

"Bunu sen istedin, tatlım." Elini uzatıp kot pantolonunu yakalar ve bacaklarından aşağı çeker, iç çamaşırını da çıkarır.

Kız kurtulmak için kıvranıyor ve dönüyor, ama iki Lord onu tutarken Saint komodinden bir ip alıyor. "Sol kolunu verin," diye emrediyor. Lord kolu Saint'e uzatıyor, o da ipi kolun etrafına sarıyor, sonra kolu kızın yanına indirip ayak ucuna bağlıyor. Bu, kızın dizlerini bükmesini sağlıyor. Aksi takdirde, bacakları yatağın ucundan sarkacaktı.

"Diğerini de." Aynı şeyi yapar ve kolu başlığa bağlar. "Saint, lütfen..." diye bağıır, onun onunla oyun oynamadığını fark eder.

Kemerini çıkarır ve kadının sol dizini, ayak bileği uyluğuna değecek şekilde büküp kemeriyle bağlar. Arkasında duran adama parmaklarını şıklatarak, "Kemerini ver" diye emreder.

Adam kemerini çıkarıp ona verir. Saint diğer bacağına da aynısını yapar. Kız bacaklarını göğsüne çeker.

Onu belden aşağısı çıplak halde bırakır. Odadaki bazı adamlar çoktan cep telefonlarını çıkarmış, kıvranışını kaydetmektedir. Gözlerim traşlanmış amına düşer ve ıslandığını inkar edemem. Bazı orospular bu tür şeylerden tahrik olur.

Saint, sabunlu suya benzeyen bir kase, bir havlu ve büyük bir şırınga ile banyodan çıkar. Kaseyi yatağın ucundaki yere koyar, eğilir, şiringayı içine sokar ve doldurur. "Bacaklarını açın. Onu benim için iyice açın." Hala kadının başının iki yanında oturan en iyi iki arkadaşına emir verir.

Onlar kadının bacaklarını tutup ayırırlar, kadının sırtını kavisletir ve onu bu pozisyonda odaya doğru bağırmaya zorlarlar. Onu odadaki herkesin görebilmesi için bacaklarını iyice açarlar. Onu bu şekilde açtıkları için, sanki doğum yapacakmış gibi gelir bana.

Hiç vakit kaybetmeden şiringanın ucunu kıkına sokar ve onu suyla doldurmaya başlar. Kız ağlar, durması için yalvarır, ama o kase boşalana kadar devam eder. Karnı şişmiştir. Adam tatmin olunca, kız yedi aylık hamile gibi görünür.

"Aferin kızım," diye onu övüyor. "Ne kadar iyi bir fahişe." Kız ağlayarak, gözyaşları yüzünden süzülüyor. "Söyle onlara, tatlım. Ne kadar acı seven bir fahişe olduğunu söyle onlara." Ağlamaktan hiçbir şey söyleyemiyor. "Daha soğuk su kullandım; ılık sudan daha fazla kramp yapar," diye onu bilgilendiriyor.

Saint, suyu içeride tutmak için parmaklarını kıkında tutarken şiringayı bir arkadaşına uzatır. Arkadaşı tamponu açar ve ona uzatır. Parmaklarını çekip yerine tamponu yerleştirir.

Arkadaşları onun titreyen dizlerini bırakır ve Saint yatağa çıkıp başının yanına oturur. "Bana küçük bir yastık verin." Saint'in odasının köşesindeki sandalyede oturup kayıt yapan bir adamı işaret eder. Adam yastığı havaya atar ve Saint diz çökerek yastığı onun boynunun ve omuzlarının altına iter, başını geriye doğru eğirir. "Biri zamanlayıcıyı çalıştırsın," diye bağırır, başının üzerinde diz çökerek.

Kız, sulu kirpiklerinin arasından ona bakar, gözyaşları yüzünden akar, vücudu kontrolsüzce titrer. "Saint, lütfen. Yapamıyorum..."

"Ağzını sikeceğim," der ve kız ona başını sallar. "Evet. Boğazına boşaldıktan sonra da o kıkını sikeceğim."

BOŞALDIĞINDAN SONRA, onu orada bağlı bırakıp video oyunu oynamaya oturdu, kız ise ağlamaya devam edip suyu boşaltmasına izin vermesi için yalvarıyordu. Zamanlayıcı çaldığında, tam da bunu yaptı, onu banyoya götürdü ve hepimizi odada beklememize bıraktı. Ne olacağını merak ediyorduk. Sanki sonsuza kadar orada kaldılar. Geri döndüklerinde, onu tekrar bağlamadan önce öptü, bu sefer yüzüstü, kıcı havada. Ve hepimiz onun zevk aldığını izlerken, söz verdiği gibi kıcını sikti. Sonra iki arkadaşının da kıcını sikmesine izin verdi.

Benim olanı sikmemi izleyin, bunu anlıyorum. Ama o zaman bile paylaşma kavramını anlamıyordum. Herkes de alıyorsa, bir şeye sahip olmanın ne anlamı var? Ama bazı erkekler, kadınlarını ödünç verme gücüne sahip olmaktan zevk alırlar. O da benim ilk kez bir acı fahişesini iş başında gördüğüm zamandı. Ondan sonra aylarca, erkeklerin ve kadınların acı çekmekten ve acı vermekten zevk aldıkları pornolar izledim.

"Ty-son," diye fısıldayarak dikkatimi çeken karım.

"Neredeyse bitti, Lake," diyorum ona. "Çok iyi gidiyorsun, küçük canım. Neredeyse bitti." Son kısmı da bitirip çıkarıyorum. "Orada tut, Lake." Ona sadece 300 cc verdim. O gece Lords partisinde kızın aldığı galona kıyasla çok az bir miktar. Ama Laikyn gibi daha önce hiç yapmamış biri için rahatsız edici olacaktır.

Onun kolunu nazikçe tutup yavaşça ayağa kaldırıyorum. Kemerimi çözüp onu bana doğru çeviriyorum. Güzel gözleri yere bakıyor, yere bakıyor. "Bana bak."

Gözlerini kaldırıp benimkilere baktı ve gözlerinde gözyaşları vardı. "On dakika tut."

Omuzları titriyor.

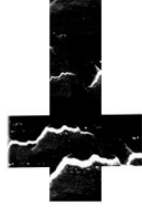
"Sonra tualete gidebilirsin. Ondan sonra duş alıp vardiyana hazırlanmanı istiyorum. Anladın mı?"

Başını sallar, gözleri yine yere düşer. "Lake?" diye emrediyorum ve o da ıslak kirpiklerinin arasından gözlerini kaldırıp benimkilere bakar. "Muhtemelen bir kereden fazla gitmen gerekecek. Ama vardiyana başladığında iyi olacaksın." Yüzünün iki yanını avuçlarım ve eğilip dudaklarına öpücük konduruyorum. O da bana karşılık vermiyor. Gözyaşlarının tadını alıyorum ve sikim onu eğip amını sikmek istememe neden oluyor. Ama şu anda yapamam. Bu gece onun için planlarım var. Yeni gelinimle yaşayacağım birçok ilklerden bir diğeri. "Vardiyana başlamadan önce ofisime gelmeni istiyorum, anladın mı?"

"E-evet," diye kırık bir sesle fısıldadı.

"Aferin kızım," diyorum, sonra dönüp onu yalnız bırakıyorum.

OTUZ DÖRT

LAIKYN

Liseye giderken Margaret adında bir arkadaşım vardı. Ailem onu çok severdi. Onun en iyi arkadaş olduğunu düşünürlerdi. Bakireydi, hiç partiye gitmezdi, uyuşturucu ya da alkol kullanmazdı. Kız kardeşim öldükten sonra, "iyi bir kız" olduğu için devam etmeme izin verilen tek arkadaşımdı. Ailesinin istediği her şeyi yapardı ve *diğer kızlar gibi sürtük* değildi - annemin sözleriyle.

Margaret'in babası bir lorddu ve o, başka bir lordla evlenmek üzere söz verilmişti. Adam ondan dokuz yaş büyüktü. Onun yirminci doğum gününde evleneceklerdi. Onun şartlarından biri, onun için bakire kalmaktı. Bu yüzden on beş yaşında anal seks yapmaya başladı.

İlk seferinin ne kadar acı verici olduğunu bana anlattığını hatırlıyorum, ama bunu bekliyordu. Bu yüzden tekrar yaptı. Ve tekrar. Sonunda bunu sevmeye başladı. Her seferinde kendini hazırlaması gerektiğini söyledi. Aksi takdirde, işler *karışır*dı.

Tyson hazırlık dediği anda, ne demek istediğini tam olarak anladım. Bu anın geleceğini biliyordum. Benim diğer parçalarımı da ele geçireceği anın.

Haklıydı. İçime koyduğu şeyi elimden geldiğince içimde tuttum. On dakika mıydı, değil miydi, emin değilim, zaman tutmadım. Ama sonra kendime bir banyo hazırladım ve utançtan ağladım. Bu çok aşağılayıcı. Bir erkeğin, kocanın, ellerini arkada bağlayıp sana lavman yapması ve sonra da kışını sikmesi. Tyson duş almamı söyledi ama saçımı mahvetmek istemedim. Bugün kuaförde boyatıp düzeltmişim ve çok güzel görünüyordu, bozmak istemedim, bu yüzden büyük bir toka ile topladım ve banyo yaptım. Tuvalete gitmek için iki kez çıkmak zorunda kaldım.

Kramp girmişti ama dayanamayacağım kadar değildi.

Giyinmeyi bitirip onun ofisine iniyorum. Düğünümüzden sonra olduğumdan daha gerginim. Terliyorum. Ellerimi şortuma sürtüyorum. Ona Ryat'ın ne demek istediğini sormayı planlıyordum ama benim için planladığını gördükten sonra vazgeçtim. Şimdi bunun zamanı değildi. Ayrıca, Tyson'a bir şey söylersem, o da Ryat'a söyleyebilir ve Ryat Blake'e beni görmemesini emredebilir. Onların evliliğinden emin değilim. Ryat'ın onu benden uzak durmaya zorlamasını istemiyorum.

Tyson'ın ofisinin kapısını açıyorum ve aniden duruyorum. Masasında oturmuş, gözleri aşağıda bir kağıdı imzalarken, Bethany masaya eğilmiş, göğüsleri Tyson'ın yüzüne değiyor. Elleri masanın üzerinde.

Birinin girdiğini duyduğu anda, arkasını dönüyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. Yüzünde acımasız bir gülümseme beliriyor. "Vay vay vay. Whitney gibi görünmeye mi çalışıyorsun?" diye soruyor.

"Ofisimden defol git, Beth." Tyson onu kovuyor. Sesinde öfke ya da sinirlilik yok. Sadece sıkıntı var.

Onun sözleri kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor. Kız kardeşim siyah saçlıydı ve babam bu yüzden benim saçımı boyatmıştı. Neden kız kardeşim gibi olmaya çalışmadan kendim olmak istemeyeyim ki? Neden görünüşümü değiştirmek zorundayım? Benim de saçlarım hep siyah olmuştu.

"Bu konuşmayı sonra bitireceğiz," der ona omzunun üzerinden, çıkarken kapıyı arkasından kapatır.

Ona bakıyorum. Orada oturmuş bana bakıyor, ama mavi gözleri hiçbir şey belli etmiyor. Ne düşündüğünü tahmin edememek beni deli ediyor. Kız kardeşim onu becermek için mi buradaydı? Onu görmek istediği için mi buraya çağırdı? Benim ofisine geleceğimi biliyordu; onu burada yakalamamı mı istedi? Bana istediği her şeyi yapabileceğini hatırlatmanın başka bir yolu.

"Dur," diye emrediyor ve sesini duyunca irkiliyorum.

Omuzlarımı dikleştiriyorum. Yüzümdeki ifadeleri okuyabilmesini nefret ediyorum. Zihnim o kadar yüksek sesle çığlık atıyor ki, o da duyabiliyor.

"Buraya gel," diye emretti.

Kalbim hala hızla atarken ona doğru yürüdüm, ama şimdi farklı bir nedenden dolayı. Öfke. Kıskançlık. Aptal değilim. Tyson Crawford istediği her kadını elde edebilir. Eminim kadınlar tek kelime etmesine gerek kalmadan onun için diz çökmüşlerdir. Ya da kışkırlarını sikmesine izin vermişlerdir. Kız kardeşimin onun istediği gibi davranmasına izin verdiğini gördüm. O bizim evden ayrıldıktan sonra kız kardeşimin arkadaşlarına anlattığı hikayeleri duydum. Ya da onunla Lords'un evinde geçirdiği hafta sonundan sonra eve döndüğünde. O zaman da kıskançtım. Onu kıskanıyordum. Ona yaptıklarını kıskanıyordum.

Bana konuşmayalı iki gün oldu. Bu, Bethany'ye sikmeye gittiği anlamına mı geliyor? Değilse, başka birine mi? Kız kardeşimle çıkmaya başladığından beri kaç kadınla birlikte olduğunu kim bilir. Eminim Blackout'taki kadın çalışanların yarısından fazlasını sikmiştir.

O beni seçti. Ben onun karısıyım. O benim kocam. Tyson gibi bir erkeğin bir kadına ihtiyacı var. Bir fahişeye. Kendi kişisel fahişesine. Ben de öyle olmaya kararlıyım.

Bethany'yi görüp beni düşünmesini istiyorum. Onun kendisine atlamasını ve Tyson'ın onu reddetmesini istiyorum, çünkü Tyson benim ona ihtiyacı olanı verebileceğimi biliyor. Çünkü Bethany'nin durmayacağını biliyorum. Babası onu kontrol ediyor. Ama Tyson... O beni kontrol edebilir, ben de onu kontrol edebilirim.

Masasına gidip, onun sormasını beklemedim bile. Şortumu bacaklarımdan aşağı indirdim ve masasının üzerine eğildim, kollarımı arkama koydum. Derin bir nefes alıp, gözlerimi kapattım, ne olacağını biliyordum. Birçok insan anal seks yapıyor. O kadar da kötü olamaz. Ben oldukça rekabetçi biriyim ve onlar yapabiliyorsa, ben de yapabilirim.

Elleri uyluklarımdan arasına girer ve taytımın çitçitlerini açar, onu yukarı doğru iterek kenara çeker. "İslanmışsın, Lake," der.

İç çamaşırmı ıslak bir leke olduğunu bildiğim için inledim. Ona karşı her zaman azgıyım. Eğitimli bir fahişenin ihtiyacı olan şey budur. Sik.

Masasının çekmecesini açıp kapanır, sonra kelepçeler bileklerime takılır. Onları sıkıştırdığında nefesimi keserim. Sonra parmakları amımı okşamadan önce tangam yana çekilir. Ona doğru iterek inlerim.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sorar ve sonra açıklığa kavuşturur, "Miden?" Yüzümü göremediğine şükrederek kızarırım. "İyiyim," diye cevaplarım.

Beni parmaklamaya başlayacağını sanıyorum, ama bunun yerine parmaklarını kıcıma doğru kaydırıyor. Gerilmekten kendimi alamıyorum. Parmaklarını çekip tekrar yerleştiriyor ve bu sefer üzerlerinde kayganlaştırıcı olduğunu hissedebiliyorum. Birini içime sokuyor ve ben derin bir nefes alıyorum. "Bu gece altı saatlik vardiyan var," diyor, parmağını çıkarıp tekrar içeri sokuyor. "Her iki saatte bir ofisime geleceksin. Anladın mı?"

"Evet." İkincisini soktuğunu hissettiğimde nefesim kesildi. O gerginlik tekrar mideme geri döndü. Bu gece üç kez kıcıma mı sikecek? Tanrım, karısı olduğumdan beri yaptığımız onca seksten sonra amım hala ağrıyor.

Onları çıkarır ve ben titrek bir nefes alırım. "Ne sıklıkla?" diye sorar, kıcıma tokatlayarak.

"İki saatte bir," diye cevapladım, kollarım hassas tenime batmış kelepçelerle mücadele ediyordu.

"Yapmazsan cezalandırılırsın, Lake," diye ekliyor ve o iki parmağını bir kez daha kıcıma sokarken ben keskin bir nefes alıyorum.

Parmak uçlarımda yükselirim ve ona durması için yalvarmaya hazırlanırken, parmaklarını çıkarır. Nefes veririm ve masanın yüzeyinde gevşerim.

Ama bir saniye sonra kıcıma bir şey sürtünce gerildim. "Tyson?" diye nefes nefese soruyorum, parmaklarının az önce olduğu yere baskı hissediyorum. Bu onun penisi değil, hissi... farklı.

"Derin bir nefes al, Lake," diye emrediyor.

Dediğini yapıyorum.

"Şimdi yavaşça nefes ver ve rahatla." İçime bir şey sokuyor. Çıglık atıyorum, çekilmeye çalışıyorum ama kalçalarım masanın kenarına bastırılmış durumda, kaçacak yerim yok. Onun merhametine kalmış durumdayım.

Kıcımın, bana verdiği her şeyi kabul etmeye hazır olduğunu hissediyorum ve artık dayanamayacağımı düşündüğüm anda, acı azalıyor.

Kelepçeli kollarımı tutup beni ayağa kaldırıyor. Beni kendine doğru çevirip yüzümü avuçluyor. Sulanan gözlerim onun gözleriyle buluşuyor ve o eğilip beni öpüyor. Dudaklarım kendiliğinden açılıyor ve o bana onun olduğumu hatırlatırken ben onun ağzına inliyorum.

Onu istediğimi, ona ihtiyacım olduğunu haykırmak istiyorum. Amımın ıslak olması, benim eğitildiğimi kanıtlıyor. Tam da onun istediği gibi. Ellerim kelepçelerle mücadele ediyor, ona dokunmak istiyor. Göğsünü ve kollarını okşamak, güçlü ve kaslı vücudunu hissetmek istiyor.

Nefesinden gelen viski tadı beni inlemeye zorluyor. Ya da beni kendine doğru çekişi olabilir - iki eli de saçlarımda, parmakları saç tellerimi o kadar acı verici bir şekilde kavırıyor ki kafa derim yanıyor. Ama hoşuma gidiyor. Kalçalarımı onun kalçalarına sürüyorum ve ne kadar sert olduğunu hissedebiliyorum. Tamamen heyecanlanmış durumda ve bunun benim yüzümden olduğunu, ofisine girdiğimde orada olan sürtük yüzünden olmadığını umuyorum.

Öpüşmeyi yavaşlatıyor, dudaklarımız sadece birbirine değiyor, sonra çekiliyor ve beni nefes nefese bırakıyor. "İki saatte bir beni görmeye geleceksin, ben de fişi değiştireceğim."

Ne yaptığımızı fark edince gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Daha sonra sikkem için kıcımı yavaşça genişletecek. Anal seks yapmayı planladığını biliyordum, ama şimdi yapıp bitireceğimizi sanıyordum. Neden beni cezalandırıyormuş gibi hissediyorum? Beni bekleterek işi uzatıyor. Bu bir kontrol yöntemi.

"Çıkarma," diye emretti.

"Ya eğer...?" Soruyu bitirmeye bile korkarak sözümü kesiyorum.

"Ne olursa ne olur?" diye soruyor, parmak eklemlerini boynumdan aşağıya, gerdanlığıma doğru kaydırıyor.

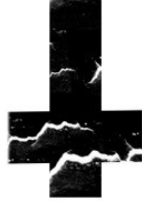
Her an onu açıp beni şok ederek itaat ettirebileceğine dair ince bir ima. Belki de bu gece cezalandırılacağım derken bunu kastetmişti.

Onun *iyi kızı* olmak istemem, onu açıp beni şok etmek için yeterli bir neden. Belki bu, onun beni soktuğu bu trans halinden çıkmama yardımcı olur.

"Ya osurmam gerekirse?" diye soruyorum yumuşak bir sesle, utançtan yanaklarım kızarıyor.

Daha önce hiç duymadığım bir şekilde gülüyor. Gözleri parlıyor ve göğsü titriyor. Dikkatsiz ve özgür görünüyor. "Bu çok tatlı." Alnımı öpüyor ve beni döndürüyor. Kelepçelerimi çıkarıyor, taytımı çekip koparıyor ve sonra bir kez daha kıçıma şaplak atıyor. "Şortunu giy ve işe git. İki saat sonra görüşürüz." Böylece, şaka olmayan sorumu görmezden gelerek beni gönderir.

OTUZ BEŞ

LAIKYN

Saate bakıyorum ve Tyson'ın ofisine çıkmam için yirmi dakikam olduğunu görüyorum. Fiş ilk başta beni rahatsız etmişti, ama bölümümle o kadar meşgul oldum ki sonunda onu unuttum.

Yeni masama doğru yürürken, Collin ve eskiden takıldığımız bazı arkadaşlarını görüyorum. "Lake." Beni fark eder ve gülümser.

Omuzlarım çöktü. Beni görmemesini ve bu masayı başkasına devredebilmeyi umuyordum. Ama Tyson beni bu yüzden burada çalıştırıyor. Beni küçük düşürmek için. Dünyaya onun kölesi olduğumu göstermek için. Bu yüzden yüzüme sahte bir gülümseme takındım. "Selam. Ne alırsınız çocuklar?"

Arkadaşı Timothy bana bakar. Gözleri göğsüme, vücuduma düşer ve sonra tekrar göğüslerime döner. "Vay, Küçük Bayan Lake büyümüş."

"Değil mi?" Collin uzanıp kolunu belime doladı ve beni kendine çekti. Daha önce buraya geldiğinde olduğundan çok daha dostça davranıyordu. Eminim arkadaşlarına hava atmak için yapıyordu. "Sarışın halini daha çok seviyordum, bebeğim."

Hemen geri çekilip etrafa bakınıyorum, kimse görmemiş mi diye. Bethany'nin gidip kocama onu aldattığımı söylemesi tam da ihtiyacım olan şey. Bu, onu kendi tarafına çekmesinin bir yolu. O zaman kışına bir fiş takacak. Saçım ile ilgili yorumunu görmezden geliyorum. Collin'in neyi *tercih ettiği* umurumda değil.

"Ne?" Collin fark edince güler ve gözlerinin cam gibi parlamasından bu gece epey içtiklerine eminim. "Umursamayacak, Lake." Gözlerini devirip koltuğuna geri oturur.

"Tyson'ın seni gerçekten sevdiği için seninle evlendiğini düşünmediğini söyleme," diyor Timothy ve tüm erkekler gülüyor.

Onun sözleri göğsümü sıkıştırır. Kardeşim Lordlar Kamarası'nda bana aynı şeyi söylemişti. O, karı koca olarak ilk ve tek kez halka açık bir yerde görüldüğümüz zamandı. Ondan başka, hiçbir yere gitmeme izin verilmedi, bu yüzden dünyanın artık Tyson'la evlendiğimi bilmesi beni hazırlıksız yakaladı. Sanırım şimdiye kadar bunu düşünmemiştim. "Hayır, ben..."

"Muhtemelen sana Whitney'in yüzüğünü vermiştir," diye ekliyor Mickey adındaki bir adam.

Onun sözlerine kaşlarını çatıp başını salladım. "Hayır. Onlar hiç nişanlanmadılar."

Kahkahaları artar. Collin bana bakar. "Nişanlandılar, Lake."

"Hayır, nişanlanmadılar," diye tartıştım. "Kız kardeşim nişanlanmış olsaydı, bunu bilirdim." Ailem, onun seçtiği kişinin o olmasından nefret ediyordu. Asla bu kadar ileri gitmelerine izin vermezlerdi. O, başka bir lordun leydisi olarak söz verilmişti. Ama bana kim olduğu hiç söylenmedi. Bu sır olarak saklandı.

Bana anlayışlı bir bakış attı. "Sana söylemedikleri için, bu olmadı anlamına gelmez," dedi Collin.

"Dediğim gibi." Mickey yüzüğümü inceliyor. "Bu muhtemelen onun yüzüğü." Gözleri yüzüme doğru kalkıyor. "Muhtemelen bu yüzden saçını boyattı. Ona daha çok benzemek için."

Ondan uzaklaşıp, servis istasyonuna doğru yürüdüm ve tepsimi masaya sertçe bıraktım. "Lake?" Beau, merdivenleri tırmanıp ofisine daldığımda seslendi ve kapıyı o kadar sert kapattım ki, alt katta çalan bas sesinden daha fazla duvarı titretti.

"Kız kardeşimle nişanlı mıydın?" diye bağırırım, kalbim deli gibi atıyor ve titriyorum. İstesem de kendimi kontrol edemiyorum.

O ofis telefonuyla konuşuyor. Onlara veda bile etmeden telefonu kapatıp arkasına yaslanıyor.

"Bu, onu hamile bırakmadan önce miydi, sonra mıydı?" diye sormadan edemiyorum.

TYSON

Barrington'da SON SENE

BEN: Hamile.

ÖZEL NUMARA: Anlaştığımız şey bu değildi.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Sanki bunu bilmiyormuşum gibi!

BEN: Şimdi ne yapacağım?

ÖZEL NUMARA: İstedığımız şey sende var mı?

BEN: Hayır.

ÖZEL NUMARA: O zaman yapana kadar devam et.

Siktir! Bir zil sesi daha ve yeni bir mesaj görüyorum.

Karımın ellerini beline koymuş orada duruşunu ^{izliyorum}. Nefes alıp verişini görmek için göğüslerinin inip kalkışını izlememe gerek yok. Geçmişimi ona anlatmadığım için bana kızgın. Çok yazık.

Kıcını masama doğru sürükleyip ellerini masanın üzerine vuruyor. "Lanet soruları cevapla, Tyson!" diye bağırıyor.

Masamdan kalkıp çekmecemi açıyorum. Bir sonraki boyuttaki anal tıpayı çıkarıp etrafında dolaşmaya başlıyorum.

"Bununla bana yaklaşmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Onu işaret ediyor ve sert bir kahkaha atıyor. "Siktir git. Ve sen de siktir git." Dönüyor ve koşarak çıkmaya başlıyor.

Ama ben onun kolunu tutup durduruyorum.

"Bana dokunma!"

Elimi boğazına doladım ve onu duvara yapıştırdım, vücudumu onun vücuduna ittim. "Bu gece *karımın* kıcını sikeceğim." Karım kelimesini vurgulayarak, parmağında yüzük olanın kardeşi değil, o olduğunu hatırlattım. Anlayarak burun deliklerini genişletti. "Keyifli mi yoksa acı verici mi olacağı sana bağlı."

Bana düz beyaz dişlerini göstererek, "Senin sikin o kadar da büyük değil, Tyson. Şansımı deneyeceğim." der ve göğsümü iter.

Geri çekildim, onu bıraktım ve geldiği gibi hızla çıkmasına izin verdim.

Gülerek koltuğuma geri otururum ve fişi çekmeceye geri koyarım. Karımın bu yönünü seviyorum. Hayatının bir noktasında biraz cesaretli olmayı hak ediyor. Ne yazık ki, bunun sonuçları olacağını öğrenecek.

Hoşuma gitmeyen şey, birinin ona benim ve Whitney hakkında konuşması. Kulüp içindeki kameraları açıp, onu barın sonunda dururken görene kadar geri sararım. Bir masaya doğru yürür ve ellerim anında yumruk olur. *Lanet Collin*. Bilmeliydim. Ve bu gece Barrington'daki tüm arkadaşlarıyla birlikte burada. Hiçbiri önemli Lordlar değil. Göğüslerinde armaları var ama bu onları hayatta çok ileri götürmez. Hepsi kendilerini güçlü hissettiren işlere sahipler ama yüksek rütbeli Lordlarla karşılaştırıldığında başarısızlar.

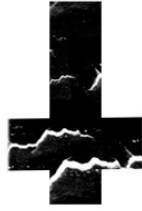
O, kolunu onun omzuna atıyor ve ben ayağa kalkıyorum. Oraya gidip onun kıcını tekmelemek üzereyim ki, o onu itiyor. Gözleri odanın içinde dolaşıyor,

benim de görmemi bekliyor. Eğer o buraya fırlamamış olsaydı, ben de görmeyebilirdim.

Kameraları güncel zamana ayarlayıp, onun masada durduğunu izliyorum ve adam onun elini tutup kucağına çekiyor. Bu sefer, kız kalkmak için onunla mücadele etmiyor. Bunun yerine, omzundan saçlarını çekip, gürültülü müziğin üstüne eğilip kulağına fısıldayabiliyor ve ben kahrolası kırmızıyı görüyorum. Kan kulaklarıma hücum ediyor ve ellerimi yumruk yapıyorum.

Bunu halletmenin iki yolu var. Biri kanlı, diğeri değil. Ben her zaman şiddeti seçen türden bir adam oldum. Ama bu, seçmemek için bir nedenim olmadan önceydi. Hayatımda ilk kez, ikinci seçeneği seçeceğim. Lake bundan hoşlanmayacak, ama cezalar eğlenceli olmak için değildir.

OTUZ ALTI

TYSON

Üç yıl önce

"Ne istiyorsun, Ty?" Whitney yatak odama girerek sorar.

Kapıyı kapatıp ona dönerek kapıya yaslanıyorum. Elleri belinde, biri dışarıda, dar beyaz bir mini elbise giyiyor. Bilerek böyle giyinmiş. Bana tokat atıp odamdan kaçtığından beri iki gündür beni görmezden geliyor. Bu akşam saat dokuzdan sonraya kadar bekleyip, gönderdiğim birçok mesajdan birine cevap verdi. Bu da demek oluyor ki, bu akşam arkadaşlarıyla dışarı çıkacak ve yolunun üzerinde uğramak istedi. Biraz "siktir git, Tyson" tavrı.

"Nasıl hissediyorsun?" Gözlerim düz karnına kayıyor. Benim çocuğumsa, altı haftadan fazla olamaz, çünkü onu seçeli henüz iki ay bile olmadı. Ama tüm prezervatiflerimde delik olduğu için, şansın benim lehime olmadığını söylemekten nefret ediyorum.

"İyi." Gözlerini yere indirip yere bakıyor. "Bu gece dışarı çıkacak mısın?" diye soruyorum.

"Bethany doğum günü partisi veriyor."

"Bu iyi bir fikir mi sence?"

Gözlerini bana dikti. "Partiye katılmayacağım. Sadece arkadaşımı görmeye gideceğim."

Ona doğru yürüdüm, ellerimi beline koydum ve vücudunu kendime doğru çektim. "Bence gitmemelisin. Ne senin ne de bebek için güvenli değil."

"Sanki umurunda gibi." Alaycı bir şekilde güldü. "Sana göre, bu senin bile değil." "Benim olsa iyi olur," diye homurdandım, ellerimi belinde sıkılaştırdım.

Benim sahiplenici tavrım karşısında gözleri heyecanla parladı. Whitney'i okumak kolaydır. Duyguları patlayıcıdır. Eğer sözleriyle söylemezse, yüzü söyler. Kollarını boynuma doladı. "Söz veriyorum benim." Dudakları benimkilere çok yakındı ama temas etmiyordu.

"Bu gece benimle kal." Dudaklarımı onun dudaklarına bastırıyorum, ama o dudaklarını kapalı tutuyor, beni içeri almıyor. Ellerim elbisesinin eteğine iniyor ve bacaklarından yukarı kayıyor.

Yüzünü benden uzaklaştırdı. "Planlar yaptım..."

Onu kesip öpüyorum, bu sefer dilimi ağzına zorla sokuyorum ve nefesinden gelen votka tadına neredeyse gülümsüyorum. Hamile olup olmadığı konusunda kararsızdım, ama bu şüphemi doğruluyor. Yine de hamile kalmaya çalıştığına inanıyorum. Soru neden olduğu?

Kumaşı tutup başından çekerim, bu da öpüşmemizi kesmek zorunda bırakır. İşe yaramaz elbiseyi bir kenara atarım, sadece ten rengi bir tanga ve topuklu ayakkabılarla önümde duran ona bakarım. Göğüs uçları sertleşmiştir ve nefesi düzensizdir.

"Bütün gece sana özür dilemeye çalışayım," diyorum, ellerim tekrar kalçalarına gidiyor. Onu topuklu ayakkabılarından kaldırıp yatağa atıyorum.

Bana bakarak gülümsüyor ve sabah olana kadar buradan ayrılmayacağını biliyorum. Onun küçük, yalancı kıcını yatağıma bağlayacağım ve ağzını ve kıcını sikeceğim. Ama amını değil. Bunun için bir planım var ve o çok hayal kırıklığına uğrayacak.

CEP TELEFONUMUN ÇALMASI beni o anıdan çıkarır ve arayanın Colton olduğunu görürüm. "Evet?" diye cevaplarım.

"Az sonra varacağız," diyor.

"Orada buluşuruz." Telefonu kapatıp cep telefonumu cebime koyuyorum. Ofisimden çıkarken, duvarda asılı duran televizyona son bir kez bakıyorum ve karımın masalara servis yaptığını görüyorum. Gözlerim Collin'e kayıyor, o da sandalyesinin arka iki ayağına yaslanmış, karımın işini yapmasını izlerken gözleri onun kıcında.

LAIKYN

O KADAR KIZGINIM ki kalbim hala deli gibi atıyor. Ama neye kızgın olduğumu bile bilmiyorum. Kız kardeşim ve Tyson'ın nişanlandığını bilmediğim için mi? Yoksa Collin ve arkadaşlarının Tyson'la evliliğimle dalga geçtikleri için mi? Bu hayatı ben seçmedim. Tyson'ı kocam olarak asla seçmezdim.

Ayrıca aşk için evlenildiğine inanan kızlardan da değilim.

Bizim dünyamızda bu nadiren olur. Lordlar ve Leydiler evlendikten sonra birbirlerine aşık olmazlar demiyorum. Ama çocukları istemediği biriyle evlenmeye zorlandığında hala birbirlerinden nefret eden çok fazla evlilik gördüm.

Sanırım en çok kendimden nefret ediyorum. Her zaman farklı bir hayat hayal ettiğim gerçeğinden. Özel bir aşk. Bu aptallar için.

Kulüp bir saat önce kapandı ve hepimiz temizlik yapıyoruz. Neyse ki Bethany bu gece beni görmezden geldi. Kulüp doluydu ve hepimiz kendi bölümlerimizle meşguldük. Ayrıca VIP bölümünde bir kavga çıktı. Güvenlik üç adamı ve onlarla birlikte gelen kızı dışarı attı.

Bardak tepsisini bara koydum ve köşedeki yuvarlak masaya baktım. Tyson temizlik yaparken hep orada oturur. Ama bu gece orada değil. Onun ofisine girip cevaplar talep ettiğimden beri onu görmedim, tabii ki cevap vermedi. Sanırım sessizliği benim cevabımdı.

"İyi geceler, Lake," diye seslendi Beau.

Ona el salladım, gecemin aslında iyi geçmeyeceğini bilerek. Altı saatir kışkımda bir tıkaç var - bu sağlıklı mı ki - ve şimdi de kocama sikilecek, onun sikinin küçük olduğunu söyleyerek onu aşağıladım. Tabii ki bu bir yalandı. Hiç de küçük değil. Tyson'ı artık yeterince tanıyorum, bunu olabildiğince acı verici hale getireceğini biliyorum. Margaret ilk seferinde kanamıştı. Sanırım benim de başıma aynı şey gelecek.

Asansöre doğru yürürken ellerimi sallayıp derin bir nefes alıp sakinleşmeye çalışıyorum. Asansör yukarı çıkarken bu işe yaramıyor. Dördüncü kata çıkıp dairemize giriyorum. Sessiz, ışıklar kapalı. Kalbim güm güm atarken koridordan yatak odasına doğru yürüyorum.

Kapıyı açtığımda ışığın açık olduğunu görüyorum ve o çoktan odaya girmiş, uzun şifonyerin yanında bana sırtını dönmüş duruyor. "Soyun," diyor, aynada bana bakmadan emrediyor.

Sözleri beni anında tekrar sinirlendirir. "Duş alacağım." Ve o istese de istemese de bu lanet fişi çekeceğim.

Bana doğru dönüyor ve ellerinde ayaklarının dibine kadar uzanan uzun ip parçaları tutuyor. Onları yatağın üzerine atıyor. Kalbim hızla atmaya başlıyor ama omuzlarımı dikleştirip, onun beni korkuttuğunu düşünmesine izin vermiyorum. Ne kadar korkmuş olsam da.

Ona sırtımı dönerek banyoya girmek için adım atıyorum ama vücudumu bir şok dalgası sarınca dizlerimin üzerine çöküyorum.

Nefes nefese, ellerimin ve dizlerimin üzerindeyken, ayakkabılarının önümde durduğunu görüyorum. Bacaklarımın üzerine oturup, sulu kirpiklerimden ona bakıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Elimi uzatıp yakasını çekiyorum ve hayal kırıklığıyla bir çığlık atıyorum. *Beni şok etti lan.*

"Sana bir emir verdim, Lake," diyor sakın bir sesle. "Bunun yerine getirilmesini bekliyorum."

Titrek bacaklarımın üzerine kalkıp ona öfkeyle bakıyorum. Ona tokat atmamak için ellerimi yumruk yapıyorum. Muhtemelen bu bana dayak yememe neden olur. Ama dürüst olmak gerekirse, onun bana asla vurmayacağını düşünüyorum. Tyson, istediğini yaptırmak için başka yöntemleri var. Örneğin, boynuma dolanan tasma.

Şortumu tutup bacaklarımdan aşağı indiriyorum. Sonra ayakkabılarımı çıkarıp taytımı çıkarıyorum ve file çoraplarımı bacaklarımdan aşağı indiriyorum. Taytımı çekip üstümden çıkarıyorum ve odanın diğer ucuna fırlatıyorum. Çıplak ve göğsüm inip kalkarken onun önünde duruyorum. Beni onun kadını yaptığı için ona çok kızgınım. Ve bunun olmasına izin verdiğim için kendime de kızgınım.

Onun takım elbise pantolonu ve düğmeli gömleği giymiş olmasını nefret ediyorum. Bu beni daha savunmasız hissettiriyor. O her zaman böyle yapar. Bu, onun üstün olduğunu ve benim onun kölesi olduğumu hatırlatır.

Yüzüğümü parmağımdan çıkarıp elimi onun yüzüne doğru kaldırıyorum, sonra da nereye düşeceğini umursamadan ayaklarımızın önüne bırakıyorum.

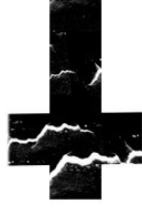
Dudaklarının köşesinde bir gülümseme beliriyor ve beni dehşete düşürmesi gereken bu durum, midemde kelekler uçmasına neden oluyor. Daha önce yaptığım krizin bedelini bana nasıl ödeteceğine çoktan karar vermiş. Ben sadece durumu daha da kötüleştiriyorum.

Bana doğru adım atıyor ve ben korkudan siniyorum. Başımı eğiyorum, onun bakışlarına karşılık veremiyorum. Eli nazikçe yanağıma dokunuyor ve başımı yavaşça yukarı kaldırarak bana bakmaya zorlarken, aralık dudaklarımdan bir inilti kaçıyor.

Serbest eliyle nefes nefese kalan göğsümden ve belimden aşağı doğru kaydırıyor ve sonra bacaklarımın arasına iniyor. Parmaklarını nazikçe amımın üzerinde gezdiriyor ve sonra parmaklarını dudaklarına götürüyor. "İslanmışsın, Lake." Parmaklarını ağzına koyuyor, tadına bakıyor ve gözlerim ağırlaşıyor. "Sana yapmak üzere olduğum şey için benden nefret edebilirsin, ama söz veriyorum, vücudun bundan zevk alacak."

Sözleri kalbimin hızla atmasına neden oluyor. Ama boğazımdaki yumruyu yutmayı başarak fısıldıyorum, "Senden zaten nefret ediyorum."

OTUZ YEDİ

TYSON

Onun ağır nefesleri odayı dolduruyor ve ben yatakta bıraktığım ipi alırken gülümsemeden edemiyorum.

Bileklerini arkadan bağlarım ve fazla ipi yere bırakırım. Yanına yaklaşıp, bir kolumu bacaklarının arkasına, diğerini sırtına geçirir ve onu kaldırırım. Şaşkınlıkla nefesini tutar ama direnmez.

Onu yatağa yatırıyorum, o da karnının üstüne dönmek istiyor ama ben onun uyluğuna bir tokat atıyorum. "Sırt üstü yat. Kollarını altına koymanı istiyorum." Onu başı yatağın en ucuna gelecek şekilde yerleştiriyorum. Başının kenardan düşmesini istemiyorum ama mümkün olduğunca yakında olmasını istiyorum.

O inleyerek kalçalarını yataktan kaldırır, vücudunun altında bağlı olan kollarına uyguladığı baskıyı hafifletmeye çalışır. Yatağa geri dönerim ve bileklerinin ucuna bağlı fazla ipi tutarım. İpi yatak boyunca çekerim ve başlığın altına uzanarak bir ip kelepçesinden geçiririm. Bu nedenle yatak çerçevesinin etrafına bu kelepçeleri yerleştirmişimdir. Onu birçok farklı şekilde bağlayabilirim.

Halatı gerginleştirip bağlayarak gevşek kalmadığından emin oluyorum.

"Tyson." Adımı inliyor ve ipi çekişini izliyorum. Ağırlığını bir yandan diğer yana kaydırırken topukları yatağa batıyor.

Bir sonraki ip parçasını alıp sol bacağının yanına oturuyorum ve ayak bileğinin etrafına basit bir sütun bağı yapmaya başlıyorum. Sonra ayak bileğini uyluğuna doğru itip birkaç kez etrafına sarıyorum ve birbirine sabitliyorum. Böylece bacağın uzatması imkansız hale geliyor. İpi dizinin üzerinden kayabileceği kadar yükseğe sarmamaya dikkat ediyorum.

Diğeri de bittiğinde, yatağın ayak ucuna geçip ona bakıyorum. Göğsü ve karnı bana açıkta, her iki ayak bileği de uyluklarına bağlanmış, bacakları bükülü durumda. Eğilip sol bacağındaki fazla ipi alıp ayak ucunun sol direğine çekiyorum. Aynısını diğerine de yapıp bacaklarını genişçe açıyorum.

"Lütfen," diye fısıldar.

Yatağın ayak ucuna diz çöküyorum, başını çarşaftan kaldırıyorum ve saçlarını nazıkçe altından çekip kenara sarkıtıyorum. "Lütfen ne?"

"Küçük sevgilim?" diye soruyorum, nefes alırken göğsünün inip kalkışını izleyerek. "Ben... yapamıyorum..." Gözlerini kapatıyor.

"Neyi yapamıyorum?" Elimi uzatıp göğsünü okşuyorum, bu da bana bir inilti kazandırıyor. "Hareket edemiyor musun?" Vücudunun iple mücadele edişine bakarak vahşi bir tahminde bulunuyorum. "Mesele de bu, Lake."

Ağzını açan dudaklarından yumuşak bir inilti çıkar ve benim sikim onun için çok sertleşir. Karıma bir ders vermeye hazırım.

"Senin benim merhametime kalman için. Seninle istediğimi yapabilmem için." Ayağa kalkıp yatağa geri dönüyor ve kendimi onun bacaklarının arasına yerleştiriyorum. Ellerimi iç uyluklarına doğru kaydırıyorum ve o sırtını kamburlaştırıp hayal kırıklığı dolu bir iç çekişle nefes veriyor.

Pantolonumun fermuarını açıp sertleşmiş sikimi kavradım. Ön sevişmeyle uğraşmadan öne eğildim ve sikimin başını ona ittim. "Çok ıslaksın Lake. Çok muhtaçsın."

"Siktir." Bu kelime, boynunu geriye doğru eğdiğinde neredeyse bir fısıltı gibiydi.

Üzerine eğilip, ellerim vücudunda yukarı kayarken daha derine giriyorum. Ellerim saçlarına dolanırken, ağırlığımı onun üzerine veriyorum ve dudaklarımı boynuna indiriyorum. "Nasıl hissediyorsun, küçük sevgilim?" Çıkarıp içine giriyorum, her itişimin ona kışındaki tıkaçı hatırlattığını biliyorum.

"Çok... iyi," diye nefes nefese söylüyor.

Amcığı sikimi sıkıca kavrar ve ben de dişlerimi boynuna geçirip emmeye başlarım. Geri çekilip, az önce bıraktığım öpücük izini görür ve gülümserim. Eğer bekar gibi davranacaksa, ben de tüm dünyaya onun birinin olduğunu göstereceğim.

Bu kadar basit.

Bir erkeğin onu elde edebileceğini düşünmesi bile hızımı artırıyor. Ona sertçe giriyorum, inlemelerini nefes nefese kalmasına ve hıçkırıklara dönüştürüyorum. "Söyle bana, Lake." İleri doğru itiyorum, bileklerindeki ipleri gerdiğimi biliyorum. İp yanıklarının da birer hatırlatma olmasını istiyorum. "Kime aitsin?"

"S-ana," diye bağırır.

"Peki ben kimim?" diye homurdanıyorum, ellerimle saçlarını daha sıkı kavriyorum. "Kocam," diye inliyor, ıslak amcığı sikimi sıkıca kavriyor.

"Tabii ki öyleyim," diye homurdanıyorum. "Başka bir erkeğin sana dokunmasına izin verirsen sana ne yapacağımı söylediğimi hatırla."

"

"Özür dilerim." Derin bir nefes alır. "Lütfen, durma."

"Amını kullanmam hoşuna gidiyor mu, küçük tatlım? Seni fahişem yapmam hoşuna gidiyor mu?"

Dudakları aralanmış, gözleri ağırlaşıyor. Benim sikimin üzerinde boşalmak üzere. "Siktir," diyor mükemmel dudakları.

Gülümsüyorum, onun tam orada olduğunu biliyorum. Çıkاریyorum, sikimi tutup karnına boşalıyorum. O, boşalmayacağını bilerek homurdanıyor.

Yere bıraktığım oyuncağı alıp, üzerine boşaldığım spermi iyice kaplayacak şekilde sürüyorum ve sonra onu amına sürterek nazikçe içine sokuyorum.

"Tyson... ne...?" Başını kaldırıp bana bakar. Sırılsıklam amcığı onu emer, daha fazlasını ister. "Lütfen?" Yatağı yığılır.

Yataktan kalkıp ayak ucuna doğru yürüdüm ve tekrar diz çöktüm.

Güzel gözleri bana bakar ve uzun kirpiklerinin arasından gözyaşları akar. Hayal kırıklığına uğramış ve muhtemelen hala kızgındır. Onunla işim bittiğinde benden nefret edecek.

"Ağzını aç," emrediyorum.

Gözleri kısılr ve çenesi gerilir, dişlerini sıkıp itaat etmediğini gösterir. Bunu bekliyordum, ama onu ikna etmenin yollarını biliyorum.

Cebime uzanıp klipsi çıkarır ve burnunun üzerine yerleştiririm, böylece nefes alamaz. Gözleri büyür.

"Ne kadar bekleyeceğine karar vermek sana kalmış," diyorum ona.

Kafasını sallar, göğsü inip kalkar, havaya ihtiyaç duyar. Gözleri ağırlaşınca, lanet ağzını açmaktansa kendini öldürmeyi tercih edeceği için gerçekten gerilmeye başlarım. Ama sonunda dudakları açılır ve derin bir nefes alır.

"İşte böyle, Lake," diyorum, klipsi burnundan çıkarıyorum. "Derin nefes al."

Yutkunmak için dudaklarını kapatır ve sonra derin bir nefes almak için tekrar açar. Bu fırsatı değerlendirip ağzına tıkaç yerleştiririm. Kafasını, deri kayışı kafasına dolamak ve tokayı bağlamak için yeterince kaldırdığımda, anlaşılmaz sesler çıkarmaya başlar. Tıkaçları yatağı üzerine koyarım ve o başını sağa sola sallar.

"Çok çekici değil, ama işini görüyor," diyorum ona, büyük, siyah gag'a bakarak. Ağzını, yanaklarını ve çenesini kaplıyor. Kalın ve hacimli. "Buna susturucu diyorlar," diye devam ediyorum. "Çünkü ne kadar yüksek sesle bağırırsan bağır, duyulmaz."

Gözlerini kırıştırır ve gözyaşları yüzünden aşağı akar. Makyajı akmaya başlar.

Sonuna takılı olan ampulü alıp sıkıyorum ve ağzındaki gagayı şişiriyorum. Vücudu bağlara karşı çırpınıyor ve ben bunu tekrar yapıyorum. Geniş gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben bunu bir kez daha yapıyorum. "Bu şişirilebilir bir top gag," diyorum ve o gözlerini sıkıca kapatıyor. "Tüm deliklerinin doldurulması nasıl bir his, küçük sevgilim?"

Cebimden son şeyi çıkarır ve yüzüne tutarım. Düğmeye basarak, amına yerleştirdiğim vibratörü çalıştırırım. "Bunu burada bırakacağım." En düşük ayara getirip göğsüne yerleştiririm. Sonra alnını öperim ve ayağa kalkarım, pantolonumdan kemerimi çıkarırım. Onu boynuna yerleştirip "Sonra için" derim. Sonra uzaklaşıyorum.

LAIKYN

Şu anda hissettiğim şey acı, zevk ve hayal kırıklığı. Hareket edemiyorum, konuşamıyorum ve zar zor nefes alabiliyorum. Gözlerimi sıkıca kapatıp, hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye ve amımın içindeki uğultuyu görmezden gelmeye çalışıyorum. Bu beni delirtiyor. Beni tatmin etmeye yetmiyor ama kalçalarımı hareket ettirmeye ve daha fazlasını istemeye yetiyor.

Gözlerimi açıp boynumu eğerek, Tyson'ın bitişik banyoya girmesini net ama ters bir şekilde görüyorum. Kapıyı açık bırakmış. Muhtemelen bilerek. Piç kurusu soyunup duşa giriyor.

Sırt üstü yatarken ağzımın içindeki lastik balonu yutmaya çalışıyorum. Ellerim altımda bağlı olduğu için uyuşuyor. Omuzlarım ağrıyor ve gerginlikten uyluklarım acıyor. Başımı kaldırıp karnımın her yerine yayılmış spermelerini görüyorum ama kollarımı ve omuzlarımı çektiği için başımı tekrar yatırmak zorunda kalıyorum.

Nefes al, Lake. Panik yapmamaya çalışarak kendime söylüyorum. Tıkaç o kadar büyük ki, kafamın arkasına bağlamamış olsa bile, şişkinliği nedeniyle yine de tüküremezdim. Ve burada bu şekilde ölmek istemem. Bu, olabilecek en aşağılayıcı şekilde olurdu.

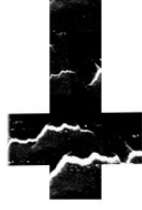
Kalçalarımı salladım ve bu, vibratörü G noktama doğru itti ve nefesimi kesti. Tekrar yaptım ve gözlerimi kapattım.

Siktir. Eğer hayatta kalırsam onu öldüreceğim.

Kemerinin derisi, az önce beni öptüğü yerde zımpara kağıdı gibi hissediliyor. Orada izler bırakmış olmalı. O yaparken çok iyi hissettiriyordu. Bu, beni işaretlemesinin bir yolu. Dünyaya benim onun fahişesi olduğumu göstermenin bir yolu. Alnıma yazsa daha iyi olurdu.

Bu noktada, ben tatmin olduğum sürece bana ne halt etmek isterse yapsın.

OTUZ SEKİZ

TYSON

Duştan çıkıp kurulandıktan sonra yatak odasına girdiğimde onu bıraktığım yerde buldum. Karın kasları gerilmiş, bacakları kaskatı kesilmişti. Göğsünden uzaktan kumandayı alıp kapattım.

Yatağa yığılıyor. "ok erken boşalmanı istemiyorum," diyorum ona ve o başını sallıyor. Yüzünün kızardığından, ağızındaki tıkaçla çığlık attığını anlayabiliyorum. Gülümsüyorum ve elimi yüzünün yanından aşağıya doğru kaydırıyorum. O çekiliyor ve ben boynundaki kemeri tutuyorum. Yavaşça kaldırarak, derinin cildinde kaymasına izin veriyorum.

Boynundan çıkardığımda, onu ikiye katlayıp i uyluk kısmına vurarak anında kırmızı bir iz bırakıyorum. "Biraz zamanımı bölgemi işaretlemekle geçireceğim, Lake." Bunu tekrar yapıyorum ve vücudu titriyor. Derinin ucunu karnına doğru kaydırıyorum, spermimin üzerinden geçiyorum ve her iki göğsüne de vuruyorum. Meme uçları sertleşmiş ve göğüsleri inip kalkıyor. Artık boynuna ve yüzüne kemerle vurduğum için sperm sıçramış durumda.

"Siktir, çok güzelsin Lake." Yüzünün iki yanından gözyaşları akıyor ve yutmaya çalışırken boğazının hareketlerini izliyorum. "Ben şanslı bir adamım." Göğüslerine tekrar vuruyorum. Sonra, onunla neler yapabileceğimi hatırlatmak için tekrar boynuna koyuyorum. Elimi uzatıp meme uçlarını sıkıp yukarı çekiyorum, o da elinden geldiğince sırtını kamburlaştırıp burnundan ağır ağır nefes alıyor.

Yatağa çıkıp bacaklarının arasına oturuyorum, popo tıkcacının tabanını tutup saat yönünde çeviriyorum. Biraz çekip tekrar içeri itiyorum. Yağı açıp tüm penise döküyorum ve tıkcacı çıkarıp kenara atıyorum.

Bir elimle vücuduna yaslanırken, diğer elimle sert penisini kıına tutuyorum. "Bana bak, küçük sevgilim. Kıını ilk kez siktiğimde gözlerin bende olsun istiyorum."

Gözlerini açar ve burnundan derin bir nefes alır, ben de başını kıına sokarım, benim için açıldığını hissedirim. Boynunu geriye doğru eğerek vücudu titremeye başlar.

"Sorun yok, Lake. Zaten o kadar da büyük değil." Sonra ne kadar iyi hissettirdiğini düşünerek homurdanarak içine giriyorum.

Bu gece için planladığım şey bu değildi, ama karımın daha önceki davranışları işleri değiştirdi. İkisine de onun bana ait olduğunu ve bunun ne anlama geldiğini hatırlatacağım.

Birkaç santim içerde durup, yanına koyduğum cep telefonumu alıyorum. Bir numarayı arıyorum ve hoparlörü açarak telefonunu göğsünün üzerine koyuyorum. Telefonun diğer ucunda zil sesi çalmaya başlıyor ve karımın sulu gözleri büyüyerek bana bakıyor.

"Alo?"

"Collin," diyorum, çekip sonra yavaşça sikimi onun kıkına sokuyorum — zorla. Vücudunun titremesi, onun düşündüğü kadar küçük olmadığını düşündürüyor.

"Tyson?" diye yavaşça sorar. "Ne haber dostum?"

"Biraz düşündüm ve sana yardım etmek istiyorum. Yarın Blackout'a gel. Saat beşte." Sikimin yavaşça kıkından çıkıp tekrar içeri girmesini izliyorum.

"Uh..."

"Sana kulüpteki kızın videosunu göstereceğim," diye ekliyorum, gözlerim bir kez daha onun gözleriyle buluşuyor. Gözlerini kırptıyor ve güzel gözlerinden yeni gözyaşları akıyor.

"Neden fikrini değiştirdin?" diye şüpheyile sordu.

"Karım," diyorum, bu sefer daha derine girerek. O boynunu geriye doğru eğiyor, ben gülümsüyorum. "Bana nazikçe rica etti." Eğilip yüzünün yanına öpücük konduruyorum, gözyaşlarının tadına bakıyorum.

"Tamam. Tabii. Orada olacağım. Saat beşte." Telefonu kapatır.

"Duydun mu, küçük sevgilim?" Geri çekilip tekrar ileri doğru itiyorum. Lanet olsun, onu hiç kimsenin böyle görmemiş olmasını seviyorum. Onu böyle sikmiş olmayı. Bu bir ceza olsa bile, o tamamen benim.

Gözyaşları yüzünün yanından akmaya devam ediyor. "Çok iyi gidiyorsun, Lake. Hissediyor musun?" diye soruyorum, çekip iterek o kadar yavaş ki neredeyse acı verici, ama bu anın tadını çıkarmak istiyorum. Ona benim olmanın nasıl bir his olduğunu hatırlatmak istiyorum. "Kıçın benim için açılıyor. İyi bir fahişe gibi sikimi alıyorsun."

Gözlerini kırptıyor ve ben alnını öpüyorum. Çekip çıkıyorum ve daha sert olmaya başlıyorum. Her itişte kontrolüm biraz daha kayıyor. "Acıyor mu?"

Başını sallar, kafasına bağlanan sıkı ağız tıkaçı yüzünden yüzü buruşur.

"Alışırın, küçük sevgilim," diyorum, göğsümü göğsüne indiriyorum, duş almadan önce bıraktığım spermimden dolayı cildimiz kaygan. Yüzünü ellerimle kavıyorum ve aletim onun sıkı kıcını sikerken alnını şefkatle öpüyorum. Vücudu benimkine karşı kontrolsüzce titriyor. "Bana sikmem için yalvarmayı öğreneceksin."

Çıkarıp, artık yavaşlayamayacağım için hızla ileri itiyorum. Kafamı kaygan boynuna gömüp, sanki ilk seferi değilmiş gibi kıcını sikerken yumuşak tenini emiyorum. Ben onu kullanırken, o bağlı, ağzı tıkanmış ve zaten benim spermimle kaplı bir şekilde altımda yatıyor.

Yutkunurken boğazı çalışıyor ve gerginleşiyor, boynu kavisleniyor. Geri çekilip oturuyorum. Aşağıya bakıyorum ve amından damlayan spermleri görüyorum.

Gülümseyerek parmaklarımı içinden geçiriyorum. "Aferin kızım. Ne kadar iyi bir fahişesin, Bayan Crawford." Titriyor ve parmaklarımı bağlı bacaklarına gömüyorum, taşaklarım sıkışmaya başlarken kıcına vuruyorum. Kıcının derinliklerine boşalıyorum, bu güç beni nefesimi kesiyor.

Birkaç saniye öyle kalıyorum, nefesimi toparlamaya ve hızla atan kalbimi yavaşlatmaya çalışıyorum, onun ağır, sulu gözlerine bakıyorum. Çekildiğimde gülümsüyorum. "Kıçından ve amından sperm damlıyor, Lake. Bundan zevk alacağını biliyordum."

LAIKYN

VÜCUDUM O KADAR sıkı bağlanmış ki, her kasım boşalmaktan ağrıyor. Kalkarken, tokaya ulaşabilmek için başımı kaldırıyor. Ağzımdaki büyük balon sönüyor ve dudaklarımdan tıkaçları çıkarıyor. Yüzümü kaplayan salyayı umursamadan derin bir nefes alıyorum. Ne kadar iğrenç görüldüğünü umursamıyorum.

Elleri ağırlı yanaklarımı kavıyor ve ben, başımın yanında duran ona, yapışık kirpiklerimin arasından bakıyorum. Bana bir şey söylemiyor ve benim de konuşacak gücüm yok. Ağır gözlerim kapanıyor ve ağır nefesimin arasında, yatağın üzerindeki ipi çözdüğünü duyuyorum. Bacaklarımdaki ipi çözdüğünde çığlık atıyorum. Kan bacaklarıma geri akıyor ve karıncalanma hissi yaratıyor.

O bacaklarımı ovmaya başlar ve ben hıçkırıklarımı durduramam. Göğsüm inip kalkıyor.

Çok utanıyorum. Beni yine orgazma ulaştırdı. Acıttı ama aynı zamanda iyi geldi. Neden ve nasıl olduğunu bilmiyorum ama bana yapmamam gerektiğini bildiğim şeyleri sevdiriyor.

Beni karnımın üstüne çevirip, bileklerimi çözdü ve yataktan kaldırdı. Onun kollarında cansız bir şekilde yatarken, yüzümü çıplak göğsüne gömdüm,

onun spermi her tarafına bulaşmış olsa da umurumda değil. Bu noktada hiçbir şeyin önemi yok.

O küvetin kenarına oturup suyu açarken, ben kollarında kalıyorum. Gözlerimi kapatıyorum, sadece uyumak istiyorum. Bu noktada kendimi yıkayabileceğimden bile emin değilim.

Küvete giriyor ve ikimizi, Lordlar Kamarası partisinden sonra evde olduğumuz pozisyona getiriyor. Ona bakmak zorunda olmadığım için minnettarım.

"Lake, küçük sevgilim." Saçımı göğsümden çekip diğer omzuma yatırıyor.

Hıçkırıklar bedenimi sarsıyor.

"Sen iyisin." Kollarını göğsüme dolayarak beni kendine doğru çekiyor. Ellerimi kaldırıp onun cildini tutuyorum, kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. "Çok iyiydin, Lake. Çok iyi." Kafamın yanına öpücük konduruyor ve ben, büyük küvet suyla dolarken burnumu çekiyorum.

Beni üzen, az önce kıcıımı sikmiş olması değil. Sadece kendimi bunalmış hissetmem. Gerçek şu ki, bunu sevdim. Ağzımdaki topu emmeyi, bunun beni ne kadar dolu hissettirdiğini sevmeyi nefret ettim. Neyse ki, daha fazlasını istediğim için yalvardığımı duyamadı. Ya da daha derine girebilmesi için kıcıımı elimden geldiğince kaldırdığımı. Ya da ellerimin arkamda bağlı olmasını sevdiğimi. Bir kadın böyle şeylerden zevk almamalı.

Başka bir erkeğin bana dokunmasına izin verdiğim için pişman olacağımı söyledi, ama değilim.

Çünkü bu bir cezaydı ve ben bundan zevk aldım.

Ailem haklıydı, ben bir hayal kırıklığıyım. Kocasının ona yapmak istediği her şeyden zevk alan hasta bir fahişe.

Su soğuyana kadar banyoda oturdum, ama ağlamam dinmişti. Şimdi yorgunluktan bitkinim. Sonuçlar beni tren gibi vurdu. Vücudumun kapandığını, dinlenmeye ihtiyacı olduğunu hissedebiliyorum.

Beni nazikçe yıkıyor ve sonra çıkmama yardım ediyor. Bacaklarım o kadar titriyor ki, ayakta zor duruyorum. Beni kuruladıktan sonra, beni kucaklayıp yatağıma, yorganın altına yatırıyor. Ondan uzaklaşmak için kendimi bir top gibi kıvrılıyorum, hala çok utanıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Arkamda yer değiştirir ve sonra güçlü kollarıyla beni arkadan sarar, kendine doğru çeker. Onu itecek gücüm olmasını isterdim, ama yok. Bunun yerine, beni önemsiyormuş gibi sarmasına izin veririm ve titrek dudaklarımdan hıçkırıklar kaçarken, yeni gözyaşları gözlerimi yakar.

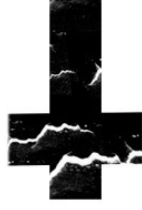
Benden uzaklaşır ve ben de ona tutunamayarak bırakırım. Birdenbire üşüyorum, ama sonra elleri üzerimde ve omzumu çekerek beni kendisine doğru çevirmeye zorluyor. "Hayır..." diye boğuk bir sesle söylerim, onu itmeye çalışarak, onunla yüzleşmek istemiyorum, ama o durmuyor.

"Buraya gel, küçük canım. Sana sarılayım," diyor yumuşak bir sesle. Beni kendine doğru çekip, bir kez daha kolunu bana doluyor ve ben yüzümü göğsüne gömüyorum. Alnımı öpüyor. "Sen iyisin, Lake. Ben yanıdayım."

Ona sarılıyorum, beni evlenmeye zorlayan adamın, kendimi güvende hissettiren adam olması hoşuma gitmiyor. Neden bu kadar nazik davrandığını bilmiyorum. Tyson, seni kullandıktan sonra sarılacağını beklediğim türden bir adam değil. Ama onu itmiyorum. Aksine, ona sarılıyorum, ne kadar sahte olursa olsun, bu güvenlik hissini seviyorum.

Hayatın boyunca sevgiye aç kalmışsan, en ufak bir çabayı bile kabul eder ve onu olmadığı bir şeye dönüştürürsün. Tyson benim için öyle bir adam. Asla bulamayacağımı bilsem de, hep sahip olmak istediğim şey o.

OTUZ DOKUZ

TYSON

Üç yıl önce

Ryat ve ben, Lordlar Kamarası otoparkında arabamda oturmuş, çıkmak üzereyken cep telefonum çaldı. Whitney ekranımda belirdi. "Alo?" diye cevap verdim.

"Selam," diye cevapladı, sesi nefes nefeseydi. "Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Bana gelebilir misin?" diye sordu. Cevap veremedim, "Biri bütün gün beni takip etti" diye devam etti.

Düzgün oturuyorum. "Bütün gün ne demek?" Saate bakıyorum, saat altıdan sonra. "Neden şimdi arıyorsun?"

"O kadar önemli bir şey olduğunu düşünmedim.

Ama..." "Ama ne?" diye soruyorum.

"Dün gece bilinmeyen bir numaradan mesaj aldım. Önemsemedim."

"Ne yazıyordu?"

"Yatağımda çekilmiş bir fotoğrafımdı.

Çıplak." "Ne oluyor, Whitney?" diye bağıırırm.

"Önemli bir şey olduğunu düşünmedim," diye tekrarlar. "Lake benimle dalga geçiyor sandım, anlarsın ya?" diye devam eder. "Ama ona sorduğumda, neden bahsettiğimi hiç anlamadı. Ve bugün, gittiğim her yerde aynı arabayı görüyorum."

"Neredesin?" Arabamı vitesine taktım.

"Lordlar Kamarası'na gidiyorum. Barrington'daki çalışma grubumla işim bitti."

"Senin yoluna sapacağım ve sana ulaştığımda seni buraya kadar takip edeceğim, tamam mı?"

"Tamam," diyor, titrek bir nefes vererek. "Teşekkürler, Ty."

Lake'in uyumasını izlerken yatağın ucunda duruyorum. Banyodan sonra yatağa girip ona sarıldım ve o birkaç saniye içinde ağlayarak uykuya daldı. Vücudu yorgun düşmüştü.

Diz çöküp yatağın altına uzanarak onun alyansını aldım. Daha önce onu çıkardığında yatağın altına yuvarlandığını görmüştüm, bir şey anlatmak istediğini düşünmüştüm.

Beni terk etmenin o kadar kolay olmasını dilediğini düşündüm.

Yatağın yanına geri dönüp sol elini tutup parmağına yüzüğü takıyorum. "Tatlı rüyalar, küçük sevgilim." Eğilip alnını öpüyorum, dudaklarımı üzerinde biraz tutuyorum ve isteksizce çekiyorum.

Yatağımızın yanında durup karımın uyumasını izlerken, Collin'i düşünüyorum. Elleri onun yumuşak teninde. Onu kendine çekiyor. Öncelikle bunu yapabileceğini düşünmesi bile bir sorun.

İkinci sorun ise, ona Whitney ile olan geçmişimi anlatması. Lords'un kölesi olmakla meşgul olduğum için onu koruyamadım. Lake'e aynı şey olmayacak. Ryat, babasının Lake'in peşine düşeceğini düşünüyor ve öyle olabilir. Bu sefer hazırlıklı olacağım.

Neden onunla evlendiğimi asla anlamayacak ve açıkçası umurumda da değil. Haklı olduğumu kanıtlamak için ne gerekiyorsa yapacağım. Laikyn Grace Crawford benim. Ve bunu tüm dünyaya kanıtlayacağım. Kusursuz tenine adımı kazıyamam gerekirse, kazırım.

Lake'in elini tutarak ofisime ^{giriyorum}. Dün gecedan beri bana tek kelime bile etmedi. Ama konuşmasını da beklemiyordum. Zaten kızgındı, ben de onu daha da kızdırdım. Sonra yıkıldı ve utandı. Bu sabah uyandı, kahvaltayı hazırladı ve sonra beni görmemek için yatağa geri döndü. Dün gece ona yaptıklarımın utanmıyorum ve pişman da değilim. Bu, daha fazlasının ilki. Hoşuna gittiğini ve bundan zevk aldığını biliyorum.

"Beklettiğim için üzgünüm Collin," diyorum ve Lake'e bakıyorum. "Otur, küçük canım."

Kanepeye düşer ve yüzünü buruşturur. Onun rahatsızlığı karşısında gülümsemek için kendimi zor tutarım. Bu yüzden öyle yaptım. Dün gece orada olduğumu, dokunulmamış kıcına kadar girdiğimi hatırlatmak için.

Kapı tekrar açılır ve Colton girer, ardından Alex, Finn ve Jenks gelir. Kapıyı arkalarından kapatırlar ve her biri arka duvara yaslanır.

"Bu da ne lan?" Collin fark eder ve ayağa fırlar.

"İtiraf etmeliyim," derim, koltuğuma düşerken, o da bana dönerek bakar.

"Sana yalan söyledim."

Gözleri bana dikilir. "Ne istiyorsun lan?"

"Lütfen beni affet, ama dün gece seni aradığımda biraz meşguldüm." Lake, neyi kastettiğini anlayarak nefesini tutar, ama ben onu görmezden gelirim. "Hiç, seni mantıksız şeyler yapmaya iten türden bir seks yaptın mı?" diye merak ederim.

Colton ve Alex anlayışla homurdanırlar.

"Ben gidiyorum." Kapıya doğru yönelir, ama Finn kapının önüne atlayarak tek çıkış yolunu kapatır.

"Sana bir şey göstermek istiyorum," diyerek Ryat'ın bana getirdiği zarfı aldım. "Geçen gece Lordlar Kamarası'ndaydım, Colton senin güvenlik kamerası görüntülerini izlemeye geldiğini söyledi."

"Ben polisim, bu benim işim," diye tersler.

"Evet, ama gördüğün gibi, cesedi birkaç gün önce bulunmuştu." Gözlerim Lake'e kayıyor ve o, az önce söylediğim şeye şaşırılmış görünmüyor. *İlginç.*

Omuzlarını dikleştirip koltuğunda yeniden oturur. "Neden bahsettiğini bilmiyorum."

"Öyle mi?" Kaşlarımı kaldırıp manila zarfı onun kucağına attım. "Bir bak."

Zarfı açar ve vücudu kaskatı kesilir.

"Ama bu başına gelen ilk kadın değil, değil mi?" Ne kadarını bildiğini merak ederek soruyorum.

Sorumu görmezden geliyor ya da duymamış gibi davranıyor. "Bunu nereden buldun?"

"Önemli değil." Omuz silkiyorum. "Önemli olan, sana gösterecek bir videom olması." Uzaktan kumandayı alıp arka duvardaki yetmiş inçlik televizyonu açıyorum ve oynat düğmesine basıyorum. Dün gece kulüpte çekilmiş bir video. "Bu sensin, ellerin karımın üzerinde."

Yine ayağa fırlar, klasör ve fotoğraflar yere düşer. Kapıya koşar ama Alex öne çıkar, saçını yakalar ve onu odanın ortasına geri çeker, Finn ise bir sandalye kapar. Alex onu sandalyeye iter ve Colton arka cebinden kelepçeleri çıkarır, hızla ellerini arkadan kelepçeler, kelepçeleri dikey tahta çubukların arasına geçirerek onu sandalyeye sabitler.

"Sen bittin!" diye bağırır, sandalyede çırpınır. "Kulübe ve karına veda edebilirsin."

Masamın etrafında dolaşp ona doğru adım atarım ve masanın kenarına yaslanarak ağzını bozmasına izin veririm.

"Bana dokunursan Lordlar seni öldürür," diye uyarıyor.

"Sence seni umursuyorlar mı?" diye soruyorum ve adamlar gülüyor. "Kaç kişiyi öldürdüğümü biliyor musun? Çoğu Lord'du." Burun kıvrıyorum. "Seni de beni umursadıkları kadar umursamıyorlar. Öldürülen her on kişi için, onların yerini alacak elli kişi daha var." Eğer şu anda öldürülsem, Blackout'u yönetmesi için başka birini getirirler. Eminim ki çoktan bir liste hazırlamışlardır. Ve listeyi sırayla uygulamaya devam ederler. Bu kısım beni rahatsız etmiyor. Beni rahatsız eden, karımın başka bir Lord'a verilecek olması. Başka bir adamın benim olan şeye dokunması, benim olan şeyi sikmesi, benim olan şeyi incitmesi. Bunun olmasına izin vermeyeceğim.

"Giysilerini çıkarın," emrediyorum.

Finn ve Jenks pantolonunu çözüp bacaklarından aşağı çekerken, o da başarısız bir şekilde tekmelemeye çalışıyor ve çığlıkları odayı dolduruyor. Alex ve Colton gömleğini yırtıp göğsünü odaya sergiliyorlar.

Colton'a başımı sallarım ve o da Collin'in kot pantolonunun cebini karıştırmaya başlar, sonra rozetini bana atar. Tabii ki rozeti yanında taşıyor. Masamdan çakmağı alıp ısıtmaya başlarım. "Kaç tane eksik?" diye sorarım.

Cevap vermeyi reddettiği için dudakları inceldi.

"Bak, onun kulübümden kaybolan ilk kişi olduğunu sanmıyorum." Onun buradan kaybolması ve Collin'in ertesi gün, karımla evlendikten hemen sonra ortaya çıkması tesadüf değildi. Soru şu: Neden Blackout? Ve neden şimdi? "Peki... son kez. Şu anda kaç kişi kayıp?" Benden başka bir yere bakar ve ben gülümserim. "Ağzını açın," diye emrediyorum, kimseye özel olarak değil.

Colton sandalyenin arkasına yaklaşır, parmaklarını arkadan ağzına sokar ve ağzını açar. Elimde ısıtılmış rozetle ona yaklaşır ve rozeti ağzına sokarım. Gözleri büyür ve anlamsız sözler mırıldanarak başını sallamaya çalışır. Colton'a başımı sallarım ve o da parmaklarını çeker. "Bu rozeti yemeden önce iki saniyen var," diye onu uyarırım. Rozet sığmayacak ama onu yakacak kadar içeri sokabilirim.

"Dört." Nefes nefese. "Dört kişi kayboldu. En son Blackout'ta görüldüler." Başını eğerek ekler, "Son altı ay içinde."

Altı ay mı? Eşimle ilgili teorim suya düştü. Ryat ve babam dışında kimse onunla evlenme planımı bilmiyordu. Lordlar bile düğün gününe kadar haberdar değildi. Anlaşmayı yaptığımda

kiminle evlenmek istediğimi hiç sormadılar. Onların bildiği kadarıyla, ben bile hayatımı kime adadığımı bilmiyordum.

"Neden bana bu konuda bilgi verilmedi?" diye merak ediyorum. "Neden bir kız diğerlerinden daha önemliydi?"

"Diğerleri bildirilmedi," diye dişlerini sıkarak homurdanıyor ve kelepçeleri çekmeye çalışıyor.

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?"

Derin bir nefes aldı. "Andrea'nın kaybolduğu ve en son burada görüldüğü bildirildikten sonra, diğerlerini sosyal medya paylaşımları aracılığıyla bulduk. Onları arayan arkadaşları ve aileleri. Ama resmi bir polis raporu düzenlenmemişti."

"Yani onlar bir lordun kızları değillerdi." Anladığımı belirtmek için başımı sallıyorum. Şimdi bunlar, yıllar önceki cinayetlerle aynı yöntemle işlenmiş. "Kaç kişi bulundu?"

"İki." Yutkunur ve bana bakar.

"Diğeri Andrea ile aynı mıydı?" diye soruyorum sertçe, bana bu bilgiyi vermemesinden nefret ederek.

O başını sallar ve ben sessiz cevabı kabul ederim. Yani, erkekler ve kadınlar her zaman kaybolur, ama ikisinin yıllar öncekilerle aynı şekilde bulunması tesadüf olamaz.

"Hmm." Çakmağı bir kez daha çakıp, alevini rozetin altına tutuyorum.

"Bildiğim her şeyi sana anlattım!" diye bağırır ve karıma bakar. "Oh, bu mu?" Rozetin üzerine işaret ederim. "Bu, karıma dokunduğun için."

Ona şöyle dedim: *"Eğer başka bir erkekle yatacağını düşünürsem, onu öldürürüm. Senin önünde. Yavaş ve acı verici olacak. Yıllar boyunca rüyalarında onun kanlı cesedini göreceksin."* O onunla yatmamış olabilir, ama fırsatını bulsa yatardı. Ona, birçok şey olabileceğimi ama yalancı olmadığımı kanıtlamak üzereyim.

"Onu durdur. Onu durdur, Lake." Collin, zavallı hayatını kurtarması için ona yalvarır. "Lütfen. Sen onun gibi değilsin."

Ona yardım edemeyeceğini bildiği için başını eğiyor. "Lanet olası zavallı sürtük," diye bağırıyor ona, ağzından tükürükler saçılıyor.

"Baban bunun bedelini ödetecek sana. Onun lanet kuklası olduğun için." O da kirpiklerinin arasından ona bakar. "Tıpkı kız kardeşin gibi."

İmkansız olduğunu düşündüğüm bir şeyi öğrendim. Whitney hakkındaki gerçeği biliyor. Bu da onun babası için çalıştığı anlamına geliyor. Bu

bu durumu değiştirir.

"Kız kardeşim gibi ne demek?" diye bağırır. "Sana ödetir..."

Isınan rozeti ağzına soktum ve o, rozet onu yakarken sandalyede çırpınıyordu, bu sırada rozetin benim elimi de yaktığını umursamadan.

Colton elindeki koli bandını alır ve Collin'in ağzının etrafına sararak, tüküremeyeceği şekilde sabitler.

"Hayır, dur." Karım ayağa fırlar. "Ne demek kız kardeşim gibi?" Lake sandalyesine doğru hareket eder, ama Alex onu yakalar ve Lake, onun elinden kurtulmak için ayaklarını tekmeler. Alex kanepeye düşer, Lake'i karnının üzerine iter ve ona vurmasını engellemek için kollarını arkasına bağlar.

Lake'e bakıyorum ve o da sulu gözleriyle bana bakıyor. "Onu bırak," emrediyorum ve Alex, sırtına bağladığı kollarını bırakıyor. O da oturuyor, başını eğip kollarını ovuşturuyor. Kahretsin, bu iş planladığım gibi gitmiyor, ama artık durduramam.

Parmaklarım ısınmaya başlar, onun rozetini ve çakmağını tuttuğumu hatırlatır. Onu iyice ısıtır ve sonra ona doğru yürürüm. Rozeti göğsündeki Lord arması üzerindeki derisine bastırırım ve odada boğuk çığlığı yankılanırken gülümserim. Lake'in ellerini kulaklarına koyup dizlerini göğsüne çekerek kanepede yer değiştirmesini izlerim.

Rozeti çıkardığımda, başını eğiyor ve nefes alıp verişi odayı dolduruyor.

"Onu gönder," emrediyorum ve dağınık kağıtları hızla topluyorum ki Onun görmesini istemiyorum. Bu, yapmak istediğim son şey.

Oturup ona bakıyorum. Gözleri benimkilere bakıyor ve yanağından tek bir gözyaşı akıyor. Konuşmak için ağzımı açıyorum ama o kalkıp dışarı çıkıyor ve kapıyı arkasında çarpıyor.

LAIKYN

DAİREYE GERİ DÖNDÜM ve işe hazırlanmaya başlamadan önce biraz kestirdim. Kestirmenin ruh halimi düzelteceğini düşünmüştüm ama öyle olmadı. Collin'in söyleyeceklerini duymama izin vermediği için yine kızgınım. Ve artık asla duyamayacağım. Arkadaşları muhtemelen cesedini ormanın ortasında, asla bulunamayacağı bir yere gömüyorlardır.

Aşağı inip soyunma odasına girip dolabımı açtım. Yukarıda yaşadığım için onu hiç kullanmıyorum. Bu yüzden burada bir şey bırakmam gerekmiyordu.

Eğilip babamın bana verdiği cep telefonunu aldım ve şarjının bitmiş olduğunu gördüm. Kahretsin! Tabii ki bitmiş. Bana vereli haftalar oldu.

İnisiyasyonlarım için bir kez bile kontrol etmedim. Tanrım, ne kadar aptalım. Şarj aletiniz yok. Ya bana çoktan göndermişlerse ve ben başarısız olmuşsam?

Odaya bakınıyorum, aynanın önündeki tezgahta Starla'nın makyaj malzemeleri ve telefonu duruyor. Çantasını açıyorum ve bir iPhone şarj cihazı buluyorum. Fişi takıyorum ve uyduğuna şükrediyorum. Telefonu yere koyuyorum ve pilin yandığını izliyorum.

Gözlerim sürekli kapıya kayıyor. Kulüp çoktan açılmış. Vardiyam bu gece on birde başlıyor. Hafta içi kulüp dört garsonla açılıyor, sonra yoğun saatlerde daha fazlasını getirip daha fazla bölüme ayırıyor.

Dizlerim titriyor ve düğmeye uzanıp basılı tutuyorum, en azından açılması için yeterli olmasını diliyorum.

Ekran yandığında ellerimi çırpıyorum, ama kalbim hızla çarpmaya başlayınca gözlerim kapıya çevriliyor. Biri beni yakalarsa, başım belaya girer. Bu düşünce bacaklarımı gerginleştiriyor. Son aldığım cezalandırma sikişinden zevk almıştım.

Telefonu elime aldığımda, gelen mesajlarla titremeye başlar. "Siktir." Başım büyük belada.

Bilinmeyen bir numaradan gelen mesajı açtım ve korku beni sardığında nefesim kesildi. Benim bir fotoğrafımdı. Blakely ile buluşmak için ayrıldığım gün, kulübün dışında Uber'e biniyordum.

Bir sonraki mesaja geçmek için geri çekildim. Bu da bilinmeyen bir numara ve başka bir fotoğraf.

Bu seferki benim, araba galerisinde çekilmiş bir fotoğrafım. Bu sefer Blakely de var.

Ellerim titriyor, başka bir mesaja geçiyorum. Kalbim deli gibi atıyor ve öğle yemeğinde çekilmiş başka bir fotoğrafımı görünce midem ağzıma geliyor.

Telefonumda titreşim devam ediyor ve daha fazla mesaj geliyor. Hiçbiri inisiyasyonla ilgili değil. Sadece benim fotoğraflarım var. Lords partisi gecesi Tyson'la birlikte çekilmiş fotoğraflar bile var. Evimizden çıkarken, partide limuzinden inerken ve içeride.

Düğmeye basıp telefonu kapatıyorum. Fişini çekip dolabıma atıyorum ve kapısını kapatıyorum. Kalbim göğsümde çarpıyor ve gözlerim yaşlarla doluyor.

"Lake?"

Adımı duyunca irkiliyorum. "Evet?" Saçlarımı yüzümden çekip, derin bir nefes alıyorum ve Bethany'nin soyunma odasında durduğunu görüyorum. "Ne?" Etrafıma bakıp, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Titrek ellerimi görünce kaşlarını çattı. "Büyük bir masaya şişe servisi gerekiyor. Diğerleri meşgul. Vardiyan başlamasına beş dakika var, biliyorum, ama bana yardım eder misin?"

"Ben, şey..." Ne yapacağıma karar vermeye çalışırken duraksıyorum. Bunları Tyson'a göstermem lazım, değil mi? Biri benim fotoğrafımı çektiğini söylemeliyim, ama o da telefonu nereden aldığımı soracaktır. Ve şu anda bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum.

"Laikyn..."

"Tabii," diye sözünü kesiyorum, ona nasıl söyleyeceğimi düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var

"Beau bizim için her şeyi hazırlıyor," diyor ve sonra kapıyı kapatıyor. Kapıyı kapatır.

Son bir nefes alıp ellerimi şortumun üzerine koyarak odadan çıkıyorum. Bekleme alanında onunla buluşup ihtiyacımız olanları alıp masaya doğru yürüyoruz. Bethany bardakları yerleştirirken ben de şampanya şişesini masanın ortasına koyuyorum.

"Siktir git dostum." Adamlardan biri müziğin sesini bastırarak bağırır ve ayağa fırlar.

Bethany uzanıp kolunu göğsüme koyar ve ikinci adam onun karşısına atlarken beni de kendisiyle birlikte geri çeker. "Beyler, sakın olun. Kovulmak istemezsiniz," der onlara.

Sağımdaki adam karışık içkisini alır ve diğer adamın yüzüne fırlatır. İçki, yanındaki diğer adama da sıçrar ve o da ayağa kalkar.

"Hadi, bebeğim, gidiyoruz." İçkisini fırlatan adam, yanında oturan kızın elini tutar ve onunla birlikte uzaklaşır.

Işıklar yanıp sönüyor ve müzik o kadar yüksek ki, alkolle kaplı adamın masanın üzerinden atladığını, diğer adamı yere düşürdüğünü görene kadar fark etmiyorum. İkisi de yere düşüyor ve Bethany'nin arkasını döndüğünü görünce geri atlıyorum. Beau'ya bağırıyor ama müzik sesinden onu duyamıyor. Bardan çok uzaktayız.

Yoldan çekilmek için geri adım atıyorum ama aynı anda kavgaya karışan bir adam tarafından öne itiliyorum. Bir anda, birkaç adamın arasında sıkışıp kalıyorum. Tepsim elimden düşüyor ve yere dökülen sıvının üzerinde kayıyorum.

Biri elime bastığında çığlık atıyorum. Vücutumu korumak için top gibi kıvrılıyorum ama kolumdan yakalanıyorum ve ayağı çekiliyorum. "Onu buradan çıkarın!" Colton'ın beni Alex'e doğru ittiğini fark ediyorum. Alex kollarını bana doluyor ve beni yerden kaldırıyor. Beni bir bebek gibi kollarında sallıyor ve ben diğ er elimle zonklayan elimi tutarak göğsüne yaslanıyorum. "Siktir." Göğsü titrer ve sonra kollarından düşüp yere düşmeden önce göğsü titrer.

Yukarı baktığımda sadece yumruklar ve uçan insanlar görüyorum. Bir adam gözleri kapalı ve ağzından kan akarak önüme düşüyor. Alex'in onu bayılttığını anlıyorum. Ellerimin ve dizlerimin üzerine ç k p masanın altına sürünmeye çalışırken bileğimden yakalanıyorum ve yerden çekiliyorum.

Önüme ellerimi uzatıp tutunabileceğim herhangi bir ş ye tutunmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Bu yüzden sırt üstü dönüp bacaklarımı tekmelemeye başlıyorum. Lanet olsun, bildiğim kadarıyla Alex beni oradan çıkarmaya çalışıyor, ama saçlarım yüzümün yarısını kapattığı için göremiyorum, bu yüzden riske girmiyorum.

Biri ş  lanet ışıkları açmalı.

Üzerime bir ağırlık düşüyor ve nefes alamıyorum. Yan tarafıma bir acı saplanıyor ve boğazım yanana kadar bağıcıyorum.

"Laikyn." Tanıdık bir sesin adımı bağırdığını duyuyorum, ama kim olduğunu anlayamıyorum. Bir saniye sonra ağırlık kalkıyor ve ayağı kalkabiliyorum.

Artık terk edilmiş gibi görünen bara doğru sendeleyerek yürüyorum. Ya kavgaya katılmışlar ya da ayrılmak zorunda kalmışlar. Beau bana bakıyor. "Lake, iyi misin?"

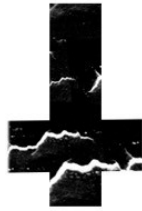
"Evet..." Gözlerim kapanıyor; ellerim kendimi tutunacak bir ş y bulmak için ellerimi sallıyor.

"Laikyn?" Barın üzerinden atlar, içkileri ve shot bardaklarını devirir. Bazıları ayaklarımın dibinde parçalanır. "Siktir... Lake." Gözleri yanıma kayar. "Colton? Alex?" Omzumun üzerinden bağıcıır.

Odanın sallanmasını durdurmak için tekrar gözlerimi kırkıyorum. Sanki göğsümün üzerinde ağır bir ş y oturuyormuş gibi hissediyorum. "Yapamıyorum. Nefes alamıyorum."

Kollarımdan arkamdan biri beni tuttu ve bu sefer karşı koyacak gücüm yoktu. Ama beni kucağına aldığında onun Colton olduğunu anladım. "Tyson'ı ara. Aşağıda buluşalım de."

KIRK

TYSON

Ofisimde oturmuş, cep telefonumdan Ryat ile konuşurken ofis telefonum çalar. "Seni sonra ararım," derim ve hoparlörden diğer aramayı cevaplarım.

"Kavga çıktı," der Beau telaşla. Ben de dik oturur, uzaktan kumandayı alıp kameraları açarım. Ryat'la konuşurken, kızın burada olduğu geceki eski güvenlik kamerası kayıtlarını izliyordum. "Bodruma git. Laikyn yaralandı. Colton..."

Telefonu kapatıp ofisimden koşarak çıkıyorum. Merdivenlerden birinci kata inip bodruma koşuyorum. "Ne oldu lan?" diye soruyorum içeri girerken.

"Kavga çıktı," diye cevaplar Colton, Lake'i masa olarak kullandığımız metal levhanın üzerine yatırırken. "Bıçaklanmış."

Hâlâ sağ tarafında duran bıçağa bakıyorum.

"Siktir," diye tıslar Alex, o da içeri girerken.

"Gavin'i ara," diye Colton'a emrediyorum, sonra dönüp Alex'i yakalıyorum. Onu duvara yapıştırıp yüzüne yaklaşıyorum. "Yukarı çık. Kulübü kapat. Her kapıyı kilitle. Çalışanlara kavgaya karışmayanları tek tek arka kapıdan çıkar. Ama kavgaya karışan her pislik burada kalacak. Anladın mı?"

"Evet, efendim." Hızla başını sallar.

"Git." Onu kapıya doğru itiyorum ve o koşarak dışarı çıkıyor, kapıyı arkasında kapatıyor.

"Gavin yolda," diyor Colt, cep telefonunu cebine koyarken. "Ty-son." Küçük sesi geliyor.

Lake'in yattığı masaya koşarım. "Sorun yok. Her şey yoluna girecek."

Titrek elleri yanına iner ve sulu gözleri bıçağı gördüğünde büyür.

Bıçağı görünce. Sapını tutar.

"Hayır!" Colton ve ben aynı anda bağıriyoruz. Parmaklarımı bileğine doluyorum ve bıçağı bırakması için zorluyorum. Onu başının üstüne itiyorum ve Colt devralıyor, ellerini masaya sabitliyor.

Sırtını kamburlaştırır ve ağlamaya başlar.

"Hey." Kanlı ellerimle yüzünü tutuyorum. "Bana bak, Lake."

Sulak gözleri benimkilere bakar. "Çıkaramayız. Henüz değil." Çok riskli. Kan kaybından ölebilir ve ben bunun olmasına izin veremem. Uzanıp, leotardının ince kumaşını ortasından yırtıp, bıçağın etrafını nazikçe çıkarırım. Sonra kendi gömleğimi çıkarır ve bıçağın etrafına sararım, bıçağı daha derine itmeden elimden geldiğince baskı uygulamaya çalışırım.

Sırtını kamburlaştırır, ağzını genişçe açar ve çığlık atar. Onu dinlemek göğsümü sıkıştırır. "Biliyorum, Lake. Biliyorum."

"Lütfen." Colt, kızın kollarını başının üstündeki masaya bastırmaya devam ederken, kız hıçkırmaya başlar. "Çıkar şunu," diye ağlar ve bacaklarını tekmelemeye başlar, bu da bıçağı sallamama neden olur ve kız tekrar çığlık atar.

"Lanet olsun," diye tıslarım. "Lake, sen..."

"Çıkarın. Çıkarın," diye hıçkırır.

"Durumu daha da kötüleştiriyor." Colton bariz olanı homurdanarak söyler.

Bir saniye için onu bırakıp masanın üzerine atlayarak bacaklarının üzerine oturuyorum ve onları altımda sıkıştırıyorum. Ellerimle onun kollarını tutup aşağı doğru bastırıyorum. "Kasada." Köşedeki kasayı işaret ediyorum.

Colton bileklerini bırakıp oraya koşar. Ona şifreyi söylerim ve o da açar. "Kara kutu. Alt raf."

Onu çekip açar ve ne demek istediğimi hemen anlar. Şırıngayı çıkarır, berrak sıvının bulunduğu şişeyi kaldırır ve şırıngayı doldurur.

Kız onun yaptığını fark eder ve iri gözleri benimkilerle buluşur. "Hayır, Tyson. Lütfen." Vücudu masada çırpınır. "Bana söz vermiştin," diye ağlar. "Bana ilaç vermeyeceğine söz vermiştin."

"Çabuk ol," diye Colton'a bağırırım. Teknik olarak, yapmayacağımı söylemedim. Sadece yapmayacağımı söyledim.

Şişeyi yere atar ve bize doğru koşarken şişe kırılır. Kızın yüzünü tutar, yana doğru iter ve iğneyi boynuna batırır. Kızın gözleri geriye döner ve vücudu anında gevşer.

Kollarını bırakıp ellerimi bıçağa geri koyarım ve kanamayı kontrol etmeye çalışırım.

Asansörden inip kulübe girerim ve etrafa bakınırım. Işıklar yanıyor. Kulüp kapanmış. Colton, Finn, Alex ve Jenks barın yanında duruyorlar. Bazı kokteyl servisçilerim masada oturuyorlar. Barmenlerim ana barın arkasında, dört güvenlik görevlim de yanlarında duruyorlar.

"Kaç tane?" diye soruyorum.

"Toplam altı." Alex cevap veriyor.

Çatışma sırasında altı kişi bir şekilde yaralanmış. "Kaç tanesi çalışandı?"

"İki, ama sadece biri tedavi için hastaneye gitti," diye cevaplar Colton.

Başımı sallıyorum. Bethany'nin kolunun kırıldığını ve Starla'nın onu hastaneye götürdüğünü söylediler. Karım bıçaklandı, ama hastaneye gitmedi. En son istediğim şey onun dışarıda görünmesidir. Bunun mümkün olduğunca gizli kalmasını istiyorum. Ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi. Şu anda Gavin'le birlikte dairemizin üst katında.

Dönerek bodruma doğru ilerlerken, arkamdan geldiklerini duyuyorum. Kapıyı iterek açıyorum ve merdivenlerden aşağı iniyorum. Dizlerinin üzerinde, elleri arkadan kelepçeli ve başı eğik bir adam görüyorum. Beni duyunca ayağa fırlıyor.

Durup, birkaç saat önce karımın uzandığı masaya bakıyorum. Hâlâ onun kanıyla kaplı. Yırtık taytı da yerde duruyor. "Ne oldu?" Ona, karımın bu gece neden bıçaklandığını açıklaması için bir şans vereceğim.

"Tyson." Geniş gözleri benimkilerden arkamdaki adamlara kayd, onlar da bize katıldılar. "Ben yapmadım. Yemin ederim. Bilmiyordum..."

Elimi kaldırdım ve o da konuşmayı kesti. "Bu gece burada kim vardı?" farklı bir soru sordum.

Gavin geldiğinde ve Lake'i dairemize çıkardığımızda, kavgayı başlatan adamların çoğu çoktan gitmişti. Sorun değil, onları bulacağım. Karımın hayatı tehlikedeydi ve o benim için her şeyden önce gelir.

"Telefonum." Yutkunur. "Bu gece bizimle buluşan herkesin mesajları var. Tanımadığım birkaç kişi..."

Colton onun ensesini yakalar ve yüzünün yanını kanlı metal levhaya vururken, Finn ceplerini karıştırarak telefonu arar. "Hiçbir şey yok." Finn bana bakar ve başını sallar.

"Telefon buldunuz mu?" Dönüp Jenks ve Alex'e soruyorum. İkisi de başlarını sallar. Adamın yüzüne bir kez daha bakıp ellerimi pantolonumun cebine sokarım. "Bu bir sorun."

Colton onu bırakır ve adam geriye doğru sendeler. "Onun senin karın olduğunu bilmediğime yemin ederim."

Blackout'ta kavga çıkması alışılmadık bir şey değildir. Genellikle her gece yaşanan bir çiledir. Ama karımın hedef olup olmadığını bilmek istiyorum.

Elimi çekip, karımın yanından çıkarılan bıçak parçasını çıkarıyorum. Karım şanslı. Bıçak kırılmıştı, bu yüzden yarası olabileceği kadar derin değildi. Ama yine de bunun bedelini birisi ödemek zorunda. Ona doğru yürüyorum ve o başını sallamaya başlıyor.

"Lütfen... hayır... ben yapmadım..."

Onu karımın olduğu yere, yan tarafına bıçakladım ve bıçağı bıraktım. Nefes nefese dizlerinin üzerine çöktü. Telefonum çaldı ve cebimden çıkardım. "Alo?" dedim, arayanın Gavin olduğunu görünce.

"Uyanıyor," diyor selam olarak.

"Hemen geliyorum," derim ve telefonu kapatırım. Dönüp adamların yanına yürürüm ve merdivenlerden yukarı çıkmamı işaret ederek başımı sallarım. Merdivenlerden çıkıp koridora adım atarız. Onlara dönerek "Onu dışarı atın," derim.

Alex kaşlarını çatar, Finn gülümser.

"Onu gözetleyin. Nereye gittiğini, kiminle görüştüğünü ve kiminle konuştuğunu bilmek istiyorum. Eğer hayatta kalırsa, bizi gitmemiz gereken yere götürecek."

"Evet, efendim," diyorlar hep birlikte.

Onlara sırtımı dönerek, karımın yanına gitmek için daireye doğru yürüdüm. Bu gece olanlara karışan herkes, ona yaptıklarının bedelini ödeyecek.

Kapıyı iterek açtım ve yatak odasına koştum. Gavin, karımın yattığı yatağın yanında duruyordu. Karım üstsüzdü ve kolunda serum vardı, bu yüzden göğsünü örtmek için çarşafı çekmişti.

Başı yana düşmüş, ağır gözleri kırpışıyor, odaklanmaya çalışıyor.

"Ağrı kesici ilaçlar veriliyor," diyor Gavin, kanlı ellerini silerek. "Bir süre uykuya dalıp uyanacak."

Elini uzatarak oturmaya çalışır. Yatağa koşarım. "Yatmaya devam et," derim ona yumuşak bir sesle.

"Ama..."

"Dinlenmen lazım, Lake." Elimizi uzatıp yüzündeki koyu renkli saç tellerini çekiyorum.

Gözleri kapanır.

"Sorun yok, küçük canım." Kanlı yanağını avuçlarım. "Sadece gözlerini kapat. Uyandığında ben burada olacağım."

Kirpikleri titreyerek açılır ve bana bakar, güzel mavi gözleri ilaçların etkisiyle donuklaşmıştır. "Söz verir misin?" Sesi yumuşak ve zayıftır.

Eğilip alnına öpücük konduruyorum. "Söz veriyorum." Bu sefer gözleri kapandığında bir daha açılmıyor. Geriye yaslanıp saçlarımı elime alıyorum, sonra Gavin'e bakıyorum.

"Şanslıydı," diyor. "Bir santim daha sağa kaymış olsaydı ameliyathaneye girmesi gerekirdi ve o bile yetmeyebilirdi."

O gelene kadar onu bodrumda tuttuk. Bıçağı çıkarıp dikiş attıktan sonra, dinlenmesi için onu buraya taşıdık. "Teşekkür ederim." Ayağa kalkıp elimi uzattım. Elimi sıktı, hala kanlı olmasına aldırış etmedi.

Başını salladı. "Tabii ki. Bence bıçak, ona saplanmadan önce zaten kırılmıştı."

Asıl soru, kasten mi yoksa kazara mı bıçaklandı? Bunu öğreneceğim.

"İyileşecek. Sabah tekrar gelip onu kontrol edeceğim, sadece dinlenmesini sağlayın. Kısa sürede tamamen iyileşeceğini söyleyebilirim." Ona tekrar teşekkür edip daireden çıkmasını sağladım.

Mutfağa gidip büyük bir kase alıyorum, içine ılık su ve sabun koyup yatak odasına geri dönüyorum. Banyodan bir bez alıp yorganı çekerek göğsünü ortaya çıkarıyorum. Bezi kaseye koyup sıkıyorum ve göğsündeki, boynundaki ve yüzündeki kanı ve kalan makyajı temizlemeye başlıyorum.

"Üzgünüm, küçük canım," diyorum ona, başına gelenlerden nefret ederek. Bu benim hatam. Hedef alınmamış olsa bile, onu bu kulübe ben soktum. Onu salonda çalıştırdım. Onu daireye hapsedmeliydim. Onu, ona zarar vermek istediğini bildiğim dünyadan olabildiğince uzak tutmalıydım. Whitney'den sonra dersimi almalıydım.

Barrington Üniversitesi son sınıf

"HALA HİÇBİR ŞEY YOK MU?" Ryat, ben cep telefonuma bakarken bana soruyor.

"Hiçbir şey," diye cevaplıyorum. İki gündür Whitney'i arıyor ve mesaj atıyorum. Ama o bunu sık sık yapar. Ortadan kaybolur. Çünkü parti yaparken hamile gibi davranıyor ve benim bunu bilmemi istemiyor.

"Telefonunu takip et," diyor bana.

"Kapalı," diye homurdanıyorum. Bunu düşünmediğimi mi sanıyor? "Dün sabahdan beri kapalı."

"Peki..."

O konuşmaya başlarken, cep telefonum çaldı ve arayanın o olduğunu gördüm. "Ne oluyor, Whit? Neredeydin?" diye sordum.

"Tyson." Telefonun diğer ucunda ağlıyor.

İç çekip saçlarımı elime alıyorum. "Ne?" Her zamanki gibi, günlerce beni görmezden geliyor, sonra da bana ulaşmak için felaket bir nedeni varmış gibi davranıyor. Zor durumdaki kız rolünü çok iyi oynuyor.

"Lütfen..." diye boğuk bir sesle söylüyor. "Sana ihtiyacım var."

Daha dik oturuyorum, sesi her zamankinden daha ikna edici geliyor. "Neredesin?"

"Ben..." Öksürük. "Bilmiyorum."

"Seni takip edebilirim." Kulağımdan telefonu çekip takip özelliğini açtım. Onun on dakika uzaklıkta olduğunu gösteriyor. "Yoldayım."

LAIKYN

On gündür işe gitmiyorum. Tyson üç hafta dedi, ama Gavin şaşırtıcı derecede iyi olduğumu söyledi. Önemli organlara herhangi bir zarar gelmemiş. Bana sorarsan, daha çok yüzeysel bir yaraydı. İşe dönebilirim, ama çok erken ağırlık kaldırıp dikişlerimin açılmamasına dikkat etmeliyim. Onun dışında iyiyim.

Tyson'la pek konuşmadım. Ona kızgınım. Bana uyuşturucu vermeyeceğine söz verdi, ama verdi. Ona güvenemememin bir nedeni daha. İşler zorlaşınca beni bayılttı.

Neden bu kadar şaşırdığımı bilmiyorum.

Bıçaklandığımdan beri seks de yapmadık. Dürüst olmak gerekirse, bu da benim bu kadar gergin ve sinirli olmamın bir başka nedeni. Şimdiye kadar seksin günlük hayatı ne kadar etkileyebileceğini hiç fark etmemiştim. Bunu hiç yaşamamış olmayı dilerdim, çünkü o her an beni terk edebilir.

Neden bana dokunmadığını bilmiyorum. Tyson, neden böyle davrandığına dair asla ipucu vermez. Sadece bununla yaşamayı beklersin. Ya da bunun, Collin'le ofisinde olanlar hakkında zaten tartışıyor olmamızla bir ilgisi olabilir. Ben ona kızgındım, ama o umursamıyor gibiydi.

"Geri döndüğüne sevindim, Lake." Beau barın arkasından bana gülümsüyor. Başımı sallıyorum. "Geri dönmek güzel." Tepsimi servis istasyonuna bırakıp soruyorum, "Bu gece hangi bölümde çalışacağım?"

Bir kağıt parçası alır ve önüme koyar. "Üzgünüm."

"Bana bir masa verdi," diye bağırırım. "Ciddi misin?" Gözlerim Beau'nun gözlerine dikilir.

Beau ellerini kaldırarak teslim olduğunu gösterir. "Ben sadece bana söyleneni yapıyorum, Lake."

Sesli bir homurtu çıkarırım. Bu yüzden o böyle. Çünkü herkes söyleneni yapar. Beau beni durdurduğunda, ofisine doğru fırlayarak dönüp giderim. "O yukarıda değil."

"Nerede o lan?" diye bağırırım, ona dönerek. Artık benimle yatmadığı için, vardiyamdan önce ofisine gelmemi istemiyor. Sabah uyandığımdan beri onu görmedim, apartmandan çıkarken bile nereye gittiğini söylemedi.

"Lake." Yüzü düştü. "Sana bunu söyleyemem."

"Kocanı mı arıyorsun?" Bethany yanıma gelerek sorar. Kolunun kırıldığını sanmışlardı ama o kadar da kötü değilmiş. Bir hafta sonra geri dönmesine izin vermiş.

"Evet. Nerede olduğunu biliyor musun?" diye soruyorum sertçe, onun bildiğini bilmekten nefret ederek.

Beau hafifçe başını sallar, hayır der ve ben ona gözlerimi dikerim. *Ne oluyor lan?*

"Bodrumda," diye cevaplar, gülümsemesini saklamaya çalışarak. En iyi arkadaş değiliz ama yine de burada çalışmaya başladığım zamankinden daha nazik davranıyor.

"Bodrum mu? Başka bir kulüp falan mı?" diye merak ediyorum.

Yumuşak bir şekilde güler. "Bodrum. Blackout'un altında. Günlerdir orada." Sonra tepsisini alır ve uzaklaşır.

"Oraya nasıl giderim?" diye Beau'ya soruyorum.

"Lake, yapma..."

"Bethany?" diye seslenerek onu kesiyorum. Durup bana dönüyor, yüzünde o güzel gülümsemeyle, ki onu yüzünden söküp atmak istiyorum. Kavga sırasında oldukça sert bir darbe almış ve hala gözü morarmış, üstüne üstüne makyaj yapmış. Şu anda tek istediğim diğer maçı yapmak. "Oraya nasıl giderim?"

Bana anlayışlı bir bakış atar ve "Sana göstereceğim" diye cevaplar.

Tepsimi bırakıp onu koridorda soyunma odasının olduğu yere kadar takip ediyorum. Orayı geçip köşeyi dönüyoruz. Bir kapıya gelince duruyoruz ve o

ona yaslanır. "Beni uyarmadığını söyleme ama." "Ne konusunda uyarmamı?" diye ona homurdanırım.

"Oraya indiğinde, göreceğin şeyi unutamayacağını. Onu tanıdığını sanabilirsin, ama emin ol, tanıımıyorsun." Bunun üzerine, beni itip koridordan uzaklaşır.

Derin bir nefes alıp, kapı kolunu çevirerek merdivenlere açılan kapıyı açıyorum. İçeri girip, kapıyı arkamdan yavaşça kapatıyorum. Merdivenlerin başında dururken, birinin hafifçe ağladığını duyuyorum.

"Bunu gereğinden fazla zorlaştırıyorsun," diyor Tyson, sırtımdan bir ürperti geçiyor. Sesi çok soğuk geliyor. Mesafeli. Her Lord bunu yapma yeteneğine sahiptir. Onlara bu öğretilir. Yok etmek. Hissetmemek.

"Ben..." Bir erkeğin sesi kesilir ve ardından bir çığlık duyulur.

Burada olduğumu bilmelerini istemediğim için birkaç adım aşağı inerim ve oda görünür hale gelince dururum.

Kaşlarım çatılır. Buraya daha önce gelmiştim. Kavganın çıktığı geceyi hatırlıyorum. Üzerinde durduğumu hatırladığım metal bir masa var. Tyson üstümdeydi ve Colton beni tutuyordu. Bayılmadan hemen önce. Uyandığımda, üst kattaki yatağımdaydım.

İlk olarak Colton ve Finn'i metal tezgaha yaslanmış olarak görüyorum. Colt kollarını göğsünde kavuşturmuş, Finn ise ellerini ön cebi ceplerine sokmuş. Bir adım daha aşağı inince Tyson görünüyor. Odanın ortasında, kolları arkadan bağlanmış, diz çökmüş bir adamın önünde duruyor.

Tyson adamın uyluğundan bıçağı çekip kanlı bıçağı kot pantolonuna sildi. "Tekrar etmeyeceğim," dedi sakın bir şekilde, sanki adamı işkence etmek için bütün günü varmış gibi.

Adam dişlerini sıkarak kocama bakar. "Neden bu kadar umursuyorsun ki? Bir Minson kaltağı daha ölürse ne olur? Laikyn ile evlendiğin sır değil ki."

Tyson adamın önüne diz çöker ve ona gülümser, bu hareketim ensemdeki tüyleri diken diken eder. Bıçağı kaldırır, elinde çevirir ve sonra adamın diğer uyluğuna saplar. "Neden onunla evlendiğimi sen söyle."

"Lanet olası... piç kurusu," diye tükürür, nefesini kontrol etmeye çalışır.

"Hmm?" Bıçağı biraz çevirir ve adam başını geriye atarak çığlık atar. Ses o kadar yüksektir ki, ellerimi kulaklarımın üzerine koyarım.

"İntikam," diye homurdanır. "Onun babasından."

Tyson bıçağı çekince adam omuzlarını düşürdü, vücudu biraz daha öne eğildi ve dudaklarından salya akmaya başladı. "Ve sonra Whitney..."

"O ne olacak?" Tyson, hiç umursamıyormuş gibi sorar. "O sadece bir piyundu. Tıpkı şu anki kız kardeşi gibi."

Tyson ona yaklaşır ve bıçağın ucunu boynuna dayayarak, başını geriye eğip ona bakmasını sağlar. "Belki de karımı seviyorum," der.

Adam kahkahayı patlatır. "Bir lord, kendi markasından başka hiçbir şeyi sevmez."

"Lord olmayan birinden gelen sözler." Tyson gözlerini devirir ve geri çekilir.

Adam dişlerini gösterir. "Hile yaparsan kazanmak zor değil," diye tükürür. diye bağırır.

Tyson, adamın arkasına, Alex'in uzak duvara yaslanmış durduğu yere bakar duvarın önünde duran Alex'e bakar. "Kelepçelerini çıkar," diye emreder.

Alex öne çıkar ve adamın ellerini arkasında tutan kelepçeleri açar. Ellerini öne getirir ve ovuşturur. Titrek bacakları üzerinde ayağa kalkar ve Tyson bıçağı Colton'a uzatır, o da alır.

"Beni öldürsen bile buradan canlı çıkamayacağını anlamanı istiyorum," diye uyarır Tyson, gömleğinin kollarını sıvayarak. Yani, kocam için çalışan diğer dört adam adamın ölmesini sağlayacak. Adam burnunu çeker. "Bir kahraman olarak ölmeyi tercih ederim."

Adam burun kıvrır. "Kahraman olarak ölmekten memnuniyet duyarım."

Tyson sırtıyor ve adam ona doğru koşarak bir çılgılık atıyor. Tyson, adam ona vurmaya çalışırken eğiliyor ve adam ıskalıyor. Tyson, adamın bacaklarını kollarıyla sarıyor, onu yerden kaldırıyor ve onunla birlikte koşmaya başlıyor. Onu uzak duvara çarpıyor. Alex, çarpmaması için kenara çekilmek zorunda kalıyor.

Tyson onu bırakır ve adam dizlerinin üzerine çöker. Tyson kafasını tutar ve dizini kaldırarak yüzüne vurur. Adam yere düşerken kan ve tükürük Tyson'ı ve zemini kaplar.

"Son şansın," diyor Tyson. "Neden karımı bıçakladın?"

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Bir dakika? Bu benimle mi ilgili?

Adam dört ayak üstünde, kocama bakıyor. Gülümsüyor. "Neden sana söyleyeyim ki?" Kışının üstüne düşüyor ve kanlı yüzünü siliyor. "Zaten öleceğim."

"Vicdanını rahatlat," diyor Tyson.

Adam bir kez daha gülüyor. "Ama şunu söyleyeyim. Birisi karını senden daha çok istiyor." Tyson sertleşir ve nefesim kesilir. "Orada tek canavar sen değilsin, Tyson. Senin yapacağın her hareketi biliyorlar. Ve onu kurtaramazsın. Tıpkı Whitney'i kurtaramadığın gibi." Kanlı dişlerini göstererek güler. "Karın, tıpkı kız kardeşi gibi kollarında ölecek."

Gergin bir şekilde yutkunuyorum. *Bu adam tüm bunları nasıl biliyor?*

"Tarih tekrerrür eder," diye ekler.

Tyson sağ elini uzatır ve Colton bıçağı eline verir. Bıçağı fırlatır, adamın omzuna isabet eder ve onu beton zemine düşürür, adam bir kez daha çığlık atar. "Siktir," diye nefes nefese kalır.

Tyson ona doğru gider ve botunu adamın göğsüne koyarak onu sırt üstü yatırır. "Onu kim istiyor?" diye sorar.

Adam başını sallar. "Sürprizi bozmak istemiyorum."

Tyson eğilir ve bıçağı omzundan çıkarır, adam inler. Adamın saçını yakalayan Tyson, onu odanın ortasına sürükler ve dizlerinin üzerine çöktürür. Arkasına geçer, başını geriye doğru çeker ve bıçağı adamın boğazına dayar.

Adamın gözleri benimkilerle buluştuğunda donakalırım. "İyi şanslar." Tyson bıçağı boynuna dayayıp derisini tereyağı gibi kesmeden önce gülümser.

Nefesimin duyulmaması için ağzımı elimle kapatırım. Boynundaki yaradan kan fışkıran ölü adam dışında kimse burada olduğumu fark etmez. Adamın vücudu kasılırken odayı boğuk bir ses doldurur.

Tyson onu bırakır ve adam yere düşer, kan kaybederken kan gölü her saniye daha da büyür. "Duş almaya gidiyorum. Bu pisliği temizledikten sonra ofisimde buluşalım," diye emreder.

Titrek bacaklarla merdivenleri koşarak çıkıp bodrumdan çıkarım. Otomatik pilotta bekleme istasyonuna doğru yürürüm. Ben aşağıdayken kulüp açılmış ve göz kamaştırıcı ışıklar yüzünden dengesiz yürüyor gibi hissediyorum. Ya da belki de gerçekten öyleyim. Durup ellerimi bara koyarım. Başımı eğip gözlerimi kapatır ve düşüncelerimi toparlamaya çalışırım.

Bunca yıl boyunca, Tyson'ın kız kardeşimi öldürdüğünü gerçekten düşündüm. Kardeşim bile bana öldürmediğini söylemeye çalıştı. Ama Miller'a inanmak istemedim.

Peki ya Tyson yapmamışsa? Ya masumsa ve biri onun yüzünden kız kardeşimin peşine düşmüşse? Hiç bu şekilde düşünmemiştim. Benim gibi. Kimi kızdırmış olabilirim ki? Kimseyi. Ama neden biri benim ölmemi istesin ki? Mantıklı gelmiyor. Adam haklıydı, kimse Tyson'ın beni sevdiğini düşünmüyor,

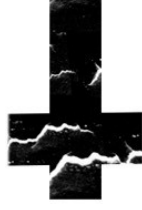
Öyleyse benim ölümümün ne önemi var ki? Belki de Whitney'in ölümünü yeniden yaşatmak için?

"Başa çıkamadın, ha?" Bethany yüzümdeki ifadeyi görünce gülüyor.

Gözlerimi Beau'ya çeviriyorum ve o bana anlayışlı bir gülümseme atıyor. "Sana yardım etmeye çalıştım," diyor ve sipariş almaya gitmek için bana sırtını dönüyor.

Bethany sipariş vermek için geri gelir ve ben ona bakarım. "Masamı alabilirsin," derim ve ona sırtımı dönerek arkamı dönerim. Asansöre doğru yürür ve daireye çıkarım.

KIRK BİR

TYSON

Barrington Üniversitesi son sınıf

Kapıyı iterek eve giriyorum. Arabası dışarıda yok. "Whitney?" diye sesleniyorum ama cevap yok. "Whitney?"

Kapıları açıyorum, yataklardan battaniyeleri ve yorganları çekip çıkarıyorum, onu bulmaya çalışıyorum ama hiçbir yerde göremiyorum. Ev biraz terk edilmiş gibi görünüyor. Dolaplar açık ama içlerinde hiçbir şey yok. Ön salonda eski mobilyalar var. "Whitney?" Nerede bu kadın?

Dört yatak odalı evin son kapısına geliyorum ve kapı kilitli. "Bu kapıyı tekmeleyeceğim," diye uyarıyorum, ya da diğer tarafta ise diye, adrenalinim gerçekten bir sorun olduğunu hissettiriyor. Whitney aşırıya kaçmış olabilir ama hiç bu kadar dramatik olmamıştı. Ve gerçekten bir sorun varsa bunu hafife almak istemem.

Ayağımı kaldırıp kapıya tekme attım, ahşap parçalandı ve odaya girdim. Ortada bir yatak vardı, üzerinde kanla kaplı bir battaniye dışında hiçbir şey yoktu. Gözlerim yere indi ve onu sırtüstü yatarken gördüm, kolları yanlarına uzanmış ve gözleri kapalıydı. Yanına çöküp parmaklarımı boynuna koyuyorum. "Whitney? Ne oluyor lan?" Nabızı var. Zar zor.

Hiç vakit kaybetmeden, baygın bedenini kollarımın arasına alıp evden dışarı taşıyorum. Ryat, kaldırım kenarında arabamda beni bekliyor.

Onu taşıdığımı görünce yolcu tarafındaki kapıyı açtı. "Siktir." "Bizi hastaneye götür," diye bağırdım ve o da arka yolcu kapısını açıyor. "Sorun yok. İyi olacaksın," diye fısıldıyorum ona, arka koltukta otururken. Vücudu kollarımda yatıyor, kırık çenesinden ve burnundan kan akıyor. "Söz veriyorum..." Sesim çatlıyor ve boğazımı temizliyorum. Giysilerinin kirle kaplı olması, gömleğinin yırtık olması ve kot pantolonunun açık olması bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Boynundaki morluklardan bahsetmiyorum bile.

Ne oldu lan? Kimle birlikteydi o? İki gündür onunla konuşmadım. Ne zamandır oradaydı ve oraya nasıl gitmişti? Arabasını hiçbir yerde görmedim.

"Neredeyse vardık," diyor Ryat sürücü koltuğundan, virajı o kadar hızlı alıyor ki, arka tarafın kayarak bizi sarsıldığını hissediyorum.

"Üzgünüm." Onu hayata döndürecekmiş gibi ileri geri sallıyorum. Bunun başına gelmesini hiç istemedim. Ben onun efendisiyim. Ona bakmam gerekiyor. Bize koruma sözü verdiler. Bizi hayal kırıklığına uğrattılar.

"Ty... yapma..."

Onu dinlemiyorum. "Benim hatam." Onun cansız bedenini kendime doğru çekiyorum, kolu yana düşüyor ve uyluğuma geliyor. Yüzümü boynuna yaklaştırıyorum, kanı üzerime bulaşsa da umurumda değil. Onun öldüğünü anlamak için yeterince insan öldürdüm. Ona bunu yapan kişi onun ölmesini istiyordu.

DUŞTA DURUYORUM, ellerim duvarda, kanın giderden akıp gitmesini izliyorum. Bodrumumdaki adam beni etkiledi. Karımın Whitney gibi kollarımda öldüğüyle ilgili sözleri.

Son on gün boyunca her saniyeyi karımı bıçaklayan kişiyi bulmaya çalışarak geçirdim. Dün, adamlar sonunda bir ipucu buldu. Kavga çıktığı gece bodrumda bıçakladığım adam, sonunda kendini güvende hissedip harekete geçerek bir arkadaşıyla iletişime geçmişti. Adamlar onu bu gece getirdiler.

Biri karımı istiyor. Belki kazara bıçaklanmıştı diye düşündüm. Ama her şeyin bir anlamı var. Soru şu: Onu canlı mı, ölü mü istiyorlar?

Babası ya da Collin olabilir. *"Ben ona sahip olamıyorsam, sen de olamazsın"* türünden bir durum olabilir. Ya da onunla hiçbir ilgisi olmayıp, tamamen benimle ilgili bir durum olabilir.

Ryat bana bunun olabileceğini söylemişti. Babasının bana ulaşmak için onun peşine düşebileceğini. *Ama neden?* Bunu ancak onu sevdiğim için yapardı. Onu benden almakla bana zarar vereceğini gerçekten düşünseydi.

Onunla bir nedenden dolayı evlendim ve bu ona aşık olmak değildi. İntikam içindi.

Doğru.

Suyu kapatıp duştan çıkıyorum. Kurulanıp havluyu belime sarıyorum, banyodan çıkıp duruyorum. Lake yatak odasında duruyor.

Son on gündür benimle pek konuşmadı. Benden kaçındı ve ben de buna izin verdim. Çoğunlukla kendimi kötü hissettiğim için. Ben bir erkeğim ve onu hayal kırıklığına uğrattım.

Onu benimle evlenmeye zorlamış olabilirim, ama yine de onun kocasıyım. Hiçbir erkek başarısız olmaktan hoşlanmaz. Özellikle de ben.

"Lake..."

"Bana bir masa verdin," diye homurdandı, sözümü keserek.

"Hâlâ iyileşme sürecindesin." Gavin ona izin verdi ve ben onun lanet boynunu kırmak istedim. O hazır değil.

"Ben iyiyim." Gözlerini devirdi. "Bir dahaki sefere, bırakmam gerektiğini söyleyeceksin."

Sadece ona bakıyorum.

"Tyson." Bana doğru adım attı. "Ciddi olamazsın."

Elimi uzatıp yüzünü avuçlarım ve gözleri yumuşar, bana doğru eğilir. "Güvenli değil. Şu anda değil."

O uzaklaşır ve elim yanıma düşer. "Yani benim yaşayıp yaşamadığımı umursadığını mı söylüyorsun?"

"Tabii ki umurumda." Gözlerimi ona dikiyorum. "Ne zamandan beri?" O sert bir kahkaha atıyor.

Bu soruyu görmezden geliyorum. "Kovuldun. Bu kadar." Onun yanından geçip, şifonyere gidip bir çift boxer şort alıyorum.

"Yani beni burada fahişe gibi giyininip çalışmaya zorluyorsun, sonra da kovuyorsun?"

Aynadan ona bakıyorum, o da ellerini kalçalarına koymuş, bana öfkeyle bakıyor.

"Ne yapmam gerekiyor, Tyson?" diye soruyor. "Burada oturup ve benimle konuşmanı mı bekleyeyim? Ha? Sadece beni sikmek istediğinde mi görmeye geleceksin?"

"Hayır," diye homurdanıyorum.

"O zaman hayatımla ne yapmam gerekiyor?" diye bağırır. "Hayatta kal," diye cevaplarım. "Ve dışarıda bıçaklanıyorsan bunu yapamazsın." bıçaklanarak yaşayamazsın."

"Tanrı aşkına, Tyson. Bu tam bir saçmalık ve sen de bunu biliyorsun." Kızgın bir şekilde şortunu bacaklarından aşağı indirir, taytını çıkarır, ayakkabılarını ve file çoraplarını çıkarır ve yere atar. Arkamda çıplak dururken, ona bakmak için dönerim.

Gözlerim, yanındaki taze yaraya kayıyor. Gavin, dikişlerinin kendiliğinden çözüleceğini, bu yüzden alınmasına gerek olmadığını söylemişti, ama yara hala kırmızı ve morarmış. Yatağa doğru yürüyen kız, örtüyü çekip yatakta

Yorganı çekip vücudunu örter ve kollarını göğsünde kavuşturarak bana dik dik bakar.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyorum iç çekerek.

"Benden istediğin bu, değil mi? Burada çıplak olarak seni beklemem mi?" Koyu renkli kaşlarını kaldırır ve ben yumruklarımı sıkarım. "Neden beni bağlayıp, kullanmaya hazır olana kadar burada bırakmıyorsun?"

"Laikyn," diye homurdanırım, ona ve kendime sinirlenerek. O böyle düşünüyor çünkü ben ona öyle davrandım.

"Benim işim bu." Omuzlarını silkiyor. "Ama beni hamile bırakma." Sert bir kahkaha atarak ekliyor, "Çünkü Tyson Crawford'un çocuğunu doğurmak için yeterince iyi değilim."

"Lake!" diye bağırırım.

"Ama kardeşim öyleydi," diye devam ediyor. "Sikişip hamile bırakmak için yeterince iyiydi."

Tıraşsız yüzümü elime alıp okşuyorum. "Bunun için vaktim yok." "O zaman belki de beni seninle evlenmeye zorlamamalıydın."

Omuz silkiyor. "O zaman istediğin kişiyle yatmakta özgür olurdun."

Yatağa koşup, elimi boynuna dolamak ve onu boğmak istiyorum. Onu yatağa bağlayıp, işe giderken orada bırakmak istiyorum, döndüğümde bana sevişmek için yalvaracağını biliyorum. Ama yapamam. Şimdi olmaz.

Onun yerine, dönüp yatak odasından çıkıyorum, arkamdan kapıyı çarpıp ofisime gidiyorum.

LAIKYN

DÖNÜP yatak odasından çıktı. Neden şaşırdığımı bilmiyorum. Ya da neden umursadığımı. Onu bodrumda o adamı öldürürken gördükten sonra, kavga etmek istedim. Onu benim için öldürüş şekli, her şeyi sorgulamama neden oluyor.

Walter'ı bana dokunduğu için ya da Collin'i kucağına oturduğum için öldürdüğü zamanki gibi değildi. Bu... farklıydı. "*Benim olan şeye dokunma*" değildi. "*Benim olana zarar verdin, bunun bedelini ödeyeceksin*"di.

Bunun beni sevildiğimi hissettirmesinden nefret ediyorum. Şiddet, sevgiye eşdeğer değildir. Bir Lord, lanet yemini için öldürür, bu onu sevdiği anlamına gelmez. Ama bir Lord'un yaptığını nefret ettiğini hiç görmedim. Onlar,

küçük yaşlardan itibaren işkence ve ölümü hayatlarının bir parçası olarak kabul etmeye şartlandırılmışlardır. Büyükbabaları bunu yaptı, babaları bunu yaparken onları izlediler.

Kötülükle dolu bir dünyada, en iyisi olmaları öğretilir.

Bu yüzden onu kızdırmaya çalıştım. Onu aşağıda gördüğümü anlayacağından korktum. Beni gerçekten önemseydiğini düşünebileceğimden korktum. Aslında bu çok aptalca. Benim hislerimi önemseydiğini düşünmek.

Ayağa kalkarken telefonumun sesini duydum. Açtım ve bir mesaj geldiğini gördüm.

BLAKELY: Merhaba, kızım. Bugün nasılsın?

O ve Ellington, bıçaklandığımdan beri bana mesaj atıp duruyorlar. Sanırım Tyson, Ryat ve Easton'a olanları anlatmış. Onlar da eşlerine anlatmışlar.

BEN: İyi.

Başka ne söylenebilir ki? *Hey, ben çok iyiyim. İşten kovuldum ve şimdi ev hapsindeyim çünkü kocam birinin beni öldürmek istediğini düşünüyor. Ama bana bunu söylemedi. Bir adamı öldürürken kulak misafiri oldum.*

Yine mesaj geldi.

BLAKELY: Bunu duymak çok güzel. Kendini daha iyi hissettiğinde ve dışarı çıkmak istediğinde bana haber ver. Hala bebekler için alışveriş yapmam gerekiyor ve sana bir öğle yemeği borcum var.

Alt dudağımı ısırarak ona nasıl cevap vereceğimi düşünmeye çalışıyorum. Dışarı çıkıp onunla, ya da herhangi biriyle görünmem mümkün değil. Daha önce o adamın Tyson'a söylediklerini duyduktan sonra olmaz. Başka kimseyi tehlikeye atamam. Ryat zaten beni tehdit etti. Benim yüzümden ona ya da bebeklere bir şey olursa, kendimi asla affedemem. Eğer karısına bir şey olursa, Ryat'ın beni öldürmesine izin veririm.

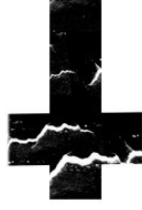
Ona henüz dışarı çıkmaya hazır olmadığımı söylemek için bir cevap yazmaya başlıyorum ama kendimi durduruyorum. Kalbim hızla çarpmaya başlıyor. "Kahretsin!" Tyson'a dolabımdaki diğer telefonumdaki fotoğrafları hiç söylemedim.

Yataktan aceleyle kalkıp, pamuklu bir şort ve tişört giydim ve aşağı koştum. Soyunma odasına koştum ve kilidi açtım. Kapıyı açtığımda, telefonun orada olmadığını görünce donakaldım.

Nereye gitti bu lan? Yeterince şarj edip çalıştırdıktan sonra oraya geri koyduğumu biliyorum. On gündür görmüyorum. O zamandan beri buraya

Dolabı kapatıp, ona yaslanıp iç çektim. Şimdi ne yapacağım? Tyson'a babamın bana bir telefon verdiğini ve benim onu kaybettiğimi söyleyemem.

KIRK İKİ

TYSON

Barrington Üniversitesi son sınıf

Whitney'i kucagımda hastaneye giriyorum ve hemşirelerle karşılaşıyorum. Ryat yolda aradı. "Gavin," diye aceleyle söylüyorum. "Gavin'i istiyorum."

"Üzgünüm, ama o burada değil." Onu benden alıp sedyeye yatırıyorlar. Onu götürmeye başlıyorlar, ben de peşlerinden gidiyorum.

"O burada değil," diyor hemşire, ellerini kanlı gömleğime vurarak beni durduruyor. "Ama Dr. Finch'in de en az onun kadar iyi olduğuna emin olabilirsiniz." Sonra dönüp onların peşinden gidiyor ve beni yalnız bırakıyor.

Bekleme odasında volta atıyorum, kanlı ellerimle saçlarımı tutuşturmuş, parçaları bir araya getirmeye çalışıyorum. Telefonunu görmedim, ama o telefonla beni aramıştı. Arabası yoktu. Çantası yoktu. Giysileri yırtık ve kirliydi, ama yerde hiç kir yoktu. Sadece kan vardı.

Bir de bebek meselesi var. Gerçekten hamile mi? Eğer öyleyse, benim mi? Aklım ve nabzım hızla çalışıyor. Odaklanamıyorum.

"Ty?"

Başımı kaldırıp Ryat'ın ayakta durduğunu gördüm, bize doğru yürüyen bir doktora başını salladı. Yüzünden her şeyi okuyabiliyordum. O öldü.

Üç saattir ofisimdeki masamda oturuyorum ve zihnim yine o güne takılmış durumda. Duvara bakmaktan başka hiçbir şey yapmadım.

"Patron?"

Başımı kaldırıp Colton'ın bana umutla baktığını görüyorum. Son kurbanımı gömdükten sonra kanlı giysilerini değiştirmişler.

O ve Finn, ellerini ceplerine sokmuş, emir bekliyorlar. Ne diyeceğimi bilmiyorum. Nereden başlayacağımı bilmiyorum. En mantıklı olanı, karımı yirmi dört saat güvenli bir hapisane hücreğine koymak olurdu. Benden nefret ederdi, ama en azından hayatta olurdu.

"Telefonunu inceleyin," diyorum sonunda. "Her mesajı, her fotoğrafı. Aradığı her lanet kişiyi bilmek istiyorum."

Onlar başlarını salladılar.

"O bir lord değil," diyor Finn.

"Ne olmuş peki?" diye terslikle soruyorum.

"Lord olmasaydı bu kadar çok şeyi nasıl bilebilirdi, efendim?"

Bu iyi bir soru. Tahmin ediyor olabilir, ama tam isabetliydi. "Birini tanıyor olmalı. Benim sınıfımdaki Lord'larla olan bağlantılarını kontrol edin," emrediyorum, ama bunun zor bir iş olduğunu ben de biliyorum. Gerçekte ne olduğunu bilen çok az kişi var ve bilenler de asla konuşmazlar.

LAIKYN

Ana barda ^{oturuyorum,} arkamdaki aynalı duvara bakıyorum. Işıkların duvardan yansıyarak gözlerimi kamaştırmasını izliyorum. Başımı ağrıtıyorlar ve müzik o kadar yüksek ki kendi düşüncelerimi bile duyamıyorum.

Tyson bu hayattan nasıl bıkmıyor? Arkadaşlarımla dışarı çıkıp parti yapma ve kafayı çekme şansım hiç olmadı. Kız kardeşim öldükten sonra, neredeyse ev hapsindeydim. Ailem bana bir şey olacağından korkuyordu. Ama her gece burada olmak zorunda olmak, şimdi bunun iyi bir şey olduğunu düşündürüyor.

İki saattir burada oturmuş, boş boş bakıyorum. Artık burada çalışmıyorum. Beni kovdu. Hayatımda başka ne yapabilirim ki? Her gün burada oturup hiçbir şey yapmadan mı?

Ve o lanet telefonu hatırlamaya çalışıyorum. Nereye gitti? Kim aldı onu? Ve neden istesinler ki? Belki babam geri gelip almıştır. Ama bu benim inisiyasyonum için ne anlama gelir? Lordların benimle bu telefonda iletişime geçeceğini söylemişti. Şimdi lanet şeyi kaybettim.

"Bir içki ister misin, Lake?" Beau, çalan şarkının sesini bastırarak bağırıyor.

Kafamı sallamak üzereyim ki, Walter'ın yerine gelen diğer barmen ona çarparak, "Ona izin yok," der.

"Bir tane isterim."

"Sen olsam içmezdim." Adam, shot bardağına içki doldururken Beau'ya başını sallar.

Arkasındaki duvardaki telefonun yanındaki kırmızı ışık yanmaya başlar ve adam dönüp telefonu alır. Telefonu kulağına dayayıp birkaç kez başını sallar, sonra telefonu kapatır ve Beau'nun kulağına bir şey fısıldar. Sonra barın arkasından çıkar ve merdivenleri koşarak çıkar. Onun koridoru koşarak geçip Tyson'ın ofisine gittiğini bilerek, onun kayboluşunu izlerim.

"Peki, içkiye ne dersin?"

Bir shot bardağını havaya fırlatır ve birkaç kez döndükten sonra yakalar.
"Ne istersin?"

"Beni şaşırt." Ne fark eder ki? Sadece düşüncelerimi uyuşturmak ve her şeyi mahvettiğim gerçeğini silmek istiyorum.

"İçki mi, shot mu?" diye sorar.

"Shot."

Kaşlarını kaldırır. "Birden fazla mı?"

Başımı sallarım.

Bardağı masaya vurarak, boğazımdaki yanmayı hissederek nefes nefese kalıyorum. Boğazım yanıyor. Sanki lav yutmuşum gibi hissediyorum. Boş shot bardağını barın üzerinde itiyorum ve bardağın kenarı eğiliyor, yan yatıyor. Beau, bardağın kenardan düşmeden önce onu yakalıyor.

"Bir tane daha." Ona başımı sallıyorum.

O gülüyor. "Bence dört tane yeter. Henüz hepsi etkisini göstermedi bile. Tyson, seni yukarı taşımak için onu aramak zorunda kalırsam beni öldürür." Sonra benden uzaklaşıp bir çiftte doğru yürüyor.

Arkamda oturup onları izliyorum. Kadın güzel bir sarışın, yüksek at kuyruğu saçları, pembe payetli elbisesi ve kanatlı eyeliner ile mükemmel makyajıyla Barbie bebek kopyası gibi görünüyor. Adam ise spor salonuna takılan birine benziyor. Kasları gömleğine sığmayacak kadar büyük ve adamın boynu bile yok.

Bu, o gece hizmet ettiğim kadını hatırlatıyor bana. Ölmeden önce ne düşündüğünü. Kız kardeşim için de aynı şeyi merak ediyorum. Korkmuş muydu? Ağlayacak zamanı olmuş muydu? Hızlı mı olmuştu? Öldüğümde, bunun geldiğini görmemek için dua ediyorum.

Barmen'e gülümsüyor ve Beau cevap verdiğinde başını sallıyor. Adam göğsünü eğip onu işaret etmeye başlıyor, ama kız elini adamın göğsüne koyup hafifçe vuruyor ve adam bir adım geri atıyor.

Bu küçük temasın adam üzerinde nasıl bir etki yarattığını hayretle izliyorum. Adam açıkça kıskanç bir tip. Anlıyorum. İnsanların neden böyle davrandığını anlayabiliyorum. Neden sahip olduklarını paylaşmak istemediklerini. Bethany'nin kocama ilgi duyduğunu öğrenene kadar hiç böyle hissetmemiştim.

Beau bunu görmezden geliyor ve içeceklerini hazırlamaya gidiyor. Kadın, birlikte geldiği adama dönüyor. Adam kadının yüzünü avuçları arasına alıyor ve dudaklarını

herkesin önünde onu yutarcasına öpüyor, sanki odada sadece ikisi varmış gibi.

Onu arkasını bara dayayacak şekilde döndürüyor ve ona bastırıyor.

O sol bacağını kaldırıp onun kalçasına doladığında, uyluklarım gerilir ve nefesim hızlanır. Eli uyluklarına iner ve onu kışına doğru kaydırırken elbisesini yukarı ittiğini görürüm. Öpüşmeyi bırakır, geri çekilir ve başını geriye doğru eğirir, dudakları çenesine doğru gider.

Onları neredeyse gözümün önünde sevişirken izlerken omurgamdan bir sıcaklık yayılır. Tyson son on gündür beni günde defalarca beceriyordu. Vücudum bir tür fiziksel temas için yalvarıyor.

"Al bakalım," diye bağıırır Beau ve adam ondan uzaklaşır.

Kız, ağzının kenarlarını silerek masaya yaslanır, adam ise Beau'ya hesap açması için bir kart uzatır. Sevimli barmen için hissettiği endişe, artık yok olmuştur. Çünkü kız, ona ait olduğunu ona garanti etmiştir.

Erkekler o kadar karmaşık değildir. Tyson'dan önce hiç bir erkekle birlikte olma şansım olmamıştı, ama onların ne kadar kolay manipüle edilebildiğini görmek zor değil.

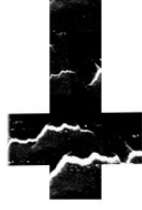
Bara doğru dönüp dirseklerimi masaya koyarken ellerimle yüzümü serinletiyorum. Aynaya bakıyorum ve yüzümün kızardığını görüyorum.

"İyi misin, Lake?" Beau fark eder ve kaşlarını çatır. "Su ister misin?" Kafamı sallar ve omuzlarımı düzeltirim. "Bir shot daha."

Kaşlarını çattı. "Lake, sanmıyorum..."

"Sadece bir tane daha. Lütfen?" Alt dudağımı dışarı çıkarırım. O gülümser. "Bir tane daha. Sonra kesilir."

KIRK ÜÇ

TYSON

Masamda oturmuş kağıtları imzalarken kapımın açıldığını duydum.

"Meşgulüm." Bu gece kimseyle uğraşacak havamda olmadığım için kim olursa olsun onu geri çevirdim.

"Benim için çok mu meşgulsün?"

Başımı kaldırıp baktığımda Lake, artık kapalı olan kapıya yaslanmış duruyor. Bir bacağını diğerinin üzerine atmış, elleri belinde ve yüzünde yaramaz bir gülümseme var.

Beyaz pamuklu şort, siyah tişört ve siyah Vans ayakkabılar giymiş. Saçları açık ve düz, yüzünde makyaj yok. Kesinlikle muhteşem görünüyor.

Sandalyeye yaslanıp Andrew'a bakıyorum. "Bunları sonra bitiririz."

"Evet, efendim." Başını salladı ve kapıya doğru yürümeye başladı. Lake kapıdan uzaklaştı ve Andrew'un çıkabilmesi için yana çekildi.

"Ne yapıyorsun, Lake?" diye soruyorum. Onu en son gördüğümde, çıplak ve bana kızgın bir şekilde yatağımızda bırakmıştım. Bu saatler önceydi.

Bir bacağını diğerinin önüne atarak, elleri hala dar kalçalarında, masama doğru yürüyor. Masamın arkasına geliyor ve sandalyemi geri iterek, benimle masa arasına girebilecek kadar yer açıyor. Masaya atlıyor ve ben sandalyemden kalkıyorum.

Ellerimi onun iki yanına koyarak yüzümü onun yüzüne yaklaştırıyorum. Gözleri ağır, yanakları kızarmış. Gözlerini dudaklarıma indiriyor ve dudaklarını açarak derin bir nefes veriyor. Tarçın kokusu alıyorum — Fireball. İçmiş. "Sarhoş musun?" diye soruyorum.

Ellerini uzatıp düğmeli gömleğimi kavrar. Beni daha da yaklaştırmasına izin veririm, dudaklarım neredeyse onun dudaklarına değecek kadar yaklaşır. Başını biraz eğip, uzun siyah kirpiklerinin arasından bana bakar. "Evet, efendim."

Siktir! Cevabına duyulabilir bir homurtu çıkarırım. Penisim anında pantolonumun içinde gerilir.

Elimi kaldırıp narin boynunu kavradım ve o nefesini tuttu. Tam boyumda durdum, boş elim saçlarına dolandı. Onu kendime doğru çektim, kıcı şimdi masamın kenarındaydı. "Sana ne demiştim?" İçki içmiş olmasına mı, yoksa kulüpte bulunmasına mı daha çok kızgın olduğumu bilmiyorum.

kulüpte olması. Onu kovdum çünkü orada olmasını istemiyordum. Onun yukarıda, yatak odamızda güvende olmasını istiyorum.

Cevap vermek yerine, dilini çıkarıp dudaklarımı yaladı ve vücudumu gerginleştirdi.

O uzaklaşır, dudakları aralanır ve fısıldar, "Beni cezalandır."

Bunun lanet bir tuzak olduğunu anlamak için yıllarca lordluk eğitimi almama gerek yok. Bir şeyler çeviriyor. "Hâlâ iyileşiyorsun," diyorum, neden günlerdir ona dokunmadığımı kendime hatırlatmaya çalışarak. Bu çok zor oldu. Her sabah uyandığımda çıplak bir şekilde yanımda yatıyor. Vücudu beni onu almam için yalvarıyor. Ya da geceleri yatağa girdiğimde, uyurken bana sokulmak isteyen bir şekilde bana doğru yuvarlanıyor. Bunu yaptığının farkında bile değil, ama ben onu uyurken kollarımda tutuyorum ve kendimi onun beni rüyasında görmesini umarken buluyorum.

"Beni sikersen daha iyi hissederim." Eğilip dudaklarımı bir kez daha öpüyor. "Benim senin fahişen olduğumu hatırlat bana, Tyson."

Hırlıyorum ve sikim, karımı sikememenin cehennem azabı olduğunu hatırlatıyor bana. Ama o hazır değil. Daha fazla zamana ihtiyacı var. Ofis telefonumu alıp bir kez daha ana bara arıyorum. Andrew telefonu açtığında, Beau'yu yukarı göndermesini söylüyorum.

Telefonu kapattığımda "Ne yapıyorsun?" diye sorar.

Onu masamdan kaldırıp sandalyeme oturtuyorum, sonra kapıya gidip açıyorum ve Beau'yu bekliyorum. Birkaç saniye sonra içeri giriyor. Kapıyı çarpıyorum ve o yavaşça bana dönüyor.

"Ne oluyor patron?" diye sorar, ona ve bana bakarak.

"Karımı alkollü içki mi ikram ettin?" Andrew benimle birlikte buradaydı, bu yüzden onun yaptığını biliyorum.

Yutkunur. "Evet, efendim."

"Tyson." Karım ayağa fırladı. "Onu eve götür," diye emrettim. "Ne?" diye sordu, gözlerini kırıştırtarak.

"Tyson..."

"Sarhoş," diye bağırarak onu kesiyorum. "Onu SUV'siyle eve götür ve Uber ile geri dön."

"Tyson..." Bir adım öne çıkar, ben de elimi uzatıp onu durdururum. "Ya sarhoş karımı hemen eve götür, ya da kovulursun." Bakarım. ona doğru, kollarını göğsünde kavuşturmuş, bana öfkeyle bakıyor. Benim sandalyeme doğru sendeleyerek geri çekiliyor ve öfkeyle nefesini veriyor.

Adam başını salladı. "Onu eve götüreceğim."

"Bize biraz zaman ver," diyorum ona ve o ofisimden çıkıyor. Ona doğru yürüyorum, o da titrek bacaklarıyla ayağa kalkıyor ve yanımdan geçip gitmek istiyor, ama ben onun kolunu tutup onu durduruyorum. Gözleri benimkilere dikiliyor. "Beni bekleme, küçük canım."

Gözleri yumuşar ve bana yaslanır. "Bu bir ceza mı?" diye sorar, gözleri ağırlaşır. Her an bayılabilir.

"Hayır," diye cevap veriyorum, kaşlarımı çatarak. "Bu senin güvenliğin için, Lake." "Seni gördüm," diye fısıldıyor.

"Ne yaparken gördün?" Karanlık saçlarını kulağının arkasına itiyorum. "Bodrumdaki adamı öldürürken."

Elim durur, gözlerim onun bulanık gözlerine bakar. "Lake..."

"Neden?" diye soruyor, dudaklarını yalıyor. "Bana ne olacağı neden umurunda?"

Ben, ailesinin beni gösterdiği gibi bir adam değilim. Gerçi, onun farklı düşünmesini sağlamaya çalıştığımı da söyleyemem. "Her zaman umursadım," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Yarın bu konuşmayı hatırlayamayacak kadar sarhoş. Uyandığında daha da kızgın olacak çünkü bizim evde olacak, burası kadar güvenli olmayan bir yerde. Ayrıca, orada sürekli insanlar var, mülkte yaşıyorlar. Onu yirmi dört saat gözetliyorlar. Onu buraya getirmemeliydim. Onu böyle açıkta bırakmamalıydım. Birisi onun peşinde ve şimdi onu saklamam gerekiyor.

"Efendim?" Beau arkamdan sesleniyor.

Eğilip alnına bir öpücük konduruyorum. "Yakında eve döneceğim, küçük canım." Elini tutup Beau'nun yanına götürüyorum. "Onu yukarı çıkarıp eşyalarını al." Giysilerine, cep telefonuna ve araba anahtarlarına ihtiyacı olacak. "Sonra onu doğruca eve götür. Onu bıraktığında bana mesaj at ve hemen buraya dön."

"Evet, efendim." O başını sallar ve sonra kızın asansöre bindiğini, başını eğip yere baktığını izlerim. Gözlerime bile bakamıyor ve göğsüm sıkışıyor.

Bana kızgın olmasına sinir oluyorum, ama hayatta olduğu sürece, önemli olan tek şey bu. Ve onun hayatını tehdit eden herkesi ortadan kaldırmaya hazırım. Herkes ortadan kaldırıldığında, benim için ne kadar değerli olduğunu anlamasını sağlayacağım.

LAIKYN

BİR HAFTADIR evimizde kilitliyim. Kocamla pek konuşmadım ve o da eve neredeyse hiç gelmiyor. Artık neden kulüpte yaşadığını anlıyorum. Geldiğinde, çoğu gün sabah beşi civarı oluyor. Sonra günün saatlerini evindeki ofisinde geçiriyor. Akşam altı civarında Blackout'a geri dönmek için evden çıkıyor.

Bana kızgınsa da bunu göstermiyor. Öfke, bağırma ya da incitici sözler yok. Sanki hayatımızın çoğunu evli geçirmiş ve birbirimizi görmezden gelen anne babam gibi. Ve hala seks yok. Gavin iki kez muayeneye geldi ve her iki seferinde de her şeyin yolunda olduğunu söyledi.

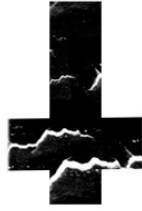
Bu evde yine yalnız bir gece. Bizim evimizde. Blackout'ta bu kadar çok zaman geçirdikten sonra burada olmak tuhaf geliyor. Ve o beni burada kalmaya zorladıkça, babamın bana verdiği lanet olası cep telefonu hakkında giderek daha fazla endişeleniyorum.

Yedek yatak odasına girip ışığı açıyorum. William'ın cam bir vitrine koyduğu gelinliğime bakıyorum. Dün bana evde nereye koymak istediğimi sordu. Ona bir cevap veremedim. İstedğim şey bu değildi, ama bunun bir önemi var mı? Güzel bir gelinlik ve onu yakmak istemem. Gerçi hepsini ateşe vermek beni mutlu ederdi.

Kutulardan birine doğru yürüyerek, onu açtım ve içinde otelin odasından aldığım tüm mumları ve şampanya kadehlerini buldum. Geri dönebilsem, düğünden sonra bana ikram ettiği içkiyi kabul ederdim. Kim bilebilirdi ki, daha sonra benimle konuşmayacağını?

Yanındaki diğer kutuyu açtım ve içinde gözüme çarpan bir şey gördüm. Küçük bir şişe sıvıydı. Daha önce gördüğümü fark edince dişlerimi gıcırdattım. Çok hızlıydı ama hatırlıyorum.

KIRK DÖRT

TYSON

Eve girip esniyorum. Kulüpte bir oraya bir buraya koşturmaktan yorgun düşmüşüm. Bu yüzden orada kalıyorum. Böylesi daha kolay. Uzun bir gün ve gece oldu. Çok yorgunum ve kalkıp her şeyi yeniden yapmadan önce biraz kestirmek istiyorum. Lake bir haftadır burada saklanıyor ve bodrumda o aptalın boğazını kestiğim zamanki kadar karımın peşinde olan kişinin kim olduğunu bulmaya yaklaşmış değilim.

Oturma odasından geçerken burnumu çekiyorum. Yemek kokusu burnuma geliyor ve sola dönüp mutfığa giriyorum.

İlk olarak resmi yemek odasını görüyorum; masanın ortasında beş adet sivri uçlu mum yanıyor. Bunlar katedraldeki mumlar. Düğün törenimizde yakılan mumlar.

İki tabak birbirine karşı konulmuş. Mutfığa giriyorum ve onun fırından bir tabak çıkardığını görüyorum. Tabağı tezgaha koyuyor ve bana dönüyor. Bana kocaman bir gülümsemeyle bakıyor, gözlerini yere indiriyor ve sonra yavaşça tekrar benimkilere bakıyor.

"Sana kahvaltı hazırlamak istedim. Umarım açsındır."

Aç değilim, ama "Kokusu çok güzel" diyorum. Saat sabahın altı. Dün gece hiç uyumadı mı acaba?

Sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı, belinden önlüğünü çıkarıp tezgahın üzerine düzgünce katladı. "Bir şey içmek ister misin?" diye sordu, ellerini siyah elbisesinin üzerine kaydırarak. Elbise yüksek yakalı ve dizlerine kadar uzanıyordu. Göğüsleri ve kalçaları ortada olan bir elbise değildi, ama vücudunun tüm kıvrımlarını ortaya koyuyordu. Ellerim onu okşamak için kaşınıyordu.

"Evet, lütfen."

Adaya gider ve bana bir bardak viski doldurur. Bana getirip uzatır.

Bir yudumda içiyorum ve o bardağı benden alıyor. "Sana bir tane daha getireyim. Git otur. Birkaç dakika içinde hazır olur."

Masaya geri dönüp oturuyorum. Romantik atmosferden pek hoşlanmam ama, benim eve gelmemi beklemek için uyanık kaldığı için heyecanlanmadığımı söyleyemem. Geçen hafta onu çoğunlukla görmezden geldim. Eve geldiğimde

kanlar içinde eve geliyorum. Ben kalkıp evden çıktığımda o yatakta uyuyakalmış oluyor.

Gömleğimin en üst düğmesini açtım, o resmi yemek odasına yemek tabağını taşıyarak girdiğinde cildim ısınmaya başladı.

"İyi misin?" diye sordu, kaşlarını çatarak. "Yüzün kızarmış." Elini alınma koydu ve kaşlarını daha da çattı. "Tanrım, Tyson, ateşin var."

"Ben..." Boğazımı temizlerim ve bir düğmeyi daha açarım. "Sanırım bir şeyim var." Gözlerim ağırlaşır ve başım birkaç kez sallanır. Boynum onu tutamaz.

"Uzanmalısın," diyor.

"Evet." Sandalyemden kalkarım ama dizlerim tutmaz ve tekrar sandalyeye düşerim. Her şey yavaşlar ve zaman durmuş gibi hissederim. Gözlerim onun gözleriyle buluşur ve dudaklarının hareket ettiğini görürüm ama kulaklarımda çınlayan kan sesinden başka bir şey duymam.

Birkaç kez gözlerimi kırpyorum, oda sallanmaya başlıyor ve ellerimi gözlerimin üzerine koyup ovmaya çalışıyorum. Ama ellerim yanlarıma düşüyor ve başım öne eğiliyor.

LAIKYN

Onun yanındaki koltuğa oturuyorum ve gözlerinin kapanmasını izliyorum, bu sefer kapalı kalıyorlar. Gülümsüyorum, uzanıp bir üzüm alıyorum ve ağızma atıyorum.

Ona ilaç verdim. O eve gelmeden önce ilacı bardağının dibine koymuştum. Sonra içine viski döktüm; o farkına bile varmadı.

Bir daha bana ilaç vermeyi öğretin ona.

Sandalyemden kalkıp, koyduğum çekmecedan ipi çıkarırım. Onun sandalyesini masadan uzaklaştırırım. Sandalye zeminde sürtünerek kulaklarımı acıtıyor. Eğilip, kolunu yana doğru çekip arka ayağa bağlarım. Sonra aynı işlemi diğer kol için de tekrarlarım. Kolçak olmadığı için bu şekilde yapmak zorundayım. Gömleğini tutup yırtıyorum, düğmeler mermer zemine saçılıyor.

Sonra oturup tabağımı hazırlıyorum. O baygınken kahvaltımı yapacağım. Uyandığında -ki ne zaman olacağı belli değil- onunla bir oyuncak gibi oynayacağım.

Oyuncak gibi oynayacağım. Kendisinden yararlanılmasından ve aşağılanmasından ne kadar hoşlandığını göreceğiz.

BİR SAAT SONRA, hâlâ masada otururken başını kaldırıyor ve derin bir nefes alıyor.

"Merhaba." Ona gülümsüyorum.

"Ne?" İpi çekiyor, başını eğip durumunu inceliyor. "Ne oluyor lan?" İpi çekiyor, sandalye onun kuvvetinden gıcırıyor.

Tanrı'ya dua ediyorum, umarım ip onu tutar, çünkü eğer kurtulursa, ben boku yedim.

"Lake," diye homurdanıyor, gözleri benimkilerle buluşuyor. "Hemen beni çöz."

Başımı eğiyorum, dudaklarımı düşünerek büzüyorum. "Sanmıyorum."

"LAKE!" diye bağırır, göğsü hızla inip kalkar. Derin bir nefes alır. "Eğer yapmazsan..."

"Ne yapacaksın?" Ayağa kalktım ve gözleri bana bıçak gibi bakıyordu. Ona doğru yürüdüm ve bacaklarının üzerine oturdum.

Kollarımı omuzlarına doladığımda kaskatı kesiliyor. Öfkeyle titreyen vücudunu hissedebiliyorum. Saçlarıyla oynamaya başlıyorum, o da başını çekip uzaklaştırıyor. Saçlarını tutup geri çekiyorum, o da düz beyaz dişlerini gösterip bana hırılıyor.

Yüzümü onun yüzüne yaklaşıtıyorum. "Çaresiz olduğunu bilmek berbat bir şey, değil mi değil mi?"

Cevap vermiyor.

Ondan kalkıp pantolonuna bakıyorum. Eğilip fermuarını açıyorum içine uzanıp, sikini dışarı çıkarıyorum. Sertleşmemiş, ama sertleşmesini de beklemiyordum. Tyson gibi erkekler kontrolü elinde tutan taraf olmak zorundadır. Kuralları onlar koyar, son kararları onlar verir. Ama sikiyle oynamaya başlarsam, kaçınılmaz olacağını hissediyorum.

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve o sandalyede kıpırdanıyor. Gülümsemeyi bastırıyorum ve dilim piercingli penisinin başını yalarken ona bakıyorum. Baş geriye düşüyor ve bana belirgin çenesini gösteriyor. Yutkunduğunda adem elması sallanıyor ve penisi elimde şişiyor. Dudaklarımı ucuna doluyorum ve ağzıma alıyorum.

"Lake." Adım nefes nefese dudaklarından dökülüyor ve başı bana bakmak için geriye düşüyor. Gözleri ateş gibi ama çenesi gevşemiş. Dudakları açılmış, derin bir nefes alıyor.

"Sikini emmemi söyle, *bebeğim*," diye emrediyorum yumuşak bir sesle, onun nefret edeceğini bildiğim bir takma ad kullanarak. Tyson, bebeğim ya da tatlım diye hitap edilecek türden bir adam değil. Hayır, diz çöküp ona efendim ya da tanrım diye hitap edersin. Siktir, eğer hoşuna giderse ona *baba* diye de hitap ederdim. Ama şu anda kontrol onda değil. bende.

"Sikimi em, Lake," diye emreder. "Yut onu. Boğulduğunu duymak istiyorum."

Gülümserim ve artık sertleşmiş olan sikini yalarım. Onu neden bağladığımı ve hala istediğini verdiğim konusunda bir planım var. Kanıtlamam gereken noktaya ulaşmak için bu kısmı yapmak zorundayım.

Onu ağzıma alıyorum ve o kalçalarını kaldırarak boğazımın derinliklerine itiyor ve beni öğürtüyor. Lanet olası vücudunu da sandalyeye bağlamalıydım.

"Evet, lanet olsun," diye inliyor. "Duymak istediğim ses buydu." Onun sözleri karşısında amımın zonklamasına sinir oluyorum. Burada kontrol bende olmalı

Onun sikini emiyorum, arada sırada durup tükürüğümü yutuyorum. Daha önce hiç yapmadım bunu, kontrolü ele almayı. Dağınık olmaktan hoşlanmıyorum.

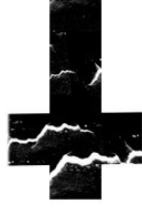
Bacak kasları vücuduma karşı sertleşiyor ve ağzımı çekip, elimle devralıyorum ve hızla yukarı aşağı hareket ettiriyorum.

"Siktir, Lake. Geliyorum."

Sperm göğsüne yukarı aşağı fışkırırken sikini yerinde tutuyorum. Bir kısmı elimi kaplıyor. Elimini çekip pantolonunun uyluklarına sürüyorum.

Ayaklarımın üzerinde dik durup ona yukarıdan bakıyorum. Onu çözmeyeceğimi anlayınca ağır gözleri benimkilere odaklanmaya başlıyor. "Kahvaltının tadını çıkar, bebeğim." Dönüp resmi yemek odasından gülerek çıkıyorum.

KIRK BEŞ

TYSON

İpi çekiyorum ama işe yaramıyor. İpleri çok sıkı bağlamamış; sadece bana verdiği şey hala vücudumda. Bu yüzden başka bir yolla çıkmam gerekecek.

Eğilip, arka iki ayağı yerden kaldırıp yere vurarak kırdım ve ip bileklerimden düştü. Oda hala biraz sallanıyor, ama ayakta durabiliyorum ve uzuvlarımı tam olarak kullanabiliyorum.

O beni duyup omzunun üzerinden bakarken, resmi yemek odasından koşarak çıkıyorum. Saçını tutup kendime doğru çekip, bana dönmesi için onu döndürdüğümde çılgılık atıyor.

Saçını tutarak, yüzünü spermle kaplı göğsüme bastırıyorum, yüzünü spermle kaplıyorum. Sonra saçını geri çekiyorum. "İşte böyle daha iyi."

Gözleri kapalı, yüzü buruşuk. Onu odaya geri sürüklerim ve yüzüstü masanın kenarına iteklerim. Eğilip ipi alıyorum ve ikiye katlayarak, kollarını birbirine paralel olacak şekilde ön kollarından hızlıca tek sütunlu bir bağ yapıyorum. Fazla ipin sırtına düşmesine izin veriyorum, çünkü fazladan ipe ihtiyacım olacağını biliyorum. Doğru yapılırsa, tıslayan dili olan bir yılan başı gibi görünecek - üstte bir halka - onu da kullanmam gerekecek.

Anında iz bırakacak kadar sert bir şekilde kışına tokat attım. "Sıra bende."

Keşke bana yaptıklarını sevmediğimi söyleyebilseydim. Kontrolü kaybetmeyi sevmem, ama sikim kendi kafasına göre hareket ediyor ve o dizlerinin üzerine çöktüğünde, denesem bile sertleşmemi engelleyemedim. Çok uzun zaman olmuştu. Neredeyse üç hafta ve artık dayanamıyordum.

Ne yaptığını çok iyi biliyordu. Ve ona kimin patron olduğunu hatırlatacağım.

Resmi yemek odasından çıkıp çalışma odama geri dönüyorum. Kasayı açıp ihtiyacım olan bir şeyi alıp resmi yemek odasına geri dönüyorum.

Masayı dolaşarak başının olduğu yere geldim, tüm saçlarını ve ıslak yüzüne yapışmış birkaç dalı topladım. Saçlarını ensesinin arkasında topladım ve masamdan aldığım bir lastik bantla bağladım, böylece saçları yolumdan çekilmiş oldu.

Onu kullanacağım. Cebime uzanıp kısa ip parçasını çıkarırım, bir ilmek yapıp saçındaki lastik bandın etrafına sararım, sonra iki parçayı ayırıp tekrar sararak bağlarım. İpi çekerek başını kaldırırım, bu sırada keskin bir nefes alır ve tıslar, sonra ipi kollarının etrafındaki ipe bağlayarak başını masadan kaldırıp sabitlerim.

Eğilip yüzümü onun seviyesine indiriyorum. Burnundan ağır ağır nefes alıyor, gözleri hala kapalı. "Bana bak," emrediyorum.

Gözlerini kapalı tutuyor ve ben uzanıp yüzünün yanına bir tokat atıyorum. El izi bırakacak kadar sert değil ama kesinlikle acı verecek kadar. İnliyor, gözlerini açıyor ve hemen tekrar kapatıyor.

"İki kez söylemeyeceğim, Lake," diye uyarıyorum.

Gözlerini açarak hızla kırpıştırır. Sperm göz kapaklarını ve kirpiklerini kaplamıştır. "Sperm gözleri yakar diye duydum," derim. "Yardım edeyim."

masadan peçeteyi alıp her iki gözünü de sertçe silerim, bir kısmını silerim ama hepsini silmem. "Şimdi bana bak."

Gözleri açılır ve benimkilere bakar. Kırmızı ve tahriş olmuşlardır. Elimi uzatıp çenesini tutarım ve sıkarım, dudaklarından bir inilti çıkarırım. "Gözlerini açık tut," diye emrederim, sonra burnunu kaplayan az miktardaki spermi silerek o bölgeyi temizlerim. Bunun işe yaraması için kurumasını istiyorum. Metal kelepçeyi kaldırıp, artık temiz olan burnunun üzerine yerleştiririm ve nefes almasını engellerim.

Dudakları açılır ve nefes alır. "Tyson," diye ağlar. "Özür dilerim."

"Özür dileyeceksin," derim ve o, bağlarından kurtulmaya çalışarak hıçkırır.

İki parmağımı ağzına sokup hareket ettiriyorum ve o dilini dışarı çıkarıyor. "Sana kim olduğumu hatırlatacağım, Lake." Ona karşı yumuşak davrandım. Sakin davrandım, onu neden evlendiğimi unuttum - onu benim fahişem yapmak için.

Parmaklarım boğazının arkasına ulaştığında öğürür, vücudu sarsılır.

Ayağa kalkıp mumluktan bir mum alıyorum ve tekrar eğiliyorum. Mumu ağzına sokuyorum ve ben yerinde tutarken gözleri irileşiyor. Boğazının en arkasına tam olarak ulaşmamış ama çok yakın. "Isır," diyorum. "Nazıkçe."

Dişlerini mumun etrafına kapatıyor, burnundan nefes almasını engellediğim için nefes alabilmek için dudaklarını genişçe açıyor. "Bu mumu ısırma, Lake. Yoksa seni cezalandırırım."

O inler, gözlerinde yaşlar oluşur.

Ayağa kalkıp henüz yakılmamış başka bir mum alıyorum. Onu yanağına sürerek fazla spermi alıp mumun ucunu kaplıyorum, sonra arkasına geçiyorum. Bir elimle mumu tutarken diğer elimle amına dokunup parmaklarımı üzerinde gezdiriyorum. O inliyor ve ben de iki parmağımı kolayca amına sokuyorum. "Bak, küçük fahişem ne kadar ıslanmış. Sikimi emmek seni çok tahrik mi etti, tatlım?"

O inliyor ve ben parmaklarımı çıkarıp onu genişçe açıyorum ve spermle kaplı mumu ıslak amının üzerinde gezdiriyorum. Sonra çok yavaşça birkaç santim içeri itiyorum. "Düşürme," emrediyorum ve onun uyluklarının gerildiğini izliyorum, onu yerinde tuttuğunu biliyorum.

Bu dersi günlerce hatırlayacak. Onu çok fena acıtacağımdan emin olacağım. Her kasını sıkıp cezasının farkında olmasını sağlayacağım.

Kemerimi pantolonumdan çıkarıp halkalardan çekip çıkarırım. Kemerimi katlayıp kışına vururum, amından çıkan mumu vurmamaya dikkat ederim.

Vücudu gerilir ve odayı bir çığlık doldurur. Aynı yere tekrar vururum ve kırmızı izlerin kusursuz tenini kapladığını izlerim. Tekrar vururum, bu sefer uyluklarının altına.

Şimdi mumun etrafında hıçkırıyor ve kemeri yanındaki masaya bırakıp yanan başka bir mum alıyorum.

"Düğünümüzden mumları eve getirdiğin için çok mutluyum," diyorum ona. "Onları iyi bir şekilde kullanabiliriz," diyorum, her ne kadar mumları annesinin eşyalarıyla birlikte gönderdiğini bilsem de. Mumları kışının üzerine getirip eğiyorum, böylece mumun damlasının az önce vurduğum yere damlamasını sağlıyorum. Zaten tahriş olmuş cildini yakmasına izin veriyorum.

Çığlık atıyor, bacakları titriyor.

Mumu tekrar eğip diğer yanağına damlatıyorum.

Titriyor, çığlıkları odayı dolduruyor ve ben yanan mumu onun amının içindeki mumun altına indirip yakıyorum.

Sandalyeye çöküp vücudunun titremesini izlerken, alevin yükseldiğini izliyorum. Bacaklarından aşağıya, derisine damlamaya başlayacak. Çok acıtacak. Bu mumlar tam da bu amaçla üretiliyor: mum oyunu. Ama mesele bu değil. Ona bir ders vermek için.

LAIKYN

Ağzımda mumun tadını alıyorum, dişlerim mumda ısırık izleri bırakıyor. Onun dediği gibi ısırmamaya odaklanmaya çalışıyorum, ama bu çok zor. Kıçım onun kemeri yüzünden yanıyor ve vajinam mum düşmesin diye olabildiğince sıkı sıkı kapanıyor. Mum yanıyor. Isısını hissedebiliyorum. Düşürürsem bacaklarımı yakmak istemem.

Ona üzgün olduğumu söyledim, o da üzüleceğimi söyledi. Yaptığım şeyden paçayı sıyrabileceğimi hiç düşünmemeliydim. Kaçacak değildim ki. Gidecek hiçbir yerim yok. Sadece ona benim de pislik olabileceğimi göstermek istemiştim. Sanırım o benim yanıldığımı kanıtlıyor.

Saçımdan garip bir açıyla boynum geriye doğru çekiliyor, başım ağrıyor ve kollarım arkamda sıkıca bağlandığı için omuzlarım ağrıyor.

Gözlerimi kırptırarak, sağ elinde bir bıçakla önüme geldiğini görüyorum. Eğiliyor, gözleri benimkilerle aynı hizaya geliyor ve bıçağın ucunu yanağıma dayıyor. Ağzımı açık tutmak zorunda olduğum için dudaklarımın köşesinden salya akıyor.

Bıçağı yüzümün yanından çok nazikçe aşağı kaydırıyor. Keskin kenarın, daha önce boşaldığı spermi kesip aldığını hissediyorum. "Ağlarken yüzünü kaplayan spermimle ne kadar güzel göründüğünü görebilmeni isterdim."

En kötü halimde olduğumu bildiğim halde bana güzel olduğumu söylemesinden nefret ediyorum. Bu beni özel hissettiriyor. Ama ben özel olmadığımı biliyorum.

Kızgınım.

Ayağa kalkıp gözden kaybolur ve içimdeki mumu çekip çıkardığında, düşüp bacağımı yakmasın diye onu tutmaya çalışırken amım kasılır. Ama onu çıkardığını fark edince biraz rahatlarım.

Sikinin ucu amıma bastırınca inlemem. Eli, kemeriyle zaten yanmış olan kıçıma tokat atıyor ve vücudum bağlardan kurtulmaya çalışarak sarsılıyor.

Bana sert ve hızlı bir şekilde giriyor, kalçalarımı masanın kenarına itiyor ve hala ağzımda olan mumun etrafında çığlık attırıyor. Yavaş ya da nazik davranmıyor.

Acımasızca, beni cezalandırmak için sikiyor. Yapabilseydim, boşalmama izin vermesi için yalvarırdım, ama bunun yerine, olmak istediğim iyi kız gibi bunu kabul ediyorum.

Vücudu benimkine çarpıyor, yanmış ve kızarmış kıçıma vuruyor. En iyi şekilde acıtıyor. Amım, ağzımdan sarkan mumun ucundaki balmumu kadar ıslak. Onu yalvarabilseydim, yalvarırdım, ama

yapamıyorum. Lanet olsun, bana şans verse, şu anda ona sürünerek giderdim. Ona ne kadar sadık olabileceğimi göstermek için her şeyi yapardım. Onun olmaya istekli olduğuma dair bir söz.

Tyson Crawford gibi erkeklerin bir kurbanı ihtiyacı vardır ve o, benim onun için isteyerek kurban olacağımı fark etmemi sağladı. Onun dokunuşuna, sesine ve beni sikme şekline bağımlı hale geldim... Lanet olsun, bu günahkarca. Ama severek Rabbimin önünde diz çöküp, beni istediği gibi kullanmasına izin veririm.

Sikini içime sokuyor ve vücudunu sırtıma indiriyor, bağlı kollarımı aramıza sıkıştırıyor. Bu hareket, saçlarım onlara bağlı olduğu için boynumu daha da eğmeme neden oluyor. Mumun etrafında çığlık atıyorum ve mumun yanan ucu havada olduğu için mumun eriyip akmaya başladığını izliyorum.

Burnumdaki klipsi çıkarır ve eli boğazımı kavradığı anda derin bir nefes alırım. Kulağımda onun ağır nefesini duyabiliyorum. Bu, amımın onun etrafında sıkılaşmasına neden olur ve o homurdanır, eli sıkılaşır, sahip olduğum az miktardaki havayı da benden alır. Onunla mücadele etmeye çalışmıyorum. Gerek yok. Ben Rabbim için yaşıyorum ve ona hayatımı emanet ediyorum. "Çok iyi hissettiriyorsun, küçük sevgilim." Penisini çıkarıp ileri doğru ittiğinde, masanın sarsıldığını hissediyorum. Gözyaşlarım alt kirpiklerimden süzülürken, salyam çenemden aşağı akıyor. "Lanet olsun, Lake." Bunu tekrar yapıyor ve boğazımı sıkı eli yüzünden görüşüm bulanıklaşmaya başlıyor.

Beni sertçe sikmeye başlar, ben başım dönmeye başlarken kalçalarımı masanın kenarına çarpar. Cildim karıncalanır, tüm kaslarım gerilir ve ağzım gevşemeye başlar, mum dudaklarımdan kayar.

Tyson'ın sesi kulağımda, ama ne dediğini anlayamıyorum. Oda dönüyor, gözlerim ağırlaşıyor. Süzülüyorum ve üzerime bir sıcaklık geliyor, beni titretiyor.

Gözlerim kapanırken, boynumdan elini çekiyor ve orgazm beni ele geçirirken uçuyorum. Hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Bu çok keyif verici. Gözlerimde noktalar dans ediyor, vücudum kontrolsüzce titriyor ve gerçekliğe döndüğümde nefes nefeseyim.

Gözlerimi açacak gücüm yok, ama ipin çıkarıldığını ve kocamın beni masadan kaldırıp kollarının arasına aldığını hissediyorum. Kollarında yatıyorum, yüzümde bir gülümsemeyle, tekrar cezalandırılmak için ne yapabileceğimi düşünüyorum. Çünkü itaatsiz olduğumu kabul ettim, böylece bana onun malı olduğumu hatırlatabilir.

Yatağımızda ^{uzanıyoruz} ve o parmaklarını popomdaki kırmızı izlerin üzerinde nazikçe gezdiriyor. "Uyuşturucuyu nereden buldun?" diye soruyor.

"Onlar bana kullanacağın uyuşturuculardı," diye dürüstçe cevap veriyorum. Uyuşturucu satın aldığım için bana kızmasını istemiyorum. O olmasaydı, onları bulamazdım.

Eli durur ve gözleri benimkilere bakar. "Sana asla ilaç vermeyecektim."

"Onları yatak odasında buldum." Kaşlarını daha da çatıyor. "Burada, misafir odasında. Balayı süitimizden getirdiğimiz çantanın içindeydiler."

Heykel gibi hareketsiz duruyor, gözleri benimkilere bakıyor. "Ne oldu?" diye soruyorum, oturarak.

"Hiçbir şey," diye cevaplar yumuşak bir sesle.

"Tyson?" diye soruyorum, o yataktan kalkarken.

"Lake, o gün ya da o günden beri hiç uyuşturucu taşımadım." "Bodrum..."

"Birine kullanmam gerekirse diye bodrumda bulunduruyorum, ama sana kullanmak için özel olarak satın aldığım hiçbir uyuşturucu yok," diye homurdanır.

"O zaman buraya nasıl geldiler?"

diye soruyorum. "Bilmiyorum," diye cevaplıyor.

"Bana yalan söylemeyi bırak." "Lake..."

"Tanrım, beni bu kadar aptal mı sanıyorsun?" Ben de ayağa kalktım, yemek odasında bana yaptıklarından dolayı kaslarımdaki gerginliği görmezden geldim. "Gerçekten söylediğin her şeye inanacağımı mı sanıyorsun?"

Çenesi titrer ve benden gözlerini kaçırır. Yavaşça ona doğru yürür ve yüzünü avuçlarım. "Söyle bana. Dayanabilirim. Söz veriyorum."

Gözleri benimkileri arar ve ben nefesimi tutarım.

"Luke." Kaşlarımı çatırım. "Onun bununla ne ilgisi var?"

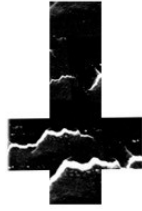
"Düğünden önceki gün otelde oradaydı. Onlar ona ait olmalı."

Elimi yüzünden çekerim ve bir adım geri atarım, nefesim boğazımda takılır. "Beni uyuşturmak mı istiyordu?" diye fısıldarım. "Nasıl..." Yutkunurum. "Orada olduğunu nereden biliyorsun?"

"Onu takip ettim," diyor dürüstçe. "Düğüne kadar günlerce onu izledim. O sabah, annenin onun için hazırladığı çantanı bıraktığında oradaydı."

Ağzımı açıp Luke'u öldürüp öldürmediğini sormak istiyorum, ama sormamaya karar veriyorum. Elbette öldürdü. Artık önemi yok. O çoktan gitti. Tyson gibi adamların rakibi yoktur. Önlerine çıkan herkesi ortadan kaldırırlar.

KIRK ALTI

TYSON

Çıplak bir şekilde önümde duruyor, güzel vücudu benim elim ve kemerimden izler taşıyor. Yüzündeki spermiler tamamen temizlenmiş. Siktir, o mükemmel.

Elimi uzatıp yüzünü avuçlarım. Uyuşturucu. Luke ona uyuşturucu verecekti. Hiç şaşırmadım. Birçok Lord, seçtikleri kadınlara veya Leydi'lere uyuşturucu verir. Böylece onları sikmek daha kolay olur. Ben hiç öyle bir adam olmadım. Bilinci kapalı bir kadını sikmekten hoşlanmıyorum.

O bıçaklandığından beri, onunla evlenmesini sağlayarak doğru şeyi yapıp yapmadığımı merak ediyordum. Şu anda bana bakarken, doğru şeyi yaptığımı anlıyorum. O, benim onunla neden evlendiğimi asla bilemeyebilir. Ama ben biliyorum.

Ama bildiğim bir şey varsa, o da düşmanlarının sevdiği şeyi sana karşı kullanacağıdır. Ve şu anda bana bakan bu muhteşem esmer, bana ulaşmak için en kolay hedeftir.

Aşk mı? Artık o kadar da yabancı gelmiyor. Birini sevmek, onu korumak için dünyayı yakmak anlamına geliyorsa, o zaman onu seviyorum. Hiç böyle olmamalıydı. Ben ve o. Ama neden ve nasıl bu noktaya geldiğimizin artık önemi yok. Artık yok.

Ellerimi saçlarına kaydırarak, başını nazikçe geriye doğru eğiyorum ve dudaklarımı onun dudaklarına yaklaştırmak için gözleri gergin bir şekilde benimkini arıyor.

O bana açılır, ben öpücüğü derinleştirirken elleri belimi sarar. Ona, bundan sonra ne olursa olsun onu koruyacağımı gösteririm. Bu, onun hoşuna gitmeyecek şeyler yapmak anlamına gelir. Ona farklı davranmayacağım. Dünya için o benim fahişem. İstedğim gibi kullandığım işe yaramaz seks oynacağım. Ve ben de onların böyle düşünmesine izin vereceğim. O beni sevmek zorunda değil. Aslında sevmemesi daha iyi.

Çoğu insan şehvet ile aşkı karıştırır. Aradaki fark, aşkın fedakarlık gerektirmesidir. Üç yıl önce geleceğimizi değiştirdiğimde yaptığım da buydu. Luke'un düğün gecesi ona ilaç vereceği gerçeği, onu benimle evlenmeye zorlamanın doğru bir karar olduğunu kanıtlıyor. Bana ne kadar verdiğini bilmiyorum, ama etkisi oldukça çabuk geçti. Bana verilen dozun aynısını almış olsaydı? Hâlâ baygın olabilirdi. Buna ek olarak, ben

sertleşiyor ve bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor — ona GHB verecekti.

Dudaklarımı onunkilerden ayırıp, derin bir nefes alırken ağır gözlerinin yavaşça açılmasını izliyorum. Başparmağımı aralık dudaklarında gezdiriyorum. "Duş alıp kulübe geri döneceğim," diyorum ona, sözlerime kaşlarını çatmasından nefret ederek.

Onu yatağımıza bağlayıp bütün gün karımla oynamaktan daha çok istediğim bir şey yok, ama yapmam gereken bir iş var. Biri onun ölmesini istiyor ve ben o kişi ona ulaşmadan onu öldürmem gerekiyor.

Elleri yanlarına düşer, sonra dönüp yatağa geri sürünür. Tüm gücümle dönüp banyoya girerim, uzun bir güne hazırlanmak için.

LAIKYN

Yatağımızda yatıyorum, uyuyamıyorum. Aklım saatte 150 kilometre hızla çalışıyor. Ondan hala sakladığım çok şey var. Ve şimdi ona söylememekten, onun öğrenmesinden daha çok korkuyorum.

Hâlâ yatağımızda yatıyorum ama sırtımı başlığa dayamış oturuyorum. O, duşunu alıp banyodan çıkıyor. Beni görünce duruyor. "Senin çoktan çıkmış olacağını düşünmüştüm."

"Sana bir şey söylemem gerek." Boğazımdaki düğümü yutuyorum ve konuyu kapatıyorum.

"Tamam."

"Ama bana kızmayacağına söz vermelisin," diye aceleyle söylüyorum, daha dik oturarak, terli ellerimle çarşafı sıkıca kavriyorum.

Kollarını göğsünde kavuşturur ve banyo kapısının çerçevesine yaslanır. Beyaz havlu kalçalarının üzerinde durur ve bana etkileyici karın kaslarını ve sert göğsünü gösterir.

Zihnimi berrak tutmak için gözlerimi yorgana indiriyorum. "Telefonumu kaybettim." Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum, o da kaşlarını çatıyor. Gözleri, komodininin üzerinde duran, bana verdiği telefona kayıyor. Dudaklarımı yalayıp ekliyorum, "Babamın bana verdiği telefonu kaybettim."

Kapı çerçevesinden uzaklaşır. "Babanın verdiği telefon da ne demek lan?"

"Blackout'a geldi..."

"Ne zaman kulübe geldi, Lake?" diye sorar.

Dizlerimin üzerine çöküyorum, gözleri benimkilere dikilmişken yerinde duramıyorum. "Minson Hotel'de akşam yemeği yediğimiz gece."

"Tanrım," diye tısladı.

"Ona senin kızacağımı, öğreneceğini söylemeye çalıştım."

"Neden bana söylemedin?" diye bağırır.

Dişlerimi sıkıyorum. "Bana güvenmemi mi bekliyordun?"

"Ondan daha fazla," diye dişlerini sıkarak homurdanır. Elini saçlarının arasından geçirerek fazla suyu siler ve derin bir nefes alır. "Yani bunca zaman onunla iletişim halindeydin, öyle mi?"

"Hayır." Başımı sallarım. "Hiç de değil. O, inisiyasyonumu onunla yapacağımı söyledi."

Gözleri benimkilere dikilir. "Sana söyledim; inisiyasyon almayacaktın." "Babam, benim başarısız olmamı istediğini söyledi."

"Neden başarısız olmanı isteyeyim ki?" diye bağırır. "Lanet olsun, Lake." Göğsü inip kalkıyor, karın kasları geriliyor.

O büyük odada volta atmaya başlayınca daha da gerginleşiyorum. "Neye inanmam gerekiyordu?" diye fısıldıyorum.

"Söyle bana," diye talep eder, "başka ne dedi?"

"Hiçbir şey," diye cevaplarım boğuk bir sesle.

"Lake." Sesi omurgamdan aşağı bir titreme gönderir. Bir cevap ister ve kendini tekrar etmeyecektir.

"Bana bir utanç kaynağı olduğumu söyledi." Gözlerim yaşlarla dolmaya başlar, onun gözlerine bakamam. "Minson soyadının benim ölmemle daha iyi olacağını söyledi." Terli ellerimi çıplak uyluklarımla silerim. "Sadece bir kez olsun doğru bir şey yapmak istedim."

"Lake." Adımı iç çekerek söylüyor.

Burnumu çekerim. "Ama onu bile mahvettim."

"Ne yaptın?" Yatağın kenarına oturur, elini kaldırıp saçlarımı yüzümden çeker, ama ben gözlerimi yorganın üzerinde tutarım.

"Unuttum. Ya da belki de bundan kaçınmak istedim." Bu kadar önemli bir şeyi nasıl untabildiğimi anlamaya çalışıyorum. Belki de Tyson'ın seçmem gereken taraf olduğunu bildiğim için zihnim bunu unutmayı seçti. "Kavga gecesini hatırladım. Vardiyam başlamadan hemen önce kontrol etmişim ve telefonum şarjı bitmişti. Ben de Starla'nın şarj aletini, telefonumun açılması için yeterli süre kadar kullandım." Gergin bir şekilde yutkunuyorum.

"Ve?" diye sordu yumuşak bir sesle, elimi eline alarak. "Fotoğraflar vardı."

Elini benimkine daha sıkı tuttu. "Ne tür resimler?"

"Seninle benim, Lordlar Kamarası'ndaki partide çekilmiş fotoğraflarımız. Sonra dışarı çıkıp saçımı yaptırıp arabamı aldığım gün çekilmiş fotoğraflarım."

"Mesaj ya da arama yok mu?"

"Hayır," diye cevapladım ve o beni bırakıp ayağa kalktı. "Neden beni arasınlar ya da mesaj atsınlar ki?"

"Giriş için resim göndermezler, Lake." "Bunu nereden bileyim?"

"Çünkü sana bunu yapmana gerek olmadığını söyledim," diye sertçe cevaplar.

"Her Lady yapmak zorundadır..."

"Sen her lanet kadın değilsin," diye bağırarak sözümü kesiyor.

"Neden ben özelim?" Elimi onunkinden çekip yataktan kalkarım. "Ha? Ne yaptım da bunu hak ettim?"

Çenesini sıkar ve benden başka yere bakar, bana hiçbir şey söylemez ve ben de burnumdan solurum. "İşte bu yüzden sana başından beri inanmadım, çünkü bana hiçbir şey söylemiyorsun."

"Ne kadar az bilersen o kadar iyi," diye mırıldanır. "Telefon şimdi nerede?"

"Söyledim ya, kaybettim," diye cevap veriyorum. "Kilitli dolabıma koydum, işe gittim ve kavga çıktı. İşe döndüğüm ilk gece kontrol etmeye gittim ama yoktu."

"Yani çalındı demek istiyorsun." Sakallı yüzünü eliyle okşadı. "Telefonun olduğunu kimler biliyordu? Sadece baban mı?"

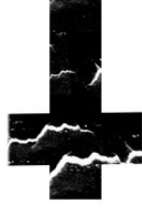
Alt dudağımı ısırp gözlerimi yere indiriyorum. Parmaklarını çenemin altına koyup bana bakmamı sağlıyor. "Lake," diye homurdanıyor.

"Sana söylemek istemiyorum," diye dürüstçe cevap verdim ve onun kızgın olmaktan çok incinmiş görünmesine şaşırdım.

"Bilmem gerek çünkü birisi senin olduğunu bilerek o telefonu aldı. Senin gibi davranabilirler."

Bu şekilde düşünmemiştim. Derin bir nefes alıp fısıldarım, "Bethany."

KIRK YEDİ

TYSON

Barrington Üniversitesi son sınıf

"Tyson Crawford?" Adım okundu ve Lake'in yanında dururken başımı kaldırdım. Lake, çöp kutusuna kusarken saçlarını tutuyordu. Gömleği, benimkine temas ettiği için kız kardeşinin kanıyla kaplıydı.

"Evet?"

"Tyson Crawford, Whitney Minson'ı öldürmekten tutuklusun..." Polis bana doğru yürür ve haklarımı okurken beni Lake'den uzaklaştırır.

"Bekle...?" Ryat araya girmeye çalışır, ama diğer polis onu kenara iter.

Yüzüm duvara doğru itilir, kollarım arkamda çekilir ve polis bileklerimi kelepçeler.

Lake'in bana baktığını gördüm, yüzü rengi solmuştu, ağzı bozulmuştu ve yanaklarından gözyaşları akıyordu. Ağlayarak başını salladı ve elini ağzına götürdü.

Polisler, onun zaten şüphelendiği şeyi doğruluyor.

"O yapmadı!" diye bağırır Ryat. "Ben onunla birlikteydim..."

"Ryat," diye bağırarak sözünü kesiyorum ve polis beni duvardan çekip kolumdan tutuyor. Ryat bizi takip ederken, beni hastane içinde çekiyor ve telefonunda bir numarayı çevirmeye başlıyor.

Blackout'un ikinci katındaki masamda otururken, ofisimin kapısı çalınır. "Girin," diye cevap veriyorum.

Kapı açılır ve Bethany odaya girer. Bu akşam vardiyası başlamadan önce onu erken çağırmıştım. "Beni görmek istemiştin, Tyson?" Etrafıma bakındıktan sonra, muhtemelen karım olduğunu tahmin ettiğim kişiyi aradıktan sonra, neredeyse zıplayarak masama doğru gelir. Ama o bu gece burada değil. Evimizde, yatağımızda uyuyor. Bunu biliyorum çünkü az önce odamızdaki kameraları kontrol ettim.

"Otur." Kanepeye işaret ediyorum.

O da oturur ve bacak bacak üstüne atar. Kollarını kanepenin arkasına koyar ve kalçalarını ayarlayarak göğsünü dışarı çıkarır. Bu, birkaç ay önce Ryat ve Blakely beni yakaladığında, onun boğazına sikimi soktuğum tam da aynı yer.

Bu düşünce bana karımı ve onunla sevişirken kimsenin izlemesine izin vermediğimi hatırlattı. Ben her zaman seyirci olmasını tercih etmişimdir. Whitney ile ise bu benim için bir zorunluluktur.

Herkese açık hale getir.

Ama Laikyn'e gelince, kapalı kapılar ardında ona yaptıklarımı kimsenin görmesini istemiyorum. Başka hiçbir erkeğin ona yaptıklarımı yapmasına izin verilmemiş olması, benim olanı daha da korumacı davranmamı sağlıyor.

"Bana söyleyeceğin bir şey var mı?" diye soruyorum. Ayağa kalkıp, onun önüne geçiyorum.

Bana bakar, kahverengi gözleri korkuyla büyür, sonra dudaklarını yalar ve hafifçe başını sallar. "Hayır, efendim."

Efendim mi? Ses tonundaki değişiklik beni neredeyse güldürüyor. "Bir daha sormayacağım," diyorum

Kollarını kanepenin arkasından indirir, öne doğru eğilir, saçlarını elleriyle tarar, birden gerginleşir.

Ona telefonu doğrudan sormak istemiyorum. Önce hangi bilgileri vereceğini görmek istiyorum. Bildiği başka şeyler de olabilir.

"Bethany," diye bağıyorum ve o irkiliyor.

"Başka seçeneğim yoktu," diye aceleyle cevap veriyor. "Neye seçeneğin yoktu?"

O da ayağa kalkar ve ben bir adım geri çekilerek aramıza mesafe koyarım. "Bay Minson bana gelip Lake ile konuşması gerektiğini söyledi. Ne demeliydin? Hayır mı?" Başını sallar.

"Bana gelebilirdin," diyorum sertçe. "Bana söyleyebilirdin. Bunun yerine, onun bu kulübe girmesine yardım ettin. Benim kulübüme!"

"Beni tehdit etti."

"Neyle?" diye burun kıvırıyorum. Elimi kaldırarak, söylemek üzere olduğu saçmalıkları kesiyorum. "Önemli değil. Kovuldun. Dolabını boşalt ve kulübümden defol git."

"Tyson." Elleri gömleğimi kavrar. "Lütfen, anlamıyorsun..."

"Sana güvenemeyeceğimi anlıyorum. Ve bu yeterli. Defol git, Beth."

"Tyson?" Kolumu tutup çekiyor, ben de onu bırakıyorum. Bu hareketle öne doğru sendeliyor ve vücudu benimkine çarpıyor. "Lütfen?" Ağlamaya başlıyor.

Beni yeterince iyi tanıyor, gözyaşlarının umurumda olmadığını biliyor. Whitney'in arkadaşlarından biriydi. İkisi de aynı anda seçilmişlerdi. Çok yakın değillerdi ama Lords'un evinde sık sık takılırlardı. Whitney, Bethany ile arkadaş olduğunu ailesine asla söylemezdi çünkü onlar bunu onaylamazdı. Bu yüzden babasının onu kullanıyor olması beni çok endişelendiriyor.

"Sana gelebileceğini nereden bildi?" diye soruyorum ve onu kanepeye oturmaya zorluyorum. Eğer gitmek istemiyorsa, ondan alabileceğim kadar çok bilgi alacağım. "Ne yaptın da beni satacağını düşündü?"

Burnunu çekerek başını eğip kucağındaki ellerine baktı. "Whitney öldükten sonra onun telefonunda numaramı bulmuş."

"Ve?" diye sıkıca soruyorum.

Gözyaşlarıyla ıslanan yanaklarını silerek fısıldadı, "Onunla yattım."

"Tabii ki yattın."

Gözleri yaşlarla dolu olarak bana dik dik bakar. "Yıllar önceydi. Bir gece Whitney'i görmek için ailesinin evine gittim, ama o Laikyn ve annesiyle dışarı çıkmıştı. Sarhoştum ve seks yaptık. Bana yardım etmezsem, bizim videomuzu herkese göstereceğini söyledi."

"Onun seni kaydetmesine izin mi verdin?" diye soruyorum, ama şaşırmadım. Frank Minson gibi erkekler her zaman sana karşı bir koz elde etmek için çaba gösterirler.

"Odasında kamera olduğunu bilmiyordum," diye homurdandı.

"Başka ne yapmanı istedi?" diye soruyorum, masamın arkasına geri dönüp biraz daha yer açmak için oturuyorum. Klavyemi iterek bilgisayarımı açıyorum ve karımın hala yatakta uyuduğunu görüyorum. Ekranı kapatıp Bethany'ye umutla bakıyorum.

"Onu takip etmemi istedi. Lordlar Kamarası partisi öncesinde evinde olacağını bildiğini söyledi. Ben de dışarıda bekleyip fotoğraflarını çektim. Sonra partide..." Sesi kesilir, gözlerini ellerine indirir.

"Orada kiminleydin lan?" Henüz bir Lord ile evlenmedi. Evleneceğinden bile emin değilim. Seçilmişlerin hepsi Leydi olmaz. Tıpkı tüm Leydi'lerin bir zamanlar seçilmiş olmaması gibi.

"Miller," diye yanıtladı yumuşak bir sesle.

Buna gülmeme engel olamıyorum.

Kahverengi gözleri bana dikilir. "Karın, partideyken erkek kardeşinin onunla konuştuğunu sana söyledi mi?" Ben gerginleşirim, sonra da o gülmeye başlar. "Sanmıyorum." Ayağa kalkar, sanki konuşmamızdan kirlenmiş gibi leotardını silkeler, sonra kapıya doğru yürür.

"Bethany?" diye sesleniyorum.

Durur ve yüzünde kendini beğenmiş bir gülümsemeyle bana döner. Cep telefonumu cebimden çıkarır ve masamın üzerine koyarım. Onu görünce yüzü anında düşer. Buraya geldiğimde dolabının kilidini kırıp onu bulmuştum. "Ona kaybettiğini söyle."

Başka bir şey söylemeden, dönüp ofisimden çıkar ve ben koltuğuma geri otururum. Ellerimi saçlarıma götürürüm. Karım neden hala benden sır saklıyor? Bunu kesinlikle öğreneceğim.

Elimde bir viskiyle yatak odamıza giriyorum. Bir içkiye ihtiyacım vardı. Uzun bir geceydi: üç kavga, bir sürü sarhoş ve bir adam tuvalette kendi kusmuğunda bayılmıştı. Sonra bir adamı aşağı kata sürükleyip dövdüm, çünkü birinin suratını dağıtmak istiyordum. O şanssız piç kurusu. Üstüne üstlük, Bethany artık orada çalışmıyor, karım da öyle. Bethany, Lake'in bölümlerini üstlenmişti.

Bethany'nin söylediklerini düşündükçe karıma olan öfkem artıyor. Nedenini bilmiyorum. Benimle konuşmadığını hissetmesi onun suçu değil. Daha önce bu odada bana, bana ve niyetlerime güvenemediğini söylemişti. Babası ona benim onu başarısızlığa sürüklediğimi söylemiş. Kafasını saçmalıklarla doldurup aramızı bozmaya çalışıyor. Dürüst olmak gerekirse, evliliğimizin nasıl başladığını düşünürsek, bunun için çok da fazla bir şey gerekmez.

Yerden tavana kadar uzanan pencerelerden yumuşak bir ışık süzülüyor ve yatakta uzanan çıplak karımı mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Yan yatıyor, bana dönük. Bir eli yastığın altında, diğeri benim yatağımın tarafına uzanmış. Battaniye belinin altına kadar inmiş, göğsünün bir kısmı görünüyor. Şu anda çok huzurlu görünüyor. Onu uyandırıp kızdırmak istemiyorum, ama

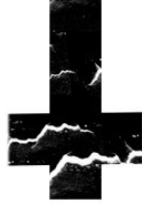
onun boktan kardeşinin Lordlar Kamarası partisinde ona tam olarak ne söylediğini bilmek istiyorum, hayır, bilmem gerekiyor.

Onunla ne zaman konuşma fırsatı buldu ki? Tuvalete gittiği zamanlar dışında tüm zaman boyunca benimle birlikteydi. Elim viski bardağını sıkıca kavradı. Elbette onunla o zaman konuşmuş olamaz, ama başka ne zaman olabilir ki?

Tuvaletten Blakely ve Ellington ile birlikte döndü, yani bu durumda onunla çok uzun süre orada kalmış olamaz.

Banyoya gidip soyunuyorum, yatakta ona sarılmadan ve onu uyandırmadan önce, önceki gecenin izlerini silmek için duş almam gerekiyor.

KIRK SEKİZ

TYSON

Ben pencerenin yanındaki sandalyede oturup içkimi bitirirken, o uyanmaya başladı. Onu yatağa bağlayıp, ağzını tıkayıp, gözlerini bağlamayı düşündüm. Uyanıp benim merhametime kaldığını fark ettiğinde kıvranışını izlemek için, ama vazgeçtim. Karımın yalanını yakaladığımda gözlerinin fal taşı gibi açılmasını izlemeyi seviyorum. Ya da bana söylemediği bir şeyi bildiğimi fark ettiğinde nefesinin hızlanmasını.

İstedğim bilgiyi aldıktan sonra onu cezalandırmayı tercih ederim.

Bana dönerek yastığa sokulur. Gözleri hala kapalı ve yarı uykulu. Uyanıp güne merhaba demek istemiyor. Saat daha yedi bile değil, yani hala erken.

Viskiyimden bir yudum alıyorum, bardaktaki buzlar tıkırdamaya başlıyor ve gözleri açılıyor, tam da benimkilere bakıyor. Konuşurken güzel yüzünde yumuşak bir gülümseme yayılıyor. "Selam." Sesi yumuşak, ne kadar uykulu olduğunu gösteriyor. Bu, anında sikimi sertleştiriyor. "Ne zamandır evdeydin?" Oturuyor, sırtını başlığa dayıyor.

Bir yudum daha alıyorum ve o kaşlarını çatıyor. "Dün gece Bethany'yi kovdum."

Gözlerini yorgana indirir ve derin bir nefes alır. Konuşmak için ağzımı açarım, ama onun sözleri beni durdurur. "Onunla yattın mı?"

"Neden onunla yatayım ki?" diye bağırırım, karıma kızgınım. Sadece bu aptalca soruyu sorduğu için değil, bana yalan söylediği için de. Konuyu saptırmaya çalışıyor.

Gözleri benimkilere dikilir. "Daha önce de yaptın."

"Evet, ama..." Ne demek istediğini anlayınca duraksıyorum. Lake'e kızgın olabilirim, ama onun benim bir ilişkim olduğunu düşünmesine izin vermeyeceğim. "Sen benim karım olduğundan beri kimseyle yatmadım." Şu anda ona söylemeyeceğim, ama benim ihtiyacım olan tek kadın o.

"O..."

"O sana yalan söyledi." Onu kesiyorum. "Onu kameradan izledim, sen masalarına hizmet ederken o soyunma odasında saklanıyordu."

Derin bir nefes alarak benden gözlerini kaçıır. Önceki konuşmamıza geri dönüyorum.

"Ama dün gece ofisimden ayrılmadan önce, Lordlar Kamarası partisinde kardeşinle konuştuğunu bana söyledi."

Benden gözlerini ayırır, çenesi gerilir.

"Dün telefonda konuştuğunuzu söylediğinizde neden bana bunu söylemediniz?"

"Çünkü önemi yoktu," diye sertçe cevaplar.

"Sen söz konusu olduğunda her şey önemlidir," diyorum dürüstçe. Her zaman öyleydi. O sadece bunu bilmiyor. Ama neden bilsin ki? Ona hiç böyle hissettirmedim.

Gözleri benimkilere bakıyor ve sözlerime kızgın mı yoksa tiksiniş mi olduğunu anlayamıyorum. Genelde karımı kolayca anlayabilirim. Ama benden saklanmakta giderek daha iyi oluyor.

"Tuvaletteydi, değil mi? Onunla konuştuğun yer?" Gözleri yatağa düşer. "Evet."

"Bu yüzden partide bana bu kadar kızgındın," diye homurdanırım ve o başını eğiyor. Tuvalete iyi bir ruh haliyle gitmiş ve sonra yeni bir içkiyle masaya dönmüş ve gecenin geri kalanında benimle neredeyse hiç konuşmamıştı. Ta ki birlikte küvetteyken ona sorununun ne olduğunu sormaya karar verene kadar. "Sana ne dedi?"

"Tuvalete daldı ve ne yaptığımı öğrenmek istedi." Kaşlarımı çattım. "Ne demek istediğini anlamadığımı söyledim. Otel odasını gördüğünü söyledi." Yutkundu. "Seçme şansım olmadığını söyledim. Sana silah dayadın mı diye sordu. Ya da boğazıma bıçak dayadın mı diye. İkisine de hayır dediğimde, beni bağlayıp tecavüz ettin mi diye sordu." Sesi yumuşaktı, fısıltıdan biraz daha yüksek. "Hayır dediğimde, Whitney'den bir şey öğrendim mi diye sordu. Seni sevmesine rağmen, bunun bir sonuç getirmeyeceğini bildiğini söyledi. Düğünü engellemeye çalışmadığını söyledim, o da yapması gerekeni yaptığını söyledi. Ben de aynı şeyi söyledim. Sonra benim senin sikini yalamak zorunda olmadığımı söyledi." Gözleri benimkilere baktı ve yanakları kızardı.

Onu göz kırpmadan izliyorum, ama kanım kaynıyor. Eğer düğünümüzden sonraki gün onun geldiğini biliyorsa, o zaman otel odasında kameralar vardı demektir. Odayı gördüğünü söyledi; yataktaki kanı görerek onun boşaldığını anlayamazdı. Onun henüz bunu anlamadığını düşünüyorum. Ama babası neden Luke ile sevişmelerini izlemek için odaya kamera taktırmış olsun ki? Ertesi sabah otelden ayrıldıklarında, onun Luke için bakire kaldığını zaten görecekti.

"Neyse." Ben bir şey söylemeyince gözlerini bir kez daha indirip devam etti, "Senin beni dönüştürdüğün sürtük gibi davrandığımı, herkesin önünde sana yapıştığımı söyledi. Beni sevmediğini ve bana ne olacağı umurunda olmadığını söyledi." Omuz silkti. "Sanki ben başka türlü düşündüğümü sanıyormuşum gibi."

"Lake..."

Gözleri benimkilere dikilir ve nefesini tutar.

"Ne?" diye soruyorum, yatağın kenarına oturarak.

"Bana babamızın bir planı olduğunu ve benim bunu mahvetmeyeceğimi de söyledi." Sinirli bir şekilde alt dudağını ısırır. "Sence bu, bana verdiği telefonla bir ilgisi var mı?" Cevap vermiyorum çünkü dürüst olmak gerekirse, onun ne planladığını bilmiyorum. "Yemin ederim, onu hiç kullanmadım. Sadece o fotoğrafları gördüm, hepsi bu. Kimseye mesaj atmadım, kimseyi aramadım," diye aceleyle ekliyor.

"Lake." Yüzünü avuçlarım.

Alt dudağı titremeye başlar. "Yemin ederim."

"Sakin ol," derim. "Sana inanıyorum."

Titrek bir nefes alır ve hafifçe başını sallar. Güzel gözleri yaşlarla doludur. "Buraya gel." Yüzünü bırakıp onu kucağıma çekerim. Kıvrılır ve kollarını boynuma dolandır. Ben de kollarımı onun küçük vücuduna dolandır ve onu sıkıca kendime çekerim.

Keşke bana gelseydi, ama neden gelemediğini anlıyorum. Benim yanımda hiç güvende hissetmedi. Ellerimi çıplak sırtında gezdirirken, küçük vücudunun titremeye başladığını hissediyorum ve onu daha sıkı sarıyorum. Benim için ne kadar değerli olduğunu anlamasını umuyorum. İhtiyacı olan tek şeyin ben olduğumu. "Lake..."

Cep telefonumun çalması sözümü keser ve o uzaklaşır, yorganın altına uzanır, ben ise ayağa kalkıp cebimden telefonumu çıkarırım. "Evet?" Colton olduğunu görünce sertçe cevap veririm.

"Bir şey bulduk. Oraya geliyoruz."

Hoşça kal demeden telefonu kapatıyorum, yüzümü ellerimle ovuşturup uzun bir nefes veriyorum. "Çocuklar..."

"Git," diye mırıldanır, burnunu çekerek.

Yatağın kenarına oturup, elimi uzatıp yüzündeki saçları nazikçe çekiyorum. "Uzun sürmez," diye onu temin ediyorum ve o da koyu kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Eğilip alına bir öpücük konduruyorum ve ayağa kalkıyorum.

Yatak odasının kapısını kapatıp ön kapıya doğru yürüdüm, onları içeri almak için zamanında yetiştim ve ikinci kattaki çalışma odama götürdüm.

"Umarım önemli bir şeydir," derim, koltuğuma çökerek. Yorgunum ve çıplak karımla yatağa girmek istiyorum.

Colton masama doğru yürür ve üzerine bir dosya bırakır. "Ne var?" diye sorarım.

"Bir şey bulduk." Jenks cevap veriyor. Uzaktan kumandayı alıp duvarda asılı büyük ekranı açıyor ve Blackout görüntülerine geçiyor.

LAIKYN

Blackout'un otoparkına ^{girerim} ve Tyson'ın arabasını arka kapının yanında park etmiş görürüm.

Onun burada olmaması gerekiyor.

Bir saat önce beni yatakta bırakıp, amımdan spermleri akarken, veda öpücüğü verip Colton ve Jenks'le bir işleri olduğunu ve eve geç geleceğini söyledi.

Arabasının park ediliş şekline bakılırsa, uğrayıp bir şey almaya gelmiş olmalı. Gözlerim siyah Continental GT'yi tarıyor. Ona çok yakışıyor —karanlık ve ölümcül, güçlü ve pahalı.

Gözlerim arkadaki BLAKOUT yazan plakaya düşüyor. Bu kulübün sahibi olduğunu bilmeyen herkes, arabasına bu ismi verdiğini düşünür. Her halükarda, ona yakışıyor.

Koltuğuma çöküyorum, ışıkların kapalı olduğundan emin olarak, arka kapının açıldığını ve onun dışarı çıktığını gördüğümde, en uzak köşeye saklanıyorum. Siyah düğmeli gömleğini ve gri pantolonunu incelerken dudaklarımı yalıyorum. Bronzlaşmış ön kollarını göstermek için kollarını sıvamış. Tanrım, o kadar yakışıklı ki. Daha önce, ağzı titreyen bacaklarımın arasında iken saçlarını çekmiştim, saçları hâlâ dağınık. Loş otopark ışıkları altında sakalları daha koyu görünüyor.

Kapıyı açık tutuyor ve Colton, Jenks, Finn ve Alex'in hepsinin dışarı çıkmasını izliyorum. Kapının kapanmasına izin veriyorlar ve Tyson'ın arabasının etrafında durup derin bir konuşma yapıyorlar. Onların onun için ne yaptıklarını hiç sormadım ve Collin'i bağladıklarını gördükten sonra, sanırım kocam ne isterse onu yapıyorlar.

Aklıma hizmetkarlar geliyor. Tyson, eğlence için Blackout'un sahibiymiş gibi davranmaya çalışıyor, ama ben burayı nasıl yönettiğini görüyorum. Burası onun sarayı. Onun evi.

Tyson, dünyayı yönettiğini düşünmeni isteyen türden bir adam değil. Hayır, o kimin yönettiğini umursamayan türden bir adam. Kimseyle karşı karşıya gelmekten korkmaz. Ve ben her zaman ona bahis oynarım.

Birkaç kez başını sallar ve Alex ile Jenks'in geri döndüklerini izlerim. Alex bileğini tuş takımının altına koyar ve kapı açılır. İçeri girerler ve kocamın sürücü koltuğuna oturup arabasını çalıştırmasını ve Colton ile Jenks siyah bir Escalade'ye doğru giderken arabayla uzaklaşmasını izlerim.

Farlarımı yakıp arka girişe olabildiğince yakın bir park yeri bulurum ve içeri girerim.

"Hey," diyorum Beau'ya gürleyen bas sesinin üstüne.

Bana dönüp bakıyor. "Oh, şükürler olsun, Lake. Yardıma ihtiyacımız vardı."

Tahmin etmiştim. Evde kilitli kalmaktan delireceğim. En azından burada, apartmanda, aşağıda kulüp vardı. Evde oturup kocamın eve gelmesini beklemek istemiyorum. Burada ona yardım edebilirim.

Beau dönüp barın altından cep telefonunu alır, bir mesaj yazar ve bana başını sallar. "Ne zaman hazır olursun?"

Gülümseyerek ceketimi çıkarırım ve giyinip çıkmaya hazır olduğumu görünce o da bana gülümser.

KULÜP her zamanki gibi tıklım tıklım. Benim bölümüm ve Nicki'nin bölümünün yarısı benim. Nicki hasta olduğu için eve gitmek zorunda kaldı. Dürüst olmak gerekirse, ben de pek iyi hissetmiyorum. Çok yorgunum. Vücudum bitkin.

Tyson'ın Bethany'yi kovmasının üzerinden üç gün geçti ve onun telefonda buradaki işlerin ne kadar yoğun olduğunu anlattığını duydum. O gittiği ve bir başkası da hastalandığı için, herkes onun işlerini de üstlenmek zorunda kalıyor.

Bir saattir buradayım ve nefes almaya fırsatım olmadı. Beau'dan içki sipariş ediyorum, tıklım tıklım dolu kulüpte terden sıırılsıklam olmuşum.

"Lake?" Adımın söylendiğini duyuyorum.

"Evet?" Arkamı döndüğümde, tanımadığım sarışın bir kadın duruyordu. "Bir şey ister misiniz?" diye soruyorum, benim masalarımın birinde mi oturuyor diye merak ederek.

"Tuvalette seni soran bir kadın var." Koridorda kadınlar tuvaletini işaret ediyor.

Kaşlarımı çatıyorum ama tepsimi bırakıp onu takip etmek için dönüyorum. Kadınlar tuvaletine doğru ilerliyoruz ve kapıyı açtığımda lavaboların önünde tanıdık bir yüz görüyorum. "Bethany?" diye soruyorum ve yanına gidiyorum. "İyi misin?" Ellerimi kollarına koyuyorum. Kahverengi gözleri benimkilerle buluşuyor ve gözünün altında morluk, dudağında da kesik var. "Tanrım, ne oldu sana?"

"Tyson'la konuşmam lazım." Kollarını göğsünde kavuşturur, ellerini sinirli bir şekilde kollarında yukarı aşağı gezdirir.

"O burada değil," diyorum ve o ağlamaya başlıyor. "Ne oldu?" "Her şeyi mahvettim." Başını eğiyor ve omuzları titremeye başlıyor.

"Ne yaptın, Bethany?" Yanlış bir şey yaptığını biliyorsa, durum ciddi olmalı.

"Ben... özür dilerim," diye ağlayarak yüzünü ellerine gömer.

"Onu arasak nasıl olur?" diye öneriyorum. "Onunla konuşabilirsin, tamam mı?" "Benimle konuşmaz." Diye burnunu çekiyor.

"Benim cep telefonumdan ararız. Dolabımda. Hadi." Hayır demesine izin vermeden elini tutuyorum ve onu tuvaletten çıkarıp yanıp sönen ışıkların ve gürültülü bas seslerinin olduğu yere çekiyorum. Koridordan geçerek soyunma odasına gidip içeri giriyoruz. Dolabımı açıp cep telefonumu çıkarıyorum. "Al." Onun numarasını bulup aramaya basıyorum ve telefonu ona uzatıyorum.

Birkaç kez burnunu çekerek nefesini sakinleştirmeye çalışır. Telefonu kulağına götürür, başını sallar ve geri verir.

Telefonu kulağıma dayadım. "Tyson'a ulaştınız. Mesaj bırakın."

Bip.

"Selam." Ona sırtımı dönüp birkaç adım uzaklaşarak aramızda mesafe yaratıyorum ve sesimi alçaltıyorum. "Kızma ama bu gece sen yokken yardım etmek için Blackout'a geldim ve ne olduğunu bilmiyorum ama Bethany burada ve seninle konuşmak istiyor. Benim cep telefonumdan arıyoruz, ama telefonu dolabıma geri koyacağım, bu yüzden geri aradığında kulübü ara. Onu bara oturup beklemesini söyleyeceğim. Ağlıyor ve çok üzgün." Telefonu kapatıp ona dönüyorum.

"Sana onun benimle konuşmayacağını söylemiştim." Gözlerinin altındaki gözyaşlarını siler.

"Geri arayacaktır. Onunla konuşmak için beklerken bara gel otur."

"Lake?" Beni durdurur.

"Evet?" diye sorarım, ona bakarak.

"Yaptığım her şey için çok üzgünüm."

"Önemli değil," diyorum ona.

"Hayır, değil. Sana karşı iyi davranmadım." Gözleri yaşlarla dolarak yere bakıyor. "Ben sadece... Ona hayır diyemedim."

"Babam mı?" diye soruyorum, ona destek olmaya çalışırken, aynı zamanda kimin hakkında konuştuğunu da bilmek istiyorum.

Kafasını sallar, kollarını kendine sarar ve yalan söylediğini anlarım. Kocamın peşinde olduğu için bana hiçbir şey söylemeyecektir.

"Kim, Bethany?" diye homurdanırım, sinirlenmeye başlarım. Belki de sadece beni kızdırmaya çalışıyor ve Tyson'la konuşmak istemiyordur. "Ne istiyordu?"

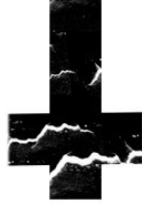
Kapı açılır ve Starla içeri girer. Çöp kutusuna koşar ve kusmaya başlar. Kusmayı bitirince, eliyle ağzını siler. "Bir şey dolaşıyor."

"Hadi," diyorum Bethany'ye, onu dışarı çekiyorum ve barın önüne doğru ilerliyoruz.

barın önüne doğru ilerleriz.

Ondan alabileceğim her şeyi aldığımı biliyorum. Tyson geri kalanını o öğrenmek zorunda kalacak. Neyse ki, nazik bir adam ona yerini teklif eder ve ben Starla'ya yardım etmek için bölgeme daha fazla masa eklerken ona orada kalmasını söylerim.

KIRK DOKUZ

TYSON

Şehirden yeni çıkmıştık ki cep telefonumun çaldığını ve bir mesaj geldiğini fark ettim. Bir süre önce Lake'den cevapsız bir arama geldiğini gördüm. Sinyal kötü olmalıydı. Hiçbir yerin ortasındaydık. Sesli mesajını dinlemek için aramayı tuşladım.

"Selam." Tatlı sesi kulaklarımı dolduruyor. "Kızma ama bu gece sen yokken yardım etmek için Blackout'a geldim ve ne olduğunu bilmiyorum ama Bethany burada ve seninle konuşmak istiyor. Benim cep telefonumdan arıyoruz. Telefonu dolabıma geri koyacağım. Geri aradığında kulübü ara. Onu bara oturtup senin aramanı bekleyeceğim. Ağlıyor ve çok üzgün."

"Ne oluyor lan?" Aramayı sonlandırıp hemen Blackout'u arıyorum ve birinin cevap vermesini bekliyorum. Telefon çalıyor ve sonra susuyor. Tekrar arıyorum. Sonunda, dördüncü çalınıştaki biri cevap veriyor.

"Blackout," Beau telefona seslenir.

Karımın neden orada olduğunu sormak istiyorum ama o bilmeyecek, bu yüzden konuya giriyorum. "Hey, Lake beni aradı. Bethany'nin benimle konuşmak istediğini söyledi," diyorum.

"Evet, barda. Bir saniye. Onu çağırayım." "Tyson," diye kırık bir sesle cevap verdi.

Gözlerimi devirmekten kaçınıyorum. Bethany şu anda en sevdiğim kişi değil. "Ne istiyorsun Beth? Ve neden Blackout'tasın?" Beni aramak isteseydi, kendi cep telefonundan arayabilirdi. Cevap verip vermeyeceğimi bilmiyorum, ama karımı kullanmak yerine kendisi sesli mesaj bırakabilirdi. Bethany aptal değil. Ne kadar iyi kurban rolünü oynarsa oynasın, insanları kendi çıkarları için nasıl kullanacağını bilir.

"Özür dilerim." Ağlamaya başlar.

İç çekip saçlarımı elime alıyorum. "Birkaç saat sonra Blackout'a döneceğim. Barda kal, gelip seni alırım." Alex ve Jenks'i oraya göz kulak olmaları için bıraktım, onlara ona bakma görevini de ekleyeceğim. "Ofisimde konuşabiliriz, tamam mı?"

"Tyson?" Colton bana bağıyor ve ben ona bir saniye beklemesi için başımı sallıyorum. "Bethany?" diye bağıyorum, şu anda bunun için vaktim yok.

"Çok geç olacak," diye fısıldıyor ve omurgamdan bir ürperti geçiyor. "Ne çok geç olacak?" diye soruyorum.

Tık.

"Bethany?" diye sessizliğe bağıyorum. Telefonu kulağımdan çekip Colton'a bakıyorum. "Gitmem gerek."

"Ne oldu?" diye bağıyor, o ve Finn çoktan bana doğru geliyorlar.

"Burada kalın. İşinizi bitirin," diye emrediyorum ve sonra arabama atlayıp motoru çalıştırıyorum. Lastikleri gıcırdatarak şehre geri dönüyorum ve bunun sadece dramatik davrandığı zamanlardan biri olduğunu umarak.

Alex'in cep telefonunu arıyorum ve hemen cevap veriyor. "Ne oldu patron?" Kulüpten gelen müzik sesi onu duymamı zorlaştırıyor.

"Karım nerede lan?" diye bağıyorum, elim direksiyonu sıkıca kavırıyor ve koltuğumda kıpırdanıyorum.

"Burada olduğunu sana mesaj attım."

"Telefonum çekmiyordu," diye bağıyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Ne halt ediyor o?"

"O yerde çalışıyor. Starla soyunma odasında kusduğu için eve gitti, bu yüzden Lake onun masalarını devraldı."

"Ona göz kulak ol. Onu gözünün önünden ayırma."

Tek ses, arabamı dolduran bas sesi. Bir saniye sessiz kaldıktan sonra kapıyı çarpıp müziğin sesinin azaldığını duyuyorum. "Neler oluyor? Şu anda ofisindeki kameralardan Lake'i izliyorum. Barda Beau'dan içki alıyor."

"Bethany de orada," diye bilgilendiriyorum onu. "Ağlayarak beni aradı. Bir şeyler çeviriyor. Barda oturduğunu söyledi..."

"Orada değil," diye sözümü kesiyor.

"Onu bul lan. Hemen." diye bağıyorum.

Telefonundan kapı çalma sesi geliyor. "Bir saniye." Müzik tekrar odaya doluyor. "Ne oldu dostum..." Telefon kesiliyor.

"SİKTİR!"

LAIKYN

Bara doğru yürüdüm ve sekiz kişilik bir masa siparişi verdim. Bethany'nin kafese doğru yürüdüğünü gördüm. Beau yanıma geldi ve ben müziğin sesini bastırarak bağırdım. "Tyson'la konuştu mu?"

O başını sallar. İyi, şimdi biraz daha iyi hissediyorum. Ama ona tekrar baktığımda, gömleğini çıkarıp sadece sütyeniyle kaldığını görüyorum.

"Bana bir su ver lütfen." Bana bir su verir. "Hemen dönerim," derim ve tepsimi bırakıp uzaklaşıyorum.

Kafese doğru gidip, metal parmaklıkların arasından uzanarak onun kot pantolonunu çekiştiriyorum. "Bethany?" diye bağıriyorum.

O eğilip bana gülümsüyor. Tyson'a ne söylediği her neyse, işe yaramış olmalı çünkü şimdi çok daha mutlu görünüyor. "Al, su." Boş elimle suyu ona uzatıyorum.

Kafesi açarak, suyu almak için uzanır ama elimi tutar ve beni içeri çekmeye başlar. "Oh, hayır. Yapamam..."

"Hadi, Lake." Beni çekiyor, ellerim kıcımı itiyor ve beni kafese kaldırıyor. Arkamda kafesi kapatan adamı görüyorum, bizi içeri kapatıyor.

Beau'yu bulup dikkatini çekmeye çalışıyorum, burada olduğumu haber vermek için, ama bar tıklım tıklım dolu.

Beni döndüren Bethany, arkamın dayandığı parmaklıkları kavrar ve yüzünü yüzüme yaklaştırır, dudakları kulağıma değecek kadar yaklaşır. "Ölmeden önce biraz hayatın tadını çıkar."

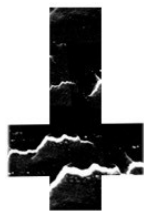
"Bethany..."

Leotardımda bir ıslaklık hissediyorum ve üniformamda bir şey olduğunu görmek için aşağıya bakıyorum ama yanıp sönen ışıklar görmemi zorlaştırıyor. "Ne..." Bana ateş mi etti? Beni bıçakladı mı? Ellerim çılgınca kumaşı tutuyor ve sonra kalbim göğsümde çarparken üzerimde kan olduğunu görüyorum. Ne olduğunu anlamaya çalışmak için göğsümü, boynumu ve kollarımı elleriyle yoklarken nefesim kesiliyor, ama bu sadece kanı etrafa yayıyor.

Bana gülümsediğini görünce midem düğümlenir.

Tek düşünebildiğim, Tyson'a en azından bir kez onu sevdiğimi söylemiş olmayı dilediğimdir. Çünkü yüzündeki ifade bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Onu bir daha asla göremeyeceğim.

ELLĪ

TYSON

Otoyolda hızla giderken Bluetooth'umdan cep telefonum çalıyor. Alex'ten arıyor olmasını umuyorum, çünkü telefonu şarjı bittiğinden beri son yirmi çılgın aramama cevap vermedi.

Ryat ekranımda yanıyor ve ben cevap veriyorum. "Alo?"

"Tanrıya şükür." Diye iç geçiriyor. "İyisin, çıkabildiniz mi?"

Panik göğsümü sıkıştırıyor. "Ne demek *kurtuldunuz?* Neyden kurtuldunuz?" diye soruyorum aceleyle, hızımı artırarak 150'nin üzerine çıkıyorum.

Bu Bentley GT saatte 208 mil hıza ulaşabilir. Oraya varmak için hız yapıyorum. Tek şansım, saatin sabahın ikisini geçmesi, bu yüzden otoyolda insanları ezmek zorunda kalmıyorum.

Uzun bir süre sessiz kalır. "Ryat?" diye bağırırım. "Ne diyorsun sen?"

"Neredesin?" diye bağıırır ve motorunun gürültüsü hoparlörlerimi doldurmadan önce arabanın kapısının açılıp kapandığını duyarım.

"Blackout'a gidiyorum. Lake bu gece gitti ve sonra Bethany beni aradı..." Bir an durup, şu anda neler olduğunu anlamaya çalışıyorum. Neyden bahsettiğini bilmek istiyorum.

"Siktir," diye tısladı.

"Ne oluyor lan, Ryat?" diye soruyorum. Jenks'e de ulaşamıyorum. O ve Alex geride kaldılar ve kulübün telefonlarına kimse cevap vermiyor.

"Bir kaza oldu. Haberlerde çıktı. Prickett beni aradı..."

"Ne tür bir kaza?" Onu kesiyorum, midem düğümleniyor. *Ne yaptın, Bethany?*

"Blackout'ta yangın çıktı. İnsanlar içeride mahsur kaldı."

Kulübe ulaşmadan önce, Blackout'un bulunduğu yerde yanıp sönen ışıklar görüyorum. Otoyoldan sapıyorum, kırmızı ışığa geldiğimde hızımı bile kesmiyorum. Çarpılsam da, birine çarpsam da umurumda değil, ışığı geçiyorum.

Şansımı deniyorum çünkü bu tarafta zaten kimse yok, en azından kulüpler kapanıp sarhoşlar evlerine dönene kadar.

Polis arabaları, ambulanslar ve itfaiye araçlarına yaklaşırken kalbim hızla atıyor. Arabamı aniden durdurduğumda vücudum öne doğru savruluyor ve lastikler gıcırıyor. Frenlerin yandığını kokluyorum, ya da önümdeki kulüp yanıyor olabilir.

Arabadan atlayıp, triyaj merkezi gibi görünen kalabalık otoparktan koşarak geçiyorum. İnsanlar ve ilk müdahale ekipleriyle dolu.

"Lake?" diye bağırarak otoparkta koşuyorum. "LAIKYN?" Etrafımda dönerek onu arıyorum ama hiçbir yerde göremiyorum.

"Tyson?" Adımı duyuyorum ve dönüp Beau'yu görüyorum. Ambulansın arkasında oturuyor. Sol kolu beyaz bir bandajla sarılmış ve sırlıklam.

"Ne oldu lan?" diye soruyorum. "Lake nerede lan?"

"O..." Derin bir nefes alır. "O kafesteydi..." Öksürmeye başlar ve bir sağlık görevlisi yüzüne oksijen maskesi takar.

Hâlâ yanmakta olan binaya bakmak için dönüp ona doğru koşuyorum.

"Hey. Oraya giremezsin," diye bağırıyor bir polis memuru, yanından koşarak geçerken. "Dur

Onu durdurun."

Alevler geceyi aydınlatırken itfaiyeciler yangını kontrol altına almaya çalışıyor. Çatı alevler içinde, duman karanlık gökyüzüne yükseliyor. Adrenalinim yükseliyor. Tek düşünebildiğim içeri girip onu bulmak. Buradan bile ısıyı hissedebiliyorum ve yangını söndürmek için püskürttükleri su yüzüme çarpıyor.

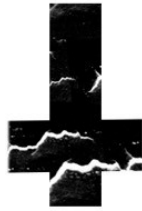
Arka girişe neredeyse varmıştım ki arkamdan vurularak yere düşürüldüm. Bir adam sırtımın üstüne çıkıp yüzüstü yatarken kulağıma bağırıyor. Ama ne dediğini anlayamıyorum. Tek bildiğim, ona ulaşmam gerektiği. Eğer burada değilse, içeridedir. Kafamı geriye doğru savurup onun kafasına çarptım ve sonra üzerimdeki ağırlık kalktı. Ayağa kalkıp tekrar koşmaya başladım, tam o sırada yandan bir darbe aldım.

Birkaç kez yuvarlandıktan sonra sırt üstü düştüm ve bir polis memuru üzerime çıktı. Çığlık atarak yüzüne yumruk attım, parmak eklemlerimin çatırdandığını hissettim. Zamanımı boşa harcıyordu. "Çekil üstümden."

Ona tekrar vuruyorum. Ve sonra tekrar. Bilinçsiz bedeni benim üstüme düşmeden önce kanı yüzüme sıçırıyor ve onu ıslak otoparkın üzerine yuvarlıyorum.

Ayağa kalktığım anda, hareket edemeyecek şekilde dizlerimin üzerine çöküyorum. Daha fazla polis memuru koşarak geldiğinde, onun benim için çığlık attığını duyduğuma yemin ederim.

ELLİ BİR

TYSON

Yere yatırılmış, göğsüm polis arabasının kaputuna bastırılmışken, Ryat'ın sesini duydum.

"Burada ne oluyor lan?" diye bağıyor, bana ve beni yere yatırmak için gereken beş polise doğru geliyor.

"Geri çekil..."

"Onu hemen kelepçelerinden çıkarın!" diye bağıarak polisi keser Ryat.

"İki memurumuzu dövdü. Sonra da kendi silahıyla vurmakla tehdit etti." Alaycı bir şekilde güldü.

Titriyorum, ama bu piçler bana elektroşok uyguladıkları için değil, hiçbir şey yapamadığım için. Ellerim bağlı. Kelimenin tam anlamıyla. Üzerime çullandılar, beni yerde tutuyorlar. Onları üzerinden atabilirsem, binaya koşarım. Kelepçeler beni durduramaz.

Ryat'ın cebinden telefonunu çıkarıp birini aradığını izliyorum. Arabanın yanında bir ileri bir geri yürüyüp duruyor, sonra birkaç adım daha uzaklaşıp telefonuna hızlıca konuşmaya başlıyor.

Arabaya yaslanarak, üzerimdeki ağırlığı kaldırmaya çalışıyorum. Ama silahın horozunun çekildiğini duyuyorum ve sonra namluyu kafamın arkasında hissediyorum. "Kıpırdama, Tyson. Yoksa bu yaptığın son şey olur."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Öldüğümde karımı kurtaramam. Onun hayatta olduğunu biliyorum.

Onların beni durdurmasının tek iyi yanı, bunu düşünebilmiş olmamdı.

Bu bir tuzaktı. Ben yokken kulübüm kazara yanmadı. Hayır, onu bensiz burada istiyorlardı. Diğerleriyle birlikte dışarıda değilse, kaçırılmış demektir. Onun içeride yanarak öldüğünü düşünmemi istiyorlar.

Yanlış anlamayın, geri dönmeyecek olsam bile içeri girecektim. Karımı kurtarmak için hayatımı riske atardım. Çünkü kafamın bir köşesinde hâlâ onun içeride olduğunu söyleyen küçük bir ses var. Biri bana zarar vermek için onu öldürmek istedi. En çok acı veren şey bu olurdu: hayatımın geri kalanını onsuz yaşamak zorunda kalmak.

Bu, Lords'un işi değil. Blackout'u benden asla almazlar. Bu kişisel bir mesele, yani karımın peşine düşecekler.

Elektrik şoku verilmeden hemen önce Alex ve Jenks'i gördüm, ikisi de fena halde dövülmüş ama hayattaydı. İki maskeli adam saldırmış onlara. Kuyruklarını bacaklarının arasına kıstırmış köpekler gibiydiler

kuyruklarını bacaklarının arasına sıkıştırmış köpekler gibiydiler, çünkü karımı kurtaramadıkları için beni hayal kırıklığına uğrattıklarını düşünüyorlardı. Ama gerçekte, onu hayal kırıklığına uğratan bendim. O onların sorumluluğunda değildi. Onlarla tartışacak vaktim yoktu, ama bir sonraki hedefimin evim olmadığından emin olmak için onları evime gönderdim. Evimin ayakta kalması gerekiyor. Evimdeki ofisimden Blackout'un görüntülerine erişebiliyorum.

"Telefonun var," diyor Ryat, bize doğru yürürken çok daha neşeli bir sesle ve silahı kafamın arkasına dayayan adama telefonunu uzatıyor.

Adam homurdanarak, bir elini serbest bırakmak için silahın pozisyonunu değiştirir. "Alo?" Duraklama. "Efendim... Evet. Evet, anlıyorum." Ryat'a telefonunu geri verir. Uzun bir sessizlikten sonra, "Kelepçeleri çıkarın" der.

Ryat'ın aradığı kişinin muhtemelen kariyerlerini tehdit ettiğinden rahatsız olarak homurdanırlar. İlk kelepçe açılır ve ben ikinci kelepçeyi beklemeye bile tenezzül etmeden ellerimi öne çekerim.

Kaputu iterek, dönüp memurun elinden silahı kapar ve göğsüne ateş ederim. Silahın patlama sesi kalabalık otoparkta yankılanır ve memur sırt üstü yere düşer. "Siktir," diye inler, göğsünü tutarak yanına yuvarlanır.

"Tanrım, Tyson," diye bağırır diğeri, arkadaşının yanına düşerken. "Ya yelediği giymemiş olsaydı?" diye bağırır, bana bakarak.

"Ben de öyle umuyordum." Şarjörü çıkarıp işe yaramaz silahı onun yanına yere atarım.

"Üzgünüm, ama karın öldü."

Döndüğümde, vurduğum polis memuru eğilmiş ama ayağa kalkmış, bana öfkeyle bakıyordu.

Gözleri, sırtımı ısıtan alevlerin ötesine bakıyor. "İçeride kalanların hayatta kalması imkansız."

İşte bu yüzden Lordlar polisle işbirliği yapmıyor. Büyük resmi göremiyorlar. Karım hayatta. Soru şu ki, nerede bu kadın? Bulacağım.

Ryat'a döndüm ve Blackout'a yaklaştık. Hâlâ alevler içindeydi. "Vay canına." Önüme geçip ellerini göğsüme koydu. "İkimiz de onun orada olmadığını biliyoruz." Sesini alçaltarak, "Bu bir tuzak, Ty. Ben biliyorum, sen de biliyorsun," dedi. Benim düşündüğüm şeyi söylüyordu ama yine de küçük bir ihtimal vardı.

Saçlarımı ellerimle tararken, bileğimde hala o kelepçe olduğunu fark ettim. "Ya oradaysa?" Dişlerimi sıkarak soruyorum. "Blakely ile

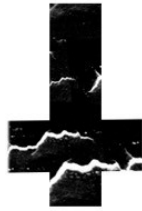
Blakely ile bu riski alır mıydın?"

Benden gözlerini ayırır, iç geçirir, cevabının benimkiyle aynı olacağını bilir. "Takip cihazı." Büyük gözleri tekrar bana döner, parmaklarını şıklatır. "Takip cihazın var, değil mi?"

Cep telefonumu arka cebimden çıkarıp açarım. "Sokak görünüyor," derim ve arka otoparktan yan sokağa doğru koşarız. Bu takip cihazı çok hassas. Okyanusun dibinde olsa bile, kaç metre derinlikte olduğunu gösterir.

Loş ışıklı sokağa giriyoruz. "Lake?" diye sesleniyorum. "Laikyn?" Nefes nefese bağıriyorum. Cep telefonuma bakıp duruyorum. "Burada olduğu yazıyor." Elimi indirip yere bakıyorum ve ayakkabımın yanında onun takip cihazını görünce kanım donuyor. "LANET OLSUN!"

ELLI İKİ

TYSON

Karım iki gündür kayıp ve ben aklımı kaçırmak üzereyim. Kelimenin tam anlamıyla. Uyumadım, yemek yemedim. Hayal görmeye başladım. Bu beni delirtiyor. Ama ne zaman gözlerimi kapatsam, tek gördüğüm onun beni bulmam için yalvarması. Ona yardım etmem için. Bu yüzden uyanık kalıyorum. Öfke ve çaresizlikle besleniyorum.

Çaresiz bir adam tehlikelidir. Kaybedecek hiçbir şeyi olmayan bir adamın neden korkulması gerektiğini hiç anlamadım. Kaybedecek her şeyi olan bir adamla hiç tanıştınız mı? Korkulması gerekenler onlardır. Sahip olduklarını korumak için ne gerekiyorsa yaparlar.

Fidye için tek bir mesaj ya da arama almadım. Alacağımı da beklemiyordum. Onu bana geri vermeyi düşünmüyorlar. Bana acı çektirmek istiyorlar. Beni kırılma noktama kadar ne kadar zorlayabileceklerini görmek istiyorlar. Bu lanet şehri yakıp kül edeceğim. O kadar ileri gitmeye hazırım.

Ryat arabayı durdurur, ben de inip kapıyı kapatırım. Sessiz olmaya bile çalışmıyorum. Ön kapıyı tekmelerek daireye girerim; Ryat silahını çekerek arkamdan girer.

"Ne oluyor...?" Adam kanepeden fırlayarak birayı düşürdü.

Ona saldırırım, onu yere indiririm, onun sikini emen kız ise avazı çıktığı kadar bağırır.

Beau'nun yüzüne yumruk atıp onu bayılttıktan sonra kıza yöneliyorum. Saçından tutup onu mutfak tarafına çekip bir sandalyeye oturuyorum. O bu yıl Barrington'da son sınıf öğrencisi, yani sikini ıslatabilir. Ama onun seçtiği kızın o olmadığını biliyorum.

"Lütfen," diye ağlıyor, "bunu yapma."

Ryat silahını cebine koyar, sırt çantasını çıkarır ve koli bandını çıkarır. Ben kızın bileklerini sandalyenin kollarına, sonra da ayak bileklerini sandalyenin ayaklarına bağlarken, o da kızı tutmama yardım eder. Kızın boğuk çığlıkları odayı doldururken, ağzını bantlayarak işi bitiririm.

Onu sabitlediğimi hissedince, sandalyeyi oturma odasına çekip onu kanepeye dönük hale getiriyorum. Sonra baygın Beau'yu kaldırıp onu da bağlıyorum. Onu kanepeye oturtup bekliyoruz.

GÖZLERİNİ AÇAR; bağlandığını fark etmeden önce birkaç saniye odaklanamadan etrafına bakar. Gözleri sandalyeye bantlanmış kızın gözleriyle karşılaşır ve ayağa fırlar. Dirseklerimi yüzüne vururum ve o kanepeye düşer, yastığa inleyerek.

Saçını tutup onu oturtuyorum, kendimi cam sehpa eğıp ağzındaki bandı yırtıyorum. Derin bir nefes alıyor. "Ne oluyor lan, Ty?"

"O nerede?" diye sorarım.

"Bilmiyorum."

Burnuna yumruk atarım, kemiğin çatladığını hissederim.

"Je-sus," diye bağırır, öne doğru eğilir, yüzünden kan damlaları ayakkabılarının üzerine düşer.

Masaya gidip koli bandını alıyorum. Sonra kanepeye geri dönüp, kadına yaptığım gibi onun da kafasına sarıyorum ve onu susturuyorum.

Yere attığım bant, sehpanın altına yuvarlanır. Kıza doğru yürürüm, o da başını eğip yüzündeki bantın arkasında hıçkırarak ağlar.

Sarışın saçlarını omzundan nazikçe itip başını geriye çekerek Beau'ya bakmasını sağlıyorum. "Sorun yok," diyorum ona ve o burnundan ağır ağır nefes alıyor. Gözyaşları yüzünden akıyor ve gözlerini sıkıca kapatıyor. "Çabuk halledeceğim," diyorum ve yüzünün iki yanını tutuyorum. Gözleri açılıyor ve ben boynunu kırarak büküyorum.

Onu bıraktım. Başı öne düştü ve Beau bantların arasından çığlık atmaya başladı.

"Bu gece göstereceğim tek nezaket buydu," derim ve kahve masasına oturarak ona karşı karşıya gelirim. Onun da bu işin içinde olduğunu biliyorum. Kamera yalan söylemez. Evimdeki bilgisayardan kulübün içindeki kameralara erişebildim. Yangın başlayana kadar her şeyi gördüm. Karımı Bethany'nin bulunduğu tuvalete çekti. Nasıl ve neden olduğu önemli değil. Oldu ve şimdi hayatımıza devam ediyoruz. Şimdi tek umursadığım şey Lake'i bulmak. Kayıp olduğu her saniye, onu sonsuza kadar kaybedebileceğim bir saniye.

"Karım nerede lan?" diye soruyorum ona, uzanıp dudaklarındaki bandı çekip alıyorum.

"Lütfen..." Arkamdaki ölü sarışına bakıyor. "Ben bir şey yapmadım," diye ağlıyor.

"Ne yaptın?" diye soruyorum, onun da bu olayda parmağı olduğunu bilerek.

"Bethany bana geldi. Kulüpten çıkmam gerektiğini söyledi. Bir şey olacağını söyledi. Bilmiyordum." Kollarını arkada bağlı halde, ileri geri sallanarak ağlıyor.

"O kimdi?" Arkamdaki ölü kıza atıfta bulunarak soruyorum.

"Bethany ile birlikte geldi. Tek bildiğim bu." Başını eğiyor. "Laikyn'e bir şey olacağını bilmediğime yemin ederim."

Sadece onun adını söylediği için yüzüne yumruk atıyorum ve onu yastıkların üzerine yatırıyorum. "Otoparkta bana Lake'i kafeste gördüğünü söyledin. Bir şey olacağını biliyorsan neden onu kulüpten çıkarmadın?"

"Çünkü *ne* olacağını bilmiyordum," diye kanlı dişlerinin arasından homurdanır. "Sana bunu zaten söyledim."

Ayağa kalkıp mutfığa gidiyorum ve dolapları açmaya başlıyorum. Aradığımı bulup kanepeye geri dönüyorum. Kaçmak için ayağa kalkıyor ama Ryat kolunu yakalayıp onu oturma odasının ortasında diz çöktürüyor.

"Hayır!" diye bağırır, ben yüzüne streç filmi sarmaya başlamadan önce, alnından çenesine kadar her yeri kapladığından emin olarak. Ryat onu bırakır ve yere iter, ikimiz de onu sudan çıkmış balık gibi çırpınırken izleriz, elleri ve ayak bilekleri arkada bantlanmış halde nefes almaya çalışır.

Şeffaf plastik sargı, gözyaşları ve kanla kaplı yüzüne yapışır. Göğsü inip kalkar ve çılgınca debelenir. Hareketleri yavaşlamaya başlayınca, yanına diz çöküp parmaklarımı sargıya sokar ve dudaklarının etrafındaki küçük bir parçayı kopararak nefes almasını sağlarım.

"Karımı kim ve nereye götürdüler?" diye sakın bir şekilde soruyorum, ama içim yanıyor. Söndüremeyeceğim bir yanma hissi. Çaresiz hissetmekten nefret ediyorum ve küçük sevgilime ne olduğunu bilememekten daha da çok nefret ediyorum. İşkence mi görüyor? Tecavüz mü ediliyor? Öldü mü? O masum. Yani ona ne oluyorsa benim yüzümden. Onu sevdiğim için ona bedel ödettiriyorlar.

O benim kollarıma geri dönene kadar, onu benden alan herkesi yakacağım.

"Ben... bilmiyorum." Ağlayarak karnının üstüne yuvarlandı. Yüzüne o kadar sıkı sarılmıştı ki gözleri kapalıydı, yanakları ezilmişti ve

derisindeki kanı bulaştırıyor.

Ayağa kalkıp, şişeyi çıkarıp bacaklarına döküyorum.

Bantlanmış bacaklarını tekmeliyor. "Ne yapıyorsun?" diye bağıyor, göremediği için.

Cebimden çakmağı çıkarır, eğilirim ve bacaklarına döktüğüm benzini yakarak onu ateşe veririm.

Çıglıkları odayı doldurur ve ben geri çekilip, alevler derisini yalarken onun yuvarlanmaya çalışmasını izlerim. Onu boğmadım. Planım ona acı çektirmek, çok acı çektirmek. Ateş öngörülemez, ama bir özelliği de hızlı olabilmesidir. Ve bu onun için çok kolay olurdu. Lake'in şu anda çektiği gibi acı çekmeyi hak ediyor.

Yanan etinin kokusu odayı doldurur ve ben, onun yangını söndürmeye çalışmasını izlerken gülümserim, ama bu mümkün değildir.

Ateş çok yavaşça bacaklarına sıcıyor ve tişörtünü tutuşturuyor. Kıza doğru yürüyorum ve onu da ateşe veriyorum. Onları kızın dairesinden çıkarıp katedralin arkasına gömmekle uğraşmayacağım. *Karımı aradığımı* belirten bir iz bırakacağım *ve yoluma çıkan herkes yanacak.*

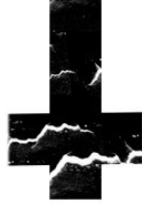
Bu, karımı kaçıran herkese bir mesaj. Sizin peşinizdeyim.

Ryat'ın arabasına biniyoruz ve alevler binayı sararken insanların apartman kompleksinden kaçmaya başladığını izliyoruz. Yapmak üzere olduğum şey için üzgün değilim. Geride bırakacağım tüm cesetler için de.

Neden mi? Çünkü kötü adam dünyayı hiç umursamıyor. Tek umursadığı şey, içindeki şeytanları sakinleştiren tek şey ve benim için o kişi Lake. O yoksa, onlar kontrolü ele geçiriyor ve tek bildikleri şey yok etmek.

Ryat bir cep telefonu uzatır ve ben onu ondan alırım. Beau'ya aitti. Mesajlarını açar ve okumaya başlarım. Aradığımı bulmam uzun sürmez.

ELLİ ÜÇ

TYSON

Karım beş gündür kayıp ve onu bulmaya hiç yaklaşmadım. Aklımı kaçıyorum sandım ama resmen delirdim. Uykusuzluk insanı böyle yapar.

Odayı bir o yana bir bu yana dolaşıyorum, kanlı ellerim yanımda. Bazıları benim, bazıları başkalarının. "Karım nerede?" Sesim, görünüşüm kadar sert. En son ne zaman duş aldığımı veya bir şey yediğimi bile hatırlamıyorum.

"Ben... bilmiyorum."

Yumruğumu sallıyorum, yumruğum adamın çenesine çarpıyor ve onu küçük bir orospu gibi bağırtıyor. Silah veya bıçak yerine her zaman ellerimle dövüşmeyi tercih etmişimdir. El ele dövüşmek çok daha kişiseldir. Kendimi mahvetmekten korkmadığımı ve herkesi benimle birlikte dibe çekeceğimi gösterir.

"Ya sen?" Tavandan sarkan diğer adama doğru yürüdüm. Kolları başının üstünde bağlıydı ve son yumrukla karnına aldığı darbeye hala ileri geri sallanıyordu. "Hala nerede olduğunu bilmiyorsun, değil mi?"

Başı geriye doğru eğilmiş, vücudu gergin. Çıplak ve kanlar içinde. Birkaç saat önce sırf canım istediği için bacağına bıçak sapladım. Ben istediğimi elde edene kadar ya da onu öldürmeye karar verene kadar, çürümüş bir et parçası gibi burada asılı kalacak.

"O... öldü," diye dişlerini sıkarak söylüyor.

Buna inanmıyorum. Onu kaçıranların onu öldürmesi mantıklı olmaz. Onun için hayatımı feda ederim. Planları bu olmalı, değil mi? Takas mı? Ben onun yerine mi? Yoksa neden onu benden alsınlar ki? "Öyle olmasın diye dua etsen iyi olur."

Boğazına yumruk attım ve o öksürürken ve tükürürken zincirleri içinde vücudu sarsıldı. "Beau yangının olduğu gece sana mesaj attı. Lake'in Blackout'ta olduğunu söyledi. Neden?"

Yangın gecesi peşinde olduğum iki adamın Blackout'ta olması ironik. Karımı kaçıırken yardım aldıklarına dair somut bir kanıtım yok, ama karımın kulüpte olması neden umurlarında olsun ki? Tesadüflere inanmam.

İkisi de bir şey söylemiyor ve ben parmak eklemlerimi çatlatırken, Ryat odanın köşesinde bir sandalyenin üzerine ters oturmuş, kolunu sandalyenin üzerine uzatmış durumda. Son birkaç gündür bana yardım etti. Beau ve o kaltağı ateşe verdikten sonra, bu ikisini iki gün boyunca izledik. Dayanabileceğim kadar dayandım. Beni hiçbir yere götürmüyorlardı ve beklemekten yoruldum.

Elimi indirip kanlı alyansımı çeviriyorum, vücudum o kadar gergin ki lastik bant gibi kopmak üzereyim.

"Bethany'ye ulaşip Lake'in orada olduğunu söyledin mi?" diye soruyorum, parçaları birleştirmeye çalışarak. Hiçbiri mantıklı gelmiyor. Beau onlara karımın kulüpte olduğunu mesaj attı, ama Bethany'nin telefonunda hiçbir şey yoktu. Lake'in orada olduğunu nasıl biliyordu?

Alex ve Jenks'i kaçıranlar bu ikisi olmalı. İkisi de maskeli adamlar tarafından saldırıya uğradıklarını söylediler. Lordların maskeleri. Güvenlik görevlilerim Lordlar, ama bu yıl yeni üyeler. Kulübü açtığımdan beri benim için çalışıyorlar. Biri onlara ulaşmadıkça, neden şimdi bana ihanet etmek istesinler ki? Ama Beau'nun da bunu yapacağını düşünmemiştim ve bakın ne yaptı. Hepsi birisi için çalışıyor, ama kim için?

Ryat'a bakıyorum ve o, sessiz soruma başını sallıyor. Cep telefonlarında Beau'nun mesajından başka bir şey yok. Demek ki başka bir yerde sakladıkları daha fazla şey var. Onları hallettikten sonra Lordlar Kamarası'na gidip, istediğimi bulana kadar odalarını didik didik arayacağım.

Marco ve Steve yan yana asılı duruyorlar, küçük orospular gibi sessizce inliyorlar. Seni kovalayıp işkence edeceğini bildiğin birini kızdıracaksan, kıçının dayak yiyip ölmeye hazır ol ve bunu bir erkek gibi kabul et.

"Karımı kim kaçırdı?" diye bağıriyorum, sesim beton duvarlar ve zeminden yankılanıyor.

Zincirlerinden sallanırken sessiz kalıyorlar. Önümde duran adama tekrar tekrar yumruk atmaya başlıyorum. Her yumrukta vücudu ileri geri sallanıyor. Vücudum öfkeden titriyor. Bu noktada beni ayakta tutan tek şeyin bu olduğuna eminim. Yatarsam günlerce bayılacağımdan korkuyorum ve bu kadar zaman kaybetmeyi göze alamam.

Devam etmeliyim. Cevaplar almaya devam etmeliyim.

Kanlı ve terli yumruğum onun göğsünde kayıyor ve dengemi kaybediyorum. Yere düşüyorum ve titrek bacaklarımla yavaşça ayağa kalkıyorum.

Ryat ayağa kalkarken sandalyesinin Ryat'ın sığınağının zemini üzerinde sürtünme sesini duyuyorum. Artık Blackout'taki bodrumum olmadığı için, Ryat evinin arkasındaki ormanın ortasında bulunan sığınağını kullanmama izin veriyor. Onları şimdilik götürebileceğim bir yere ihtiyacım vardı. Cevaplar istiyordum, ama bu beni hiçbir yere götürmüyor.

Bakınca, Ryat'ın orada durduğunu görüyorum, ikisinin cep telefonları da elinde. Dönüp merdivenlerden yukarı çıkıyorum, o da ışıkları kapatıp arkamızdan kapıyı kilitliyor. Karanlık ormanda sessizce yürüyerek evine gidiyoruz. Işıklar, arka bahçeyi gösteren tavandan tabana büyük pencerelerden süzülüyor.

İçeri girer girmez, doğruca yukarı çıkıp soyunuyorum. Duşa girdiğimde, vücudum deli gibi titriyor. Kanlı ellerimi duvara dayayıp başımı eğiyorum. Patlamak istiyorum.

"Neredesin, küçük sevgilim?" Boğazım düğümlenirken çaresizce soruyorum.

Tek istediğim, onun hayatta olması. Diğer her şeyle başa çıkabilirim. Onu geri getirmem lazım, gerisini birlikte hallederiz.

Onu vazgeçtiğimi mi düşünüyor? Nerede olduğunu veya ne olduğunu umursamadığımı mı? Muhtemelen hayır, çünkü ona aksini inandırmadım. Onunla son görüşmem farklıydı. Bunu hissettim ve onun da hissettiğini biliyorum, ama ona söyledim mi? Hayır. Sadece onun bilmesini bekledim.

Ben onun üzerinde dururken, o yatağımızda altında yatıyor. Dilimle dudaklarımı yalıyorum, ağzımın az önce bacaklarının arasında yaptığı şeyi bir kez daha tatmak istiyorum. Kahretsin, o kadar bağımlılık yapıcı ki, onu tekrar tekrar yutmak istiyorum.

Elleri saçlarımdan düşüyor ve yanına uzanıyor. Nefes nefese, gözleri ağırlaşmış ve mükemmel dudakları aralanmış. "Tyson," diye fısıldıyor, boynunu geriye doğru eğerek.

Gözlerim onun yakasına düşüyor ve gülümsüyorum, onun bana ait olduğunu biliyorum. Sahiplik sembolü olarak başlayan şey, şimdi onun bağlılığının yemini haline geldi. Onu asla çıkarmayacak. Ben onu bir daha asla açmayabilirim, ama o yine de takmaya devam edecek.

"Evet, küçük sevgilim?" Dudaklarımı onun pürüzsüz boynuna indirip kulağına kadar yaladıktan sonra ısırıyorum.

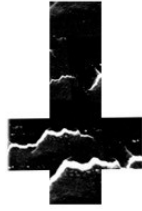
O çığlık atar ve kolları gövdemın etrafına dolandır, tırnaklarını sırtımda gezdirir. Aramıza uzanıp penisimin tabanını kavrarım. Yayarım.

Bacaklarını benimkilerle genişçe açıp, sırlıklam amına giriyorum, dudaklarından bir inilti çıkarken altımda gerginleşmesini seviyorum.

"Siktir, Lake." diye inledim, beni içine almasını seviyordum. O kadar sıkıydı ki nefesim kesildi.

Bacakları bana yapışırken titriyor ve ben eğilip, elimle onun ince boynunu kavrayıp, onu yere bastırırken onu sikmeye başlıyorum. Ben karımla sevişmek isteyen türden bir adam olmadım hiç, Lake de kocasının yumuşak olmasını isteyen türden bir kadın değil. Acı verecek kadar zorlanmayı seviyor. Bana tam kontrolü verdiğinde vücudu benim için canlanıyor ve ben onu ne kadar zorlayabileceğimi görmek için onu zorlamayı seviyorum.

ELLÍ DÖRT

TYSON

Duşumu yeni almış, merdivenlerden aşağı iniyorum. Ryat ve Blakely'nin yanında kalıyorum. Sanırım bu, beni gözetim altında tutmak için bir yol, ama ben eve gitmek istemiyorum. Uzun süredir evimizde kalmıyoruz ama oraya gitme düşüncesi, karım olmadan kalacağımı bilmek beni hasta ediyor. Dolabımızda onun kıyafetlerini görmek midemi bulandırıyor. Ya da onun yastığı şampuanının kokusuyla yatakta tek başıma yatmak zorunda kalmak. Yapamıyorum.

Bu yüzden buradayım. Blakely'nin bana bakıyormuş gibi yapmasına izin veriyorum. Bana yemek yedirmeye çalışıyor ama ben tabağımdaki yemeği itip kakarken o şahin gibi izliyor.

Hiç durmadan ağlıyor. Son birkaç aydır Lake ile pek yakınlaşmadıklarını biliyorum ama hamile olması da duygusal durumunu daha da kötüleştiriyor.

Karımı özlüyorum, ama oturup bunun için ağlamayacağım. Onu bulana kadar insanları kanatacağım. O tekrar kollarımda olduğunda, öfkeden başka şeyler hissetmeme izin vereceğim.

Mutfağa girdiğimde, masada oturan tanıdık bir yüz görüyorum. Dolu tabağını kenara itti. "Seninle konuşmam lazım," dedi Gavin.

Onun karşısına oturuyorum ve Blakely'nin yemeğin kokusunu alınca ağzını kapattığını izliyorum.

"Dün adli tabiple konuştum. Yangında çıkan on cesetten sadece birinin tanınmayacak kadar yanmış olduğunu söyledi."

"Hangisiydi?" diye soruyorum, ama onun ne diyeceğini zaten tahmin ediyorum. "Bethany olduğunu düşündükleri ceset," diye cevaplıyor.

Kameraları izledim ve yangın başlamadan önce kafeste Bethany ile birlikte karımı gördüm. Yangın görüntüleri yok ettiğinde ikisi hala oradaydı.

"Yaklaşık otuz dakika önce DNA sonuçlarını almak için beni aradı."

Lordlar'ın acil sipariş verdiğini bildiğim için daha dik oturdum. Onlar da benim kadar cevap istiyorlardı. "Ve?"

"Onun olduğunu doğruladılar."

Yumruklarımı masaya vurarak masayı sarsıyorum ve Blakely derin bir nefes alıyor. Onun hala hayatta olmasını umuyordum. Bethany beni karıma götürebilecek tek kişiydi. Ama onun ölümüyle, Lake'i asla bulamayabilirim. *Aramayı asla bırakmayacağım, küçük canım.* Bu da, bu işe karışanların Bethany'nin ölmesini istedikleri anlamına geliyor, böylece gerçekte ne olduğunu kimseye anlatamayacaktı.

Bunun Lake'in babası olabileceğini düşündüm, ama yangın çıktığından beri Frank'i gözlemliyorum ve onun bu olayda parmağı olduğunu düşündürecek hiçbir şey yok. Miller'ı da gözlemliyorum. Colton, Alex, Finn ve Jenks meşguller ama hiçbir şey görmediler. Yani eğer bu işe karışmışlarsa, bunu onlar için başka biri yapıyor demektir. Onlardan birinin peşine düşersem, kızın henüz ölmemişse, onu öldüreceklerinden korkuyorum. Onları öldürmek istesem de, biraz daha hayatta kalmalarına ihtiyacım var. Onu bulana kadar. Ve eğer bu olayla bir ilgileri varsa, onlar da yanacaklar.

"Jimmy beni aradıktan sonra, ben de kendi araştırmamı yaptım," diye devam ediyor Gavin. "Yangının olduğu gece, Bethany Pace adlı bir kadın, şehirden yaklaşık otuz dakika uzaklıktaki özel bir hastanenin psikiyatri servisine yatırılmış."

"Anlamıyorum," diyor Blakely yavaşça. "DNA'nın morgdaki cesetle eşleştiğini söylemiştin."

Kalbim göğsümde çarpmaya başlar. Ryat daha dik oturur. "Bu tesise erişimin var mı?" diye Gavin'e sorar.

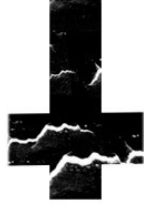
"Yasal olarak mı? Hayır. Ama içeride tanıdığım biri var ve bizi içeri sokabilir." içeri sokabilir."

Ayağa fırladım, bu hareketim sandalyenin ayaklarının

"Ben sürerim." Ryat da ayağa kalkar. Karısına veda öpücüğü verir, ben ise Gavin'le birlikte garajına doğru yönelirim.

Ryat arkamızdan içeri girer ve anahtarlıkta duran Blake'in SUV'sinin anahtarlarını alır
alır.

ELLİ BEŞ

TYSON

Tesisin arkasına yanaşıyoruz ve Gavin'in söz verdiği gibi, bir adam bizi bekliyor. Bizi içeri alıyor.

"O nerede?" diye soruyorum, kalbim güm güm atıyor. Neyden daha çok korktuğumu bilmiyorum. Onun olmaması mı, yoksa onun olması ve ne durumda olduğunu görmek mi? Neden burayı seçmişler? Onu saklamak istiyorlarsa, saklamak için daha iyi yerler bulabilirlerdi. Bu yüzden bunun bir tuzak olduğunu düşünüyorum, ama bu beni tuzağa düşmekten alıkoymayacak. Ya da bu, beni kendi kuyruğumu kovalamaya devam ettirmek için bir yol. Onu bulmamızı istemiyorlar. Hayır, onu kendilerine istiyorlar. En büyük korkum, onun çoktan ulaşılamaz bir yerde olması.

"O burada." Girdiğimiz koridoru işaret ediyor. "Sağdaki üçüncü kapı."

Odaya daldığımda yatakta yatan esmer bir kız görüyorum. Üzerinde sadece önü açık bir hastane önlüğü var. Kolları yanlarına düşmüş, kahverengi deri kelepçelerle bağlanmış. Bacakları da açılmış, ayak bileklerine de aynı deri kelepçeler takılmış. Bir diğeri çıplak göğsüne gelerek onu yatağa sabitliyor. Muhteşem yüzünde morluklar var ve burnunda küçük bir tüp var. Onu örtecek battaniye yok.

"La-ke." Karımın yanına koştuğumda sesim çatlıyor. Ellerimle yüzünü kavıyorum ve cildi buz gibi soğuk. "Lake, küçük sevgilim, buradayım. Uyan," diyorum ve onu biraz sallıyorum ama hiçbir şey olmuyor. Gözleri kapalı ve onları açıp baktığımda göz bebeklerinin büyüdüğünü görüyorum. "Nesi var?" diye soruyorum, ellerimi bırakıp bileklerindeki bağları çözmeye başlıyorum. Ryat ayak bilekleriyle uğraşüyor. Gavin yatağın ucuna asılı olan dosyasını alıyor.

"Onu sakinleştirici vermişler," bizi içeri sokan adam cevaplar.

"Neden?" diye bağıryorum, kolumu sırtının altına koyup gevşek vücudunu kendime doğru çekiyorum, ona biraz sıcaklık sağlamak için önlüğünü kapatmaya çalışıyorum. "Donuyor," diye bağıryorum ve Ryat dolaba gidiyor. Kapıyı açıp bir battaniye buluyor ve onu ona sarmam için bana uzatıyor.

"Bilmiyorum. Onun vakasıyla ilgilenmiyorum," diye aceleyle cevaplar çocuk. "Neden ona yardım etmedin?" diye sorarım.

"Ona dokunamadım." Hızla başını salladı. "Geldiğinde ona atanan çok katı bir ekibi var. Gavin beni arayana kadar onun kim olduğunu bile bilmiyordum," diye ısrar etti. "Çoğu zaman onu gözetleyen biri vardı."

"Buraya, ona atanan hemşireyi çağır," diye bağırırım ona. Dönüp odadan koşarak çıkar.

Onun cansız bedenini yatırıp, battaniyeyi altına sıkıştırdım ve ellerimi onun üzerinde yukarı aşağı gezdirerek onu ısıtmaya çalıştım. "Buradayım, Lake. Buradayım."

Kapı açılır ve adam mavi önlük giymiş başka bir adamla birlikte geri döner. "Buraya giremezsiniz," diye homurdanır, ona ve sonra bize bakar.

"Çenesi kırık mı?" diye sorar Gavin.

Başımı ona çeviriyorum. "Neden ona bunu soruyorsun?"

"Çenesi kırık mı?" diye tekrar sorar, önlüklü adama bakarak.

"Hayır," diye cevaplar adam, sanki tavır takınıyormuş gibi omuzlarını dikleştirir.

Gavin tekrar kadının dosyasına bakar. "O zaman neden çenesi tel ile sabitlenmiş?"

"Ne?" diye bağırırım. Karıma dönerim ve üst dudağını kaldırırım, gördüğüm şey karşısında kalbim durur. Diş teli gibi görünüyor. Dişlerinde ayrı ayrı braketler ve diyagonal olarak yukarı aşağı uzanan teller var, üst dişlerini alt dişlerine bağlıyor.

"Isırıyordu," diye cevaplar adam. "Kanadı." Kafamı kaldırıp ona bakarım.

"Kısıtlama mı?" diye homurdanır Ryat. "Kadın sakinleştirici almış, lanet olsun." "Saldırgandı." Çenesini kaldırır.

En yakınımıdaki şeyi, yani tekerlekli bir arabanın üstünde duran gümüş bir tepsiyi kapıp kaldırdım ve adamın yüzünün yan tarafına vurdum. "Sana saldırganlığı gösteririm."

Adam geriye doğru savrulur ve yere düşer, dizlerinin üzerine çöker, ben de yüzüne tekme atarım, kan her yere sıçrar. Onu saçından kaldırıp yüzünü ayak ucuna vururum, ayak ucu gürültü çıkarır. Yere düşen adam, artık parçalanmış yüzünü tutarak ağlar.

Ayaklarımın üzerinde dik duruyorum, nefes nefeseyim. Adrenalinim yükseliyor. Gavin Lake'in yanına gidip ağzına bakıyor. "Onları çıkarabilir misin?" diye soruyorum, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışarak.

"Evet. Vida falan yok gibi görünüyor. Sadece dişlerinin dış yüzeyinde duruyor gibi. Ama yardıma ihtiyacım olacak."

"Yani?" diye bağıyorum, zaten parçalanmış parmak eklemlerimi yumrukluyorum.

"Yani, bir ameliyathaneye ihtiyacım olacak. Özel bir tane. Onu buraya bırakanların nereye gittiğini öğrenmesini istemiyorsak, onu herhangi bir yere götüremem."

"Katedral bir seçenek değil." Ryat iç çeker.

Binanın altında bir triyaj kurulmuş, ama Gavin haklı. Onu, bir Lord'un onu bulabileceği bir yere götüremeyiz. Ve diğer hastanelerde de çok fazla göz üzerimizde olacaktır. Blackout hala ayakta olsa bile, bodrumda onun ameliyatı için ihtiyaç duyacağı her şey bulunmazdı. O bıçaklandığında bile zar zor yeterliydi.

"Bir yer biliyorum," derim, cep telefonumu çıkararak bir mesaj gönderirim.

BEN: Yardıma ihtiyacım var.

Hemen cevap verdi.

İhtiyacınız olan her şey.

"Nakli kolay olmayacak. Şimdilik onu sakinleştirici altında tutmamız gerekiyor. Onu uyandırırsam, çok acı çekecek," diye devam ediyor Gavin. "Şu anda konuşmak için ağzını açmadığından bahsetmiyorum bile. Sinirlenecek ve ağzı tel ile kapatılmış halde ağlamasını istemezsiniz."

Adam ayağa kalkmaya çalışırken ona tekrar tekme atıyorum.

"Size ambulans çağırabilirim," diye yardım eden adam teklifte bulunur.

"Hayır. Ambulanslarda GPS var. Böylece acil durumlarda en yakın birimi gönderebilir." Gavin başını sallar. "Ryat bizi götürmek zorunda kalacak." Adama bakar. "Bir çanta lazım. Bana malzeme getir. Onu oraya götürmek için ihtiyacım olanları alayım."

"Hemen dönerim." Çocuk, Gavin'in neye ihtiyacı olacağını açıkça bilerek dışarı koşar.

Yerdeki adam acı içinde inliyor ve ben onun yanına diz çöküyorum.

"Onu kim getirdi?" diye soruyorum.

"Bilmiyorum..."

"Onu kim getirdi lan?" Saçını tutup yüzünü yere bastırırım.

Kan tükürür. "Bir adam..." diye ağlar. "Onu buraya o getirdi."

"Kimdi o?" diye bağırırım, kalbim çarpıyor ve vücudum adrenaline titriyor. Boğazını kesmek istiyorum, ama bu onun için çok kolay bir ölüm olur. Ayrıca bilgiye ihtiyacım var ve şu anda tek seçeneğim o.

"Ben... bilmiyorum."

"Ne biliyorsun?"

"Tekmeliyor ve çığlık atıyordu. O, biz onu tutarken onu yatağa zorla yatırdı. Yardım için çığlık atıyordu."

Yapabildiğim için ona tekrar yumruk attım. "Devam et."

"O adamı ısırdı. Derin bir ısırık olduğu için dikiş atılması gerekti. Adam onu o kadar sert vurdu ki bayıldı." Kanı yere tükürdü. "Doktorun kadının çenesini tel ile kapatmasını ve sakinleştirici vermesini istedi. O zamandan beri baygın."

"Yani sen sadece sana söylediği her şeyi mi yaptın?" Ona tekrar yumruk attım.

Cevap vermez, bunun yerine öne eğilir, kan şimdi parçalanmış yüzünden damlar.

"Onun beslenme tüpünü ve kateterini çıkaracağım," diyor Gavin ve ben sanki benden izin istiyormuş gibi başımı sallıyorum. Lanet olası beslenme tüpü mü? O burada ne kadar kaldı, yedi gün mü? Karım, onu sakinleştirici verdikleri ve ben onu bulamadığım için hayatının bir haftasını kaybetti.

Kapı açılır ve ben, bize yardım eden adamın bir çanta ile geri döndüğünü görmeyi bekleyerek başımı kaldırıyorum, ama o değildir. Büyük kahverengi gözler benimkilerle buluştuğunda odaya sessizlik çöker. Keskin bir nefes alır, Lake'e bakar ve sonra tekrar bana döner. "Tyson." Ellerini kaldırır.

Memnuniyetle gülümsemek istiyorum, ama yapamıyorum. Karımın durumu yüzünden. Bunun yerine, ona doğru atılıyorum ve o çıkmak için dönüyor, ama kapı açılıyor ve onu durduruyor. Koyu renkli saçlarını tutup onu odaya geri çekiyorum. "Burada ne halt ediyorsun?" diye kulağına homurdanıyorum.

Benim tutuşumdan kurtulmaya çalışır. "Bırak beni."

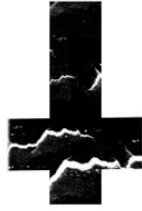
"Tabii." Onu Ryat'a itiyorum ve Ryat onu döndürüyor, kolunu boğazına doluyor ve onu yerinde tutuyor, böylece gözlerine bakabiliyorum. "Burada olduğunu nereden bildin?"

Dudakları incilir ve gözleri bana dikilir. "Siktir git," diye tükürür.

"Bırak onu," emrediyorum ve Ryat onu bana doğru itiyor. Elimi boğazına doluyorum ve sıkıyorum. Gereğinden fazla sıkıyorum ama duramıyorum. Şu anda kimse elimi açamaz. Gözlerinin karikatürlerdeki gibi yerinden fırlamasını istiyorum. "Yaptıklarının bedelini ödeyeceksin," diye uyarıyorum onu.

O direnir. Tırnakları derime batar, beni keser. İsteddiği kadar gözlerimi oymaya çalışsın. Onun bu işten paçayı sıyırmasına izin vermeyeceğim. Lake'e yaptıkları için. Karıma olanları bilen herkesin bedelini ödediğinden emin olacağım. Bu işe karışmış olsunlar ya da olmasınlar fark etmez.

ELLÌ ALTI

TYSON

Karımı baygın halde kollarımda tutuyorum. Gavin'in onu sakinleştiriciyle uyutmakta haklı olduğunu biliyorum, ama onun gözlerini görmek istiyorum. Adımı söylediğini duymak istiyorum. Onu kucaklayıp güvende olduğunu söylemek istiyorum.

Onun iyi olduğunu bilmem gerekiyor. Ne kadar kötü olursa olsun, ona ne olduğunu bilmem gerekiyor.

"Geldik," diyor Ryat.

Eski ferforje kapılardan geçerken başımı kaldırıyorum. Kıvrımlı iki şeritli yoldan ilerliyor ve dairesel yolda duruyoruz.

Gavin ve Ryat SUV'den atlar ve benim için arka kapıyı açarlar. Onu kollarımda sürünerek dışarı çıkarım ve Barrington'da birinci sınıftan beri tanıdığım bir adam, iki adam ve bir sedyeyle birlikte binadan çıkar.

"Odanız hazır," diyor Saint, Gavin'e bakarak. "Teşekkürler.

Bramsen," diyor, bizimle birlikte getirdiğimiz çocuğa seslenerek.

"Peki ya o?" diye sorar Ryat, kızı saçından tutup arka koltuktan dışarı çeker. Kız onun elinden kurtulmaya çalışır, ama Ryat kafasını o kadar sertçe geriye doğru çeker ki, kızın dizleri titrer ve çakıl taşlarının üzerine düşer.

Lake'i sedyeye yatırıyorum ve alnını öpmeye bile fırsat bulamadan Gavin onu içeri götürüyor. Saint'e dönüyorum. "Bir odaya ihtiyacım var."

Gülümser. "Bizi takip et."

Ryat onu saçından çekerek kaldırır ve kız ağzındaki bezle çığlık atar. Yanına gidip onu kaldırırım, omzuma atarım ve o tekmeli saçma sapan bağırırken onu içeri taşıyorum.

İçeri girip koridordan ilerliyoruz. Saint bir kapıyı açık tutuyor ve soğuk beton odaya giriyoruz.

Onun kıvranan vücudunu yere bırakıyorum ve o yuvarlanarak uzaklaşmaya çalışıyor, ama Saint botunu sırtına koyarak onu yerde tutuyor. Ağırlığını o ayağına vererek dirseğini bükülmüş dizine koyuyor. "Ne yaptı?"

"Hadi öğrenelim," diyorum ve eğilip ağzındaki bandı çekip çıkardım.

Ağlama sesi odada yankılanıyor. Sanki onun ne hissettiği umurumda da sanki. Gözyaşları hiçbir işe yaramayacak. Dramatik bir şekilde iç çekiyorum. "Seninle ne yapacağım ben?"

"Yeni bir oyuncak işimize yarayabilir." Kashton gülerek odaya girer. "En son aldığımız hamile ve şu anda kullanılamaz durumda." Hayal kırıklığına uğramış bir şekilde kaşlarını çatar.

"Bence Carnage ona fazla iyi gelir," diyor Ryat.

"Oh, çok yaratıcı olabiliriz," diyor Kashton sırtarak.

Ayağa fırlar ve ben saçını tutup kafasını geriye doğru çekerim, çılgık atmasına neden olurum. O sesin ne kadar hoşuma gittiğini şimdiye kadar unutmışum. Ve ona sesini kaybedecek kadar bunu yaptıracam.

LAIKYN

Kanlı ellerime ^{bakıyorum} ve ellerim titriyor. Işıklar yanıp sönüyor, görüşüm bulanıklaşıyor ve Au/Ra'nın "Panic Room" şarkısı kulüpte çınlarken sakinleşmek için nefes almaya çalışıyorum.

Parmaklıkların arkasına itiliyorum ve Bethany'nin beni yere devirmesini engellemek için ellerimi kaldırıyorum. "Beth..."

Gözleri benimkilere bakıyor, ama bakışları... boş. "Bethany?" Bacakları tutunamayınca müziğin sesini bastırarak bağıyorum. Kollarımı ona doluyorum ve ikimizin de düşmesini engellemeye çalışıyorum. Kafes oturmamız için yeterince büyük değil. "Bethany? İyi misin?" Sırtında daha fazla kan hissediyorum, bu da tutuşumun kaymasına neden oluyor. "Ne oluyor lan?"

Kafesin kapısı açılır ve bir el kolumu tutar, bu yüzden onu bırakmak zorunda kalırım. Kafesten çıkarılır ve ellerimin ve dizlerimin üzerine itilirim. Ne olduğunu anlamaya çalışırken bağıyorum, ama müzik sesinden kimse beni duymıyor. Bir el saçımı tutar ve beni yukarı çeker. Kişi arkamda kalır ve saçımı tutarak beni kalabalığın içinden iter.

Dışarı çıktığımızda derin bir nefes alıyorum. "Bırak beni." Onlarla mücadele etmeye çalışıyorum, ama saçımı bırakıp belime kolunu doluyor ve beni kaldırıp binanın yanındaki ara sokakta park etmiş beyaz bir minibüse doğru taşıyor.

Kimsenin beni duyması için bağırıma başlıyorum. Saçlarım yüzüme düşüyor. Belime dolanan kol sıkılaşıyor ve minibüsün arka kapıları açılıyor, sonra içeri itiliyorum.

Biri sırtıma oturur, beni yere bastırır ve nefes almamı engeller. İdrar ve tütün kokuyor. Kokusu o kadar g      ki, kusmak istiyorum.

"Bitti mi?" diye bağırtıyor biri.

"Evet. Kısa sürede tamamen yanıp k  l olacak," diye cevaplar bir başkası.

Dizlerimin   zerine      yorum, ama yan tarafıma tekme yiyip tekrar yere düşüyorum.   ks  r  yorum, nefesim kesiliyor. Ellerim tutulup arkama getiriliyor ve bir şey ellerimi sarıyor.

"Onu çevirin," diye emrediyor bir adam.

Sırt   st   yatırılıyorum, kollarım şimdi altımda ve minibüsün diğ  r tarafındaki birinin bana yardım etmesini umarak, elimden geldiğince yüksek sesle çığlık atıyorum. Suyun dışına çıkmış balık gibi   rpınıyorum, kalbim deli gibi atarken ellerini benden uzak tutmak için elimden geldiğince tekmeliyor ve direniyorum. Panik göğsümü sıkıştırıyor ve nefes almamı zorlaştırıyor.

"Ağzını a  k tutun," diye emrediyor ilk adam.

Ağzımı sıkıca kapatıyorum ama bir el yanaklarımı sıkıca kavrtıyor, tırnakları derime batarken çığlık atıyorum.

"İşte böyle." Ağzıma bir şey sokulur, dişlerimin arkasına yerleştirilir ve bunun bir tür ağız tıkcacı olduğunu anlarım. Yanaklarımdaki deri sıkılaşırken başım kaldırılır ve sonra onu kapatmak için bağıladıklarını hissedirim.

Başımı bırakıyorlar ve ben başımı sallıyorum, gözyaşları yüzümün iki yanından akarken hıçkırıklar bedenimi sarsıyor.

Oturur pozisyona çekildim ve biri minibüsün zeminine      rek arkama oturdu. Bir el çenemi kavradı ve başımı geriye doğru zorladı. A  ık ağızımdan salya akıyordu. Vücudumu korumak için bacaklarımı göğsüme çekmeye çalıştım ama o arkamdan bacaklarını belime doladı ve benim bacaklarımı aşağı doğru itecek kadar sıktı. Beni yerinde tutmak için ayak bileklerini uyluklarımın üzerine koydu.

Dağılık sa  larım yüzümün yarısını kaplıyor ve sa   telleri gözyaşlarıyla ıslanmış cildime yapışmış. Bazıları ağızımın içinde.

Bir vücut önümüze gelir, sıkıştırılmış bacaklarımın iki yanında siyah botlar vardır. Diz      r ve yüzümdeki saçları nazikçe çekmek için ellerini uzattıklarında yüzümü ellerinden uzaklaştırmaya çalışırım, ama   enemdeki el beni hiçbir yere gitmemi engeller.

"Selam, Lake." Tanıdık gözler benimkilerle buluşuyor ve kalbim bir an duruyor. Gözleri göğsüme düşüyor ve leotardımı      rek çıplak göğsümü odaya sergiliyor.

Uzaklaşmaya çalışıyorum, minibüsün zemininde debeleniyorum, ama arkamdaki adam beni yerinde tutuyor. Elini uzatıp göğüslerimi okşuyor. Parmakları meme uçlarımı çimdikliyor ve ben açık ağız tıkaçına doğru çığlık atıyorum, ağzımdan tükürükler sıçrıyor. "Senin için çok planım var. Sonunda değerini anlayacaksın."

"Onun tasması ne olacak? Çıkarmak ister misin?" arkamdaki adam sorar. "Kesmek ister misin?"

"Hayır," diye bağırır. "Kesmeye kalkarsan, elektrik çarpacak ve muhtemelen onu öldüreceksin."

Ben inlerim.

"Bunu istemeyiz, değil mi bebeğim? En azından şimdilik." Parmağını tasmaya takar ve boynumu öne doğru çeker. Burnunun ucu artık benimkine değiyor. "Şimdilik olduğu gibi bırakacağız."

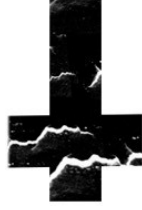
Yaka hakkında nereden biliyor? Bizi izliyor muydu? Tyson'ın bana kullandığını mı gördü?

Gözleri arkamda oturan adama doğru kalkar. "Onu tut."

"Onu tuttum." Adam kulağıma gülüyor. "Hiçbir yere gitmiyor." Çenemi bırakıp kolunu boğazıma dolayarak nefes almamı engelliyor, ben de nefes almaya çalışmak için boynumu geriye doğru eğiyorum.

Önümdeki adam, zaten sabitlenmiş bacaklarımın üzerine çöktü. Yanaklarımı kavradı ve bir pense kaldırdı. Bir kez daha çığlık attım, vücudum onlarla savaşmaya çalıştı ama umut olmadığını ben de biliyordum. "Bu acıtacak, Lake. Ama bunun için kocana teşekkür edebilirsin." Sonra penseleri açık ağızıma soktu.

ELLİ YEDİ

TYSON

"Tyson?" Gavin odaya girer ve ben ayağa fırlarım. Geleli üç saat oldu ve bana hiçbir haber verilmedi.

"Ne oldu?" diye soruyorum aceleyle. Onu sonunda bulmuş olmam bana yardımcı olmadı. Benden uzak kaldığı süre boyunca olanlar hakkında hala bilmem gereken çok şey var.

"Kabloları çıkardım, ama ilginç bir şey buldum." "Ne oldu?"

"Bir dişi eksikti. Çekilmişti."

"Onun izleyicisini oraya koymuştum." Kimsenin oraya bakacağını hiç düşünmemiştim. "Biri onu çıkarmış."

"Dişinin içine takip cihazı mı yerleştirmiştin?" Kashton onaylayarak başını sallayarak gülümsedi. "Bu çok zekice, dostum."

Lordlar yıllardır seçilmişlerine ve Leydilerine takip cihazı takıyorlar. Ben kimsenin bakmayı akıl edemeyeceği bir yer arıyordum. Kadınların boyunlarına bıçak dayayıp onu çıkardıklarını gördüm.

"Nerede olduğunu nasıl bildiler?" diye merak ediyor Saint.

"İyi soru." Kashton duvara yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturur. "Nereye koyduğunu kimler biliyordu?"

"Kimse. Lake bile bilmiyordu." Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. Düğünümüzden sonra onu neden dışıye götürdüğümü anlamamıştı, ama ona ne yaptığımı söylemeyecektim. Nerede olduğunu bilmesini istemiyordum. Ya da ona bir tane taktığımı. Karımın biraz özgürlük verilirse ne yapacağını görmek istedim ve o benden hiç kaçmaya çalışmadı.

"Dışçı öldü." Ryat ve ben, Blackout'un arka sokağında onun kanlı dişini bulduğumuz anda araştırmamızı yaptık. Bir yangın çıkmıştı. *Ne kadar da uygun.* Asıl soru, oraya gitmeleri gerektiğini nasıl bildiler?

"Gavin?" Bize yardım eden adam, Bramsen, koridordan bize doğru koşuyor ve yüzündeki endişe beni heyecanlandırıyor.

"O iyi mi?" Bir adım öne çıkıyorum. Belki bir şey olduğunu düşünerek.

Gavin'e bakar ve onunla konuşmak için bana sırtını döner. Gavin birkaç kez başını salladıktan sonra geri döner. "Lake hamile," der bana.

"Tebrikler dostum." Kashton sırtına vurur, ama gözlerim Gavin'de kalır.

Kaşlarını çatıp bana "Neden şaşırılmış görünüyorsun?" diye sorar. Gavin Ryat'a bakar, sonra tekrar bana.

"Test yaptın mı?" diye soruyorum. "Laikyn'e mi?"

"Hayır," diye cevaplar Bramsen. "Şey, evet. Ama burada değil. Onu psikiyatri koğuşuna getirdiklerinde test istediklerini hatırlıyorum. Hamile olmadığını ısrarla söylüyordu, ama adam testin yapılmasında ısrar etti."

"Kayıtlarında yoktu," diyor Gavin.

"Biliyorum. Ayrılmadan önce bir arkadaşşıma kontrol ettirdim. Ameliyat sırasında mesaj geldi ve az önce gördüm." Gözleri benimkilere bakıyor. "Eşiniz gerçekten hamile."

"Neden bunu dosyasına yazmamışlar? Neden gizli tutmuşlar?" diye sorar Kashton.

"Olamaz." Hayır anlamında başımı sallarım. Bu bir hata olmalı. "O doğum kontrol hapı kullanıyor. Sen ona iğne yaptırdın."

"Kim yaptı?" diye sorar Gavin.

"Sen yaptın," diye homurdanırım, bu lanet oyunu oynamaktan bıktım.

Kaşlarını daha da çatıyor ve bana doğru adım atıyor. "Onu görmedim."

"Düğün sabahı sana mesaj attım," diyorum, cebimden telefonumu çıkararak. "Sana saati ve oteli söyledim ve iğneyi yapmak için bizimle orada buluşmanı istedim." Konuşmamıza bakıyorum ve bu aramızdaki son mesaj.

O da cep telefonunu çıkarır ve bana mesajlaşmalarımızı gösterir. Benim cep telefonumda olan mesajlar onda yoktur. "Tyson, ben..."

"Sen yapmadın, ama çocuğu gönderdin..."

Sessiz kalırım. "Kimi?" diye sorar Gavin.

Ona sırtımı dönüyorum, ellerimle saçlarımı tarıyorum. "SİKTİR!" O orospu çocuğu beni kandırdı. "Jackson," diye homurdanıyorum.

"Onun bununla ne ilgisi var?" Gavin, kimden bahsettiğimi bilerek sorar.

"Otele gelen ve Lake'e doğum kontrol hapını veren oydu," diye bağırırım. "Senin ameliyatta olduğunu ve onu senin gönderdiğini söyledi." Çocuk onu gönderdiğini söylediği anda Gavin'i aradım bile. Gavin'in telefonu sesli mesaja düştü, ben de ameliyatta olduğunu düşündüm.

"Üzgünüm Tyson, ama ben öyle bir şey yapmadım." Gavin başını sallar.

Jackson, Gavin'in telefonunu ele geçirip Lake'e başka bir şey verdi mi? O içkide ne vardı? Ama neden? Ve bizim nerede olduğumuzu nasıl bildi? "Nerede o? Onu buraya getirin. Hemen!"

"Onu arayacağım." Gavin, Jackson'ın numarasını bulmak için cep telefonundaki numaraları kaydırıyor. "Burada buluşmasını isteyeceğim."

"Bunun bir tuzak olduğunu anlayacaktır," diyorum ve Kashton'a bakıyorum. Kimse Carnage'a *takılmak* için gelmez. Ve Lordlar, Spade kardeşlerin kendi sağlık ekibine sahip olduğunu bilir. Öyleyse neden Gavin'e ihtiyaç duysunlar ki?

Kashton parmaklarını şıklatır. "Ona yardıma ihtiyacın olduğunu ve ona bir araba göndereceğini söyle. Ben gidip onu alırım."

Gavin başını sallar ve uzaklaşır, telefonunu kulağına dayarken bize sırtını döner. Bramsen'e yaklaşıyorum. "Karım biliyor mu?"

O başını sallar. "Bildğim kadarıyla, sonuçları aldıklarında ona sakinleştirici verilmişti."

LAIKYN

KAN ÖKSÜRÜYÖRÜM. Minibüs durduğunda tükürüğüm ağzımdan fırlar. Dişimi çekip attıktan sonra yüzüstü yere itildiğim yerden kaldırılıyorum. Çok acıyor, ağlamayı durduramıyorum. Bu da zonklamayı daha da kötüleştiriyor.

"Gidelim, kaltak." Saçımdan yakalanıyorum ve minibüsten çekiliyorum. Omzuna atılıyorum ve o piçle mücadele etsem de başarısız olarak uzaklaştırılıyorum.

Bir sedyeye atıldım ve koridorda itilirken tekmeliyor ve çiğlık atıyordum. Tavandan sarkan parlak ışıklar koşuyormuş gibi hızla geçiyordu. Bir el göğsüme bastırmak için uzandı ve ben başımı kaldırıp elini ısırdım. Ağzımdaki tıkaçları çıkarmamalıydılar.

Bu bana gözlerimi kapatacak kadar sert bir tokat kazandırır. Beni bir odaya ittiğinde, "Onu sakinleştirin," diye bağırır. "Hemen. Onu bayıltın."

Yan tarafa itiliyorum, ellerim birdenbire serbest kalıyor ve onları kullanarak yataktan kalkıyorum. Kapıya doğru koşuyorum ama kapı hızla kapanıyor ve beni yerden kaldırıyorlar. İnsanların bu adamın beni yere atmasını izlediklerini görürken, ciğerlerim patlayacak gibi bağıriyorum.

Yatağa çıkıyor, üzerime çıkıyor ve ellerimi başımın yanına bastırıyor. "Onu sakinleştirin lan! Hemen! Ve kelepçeler nerede lan?"

"Hayır. Hayır. Hayır." Sakinleştirici verilmiş ve bağlanmış durumdayken onlarla mücadele edemem. Tyson nerede? Yangında mı kaldı? Gördüm. Minibüsle oradan ayrıldığımızda kulüp yanıyordu. İçeriden gelen çığlıkları hâlâ duyabiliyorum. Ya da belki de dişimi çekerken duyduğum ses bendim. Sırtımı kamburlaştırıp derin bir nefes alıyorum. "TYSON!"

Başka biri bileklerimi tutar ve onun bırakmasına izin verir. Bunun yerine, iki elini boynuma dolayarak beni boğmaya başlar. Kalçalarımı sallayarak onun altında bir yandan diğer yana çarpınırım, ama kollarım yanlarıma sabitlenmiştir. Sonra bacaklarımda da eller hissedirim, onları da sabitlerler.

"Biliyor musun..." Yüzünü benimkine yaklaştırır. "Aslında bana bir iyilik yapmış olabilir. Hamileysen bir değer olabilir."

Hayır. Hamile değilim. Tyson buna izin vermezdi. Ben de bunun olmasını istemiyorum. Ve bunun nedeni tam da bu. Kimse beni kurtarmaya gelmeyecek. Kimse hayatta olduğumu bile bilmiyor.

Başımı yatağa bastırdıktan sonra beni bırakıp üstümden kalktı. Nefes nefese kaldım, ciğerlerim yanıyordu.

Bağlandığımı fark edince bağları çekiyorum, ama buradan kaçabileceğime dair tüm umutlarım söndü. Göğsüm o kadar sıkışmış ki, sanki yine üstüme oturmuş gibi.

"Ben aksini söyleyene kadar ona sakinleştirici verin. Ve hamilelik testini yapın." Emirlerini bağırarak verir ve insanlar odaya girip çıkarlar.

"Ben... değilim..." Derin nefes alıyorum. "Hamile değilim."

Yatağıma eğilir ve gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarımı tutar. "Öyle olman için Tanrı'ya dua etsen iyi olur. Aksi takdirde, benim için bir faydan yok." Eli göğsüme iner ve hala üstsüz olduğumu hatırlatır. Yüzüme tokat atmadan önce göğsümü acı verici bir şekilde tutar ve beni ağlatır. "Değersiz bir orospu, ölü bir orospudur."

Eli siyah şortuma iner ve onu kesip çıkarırken ona karşı koyamam. Parmakları iç çamaşırımı yana kaydırduğunda hıçkırarak ağlıyorum. "Sonuçlar negatif çıkarsa, hamile kalana kadar seni sikebilirim." Parmakları içime girerken gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümü öper. "Her halükarda, seni işe yarar hale getireceğim."

Dudakları tekrar beni öpmek için dudaklarımın yanına yaklaşır ve ben ona doğru eğilirim, kanlı dişlerimi onun etine batırırım. Son duyduğum şey, yumruğu yüzüme çarpmadan önceki çığlığıdır.

Kafamın arkasında durmak bilmeyen bir bip sesi var. Beni delirtiyor. Diğer şeylerin yanı sıra. Ağzımdaki zonklama gibi. Yanaklarım ağrıyor, dişlerim ağrıyor. Böyle bir şey olabilir mi? Bayıldıktan sonra birkaç kez daha yumrukladım mı? Sanki yüzümü saran sürekli bir baskı hissi gibi.

"Lake?" Uzaklardan adımları duyuyorum. "Lake, küçük canım." Ağır gözlerimi açıyorum ve irkiliyorum.

"İşte bu, Lake. Gözlerini aç. Bana bak, Laikyn."

Çeşitli boyutlarda şekiller görüyorum, ama bulanıklar. Sonra noktalar, parlak, yüzen noktalar, her göz kırptığımda hareket ediyorlar sanki. Oda o kadar hızlı dönüyor ki, sanki bir tepeden yuvarlanıyormuşum gibi, hiçbir şeye odaklanamıyorum.

Yüzümde sıcak bir şey var. Eller mi acaba? Başım yana düşüyor ve yutkunuyorum, bu da beni irkiltiyor. Dilim ağırlaşıyor. Neden başım bu kadar ağrıyor ama diğer her şey uyumuş gibi hissediyorum? Bağlandığım için mi? Bu yüzden mi vücudumu hareket ettiremiyorum?

"Bana bak, Lake."

Tekrar gözlerimi kırptıyorum, ya da belki gözlerim zaten kapalıydı ve şimdi açılıyor. Tanıdık bir çift bebek mavisi göz odaklanıyor. Nefesim ağır göğsümde takılırken, gözlerim anında yanmaya başlıyor. Eğer rüya görüyorsam, bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel rüya.

"Hey." Tyson eğilip alnımı nazikçe öper. "Ağlama, Lake."

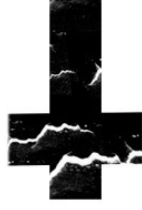
Burnumu çekerim.

Yüzümü bırakır ve benimle birlikte yatağa çıkar. Kolunu sırtımın altına koyar ve ben ne kadar acıttığını umursamadan yan dönüp yüzümü gömleğine gömerim. Kokusu beni sarar. "Özür dilerim," derim, boğazım sıkışır ve ellerim kumaşı sıkıca tutar, ama ne kadar zayıf olduğumu hissedebiliyorum.

"Güvendesin, Lake. Güvendesin." Sırtımı okşadı ve ben hıçkırmaya başladım. "Ben buradayım. Ben yanımdayım."

Bu hareket başımı daha da ağrıtıyor. Baş ağrım şiddetleniyor. Ama rüyanın kaybolmaya başladığını hissediyorum. Bir dalga beni denize sürüklüyor, ondan uzaklaştırıyor. Tutunmaya çalışıyorum ama dalga beni aşağı çekiyor ve yüzeye çıkacak kadar hızlı yüzemiyorum.

ELLİ SEKİZ

TYSON

Ağlayarak tekrar uykuya daldı, ya da vücudunda hala bulunan ilaçların etkisi olabilir. Her halükarda, bunun için minnettardım. Lake ve bebeği için mümkün olduğunca çok dinlenmeye ihtiyacı var.

Bebek.

O hamile. Ona bunun için mutlu olduğumu bile söyleyemiyorum. Henüz değil. Bebeğin hayatta olup olmadığını bilmiyoruz ve öğrenene kadar ona hiçbir şey söylemek istemiyorum. Jackson'ı yakalayana ve bana ne yaptığını ve neden yaptığını söyleyene kadar pek bir şey bilemeyeceğim.

Neden biri karımın hamile kalmasını istesin ki? Lordların işi olamaz. Ben rütbemi bıraktım, ama bir oğlum olsaydı, o hala yüksek rütbeli olurdu. Benim soyuma geri döner, Minson soyunu da ekler ve güçlü olurdu. Hatta kızımız olsa bile, reşit olduğunda en yüksek rütbeli Lord'un yanına verilir. Lake'in çocuk istememesinin sebebi de tam olarak budur. Hayatları Lordlar tarafından belirlenmiş bir dünyaya çocuk getirmek istemiyor.

Ama Lordların bunu ayarlayacağını sanmıyorum. Elbette bu onların yararına olurdu, ama benim kiminle evleneceğimi bilmiyorlardı. Öyleyse neden bir çocuğu zorlasınlar ki? Hiç mantıklı değil.

Kapı açılmadan önce yumuşak bir vuruş sesi duyulur ve Ryat içeri girer. Kollarımda uyuyan karıma bakar, sonra bana bakar. "Kash geri döndü."

Kalkmak için harekete geçtim ama onu bırakmak istemediğim için durakladım. "Git." Bramsen içeri girdi. "Ben onunla kalacağım."

Kendini yararlı olduğunu kanıtladı ve benim cevaplara ihtiyacım var. Bu yüzden kollarından kurtulup yataktan kalkarım ve onu battaniyeyle örterim. Ona doğru yürürüm ve yüzüne yaklaşıyorum. "Ona bir şey olursa, gözlerini kaşıkla oyup boğazına tıklarım. Anladın mı?"

Dürüst olmak gerekirse, şu anda onun için daha güvenli bir yer yok. Kimse Carnage'a bulaşmaz. Saint, Kashton ve Haidyn burayı düzgün tutuyorlar.

Hızla başını sallayarak bana söz verdi. "Söz veriyorum, onu koruyacağım efendim."

Odayı terk edip Ryat'ı koridorda takip ederek asansöre varıyoruz. Asansörle bodrum katına iniyoruz. Kısa bir süre önce buradaydım, Sin'in aptal

kıçını sürükleyerek çıkardım. Ama anlıyorum. Neden karısı için kendini feda ettiğini. Ben de düşünmeden yapardım.

Ryat bir kapıyı açar ve odanın ortasında bana sırtını dönmüş duran adamı görürüm. "Neden Carnage'dayız lan?" diye sorar Gavin'e bakarak.

"Yardımaımıza ihtiyaçları vardı," diye yalan söyledi Gavin.

"O bana yumruk attı." Jackson, beton duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve sırttan Kashton'ı işaret eder.

Spade kardeşler insanları mahvetmek için yaşıyor. En iyi yaptıkları şey bu. "Bu en azından endişeleneceğin bir şey değil," diyorum ve o dönüp bana bakıyor.

Yüzü anında düşer. "Siktir..."

O kelimeyi bitirmeden yüzüne yumruk atıyorum ve onu birkaç adım geriye savuruyorum.

"Bekle..." Ellerini teslim olarak kaldırır ve ben ona tekrar yumruk atarım. Bu sefer dizlerinin üzerine çöker. "Açıklayabilirim," diye nefes nefese söyler.

Onu gömleğinin arkasından kaldırıp yüzünü beton duvara vuruyorum ve Ryat'a elimi uzatıyorum. O da elime bir çift kelepçe koyuyor ve ben de onu Jackson'a takıyorum. Onu duvardan çekip çeviriyorum. "Karımı ne halt ettin?" diye yüzüne bağıriyorum.

"Hiçbir şey..."

Ona tekrar yumruk atarım ve başı geriye doğru savrulur. Yere düşer, parçalanmış yüzünden kan akar. Botumu boynuna bastırıp üzerine eğilirim, ağırlığımı veririm. "Karımı ne verdin?"

"Gon-adotropin," diye tükürdü.

Ayağımı boynundan çekip, yanına diz çöküyorum. "O da ne lan?"

"Bu..." Öksürür. "Yumurtlamanıza yardımcı olan bir hormon."

Ayağa kalktım ve o, arkadan kelepçelenmiş kollarındaki baskıyı hafifletmek için yanına döndü. "Ona verdiği ertesi gün hapları ne olacak?"

Kafasını salladı ve ben yumruklarımı sıktım. "Neden ve kim karımın hamile kalmasını istiyor?" diye sordum.

"Bir telefon aldım." Kırık dudaklarından kan akarken öksürdü. "Minson Oteli'ne gitmem için."

"Kimden?"

"Frank Minson." Biraz daha öksürdü ve vücudum gerildi. "Panik içindeydi. Luke'un kaybolduğunu ve senin Laikyn ile evleneceğini öğrendiğini söyledi."

Ryat'ın gözleri üzerimde, ama ben Jackson'a bakmaya devam ediyorum. "Devam et."

Derin bir nefes alarak ekliyor, "Onu hamile bırakmanı sağlamamı söyledi."

"O senden nefret ediyor," dedi Kashton. "Neden onu hamile bırakmanı istesin ki?"

Tarih tekerrür ediyor. Lake bıçaklandıktan sonra o lanet olası piç benim bodrumda, kız kardeşinin yaptığı gibi senin kollarında ölecek dedi. Şimdiye kadar ne demek istediğini anlamamıştım.

Barrington Üniversitesi son sınıf

Polis karakolundaki sorgu odasındaki metal masada oturuyorum. Beni buraya getirip üç saattir burada bıraktılar. Ellerim masaya kelepçeli ve hala Whitney'in kanıyla kaplıyım. Tişörtüm kurumuş ve cildime yapışmış durumda.

Büyük, sulu mavi gözler aklımda sürekli beliriyor. Lake'in solgun yüzündeki ifade, kız kardeşini öldürdüğüm için bana dehşetle bakarkenki hali. Sanki ben bunu yapacak kadar iyi bir insan değilmişim gibi. Yani, daha önce de yaptım, neden şimdi yapmayayım? Kız kardeşi onu neden bu kadar özel kılıyor? Onu sevmiyordum. Onu seviyormuşum gibi görünmem söylendi. Herkesin önünde ve abartılı bir şekilde. Neredeyse takıntılı bir şekilde.

Kapı açılır ve babam, ardından da aile avukatımız içeri girer.

"Cinayet mi?" diye sordu. "Tanrı aşkına, Tyson. Haberlerde her yer bu olayla dolu. Ailemizin adına, benim itibarıma ne yaptığının farkında mısın?"

Sessiz kalırım.

"Onları ara," diye avukatımıza emir verir. "Lords'ları ara ve onu bu karışıklıktan kurtar."

Hansen cebinden telefonunu çıkarır, bir numarayı çevirir ve hoparlörü açar. Telefonun zil sesi küçük odayı doldururken, kelepçeli bileklerimin arasına telefonu koyar. "Alo?"

"Oğlumu buradan çıkarın," diye bağırır babam.

Lord boğazını temizler. "Odayı terk etmeniz akıllıca olacaktır, Senatör."

"Ben gitmiyorum..."

"Çık dışarı." Babamı kesiyorum.

Gözleri benimkilere dikiliyor.

"Ty..."

"Defol git!" diye bağırırım, onun saçmalıklarına tahammülüm yok. Onun burada olmasına ihtiyacım yok. Sonunda bir telefon görüşmesi yapacaktım ve bu kesinlikle ona olmayacaktı.

Dönüp kapıyı çarparak çıkar. "Ne istiyorsun?" diye sorarım, sadede gelerek.

"Oğlum, kendini zor bir duruma soktun." Onu öldürüp öldürmediğimi sormuyor ve ben de öldürmediğimi söylemek için nefesimi boşa harcamıyorum.

"Beni bu duruma sokan sizlersiniz, bu çok komik," diyorum diyorum.

Sessizlikten sonra konuşmaya başlar. "Ne demek istediğini anlamadım..."

"Bize koruma sözü vermiştin. Ve başarısız oldun. İkimizi de." Lordlar kendi adamlarını korumakla yükümlüdür. Bize söyleneni yaptığımız sürece ödüllendiriliriz. Bu yüzden yemin ederiz. Bize sırtlarını dönselerdi, toplum diye bir şey kalmazdı. Kuruculardan sayıca üstün olur ve her şeyi yakıp yıkardık. Onları yok ederdik.

"Bilmiyorum..."

"Yalan söylemeyi kes!" diye bağıríyorum, kelepçeleri çekerek. "Ya beni buradan çıkar ya da tutuklamalarına izin ver."

"SANA İNANMIYORUM," Jackson'a, gerçeğe ne kadar yakın olduğunu bilmesini istemediğim için böyle söylemeye karar veriyorum. Ona tekme atmaya gidiyorum.

O aceleyle dışarı çıkar ve beni durdurur, "Bay Minson, Luke'un hayatını tehdit etti. Düğünden sonra onunla yatmasına izin verilmedi."

Kaşlarımı çattım. "Bu hiç mantıklı değil. O yüzden Luke'a odayı verdi." Onun bakire kaldığını kanıtlamak içindi. Onun için kanaması gerekiyordu.

O başını sallar. "Hayır. Luke'a bakire kaldığından emin olmak için odayı verdi."

"Bunu nasıl bilebilirdi?" diye merak ediyor Ryat.

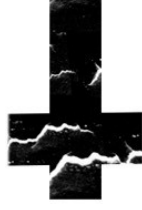
"Kameralar," diye cevap veriyorum. Lake, Miller'ın benim sikimden zevk aldığını söylediğini anlatmıştı. "Orada kameralar vardı."

"Yani babası kızını siktiğini izlemiş mi? Bu çok iğrenç." Kashton tiksintiyle başını sallar.

"Onun bekaretinin önemi neydi?" diye sorar Ryat.

"Ben... bilmiyorum." Bana yeterince bilgi vermediğini fark edince ağlamaya başlar.

ELLİ DOKUZ

TYSON

Karım yatakta uyuyor. Ben kanepede otururken Ryat yanımda duruyor. Ben kendi telefonuma bakarken o karısına mesaj yazıyor. Ryat telefonunu kaldırıp bana bakar. "Plan ne?"

"Burada kalması gerekiyor," diyorum, yatakta pozisyonunu değiştirmesini izlerken. Hâlâ çoğunlukla kendinde değil. Altı saat önce geldik. Öldürmeden önce işkence edeceğim bazı insanlar olsa da, uyandığında yanında olmak istiyorum. Beni duymaması için sesimi alçaltıyorum. "Hastanede hamileliğini doğruladılar. Bu uzun süre gizli kalmayacak."

"Kimsenin onu burada aramayacağını mı düşünüyorsun?" diye soruyor. "Şu an için en güvenli yer burası bence."

Kapalı kapısına bakıp sonra bana dönüyor. "Onlara güveniyor musun?"

Başımı sallıyorum. Spade kardeşler burada berbat şeyler yapıyorlar, ama karıma zarar vermezler. Ya da doğmamış çocuğuma. "Evet."

"Bu hafta başında Blackout'ta on kişinin hayatını kaybettiği yangına ilişkin son gelişmeleri aktarıyoruz," diyor televizyondaki muhabir. Ryat uzaktan kumandayı alıp sesini biraz açıyor. "Bu klibi gösterdiğimiz zamanı hatırlıyor musunuz..."

Yangının çıktığı geceye geliyoruz ve gazeteciler, ilk müdahale ekipleriyle birlikte otoparkı doldurmuş durumda. Bentley'im otoparka gürültüyle giriyor. Beni binaya doğru koşarken gösteriyor. Sonra polisler beni yere indiriyor. Kavg ediyoruz. Kelepçeleniyorum. Sonra polisleri üzerimden itip birini vurmamla devam ediyor.

"Tyson Crawford'un eşi ve Frank Minson'ın tek hayatta kalan kızı Laikyn Grace Crawford'un yangın sırasında kulüpte olduğu ve olay yerinde öldüğü doğrulandı. Ancak yangının nasıl ve nerede başladığına dair resmi bir rapor yayınlanmadı."

Ryat kamerayı kapatır. "Demek planları buydu?" diye sorar. "Dünyaya onun öldüğünü düşündürmek. Hem de korkunç bir şekilde? Yanarak mı?"

"Öyle görünüyor." Daha önce işe yaramıştı.

"Ama neden?" diye devam etti. "Onun ölümü kime fayda sağlar ki?"

"Onlara fayda sağlamakla ilgili değil. Kim olursa olsun, onu benden almak istiyor." Bu tamamen benimle ilgili, onunla hiçbir ilgisi yok.

"Baban olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sorar. "İntikam alacağını biliyorduk. O değilse, başka kim olabilir?"

Bir koku dikkatimi çeker ve arkamı dönüp Lake'in yatakta oturmuş, sulu gözleriyle boş televizyona baktığını görürüm. Yavaşça gözleri benimkilerle buluşur ve ilk gözyaşı alt kirpiklerinden düşerek morarmış yanağına yuvarlanır. "Luke," diye fısıldar.

"Onun bununla ne ilgisi var?" diye sorar Ryat.

Gözleri benimkilere bakıyor. "Beni Blackout'tan çıkaran oydu." İkimiz de sertleşiriz, birbirimize bakarız. "Luke oradaydı mı? Blackout'ta mı?" Blackout'ta mıydı?" diye açıklığa kavuşturuyorum. Hayır. O net hatırlamıyor. O olamaz. Onun babası olmalı.

"Onu takip eden adamların olduğunu sanıyordum?" diye soruyor Ryat.

"Düğün gününden beri arıyorlar. O kayıp," diyorum. Ryat, Colton, Alex, Finn ve Jenks'in benim için çalıştığını bilmiyor. Kirli işlerimi yapmak için birkaç adam tuttuğumu biliyor, ama bilgisi bu kadarla sınırlı. Hiçbir şey bulamadıklarında, onları gözetimden çektim.

"Onu öldürdüğünü sanıyordum," diyor yumuşak bir sesle, ağır gözleri kucağındaki ellerine düşüyor.

Keşke öldürseydim diye iç geçiriyorum. Onun beni önemli bir şeye götüreceğine dair bir önsezim vardı. Yanılmışım.

"Neden bu kadar uzun süre bekledi?" Ryat devam etti. "Siz ikiniz aylardır evlisiniz." Ona baktı. "Sana bir şey söyledi mi?"

Kadın hafifçe başını salladı. "İkisi vardı. Ama ikinci adamı hiç görmedim. Arkamda kaldı." Omuzları titremeye başladı. "Luke beni kulüpten sürükleyip bir minibüse attı. Ağzımı kapatamayacağım şekilde ağzımı tıkadılar ve dişimi çektiler."

Elini sıkıca tutuyorum. O benden uzaktayken başına neler geldiğini öğrenmek için deli oluyordum. Şimdi onun bu anıları yeniden yaşıyarak yıkıldığını görünce, ona durmasını söylemek istiyorum.

"Bunun için kocama teşekkür edebileceğimi söyledi."

Derin bir nefes aldım. Göğsüm sıkıştı.

"Sonra beni... bir yere götürdüler." Etrafına bakınıyor, sanki hatırladığı yerle aynı mı diye kontrol ediyormuş gibi. "Luke beni içeri taşıdı, diğerleri

geride kaldı. Bana, seni hamile bıraktığını ummam gerektiğini söyledi. Sonunda değerimi anlayacağımı söyledi. Ona bunun mümkün olmadığını söyledim."

Henüz ona hamile olduğunu söyleme fırsatım olmadı. Ryat'a bakıyorum, o da kaşlarını çatıyor. "Yani hem babası hem de Luke senin onu hamile bırakmanı mı istedi? Bana şüpheli geliyor," diyor Ryat.

"Ne?" diye soruyor, gözleri fal taşı gibi açılmış. "Babam da hamile kalmamı mı istiyordu?" Gözleri benimkilere bakıyor.

"Öyle görünüyor," diyorum belirsiz bir şekilde, Jackson'ın şu anda söylediği hiçbir şeye gerçekten inanmadan. Ama söylediklerinin bir kısmı mantıklıydı. Miller, bizimle aynı odada olsaydı bile bilebileceği şeyleri biliyordu. Ama Jackson, Frank'in Luke'a o odayı sadece onun bakire kalmasını sağlamak için verdiğini de söyledi. Ve sonra ona sahte doğum kontrol hapi vermesini söyledi. Peki ne olacak? Bakire kalmak mı, hamile kalmak mı?

Yüzünü ellerine gömer ve ben de yatağa ona doğru sürünürüm. Titreyen omuzlarını kollarımla sarar, sırtını okşarken onu kendime doğru çekerim.

Odanın içinde hıçkırıkları yankılanıyor ve göğsüm sıkışıyor. Dünya onun artık var olmadığını düşünüyor. Bunun onların planladığı bir şey mi olduğunu yoksa sadece benim öyle düşünmemi istediklerini bilmiyorum. Her halükarda, bunu öğreneceğim.

LAIKYN

AĞRI, gözlerimi son açtığımda olduğu kadar şiddetli değil, ama yine de kendimi halsiz ve güçsüz hissediyorum. Sıcaklık hissediyorum, sert bir şey bana bastırıyor.

Loş ışıklı odada gözlerimi açıyorum, birkaç kez göz kırpyorum ve Tyson'ın benimle yatakta olduğunu fark ediyorum. Kolları vücudumu sarıyor. Etrafa hızlıca bakıyorum, Ryat bizi yalnız bırakmış.

Kocama sokulup gözlerimi bir kez daha kapatıyorum, gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. Onu bir daha göremeyeceğimi sanıyordum. Ya da kimseyi, bu konuda. Duygularım sel gibi akıyor. Onu uyandırmamak için yüzümü tişörtüne gömerek burnumu çekiyorum, ama alnımda dudaklarını hissettiğimde, onu uyandırdığımı anlıyorum. "Bir şeyin yok, küçük canım," diyor yumuşak sesiyle.

Sanki bir baraj yıkılmış gibi, artık gözyaşlarımı tutamıyorum.

"Ben buradayım," diye fısıldıyor. "Ben buradayım."

"Sen... beni buldun," diye boğuk bir sesle söylüyorum.

Beni nasıl buldu? Beni nasıl kurtardı? Öleceğime emindim. Ya da Luke'un beni öldürmesi için dua ediyordum. Tyson olmadan yaşayamazdım.

Onun karısı olmadan bir hayat yaşamak istemezdim. Hayatımın geri kalanında sadece onun karısı olsam bile, bu benim için yeterlidir. Onun hanımı.

"Seni aramayı asla bırakmazdım, Lake," diye beni temin ediyor.

"Asla." "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, boğazımdaki düğümü yutarak.

"Bana teşekkür etme, küçük sevgilim. Seni korumak benim görevim ve ben seni hayal kırıklığına uğrattım. Üzgün olan benim." Sözleriyle göğsü yanağıma titreşiyor. "Bir daha asla olmayacak."

Yüzümü gömleğinden kaldırıyorum ve bebek mavisi gözleri benimkilerle buluşuyor. Islak yanağımı avuçluyor ve dudakları masum bir öpücükle nazikçe benimkilere dokunuyor, ama bu nefesimi kesiyor. Geri çekilirken gözleri tekrar benimkilere dönüyor. "Seni seviyorum, Lake."

"Seni seviyorum." Bu sözleri söylerken dudaklarım titriyor, ama bunlar gerçek. Beni evlenmeye zorlayan bu adama aşığım. Tek pişmanlığım, bunu hayatımın daha erken bir döneminde yapmasını dilemem, böylece onunla daha fazla zaman geçirebilirdim. Çünkü bunun bitmediğini ben de biliyorum. Luke beni arıyor ve Tyson'ın beni kurtardığını anladığında ikimizin de peşine düşecek. İkimizin de hayatta kalma şansı ne kadar?

Ben yatakta otururken, Tyson yatağın yanında oturmuş cep telefonunda bir şeyler yazıyor. Birkaç saat önce telefonu açtığından beri durmadan çalışıyor. Sonunda kendimi daha iyi hissediyorum. Gözlerim eskisi kadar ağır değil ve başım da o kadar ağrııyor. Artık sadece hafif bir ağrı var, ama çenem hala acıyor. Tyson bana olanları anlattı ve Gavin'in ağızındaki diş tellerini çıkardığını söyledi. Neyse ki dişlerime zarar vermemiş. Yakında daha iyi hissetmeye başlayacaklar ve Luke'un çıkardığı dişi değiştirmek için bir diş hekimi getirecek.

Neyse ki ağız, vücudun en hızlı iyileşen kısmıdır.

"Neredeyiz?" diye Tyson'a soruyorum. O bu bilgiyi vermedi, bu yüzden bilmeme izin olup olmadığını bilmiyorum. Burada kaç gün kaldığımızı saymayı bıraktım. En azından birkaç gününü uyuyarak geçirdiğimi hissediyorum.

"Carnage," diye cevaplar, gözleri benimkilere bakar. Gözlerim büyür. "Tyson..."

"Spade kardeşler benim arkadaşlarım, Lake," diye beni sakinleştirir, gözleri tekrar çalan hücre telefonuna döner. Telefonu açar, ben de uzanıp

uzun bir nefes veriyorum.

Spade kardeşler, kan bağı olmasa da, lordlardır. En azından eskiden öyleydi. Hala unvanları var mı bilmiyorum. Yıllardır Carnage'ın ölüm yeri olduğu söylenir. Bir tür hapishane gibidir. İnsanlara işkence ederler. Hayvanların avını yemeden önce onunla oynamasına benzer.

Tyson'ın bizi buraya getirme nedenini anlayabiliyorum. Kimse buraya gelip kontrol edecek cesarete sahip değildir. Asıl soru, ne kadar süre saklanmamız gerektiği.

"Tyson?" Gavin odaya girerek sorar.

Kocam başını kaldırıp bir kez başını sallar ve telefon görüşmesini sonlandırır. "Bize bir saniye izin ver," der Gavin'e, Gavin başını sallar ve odadan çıkar.

Tyson'a bakıyorum. "Ne oluyor?" diye soruyorum.

Yatağın yanına oturup elimi tutuyor.

Daha dik oturuyorum. "Ne oldu?" diye soruyorum, kalbim hızla atıyor. Yüzü bir maske gibi, gerçek düşüncelerini benden saklıyor. Böyle yapmasından nefret ediyorum. "Tyson..."

"Hamileymişsin," diye sözümü keser.

"Üzgünüm," diyorum, boğazım düğümleniyor.

"Lake," diye homurdanıyor, bu sefer iki eliyle yüzümü tutuyor. "Neden özür diliyorsun?"

"Sen çocuk istemiyorsun." İlk gözyaşı yanağımdan süzülür ve o başparmağıyla siler.

"Haklısın," diyor ve göğsüm sıkışıyor. "Çocuk istemiyordum" — bana yaklaşıyor, yüzü artık benimkinden birkaç santim uzakta — "herhangi biriyle."

Burnumu çekiyorum.

"Ama sen? Sen, Laikyn Grace Crawford, benim karımsın. Ve senin çocuğumuzu doğurman bu dünyadaki en büyük hediye olur."

Yine burnumu çekiyorum ve alt kirpiklerimden yeni gözyaşları akıyor. O eğilip dudaklarıma nazıkçe öpüyor, ama ben ona karşılık vermiyorum.

Elleri yüzümden karnıma iner. "Üzülme Lake, bu çocuğu istediğimden şüphe etme. Seni istediğim kadar onu da istiyorum. Tamam mı?"

Konuşmadan başımı sallıyorum. Boğazım düğümleniyor. Luke istediğini elde etti. Ama nasıl? Bunu ilk günden beri mi planlıyorlardı? Sevdığım ve beni seven bir adamdan hamile olduğum için heyecanlanmak istiyorum, ama

Şu anda hamile olmak? Bu sadece kaçınmaya çalıştığım şeyi kanıtlıyor. Bu, hayatımızın özel bir anı olmalıydı, ama bir kez daha, biri bunu bizden almaya çalışıyor.

"Gavin'i çağıracağım," diyor bana. "Bebeği kontrol etmek için ultrason yapacak."

Ayağa kalkıp kapıya doğru yürür ve kapıyı açar. Gavin koridorda beklemektedir. İçeri girer ve bana nazik bir gülümseme atar, ama ben ona karşılık veremem.

Ne yaptığımızı anlıyorum. Bebeğin iyi olup olmadığını kontrol edecek. Titriyorum. Komik, çocuk sahibi olmaya bu kadar karşıydım ki, şimdi kocama istediği şeyi veremeyeceğimden korkuyorum. Ya çocuğumuzda bir sorun varsa? Ya yaptığım bir şey bebeğe zarar verdiyse? O gece Blackout'a gidip çalışmayı ben seçtim. Bir sorun varsa, bu benim hatam.

Gavin, battaniyenin belime kadar inmesini sağlarken giydiğim önlüğü yukarı çekiyor. "Normalde, hamileliğin bu kadar erken bir aşamasında transvajinal ultrason yaparlar, ama önce bu şekilde deneyeceğiz," diyor bize. "Fetal kalp atışı yoksa, vajinal olarak deneyeceğiz."

Tyson elimi tutar, ben de onun diğer elini bizimkinin üzerine koyarken onun elini tutarım. Soğuk jel karnıma ve probun ucuna sürülür.

O, probumu karnıma yerleştirirken ben geriye yaslanıp derin bir nefes alıyorum ve monitördeki ekranda siyah görünümlü, bozuk bir görüntü beliriyor. Klavyedeki birkaç tuşa basıyor ve sonra onu duyuyorum.

Kalp atışı sesi gözlerimi yaşartır. "Bu ilginç," der Gavin.

"Ne oldu?" diye sorar Tyson, öne eğilerek. Güzel bebek mavisi gözleri ekrana kilitlenmiştir. Sesinde daha önce hiç duymadığım bir korku vardır.

Gavin bize bakar. "Duydunuz mu?" Sesi yükseltir ve odayı şışirtı sesi doldurur.

"Bu bir kalp atışı," diyor Tyson, ona bakarak.

Gavin gülümser. "İki kalp atışı var." Monitördeki iki farklı noktayı gösterir. "Tebrikler, Bay ve Bayan Crawford. İkizleriniz olacak. Yaklaşık yedi haftalık hamile olduğunuzu söyleyebilirim. Belki sekiz. Ama şaşırmadım. Jackson size gebelik destek hormonları verdiğini itiraf etti. Bu, çoğul gebelikle sonuçlanabilir ya da hiçbir etkisi olmayabilir

Gerçekten bilemeyiz. Ve sadece bir doz aldığınız gerçeği..." Monitörü izleyerek sözünü keser.

"Ne?" Gözlerimi kocama çeviriyorum ve o bana anlayışlı bir gülümsemeyle elimi sıkarak güven veriyor. Bana daha sonra her şeyi anlatacağını sessizce söylüyor.

Gavin, ultrason cihazını karnımdan çekiyor. "Her şey iyi görünüyor ve sesler iyi geliyor, ama ben kadın doğum uzmanı değilim. Mümkün olduğunca çabuk bir kadın doğum uzmanına görünmenizi öneririm. İsterseniz size birini önerebilirim."

"Onlar iyi mi?" Tyson bir kez daha sorar.

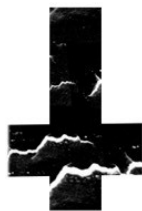
Gavin başını salladı. "Sizi yalnız bırakayım. Biraz dinlen, Lake." Koluma hafifçe vurdu. "Buna çok ihtiyacın olacak."

Odayı terk eder ve Tyson'ın gözleri benim sulu gözlerimle buluşur. Yüzünde kocaman bir gülümseme belirir ve eğilip, gözyaşlarım yüzümden akarken alnımı şefkatle öper.

Elimi eline alır ve tutar, ben de onlara baktığımda kaşlarımı çatarım. "Neden alyansımı çıkardın?" diye sorarım.

Yüzündeki gülümseme kaybolur ve elime bakar. "Çıkarmadım."

ALTINCI

LAIKYN

Bir haftadır bu odada tıkılıp kaldım. Sessizlikten başka hiçbir şeyin olmadığı, dünyadan uzak bir yerde. Ne zaman televizyonu açsam, her yerde benim resmimi görüyorum. O gece ölen diğer dokuz kişiyle birlikte.

İnsanlar Blackout'un geriye kalanlarına gidip çiçekler, resimler ve mumlarla tapınaklar kurdular. Hayatta olduğumu ve birinin beni öldürmeye çalıştığını haykırmak istiyorum.

Dürüst olmak gerekirse, bence bunu yapan babamdı. Ona bu işi yapabileceğini düşünüyorum. O eylem adamıdır ve Ryat haklıydı. Kocam onu herkesin önünde küçük düşürdü. Adını. Ailemi aşağıladı.

Beni öldürebilecekken neden Tyson'ı öldürdü? Ben daha kolay bir hedeftim. Ortadan kaldırılması gereken bir çöp. Düşmana aşık olarak Minson adını lekeleyen çocuk benim. Ama babamın onu neden bu kadar çok nefret ettiğini anlayamıyorum. Tyson'ın kız kardeşimi öldürdüğüne inanmıyorum. Ama anlamadığım şey, babamın neden bu işi Luke'a yaptırdığı? Neden kendisi beni öldürmeye cesaret edemedi? Belki de annem yüzündendir. Annemin, kızını öldürdüğünü düşünmesini istemiyor.

Kapı açıldığında başımı kaldırıp baktım ve kocam içeri girdi. Üzerinde sade beyaz bir tişört, kot pantolon ve Nike ayakkabılar vardı. Onu bu kadar rahat giyinmiş görmek garipti. Tyson, Blackout'ta çalışırken her zaman pantolon ve gömlek giyerdi. Ryat dün gece bize yeni cep telefonlarıyla birlikte bazı kıyafetler getirmişti.

İçinde Blakely'nin numarasının da olması beni şaşırttı. Karısıyla konuşmama izin verecek. Sanırım resmi olarak öldüğüm için artık bir tehdit oluşturmuyorum.

Tyson yanıma gelip tepsiyi yatağa indiriyor. "Aç mısın?" diye soruyor, eğilip alnımı nazikçe öpüyor.

"Hayır," dedim dürüstçe, puding kabına bakarak. Gözlerim elime kaydı ve uyuşmuş bir şekilde başparmağımı bir zamanlar yüzüğümün olduğu yere sürdüm. Yüzük yoktu. Luke onu almıştı. Sadece bir yüzük olduğunu biliyorum, ama geri istiyorum. Neden aldı ki? Yüzüğüm olmaması, evli olmadığım anlamına gelmez. Bunu sırf kininden yaptı ve bu yüzden ondan daha da nefret ediyorum.

Tyson kaşlarını çattı ama ısrar etmedi.

Yaka da yok ama Tyson ameliyatım için çıkardığını söyledi. Ayrıca bir daha asla takmayacakmışım gibi konuştu. Asla istemediğim ama artık onsuz yaşayamayacağım iki şeyden mahrum kaldım.

"Tyson?" Bir adam kafasını odaya sokar. Parlak yeşil gözleri benimkinden kocama geçer. Adam çenesinden parmak eklemlerine kadar dövmelele kaplıdır. Uzun kollu tişörtünün kolları kıvrılmıştır, ama kumaşın altında daha fazlası olduğu bellidir. Onunla hiç tanışmadım, ama adının Saint olduğunu biliyorum. "Dikkatini gerektiren bir sorunumuz var."

"Ne oldu?" diye soruyorum, ne demek istediğini merak ederek. Ryat gelip gidiyor; Tyson ayrılmadı ve bu üç adam odama girip çıkarak onunla özel olarak konuşuyorlar. Kocamın benden sır sakladığını biliyorum ama neden?

"Hemen dönerim," diyor Tyson, sorumu geçiştirerek. Sonra alnımı öpüyor ve dönüp odadan çıkıyor.

Hemen kalkıp yatağın yanında duran ayakkabılarımı giydim. Burada deliye dönüyorum ve karanlıkta kalmaktan bıktım. Duş almak ve televizyon izlemekle ancak bu kadar zaman geçirebilirim. Neler olup bittiğini ve bu yeni hayatımın ne kadar süreceğini bilmeye hakkım var.

Kapıyı açtığımda, koridorda yan yana yürüyen ikisinin arkasını görüyorum. Köşeyi dönmelerini bekledikten sonra kapımı yavaşça kapatıp onları takip ediyorum. Koridora çıktığımda etrafa hızlıca bakıyorum ve odamın dışında hiçbir şey hastaneye benzemiyor.

Soğuk ama aydınlık. Koridorda koşarken tavandan ışıklar sarkıyor. Köşeye geldiğimde dönüp yavaşça etrafa bakıyorum ve onların asansöre bindiğini görüyorum. Aşağı inmek için ışığın yandığını görüyorum. Kapının kapanmasını bekliyorum ve sonra yanındaki merdivene koşuyorum.

İki katta olduğumuzu fark ederek alt kata iniyorum. Kapıyı nazikçe itip açıyorum ve uzun bir nefes veriyorum. Nefesimin ağzımdan dışarı çıktığını görebiliyorum. Burası daha da soğuk, titriyorum.

Bir kapıyı itip açıyorlar ve bir odaya giriyorlar. Parmak uçlarımda yürüyerek kapıya yaklaşıyorum. Üstte bir pencere var ve parmak uçlarımda yükselip içeriyi görmeye çalışıyorum, ama pencere buzlu. "Lanet olsun," diyorum.

Kapı kolunu çevirmek için uzandığımda, bir el omzuma kondu ve ben de dönüp çığlık attım.

"Kaybolmuş gibisin," diyor bir adam. O da onlardan biri. Kashton, Spade kardeşlerin üçünden biri. O da dövmelelele kaplı. "Ne yapıyordun?"

" diye soruyor.

Kolumu onun elinden çekiyorum. "Kocamı arıyorum." Ryat'ın Tyson'a burada güvende olup olmadığını sorduğunu duymuştum ve o da evet demişti. Kulüp yanarken Blackout'un otoparkında polislerle kavga ettiğini televizyonda gördükten sonra, kocamın beni tehlikeye atmayacağını biliyorum. Şimdi değil.

Kashton sırtarak elini uzattı. Beni kapıya yapıştıracak sandım ve nefesimi tuttum, ama o eliyle kapıyı açtı. Ben de geriye doğru odaya düştüm.

"Bırak beni," diye homurdandı adam ve sesini duyunca ensemdeki tüyler diken diken oldu. Bu sesi daha önce duymuştum. Yakın zamanda.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diyor Tyson, başını sallayarak.

"Beni sonsuza kadar burada tutamazsın." Adam etrafta dolaşarak Saint ve kocamı sanki biri ona saldırmak üzereymiş gibi izliyor.

"Bildiğin her şeyi bana anlatana kadar hayır," diyor Tyson.

"Hiçbir şey bilmiyorum!" diye bağırır, sesi beton duvarlardan yankılanır.

"Bu doğru değil." İleri adım atarak konuşuyorum.

Sesimi duyunca Tyson'ın gözleri benimkilere bakar. Soğukturlar. Affetmezler. Sanki burada hata yapan benmişim gibi bana dik dik bakarlar. "Ne demek istiyorsun Lake?" diye sorar kocam.

"O." Yavaşça odanın köşesine doğru geri çekilen adamı işaret ettim. Gözleri benimkilere dikilmişti.

"Evet, sana doğum kontrol iğnesi yapıyormuş gibi yapan hemşire," Tyson bana sertçe cevap verdi.

Kafamı sallıyorum. "Hayır. Yani, evet, ama..." Yutkunarak adama tekrar bakıyorum. "Luke'a yardım eden oydu." Luke beni kulüpten dışarı sürüklediğinde kulüp çok gürültülüydü. Kafam karışık, kulaklarım çınlıyordu. O zaman minibüsteki adamın sesini tanıyamamıştım, ama şimdi tanıyorum. Belki de onunla en son görüştüğümden bu yana çok zaman geçmediği içindir. Ama onun o olduğunu kesin olarak biliyorum.

Tyson ona dönerek bir adım yaklaştı. "Luke'la mıydın?" Jackson adıyla hatırladığım adam cevap vermedi. "Bir haftadır buradasın ve onu kaçırmaya yardım ettiğini bana söylemeyi düşünmedin mi?" diye bağırdı.

Odayı terk etmek için koşmaya başlar, ama Saint tişörtünün arkasından yakalar ve Tyson onun önüne geçerek yüzüne yumruk atar ve onu yere devirir.

"Onun takip cihazının yerini nasıl bildin?" diye sorar, onun üzerinde durarak. Bir ayağı Jackson'ın başının bir yanında, diğer ayağı diğer yanında. "Ha? Nasıl bildin, seni orospu çocuğu?" Ondan uzaklaşır, ama sonra onu saçından tutup kaldırır ve yüzünü duvara çarpar. Dizlerinin üzerine çökmeden önce kanın sıçradığını izlerim.

"Ben... aşağıda lobide bekledim." Derin bir nefes alır. "İğneyi yaptıktan sonra..." Yüzünden kan akar ve titreyen elleriyle elinden geldiğince kanı silmeye çalışır. "Sizi Walls'a kadar takip ettim..."

"Yani onu sen öldürdün," diye homurdanır Tyson. "Biz gittikten sonra içeri girip, ihtiyacın olan bilgiyi aldın ve onu öldürdün."

"Hayır." Kanlı yüzünü sallar. "Sadece gördüklerimi rapor ettim." "Kime?" diye sorar kocam. "Luke'a mı?"

O, burnunu çekerek başını sallar.

"Sahte doğum kontrol iğnesi yapmanı söyleyen gerçekten Frank mıydı?" Jackson sessiz kalır ve kocam onu tekmeler, Jackson'ı yerde yuvarlanmaya zorlar. "Cevap ver lan," diye bağırır.

"Hayır." Jackson kanlı yüzünü tutarak ağlamaya başlar.

"Kimdi o lan?" diye sorar dişlerini sıkarak.

"Luke."

"Luke onun takip cihazının yerini biliyorsa, neden onu yakalamak için bu kadar uzun süre bekledi?" diye merak eder Saint, Jackson ise cevabı bilmediği için sadece başını sallar.

TYSON

Onu hamile bıraktığımdan emin olmak istedi. Ama bunu kendime sakladım.

Sonunda, tüm bunların arkasında kimin olduğunu anladım. Kim olduğunu tahmin etmiştim ama şimdi bir itiraf aldım. *Bu kadarı yeter.*

Karımın elini tutup odadan çıkıyorum, Saint de hemen arkamızda. O da o pisliği içeri kilitliyor.

"Sence birlikte mi çalışıyorlar?" Saint, yan odadaki diğer tutsağımızı kastederek sorar.

Omuz silkiyorum. "Muhtemelen."

"Kim?" diye sorar karım, ama ona söyleyemem. Henüz değil.

Saint omzumun üzerinden bakar ve Ryat'ın elinde telefon ve araba anahtarlarıyla koridordan bize doğru geldiğini görürüm. "Buldum," der. Son birkaç gündür onu her yeri aramasını istedim. "Ama şarjı bitmiş."

Tabii ki öyledir. Hiçbir şey kolay olmuyor.

"Ofisimde şarj edeceğim," diyor Saint.

"Lake'i odasına götüreceğim, sonra sizinle orada buluşurum." Elini tutup onu koridordan asansöre doğru çekerim.

Onu yatağa yatırıp yorganı çenesine kadar çekiyorum, o ise sessiz kalıyor. Dönüp bana sırtını dönüyor ve derin bir nefes alıyor. Bana kızgın olduğunu biliyorum. Jackson'ın Luke'a yardım ettiğini tespit etmeme yardım etti, ama ben hala ondan sır saklıyorum. Böylesi en iyisi.

Onun odasından çıkarken, her şeyi sindirmesi için ona bir saniye veriyorum. Cevaplayamayacağım çok fazla sorusu var. Ama ona gösterebilirim. Bunun için kanıt gerekiyor. Lake'in söylediklerime inanmayacağını zaten biliyorum. Neden inansın ki?

Spade kardeşlerin ofisine girdiğimde, Saint'i masasının arkasında otururken görüyorum, telefon masanın üzerinde duruyor ve fişe takılı. Ryat kanepede oturmuş, klavyesinde bir şeyler yazıyor.

Saint'in masasına gidip sandalyeye oturuyorum ve masasındaki resim dikkatimi çekiyor. Resimde o, Haidyn ve Kashton, lise son sınıftayken seçtiği kızla birlikte. Dördü de çok yakındı. Onu bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyordu. Ama Lordlar onun için başka planları vardı. Ona yardım etmek için elimden geleni yaptım, ama sonunda hepsini daha da incittim.

Sanırım onun kaçan kişi olduğunu söyleyebiliriz. Bu, hayatlarını altüst etti ve onları şu anki hallerine dönüştürdü. "Hala şansın yok mu?" diye soruyorum.

Bana bakar ve gözlerimi takip ederek resme bakar. "Hiç." Koltuğuna yaslanarak, dövmeli kollarını göğsünde kavuşturur ve Ryat'a bakar, muhtemelen onların hikayesi hakkında ne kadar bilgisi olduğunu merak ediyordur. Ama bence hiçbir şey bilmiyor. Eğer biliyorsa da bana söylemedi.

"Bir gün buluruz," diye onu teselli ediyorum.

Yumuşak bir kahkaha atar. "Onu bugün bulsak bile, onu alamayız." Gözleri kapıya kayar, sonra tekrar bana döner. "Çocuklar hazır değil. Birkaç saat içinde ölür."

Spade kardeşlerin, fırsat bulurlarsa Saint'in seçtiği kadını ikiye böleceklerinden hiç şüphem yok. "Peki ya sen?" diye soruyorum. "Bu senin için sorun olmaz mı?"

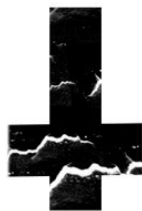
Saint bir kez daha başka yere bakar, çenesinde bir tik vardır. "Ceza suça uygun olur," der. "Carnage'da hepimiz cezalandırmaya önem veriyoruz."

Ne demek istediğini çok iyi anladığım için burnumdan soluyorum. Cep telefonunu alıp bana uzatıyor, ben de düğmeye basarak açıyorum ve ışığının yandığını görüyorum. Mesajları incelemeye başlıyorum ve ona gülümsüyorum.

"İstedğini buldun mu?" diye sorar.

"Evet. Tam olarak istediğimi buldum." Gözlerim onun gözleriyle buluşur. "Bir iyilik daha yapmanızı isteyeceğim." Sonra Ryat'a bakarım. "İkinizin de."

ALTINCI

LAIKYN

Yüksek bir sesle uyanıyorum. Yatakta otururken odamın karanlık olduğunu fark ediyorum. Hiçbir ışık yanmıyor. Daha önce gözlerimi kapattığımda da böyleydi. "Tyson?" diye sesleniyorum, gözlerimin alışması için gözlerimi kırıştırıyorum.

Yataktan kalkıp, kapının olduğunu düşündüğüm yere doğru yürürken ellerimi önüme uzatıyorum. Duvarı ve ardından bir ışık anahtarını hissediyorum. Anahtarı çevirip derin bir nefes alıyorum. Arkanı döndüğümde, koyu renk kot pantolon ve siyah kapüşonlu sweatshirt giymiş bir adamla karşı karşıya kalınca çığlık atıyorum. Adam maske takmış, kalbim güm güm atıyor.

Bir Lord maskesi.

Maske tamamen beyaz ve üzerinde siyah çizgiler var, bu da ona çatlamış bir görünüm veriyor. Gözlerin etrafında siyah halkalar var, dudaklar da aynı. Kapüşonunu başına geçirmiş. "Ty..."

Elini boynuma dolayarak beni duvara yaptırdı. Kalbim hızla çarpmaya başladı, uzanıp onu itmeye çalıştım ama o sadece sert vücudunu bana daha da yaklaştırdı. Maskeli yüzü boynuma yaklaştı ve yakamın boynumda olduğunu fark edince derin bir nefes aldım. Uyurken onu bana taktığı düşüncesi bacaklarımı kasılmaya başladı.

Bana karşı bu kadar gücü olması, onu kullanmayacağını bilsem de beni ıslatıyor. Hamileyim. Ama belki bebekleri doğurduktan sonra...

"Yalvar bana," diye kulağıma fısıldadı. Derin sesi lezzetli bir şekilde karanlıktı ve tüylerim diken diken oldu. "Durmam için bana yalvar, küçük sevgilim."

Neden durması için yalvarayım ki? Benim istediğim şey bu. Vücudum ona ihtiyaç duyuyor. Şimdi her zamankinden daha fazla. "Lütfen?" diye fısıldıyorum, bunun için yalvaran benim, tersi değil.

Boğazımı saran el sıkışır, sonra hafif bir uyarı olarak gevşer. Ellerimi kaldırıp onu benden uzaklaştırmaya çalışırım, ama gücü eşsizdir. "Lütfen," diye nefes nefese söylerim. "Lütfen... bana zarar verme." Mümkün olduğunca inandırıcı olmaya çalışırım, sanki bu bir tür testmiş gibi hissediyorum. Eğer öyleyse, geçmeye kararlıyım.

"Ya istersem?" Kendi sorusuna karanlık bir kahkaha atıyor ve bacaklarım titriyor, ama o beni tutuyor.

"Bana... bana ne yapacaksın?" Yutkunuyorum, vücudum ona beni sikmesi için yalvarırken kalçalarımı ona doğru itiyorum. Benden oynamamı istediği kurban rolünü açıkça başaramıyorum.

"Ne istersem onu yapacağım."

İnlerim, nefesim kesilir.

Boynumu bırakıyor, beni döndürüyor ve vücudumun önünü kapıya itiyor. Vücudu beni esir alıyor. Bir eli saçımı kavırıyor, başımı geriye çekiyor ve ben acıdan çığlık atıyorum. Yuvarlak ve lastik bir şeyi ağzıma sokuyor ve o, kafamın arkasına top gag'ı takarken ben direnmiyorum.

Dilim, büyük topun etrafında tükürük birikirken pürüzsüz kauçuğu keşfediyor. Kollarım arkamda çekiliyor ve bileklerimi birbirine kelepçeleyp sıkıca bağlayarak acı vermesi için ağlıyorum. Beni tekrar kendisine dönerek yüzümü avuçluyor ve nefes almaya çalışırken gözlerim kapalı.

"Bana bak, küçük sevgilim," diyor.

Ağır gözlerimi açıp beyaz maskeye bakıyorum. Gözlerini görememekten nefret ediyorum. Bir lordun maskesi, onu dünyadan gizlemek içindir.

"İşte böyle." Parmak eklemlerini yanağımda gezdirir ve ben yüzümü ondan uzaklaştırırım.

Çenemi kavrayıp başımı kapıya doğru ittiğinde meme uçlarım sertleşti. Bana doğru adım attığında korkuyla geri çekildim. Yüzünü görememek beni olması gerekenden daha fazla tahrik ediyordu. Onun olduğunu bilsem de hayal gücüm yine de çılgınca çalışıyordu. Bana zarar verecek mi? Beni becerecek mi? Beni bağlayıp terk edecek mi?

"Düğünümüzde seni susturmak istedim," diye utanmadan itiraf ediyor ve kalbim göğsümde çarparak gözlerimi kırıpıyorum. "O zaman bana karşı koymanı umuyordum, böylece sana o tasma ve kayışı takabilirdim. Bana sürünerek gelmeni izlemek çok tatlı olurdu."

İnliyorum, kalçalarımı ona doğru itiyorum ve onun ne kadar sert olduğunu hissedebiliyorum. Uğultumdan akan salya kadar ıslak olan uyluklarım.

Yüzümün sağ tarafını avuçlayarak, başparmağını alt dudağımın üzerinde yavaşça gezdirir ve salyayı yayar.

"Karımı kullanmak istiyorum," diye homurdanıyor ve bu sözler amımı sıkıştırıyor, onun olduğumu hatırlatması hoşuma gidiyor. Kimse bu unvanı almadı ve ben de kimsenin almamasını sağlayacağım.

Beni kapıdan çekip açar ve koridora sürükler. Kaçmaya ve odaya geri dönmeye çalışırım, kalbim korkuyla çarpmaktadır. Kimsenin beni bu halde görmesini istemiyorum. Bundan zevk alsam da, bu kadar savunmasız halimi kimsenin görmesine izin veremeyecek kadar utanıyorum.

Beni koridora sürüklerken kahkahası soğuk koridoru doldurur. "Benim olanı göstermek istiyorum," diye ekler. Topuklarımı yere bastırmaya çalışırım, ama güçsüzüm. Beni asansöre götürür ve asansör bizi yukarı çıkarmaya başlarken, ağır nefesim asansörü doldurur.

Ellerim metal kelepçeleri sıkıca kavrar ve ağzımdaki tıkaçtan salya göğsüme damlar. Boğuk bir inilti çıkar ve onun yumuşak kahkahası bunu duyduğunu gösterir.

Kapı kayarak açılır ve ben katedrale benzeyen şeye gözlerimi kocaman açarak bakarım. Ama bunun katedral olmadığını biliyorum. Çok daha küçük ölçekte ama neredeyse aynı görünüyor.

Beni sıralar arasındaki koridordan geçerek sunağa doğru sürükler. Masada birkaç uzun siyah ip durmaktadır. Beni kendisine doğru çevirir, cep bıçağını çıkarır ve açar.

Nefesimi tutuyorum, o da bıçağı gömleğimin yakasına sokup ortasından kesiyor ve gömleğimi vücudumdan çekip çıkarıyor. Göğüs uçlarım sertleşmiş ve buranın soğukluğundan titriyorum. Sonra pamuklu şortumu ve iç çamaşırimi bacaklarımdan aşağı itiyor, ta ki onun önünde çıplak kalana kadar. Her zamanki gibi, o tamamen giyinik. Bedenini benden saklaması adil değil.

Beni kaldırıp Lordların masasına koyuyor. Titriyorum, nefesim düzensiz ve amım sıırılsıklam. Boynumun dibinden saçımı tutuyor, ağızlığımın tokasına dokunmamaya dikkat ediyor ve beni yüzüstü yatırıyor. Gözlerimi kapatıyorum, Lorduma hizmet etmek üzere olduğumu biliyorum.

Bildiğim kadarıyla, onun kurbanı olmak üzereyim ve bu yüzden benimle evlendi. Yol boyunca biraz kan dökmeden dünyayı yönetemezsin. Üzücü olan ise, bunu seve seve yapacağım.

TYSON

İlk ip parçasını alıp karımın altına kaydırıyorum ve üst göğsünde durduruyorum. İpi üst vücuduna ve kollarına doluyorum, arkasına getirip bir düğüm atıyorum. Sonra fazla ipi dirseklerine indirip onları da birbirine bağlıyorum.

O inliyor, vücudu bir yandan diğer yana sallanıyor, onları deniyor. Gülümsüyorum. Onunla işim bittiğinde hareket edemeyecek. Cebimden anahtarları çıkarıyorum, kelepçeleri çözüyorum ve bir kenara atıyorum. Şu anda onlara ihtiyacım yok. Bileklerine ip bağlamaya devam ederken, "Parmaklarını birbirine kenetle" diye emrediyorum. O da söyleneni yapıyor ve ben de kışına bir tokat atarak onu zıplatıyorum. Kızaran yeri ovuşturarak, "Aferin kızım" diye mırıldanıyorum. Kalçalarını havaya kaldırarak, elimi bacaklarının arasına indirgemem için yalvarıyor, ama ben indirmiyorum. Bu benimle ilgili. Onunla değil.

Bileklerini birbirine bağlayıp geri çekilip kusursuz tenini saran ipi hayranlıkla seyrediyorum. "Çok mükemmel," diye övüyorum onu ve o inliyor.

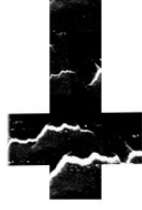
İkinci ip parçasını alıp aynı şeyi bacaklarına da yapıyorum, dizlerinin üstünde, uyluklarının üst kısmında ve sonra da ayak bileklerinde birbirine bağlıyorum. Vücudunu sallıyor ve ben de amının benim sikim için ne kadar ıslak olduğunu hayal ediyorum. Keşke yüzümü aralarına gömecek vaktim olsaydı, ama yok. Zaten ödünç aldığımız bir zaman içindeyiz.

Onu bir hafta önce psikiyatri koğuşundan kaçırdık. İnsanlar onun kaybolduğunu artık biliyor. Luke kayıp ve bana bilmek istediğim şeyi söylemeyen iki kişi var. Dünyanın geri kalanı onun öldüğünü düşünüyor. Onu güvende tutmak istesem de, kimsenin onun varlığından haberdar olmadığı bir hayat sürmesini istemiyorum.

Son ip parçasını alıp, bağlı ayak bileklerine doluyorum ve sonra bacaklarını çekerek Lordların masasından kaldırıyorum ve fazlalık kısmını üst kollarını saran ipe bağlıyorum, onu domuz bağı pozisyonunda sabitliyorum.

Kıvrılmasının imkânı kalmayacak şekilde sıkıca bağladıktan sonra, masanın ucuna, başının yanına gidip ona bakıyorum. Maskemi çıkarıp, kirpiklerinin arasından bana bakan ona gülümsüyorum. "Şimdi karımla oynayacağım."

ALTINCI İKİ

LAIKYN

Eğilip ağız tıkaçının tokasını açar. Çıkardığında, ağızından salya akarken nefesimi tutarım. "Tyson..." Beni o kadar sıkı bağlayan ipleri çekerim ki, ileri geri sallanmaktan başka hareket edemem. "Hogtied pozisyonundasın, Lake," der, ellerini uzatıp yüzümü avuçlar ve ben ona yaslanırım. "Kaçırıldın. Ve kaçamaman için

kaçamayasın."

İnlerim ve o gülümser. "Bunu mu istiyorsun, küçük sevgilim? Seni serbest bırakıp peşine düşmemi mi istiyorsun?"

"Evet," diye cevap veriyorum ve sesim bedenimin hissettiği kadar çaresiz geliyor. Bağlı bacaklarım, bana yaptığı şeyden dolayı sıırılsıklam olmuş.

O gülüyor. "Bunu, önümüzdeki elli yıl boyunca sana yapacağım uzun listeye ekleyeceğim." Yüzüm masaya düşüyor ve bağlı kollarımı sallıyorum, bu da bacaklarımı çekiyor. Eli saçımı kavriyor ve başımı yukarı çekiyor, bu da beni çığlık attırıyor. Serbest eli kot pantolonuna gidiyor ve fermuarını açıp piercingli sikini çıkarıyor. Sertleşmiş. Nabzım hızlanıyor, amım zonkluyor ve dudaklarım hiç söylenmeden açılıyor. Ağızım tıkanmaktan çoktan ağrımaya başlamış ama umurumda değil. Kullanılmaya çaresizce ihtiyacım var.

"Aferin sana, küçük tatlım. Sen güzel gözyaşları dökene kadar bu güzel yüzünü sikip duracak. Sonra da yutacaksın."

O sikini yüzümden birkaç santim uzakta tutarken, ben de muhtaç bir sürtük gibi dilimi çıkarıyorum. Ucundaki ön sıvıyı görebiliyorum ve onu yalamak için can atıyorum. Soğuk masa ve oda meme uçlarımı sertleştiriyor, göğsümdeki ip göğüslerime sürtünüyor ve ben uzuvlarımdaki baskıyı hafifletmek için mücadele ediyorum. Her şey çok fazla. Aynen böyle boşalacakmışım gibi hissediyorum. Bağlanmış ve efendim için sergilenmiş halde.

"Öyle değil mi?" Penisini bırakıp bana tokat atıyor.

Yüzümdeki acıyla nefesimi tutuyorum, ama bağlı bacaklarım kendi ıslaklığımla kaplı. "Evet," diyorum, başımı sallamaya çalışıyorum ama diğer eli hala saçlarımda olduğu için yapamıyorum.

"Aferin kızım." Eli tekrar penisine gider ve yavaşça okşar. "Şimdi ağzını aç ve benim için ağla, Lake."

Söyleneni yapıyorum, boynum onun beni tuttuğu pozisyondan dolayı kramp giriyor, ama o sikini ağzıma soktuğunda bunu çoktan unutmuş oluyorum. Ucunu emiyorum, neredeyse daha fazlasını vermesi için yalvarıyorum.

"Siktir, küçük sevgilim." İleri doğru ittiğinde inliyor.

Onun için ağzımı açtım ve o boğazımın arkasına çarptı, beni öğürttü, vücudum sarsıldı. Çekildi ve ben nefes almaya çalıştım, sonra tekrar içime girdi. Bu kuvvet vücudumu masanın üzerinde ileri geri salladı.

Onu yerinde tutuyor, penisi o kadar büyük ki ağzımı dolduruyor ve nefes almamı zorlaştırıyor. Gözlerim yaşlarla dolarken öğürüyorum. Kısıtlamalarla mücadele ediyorum, uzaklaşmaya çalışıyorum, ama beni istediği yerde tutuyor.

Tamamen dışarı çekip, derin bir nefes almadan önce yutkunuyorum. Yüzüme tekrar tokat atıyor. "Ağzını kapatma lan."

Elimden geldiğince başımı sallıyorum ve gözyaşlarım bulanık görüşümü netleştirirken yanaklarımdan aşağı akarken gözlerimi kırpiyorum.

Bu sefer daha nazikçe içime giriyor ve ben onun etrafında inliyorum. Titreşim onu da inlemeye zorluyor. Saçımı tutan eli sıkılaşıyor ve sikini ağzıma sokan eli boynumun altına kayıyor, onu sıkıca kavırıyor. "Şimdi seni sikeceğim Lake ve sen de bunu, ihtiyacın olan bir fahişe gibi kabul edeceksin."

Konuşabilseydim, *evet efendim* derdim. Ama konuşamıyorum, bu yüzden bir katedralin içindeki masada yatıyorum, bağlanmış ve sanki yüksek bir güce kurban ediliyormuşum gibi yüzüm sikiliyor. Ve biliyor musun? Umurumda bile değil. Rabbime seve seve hizmet ederim çünkü bir hanımefendi böyle yapar.

TYSON

Karımın boğazına boşalıyorum ve çekiliyorum. Katedral, onun yumuşak çığlıkları ve nefes nefese kalışlarıyla doluyor. Ona toparlanma şansı bile vermeden, top gag'ı tekrar ağzına sokup yerine sabitliyorum.

Vücudu terden kayganlaşmış ve kontrolsüz bir şekilde titriyor.

Sertleşmiş penisimi kot pantolonuma sokup fermuarını çekiyorum ve ihtiyacım olan şeyi alıyorum. "Kameraya gülümse," diyorum, cep telefonunu kaldırarak.

Sulak gözleri büyür ve başını sallar, sonra mücadeleyi bırakır ve ben fotoğrafı çekerim. Telefonu indirip, yanaklarından akan gözyaşlarını yakalamak için yüzünün yakın planını çektiğimden emin olurum.

otuz dakikadan fazla bir süredir bu pozisyonda. İple boğuşurken inlemelerini duyabiliyorum.

Bir fotoğraf daha çekiyorum, sonra başlığına kapüşonu geçiriyorum. Ağzındaki tıkaçtan çığlıklar atıyor, küçük vücudu karanlıkta daha da çırpınıyor.

Kaydı başlatıp sunak etrafında dolaşıyorum, çıplak ve bağlı vücudunun her santimini çekmeye özen gösteriyorum. Elim videoda görünmesin diye yüzüne yaklaşıyorum ve geri çekilip onu iyice görmek için başlığını çıkarıyorum. Sonra videoyu sonlandırıyorum.

Başını masaya mümkün olduğunca eğiyor ve burnundan ağır ağır nefes alıyor. Cep telefonunu cebime koyup ön kollarımı masanın kenarına koyarak dudaklarımı kulağına yaklaştırıyorum. "Daha sonra seni böyle bağlayacağım, o sıkı amını vibratörle, kıcını da anal tıpayla dolduracağım, sonra da arkama yaslanıp, defalarca boşalırken kendinin üzerine salya akıtmanı izleyeceğim."

Karım inliyor.

Elimi uzatıp boğazını kavrar, yakasını boynuna bastırır ve ağır gözlerine gülümserim. "Buna bayılacaksın, küçük sevgilim."

Gözlerini kırıştırır, yeni gözyaşları yanaklarından akar. Eğilip onları öperim. "Belki de seni burada biraz daha bırakmalıyım."

Kafasını sallar ve ben gülerim. "Bu sana bağlı değil, değil mi Lake?"

Hızla gözlerini kırparak, ağız tıkaçının etrafında anlaşılmaz şeyler söyler. Elimini uzatıp, başının üstündeki uzun siyah saçlarını tutup geriye doğru çekerim, bu da onun inlemesine neden olur. Yüzümü onun yüzüne yaklaştırıyorum. "Hamile olman, sana karşı nazik davranacağım anlamına gelmez. Seni, bildiğim fahişe gibi sikmeye devam edeceğim." Onun sadece bir değil, iki çocuğumu taşıdığını düşünmek beni çok tahrik ediyor.

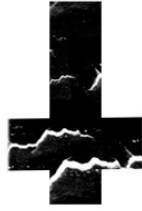
Onu evdeki yatağımıza bağlayıp, durmam için yalvarana kadar sikmek ve sonra onu küvette tutup, kendi başına yapamayacak kadar zayıf olduğunda vücudunu yıkamak için sabırsızlanıyorum. Ona yatakta kahvaltı getirmek ve güne hazırlanmasına yardım etmek istiyorum. Ama aynı zamanda, sikim onun içindeyken o muhteşem mavi gözlerin benim için ağlamasını da istiyorum. Onu istediğim gibi, istediğim zaman sikmek istiyorum.

Ağır nefes alıp verişleri sessiz katedrali doldurmaya devam ediyor. Spade kardeşler lord olabilirler ama dünyaya açılmamışlar. Carnage'ı bir hapishane gibi yönetiyorlar. Burası onların kişisel şehri. Lordların tüm ritüellerini ve geleneklerini gerçekleştirdikleri katedralin daha küçük bir kopyası var. Bu, bu geceki planım için çok işime yaradı.

Yüzünü avuçlarım ve "Bana bak" derim. Sulak gözleri benimkilere bakar. "Islandın mı, küçük sevgilim?"

Başını sallayarak burnunu çekiyor ve eminim ağzında tıkaç olmasaydı, onu sikmem için yalvarırdı. Ama bunun yerine, başlığına kapüşonu geri takıp, ipi yerine sabitliyorum.

ALTINCI

TYSON

SAINT: Paket beş dakika sonra burada.

Telefonumu cebime koymadan önce metni okudum. Ön sıradan başımı kaldırıp, çıplak kadının Lordların masasında sergilenen iple boğuşmasını izledim. Bir saatten fazladır oradaydı, bekliyor, ağzına tıkılmış bezle anlamsız sözler haykırıyordu.

Karım bana kızgın, ama bu yeni bir şey değil. Ayrıca, bununla yaşamaya fazlasıyla razıyım.

Ryat, koridora ve ofise açılan yan kapıdan içeri girdi. "Bitti."

Başımı salladım. "Paket her an gelebilir."

Sinirli bir şekilde saçlarını okşuyor ve ben kaçınılmaz olanı bekliyorum. Beni uzun süre bekletmiyor. "Bunu yapmak istediğinden emin misin?" Yeşil gözleri, ağzı tıkanmış kadının hıçkırıklarına doğru kayıyor ve sonra tekrar bana dönüyor.

Karımı benden alan kişinin kim olduğunu öğrenmek istiyor muyum? Kesinlikle. Bu, onun hayatının geri kalanında benden nefret edeceği anlamına mı geliyor? Evet. Ama bununla yaşayabilirim. O benden nefret ederken onun kocasıydım ve bu beni rahatsız etmedi. Şimdi de rahatsız etmeyecek.

Sessizliğime iç çekerek Ryat ekler, "Umarım işe yarar."

İşe yarayacak. Yaramak zorunda. "Misafirlerimizi getir," diyorum ona. "Onları ön sıradaki sıraya oturt."

Uzaklaşarak kapıdan dışarı çıkar, ama birkaç saniye sonra Carnage'dan getirdiğimiz iki misafirimizle geri döner. İkisi de siyah pelerinler ve beyaz maskeler giymişlerdir, tıpkı Lordlar'ın burada bir ritüel veya gelenek gerçekleştirmek için toplandıklarında giydikleri gibi.

Tek fark, ellerinin arkadan kelepçelenmiş olması ve ağızlarının tıkanmış olması. Jackson'ın ağzı, karıma taktığım gibi şişirilmiş bir top tıkaçla tıkanmış. Onun olabildiğince sessiz olmasını istedim. Kadının ağzı bantla kapatılmış.

Ryat ikisini de ön sıradaki bankta oturmaya zorluyor. Onlara bakarak hangisinin hangisi olduğunu anlayabiliyorum. Kadın önemli ölçüde daha küçük, bu yüzden pelerin

onu tamamen örtüyor. Ryat ikisinin arasına oturuyor. Gerekirse, onların kalkıp bir şey yapmamalarını sağlamak zorunda.

Ön kapının gıcırdaması, paketimizin geldiğini herkese haber veriyor. Karanlık gözler benimkilerle buluştuğunda omuzlarımı düzeltiyorum. Koridorun en ucunda ama yavaşça bana doğru yürüyor.

Gülümsemek istiyorum ama gülümsemiyorum, bu noktada çok fazla şey ters gidebilir. "Tyson." Tek kelimeyi uzatıyor ve sonra burnunu çekiyor. "Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu bilmeliydim."

Omuz silkiyorum ve elimi Lordların masasının kenarına koyuyorum. Gözleri benimkilerle buluşmadan önce masaya düşüyor. Gözlerinde endişe görüyorum.

"O senin karın mı, benim karım mı?" diye soruyorum, bağlı bedeni titriyor. Uzun süredir bu pozisyonda duruyor.

O yumruklarını sıkıp bir adım geri atıyor.

"Devam et." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bir bak."

Elini uzatıp yumruğunu açar ve başlığı tutan ipi tutar. Nazikçe çeker, ipi çözer ve gözleri benimkilere bakar. Başlığı çıkarır ve ana konuğumuzu, karısını gösterir.

Ryat'ın yanındaki ön sırada oturan eşime bakarım. Yüzünü görebilmeyi isterdim, ama Lord'un maskesi yüzünden göremiyorum. Ama ayağa fırladığına bakılırsa, ağzını bantladığım için memnunum, çünkü bantın içine çılgılık atıyor.

LAIKYN

YORGUNUM. Tyson'ın Carnage'daki katedralde kullandığı yöntemden dolayı vücudum hala titriyor. Bentley'inin yolcu koltuğunda yatıyorum, gözlerim kapalı ve amım sıırılsıklam. Arabayı durdurur, dışarı çıkar ve beni yolcu koltuğundan kaldırır.

Gözlerimi açtığımda, katedralde olduğumuzu fark ettim. Onun karısı olduğum katedralde. Merdivenleri çıkmaya başladı ve ben omzunun üzerinden Ryat'ın karanlık otoparka girip tanımadığım bir SUV'den indiğini gördüm. Arkaya gidip bagaj kapağını açtı. Tyson binaya girerken o da bagaja uzanıyordu ve artık göremiyordum.

"Burada ne yapıyoruz?" diye soruyorum, dilim gözlerim kadar ağır.

"Günah çıkarma yapıyoruz," diye cevaplar Tyson, beni koridordan geçerek mihraba doğru yürürken. Burada evlilik yeminlerimizi ettiğimizden bu yana yıllar geçmiş gibi geliyor.

Kollarımı boynuna doluyorum ve yüzümü de boynuna gömüyorum. Birkaç saniye sonra, beni oturtunca gözlerimi açıyorum. Etrafıma bakınıyorum ve bir ofiste olduğumuzu görüyorum. Deri bir koltukta oturuyorum ve o önümde diz çökmüş durumda. Elleri titreyen uyluklarımın üzerinde.

"Neden?" diye merak ediyorum.

Ayağa kalkıyor, eğiliyor ve dudaklarımı nazikçe öpüyor. Alabileceğim tek cevap bu. Artık kocamı yeterince tanıyorum, benden ne zaman sır saklayacağını biliyorum.

"Uzun sürmeyecek," diye beni sakinleştirir ve karışık saçlarımı kulağımın arkasına iter. "Ve işimiz bittiğinde, seni becereceğime söz veriyorum."

İnliyorum. "Lütfen."

Beni bu kadar heyecanlandırıldığı için gülüyor. Kapı açılıyor ve Ryat içeri giriyor. Yanımdaki kanepeye bir pelerin ve Lord maskesi atıyor. "Ana cazibemiz hazır," diyor kocama.

Tyson başını sallar ve arka cebinden bir çift kelepçe çıkarır, Ryat da ona bir rulo koli bandı uzatır.

Gergin bir şekilde yutkunup kanepede yerimi değiştiriyorum. "Ty..."

"Ayağa kalk ve ellerini arkada birleştir, Lake," diye emreder, sözümü keserek.

Gözlerimi Ryat'a çeviririm ama o sadece arkasını dönüp odadan çıkar ve kapıyı kapatır.

Lordların, seçtikleri kişilere yemin töreninde kelepçe taktıklarını biliyorum, ama Tyson, buraya itiraf için geldiğimizi söylemişti. Zaten bir Leydiysen, bu ritüeli yapmazsın.

"Lake." Adımı homurdanarak söyler ve ben titrek bacaklarımın üzerinde ayağa kalkarım. Yüzümü avuçlayarak bana bakar. "Seni seviyorum, bunu unutma."

Sözlerine gözlerim fal taşı gibi açılır, ne haltlar döndüğünü anlamaya çalışırken korkum üç katına çıkar. Ama o dudaklarını benimkilere yaklaştırır ve beni öper. Ellerini zaten karışık saçlarıma geçirir, sahiplenici bir tavırla, kalan nefesimi de çalar. Vücutum yumuşar, ağzım açılır ve öpücüğü derinleştirmesine izin veririm.

O uzaklaştığında, beni döndürüyor, ellerimi arkama çekip kelepçeliyor, ben konuşma fırsatı bile bulamadan, hala nefesimi toparlamaya çalışırken.

"Arkanı dön," diye emrediyor ve ben tekrar ona dönmeyi başardığım anda, dudaklarımın üzerine bir parça koli bandı yapıştırıyor. Bant geniş ve hem üst hem alt dudağımı ve yanaklarımı kaplıyor.

Ben inlerken, ağır gözlerimle onun gözlerine bakıyorum, o ise bir parça daha koparıyor. O da onu da yerleştirirken gözlerimi delip geçiyor, ilk parçanın üzerine çapraz olarak yerleştiriyor. Neden bilmiyorum, ama bu hareket öpüşmekten daha samimi geliyor. Belki de çok azgın olduğum ve onun beni kullanmasını istediğim içindir. Bir parça daha koparıyor ve yine çapraz olarak, bir öncekinin tam tersine yerleştiriyor.

Bana yaklaşıp yanaklarımı avuçlar ve başparmaklarını bantın üzerinde gezdirir, dudaklarıma bastırır, ağzımı kıpırdatıp bantları çıkaramayacağımdan emin olur.

Tatmin olduktan sonra, parmak eklemlerini bantlanmış yanaklarımın yanından boynuma doğru gezdirir. Nabzım hızlanır ve o bunu hissederek gülümser.

Cep telefonunu çıkarır, açar ve tasmanın kilidinin açıldığını hissederim. Tasmayı boynumdan çıkarır ve cep telefonunu cebine koyduğunu izlerim. Tasma yokken kendimi çıplak hissediyorum. O kadar uzun süre taktım ki, evlilik yüzüğümü takmak kadar doğal gelmeye başlamıştı. Şimdi ikisi de yok.

Sonra geri çekilir, pelerini alır ve yüzüme maskeyi takmadan önce üzerime örter. "Senin için hazır olduğumda, Ryat seni dışarı çıkaracak." Kanepeye oturmam için bana yardım eder ve sonra çıkar, beni tek başıma, bantlanmış, kelepçeli ve öldüğümü düşünen dünyadan gizlenmiş halde bırakır.

KULAKLARIMDA KAN AKIYOR, ağır nefesim maskeyi dolduruyor ve ayağa fırlayıp Lordların masasına koşmak istiyorum, ama pelerinin arkası tutuluyor ve kilise sırasına oturuyorum. "Otur lan," diyor Ryat kulağıma.

Şimdi kocamın neden ağzımı bantladığını anlıyorum ve ne kadar konuşmaya çalışsam da bu imkansız. Ağzımı her hareket ettirdiğimde bant cildimi çekiyor. Yüzümün çoğunu bir nedenden dolayı kapattı: beni sessiz tutmak için.

Gözlerimi Tyson'a çeviriyorum ve o da bana bakıyor. Gözlerinde en ufak bir pişmanlık yok, sadece duygusuzluk var. O biliyordu! Bütün bu zaman boyunca biliyor muydu?

"Ne istiyorsun?" Luke homurdanıyor ve kocam ona dikkatini veriyor. "Karımı senin karınla mı takas etmek istiyorsun?"

Eşi mi? Tyson ona Luke'un eşi demişti. Kelepçeleri çekiyorum, bedenim pelerin içinde çırpınıyor. Hayır. Olamaz.

Tyson kaşlarını kaldırdı. "Bunun bir takas olduğunu mu düşünüyorsun? İkisini de zaten aldım."

Gözlerim bir kez daha kadına kayıyor ve onun kim olduğunu inkar edemiyorum. *Bu Whitney!* Kız kardeşim. Ölmüş kız kardeşim.

Onu sadece yandan görebiliyorum, ama Lordların masasında çıplak ve elleri ayakları bağlı durumda. Çığlık atıyor, iplere karşı çırpınıyor. Ağzındaki siyah top gagdan tükürükler sıçırıyor.

"*Ana cazibemiz hazır.*" Ryat ofiste böyle demişti.

Onu, Carnage'daki katedralde beni bağladığı pozisyonda bağladı. Benim videomu çekti, fotoğraflarımı çekti, kafama bir başlık geçirdi, tasmamı taktı.

Gözlerim onun boynuna kayıyor ve benim tasmamı takıyor. Kıskançlık içimi yakıyor sanki içim yanıyormuş gibi. O benim. Neden ona verdi? Onun ölmediğini ne zamandır biliyordu?

"O zaman ne istiyorsun lan?" Luke bağırdı, sesi büyük katedralde yankılandı ve ben irkildim.

Arkamda, girişteki kapıların açılma sesi duyulur ve Luke, bize katılan kişiye dönmek için hızla arkasını döner. Omzumun üzerinden bakmaya çalışırım, ama maske göz deliklerinden dışarıyı görmemi engeller.

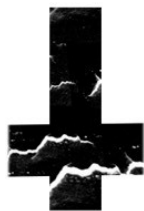
"Bu da ne lan?" diye bağıırır Luke ve sonra Ryat'ın beni getirdiği, ofise açılan kapıya doğru koşmaya başlar, ama Ryat yanımdaki sıradan atlar, pelerinini çıkarır ve silahını Luke'un yüzüne doğrultur, onu durdurur. Ryat yavaşça maskesini çıkarır ve Luke küfür eder.

"Bu nasıl oldu lan?" diye sorar Luke. Sanki kendinden çok başkasına söylüyormuş gibi hissediyorum. Lordların masasına döner ve kız kardeşimin yüzüne eğilir. "Bunun olmasına nasıl izin verdin lan? Tek bir görevin vardı." Ona tokat atar. "Tek yapman gereken, onun o lanet psikiyatri koğuşunda kalmasını sağlamaktı!"

Hissettiğim ihanet yüzünden bantlanmış yanaklarımdan gözyaşları akar. Ondandır, kocamdan, Luke'dan. Yani, lanet olası herkes onun hayatta olduğunu biliyordu, ama ben bilmiyordum. Tyson, yıllar önce onu öldürdüğünü düşünmeme izin verdi. Neden bana gerçeği söylemedi?

Ryat, Lordların masasına doğru ilerlerken, Tyson Luke'un ensesini yakalar ve yüzünü masanın kenarına vurur. Bu, onu dizlerinin üzerine çöker.

ALTINCI

TYSON

Ryat, Luke'u bir sandalyeye oturtmama yardım eder ve onu sandalyeye bağlarız. Kafamı kaldırıp Kashton'ın karımın yanındaki sıraya oturduğunu, Haidyn'in ise onun arkasındaki sıraya oturduğunu görürüm. Saint, Ryat'ın Carnage'dan getirdiği diğer tanığa doğru yürür.

Jackson'ın maskesini çıkarır, onu sıradan çekip Lords'un masasına sürükler. Bacaklarının arkasını vurunca Jackson dizlerinin üzerine çöker ve ağzındaki top gagın arkasından çığlık atar.

Luke'un yüzüne tokat atarak dikkatini toplamaya çalışıyorum. Zavallı adam sersemlemiş durumda. "Uyan lan. Bana bilmek istediklerimi söyleyeceksin."

"Siktir git." Kan tükürüyor.

"Bariz olanla başlayalım. Karını nasıl bulduğumla." Whitney'in saçını tutup başını geriye doğru çekerim, o da kan çanağı gözleriyle bana bakar. "Karımı sakinleştirilmiş, psikiyatri koğuşunda bir hastane yatağına bağlı ve çenesi tel ile kapatılmış halde buldum. Whitney odaya girdiğinde ne kadar şaşırdığımı tahmin edebilirsin. Onun tek şaşırdığı şey benim orada olmamdı. Onun tek bir işi olduğunu mu söyledin? Tek yaptığı şeyin bu olduğunu hiç sanmıyorum."

Yukarı baktığımda, Haidyn'in karımın arkasında oturduğunu görüyorum ve ona başımı sallıyorum. O, karımın arkasına uzanıp Lord'un maskesini çıkarıyor. Karımın sulu gözleri kız kardeşine bakıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve karım başını sallıyor, yeni gözyaşları yüzünden akıyor. Buna inanmak istemiyor.

"Evet, küçük canım." Whitney'in başını masaya doğru ittim. "Whitney senin nerede olduğunu biliyordu ve kimseye seni nerede bulabileceğini söylemeyecekti. Ama ölen bir kız unutulmak içindir. Onun varlığından haberdar değilsen, o da sırlarını kimseye söyleyemez."

Lake başını eğdi, vücudu titreyerek bantın arkasında hıçkırarak ağladı.

"Sonra Jackson var. Bana her türlü bilgiyi anlattı."

Luke'un terlemesini istediğim için belirsiz bırakıyorum.

"Sana hiçbir şey söylemeyeceğim." Luke başını sallıyor.

Böyle olacağını tahmin etmiştim. Bu yüzden Whitney'i buraya getirdim. Aksi takdirde, karımın kız kardeşinin hala hayatta olduğunu görmesine asla izin vermezdim. Bu nedenle, onu geçen hafta Carnage'da Jackson'ın yanındaki hücrede bağlı olarak sakladım. Lake'i bu şekilde kırmak istemedim, ama karımı korumak için ne gerekiyorsa yapacağım.

yapmam gereken her şeyi yapacağım. Seçeneklerimi tartmak zorundaydım. Ve karımın güvenliği her zaman kazanır.

Whitney'nin ağzındaki tıkaç çıkarıldığında, açıkça ağlamaya başladı, vücudu iplerde debeleniyordu. Carnage'daki katedralde karımın ağzını siktiğimden sonra, onu buraya getirdim, Ryat'a da Jackson ve Whitney'i getirmesini söyledim. Sonra karımın Whitney'nin telefonundan çektiğim video ve fotoğrafları Luke'a gönderdim. Ryat'a Whitney'i aynı şekilde bağlattım, böylece geldiğinde onun karım olduğunu düşünmesini sağladım. Tek ihtiyacım olan bir saniyelik şaşkınlıktı.

"Sakin bir şey söyleme," diye Luke ona bağıırır. "Çenenin kapalı tut."

Şu anda ağlamaktan konuşamıyor, ama onu sakinleştirecek bir şeyim var. Cep telefonumu çıkarıp kilidini açıyorum ve Whitney'e taktığım karımın tasmaını açıyorum.

Şoklardan vücudu titrerken sessizleşir. Kapatınca, sıkı iplere elinden geldiğince sarkar. Tekrar yapınca gerilir.

"Bunu bütün gece yapabilirim," diyorum Luke'a, karımın bantına bağırmasını görmezden gelerek. "Ama buna gerek yok." Durdurup, Lords'un masasının ucuna eğilip gözlerine bakıyorum. "Karımı satacak mıydın?" diyorum.

Gözlerini sıkıca kapatır ve ben yüzünü kavrar, sonra iz bırakacağını bilerek elimden geldiğince sıkarım. "EVET!" diye bağıırır ve ben onu bırakırım.

"Lanet olası kaltak..."

Luke'u yumruklayarak sözünü kesiyorum. Karımın yüzü bembeyaz, tüm rengi çekilmiş ve büyük, güzel, göz yaşlarıyla dolu gözleri benimkilere bakıyor.

"Lütfen beni bırak," diye yalvarır Whitney. "Lütfen..."

Bıçağımı çıkarır ve boynuna dayarım. "Seni bırakmak mı?" Gülererek başımı sallarım. "Hamile karımı satacaktın ve benim seni öylece bırakacağımı mı sanıyorsun?"

O nefesini tutar.

"Bu arada, teşekkürler." Luke'a gülümsüyorum. "Bana ikizler veriyor." Whitney'e dönüyorum. "Onu benden aldın. Bunun bedelini ödemelisin. Kimse benim olanı alıp öylece çekip gidemez."

"Lütfen!" diye bağıırır, "Lake..." Whitney göz ucuyla ona bakmaya çalışır, ama bulunduğu konumdan karımı göremez. "Lütfen, ona bunu yapmasına izin verme."

"Karım sana yardım edemez," diyorum dürüstçe. Lake yalvarabilir, ağlayabilir ve bana yalvarabilir, ama bu ona asla vermeyeceğim tek şey. Ayrıca

konuşmasını engellemem için bir neden. "Burada, lanet olası bir orospu gibi öleceksin."

Bıçağı boynuna dayayarak, "Ashtyn" diye bağırır.

Katedral ürkütücü bir sessizliğe bürünür ve ben, bize doğru gelen Saint'e bakarım. Ben geri çekilirim ve o benden bıçağı alır, kadını sırt üstü çevirir. Kadın, domuz bağıyla bağlanmış pozisyonda, katlanmış vücudunun yarısı Lordların masasının altına çarparak çığlık atar. Adam elini kadının boğazına dolayarak onu yere bastırır. Bıçak şimdi kadının yüzünün yan tarafına bastırılmıştır.

"Az önce ne dedin sen?" diye homurdanır.

Kız nefes almaya çalışır. "Ashtyn... Onun nerede olduğunu biliyorum."

Adam kadının boğazını o kadar sıkı sıkıyor ki nefes alamıyor ve kadın elinden geldiğince çırpınıyor.

"Saçmalık," diye tükürür, bıçağın ucunu kızın yüzüne daha da bastırarak derisini keser.

Kadının yüzü maviye, dudakları beyaza dönüyor. Mücadele azalmaya başlar ve ben Saint'in koluna elimi koyarım. Geniş ve vahşi gözleri benimkilerle buluşur. "Onun ölmesini istiyorum, ama yararlı bir şey biliyorsa, şimdilik hayatta kalması daha iyi."

Adam kadının boğazını bırakıp bıçağı çıkarır ve geri çekilir. Kadın yanına yuvarlanır ve nefes almaya çalışır. "Yalan söylüyorsan..."

"Yalan söylemiyorum," diye ağlıyor. "Söz veriyorum." Hıçkırarak ağlıyor.

İkimiz de Luke'a bakarız, o ise dümdüz önüne bakmaktadır. Onu ele verir. Hiçbir şey söylememesi, gerçeği bildiği anlamına gelir. Whitney yalan söylemiyor.

Haidyn, Lake'in arkasındaki kilise sırasından atlayarak herkesin dikkatini çeker, koridordan yürür ve çıkarken çift kapıyı çarparak açar.

Kashton'a bakıyorum, o da Whitney'e bakıyor, yüzü hayalet gibi bembeyaz.

"Onu bugün bulsak bile, onu alamayız," demişti Saint, Carnage'daki ofislerinde bana. "Çocuklar hazır değil. Birkaç saat içinde ölür."

Saint'e yaklaşıyorum. "Whitney'i yanına alabilirsin. Hazır olduğunda ondan istediğini al." Spade kardeşlere, onlara yaşattıklarım için borçluyum.

Gözleri benimkilerle buluştu. "Cezanın suça uygun olmasını sağlayacağım," dedi, karımın hayatındaki rolünden bahsederek. "Ve ondan istediğimizi aldıktan sonra, ölecek. Olması gerektiği gibi."

Başımı sallayıp Lords'un masasından uzaklaşıyorum.

Whitney çığlık atmaya başlar, tiz çığlıkları kulaklarımı çınlatır. "LAIKYN! Yardım et. Lütfen." Saint, kafasının yanındaki tıkaçları alır. "Hayır. Hayır. Lütfen, Laikyn. Lütfen yardım et. Beni öldürecekler..."

Saint ağzına gagayı tıkar, ben de onun başını tutup ona yardım ederim, o da gagayı sıkıca bağlar, deri yanaklarına batar. Sonra onu kaldırır, ayak bileklerini omuzlarına bağlayan ipi tutar, onu bu şekilde taşıyarak bir şeyleri kırıp kırmadığını umursamaz. "Jackson'ı tut," diye Kashton'a bağırır.

Daha önce onu Carnage'a götüreceğini konuşmuştuk. Artık bodrumda adamları işkence etmek için Blackout'um yok. Evimizde kimseyi istemiyorum ve sonsuza kadar katedralde kalamam.

Kashton Jackson'ı yakalar ama sessiz kalır ve Saint'i takip eder. "Sıra sende," derim Luke'a dönerek.

Ryat istediğim şeyi elime koyar ve o bana karşı koyamadan onu ağzına sokarım. Onu kafasının arkasına sabitlerim ve sonra her iki taraftaki iki metal parçayı iterek ağzını genişçe açarım. O başını sallar ve ben bunu tekrar yaparım. Her seferinde ağzını daha da açar, ta ki gözyaşları yüzünün yanlarından akmaya başlayana kadar.

Sandalyeyi karımın karşısındaki sıraya çekiyorum. Oturuyorum ve Luke'un önümde konuşmaya çalışırken zorlandığını izliyorum. "Neden yaptığın önemli değil. Önemli olan yaptığın şey. Yani..." Ryat bana getirdiği sırt çantasını uzatır ve ben ihtiyacım olan şeyi çıkarırım. Luke'un iri gözleri benimkinden Ryat'a geçer. Metal ağızlık nedeniyle anlaşılmaz kelimeler mırıldanır ve ben gülümserim. "Karımdan bir şey aldın. Şimdi ben de senden hepsini alacağım."

LAIKYN

Ayağa kaldırılıyorum, döndürülüyorum ve pelerin başımın üzerine çekiliyor. Bileklerim kelepçelerden kurtuluyor ve maske çıkarılıyor. Titreyen kollarımı kendime sarıyorum. Güçlü eller beni tekrar sunaka döndürüyor ve Tyson yüzümü avuçluyor.

"Bana dokunma," diye bağıriyorum, vücudum kontrolsüz bir şekilde titriyor.

"Lake," diyor sert bir sesle. "Konuşacak çok şeyimiz olduğunu biliyorum."

"Konuşmak mı?" Bu kelime nefesimi keser. "Ölmüş kız kardeşimin nasıl hayatta olduğunu konuşmak mı?"

Tyson tekrar önüme geçer ve ben onu itmeye çalışırım, ama o beni kaldırır ve kollarında döndürür, bir zamanlar beni zorla indirdiği koridorda yukarı taşır. "Beni indir!" diye bağıyorum, tam da beni çift kapının yanında yere indirirken. "Ne yaptın?" diye soruyorum, göğsüne yumruk atarak. "Ne... ne yaptın?" Ağlamaya başlıyorum, bacaklarım beni taşımakta zorlanıyor ve o beni tutmak için kollarıyla sarar. O kadar çok ağlıyorum ki boğuluyorum.

Gözlerim, zar zor nefes alan, başı öne eğik Luke'u ve açık ağzından gömleğine damlayan kanı görüyör.

Sonra hissediyorum. Midem bulanıyor. Göğsüm inip kalkıyor ve kusmaya başlıyorum. Tyson beni çöp tenekesine doğru çekiyor. Saçımı tutup sıkıca kavrarken, ben de ellerimle kenarını kavrayıp içine kusuyorum.

Sanki hastanede onun öldüğünü öğrendiğim gün yeniden yaşıyor. Birkaç saniye kusmaya çalışıyorum, sonra çöp tenekesinden uzaklaşıyorum. Saçımı bırakıyor ve ben kapının yanında yere düşüp vücudumu duvara yaslıyorum. Dizlerimi göğsüme çekip kollarımı etrafına doluyorum. "Onun hayatta olduğunu biliyordun," diye fısıldıyorum, ileri geri sallanarak.

"Lake." Önümde diz çöküyor, ön kolları kot pantolonlu uyluklarına dayanıyor. "Küçük canım."

"Bana öyle deme." Ağlayarak, gözlerimden yaşlar süzülür. "Hepsi yalandı," derim, daha çok kendime. "Neden?"

"Beni dinle, Lake," diyor sakın bir sesle.

Gözlerim, önümde, uyluklarına dayalı ellerine odaklanmış durumda. Ellerini kaplayan kan değil, gümüş renkli alyansı midemi bulandırıyor.

"Kız kardeşin..."

"Biliyor muydun?" diye sormadan edemiyorum. Gözlerimden yeni gözyaşları akıyor ve görüşüm bulanıklaşıyor. Onun onu öldürdüğünü sanıyordum, ama şimdi onun aslında hiç ölmediğini bildiğini öğreniyorum. Neden bana yalan söyledi? Ya da neden onun hala hayatta olduğunu bilirken, onu öldürdüğünü düşünmeme izin verdi? Anlamıyorum. Önemli değil, onu Spade kardeşlere teslim etti. Ashtyn hakkında bildiklerini öğrenmek için ona işkence edecekler. Onu bir daha asla göremeyeceğim. Az önce önümdeydi, şimdi yok. "Bunca zaman onun hayatta olduğunu biliyor muydun?"

"Hayır. Şüpheleniyordum ama kesin olarak bilmiyordum," diye cevaplıyor ve bana uzanıyor.

Geri çekildim ama kolumu tutup beni ayağa kaldırdı. "Neden bana söylemedin? Onun hayatta olma ihtimali, öldüğünü bilmekten daha iyiydi."

O, bu düşünce hiç aklına gelmemiş gibi kaşlarını çattı.

"Bu yüzden mi benimle evlendin?" diye soruyorum, onun

"Ne?" diye bağırır, o da aynı derecede sinirlenir.

"Onu kıskandırmak istediğin için mi?" Onun benimle evlenme Bu neden olmalı, değil mi? Böylece ona ulaşır ve ona koşarak gelir mi? Bu yüzden onu benden uzak tuttu.

Bana sert bir bakış atar, çenesi gerilir. "Ciddi olamazsın."

"Neden benimle evlendin?" Onun göğsüne itiyorum. "Onun yüzünden, değil mi?" Bağırıyorum, vücudum titriyor. Bir nedeni olduğunu biliyordum ve o neden o olmalıydı.

Cebine uzanıp bir cep telefonu çıkarır ve elime tutuşturur. "Bu... kimin?" diye soruyorum, burnumu çekerek.

"Mesajlara bak," diyor.

Titrek parmaklarımla ilk mesajı açtım ve benim fotoğrafımı görünce nefesim kesildi. Lords partisindeydim, Tyson, Ryat ve Blakely ile masada oturuyordum. Sin ve Ellington bir arkadaşlarını selamlamak için kalkmışlardı. "Anlamıyorum," diye fısıldadım.

"Bu Whitney'in cep telefonu," diyor bana.

"Hayır."

"Siktir, Lake." Telefonu elimden kapıyor. "Daha ne kadar kanıta ihtiyacın var?" Blackout'ta çalışırken çekilmiş başka bir fotoğrafımı gösteriyor. "Fotoğrafları senin telefonuna göndermiş."

"O yapmaz," diyorum, telefonumda gördüğüm resimlerden birini görmeme rağmen. "Babam bana verdi..." Sesim kesiliyor, sulu gözlerim onun gözleriyle buluşuyor ve yüzü yumuşuyor.

Yanağımı avuçlayarak fısıldar, "Üzgünüm, küçük canım. Keşke bu doğru olmasaydı."

"Babam biliyordu." Sesim çatlar.

"Onun telefonunu inceledim." Yumuşak bir sesle konuşur. "Düğün günümüzde Luke onunla iletişime geçip benim seninle evleneceğimi haber verdi."

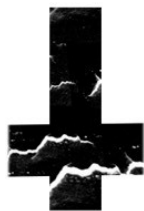
birkaç gün içinde buraya geldi."

Titremeyen bedenimi kollarımla sardım.

"Denedim, Lake. Onu takip etmeye çalıştım. Önceden haber almak için, ama çok sessiz davrandılar. Luke'u yirmi dört saat takip eden adamlarım vardı, ama birbirleriyle hiç iletişim kurmadılar."

"Onların evli olduğunu söyledin." Kaşlarımı attım. "O zaten onunla evliyse benimle nasıl evlenebildi? Anlamıyorum."

ALTINCI

TYSON

Lordlar Kamarası'ndaki odamda otururken cep telefonum çaldı. Arayan numara gizliydi. Bu alışılmadık bir durum değildi. Lordlar her zaman kimliklerini gizlerlerdi. "Ben Tyson," diye cevap verdim.

"Sana bazı bilgilerim var."

Dik oturup dikkatimi dağıtmamak için televizyonu kapatıyorum. "Ne buldun?"

"Evlenmişler. En azından evliydiler."

"Hayır."

"Evet. Üç hafta önce. Luke Cabot ile."

Hiç şaşırmadım. O, babasının söylediği her şeyi yapan, yalancı, kindar bir kaltaktan başka bir şey değil. "Teşekkürler dostum."

"Hey, Ty. Senin yerinde olsam arkamı kollardım. Babası sana bir tuzak kurmaya çalışıyor."

"Biliyorum." İki aile birleştiğinde, özellikle de güçlü aileler, her zaman büyük bir olay çıkar. Bir hafta sonra olabilir, ama yine de çıkar. Bizim yaptığımız budur. Gücümüzü, servetimizi gösteririz. Luke'un onun kocası olduğunu neden saklayalım ki?

"O asla seninle evlenmeyecekti, Lake," diyorum dürüstçe.

"Beni ekecek miydi?" Anlamadan kaşlarını çattı. Neden anlasın ki? Lake, Luke'un gerçekte nasıl bir adam olduğunu bilmiyor.

Ryat'ın getirdiği sırt çantasını alıp dosya çıkarırım ve ona uzatırım.

Dosya açılır ve fotoğrafları görünce öğürür. Ona uzanırım ama o bir adım geri çekilir, gözleri hala dosyada. "Ne... bu o mu?" Geniş, sulu gözleri benimkilere bakar. "Tyson, bu kız."

Kafamı sallarım ve kapıya en yakın sıraya yürüyüp oturduğunda onu takip ederim. Koridorda dururum, kanlı ellerimi kot pantolonuma sokarım. "Bunu ona kim yaptı?" Gözyaşları yanaklarından akar. "N-neden?" Tek kelimede sesi çatlar.

Cevap vermediğimde, bana bakar. Gözleri, hala sunak önündeki sandalyeye bağlı oturan Luke'a gider. "Bunu o mu yaptı?"

Cevap vermedim.

"Neden ona bunu yapsın ki?" Öfkeyle gözlerinden yaşları siler.

"Çünkü Blackout'taydı," diyorum basitçe. Son altı ayda Blackout'tan dört kadın kayboldu. Sadece biri ihbar edildi. Diğerleri asla ihbar edilmeyecek. Onlar çoktan gitti. Bir teknede ya da uçakta. En yüksek teklifi verene satıldılar ve hayatlarının geri kalanını, ölümün bir an önce gelmesini dileyerek geçirecekler.

"Bethany, Frank'in sana ait fotoğrafları göndermesi için ona şantaj yaptığını söyledi, ama yalan söylüyordu. Aslında Whitney'di." O başını sallar, ben de onaylar gibi başımı sallarım. "Fotoğrafları Whitney'in telefonunda buldum. Baban, sana verdiği telefonla inisiyasyon alacağını söylemişti, ama bu bir yalandı. O telefonu sana kulübe girebilmek için vermişti." Karım yere bakıyor, onun söylediği her şeye inandığı gerçeğiyle yüzleşemiyor. "Frank, Blackout'un içinde neler olup bittiğini bilmek istiyordu çünkü Luke ve Miller'ın benim kulübümden kızları kaçırdığını biliyordu."

Gözlerim onun gözlerinde ve bu sözler üzerine başını kaldırıyor.

"Blackout'a dikkat çekmek istediler. Tüm o kadınların kayboluşundan beni sorumlu tutmak istediler. Daha önce de denemişlerdi ama başarısız olmuşlardı." Kaşları çatıldı, bu durumdan kafası karışmıştı, ama şu anda ayrıntılara girmeyeceğim. "Bu sefer farklı olacağını düşündüler, ama planları geri tepti çünkü sen telefonu unuttun." Babası bundan hiçbir şey kazanamadı. Bu yüzden Whitney, Lake'i takip etti, fotoğraflar çekti ve sonra onları ona göndererek onu kızdırmayı umdu, ama yine de planladığı gibi işe yaramadı.

"Seni hedef alıyor muydu?" diye merak ediyor karım, ama ben cevap veremeden, ayağa kalkıp koridordan koşmaya başlıyor.

"Lake." Onu takip ediyorum, ama o çok hızlı. Ona ulaşır ulaşmaz, sandalyesini deviriyor. Ben onu belinden tutup kaldırıp döndürürken, o salya ve kanla boğuk bir ses çıkarıyor. "Onu buradan çıkar," diye henüz ayrılmamış olan Ryat'a bağırırım. "Onu bodruma indir. Ben birazdan onunla ilgilenirim." Biraz daha acı çekmeyi hak ediyor.

Onu ön sıradaki bankta indiriyorum ve sulu gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Sen benimle evlendiğin için mi seni hedef aldı?" diye sorar, ıslak dudaklarını yalayarak.

Nefes alıp, tıraşsız yüzümü elime alıyorum. Teknik olarak, babası ben onunla evlenmeden çok önce başlamıştı, ama şu anda bunun önemi yok.

"Eğer evlenmeyecekti, neden seninle evlendiğimi umursadı?" diye merak ediyor, yüzü anlayamadığı için karışık ve öfkeli bir ifadeyle buruşuyor.

Sözleri söyleyemiyorum. Dilim birden ağırlaşıyor, ağzım kuruyor. Bu insanların ne kadar hasta olduğunu bilmesini istedim, ama şimdi onun için planladıklarını öğrendiğim için bunu yapamıyorum.

"Tyson?" Adımı haykırıyor. "Neden umursadı ki..." Sesi kesiliyor. "Balayı süiti." Gözleri benimkileri arıyor, ben de bakışlarımı olabildiğince boş tutuyorum. "Kardeşim dedi ki... Aman Tanrım, orada kameralar mı vardı? Luke ile evlenmeyecektim, o zaman neden orada kameralar olsun ki?" Alt dudağını ısırtıyor. Yaklaşıyor. "Sonra Luke bana hamile olduğumu ummam gerektiğini söyledi. Çünkü sonunda değerimi anlayacaktım. Whitney..." Kız kardeşinin adını söylerken boğazı düğümlenir. "*Beni satacak* mı diye sormuştun..." Sesi kesilir ve gözleri benimkilere bakar. Gözleri yeniden yaşlarla dolar, alt kirpiklerinden sızarak muhteşem yüzüne akar. "Beni kurtardın," diye fısıldar, omuzları titrer.

Elimi uzatıp gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarım ve göğsü inip kalkar. "Derin bir nefes al, Lake."

"Neden?" diye nefes nefese sorar.

Neden onun düğününü kaçırmayı seçtiğimi mi, yoksa Luke'un onu satmak için onunla evleniyormuş gibi yapacağını mı sorduğunu bilmiyorum, bu yüzden cevap vermiyorum. Elleriyle yüzünü kapatıyor ve ben onu kendime çekip, kanlı giysilerime yapışırken sıkıca sarılıyorum.

Ben masum değildim. İntikam için karımla evlendim. Whitney'in hala hayatta olduğundan hep şüpheleniyordum, ama kanıtım yoktu. Ama Lake'i karım yapmanın Whitney'i saklandığı yerden çıkaracağını hiç düşünmemiştim. Ya da Lake'i kölelik hayatından kurtaracağını.

Bir kızlarını feda ederek diğerini kurban ettiler. Lake'in bir fahişe olduğunu, benim fahişem olduğunu yüzlerine vurmak istedim. Her fırsatta, istediğim şekilde onu becerdim. Beni arzulaması, istemesi, ihtiyacı olması gerekiyordu. Bu ancak onu bana hizmet etmesi için eğittiğimde işe yarayabilirdi.

Lake'e verdiğim tasma, Luke'un Whitney'e düğün hediyesi olarak aldığı tasmanın aynısıydı. Lords'un evinde beni ziyarete geldiğinde çantasında görmüştüm. Beni seviyormuş gibi yaparken. Ben de öyle yapıyordum, ama ona bir tuzak kurmaya çalışmıyordum.

Lake'in düğünde onu takmasını sağladım, üç yıl önce yaptıklarını bildiğimi çok da ince olmayan bir şekilde ima ettim. Gelinimi sergilemek için başka bir yoldu bu.

Geri çekilirken, burnunu çekip yüzündeki gözyaşlarını siler. Kan çanağına dönmüş gözleriyle bana bakar. "Eve gidebilir miyiz?"

Ona gülümserim, koyu renk saçlarını kulağının arkasına iterim. "Ryat'la biraz konuşmam lazım. Yalnız kalabilir misin?" Onu benimle aşağıya götürmeyi teklif ederdim, ama tekrar hastalanmasını istemiyorum. Bunun hamilelikten mi, sınırlardan mi, yoksa *ölen* kız kardeşini görmesinden mi kaynaklandığından emin değilim. Üçünün birleşimi de olabilir.

Kız başını salladı. "Evet." Ve çıplak bacaklarını elleriyle ovuşturdu.

Alnına bir öpücük konduruyorum. "Bir saniye sürer, sonra gideriz."

LAIKYN

Ön sıradaki bankta oturuyorum, Lordların masasının devirdiği sandalyeye ve onu ve zemini kaplayan kana bakıyorum. Tyson, Luke'un tüm dişlerini çekmiş. Bir penseyle tek tek. Bir süre daha gözlerimi her kapattığımda onun çılgınlıklarını duyacağım.

Ama hiçbir şey, parçalanmış ve mezara atılmış gördüğüm kadınla kıyaslanamaz. Tanınmaz haldeydi. Ama onun o olduğunu biliyordum çünkü Tyson'ın beni kıcımdan siktiği sabah ofisinde Collin'e gösterdiği dosyayı tanıdım.

Onun için kendimi sorumlu hissetmekten kendimi alamıyorum. Collin, diğer polisle birlikte Blackout'a geldiği sabah ona bir şey söyleseydim, belki onu bulup zamanında kurtarabilirlerdi. Ama kim bilir, belki de zavallı kızın ortadan kaybolmasında onun da parmağı vardır.

Tyson benimle evlenmemiş olsaydı, ben de öyle mi olurdu? Muhtemelen. Elimi uzatıyorum ve yakamın kaybolması nefesimi hızlandırıyor. Spade kardeşler onu buradan götürdüklerinde kız kardeşimdeydi. Onun yerine geçecek bir şeye ihtiyacım var. Beni şok etmesi gerekmez, ama dünyaya Tyson Crawford'a ait olduğumu gösterecek bir şey. Ben onun hanımıyım. Hâlâ kayıp olan yüzük yeterli değil. Eşler evli olduklarını göstermek için yüzük takarlar. Daha fazlasına ihtiyacım var. Evliliğimiz geleneksel değil, ama başka türlü olmasını istemezdim. Zaten pek direnmedim.

Keşke o zaman şimdiki bildiklerimi bilseydim. O zaman ona o tasmayı, kayışı ve ağızlığı takmasına izin verirdim. Bu uzun koridoru sürünerek geçer,

arkamda salya izleri bırakarak, sırf onları kızdırmak için ailemin önünde onun fahişesi olurum. Onları utandırırdım.

Tyson benim için hayatını feda etti — geleceğini, kariyerini. Her şeyini. Ben ona bunu asla veremem. Ona verebileceğim o kadar büyük bir şeyim yok. Benim yüzümden Blackout'u bile kaybetti. Ne zaman bitecek bu? Ne zaman onun hayatını mahvetmeyi bırakacağım? Onun için bu kadar çok çalıştığı şeyi?

Çift kapının açılma sesi başımı döndürüyor, ama orada hiçbir şey görmüyorum. Ayağa kalkıyorum. "Merhaba?" diye bağıyorum, gözlerim girişi arıyor.

Katedral ürkütücü bir sessizlik içinde. Boş olduğunda tüyler ürpertici. Vitray pencereler dışarıdaki rüzgardan uğulduyor. Eski ahşap gıcırıyor. Hava soğuk, omurgamdan aşağı bir ürperti geçiyor.

"Tyson?" diye sesleniyorum, belki dışarıya bir şey için çıkmıştır diye düşünüyorum. Ama yine de cevap yok. Kollarımı kendime dolayarak, koridora ve ofise açıldığını bildiğim kapıya doğru yürüyorum. Bodruma nasıl inileceğini bilmiyorum, ama onun bu yoldan gittiğini gördüm, bu da bir başlangıç.

Kapı kolunu çevirip kapıyı açtım ama şaşkınlıkla çığlık atarak hızla bir adım geri attım. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordum, dışarı koşarak.

"Luke beni aradı." Koyu renkli gözleri katedralin içinde dolaşüyor. "O nerede?" Gözleri kana takılıyor ve çenesi geriliyor.

Bir adım daha geri çekildim, ama bu beni kapıdan uzaklaştırıyordu, oysa benim olmak istediğim yer orasıydı.

"Nerede o, Lake?" diye bağıırır.

"Ben... bilmiyorum," diye kekelerim.

"Sen her zaman berbat bir yalancıydın." Bana uzanır, ben de kenara atlarım, Lordların masasının etrafında koşarım, ama o masanın üzerine atlar ve atlayarak saçımı yakalar. Beni kendine doğru çekerek, ben çığlık atarım ve o beni yere iter.

O bana sırtarak bakarken, ben ona öfkeyle bakıyorum. "Luke ile evliliğin gerçek olmayacağını bildiğin halde, Tyson ile evlenmek zorunda kaldığımda neden bu kadar kızdın?" Gerçeği bilmemekten çok yoruldum. Tahmin etmek ve yanılmaktan yoruldum.

O burun kıvrır. "Kimsenin seni isteyeceğini düşünmen komik, Lake." Yine bana uzanır ve ben ayağımı uzatıp dizine vururum. Homurdanarak bana atılır, kolumu tutup beni ayağa kaldırır ve beni kendine doğru çeker.

"Çünkü o da bu işin içindeydi."

"Ty..." Kardeşim elini ağızıma kapatır ve ikimizi de döndürür, kocamanın bize katıldığını görürüz, silahını çekmiş ve Miller'a doğrultmuştur. Rahatlamaktan ağlamak isterim, ama burnumdan sakinleştirici bir nefes almaya çalışmalıyım.

"Onu bırak, Miller," Tyson kollarını açarak, silahını kardeşimde tutarak emrediyor.

"Tanrım, ne kadar şiirsel." Miller gülüyor. "Whitney'i kurtaramadın, şimdi de karını kurtaramıyorsun."

Kardeşim kız kardeşimizin hayatta olduğunu bilmiyor mu?

"Onu bırak." Tyson'ın sesi kontrollü, ama Miller'ın beni rehin tuttuğu yerden onun ne kadar gergin olduğunu görebiliyorum ve bu beni daha da gerginleştiriyor. Kardeşimin beni öldürebileceği düşüncesi.

"Eğer uzak durmuş olsaydın..."

"Gidemeyeceğimi biliyorsun. Whitney'e olanlardan sonra olmaz." Tyson başını sallar. "Geriye kalan tek şeyi alacağımı bilmeliydin."

Tyson'ın benim hakkımda konuşma şekli beni rahatsız ediyor. Sanki onun için bir hiçmişim gibi. Ama ben bile, başlangıçta öyle olduğumu biliyorum, ama şimdi işler değişti.

"Ama ona aşık oldun." Miller, Tyson'ı görmezden gelerek burnunu çeker. "Tanrım, sen de onun kadar acınasısın." Parmaklarıyla burnumu sıkıştırır, ben de bacaklarımı tekmelerek onun tutuşundan kurtulmaya çalışırım, ama o aramızdaki mesafeyi kapatır ve bizi Lordların masasına doğru iter. Vücudumu masanın kenarına çarparak, direnmemi engeller.

Gözlerim ağırlaşıyor, vücudum bana ihanet ediyor. "Miller..."

"Beni yenemeyeceksin!" diye bağıyor kardeşim, kocamı keserek. Kafamın yan tarafına bir şeyin dayandığını hissediyorum. Tyson silahını yana atıyor, silah yerden kayıyor, sonra ellerini havaya kaldırıyor.

"Beni mi istiyorsun?" diye bağıır. "Buradayım."

"Onu bizden almak zorundaydın," diye homurdanıyor kardeşim, vücudu benimkine çarpıyor. Kollarım yanıma düşerken, göğsüm havaya ihtiyaç duyarak inip kalkıyor. "Onun için hayatını feda ettin. Ne kadar acınası bir durum."

"Ben buradayım lan!" Tyson bağıyor, sözleri öfke ve çaresizlikle dolu.

Gözlerimi kırpiyorum, ama açmak zor geliyor.

O yaklaşır, kardeşim masadan geri çekilir, ama benim savaştığım gücüm yok.

"Miller." Tyson'ın gözleri benimkilerde. Bize doğru küçük adımlarla yaklaşırken gözleri kocaman. Bana ulaşmak istiyor. "Onu bırak."

Kafatasımdaki baskı azalır ve sonra yanımda, kaburgalarımın saplanan bir baskı hissedirim.

"Beni mi istiyorsun? Yap hadi!" Tyson bağırır. "Yap lan. Vur beni, orospu çocuğu."

Gözlerim yaşlarla doluyor ve ona durması için yalvarıyorum, ama kimse beni duyamıyor

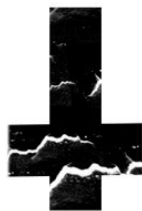
Kardeşim gülüyor. "Sevdiğin tek kadını kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmeni

bir kadını kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu bilmeni, ölmeni tercih ederim."

Gözlerim kapanıyor, içimi bir sükunet kaplıyor.

BANG.

ALTINCI

TYSON

Eşim, silah sesi duyulur duyulmaz katedralin zeminine yığılır. Ona koşar, dizlerimin üzerine çökerim. Onu kollarımın arasına alırım, ellerim anında kanla kaplanır. "Lake?" Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü avuçlarım. "Lake, bana bak."

Nefesini tutarak nefes alır ve gözleri açılır. Onu kendime doğru çekerim ve o da hıçkırarak ağlarken kollarını boynuma dolandır.

Saçlarını öperim, ama o geri çekilir. Gözleri kanlı kollarıma takılır ve titremeye başlar. "Sorun yok. Sen iyisin," diye onu sakinleştiririm.

Panikle dolu geniş gözleri benimkilere bakıyor ve yüzü soluyor. "Sen..."
"Ben iyiyim."

Yanımızdan mırıldanarak ağlama sesi geliyor ve Ryat'ın kanlı bedeni yerde yatarken Miller'ı kelepçelediğini görüyoruz. Lake'e zarar vermeden Miller'ın omzuna bir kurşun sıkmayı başarmıştı. Onu bırakmayacağını ve daha fazla konuşmayacağını biliyordum. Zamanımız kalmamıştı.

"Gidelim, seni pislik." Ryat onu kaldırıp katedralden dışarı sürükler.

Titrek bacakları üzerinde durmasına yardım ediyorum ve çıkmak için koridorda yürümeye başlıyorum, ama o beni durduruyor. "Ne?"

"Ben burada bekleyeceğim." Kollarını kendine doladı. Tekrar ona uzanmak istediğimde, "Lütfen," diye fısıldadı. "Bir saniyeye ihtiyacım var." Gözleri yere indi.

"Tamam." Başımı sallarım, ona bir öpücük veririm ve Ryat'ın onu SUV'nin arkasına yüklemesine yardım etmek için dışarı koşarım.

Saint'i arayarak karıma ihtiyacı olan zamanı veriyorum. Telefonu kapatıp cep telefonumu cebime koyuyorum ve katedrale girip onu sunakta dururken buluyorum. Koridordan yürüyerek öne geliyorum. Onun Rab'bin masasına bakışını izliyorum.

"Lake..."

"Neden hayatını boşa harcadın?" diye sorar yumuşak bir sesle, sözümü keserek.

Cevap vermedim. Bunun yerine, tam olarak ne demek istediğini anlayamadığım için kafamı eğdim.

"Neden hayatını boşa harcadın?" diye tekrarlar ve ben hala cevap vermediğimde, "Benim için" diye ekler. Altara sırtını dönerek bana bakar. "Dünyadaki herhangi bir kadını elde edebilirdin. Neden beni seçtin?" Sözleriyle alt dudağı titremeye başlar ve onun niyetimden şüphe etmesine izin verdiğim için kendimden nefret ederim. Karımı kendi kişisel fahişem gibi davranabilir, ama yine de onu sevildiğini hissettirebilirdim. Bunun yerine, benden korkmasını ve benden nefret etmesini seçtim. Bu benim için çok aptalca bir hareketti. Elimi uzatıp yumuşak yüzünü avuçlarım.

O onu uzaklaştırır, ben de çenesini tutar, başını geriye doğru zorlarken vücudumu ona doğru iterim ve onu masaya sıkıştırırım. Mükemmel dudaklarından en yumuşak inilti çıkar ve bu beni gülümsetir. Karım şefkatten çok zorlamaya daha iyi tepki verir. Alınmayı sever, ama ben hayatına girmeden önce bile bunun için hazırlanmıştı. O her zaman hizmet etmek için yaratılmıştı ve babası da bunu sağladı. "Haklısın Lake. Hayatımı boşa harcadım."

İlk gözyaşı yanağından süzülür ve onun bu kadar kırılmış görünmesinden nefret ederim. O kadar kaybolmuş ve kafası karışmış ki. "Son üç yılını senin ailene karşı intikam planları yaparak harcadım, onlara nasıl ödetirim diye düşündüm ve biliyor musun ne oldu?"

"Ne?" diye homurdanıyor, beni bırakmaya çalışıyor ama başaramıyor.

"Aklıma gelen her senaryo beni hep sana geri getiriyordu," diyorum

"Onları öldürmek çok kolaydı. En iyi intikam, defalarca tekrarlanır. Yıllarca süren işkence. Onlardan alabileceğim tek şey sendin. Ve en çok neyi pişmanlık duyuyorum biliyor musun?" Cevap vermesine izin vermedim. "Seni daha önce karım yapmadığım için."

Yüzü düşer, gözleri yumuşar ve keskin bir nefes alır. Serbest kalan elim diğer yanağını okşar. Yüzümü onun yüzüne yaklaştırırım, öpebilecek kadar yakın ama öpmem. Bunun yerine durur ve dudaklarına fısıldarım, "Seni seçerdim, Lake." Lordların sana bir şey vermesini istiyorsan, karşılığında bir şey vermelisin. Onun için her şeyden vazgeçtim.

"Tyson..."

Dudaklarımı nazikçe dudaklarına koyarım ve o da bana açılır, ben de ellerimi saçlarına kaydırır, başını geriye doğru eğir ve onu yutarım.

Kollarını boynuma doladı ve ellerim uyluklarına indi, onu kaldırdım. İlerleyerek onu Lordların masasına oturttum. Ağır gözleri yavaşça açıldı ve uzun kirpiklerinin arasından bana baktı.

"Soru şu, Lake..." Başparmağımı onun aralık dudaklarının üzerinde gezdiriyorum. "Seçme şansın olsaydı, beni seçer miydin?" Cevabı gerçekten önemli değil, çünkü o zaten benim ve onu hiçbir şey için vazgeçmeyeceğim.

Elimi cebime sokup, onun alyansını çıkarırım. Onu görünce gözleri büyür.

LAIKYN

"EVET." Düşünmeden bile ağzımdan tek kelime çıkıyor.

Kaşlarını kaldırarak bana inanmadığını belli etti. Bazıları bunun aptalca olduğunu söyleyebilir, çünkü seçim yapma şansım olmadı. Tyson bunu aylar önce, tam da bu noktada benim için yaptı. Ben onun hanımefendisiyim. O da benim efendim. Ve hayatımın geri kalanında ona hizmet edeceğim. Ona hep çekildim. Ona takıntılıydım. Kız kardeşimin sahip olduğu şeyi istedim. Ve seçim şansım olmasa da, onu binlerce kez seçerdim.

Tyson Riley Crawford, kadınların hayalini kurduğu türden bir adam. Ve ben hiç uyanmamayı tercih ederim.

Elimi uzattım ve o yüzüğü parmağıma taktı. Onu nereden bulduğunu sormak istedim, ama sanırım Luke'dan almıştı. O piç kurusu beni Blackout'tan kaçırdıktan sonra muhtemelen onu almıştı.

O ve Miller'ın canı cehenneme. Kimsenin benimle kocamın arasına girmesine izin vermeyeceğim. Ben onun karısıyım, onun çocuğuna hamileyim.

Tyson'ın göğsüne bastırıyorum ve o birkaç adım geri çekilerek bana biraz yer açıyor. Eğilip gömleğimin eteğini tutup başımın üzerinden çıkarıyorum. Sütyen giymemiştım; iç çamaşırı da giymemiştım. Beni çıplak bağlayıp ağzımı siktiği için kolay erişim için giyinmiştım.

"Seni seçiyorum," diyorum, gözlerinin göğüslerimi yiyip bitirircesine bakışından karnımda kelekler uçuşuyor. O aç ve ben onun kurbanı olmak istiyorum. İsteyerek onun kurbanı olurum. *Beni senin yap.*

İçime girerken, ellerini şortuma indiriyor ve fermuarın açılma sesi, ağır nefes alışlarımın üstüne çıkıyor. Kot kumaş ayaklarıma düşüyor ve o çıplak uyluklarımı tutup beni kaldırıyor, Lordların masasına oturtuyor. Bacaklarımı genişçe açıyorum, o da aralarına girip kalçalarımı sarmalamadan önce.

Ellerim onun kot pantolonuna uzanıyor ve fermuarını açıyorum, onu hemen burada ve hemen şimdi istiyorum. Onun olduğumu hatırlatması gerekiyor. "Göster bana." Sesim çaresiz, ellerim açgözlü. Neden bu güvenceye ihtiyacım olduğunu bilmiyorum. Ben onun karısıyım ve onun çocuklarını taşıyorum, ama bu yeterli değil. Tyson haklıydı. Beni onun fahişesi olarak eğitti ve ben de ondan bunu istiyorum. Bu gecedan önce

beni sikkemeyeli günler olmuştu. Öleceğimi ve onu bir daha asla göremeyeceğimi düşündüm. Ve bu gece öğrendiğim her şeyden sonra, ona ihtiyaım var. "Beni seğtiğini göster bana."

Onun boxerına uzanıp sikini çıkardığımda ağzıma doğru homurdanıyor. O benim ıslaklığım kadar sert. "Uzan," diye dudaklarıma fısıldıyor.

Titrek bir nefes alarak, bir zamanlar beni kestiği hanęeri ve mumlarımızı tutan soğuk Lordlar masasına uzanıyorum. Dışarıdaki bir şimşek katedrali aydınlatırken, zaten titreyen bacaklarımı omuzlarına kaldırıyor. İime girerken gözleri benimkilere bakıyor ve beni gererken çığlık attırıyor.  n sevişme yok, bunun için vaktimiz yok.

Kolunu uyluklarımdan etrafına dolayarak onları bir arada tutar ve daha sert itmeye başlar, katedral benim inlemelerim ve  ığlıklarımla dolar.

Sırtım masaya kayıyor, ellerim saçlarıma gidiyor ve parmaklarımı sa tellerimin etrafında sıkıştırıyorum, kafa derim yanana kadar çekiyorum. "Tanrım..." Sesimiz geniş alanı doldururken sesim kesiliyor.

Ağır ağır nefes alıyorum, o çekildiğinde bedenim zaten beklentiyle titriyor ve masanın üzerine yığılıyor. O kıımı tutuyor, beni çekip çeviriyor ve kaalarını masanın kenarına sıkıştırıyor.

Elini saçlarıma dolayarak, iime girerken başımı geriye doğru çekiyor, ıslak amımı açıyor ve bu pozisyonda piercingleri tam doğru noktaya değdiğinde dudaklarımdan bir inilti kaçıyor.

Sırtımın  zerine eğildi ve kulağımda ağır nefesini duydum. "Yeminini et, küçük sevgilim," diye sertçe emretti. "Bana ait olduğunu hatırlat."

"Yemin ederim," diye çıkardım, kaalarım Lordların masasına çarptığında. Ellerim önüme uzanır, bir şeye tutunmaya ihtiyaç duyar, ama orada hiçbir şey yoktur, bu yüzden onları yüzeye vururum.

"Yemin et," diye homurdanıyor, sonra dişlerini boynuma geçiriyor, nefesim kesiliyor ve vücudum tüylerim diken diken oluyor.

"Yemin ediyoruz," diyoruz ikimiz de ve gözlerim kapanıyor, onun serbest eli belimi sarıp beni sıkıca tutarken, yer altımdan kayıyor.

ONUN ARABASINDAYIZ, gösterge panelinin ışığı içini aydınlatıyor. Dışarısı hala karanlık. Saatine bakıyorum, sabah dörtü biraz geçiyor. Yağmur durmamış, ama artık hafif bir çisentiye dönüşmüş.

"Sanırım eve gitmiyoruz?" Gittiğimiz yönü fark ettiğimde merak ediyorum.

"Üzgünüm, küçük sevgilim. Carnage'a geri dönmeliyiz."

"Orada ne kadar süre saklanmamız gerekecek?"

Uzun bir nefes alır ve cevabın hoşuma gitmeyeceğini belli eder. Elini uzatıp elimi tutar, parmaklarımızı birbirine geçirir ve bacağıma koyar. Daniel Seavey'in "Bleed On Me" şarkısı yumuşak bir şekilde çalar.

Gözlerim onlara kayıyor ve parmağımdaki kırmızı elmas yüzüğü görüyorum. Luke ve Miller'ın kanıyla hala kaplı olan kadar kırmızı. "Luke yüzüğümü aldı mı?" diye soruyorum.

"Whitney'deydi."

Dişlerimi gıcırdatırım. "Neden benim yüzüğüm onda olsun ki?"

"Aklıma gelen tek şey, sen hastanedeyken yüzüğü çıkardığı."

"Spade kardeşler onu öldürecek," diyorum ve bu konuda ne hissettiğimden pek emin değilim. Yani, üzülüyorum, ama üzülmeli miyim? Sevdiğim kız kardeşim, son üç yıldır öldüğünü düşünmemi sağladı. Bana zarar vermeye çalıştı. Tyson'la evlendiğini biliyordu ve ona nerede olduğumu ya da bana nasıl yardım edebileceğini söylemeye niyeti yoktu. Ben ona asla böyle bir şey yapmazdım.

"İstedikleri bilgiyi aldıklarında," diye onayladı.

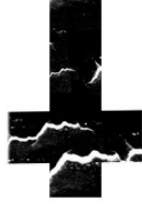
"Ona inanıyor musun? Yani, Ashtyn'in kim olduğunu nereden bilecek ki, nerede olduğunu bırak." İkisi aynı yaşta değildi. Hatırladığım kadarıyla Ashtyn biraz daha büyüktü. Kız kardeşimin tüm arkadaşlarını tanıyordum ve onun Ashtyn'den bahsettiğini hatırlamıyorum. Bu ismi sadece Saint sayesinde biliyorum. Ama yine de, Bethany Whitney'i tanıyormuş gibi davranıyordu ve ben de onu daha önce hiç görmemiştim. "Ashtyn'in öldüğünü sanıyordum," diyorum ve sert bir kahkaha atıyorum. "Görünüşe göre, kimse gerçekten ölmüyor."

"Ölmesi gerekiyordu," diyor.

Ona bakıp soruyorum, "Nereden biliyorsun?"

Bebek mavisi gözleri kısa bir süre benimkilerle buluştu. "Çünkü onu öldürmesi gereken Lord benim."

ALTIN Yetmiş Yedi

TYSON

Barrington Üniversitesi ikinci sınıf

Kanepede oturuyorum. Kız yüzüstü yerde yatıyor, elleri hala arkada bağlı ve ağzındaki banttan ağlıyor. Miles Hopper yanımda oturuyor ve onu cep telefonu ile kaydediyor. Daha sonra mastürbasyon yapmak için kullanacağı bir şey gibi.

Ön kapılar gürültüyle açılıyor. Kapıların iç duvarlara çarpma sesi evin içinde yankılanıyor ve Miles ayağa fırlıyor. Ben koltukta kalıyorum, kollarımı koltuğun arkasına uzatmışım.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye soruyor, üç adamın oturma odasına girmesini izlerken. Bana bakmak için dönüyor. "Ne yaptın, Tyson?"

Cevap vermiyorum çünkü ne yaptığım çok açık. Kızın fotoğrafını efendisine gönderdim. Kızın hiçbir şey bilmediğine inandım. Annesi biliyordu, ama o? Onunla ilgili hiçbir bilgi almadım.

Saint arka cebinden çakısını çıkarır, kızın bileklerindeki plastik bağı keser ve onu ayağa kaldırır. Ağzındaki bandı yırtıp çıkarır ve kız, parmak uçlarında dururken kollarını onun boynuna dolayarak hıçkırarak ağlar.

"Onu alamazsın," diye homurdanır Miles, sonra bana döner. "Yapmamız gereken bir iş var."

"Ve yaptık." Ölü anneye başımı sallarım.

"Onun ölmüş olması gerekiyordu," diye bağırır Miles. "Bu evdeki herkesin icabına bakılmalı. Kardeşi otuz dakika içinde gelmezse, o kaltağı deşip içini boşaltacağım." Saint'e dönüyor ama bıçağın ucuyla karşılaşılıyor. Saint onu boynundan bıçaklıyor ve bıçağı çıkarıyor. Miles dizlerinin üzerine çökmeden önce anlamsız sözler mırıldanırken, kız ellerini kulaklarına kapatıyor ve Kashton onu kollarının arasına alıp teselli ediyor.

Ayağa kalkıp ellerimi ön ceplerime sokarım. "Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun?" diye sorarım. Gözlerim hıçkıran kıza kayar. Haidyn onu Kashton'dan alır ve ellerini kızın uyluklarına koyarak kaldırır. Kız bacaklarını onun beline dolayarak yüzünü boynuna gömer ve hıçkırmaya devam eder. Saint'e bakarak cevap beklerim.

O kanlı bıçağı kaldırıp başını sallar. "Sana borçluyum." Haidyn'in yanına gider, sırtını okşar, kız ona döner, o da bir çocuk gibi onu kucasına alır ve kapıdan çıkar.

"ANLAMİYORUM," diye fısıldadı karım. "Neden onu öldürmen gerekiyordu?" "Çünkü o Luke'un üvey kız kardeşi."

Karım nefesini tutarak bacaklarını poposunun altına çekiyor ve koltuğunda elinden geldiğince bana dönüyor, diğer elini bizim birleşmiş ellerimizin üzerine koyuyor. "Ne... Ben..."

Onun kelimelere sığdıramadığı şaşkınlığına gülümserim ve biraz daha açıklarım. "İnisiyasyon için bir görevle gönderildim. Ben ve bir başka Lord, evdeki herkesi halletmemiz gerekiyordu. Miles'ın Ashtyn'i oturma odasına sürüklediğini gördüğümde ben de senin kadar şaşırdım. Onu Lordlar evinden tanıyordum. O, Saint'in seçtiği kişiydi."

"Söylentileri duydum." Saint ve Ashtyn'den bahsederek başını salladı. "Ne yaptın?"

"Annesini öldürdüm."

"Tyson." Bir kadını öldürdüğüm düşüncesi ona çok ağır gelmiş gibi dehşetle nefesini tuttu.

"Bir kadının bir erkeğe güvenmesini nasıl sağlarsın biliyor musun?" diye soruyorum, ona hızlıca bakarak.

Sorum üzerine kaşlarını çattı. "Hayır."

"Bir kadını senin için işi yapması için gönderirsin." Uzun süren sessizlik, onun anlamadığını gösteriyor, bu yüzden daha ayrıntılı açıklıyorum. "İsteddiği bir kız bulur, annesini onunla konuşması için gönderir, ona yakınlaşır, sonra annesi ona uyuşturucu verip onu kaçırmaya yardım eder."

"Aman Tanrım." Elleri benim ellerimi sıkıca tuttu.

"Ama Ashtyn hakkında hiçbir şey söylenmemişti. Lordlar annenin tarifini almışlardı. Bu riski almak istemedim."

"Yani..." Birkaç saniye sözlerini düşünür. "O zamanlar Luke'un bu kadınları kaçırıp öldürmekle ilgisi olduğunu biliyor muydun?"

"Hayır." Kafamı sallıyorum. "Luke'dan hiç bahsedilmedi." "Ama onun üvey kardeşi olduğunu söyledin."

Durum karmaşık. "Ashtyn'in bir erkek kardeşi vardı. Lordlar, annesinin oynadığı rol nedeniyle onun olduğunu düşündüler." İşte burada işler karışmaya başladı. Nedense, o gece erkek kardeşi onları kurtarmaya gelmedi, bu yüzden

ne halt yediğini kim bilir. Annelerini öldürdükten sonra, Spade kardeşler Ashtyn'i Carnage'a götürüp dünyadan sakladılar. Ama bu da planlandığı gibi gitmedi. O hepsini mahvetti. Eminim bazı günler, fırsatım varken onu öldürseydim diye düşünüyorlardır. Ama Whitney doğruyu söylüyorsa, fırsatları olacak ve Ashtyn yakında ölecek.

"Yani Luke ve Ashtyn'in anneleri aynı mı?"

"Evet." Başımı sallıyorum. "Brenda, anneleri, Luke'un babasıyla bir ilişki yaşamış." Elimi havada sallayıp tekrar direksiyona koyuyorum. Ayrıntıları bilmiyorum ve hiç umursamadım da. Bazı Lordlar karılarını lanet olası beyzbol kartları gibi takas ederler. Bazı Lord etkinliklerinde seks partileri düzenlenmesi alışılmadık bir şey değildir. "Ama bu, yıllar sonra ortaya çıktı. Görevimizi tamamladıktan sonra, kaçırma ve cinayetler durdu. Bir süreliğine."

LAIKYN

Carnage'da daha önce hiç bulunmadığım bir odada uyanıyorum — artık hastane yatağı yok. Tanrıya şükür.

Siyah ipek çarşaf ve büyük, kabarık bir yorgan. Halı, fırtına bulutları gibi koyu gri ve üzerinde siyah bir kilim var. Koyu renkli perdeler, ormanı gören tavandan tabana pencereleri göstermek için açılmış. Göz alabildiğince uzanan ağaçlardan başka bir şey yok. Bulutlar gökyüzünü kaplıyor, aynı anda hem kasvetli hem de muhteşem bir görünüm yaratıyor.

İki beyaz deri sandalye, sırtları pencereye dönük, aralarında yuvarlak bir cam masa ile odaya bakıyor. Eşleşen bir kanepede, dört direkli Alaska kral boy yatakların ayak ucunda duruyor. Duvarlar, parlak kakma desenleriyle gece kadar karanlık. Çok güzel.

Oturarak, sağdaki çift kapıya bakıyorum ve kocam, dar kalçalarına bir havlu sarmış olarak banyodan çıkıyor. Gözlerimiz buluştuğunda gülümsüyorum.

"Günaydın, küçük sevgilim," diyor ve bana doğru yürüyor. Eğilerek alnımı öperken eli karnıma gidiyor. "Nasıl hissediyorsun?"

Her zaman bir aile istediğimi biliyordum. Beni ve çocuklarımızı isteyen bir erkekle çocuklar. Ama hiç durup, o adamın bu kadar basit bir soru sormasının

ya da bana dokunduğunda kalbimin ne kadar hızlı attığını hiç düşünmedim. "Güzel."

Eli karnımda nazik dairesel hareketler yapıyor ve ben onun için bacaklarımı açıyorum. Yakışıklı yüzünde şakacı bir gülümseme beliriyor. "Karım sikilmek mi istiyor?"

"Evet, efendim." Kalçalarımı kaldırıyorum, ellerim göğüslerime gidiyor.

O inler, parmakları aşağı inip amımı okşar. Ben çoktan ıslanmışım, ona ihtiyacım var. "Yalvar bana, Lake," diye emreder ve ben seve seve uyarım.

"Lütfen, Tyson." Bacaklarımdan yorganı tekmeliyorum, hiçbir şeyin onun yoluna çıkmadığından emin olmak için. Serbest eli yukarı kalkıyor ve boğazımı sarıyor, beni yatağa sabitliyor ama nefesimi kesmiyor. Ellerimi onun bileğine doluyorum. "Sana ihtiyacım var." Dudaklarımı yalıyor, parmağını içime sokuyor ve ben kalçalarımı bir kez daha yataktan kaldırıyorum.

Parmağını çıkardıktan sonra yanıma dönüp kıcımı yatağın kenarına doğru ittim, umarım ipucumu anlar.

O gülüyor ve ben ona ne kadar çaresizce ihtiyaç duyduğumdan utanmıyorum bile. Parmaklarını kıcımın arasına sokuyor, yatağa eğilirken baskı uyguluyor, dudakları neredeyse benimkilere değiyor. "O kıcı tekrar sikhemi ister misin, küçük sevgilim?"

"Evet," diye nefes nefese cevap veriyorum, bu düşünceyle kalbim hızla atıyor. Minson Hotel'in banyosunda bana, beni sikmesi için yalvaracağımı söylemişti. "Lütfen..." O zaman gülmek istemiştım, ama şimdi ne demek istediğini anlıyorum, çünkü bu adama bana en ahlaksız şeyleri yapması için yalvarırdım. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünerek, küçük sevgilisini bir fahişe yapması için ona yalvarırdım.

"Önceden gerdirmemi mi istersin yoksa acı çektirmemi mi?" diye soruyor, parmağı ıslak amıma doğru hareket ediyor ve ben daha fazlasını isteyerek inliyorum.

"Acıt." Utancımı gizleyemeyerek, bu kelimeleri inleyerek söylüyorum. Geçen sefer kıcımı sikişini çok sevmiştim. Siktikten sonra gelen aşağılanma hissi. Kocamın beni güçlü kollarıyla tutup, onun için ne kadar iyi olduğumu söyleyeceğini biliyorum.

Onun iyi kızı olmak için can atıyorum.

Kapı çalınır ve o kapıyı açtığında sırt üstü yuvarlanarak yere çöküyorum. Yorganı tutup boynuma kadar çekiyor. Oturup kabarık yorganı toplayıp göğsümü örtmek için tutuyorum, o ise sadece havluyla sarınmış halde kapıya doğru yürüyor. Kapıyı açtığımda Ryat'ın orada durduğunu görüyorum. "Her şey hazır."

Tyson başını sallar. "On dakika ver." Sonra kapıyı kapatır ve ben yorgani yatağa bırakarak göğsümü ona gösteririm, umarım bu çok da ince olmayan imayı anlar.

"Bu beni sikmeyecek misin demek mi?" Alt dudağımı dışarı çıkarırım. Kocamı tanıyorum, benimle yatakta on dakikadan fazlasını isteyecektir.

Kıkırdar, yanıma gelir ve dudaklarımı şefkatle öper. "Her zaman bu kadar açgözlüsün." Eli göğüslerime iner ve sert meme uçlarımı çimdikler, ona yaslanarak nefesimi keser. "Sonra. Söz veriyorum." Geri çekilir ve bana bakar. "Karımı kullanmak için zamanımı almak istiyorum."

Yanaklarım kızarır ve amım kasılır. *Kahretsin, çok azdım.* Hamilelikten mi? Yaşanan her şeyin verdiği adrenalin mi? Bilmiyorum ama istediğimi verdiği sürece umurumda da değil. "Seninle gelebilir miyim?" diye sorarım, Ryat'la Carnage'ın içinde bir yere gideceğini bilerek. Muhtemelen odanın dışında onu bekliyordur.

"Bu sefer olmaz." Başını sallar ve ben kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum.

"Whitney'i görecek misin?" diye merak ediyorum. Onu görmesi fikri, durum ne olursa olsun, bana hiç hoş gelmiyor. Hayatımı kocama emanet ediyorum. O bunu hak etti. Ama o? Artık ona güvenmiyorum ve ona zarar vermeye çalışacağından korkuyorum. Luke ve kardeşimle bizim bilmediğimiz ne tür bir plan yaptıklarını kim bilir?

Tişörtünü giyiyordu ama dönüp bana baktı, yüzünde hiçbir şey belli etmiyordu. Sorduğum için kendimi aptal hissettim. Tabii ki gidecekti. O yüzden bunu neden sorduğuma dair bir neden bulmaya çalıştım.

"Yakanı geri alacak mısın?" Zaten yüzüğümü almaya çalışmıştı. Ona verdiği hiçbir şeyi hak etmiyor. O benim. O benim. Onunla paylaşmayı reddediyorum. O *öldükten* sonra tüm hayatım değişti, şimdi mezarından geri dönmeye karar verdiğine göre bunun olmasını reddediyorum.

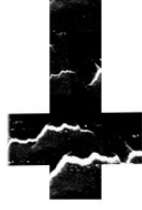
Koyu renkli kaşlarını kaldırdı. "Yakanı mı özledin, küçük sevgilim? Bu sürpriz oldu." Bana doğru yürüyerek geldi, çenemi tuttu ve başımı geriye eğdi, ellerim onun bileklerine gitti. Dudaklarını dudaklarıma indirdi ve beni öptü, nefesimi kesti.

"O benim," diyorum nefes nefese, ağır gözlerimi açıp ona bakıyorum. "Onu geri istiyorum."

O sadece gülümser, giyinmeyi bitirir ve beni bırakır. Uzanarak kollarımı açarım ve derin bir nefes veririm. Sanırım yataktan kalkıp

kendimi temizleyebilirim. Açlıktan ölüyorum ve kim bilir ne kadar sürecek.

ALTINSEKİZ

TYSON

Yatak odasının kapısında Ryat ile buluşuyorum ve dün gece geç saatlerde Spade kardeşlerin misafirlerimizi götürdüğü bodrum katına iniyoruz.

Kapıyı açtığımda Luke'u masaya deri kayışlarla bağlanmış halde buluyorum. Gözleri kapalı ve acaba öldü mü diye merak ediyorum. Lake ve ben bu sabah nihayet geri döndüğümüzde, doğruca yatak odasına gittik. Karımı sikmek istiyordum, bu zavallı piçi işkence etmek değil. Bu sabah beni bekleyeceğini biliyordum.

Uzak duvardaki tezgaha doğru yürüyerek, istediğim şeyi alıyorum ve kapı açıldığında Sin'in içeri girdiğini görmek için başımı kaldırıyorum. "Saint burada olacağını söyledi."

"Burada ne işin var?" diye sordu Ryat, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle.

"Gavin'le buluşmam gerekiyordu," diye belirsiz bir cevap verdi ve neyi kastettiğini sadece ben biliyorum. Bildiğim kadarıyla, o ve Elli haftada birkaç kez burada buluşup gelişmeleri konuşuyorlar.

"Gösteriye tam zamanında geldin." Ryat gülüyor.

Sin yaklaşır ve çıplak Luke'a bakar. Onu olabildiğince küçük düşürmek istedim. "Damgalama mı?" diye merak eder.

Onun Lord unvanını elinden almayı planlamamıştım, ama sanırım bu her zaman bir seçenek. "Şu anda değil." Kafamı sallayıp bağları çözmeye başlıyorum. "Bir kolunu tut ve onu kaldırmama yardım et."

Ryat bacaklarını serbest bırakırken, Sin ve ben birer kolunu tutuyoruz. Onu masadan odanın ortasına sürüklüyoruz. "Onu tut," diyorum ve Ryat benim yerime geçerek Sin'e yardım ediyor. Arka cebimden kelepçeleri çıkarır ve bileklerini önlerinde kelepçelerim. Sonra tavandan sarkan makaradaki zinciri yakalar ve aşağı çekerim. Zincirin ortasındaki halkayı zincirin ucuna takar ve çekerim. Bu işlem zinciri serbest bırakır, kollarını başının üzerine çeker ve kelepçeli bileklerinden onu yukarıda tutar.

Daha iyi görebilmek için geri adım atan Sin, kollarını göğsünde kavuşturur ve bana sırtarak bakar. "Bu biraz tanıdık geliyor," diye şaka yapar.

Ben burnumu çekerim, lanet olası piç. Hayatta olduğu için şanslı.

"Bilmek bile istemiyorum." Ryat başını sallar.

Luke inler, başı biraz sallanır ve ben tezgaha doğru yürürüm ve istediğim bir sonraki şeyi alırım. Ucunu tutarım ve geri kalanını beton zemine bırakırım. Ona doğru yürürüm, arkadan uzanırım, onu dudaklarının arasına yerleştiririm ve yüzüne ve yüzünün yanında bulunan kollarına birkaç kez sararım.

Vücudu sarsılır, odayı mırıldanan sözler doldurur. Yeterli olduğuna karar verdikten sonra, uzanırım ve Ryat bana penseyi uzatır, ben de istediğim yerden keserim.

Önüne geçip, geniş gözlerine bakıyorum. "Günaydın, Luke. Aramıza katıldığını sevindim."

Elinden geldiğince etrafına bakıyor, vücudu kelepçelerle mücadele ediyor ama gidecek hiçbir yeri yok. Burada çünkü ben onu burada istiyorum. Aksi takdirde, ölmüş ve katedralin arkasındaki mezarlığa gömülmüş olurdu. Elimi uzatıp, etrafına sardığım dikenli teli çekiyorum, kırık dudaklarının arasına girdiğinden emin oluyorum.

Sin, Luke'un yüzüne yaklaşır ve kaşlarını çatar. "Ağzına ne oldu?"

"Tyson dişlerini çekti," diye cevaplar Ryat.

"Oh, dostum." Sin karanlık bir şekilde güldü. "Gerçekten batırmış olmalısın."

Luke'a yaklaşp çenesini kavradım, dikenli telde kendimi kesip kesmediğimi umursamadan, "Bütün vücudunu bu bokla saracağım ve sonra kendini kesip açarken kıvranıp mücadele etmeni izleyeceğiz. Tıpkı o kadınlara yaptığım gibi."

Kim bilir kaç tanesi asla bulunamayacak. Ya da kaç tanesini ölüm dilekleriyle sattı. Karım şu anda üst katta, çıplak bir yatakta beni bekliyor olmasaydı, şu anda nerede olacağını düşünmek beni fiziksel olarak hasta ediyor. Ona ne yapardı? Ya da başkalarının ona ne yapmasına izin verirdi? Ve o benim çocuklarımın annesi olduğu için, bu lanet olası piçi alınının ortasından vurmak istiyorum, ama bu çok hızlı bir ölüm olur. Yeterince acı çekmez. Onun kanamasını, bir orospu gibi ağlamasını, ölmek için yalvarmasını görmek istiyorum. Sabırlı bir adam olmakla gurur duyuyorum, şimdi de sabırlı olmanın zamanı geldi.

Yumruğumu salladım, yumruğum onun yüzüne çarptı ve zincirlerde sallanan vücudunu salladı. Elim anında acıdı ama bu iyi geldi. Tekrar yaptım. Tavandan sarkan vücudu sarsıldı. Ağzından tükürük ve kan fişkırdı, konuşmadan boğuk sesler çıkardı. Dikenli tel sadece benim elimi değil, onun yüzünü de parçaladı.

"Ty..."

Bu sefer Luke'un kaburgalarına vurarak Ryat'ı susturuyorum. Şu anda mantıklı bir ses duymak istemiyorum; onu öldürmek istiyorum. Yine karnına vuruyorum ve o elinden geldiğince eğiliyor. Kan sıçırıyor, ellerim kaygan ve yanıyor. Her vuruşumda derisi daha da parçalanıyor, ama bu beni durdurmayacak.

Ona tekrar tekrar vuruyorum. Nefes nefeseyim, vücudum lanet olası adrenalinle titriyor. Ona dokundu, onu incitti, onu satmayı planladı. Bu lanet olası şiddeti hak ediyor.

Kalbim çarpıyor ve nefes nefeseyim, geri adım atıyorum ve kanlı ellerim yanlarıma düşüyor, onun vücudunun titremesini, göğsünün inip kalkmasını ve açıkça ağlamasını izliyorum. Tezgaha doğru yürürken, Ryat ve Sin'in birbirlerine attıkları bakışları görmezden geliyorum, aklımı mı kaçırdım diye merak ediyorlar.

Kaybetmedim. Kafam açık. Ne yapmam gerektiğini biliyorum. Ve işim bittiğinde, karımın yanına yatacağım ve onu korumak için ne gerekiyorsa yapacağımı ona hatırlatacağım.

Dikenli tel rulosunu alıp ucunu tutuyorum ve ona doğru yürürken teli çözüyorum. Elinden geldiğince başını sallıyor ve ben gülümsüyorum. Onu bir Noel ağacı gibi süsleyeceğim ve sonra kıvranışını izleyeceğim, kendini kesip açarken. Bu onu öldürmez. Jiletli tel değil. Derisine batacak ama onu kesip açmayacak. Çok acıtacak ve ölmek isteyecek.

LAIKYN

YEMEK YİYECEK bir yer ararken koridorlarda ^{dolaşıyorum.} Buralarda bir mutfak olduğunu biliyorum çünkü Tyson beni hastane odasındayken yemek getirmişti. Yemek de çok lezzetliydi. Ama şimdi başka bir binadayız. Carnage başlı başına bir şehir gibi.

Bir köşeyi döndüğümde, birine çarptığımda irkildim ve çığlık attım. "Çok özür dilerim," Saint'i görünce hemen söyledim. Gözlerim boynunu saran yılan dövmelerine kaydı ve ben de kendiminkileri ovuşturdum. Onları düşünmek bile nefes almamı zorlaştırıyor, sanki sıkışıyorlar ve nefesimi kesiyorlarmış gibi.

"Kayboldun mu?" diye sordu.

"Ben, şey... açım." Sözlerim ağzımdan çıkarken takılıyorum. Yıllar boyunca Spade kardeşler hakkında hikayeler duymuştum. Onlar kabusların malzemesidir.

Her zaman kötülüğün yeryüzünde dolaştığına inanmışımdır ve onlar üç kat şeytandır. Tyson'ın onlara güvendiğini bilmem, onların beni korkutmadıkları anlamına gelmez. Ashtyn gerçekten hayattaysa ve onu bulurlarsa ona acıyorum. Cehennem, Carnage'dan daha iyi olurdu.

"Dördüncü kat," diyor ve yanımdan geçip gidiyor. Bana yolu göstermeye tenezzül etmiyor, sanki bana ayıracak bir saniyesi bile yokmuş gibi.

Arkamı dönüp onun geçip gitmesini izliyorum. Siyah kot pantolon ve kolları sıyrılmış siyah uzun kollu tişört giymiş, kollardaki dövmele de görünüyor. "Bekle," diye sesleniyorum ve o durup bana dönünce kendime lanet ediyorum.

"Ne, Laikyn?" diye soruyor. Dudaklarından çıkan adım beni titretir. Sesi bu koridor kadar soğuktur.

"Kız kardeşim nerede biliyor musun?" diye soruyorum, kollarımı kendime dolayarak.

Cevap vermez. Bunun yerine, geniş göğsünü kollarını kavuşturur ve duvara yaslanır, gözleri benimkilerle buluşur.

Bir adım geri çekildim, sorduğum için birden aptal hissettim. Neden bana söylesin ki?

"O haklı, biliyorsun," diyor ve ben kaşlarımı çatarak gözlerimi onun gözlerine dikiyorum. "Seni ondan uzak tutmak istemekte."

Boğazımdaki düğümü yutuyorum.

"Ona güvenilmez." Duvardan ayrılır.

Bir adım öne çıkarım. "Nedenini bilmeye hakkım yok mu?"

Kaşları çatılır. "Ne önemi var? Seni kurtların önüne atıp canlı canlı yemelerine izin vermeye hazırdı, oysa senin olanı ele geçirmeyi planlıyordu. Bu, onun ölmesini istemek için yeterli bir neden."

Benim olanı almak mı? Luke beni kilitlediğinde beni izlemesinin nedeni bu muydu? Kocamın yanına taşınmadan önce benim çoktan gitmiş olduğumdan emin olmak mı istedi? Bunun nasıl işe yarayacağını bilmiyorum. Tyson o sırada onun hala hayatta olduğundan bile emin değildi. Luke ile evli olsaydı Tyson ile nasıl olurdu? Onun sözleri beni ondan uzak tutmak içindi, ama beni onunla daha da konuşmak istememe neden oldu.

"Ashtyn'in seni neden terk ettiğini bilmek istemiyor musun?" diye soruyorum. Onların kişisel hikayelerini bilmediğim için bu soruyu soruyorum, ama o merak ediyor. Aksi takdirde, kardeşim çoktan ölmüş olurdu.

Vücudu kaskatı kesildi, yüzü kötü bir şeye dönüştü ve nefesim ciğerlerimde takıldı. Yavaşça bana doğru yürüdü ve bacaklarım kaçmak için hareket etmedi. Benden birkaç santim uzaklıkta durdu ve bana dik dik baktı. "Birinin yaptıklarının bedelini ödemesini istemekle, neden yaptığını merak etmek çok farklı şeyler. Ve bunlardan biri hiç önemli değil."

Ellerim sinirlenerek yumruk oldu. Bir nefes verdim ve ondan uzaklaşmak için bir adım geri attım.

"Hadi ama kardeşim." Arkamdan bir adam konuşur ve ben sıçrayarak sırtımı duvara dayarım, böylece ikisini de görebilirim. Kashton'dır. "Kız kardeşini görmesine izin ver."

Gözlerim, kolundaki rahibe kıyafetli bir kadının dövmesine takılır. Ağzında bir top gag vardır, yüzünde salya ve makyaj akmaktadır ve yanağında ters bir haç vardır.

"Buna değmez," diyor Saint.

"Saint?"

Hepimiz dönüp bakıyoruz ve Gavin'i koridorun sonunda dururken görüyorum. Gözleri benden Saint'e kayıyor. "Bir dakika konuşabilir miyiz?"

Saint uzaklaşır ve beni kardeşi ile yalnız bırakır. Kashton'ın mavi gözleri benimkilere bakarken, ben yere bakarım. "Hadi. Seni götüreceğim."

"Gerçekten mi?" diye soruyorum, şüpheyle.

Cevap vermez. Bunun yerine, arkasını döner ve ben de onu takip ederim. Koridordan asansöre doğru ilerleriz ve ben sessizce köşede dururken, o duvara yaslanır. Gözleri cep telefonunda, sanırım bir mesaj yazıyor.

Asansör duruyor ve biz çıkıyoruz. Bodrum katında olmalıyız. Etrafta beton duvarlar ve zemin dışında hiçbir şey yok. Tavan alçak ve tavandan birkaç lamba sarkıyor. Kashton o kadar uzun ki, lambalar neredeyse kafasına çarpacak. Bir çift kapıya yaklaşıyoruz ve o kapıyı iterek açıyor.

Bir sonraki odaya girince duruyorum ve gördüğüm manzara karşısında nefesim kesiliyor. İki adam tavandan sarkıyor. Her ikisinin de çıplak vücutlarından kan akıyor, kolları arkadan bağlanmış, başları aşağı sarkmış, gözleri kapalı. Ölmüş gibi görünüyorlar. "Ne...?" diye fısıldayarak onlara doğru yürüyorum. "Neden onlar...?"

"Tyson, Ryat'a onları evinden buraya getirmesini söyledi," diye bilgilendirir beni Kashton

"Anlamıyorum." Sesim fısıltı gibidir. *Onları tanıyorum.* Neden buradalar?

"Tyson Beau'yu öldürdü."

"Ne?" diye haykırıyorum, ona şaşkın gözlerle bakarak.

O sırtıyor, bana bu bilgiyi vermekten açıkça heyecan duyuyor. "Seni ararken Beau'nun yanına gitti. Onu ve o aptal karısını öldürdü. Sonra hücrelerini karıştırdı ve senin kulübe geldiğinde bu ikisine mesaj attığını gördü."

Beau'nun barın arkasından cep telefonunu çıkarıp, çalışmaya hazır olduğumu söylediğimde bir mesaj gönderdiğini hatırlıyorum. Gözlerim Blackout'tan tanıdığım iki güvenlik görevlisine dönüyor.

"Her neyse, Bethany'ye yardım edip kulübü ateşe verenler onlardı. Tyson, seni bulana kadar Ryat's'ta onlara işkence ediyordu. Sonra onları buraya getirdi." Onlardan birinin yanına gidip kanlı omzuna bastırıyor. Adam, bantlanmış dudaklarından inilti çıkarırken vücudu ileri geri sallanmaya başlıyor.

Bir adım geri çekildim, ellerimi yüzüme götürdüm, çünkü onun sırtına saplanmış bir et kancasına asılı olduğunu fark ettim. Midem bulanmaya başladı ve onlara sırtımı döndüm. "Kusacağım," diye mırıldandım, ama Kashton'ın benim rahatsızlığımdan dolayı kıkırdadığını duydum.

"Hadi." Odanın diğer ucundaki kapıya doğru yürümeye başlar ve o kapıyı benim için açık tuttuğunda ben de içinden koşarak geçerim.

Bu oda öncekinden farklı ve yerdeki parmaklıkları inceliyorum. Kaşlarımı çatıyorum. "Onlar ne için?" diye soruyorum, kendimi tutamıyorum.

Omzunun üzerinden bakıp durur ve cevaplar, "Onlar çukurlar."

Çukurlar mı? Birinin üzerinde duruyorum. Zeminde kazılmış, mini, kare bir küvet gibi bir delik var. Ama üstünde üç delik olan parmaklıklar var. Ortadaki delik, yanlardakilerden daha büyük.

Ona bakarak, oraya ne koyduklarını veya neden koyduklarını bilmek istemediğim için uzaklaşıyorum. O sırtıyor, dönüyor ve başka bir çift kapı açıyor. Yeni bir koridordayız ve her iki tarafta da kapılar var. Burası ölümcül bir sessizlik içinde. Loş koridoru sadece benim ağır nefesim dolduruyor.

Bana bir hapishaneyi hatırlatıyor. Sizi hücre hapsine koydukları türden bir hapishane. Işık yok, kimseyle iletişim yok. Sadece düşünceleriniz ve seslerinizle baş başa kalıyorsunuz, bu da sizi çıldırtıyor.

"İşte geldik." Kapılardan birinin önünde durur. Eğilir ve dıştaki tuş takımına bir şifre girer, kapı açılır.

Gözlerimi ona dikip bakıyorum ve bir an panik oluyorum.

Bileğindeki büyük saati kontrol eder, rahibe dövmesinin yanında sırtıyor. Siyah ve gümüş renkli bir Patek Philippe, pahalı ve şık. Babamın da aynısından var. "Öğrenmek istediklerinizi bulmanız için size beş dakika veriyorum. Sonra işiniz biter." Kolunu yanına indirirken mavi gözleri benimkilerle buluşur. "Sizi oradan sürükleyerek çıkarmakta hiçbir sorunum yok."

Yutkunarak başımı sallayıp odaya giriyorum. Burası da koridor gibi buz gibi soğuk ve betonla kaplı.

Omzumun üzerinden bakarak, beni buraya kilitlediğinden emin oluyorum ve onu duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözleri üzerimdeyken görüyorum.

"Lake?"

Sıçrayarak odaya bakıyorum ve köşeden çıkan kız kardeşimi görüyorum. Çıplak olduğunu ve bileklerinde, arkasındaki duvara bağlı zincirler olduğunu görünce gergin bir şekilde yutkunuyorum. Şimdi neden kapıyı kapatmadığını anlıyorum; denese bile kaçamaz.

"Whitney." Sesim sert, birdenbire kurumuş.

"Tanrıya şükür, Lake. Lütfen..." Geniş gözleri benimkilerden açık kapıya kaydı. "Lütfen beni buradan çıkar."

"Bunu yapamam," diyorum dürüstçe. O tür bir gücüm yok.

Dişlerini gösteriyor ve zincirleri çekince zincirler tıkırdamaya başlıyor. "Beni bir hayvan gibi zincirlediler." Bilezikleri göstermek için bileklerini kaldırır, kalın metal zincirlerin etrafına kilitler takılıdır. Zincir halkaları o kadar kısadır ki, uzak duvardan en fazla yarım metre uzaklaşabilir. Oturursa, elleri havada kalır. Burası kesinlikle Minson Hotel & Resort değil.

Etrafa hızlıca baktığımda, yatak olmadığını, hatta bir karyola bile olmadığını görüyorum. Yiyecek, su veya battaniye yok. Sadece o, zincirler ve boynundaki tasmam var. Bu manzara kıskançlıktan kalbimi hızla attırıyor. Onu istiyorum. Saint, benim olanı alacağını söylemişti. Bunu çoktan başardı. Tyson'ın ona bir nedeni olduğunu biliyorum, ama o küçük şeyden aldığı tatmini nefret ediyorum. "Neredeydin?" diye sormaya karar veriyorum.

Yüzü öfkeden kızarıyor. "Laikyn! Beni buradan çıkar."

"Whit..."

"Tyson nerede?" diye sorar. "TYSON?"

Kulaklarımı kapatıyorum, adı küçük beton kutuda yankılanıyor. "Seni kurtarmayacak," diyorum ona, başımı sallayarak. "Yaptıklarından sonra olmaz..."

"Yaptığım şey senin hak ettiğin şeydi," diye sözümü keser.

Onun sözleri üzerine odaya bir adım daha giriyorum. "Hak ettiğim mi?" diye soruyorum, sanki nefesim kesilmiş gibi nefes nefese. "Ben hiçbir şey yapmadım."

O burun kıvrır. "Seni gördüm, Lake. Sana verdiği her emre itaat ettiğini gördüm." Gözleri tiksintiyle beni baştan aşağı süzer. "Isınan itaatkar bir orospu gibi," diye tükürür. "Ve Bethany görmediğim şeyleri bana anlattı."

Seçeneğim olmadığını söylemek için ağızımı açtım, ama Tyson ve ben bunu aştık. Bu sabah erken saatlerde, beni Lords'un masasına eğdiğinde - tam da onun bağlandığı masaya - kendi seçimimizle yemin ettik. "O beni seçti." Gururla çenemi kaldırıyorum. "Ve ben de onu seçtim."

Laikyn Grace Crawford olduğumu söylemekten gurur duyuyorum.

Başını geriye atarak, omurgamı ürperten çılgın bir kahkaha atıyor. "Seninle yattığı için kendini özel mi sanıyorsun?" Başını sallıyor ve keçeleşmiş saçları yüzüne düşüyor. "O seni asla sevmeyecek, Lake. Sen onun için değersiz bir orospudan başka bir şey değilsin."

Başımı yana eğiyorum. "O zaman sen nesin, Whitney?" Gözlerini bana diyor. "Seni buraya o koydu. Yalnız başına. Kocan öldü." Luke henüz ölmemişse de, yakında ölecek. "O zaman sen nesin?"

Vahşi bir çığlık atar, vücudu şiddetle titrer. "Seni lanet orospu!"

"Sen benim için üç yıldır ölüyorsun, Whitney." Sözlerime gözleri büyüdü. "Sen benim için hala ölüyorsun."

"Benim sahip olduğum şeye layık değilsin," diye ağlar. "Ona aşık oldum, ama babam onu bırakmamı sağladı."

"Sen ona tuzak kurdun," diye homurdandım. "Dünyanın, benim, onun seni öldürdüğüne inanmaya devam etmesine izin verdin. Lanet olsun, Whitney, insanlar sizin nişanlı olduğunuzu ve senin hamile olduğunu sanıyordu." Collin ve arkadaşının Blackout'ta bunu konuştuklarını hatırlıyorum.

"Bebek demişken..." Gözleri yaşlarla dolmuş, bakışları karnıma düşüyor. "Rica ederim."

Bir adım öne çıkıp ellerimi düz karnıma götürdüm. "Ne demek, rica ederim?"

"Tyson'ın seni hamile bırakması benim fikrimdi. Luke, senin artık ona yararlı olmayacağını anladığında."

Yararlı mı? Yine o kelime. "Neden böyle bir şey yaptın?" Nefes nefese soruyorum.

Şimdiye kadar gördüğüm en acımasız gülümseme, morarmış ve kirli yüzünü süslüyor. "Çünkü her fırsatta seninle yatacağımı biliyordum." Bir adım öne çıkıyor, zincirler duvardan olabildiğince sıkı çekiyor. "Sana dünyadaki en büyük hediyeği vermek istedim." Boğazımdaki düğümü yutuyorum. "Sonra da onu senden almak istedim."

Gözlerim yaşlarla doldu ve onun yaptıklarına başımı salladım. "Sana hiçbir şey yapmadım," diye homurdandım.

"Onu benden aldın!" diye bağırır.

"O zaten senin değildi!" diye bağırırım, ciğerlerim yanıyor. "Onunla bir şansın olabilirdi, ama sen onu mahvettin. Şimdi burada çürü, ben ise onun karısı olarak çocuklarını doğurmaya devam edeceğim." Gözleri bana dikilir. "Onun beni sevdiğini, benimle evlendiğini bilmek seni canlı canlı yiyip bitirsin." Gülümserim, bunun beni rahatsız etmemesi içimi rahatlatır. Ona sırtımı dönüp kapıya doğru yürürken, sonraki sözleri beni durdurur.

"Luke ile yattığını öğrenirse seni istemeyecektir."

Onun sözleri ile kalbim hızla çarpmaya başladı. "Kocamı asla aldatmam. Ben sen değilim."

Yüzü öfkeden kızarır. Derin bir nefes alır, sanki duvara zincirlenmiş değilmiş gibi çenesini kaldırır ve yüzünde onu deli gibi gösteren bir gülümseme yayılır. Sanki deli gömleği giyip yastıklı bir odada olması gerekiyormuş gibi. Sanırım bundan çok da uzak değil. "Tyson henüz bilmiyorsa, yakında öğrenecek. Bunun için elimden geleni yapacağım."

Ona yaklaşırım, ellerim yumruk olur. "Kocamı asla aldatmam!" Bu sefer bağırırım, vücudum şiddetle titrer. Ona yaklaşıp onu dövmek isterim, ama yapamam. Bebeklerimi ona zarar verebileceği bir duruma sokamam.

"Luke seni hastane yatağında bayılttıktan sonra, seninle yattı."

"Hayır." Kafamı sallıyorum, buna inanmayı reddediyorum.

O sert bir kahkaha attı. "Evet. *Düğününüzden* sonra buna izin verilmiyordu, ama sen artık bakire değildin, bu yüzden artık önemi yoktu." Bir adım öne çıktı ve zincirlerin kısılalığı nedeniyle kolları arkaya çekildi. Bu onu rahatsız etmiyor gibiydi. "Eğer hamile olmasaydın, o bunu gerçekleştirecekti."

"Hayır." Gözlerim yine yaşlarla doldu. Bir parçam onun doğruyu söylediğini biliyor, ama buna inanmak istemiyorum.

"Kaydettim." Bana gülümsüyor ve kalbim duruyor. "Sana teklif verecek olanlarla paylaşmak için bir videoya ihtiyacımız vardı."

Göğsüm o kadar sıkışıyor ki nefes alamıyorum. Gözyaşları yüzümden akıyor ve o, sanki beni incitmekten memnunmuş gibi karanlık köşeye geri çekilirken gözyaşlarımı izliyor. Buna inanmak istemiyorum. Tyson bana telefonunu gösterdi. Mesajları. Eğer içinde video olsaydı, bana gösterirdi. En azından ne olduğunu söylerdi. "Sen... yalan söylüyorsun." Titreyen dudaklarımdan bu kelimeleri çıkarmayı başarıyorum.

"Neden ona kendin sormuyorsun?" Çenesini onun arkasına kaldırıyor ve Tyson kapının eşiğinde duruyor.

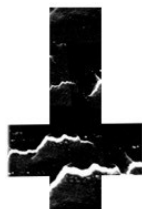
Kanlar içinde, yüzü taş gibi sert ve gözleri benimkilere dikilmiş. Burada olduğum için kızgın. Neden bir sonuca varmam gerektiğini anlamasını beklemiyorum ve o bana bilmek istediğimden fazlasını anlatsa da, anladım. Ona söylediğim gibi, benim için o öldü.

Benden gözlerini ayırıyor ve midem düğümleniyor. Panik göğsümü sıkıştırıyor. "Ty..."

"Sana söyledim." Bir kez daha güldü ve ben nefes almakta zorlanıyorum. Birdenbire nefes alamıyorum.

Onu iterek odadan çıkıyorum ve dar koridorda ilerliyorum, kız kardeşimin kahkahası hücreden uzaklaştıkça sessizleşiyor.

ALTINCI

TYSON

Kaldığımız yatak odasına giriyorum, kapıyı o kadar sert tekmeliyorum ki, her iki kapı da iç duvarlara çarpıp geri sekerek kapanıyor. "Lake?" diye sesleniyorum, onu kovalayarak. O benden önce asansöre binip odaya çıkmış. Yatak odasının boş olduğunu görünce, banyoya doğru ilerliyorum.

Onu da sertçe iterek açtım ve o çoktan kıyafetlerini çıkarmış, duшта duruyordu, ağlamaları banyoyu dolduruyordu.

Giysilerimi giyerek kapıyı açıp içeri giriyorum. Tecavüze uğradığımı yeni öğrenmiş, bu yüzden onun önünde çıplak kalmak istemiyorum. "Lake..."

Yüzüme bir tokat atarak sözümü keser. Ben kendime gelemeden, bir kez daha yapar. "Küçük..."

Tokat.

"Biliyordun." Bana bağıyor, sesi titriyor. "Bana ne zaman söyleyecektin?" Göğsümü itiyor, ben de kollarımı ona doluyorum, onu döndürüp kendime doğru çekiyorum.

Dizleri titrer ve ikimizi duş zemine indiririm. Kollarımda bana sarılır ve ben de saçlarını okşarken kafasına öpücükler kondururum.

"Sen... biliyordun." Kollarımda titriyor ve göğsüm sıkışıyor. Ona gerçeği söylemenin bir önemi yok. Ona olanları değiştirmeyecek.

KAPI AÇILIR ve Gavin'in Saint ile birlikte odaya girdiğini görürüm. Gavin'in gözleri benimkilerle buluşmadan önce kesik ve kanlı ellerime düşer. "Sana ulaşmaya çalışıyordum."

Başımı sallıyorum. "Meşguldüm."

Zincirlenmiş bileklerinden asılı duran Luke'a bakar ve konuşur. "Görüyorum." Cebine uzanır, bir cep telefonu çıkarır ve bana uzatır. Ellerim kanla kaplı olduğu için Sin onu benim için alır, önüme tutar ve oynat düğmesine basar.

Karım bir hastane yatağına atılır. Luke kalkar ve karımın üzerine çıkar, bileklerini başının yanına sabitler. "Onu sakinleştirin lan! Hemen! Ve kelepçeler nerede lan?"

"Hayır. Hayır. Hayır. TYSON!" Bana doğru çığlık atıyor.

Öldürdüğüm mavi önlüklü erkek hemşire, Luke'un bileğini tutup yatağa bağlı deri kelepçeye takar ve onu yan tarafına sabitler. Luke ellerini kadının boynuna dolayarak onu boğarken, adam turuna devam eder ve kadının diğer kolunu ve iki bacağına da sabitler.

"Biliyor musun..." Yüzünü onun yüzüne yaklaştırır. "Aslında bana bir iyilik yapmış olabilir. Hamileyken bir değer olabilir." Onu bırakmadan önce kafasını yatağa bastırır ve üzerinden kalkar.

Kadın nefes nefese kalır, nefes almaya çalışır, bağları çeker ve yatağa bağlandığını fark eder. Yüzünden hayatın çekildiğini görebilirsiniz. Tüm umutlar yok olmuştur.

"Ben aksini söyleyene kadar ona sakinleştirici verin. Ve hamilelik testini yapın," diye emirlerini bağırır ve insanlar odaya girip çıkarlar.

"Ben... değilim..." Derin bir nefes alır. "Hamile değilim."

Adam yatağa eğilir ve gözyaşlarıyla ıslanmış yanaklarını tutar. "Öyle olman için Tanrı'ya dua etsen iyi olur. Aksi takdirde, benim için bir faydan olmaz." Eli çıplak göğsüne iner. Yüzüne tokat atmadan önce göğsünü tutar. Kız çığlık atar. "Değersiz bir orospu, ölü bir orospudur."

Eli, kadının siyah şortuna iner ve adam şortu keserken kadın onunla mücadele eder. Adam parmaklarıyla kadının iç çamaşırını yana çekince kadın hıçkırarak ağlar. "Sonuçlar negatif çıkarsa, hamile kalana kadar seni sikebilirim." Adam parmaklarını kadının içine sokarken gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü öper. "Her halükarda, seni işe yarar hale getireceğim."

Dudakları karımın dudaklarının yanına kayar ve onu tekrar öper, karım ona doğru eğilir, kanlı dişlerini onun etine geçirir ve adam yumruğunu karımın yüzüne vurmadan önce çığlık atar.

Kadının vücudu gevşer, çığlıkları artık sessizdir ve adam yüzündeki kanı siler. Kot pantolonunu çıkarır, yatağa atlar ve bağılyken elinden geldiğince kadının bacaklarını ayırır. Ve sonra onu siker. Adam eğilip iki eliyle kadının saçlarını tutarken ve yüzüne tükürürken, kadının vücudu yatakla birlikte hareket eder. "Siktiğimin orospusu. Senin bir değer olmasını sağlayacağım."

Birkaç saniye içinde kadının içine boşalır, sonra kalkar ve kot pantolonunun fermuarını çeker. "Onu temizleyin," diye birine bağırır ve odadan çıkar.

Kamerayı tutan kişi odanın içine doğru ilerleyerek yatağın yanına gelir. "Buna ihtiyacın olmayacak," der bir kadın ve ardından kadrada bir el görürüm, Lake'in alyansını çıkarıyor. Whitney'in kahkahası odayı doldurur

odayı doldurur ve çıplak karımı bağı ve baygın halde bırakır, yüzü Luke'un tükürüğüyle kaplıdır ve amından Luke'un spermi akmaktadır.

Onu kendime doğru çekerken titrediğimi fark ettim. Video bitti ve nefes alamıyordum. Odadan koşarak çıkıp karımı aramaya başladım, ama Saint bana Lake'in Whitney ile bodrumda olduğunu söyledi. Çok geç kalmıştım. O lanet olası kaltak, Luke'un yaptıklarını ona anlatmıştı.

"Üzgünüm, küçük canım," diye fısıldıyorum, dilim ağırlaşmış ve boğazım kapanmış.

Onun hıçkırıklarının sesi göğsümü acıtıyor. Onu teselli edemiyorum. Yaptığım hiçbir şey acısını dindirmek için yeterli olmayacak.

Mesele şu ki, Luke'un bunu yaptığını hissediyordum. Onu buraya getirdiğimizde Gavin'e Carnage'da mümkün olan her testi yaptırttım. Tecavüz testi negatif çıkınca rahatladım, ama o çok zaman geçmiş olabileceğini söyledi. Testin bunu yakalayamayabileceğini. Haklı çıkmasından nefret ediyorum.

Düşün zemininde oturup ağlayan karımı kucakladığımdan bu yana iki gün geçti. O zamandan beri benimle konuşmadı. Tek kelime bile.

Kendini kapattı. Gavin hazır bekliyor. Gece gündüz ne zaman olursa olsun onu aramamı, gelip beslenme tüpü ve serum takacağını söyledi. Yemek yemiyor ve hiçbir şey içmiyor. Sadece yatakta yatıp duvara bakıyor. Gavin'i çağırırsam bile ona yardım etmek için mücadele edeceğini sanmıyorum.

Çıldırarak üzereyim. Neredeyse onu aldıklarında olduğu kadar kötü. Çünkü bir kez daha gitti. Kol mesafesinde ama zihnen orada değil. Onun için ne yapacağımı bilmiyorum. Onu saklandığı yerden nasıl çıkaracağım? Ona zaman tanımak istiyorum ama bu şekilde acı çekmesini görmekten de nefret ediyorum.

Dün gece ona banyo yaptırdım ve ben onu yıkarken sessizce ağladı. Bana vurmasını, tokat atmasını ya da yüzüme yumruk atmasını bekliyordum. Ama yapmadı. Beni itmek yerine bana sarıldı.

Bugün günümü Luke ile geçirdim. Bu sabah uyandım, karımı öptüm ve aşağı indim, biraz stres atmam gerekiyordu. Şu anda benim şefkatli tarafıma ihtiyacı var, *seni kanatmak isteyen* tarafıma değil.

Gavin kesik ellerimi bandajladı ama onları kullanmadan duramadığım için bandajların altından kan akıyor. Duştan çıkıp kurulandım. Yatak odasına girdiğimde, onun yatakta olduğunu gördüm ve yanına yatmadan önce bir boxer giydim. Onunla hep çıplak uyurdum ama artık öyle yapmıyorum. Benim yanımda rahatsız hissetmesini istemiyorum. Evliliğimizi seks üzerine kurdum ve şimdi ondan tek istediğimin bu olduğunu düşünmesini istemiyorum.

Bana dönerek yanına yattı, ben de uzandım ve bantlı parmak eklemelerimle nazikçe güzel yüzünün yan tarafını okşadım. Bundan nefret ediyorum. Gözlerimi kapattığımda, benim adımı haykırdığını duyuyorum. Orada yatarken, hayatı için mücadele ettiğini görüyorum. Sonra onun ona vurup, bayılttığını ve yüzünü tükürüğüyle kaplarken ona tecavüz ettiğini görüyorum.

Bunu ona ben yaptım. Luke'un ondan, ne kadar acı çektirsem de geri veremeyeceğim bir şeyi almasına izin verdim.

"Kararımı verdim," diyor, sesi iki gündür ilk kez konuştuğu için biraz boğuk çıkıyor.

"Karar verdin mi?" diye soruyorum yumuşak bir sesle.

"Videoyu izlemek istemiyorum."

Bu yüzden mi bu kadar sessizdi? Son kırk sekiz saati, kız kardeşinin kocasının ona tecavüz edip yüzüne tükürdüğünü izleyip izlemeyeceğini tartışarak mı geçirdi? Ona söylemek istemiyorum ama izlemesine izin vermeyecektim.

"Eğer istediğin buysa." Muhteşem yüzünü daha iyi görebilmek için koyu renkli saçlarını kulağının arkasına itiyorum. *Keşke hayatımda bir kez olsun kendim için bir şey seçebilseydim.* Bir zamanlar bana böyle demişti. Bu kararın ona ait olduğunu düşünmesine izin vereceğim. Ama gerçek şu ki, video çoktan silinmiş ve telefon parçalanmış. Kimse ona ne olduğunu asla göremeyecek. Gavin, Bramsen'in onu hastanede bulduğunu söylemişti. Whitney'in iki ayrı telefonu vardı. Biri Luke ile iletişim kurmak için, diğeri ise başka bir amaç için. Mesaj, arama veya e-posta yoktu. Sadece son birkaç yılda kurbanların fotoğrafları ve videoları vardı. Telefonundaki şeyler beni hasta etti ve ben çok kötü şeyler görmüş biriyim. Hayatımda affedilemez şeyler yaptım, ama onun da yardım ettiğini bilmek beni öfkeliendiriyor.

"Bu benim için çok kötü bir şey mi?" diye fısıldadı Lake. "Ben... bir korkak mıyım?"

Dirseklerimle kendimi destekleyerek, sırt üstü dönüp titreyen ellerini yüzüne koyarken kaşlarımı çattım. "Neden böyle bir şey soruyorsun?" Onu görebilmek için ellerini çekiyorum.

Titrek dudaklarını yaladı, yerden tavana kadar uzanan pencerelere bakarak gözlerine bakmadı. Dışarısı karanlık, pencerelerden hiçbir şey görünmüyor. Konuşmaya başladığında ilk gözyaşı yanağından süzüldü. "Çünkü hatırlamıyorum. Diğer kurbanlar..."

"Lake." Onu keserek yüzünü avuçlarını ve gözlerini kırptığında kirpiklerinden yeni gözyaşları düşer. "Hayır."

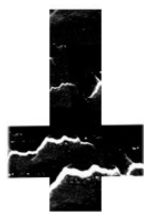
"O zamandan beri seks yaptık." Göğsü inip kalkmaya başlar. "Ben... sana yalvardım."

Bileklerini tutup onu oturur pozisyona getiriyorum. "Nefes al, küçük canım," diyorum, sakinleşmesi için. Çok heyecanlanmış ve onun acı çekmesini görmekten nefret ediyorum. Benim hiç düşünmediğim bir savaşı veriyor.

Kollarını boynuma doladı ve onu kucağıma çekip, sıkıca sarıldım ve hafifçe salladım.

Onun ne hissettiğini anlamaya çalışıyorum. Diğer erkekler ve kadınlar kabuslar ve travmalarla yaşamak zorunda kalırken, o hayatına devam etti.

Onun bilinçsiz olmasına sevindim mi? Evet. Onun yüzünden kendini kötü hissetmesine neden olmasına nefret ediyor muyum? Kesinlikle evet. Ama Spade kardeşler, Luke'u istediğim kadar hayatta tutabileceğimi ve istediğim sıklıkta ziyaret edebileceğimi garanti ettiler. Karım iyileşmeye başlarken ve kararını kabullenirken, ben de ona her gün, kendi kararının sonuçlarıyla yaşamak zorunda olduğunu hatırlatacağım.

EPILOG

TYSON

Ceketimin cebinde cep telefonum titrediğinde köşeye çekilip oturdum. Telefonu çıkardığımda karımdan bir mesaj geldiğini gördüm.

Küçük Sevgilim: Bu akşam arkadaşlarımızla akşam yemeği yiyeceğimizi unutma.

Karım, Blackout'ta yeni binanın inşaatını denetlediğimi sanıyor. Öyle değil, ama ona öyle söyledim. Kulüp, beklediğimden daha hızlı ilerliyor. Büyük açılış sadece birkaç hafta sonra.

Lords bana hayatımı geri verdi. Karımla takas ettiğim hayatımı. Gerçek şu ki, hayatımı olduğu gibi seviyorum. Bu, ölene kadar Blackout'u yöneteceğim anlamına mı geliyor? Hayır. Ama şimdilik, yapmak istediğim şey bu.

Kamuoyuna bir açıklama yaptık ve karımın hayatta ve sağlıklı olduğunu, çocuklarımızı taşıdığını dünyaya duyurduk. Onlara karımın iyileştiğini ve şu anda mahremiyet istediğimizi söyledik.

Dünyanın onun sevildiğini görmesini istedim. Bu benim için her şey demek. O görülmeyi ve duyulmayı hak ediyor. Ailesi onu uzun süre susturmuştu, ben karıma bunu yapmayacağım. Özel hayatımızda benim fahişem olabilir, ama hayatımızın her alanında benim eşimdir.

Görünüşe göre, yangında sandığımızdan daha fazla kişi ölmüş. Gavin, karımı bulmaya çalışırken öldürdüğüm adamlar konusunda bana yardım ettikten sonra, dünyaya böyle inandırdık. Lordlar kimi öldürdüğümü umursamıyorlardı, ama benimki kadar yüksek bir ölü sayısı olduğunda, onların neden ortadan kaybolduklarına dair bir neden göstermeniz gerekiyor.

BEN: Yakında evde olacağım.

Asansörün zil sesi duyulduğunda, misafirim geldiğini anladım ve telefonumu cebime koydum. Oturduğum yerde, ellerimi birleştirip beklemeye devam ettim. Bir saatten fazladır buradaydım. Beklediğimden biraz uzun sürdü, ama yine de böyle olacağını biliyordum.

Bir kadın bir erkekle birlikte odaya girmeden önce odayı kahkahalar doldurur. "Bir içki istiyorum," der ona.

O, önceden hazırladığı Louis Roederer Cristal Brut Şampanya şişesinin bulunduğu kovaya doğru gider. Ona bir kadeh uzatır,

kendi kadehini doldurur ve bir dikişte içer, partiye başlamaya hazırdır.

Kadehini masaya koyarken sendeler ve kız, içkisine dokunmadan elini uzatıp onun kolunu tutar. "İyi misin?"

"Evet." Gözlerini hızla kırıştırır, gözleri odada amaçsızca dolaşır, bir şeye odaklanmaya çalışır. Birkaç dakika sonra yere düşer ve kıpırdamaz.

Sandalyeye kalkıp ışık düğmesine doğru yürüdüm ve düğmeyi açtım. Kız bir adım geri attı, çok gergin olduğu için topuklu ayakkabılarında neredeyse tökezleyecekti.

Takım elbisenin cebine uzanıp zarfı ona uzattım. "Defol git buradan," dedim ve o da dönüp asansöre koştu, benden olabildiğince uzaklaşmak istiyordu.

Sessizlik hakim olunca, işime koyulurum.

Barrington Üniversitesi'nde son sınıf

Hansen'ın arabasının yolcu koltuğunda oturuyorum, o da katedrale doğru sürüyor. Saat sabahın üçü ve o beni hapisten çıkardı.

Polisin beni tutuklamasına ya da çıkarmaya gelmesine izin vermesi için Tanrı'ya bağırdıktan sonra serbest bırakıldım ve hemen onlarla görüşmem gerektiği söylendi. İşte buradayız.

Katedrale girip koridordan ilerlerken, maske ve pelerin giymiş iki Lord'un altar başında durduğunu görüyorum. Kanlı giysilerimle ön sıradaki bankın üzerine düşüyorum ve kollarımı arkaya koyuyorum. "Beni görmek istemiştiniz." Gözlerimi çatı katına çevirip vaftiz havuzunun boş olduğunu görüyorum. "Bu sefer su yok mu?" diye burun kıvrıyorum. "Bugün beni boğmak istemiyorsunuz galiba."

Biri öne çıkar. "Tyson..."

"Neden burada olduğumun özüne gel."

"Seni hayal kırıklığına uğrattık," der soldaki Lord ve bu sözler midemi bulandırır. Lordlar asla hatalarını kabul etmezler çünkü onların gözünde asla hata yapmazlar.

"Ben... anlamıyorum," diye kekelerim, ellerimi kanlı kot pantolonuma sürterek.

"Oğlum, sana Whitney Minson'ı seçtiğin kişi olarak alman için görev vermedik. Ya da Frank'i araştırman için."

Ayağa kalkıp yüzümü ovuşturuyorum. "Siz verdiniz." "Hayır. Sen kandırıldın."

Nefesim kesilir ve kilise sırasına düşerim. Başımı eğip, ellerimi uzatıp saçlarımı tutarım.

"Haberlerde her yerde adın geçiyor..." Sesi kesildi. Babam söylemişti ama ben görmedim.

"Eyalet senatörünün oğlu hamile kadının cinayetinden tutuklandı..." Sesi kesildi, ben ayağa kalktım ve o konuşmaya devam ederken odada dolaşmaya başladım. "Onu takip ettiğini söylediler..."

"Çünkü bunu kamuoyuna duyurmam söylendi," diye bağıríyorum.

"Herkesin onun benim olduğunu bilmesini sağlamamı söyledin." Aptalcaydı, ama Lordları sorgulayamazsın. Ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, ne isterlerse yaparsın. "Onu tecavüz ettiğini." Devam ediyor. "O zavallı, masum kızın hayatını elinden aldığını. Bunu ortadan kaldırabiliriz. Ve bunu yaptığımızda, sanki

hiç olmamış gibi olacak, ama bunun bir bedeli olacak."

"Ne kadar?" Boğazımdaki yumruyu yutuyorum, bunun para olmayacağını biliyorum.

"Unvanın," diye cevaplar.

Durup lanet maskelerine öfkeyle bakıyorum. "Bana, hayatımın üç yılını sana verdim, şimdi de onu benden alacağını mı söylüyorsun?"

"Tyson..."

"Üç lanet yıl ve tek yapabildiğiniz şey hiçbir şey yapmak değil mi?"

Vücudum içimde kaynayan öfkeyle titriyor. "Bu nasıl oldu lan?"

İçlerinden biri iç çeker. "Elimizden gelen en iyi açıklama, Frank'in sana tuzak kurduğu."

Bacaklarım tutmaz ve bir kez daha kilise sırasına düşerim.

"Kızını öldürdüğün için hapse girmeni istedi. Ya kızı da buna razı oldu ya da onu öldürttü."

Ben ikincisini tahmin ediyorum. Kız, beni hamile bırakarak tuzağa düşürmeye çalışıyordu. Frank'in beni hapse atmak için kızını öldürdüğünü hiç sanmıyorum. Hayır, onun yerine, kızını ömür boyu saklanarak yaşamaya mahkum edecektir. Ellerimi kot pantolonumun üzerinde ovuşturuyorum. "Yani... unvanımı kaybedeceğim. Sonra ne olacak? Beni kovacak mısınız?"

"Sana Blackout'u vermek istiyoruz. Tamamen bedava. Araziyi, binayı. Lord olmaya devam edeceksin, ama kimseye hesap vermek zorunda kalmayacaksın."

Markamı silip atsalar daha iyi. Burun kıvırıyorum. "Bir lord asla özgür değildir." Geriye yaslanıp onlara bakıyorum. "Peki ya Frank? O ne olacak?"

"Kanıtlayamayız..."

"Ben buradaydım," diyorum. "En az üç... dört Lord vardı burada." Hatırlamaya çalışıyorum. Üç tane vardı. İkisi

beni merdivenlerden yukarı çıkarmaya yardım etti, bir diğeri de çatı katının üstündeydi. Şu anda zihnim net değil.

Sessiz kalıyorlar.

"Mesajlar aldım..."

"Takip edilemeyen bir numaradan," sağdaki adam diyor. "İnanılmaz."

Sert bir kahkaha atıyorum. Frank'e hakkını vermeliyim.

beni iyice mahvetti. "Peki Whitney? Onun öldüğünü düşünmüyor musunuz?" Beni hamile bırakacak kadar ileri gidebiliyorsa, ölümünü sahte gösterebilecek kadar da yetenekli demektir. Özellikle de babası ona yardım ediyorsa.

"Ölmediyse bile, dünya farklı düşünmeyecek."

Başımı kaldırıp onlara baktım, ciddiydiler. "Gerçekten hayatta olduğunu mu düşünüyorsunuz?" diye sordum, ama yine hiçbir şey söylemediler.

Oda içinde dolaşırken, kanlı ayakkabılarımı izliyorum. "Yapacağım." Başka ne yapabilirim ki? Bir kadın ve doğmamış bir çocuğu öldürmekten hapis mi, yoksa Lordların teklifini mi kabul edeyim? Ölmemiş olsa bile, tıbbi kayıtları öldüğünü gösterecek. Benim yaptığım söylentisi çoktan yayıldı. İnternette tüm videoları ve haberleri silseler bile, Lordlar bu gece olanları biliyorlar. Frank bana tuzak kurduysa, herkesin onun istediği şeyi düşünmesini sağlayacaktır. "Bir şartla."

"Evlat, pazarlık yapacak durumda değilsin." İçlerinden biri gülüyor.

Diğeri elini kaldırıp öne çıkar. "Ne var?"

Durup maskesine bakarım. "Zamanı geldiğinde istediğim kişiyle evlenebilirim."

Maskeleri birbirlerine bakar.

"Özgür ve açık. Hiçbir şart yok. Hiçbir kısıtlama yok. Hiçbir şey yok. İstediğim kişi. İstediğim zaman." Frank benimle yatmak istiyorsa, ben de onunla yatacağım. Büyük, mavi gözler ve uzun siyah saçlar tam da ondan almak istediğim şeyler ve onu bu kasabada tasmalı ve tasmalı itaatkar bir köle gibi gezdirirken ona kim olduğumu hatırlatacağım. Son kızını karım yapacağım ve o, beni bağlayan sözlerle boğulacak.

"Anlaştık."

"^{BANA TUZAK KURDUN,"} diyorum, daha çok kendime. "Kanıtlayamam, ama Luke, Miller ve Jackson'a, Whitney'i seçtiğim kişi yapmak için son sınıfta bir görev için beni aramış gibi davranmalarını sağladın. Beni takıntılı, sapık bir erkek arkadaş olarak göstermeni istedin. Böylece o öldüğünde, telefonu polisi doğrudan bana yönlendirdi." Bu yüzden Whitney'in telefonunu

bulamadım. İçlerinden biri telefonu polise teslim etmiş ve onları doğrudan bana yönlendirmişti. Aslında bu çok da zor olmadı. Onun telefonuna takip cihazı takmıştım. Günlerce ona mesaj atıp aramıştım. O kaybolduğu günlerde ona gerçekten çok kötü şeyler söyledim. Çantasında delik açılmış birkaç prezervatifim bulundu; o da, onu bulduğum evde olmaması çok uygun bir şekilde. Onu hamile bırakıp benden ayrılmasını engellemek için kullandığım için bana karşı kullanılacaktı. Kendimi mükemmel bir şüpheli olarak gösterdim, onların oyununa geldim.

Yatağın yanında duruyorum, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturmuş, adamın kendine gelmesini izliyorum. Ona fazla bir şey vermedim. Onu istediğim yere getirmek için biraz zamana ihtiyacım vardı — soyunmuş ve çıplak. O sikilmeyi planlıyordu, ama benim onun için farklı planlarım var.

Sırt üstü yatıyor, kolları ve bacakları açılmış, ağzında bir tıkaç var - konuşmak için değil, dinlemek için burada. Gözleri açılıyor ve birkaç saniye amaçsızca etrafına bakınıyor. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve saçma sapan şeyler mırıldanarak ipleri çekmeye başlıyor.

"Bunu daha önce de yaşadık," diyorum ona, sadede gelerek. Gitmem gereken bir yer var. "Yıllar önce. Bütün bunlar, seni bu odada bir kadınla çekerken başladım. Ama bunun benim yaptığım bir şey olmadığını anlamalısın." Burun kıvrıyorum. "Kiminle yatacağına ben ne bakarım, ama Lordlar senin daha fazlasını istediğini umursadılar. Açgözlü olmaya başladın." Cebimden çakmağı çıkarıyorum ve o daha sert çekmeye başlıyor, daha yüksek sesle bağılıyor. "Sen Eyalet Senatörü olmak istedin, ama onlar o pozisyonu babamın almasını istediler. Bu yüzden sana bir kadın ayarlamamı ve bunu filme almamı istediler."

Kısa bir süre önce onun kaybolan kadınlardan biri olduğunu öğrendim. "Miller ve Luke onu öldürdü, değil mi?" Daha sonra onun en son bu otelden yüzünde bir gülümsemeyle çıktığını öğrendim. Ona yaptığım şeyin onu öldürmesine neden olduğunu düşünerek iç çekiyorum.

Aklıma gelen en iyi açıklama, Miller'ın babasını takip ettiği. Onunla birlikte Minson Oteli'ne girdiğini gördü ve sonra onun tek başına çıktığını izledi. Onu caddenin aşağısındaki bara kadar takip etti, harekete geçti ve kadın onunla birlikte gitti, bir daha da görülmedi. Kadının cesedi bulunamayan birçok kadından biriydi.

"Minson Otelleri'ni paravan olarak kullanman gerçekten çok zekice." Frank masum değildi. Kadınları para için öldürmüş ve satmış olmayabilir, ama oğlunun ne yaptığını biliyordu ve buna izin verdi. "Oğlun ve en iyi

arkadaşı kadınları kaçırıyor, buraya getiriyor, bir odaya koyuyor ve sonra istedikleri gibi gelip gidiyorlar. Minson veya Cabot adına kayıtlılar ve kimse farkında değil. Birdenbire ortadan kayboluyorlar." Her kamera açısını, nereye götüreceklerini, nelerden kaçınacaklarını biliyorlardı.

Şifonyeri iterek çakmağı yakıyorum ve onun cildinin üzerine tutuyorum, o yatakta çırpınırken gülümsüyorum. "Kendimi makul bir adam olarak görüyorum. Sabırlı bir adam. Lake ile evlenmek için üç yıl bekledim." Neden onun Luke ile evlenmek için yirmi bir yaşına kadar beklemesini istediğini anlayamıyorum, ama artık önemi yok.

"Sen de en az onlar kadar sıkık bir adamsın, kızını sikmemi izliyorsun." Çakmağı kapatıyorum ve o yatağa yığılıyor. Bir bıçak çıkarıyorum ve vücudu kaskatı kesiliyor. "Lake gibi sen de bu yatakta benim için kan akıtacaksın." Onu kalçasından bıçaklıyorum ve bıçağı çekiyorum, yaradan kan akmaya başlayınca gülümsüyorum. Mırıldandığı çılgılık gülümsememi genişletiyor ve vücudu titriyor.

"Evlenmeden önce bakire kalmasının neden bu kadar önemli olduğunu anlamam biraz zaman aldı." Onu tekrar kolunun üst kısmından bıçakladım ve o hıçkırarak ağladı. "Bakireler satıldıklarında çok değerlidir." Kanlı bıçağın ucunu göğsünde gezdirdim ve o, hareket etmemek ve kendini kesmemek için nefesini tutmaya çalıştı. "Luke onu uyuşturup en yüksek teklifi verene satacaktı. Ama sonra düğününü engelledim ve o da düğün gecemizde onu becereceğimi biliyordu. Whitney, karıma onu hamile bırakmanın kendi fikri olduğunu söyledi. Lake bana bunu söylediğinde inanmadım." Gözlerimi devirdim. "Luke ve Miller neden onun istediğini kabul ettiler ki?" Kaşlarımı çattım. "Ama sonra biraz araştırma yaptım ve hamile kadınların en azından aynı değerde, hatta daha değerli olduğunu öğrendim." Ucu karnına bastırıyorum ve o elinden geldiğince içine çekiyor. "Üreme fetişi bu sektörde çok popüler." Kendi kendime başımı sallıyorum. "Anlıyorum. Burada fetişten utanılacak bir şey yok." Ellerimi kaldırıp başımı sallıyorum ve o burnundan derin bir nefes veriyor. "Hamile karımı sikmeyi seviyorum. Ama..." Ucu tekrar onun cildine, sarkık sikinin hemen yanına dayadım. "Diyelim ki sana şüpheye yer bırakmayacak şekilde, Luke ve oğlunun planladıklarından haberdar değildin." Bıçağı çekip boynunun altına koydum. Daralmış gözleri benimkilerle buluştu. "Ve diyelim ki, beni cinayetten hapse attırmaya çalıştığın umurumda bile değil, çünkü ben o konuyu çoktan kapattım. Sen olmasaydın, şu anda sahip olduğum hayata asla kavuşamazdım. Sevdiğim hayata. Bunların hepsi mazur görülebilir. Mazur görülemez olan ise, hala kulübüme gelip

karımı tehdit etmen. Bu affedilemez." Bıçağı karnına saplarım. Sırtı eğilir, ip gerilir ve ağzındaki tıkaçtan çıgılık atar.

Lake'in bana her şeyi anlatması epey zaman aldı — düğünümüzden önce babasının onu tehdit etmesinden, ona tokat atmasına kadar — ama bir gece yıkıldı ve bana aramızda sır kalmasını istemediğini söyledi. Ailemizin, bizim büyüdüğümüz ailelerden farklı olmasını istiyor.

Ben de kabul ettim. Karımla her şeyi paylaşmak istiyorum, iyi ve kötü her şeyi. Yani, kız kardeşi öldürdüğümü düşündüğü halde bana aşık oldu ve onu korumak için bir ordu kuracak kadar insan öldüreceğini biliyor.

Karım bana dünyayı yakmak istediğini söylese, onu küle çevirmesini gururla izlerdim. Benim gözümde o yanlış bir şey yapamazdı.

Ayağa kalktım ve bıçağı Frank'in içinde bıraktım. "Sen öldüğünde, karın başka bir Lord'a verilecek. Oğlun öldü." Onu geçen gece öldürdüm. Onu hayatta tutmaya değmezdi. O ve hayatı için yalvaran acınası çabaları beni sıklamaya başlamıştı. "Whitney... O yıllar önce öldü, değil mi?" Güldüm.

Dünya için o öldü ve yakında cesedi toprağı verilecek. Tabii Spade kardeşler gömülecek bir şey bırakırsa.

"O halde Lake senin imparatorluğunu devralacak. Şimdi, onun bunu isteyip istemediğinden emin değilim, ama ailemizi düşünmem gerek. İkizlerimiz, bir erkek ve bir kız. Bana her iki dünyanın da en iyisini veriyor," diyorum gülümseyerek. "Eh, dediğim gibi, Blackout onlara bırakmak istediğim şey değil. Minson Hotels & Resorts'u çocuklarımız devralmadan önce istediğim hale getirmek için önümde uzun yıllar var." Elimi bıçağın sapına dolayarak bıçağı çekiyorum ve vücudu kontrolsüz bir şekilde titriyor. Ağzına tıkılmış bezden tükürük ve kan göğsüne sıçırıyor.

"Ama bir şeyi açıklığı kavuşturmam gerek." Cebimden bir kez daha Zippo çakmağını çıkarıyorum. "Bu yüzden bunu yakıp kayıp olarak yazacağım." Sanki onu öldürmeyecekmişim gibi başını salladı. Eğilip yüzümü onun yüzüne yaklaştırdım ve acınası hıçkırıklarının arasında beni duyabildiğinden emin oldum. "Bu, dünyaya vereceğim son uyarı: karımı becerirsen, cehennemde yanarsın."

Uyluklarımla kot pantolonumun üzerinde yakıp yatağı attım ve alev almasını izledim.

RYAT

Onun evde yalnız olduğunu bilerek daireesine giriyorum. Bundan emin oldum. Yatak odasının kapısını iterek açtığımda, onu yatakta yatarken buluyorum. Sırt üstü yatıyor, elleri başının yanında. Gözleri kapalı ve derin nefes alıyor. Bayılmış.

GHB'yi almış.

Alacağını tahmin etmiştim. Bizim dünyamızdaki insanlar her zaman gerçeklikten kaçmanın bir yolunu ararlar. Onu bir kez daha tatmak istedim ve kuralların bir nedeni var.

Yatağın yanına yürüyerek, üzerini örten battaniyeyi çekip attım ve etkisini göstermeden önce büyük beden bir tişört giydiğini gördüm. Elimde kumaşı sıkarken, onun aldatan eski sevgilisine ait olduğunu düşündüm. Tişörtü yukarı çekince, siyah dantelli iç çamaşırını giydiğini gördüm. Tişörtü bırakıp, elimi düz karnına koydum ve parmak uçlarımı kumaşın içine kaydurdum. Kendimi kışkırtıyordum.

Sikim sertleşmiş, fermuarımı zorluyor. Onu çok sikmek istiyorum. Onu yerde uzanmış gördüğümünden beri, koyu renk saçlarını ellerimle tutup sikimi boğazına sokmak ve güzel mavi gözlerini ağlatmak istiyorum.

Ritüelin kuralları basit.

Seçilen kişi kendini sunmalıdır. Partiyeye gelerek bana ilgi gösterdi. Orada ne yaptığına dair herhangi bir şüphe varsa, yatak odam onun bir şey istediğini kanıtladı. Matt'ten intikam almak olsa bile. Bunu kabul ederim. Bu benim işime yarar.

Genellikle, seçilmiş kişi ve Lord birbirlerini tanırlar. Arkadaş olmuşlardır ya da çıkmışlardır. Blakely ve benim durumum gibi, Lord'un belirli bir seçilmiş kişiyi seçmek zorunda kaldığı birkaç örnek vardır. Barrington'da seçilmiş olmak için cinayet bile işleyebilecek kadınlar var. Bir Lord'a hizmet etmek onlar için bir onurdur. Matt onu bir nedenden dolayı karanlıkta tuttu. Neler olup bittiğini bilmesini istemedi. Bunun önemli olmadığını ve onun için kesin bir şey olduğunu düşündü. Artık bu bir olasılık değil. Yani, onu karanlıkta tutma nedenleri değişti.

Onun benim ilk tercihim olacağını söyleyemem çünkü onu hiç o şekilde düşünmedim. Ateşli mi? Evet. Ama onun yasak bölge olduğunu biliyordum. Emir aldıktan sonra bile çekincelerim vardı. Ta ki onun hayatına girmeye başlayana kadar. Birkaç haftadır onu takip ediyorum. Sonra bana verdiği küçük tatdan sonra, daha fazlasını isteyerek ağzımın suyu akıyor.

O gece yatak odamda kendimi ona ifşa etseydim, bana dokunmama izin vermezdi.

Seçilmiş kişi kabul ederse, artık ona ihtiyacın kalmayana kadar o senindir. Ben onunla işimi bitirdikten sonra o orospu çocuğunun adını hatırlamayacak.

Yavaşça parmaklarımı iç çamaşırına geçirip bronzlaşmış bacaklarından aşağı doğru çekiyorum, parmak eklemelerim pürüzsüz tenine değiyor. Uyluklarını kavrayıp ayırıyorum ve yatağa sürünerek aralarına diz çöküyorum. Tıraşlanmış amını inceliyorum, kumaşı yüzüme getiriyorum. Nefes alıyorum, sikim pantolonumun içinde titriyor. Siktir, onun içine girmem lazım, ama bu gece olmaz. Henüz olmaz.

Kurallar açık, ama onunla oynamakla ilgili bir şey söylemiyorlar. Kendimizi asmamıza yetecek kadar izin veriyorlar. Lordlar bizi sürekli sınıyorlar.

İç çamaşırını yere atıyorum ve ellerimi uyluklarının içinden amına doğru kaydırıyorum. Dudaklarımı ısııyorum, dudaklarını benim için açıyorum. "Lanet olsun," diye fısıldıyorum, parmağımı içine sokuyorum.

Islak değil, ama ıslak olmasını da beklemiyordum. Parmağımı ağzıma götürüp, eklemime kadar emiyorum ve sonra tekrar içeri sokuyorum, gözlerim yüzüne bakarken nazikçe suyu test ediyorum.

Başı sola eğik, koyu saçları yastığı kaplıyor ve nefesi hiç bozulmuyor. Serbest elimle uzanıp gömleğini daha da yukarı çekerek göğüslerini bana açıyorum. Sütyen giymediğini görünce gülümsüyorum. Göğüsleri inanılmaz. Yuvarlak ve sıkı, pembe meme uçları ve küçük meme başları ile avucuma tam oturuyorlar.

Yeniden amına baktığımda, daha da ıslanmaya başlamış. Parmağımı çıkarıp bir tane daha ekliyorum. Hala kıpırdamıyor.

Kızım bana ait olduğunu kanıtladı ve bunun ne anlama geldiğini ona göstermek için sabırsızlanıyorum.

Giderek daha agresif olmaya başlıyorum. Kafası diğer tarafa doğru hareket ediyor ve dudaklarından bir inilti kaçıyor. Boyutu küçük olduğu için ona çok fazla GHB vermedim. Çok fazla yan etki yaşamasına neden olmak istemedim. Sadece onun uykulu ve zayıflamış olmasını istedim, böylece onunla oynayabilecektim. Ayrıca, bu ilaç seks isteğini artırabilir.

Sırtını bana doğru kamburlaştırıyor, dudakları açılıyor ve parmaklarımın etrafında sıkılaştıran amının meme uçlarının sertleşmesini izliyorum.

Yatağın üzerinde pozisyonumu değiştirip sol elimi başının yanına koyuyorum. Tüm ağırlığımı elime verip üçüncü parmağımı sıkı amına sokuyorum. Penisim onun içine girmek için sabırsızlıkla titriyor. Orada ilk olmak için. Onu sahiplenmek için. Nefesi kesiliyor ve ben dudaklarının köşesini nazıkçe öpüyorum. "Güzel."

"Ryat." İnliyor.

"Evet, Blake. Benim," diyorum ve o inliyor. Uyuşturulmuş ve yarı baygın olsa bile, ona dokunanın ben olduğumu biliyor.

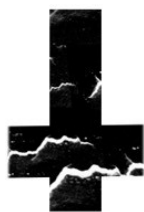
Başparmağım klitorisini okşarken, parmaklarımla onu sertçe sikmeye başlıyorum. Vücudu ileri geri sallanıyor, göğüsleri zıplıyor ve yatak gıcırıyor. Amcığı sıkıştığında bir çığlık atıyor ve parmaklarımın üzerine boşalıyor.

Onu bu şekilde elde etmek, vücudunu tamamen kontrol etmek, çok güçlü bir his. Ne olduğunu bilmeden, benim verdiğim şeyi isteyerek aldığını bilmek. Sahip olunmak, hakimiyet altına alınmak, benim olmak için can atıyor.

Duruyorum ve gözleri kapalı kalıyor. Parmaklarımı ağzına götürüp, aralık dudaklarının üzerinde gezdiriyorum, boşaldığı sıvıyı buzlanma gibi yayıyorum. "Yakında, ufaklık," diyorum ona, sonra parmaklarımı kendi ağzıma sokup, temizleyene kadar yalıyorum. Yatak odamda kendini bana teslim ettikten sonra canım çektiğim o lanet balın tadını çıkarıyorum.

Yataktan kalkıp, titreyen bacaklarının arasına oturuyorum. Eğilip büyük beden gömleğin yakasını tutup ortasından yırtıyorum. "Bunu yakacağım," diyorum kendi kendime, kollarını gömleğin içinden çıkarırken, ona sahip olmaya ve Matt'in izlerini silmeye bir adım daha yaklaştığımı bilerek.

Arka cebime uzanıp kartı çıkarıyorum ve onu komodinin üzerine koyuyorum. Şimdi bekliyorum.

EPILOG İKİ

On sekiz yıl sonra

Ana banyodan çıktığımda yatağımızın boş olduğunu görüyorum. Kaşlarımı çatarak, düğmeli gömleğimi giyip koridordan mutfığa doğru ilerliyorum. Karım ocakta kahvaltı hazırlarken, oğlum onun yanında durmuş cep telefonu ile mesajlaşıyor.

"Günaydın," diyorum neşeyle.

"Günaydın," diye mırıldanıyor, başını kaldırmaya tenezzül etmeden.

Karımın gözleri benimkilerle buluşur ve bana kocaman bir gülümseme atar. "Günaydın." Ocağı bırakıp bana doğru yürür, ben de ona doğru ilerlerim. Koyu renkli saçlarını yüzünden çekip, yanaklarını avuçlarım ve eğilip ona uzun bir öpücük veririm, onu yatağa geri çekip bacaklarının arasına gömüleceğimi anlamasını umarak. O benimle yeterince uzun süredir birlikte, günümü onun benim adımları haykırmasıyla başlatmayı sevdiğimi biliyor.

"İğrenç," diye sızlanıyor Halston ve cep telefonunu cebine koyuyor.

Gülümseyerek karımdan uzaklaşıyorum ve mutfak ile yemek odasına bakınıyorum. "Kız kardeşin nerede?" diye soruyorum.

"Dün gece Annaleigh'de kaldı," diye cevaplar.

Karım, yaptığı işi bitirmek için ocağın başına geri döner. Telefonumu çıkarır ve Hartlyn'in arabasını takip ederim, ama arabasının garajımızda olduğunu görünce kaşlarımı çatarım.

"Hartlyn'in dün gece Annaleigh'de kaldığını nereden biliyorsun?" diye Halston'a soruyorum.

Bebek mavisi gözleri benimkilerle buluşur. O benim tarafımda. O ve ben bu evde birleşik bir cephe oluşturuyoruz. Sevdiğimiz kadınları koruyoruz ve o ve kız kardeşi ne kadar kavga etseler de, o düşünmeden onun için canını verir. "Annaleigh dün gece onu aldı. Sinemaya gideceklerdi ve sonra onun ailesinin evinde kalacaklardı."

Sin'in numarasını arıyorum.

BEN: Hartlyn dün gece senin evinde miydi?

Asla fazla dikkatli olamazsın. Lake, Hartlyn'in arabasına takip cihazı taktığımı öğrenirse beni öldürür, ama bu Lake ile girmekten korkmadığım tek kavga. Onlara güvenmemiz gerektiğini savunuyor. *Siktir et o saçmalığı*. Onun yaşındaki erkeklerin ne düşündüğünü biliyorum. Ben de bir zamanlar onlardan biriydim ve bizim dünyamızda asla fazla dikkatli olamazsın.

"Bugün Blakely ile bir toplantım var," diyor Lake, ben cep telefonumu cebime koyarken.

"Ne zaman orada olmam gerekiyor?" diye soruyorum. O ve Blake kendi işlerini kuruyorlar.

Karım çocuklarımızı doğurduktan sonra, onlarla evde kalmak istedi. Çocuklarımızın bizimkinden farklı bir hayat sürmesi onun için önemliydi. Ve bu konuda ona karşı çıkamazdım. Ebeveyn olarak, çocuklarınız için en iyisini istersiniz. Biz hala Lord ve Leydiyiz ve çocuklarımız toplumun "normal" kabul ettiği gibi asla olmayacaklar.

Liseyi bitirmek üzereler. Halston ve Hartlyn, Barrington Üniversitesi'ne gitmeyi planlıyorlar. Halston lord olmak istiyor ve karım bundan memnun olmasa da, onu ve kız kardeşini kendi fikirlerini oluşturabilecek şekilde yetiştirdik. Kendi seçimlerini yapabilmeleri için.

Seçimlerin sonuçları vardır. Babamın bana söylediği gibi ona da söyledim. Umarım benim yaptığım hataları tekrarlamaz. Ama fırsatım olsaydı, sonunda Lake'i elde edebileceksen, hepsini tekrar yapardım.

"Oh, buna gerek yok..."

"Kaçırarak istemem." Lake'i kesip, yanağına bir öpücük kondurup poposuna bir şaplaak attım, o da şaşkınlıkla çığlık attı.

"Okula gidiyorum." Halston gözlerini devirir, tezgahıdan sırt çantasını alır ve mutfaktan çıkar.

"Seni seviyoruz," diye seslenir Lake. "İyi günler."

"Peki ya ben?" Arkadan ona sarılırım. "Peki ya sen?" O gülüyor.

"Gününümü harika kılacak şey ne biliyor musun?" diye sorarım, dudaklarımı boynuna indirerek. "Sen ve ben, yatağımızda."

"Mm-hmm," diye mırıldanır.

"Titrek bacakların boynuma dolanmış... yüzümde seninmenin." İnler, kıcı sert sikime doğru itilir. "Benim harika bir gün fikrim, senin amını bilmek..."

Cep telefonu çalarak sözümü keser ve **Blakely** ekranı aydınlatır. "Bunu cevaplamam gerek." Telefonu eline alıp benden uzaklaşır. "Yolculuğun nasıldı?" diye selamlar.

" diye selamlar. "Aman Tanrım, bu harika. Eminim çok heyecanlıdır..."

Bir parça domuz pastırması alıp ağzıma atarken, onların bugün daha sonra yapacakları toplantı hakkında konuşmalarını dinliyorum. Gözlerim karımı tarıyor. Omzundan sarkan benim tişörtlerimden birini giymiş. İnce kumaşın içinden sertleşmiş meme uçlarını görebiliyorum, bu da sözlerimin onu etkilediğini gösteriyor, ve bir çift pamuklu şort. Makyajsız ve saçları dağınık bir topuz halinde.

Siktir, o kadar güzel ki.

Hâlâ ona takıntılıyım. Ellerimi ondan uzak tutamıyorum. İkizler doğduktan sonra daha fazla çocuk istemiştik, ama kaderimizde yoktu. Asla yüksek sesle söylemem, ama Luke, düğün günümüzde Jackson'ı Minson Otel'i'ne göndererek bize bir iyilik yaptı. Karımı ve çocuklarımı seviyorum. Geleceğimi kaybettiğimi düşündüğüm anda, Lake bana hayal bile edemeyeceğim bir şey verdi.

Hamileliğinin birkaç ayında ona hayatında ne yapmak istediğini sordum. Cevap verirken gözleri doldu. "Seninle geçirmek." Ona hiçbir yere gitmeyeceğimi söyledim. Ne olursa olsun, ben ölene kadar benimle kalacak.

Cebimde telefonum titredi, çıkardığımda Easton'dan bir mesaj geldiğini gördüm.

Sin: Hartlyn kahve sever mi?

İkinci kez okurken kaşlarımı çattım ama cevap verdim. Bunun benim ona sorduğumla ne ilgisi var?

Ben: Hayır. O bundan nefret ediyor.

O okur ve hemen cevap verir.

Sin: Ben de öyle düşünmüştüm.

Ona kahvenin kızıyla ne alakası olduğunu sormak üzereyim, ama Lake, Blake ile görüşmesini bitirirken dikkatimi çekiyor.

Gözlerim bir kez daha sert meme uçlarına kayıyor ve cep telefonumu cebime koyuyorum. *Sin bekleyebilir.*

Gözleri benimkilerle buluşur. "Ne?" diye sorar, alt dudağını ısırarak.

Ona doğru yürüdüm, çıplak uyluklarını kavradım ve onu kaldırdım. Ben onu odamıza doğru taşırken, o bacaklarını belime doladı ve

ve kahkahaları evimizi doldurur.

İşe gitmeden önce iki saatim var. Yıllar önce Minson imparatorluğunu devraldım ve işimi sevmeme rağmen, günlerimi karımla çıplak ve yatağıma bağlı olarak, yorgun düşene kadar onu sikmem için yalvararak geçirmeyi tercih ederim.

Ayakkabımla yatak odasının kapısını tekmeleyerek kapatıyorum, onu yatağa atıyorum ve o hemen oturup gömleğinin eteğini tutup çıkarıyor. Sonra kalçalarını kaldırıp şortunu ve iç çamaşırını bronzlaşmış bacaklarından aşağı indiriyor.

Uzanıp komodini açtım ve onun istediğini bildiğim şeyi çıkardım. Hâlâ giyinik halde onun önünde dururken, o tamamen çıplak bir şekilde dirseklerinin üzerine yaslandı, güzel mavi gözleri benimkilere bakarken, dudaklarının köşesi sırtıma isteğiyle mücadele ederken seğirdi.

Elimdeki şeyi kaldırdığımda, gözleri ağırlaşır, dudakları aralanır ve tasmayı gördüğünde nefesi hızlanır. Hala ara sıra benim için onu takıyor ve onun beni kullanmamı bu kadar çok istemesini seviyorum. "Hazır mısın, küçük sevgilim?"

SON

The Sacrifice 'ı okuduğunuz için teşekkür ederiz. Beğendiniz mi? Her şeyin nasıl başladığını ***The Ritual*** 'da görebilirsiniz.

The Ritual 'ın ön izlemesine devam etmek için DEVAM ET

LORDS d ü n y asında geçen diğer kitaplar.

Sabotaj: <https://mybook.to/SabotageST>

The Ritual: <https://readerlinks.com/l/3018678>

The Sinner: <https://readerlinks.com/l/3010550>

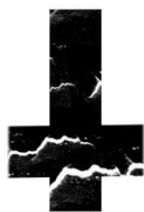
Carnage: <https://readerlinks.com/l/3315737>

LORDS'un nasıl başladığını görmek ister misiniz? ***The Ritual*** (Ryat'ın kitabı) okumaya devam edin.

THE RITUAL

USA TODAY & WALL STREET JOURNAL EN ÇOK SATAN YAZAR

SHANTE L TESS I ER

RYAT

Onun evde yalnız olduğunu bilerek dairesine ^{giriyorum}. Bundan emin oldum. Yatak odasının kapısını açtığımda onu yatakta yatarken buluyorum. Sırt üstü yatıyor, elleri başının yanında. Gözleri kapalı ve derin nefes alıyor. Bayılmış.

GHB'yi almış.

Bunu yapacağını tahmin etmişim. Bizim dünyamızdaki insanlar her zaman gerçeklikten kaçmanın bir yolunu ararlar. Onu bir kez daha tatmak istiyordum ve kuralların bir nedeni vardı.

Yatağın yanına yürüyerek, üzerini örten battaniyeyi çekiyorum ve etkisini göstermeden önce büyük beden bir tişört giydiğini görüyorum. Elimde kumaşı sıkıyorum, onun aldatan eski sevgilisine ait olduğunu düşünüyorum. Tişörtü yukarı çekiyorum ve siyah dantelli iç çamaşırı giydiğini görüyorum. Tişörtü bırakıyorum, elimi düz karnına koyuyorum ve parmak uçlarımı kumaşın içine kaydırıyorum. Kendimi kışkırtıyorum.

Sikim sertleşmiş, fermuarımı zorluyor. Onu çok sikmek istiyorum. Onu yerde uzanmış gördüğümünden beri, koyu renk saçlarını ellerimle tutup sikimi boğazına sokmak ve güzel mavi gözlerini ağlatmak istiyorum.

Ritüelin kuralları basit.

Seçilen kişi kendini sunmalıdır. Partiye gelerek bana ilgi gösterdi. Orada ne yaptığına dair herhangi bir şüphe varsa, yatak odam onun bir şey istediğini kanıtladı. Matt'ten intikam almak olsa bile. Bunu kabul ederim. Bu benim işime yarar.

Genellikle, seçilmiş kişi ve Lord birbirlerini tanırlar. Arkadaş olmuşlardır ya da çıkmışlardır. Blakely ve benim durumum gibi, Lord'un belirli bir seçilmiş kişiyi seçmek zorunda kaldığı birkaç örnek vardır. Barrington'da seçilmiş olmak için cinayet bile işleyebilecek kadınlar var. Bir Lord'a hizmet etmek onlar için bir onurdur. Matt onu bir nedenden dolayı karanlıkta tuttu. Neler olup bittiğini bilmesini istemedi. Bunun önemli olmadığını ve onun için kesin bir şey olduğunu düşündü. Artık bu bir olasılık değil. Yani, onu karanlıkta tutma nedenleri değişti.

Onun benim ilk tercihim olacağını söyleyemem çünkü onu hiç öyle düşünmedim. Ateşli mi? Evet. Ama onun yasak olduğunu biliyordum. Emir aldıktan sonra bile çekincelerim vardı. Ta ki onun hayatına girmeye başlayana kadar. Birkaç haftadır onu takip ediyorum. Sonra bana verdiği küçük tatla, daha fazlasını isteyerek ağzımın suyu akıyor. O gece yatak odamda ona kim olduğumu açıklasaydım, bana dokunmama izin vermezdi.

Seçilen kişi kabul ederse, artık ona ihtiyacın kalmayana kadar o senin olur. Ben onunla işimi bitirdikten sonra o orospu çocuğunun adını hatırlamayacak.

Yavaşça parmaklarımı iç çamaşırına geçirip bronz bacaklarından aşağı doğru çekiyorum, parmak eklemelerim pürüzsüz tenine değiyor. Uyluklarını kavrayıp ayırıyorum ve yatağa sürünerek aralarına diz çöküyorum. Tıraşlı amını inceliyorum, kumaşı yüzüme getiriyorum. Nefes alıyorum, sikim pantolonumun içinde titriyor. Siktir, onun içine girmem lazım, ama bu gece olmaz. Henüz olmaz.

Kurallar açık, ama onunla oynamakla ilgili bir şey söylemiyorlar. Kendimizi asmamıza yetecek kadar izin veriyorlar. Lordlar bizi sürekli sınıyorlar.

İç çamaşırını yere atıyorum ve ellerimi iç uyluklarından amına doğru kaydırıyorum. Dudaklarımı ısıriyorum, dudaklarını benim için açıyorum. "Lanet olsun," diye fısıldıyorum, parmağımı içine sokuyorum.

Islak değil, ama ıslak olmasını da beklemiyordum. Parmağımı ağzıma götürüp, eklemime kadar emiyorum ve sonra tekrar içeri sokuyorum, gözlerim yüzüne bakarken nazikçe suyu test ediyorum.

Başı sola eğik, koyu saçları yastığı kaplıyor ve nefesi hiç bozulmuyor. Serbest elimle gömleğini daha da yukarı çekip göğüslerini bana açıyorum. Sütyen giymediğini görünce gülümsüyorum. Göğüsleri inanılmaz. Yuvarlak ve sıkı, pembe meme uçları ve küçük meme başları ile avucuma tam oturuyorlar.

Kızın amına tekrar baktığımda, daha da ıslandığını görüyorum. Parmağımı çıkarıp bir tane daha ekliyorum. Hala kıpırdamıyor.

Kızım bana ait olduğunu kanıtladı ve bunun ne anlama geldiğini ona göstermek için sabırsızlanıyorum.

Giderek daha agresif olmaya başlıyorum. Kafası diğer tarafa dönüyor ve dudaklarından bir inilti kaçıyor. Boyu küçük olduğu için ona çok fazla GHB vermedim. Çok fazla yan etki yaşamasına

. Sadece onun uykulu ve benim onunla oynayabileceğim kadar zayıflamasını istedim. Ayrıca, bu seks isteğini artırabilir.

Sırtı bana doğru kavisleniyor, dudakları açılıyor ve parmaklarımın etrafında sıkılaşıp amcığıyla meme uçlarının sertleşmesini izliyorum.

Yatağın üzerinde pozisyonumu değiştirip sol elimi başının yanına koyuyorum. Tüm ağırlığımı elime verip üçüncü parmağımı sıkı amına sokuyorum. Sıkım onun içine girmek için sabırsızlıkla titriyor. Orada ilk olmak için. Onu sahiplenmek için. Nefesi kesiliyor ve ben dudaklarının köşesini nazıkçe öpüyorum. "Güzel."

"Ryat." diye inliyor.

"Evet, Blake. Benim," diyorum ve o inliyor. Uyuşturulmuş ve yarı baygın olsa bile, ona dokunanın ben olduğumu biliyor.

Başparmağım klitorisini okşarken, parmaklarımla onu sertçe sikmeye başlıyorum. Vücudu ileri geri sallanıyor, göğüsleri zıplıyor ve yatak gıcırıyor. Amcığı sıkıştığında bir çığlık atıyor ve parmaklarımın üzerine boşalıyor.

Onu bu şekilde elde etmek, vücudunu tamamen kontrol etmek, çok güçlü bir his. Ne olduğunu bilmeden, benim verdiğim şeyi isteyerek aldığını bilmek. Sahip olunmak, hakimiyet altına alınmak, benim olmak için can atıyor.

Duruyorum ve gözleri kapalı kalıyor. Parmaklarımı ağzına götürüp, aralık dudaklarının üzerinde gezdiriyorum, boşaldığı sıvıyı buzlanma gibi yayıyorum. "Yakında, ufaklık," diyorum ona, sonra parmaklarımı kendi ağzıma sokup, temizleyene kadar yalıyorum. Yatak odamda kendini bana teslim ettikten sonra canım çektiğim o lanet balın tadını çıkarıyorum.

Yataktan kalkıp, titreyen bacaklarının arasına oturuyorum. Eğilip büyük beden gömleğin yakasını tutup ortasından yırtıyorum. "Bunu yakacağım," diyorum kendi kendime, kollarını gömleğin içinden çıkarırken, ona sahip olmaya ve Matt'in izlerini silmeye bir adım daha yaklaştığımı bilerek.

Arka cebime uzanıp kartı çıkarıyorum ve onu komodinin üzerine koyuyorum. Şimdi bekliyorum.

The Ritual kitabının bir kopyasını [alın https://readerlinks.com/l/3018678](https://readerlinks.com/l/3018678)

BANA ULAŞIN

Shantel'in Facebook Spoiler Odası. Lütfen tüm kitaplar için tek bir spoiler odam olduğunu ve henüz okumadığınız kitapların spoiler'larına rastlayabileceğinizi unutmayın. Onaylanmak için

her iki soruyu da cevaplamanız gerekir. <https://www.facebook.com/groups/246657056669108/> Özel

içerikler ve hediyeler için Shantel Tessier'in e-posta listesine katılın: <https://bit.ly/37c1fEM> Facebook

Okuyucu grubu: <https://www.facebook.com/groups/TheSinfulSide/>

Goodreads: <https://bit.ly/39le4j0> Instagram:

<https://bit.ly/3DPF0GZ> Web sitesi:

<http://Shanteltessier.com> Facebook sayfası:

<https://bit.ly/3lhIC7p> TikTok:

<https://bit.ly/3R6a6gl>

Sokak ekibine veya inceleme ekibine katılmak istiyorsanız,
tüm sorularınızı lütfen şu adrese gönderin shanteltessierassistant@gmail.com

İçindekiler

Tam Sayfa	
Görüntüsü	
İçindekiler Telif	
Hakkı Uyarısı	
The Sacrifice	
Önsöz	
1. Tyson	
2. Tyson	
3. Tyson	
4. Tyson	
5. Tyson	
6. Tyson	
7. Tyson	
8. Tyson	
9. Tyson	
10. Tyson	
11. Tyson	
12. Tyson	
13. Tyson	
14. Tyson	
15. Tyson	
16. Tyson	
17. Tyson	
18. Tyson	
19. Tyson	
20. Laikyn	
21. Laikyn	
22. Laikyn	
23. Laikyn	
24. Laikyn	
25. Laikyn	
26. Laikyn	
27. Laikyn	

[28. Laikyn](#)
[29. Laikyn](#)
[30. Laikyn](#)
[31. Laikyn](#)
[32. Laikyn](#)
[33. Laikyn](#)
[34. Laikyn](#)
[35. Laikyn](#)
[36. Tyson](#)
[37. Tyson](#)
[38. Tyson](#)
[39. Tyson](#)
[40. Tyson](#)
[41. Tyson](#)
[42. Tyson](#)
[43. Tyson](#)
[44. Tyson](#)
[45. Tyson](#)
[46. Tyson](#)
[47. Tyson](#)
[48. Tyson](#)
[49. Tyson](#)
[50. Tyson](#)
[51. Tyson](#)
[52. Tyson](#)
[53. Tyson](#)
[54. Tyson](#)
[55. Tyson](#)
[56. Tyson](#)
[57. Tyson](#)
[58. Tyson](#)
[59. Tyson](#)
[60. Laikyn](#)
[61. Laikyn](#)
[62. Laikyn](#)
[63. Tyson](#)
[64. Tyson](#)

[65. Tyson](#)

[66. Tyson](#)

[67. Tyson](#)

[68. Tyson](#)

[69. Tyson](#)

[Epilog](#)

[Epilog iki](#)

[Ritüel Ryat](#)

[Bana Ulaş](#)

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM